No. **Q.404.67
The Public Library of the City of Boston.

En le paroisse Saint Jehan

Jehan berlot [illegible] pour une maison et heritaige [illegible] appartenant [illegible] en le rue [illegible] entre le [illegible] le cappelle des [illegible] halleschet [illegible] et de lautre [illegible] habontant par derriere au jardin [illegible] Doibt de rente par an [illegible] solz tournois a payer

[illegible] jour saint Jehan [illegible] solz tournois

Au jour du noel [illegible] solz tournois

Laquelle rente est [illegible] solz tournois [illegible] testament de feue [illegible] margueritte [illegible] qui fut femme Jehan [illegible] son nom [illegible] pour le [illegible] de [illegible] en [illegible] [illegible] qui [illegible] lettres [illegible] [illegible] saint [illegible] [illegible]

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Boston Public Library

https://archive.org/details/expositiobreuise00torq

collat.

Josiah H. Benton Fd
Nov. 14 1939

BEatiſſimo patri et clemẽtiſſimo dño pio
ſecũdo pontifici maximo Johãnes de tur=
recremata ſabinẽſis eps/ ſcẽ rõne eccle
cardinalis ſancti ſixti vulgariter nũcu=
patus/ poſt humilẽ recõmẽdacõz ad pedũ
oſcula beatoꝝ. Perſcrutãti mihi ſtudioſe pſalmoꝝ li=
brũ quẽ alij ſoliloquiũ dicũt qḋ ẽ colloquiũ hoĩs cũ deo
ſingl'ariter vel ſecũ tãtũ/ quoꝝ vtrũqꝫ laudãti ↄuenit et
oranti. alij librũ ymnoꝝ (ymnus aũt eſt laus dei cũ cãti
co) alij pſalteriũ qꝛ q̃ intus dĩa inſpiracõe dauid pcipi
ebat. hec medullato carmĩe ꝓferebat. mira occurit pul=
critudo ſenſuũ/ et ſtillãtiũ medicina verboꝝ ꝛ ãpliſſima
copia ꝟtutũ ad oẽm aĩe pfectionẽ ut merito aptetur il=
lud ꝓphete. pſ. abũdãtia in turribꝫ tuis. i. i pſalmis tuis/
qui recte turres appellari pñt/ tũ ꝓpter incõphẽſibilẽ al=
titudinẽ ſapiẽtie in eis ↄtẽte. tũ ꝓpter indeficiẽtis defenſi=
onis auxiliũ qḋ adũſus hoſtiles incurſus pſtat hijs q̃
intento ſenſu ꝛ vigilanti mente pſalmodiam omĩpotẽti
deo nr̃o exſoluũt. In hijs turribꝫ ẽ abundãtia maxĩa vti
litatis. Plane h pſalmoꝝ liber regiſtrũ ẽ totius ſacre
ſcripture/ et ↄſũmacõ totius theologice pagine. Alia
nãqꝫ ſũt ut ait auguſtinus q̃ ꝓphete tradũt/ alia q̃ hiſto
ria libri. Lex q̃ alia/ alia liber ꝓũbioꝝ. ¶ Pſalmoꝝ ve
ro liber quecũqꝫ vtilia ſũt ex oĩbꝫ ↄtinet/ futura pdicat.
Hic eni ãnũciacõ xp̃i in carnẽ futuri. Hic oĩm xp̃i miſte
rioꝝ reuelacõ. Hic ↄmũis reſurrectionis ſpes pdicitur/
ſupplicioꝝ metus/ glorie pollicitacõ. Liber iſte veterũ ge
ſta ↄmemorat/ legẽ viuẽtibꝫ tribuit/ gerẽdoꝝ ſtatuit
modũ/ et ut breuiter dicã. omnis quidẽ bone doctrine
theſaurus eſt. Quid enim ẽ qḋ nõ diſcatur ex pſalmis?
Hic oĩs magnitudo ꝟtutis/ norma iuſticie/ pudicicie

decor/prudẽtie ꝯſũmacõ/patiẽtie regula. Pſalmodia ut ait auguſtinus fugat demões/angelos ĩ adiutoriũ vo=
cat/excitat deuocõnẽ/ placat deũ/impetrat veniã/hilarat aĩaꝫ/illuminat ꝯſciẽtiã. Et caſſiodorus. Pſalmodia ẽ ꝯſo=
lacõ flẽtiũ/cura dolẽtiũ/ſanitas egrotãtiũ/aĩe remediũ/ miſeroꝝ oĩm refugiũ. Verũ hãc pſalmoꝝ vtilitatẽ q̃
pleni ſũt ſupnis miſterijs et ſinguli celeſti dulcedine re=
dũdãtes/ nemo plane pcipit/ nemo eoꝝ ſuauitatẽ de=
guſtaẽ valet q̃ ipoꝝ pſalmoꝝ ſpũalẽ intelligẽciã ĩ ſe la
tentẽ nõ ꝯphẽderit. Nõ eni lraꝝ ſacraꝝ cortex ſꝫ medul
la incluſe ſapiẽtie eſt q̃ mentẽ viuificat/reficit/atqꝫ oble
ctat. Nõ enĩ putemus inq̇t ieronimus in vbis ſcptura=
rũ ẽẽ euãgeliũ/ſꝫ ĩ ſenſu. Nõ in ſupficie/ſꝫ ĩ medulla. Nõ
in ſmonũ folijs/ſꝫ ĩ radice racõnis. Hinc auguſtinus a=
it. In oĩni copia ſcpturaꝝ ſanctaꝝ aptis paſcimur/ob=
ſcuris exercemꝰ. Hinc ad iudeos lr̃e obſuatores/ inq̇t
ſaluator nr̃. Jo. v. Scrutamini ſcpturas/ ip̃e teſtimoniũ
phibẽt de me. i. nõ lraꝝ exteriora tm̃/ſꝫ intus pquirite di
uinoꝝ ſenſuũ theſaurũ/qui intra fragile vaſculũ vilis li
tere tenetur incluſuſ. Sup quo criſoſtomus ita ait. Nõ
ad lectõnẽ ſimplicẽ ſcpturaꝝ ſꝫ ad ſcrutacõꝫ exquiſitã
eos miſit/ qꝛ que de deo dicebãtur in ſcpturis deſup ob=
umbrabãtur/ nec in ſupficie expmebãtur/ ſꝫ ut quidã the
ſaurus intus recõdebãtur. Hinc auguſtinus ĩ omelia q̃=
dã ait. Cũ de diuinis opibꝫ q̃ legũtur ipo inſpirãte q̇ fe=
cit intellectũ alicuius miſtice ſignificacõis ſcrutamꝰ qua=
ſi de obſcuris famcellis mella pducimus veluti xp̃i diſci
pulos imitãtes/ ſpicas manibꝫ ꝯfricamꝰ/ ut ad latẽtia g̃=
na pueniamꝰ. Jã manifeſte neceſſariã ẽẽ dinoſcitꝰ pſal=
moꝝ intelligẽtiã/ut q̇s eoꝝ ſuauitatẽ deguſtet. Per=
cipitur aũt hec pſalmoꝝ intelligẽtia ã reuelacõne diuina

q̄ docet ſugē mel de petra/oleūq; de ſaxo duriſſimo ā magiſtroꝝ doctrina quos ad diuinā elucidādā ſapiam et occulta ꝓcedendū in lucē q̄ſi d'initatis organa/ dīna ꝓ-uidētia/ in ecc̄ia inſtitutos eſſe cognoſcimus. Ceterū beatiſſime pr̄ cū cōſideraſſē; q' tp̄ib; iā nr̄is pauci ſapie ſtudent/ pauciores ꝑſcrutādis diuinis miſteriis inſudant. pauciſſimi q̄ antiquoꝝ ſmōe ſciaq; clariſſimoꝝ patrū explanacōes ⁊ cōmentaria ſup pſalmos ꝑlegere curāt. venit in mētē meā ut inter alios ſtudij mei labores hūc interponerē/ ut ex ſentētiis glo'iſſimoꝝ ac p̄clariſſimorū. ſ. hieronimi aug'. remigij ⁊ caſſiodori q̄ hūc pſalmoꝝ librū exuberātiſſimis flu'ib; ꝓfundiſſime interp̄tati ſūt aliq̄ breuē cōpendioſamq; intelligētiā pſalmorū exſculperē que pre ceteris a pluribꝫ et etiā pauperibꝫ clericis haberi poſſꝫ ⁊ intelligi. Quod eo maxime efficere cupiebā. quo augeri inde honorem dei exiſtimabā/ indubitatū habens q' cū miniſtri eccleſie latētia pſalmorū mella deguſtarēt/ alacriori feruētioriq; deuotione laudes dn̄o decantarent. Sed ecce mentē meā ab hac ſcribendi cogitacōne alienabat ſenectutis pondus/ infirmitatū frequentia/ latentis in pſalmis ſapiētie ꝓfunditas/ parabolaꝝ quibꝫ vallatur pene inexplicabilis obſcuritas/ et ſup oīa exiguitas ingenij ⁊ imbecillitas intellectus. Sed occurrit ex aduerſo amor publice vtilitatis q̄ ſolus nomen difficultatis erubeſcit/ qui q' ut ait auguſtinus nichil tam durū atq; ferreū quod nō amoris igne vincatur impulit me vi ſua victum ad preconceptū laborē audacter ſubeundum ſub illius fiducia qui ſapiētie fons ē/ qui et cecis viſum/ et mutis dicēdi preſtare copiā ſolet. ¶ Eſt autē in hac explanatione pſalterij aduertendū/ q' virgule rubee non tantū ſupponūtur litere

textus/ſed etiã illis que loco litere tanquã expoſitoria eius ponũtur. Precor aũt omnes qui huius mei laboris fructũ guſtabũt/ dñm exorare/ ut laborẽ ipm a merce-de vacuũ nõ ſinat/ ſed ꝓ ſua clemẽtia beata vita ↄpenſet/ quã elucidãtibꝫ diuinã ſapientiã ſcriptura ſacra teſte le-git̃ ꝓmiſiſſe. Et qꝛ beatiſſime pater apoſtolice ſedis iu dicõ oĩa dcã mea et ſcp̃ta ſb mittẽ ſp ſolitus ſũ/ credẽs me nõ ẽẽ ſecurũ niſi ſb eius militarẽ doctrina/ hãc pſal moꝝ explanacõẽ ſic dĩna largitate ſtudiolo meo elabo ratã ſanctitati tue in eadẽ ſede digniſſime pſidẽti emen dãdã corrigẽdãqꝫ ſi opus fuerit/ hũiliter offero/ q̃ nõ ſo-lũ aũcte ſꝫ ingenio et ſapiẽtia preſtantiſſimus haberis.

Pſalmus primus in quo deſcri-
bitur proceſſus in beatitudinē.

Beatus vir qui non
abijt) a via recta recedēdo (in cōſi-
lio impiorum) prauis eorum machi-
nacōnibus conſentiēdo (qui in via
peccatorum nō ſtetit) ſ; vitā ſuā im-
maculata cōuerſacōe trāſiuit (et q̄
peſtilētis dogmatis) venena non
ſeminauit nec poſteris pniciose doctrine exēpla reliq̄t.
Sed i lege dn̄i fuit volūtas eius) ut diuine legis mā-
data pficiat (et i lege eius) adimplēda (meditat' aſſi-
due in pſperis et in aduerſis) non tantū lectione legis ſ;
iugi obſuatione ſanctitatis. Et erit tanq̄ lignū qd
plantatū ē ſecus fluēta aquarū) virore dīne grē ſemp
viuus qui bonorum operū plenitudine fecūdus (fructum
dabit tempe vite ſue) dignū felicitatis eterne.
Et v'ba eius nō defluēt) a veritate i mēdaciū/ ne in caſ-
ſū ſine vtilitate/ ſ; ad aliorum erudicōz et ſalutē pficiēt (et
omnia q̄cunq; faciet ſp pſperabūtur) ſibi ad cōſecucōnē
vite eterne. Nō ſic impij nō ſic ſ; tanq̄ puluis) infecū-
dus et ſiccus ab hūore dīne gratie (quē aura diaboli pi-
cit a facie) ſtabilitatis eterne. Ideo) q2 ſūt ſic puluis
(nō reſurgēt impij) ſcz infideles (in iudicō) diſcuſſionis
ut examinētur/ q2 nō credētes penis certiſſimis iā iudica-
ti ſūt (neq; peccores) pfeſſione xpiani/ ſ; minoribus pccis
obnoxij reſurgēt (in cōgregacōe iuſtorū) q2 nō admit-
tentur ad vitā eternā ad quā iuſti cōgregabūtur.
Quoniam nouit dn̄s) noticia approbationis (viam

iuſtorũ utpote quia munda ſplendida/ et delectabilis/ que expedita via ad beatitudinẽ (iter aũt impiorum) nõ approbat: ſʒ reprobat: utpote quia immũdũ tenebroſũ et triſte deducens in pditionẽ.

¶ Pſalmus ſecũdus in quo de machinacõne et rebellione molientiũ otra regnũ xpi et de ipſius xpi excellẽcia et dignitate.

Propheta admirans maliciã pſecutorũ xpi quã preuidebat ſpiritu ait.

Quare fremuerũt more ferarũ ſine ratione (gẽtiles) romani milites crucifixores xpi (et ppl'i) iudeorum (meditati ſunt inania) credẽtes p xpi mortẽ extinguere nomẽ et famã et regnũ eius. Aſſuerũt) huic malicie pbẽtes fauorẽ/ herodes et pilatus/ ſacrilegis mẽtibus in hoc ſcelere conſentiẽtes: et ſacerdotũ (pñcipes ouenerũt i vna pua voluntate aduerſus dñm) deũ patrẽ (et aduerſus xpm) filiũ (eius) ¶ Dicẽtes. Dirũpamus vincula) ſcʒ doctrinaʒ et miracula et pmiſſiões quibus xpus et eius diſcipuli nos ſibi aſtringere volũt: demuſqʒ operã ut diruptis vinculis (pĩciamus a nobis iugũ ipſorum)

¶ Et dominus. Qui habitat in celis) ſcʒ in ſanctis (reddet illos dignos irriſione et ſubſanatione) in futuro/ et oñdet illis inania eſſe meditatos: cũctis gentibus iugo xpiane religionis colla ſua ſubiciẽtibus. Tũc) i futuro iudicio (loqtur ad eos) eorum maliciã increpans et vindicte ſniam in eos pferens/ quã execucõni demandãs (in furore) id ẽ acerbiſſimis penis (eos) puniens in anima et corpore (conturbabit) ¶ Vox xpi iniuſte iudei vincula mandatorum meorum dirũpere et legis mee iugũ meditati ſũt abicere. qm̃ Ego) xpus (cõſtitutus ſum)

a deo patre (rex) cui obediēdū ē (sup ſyon) eciam iu-
deoꝝ (p̄dicās) in ea (legē eius) Nō tm̄ ſup ſyō/ et ſu-
per iudeos rex ſū ꝯſtitutus/ ſʒ etiā ſup oīes gentes do-
miniū habeo/ tā iure hereditario ꝙ meritorio. heredita-
rio quidē q̄m. Dn̄s) pr̄ meus q̄ vniuſoꝝ dn̄s ē (dixit
ad me filius meus) naturalis ſingularis/ et ꝯſubſtācia-
lis (es tu ego) eternaliter (genui te) ¶ Iure aūt meitorio
ſup oēs gētes dn̄iū habeo/ qm̄ dn̄s deus pr̄ dixit ad me
¶ Poſtula a me) paſſiōis tue merito/ quā ꝓ totius hu-
mani generis ſalutē aſſumes (gentes et dabo tibi) eas
(in hereditatē tuā) ut ſcilicet copulētur nomini xp̄iano/
quas tū ut deus mecū poſſides (et dabo poſſeſſionē tuā
terminos orbis terraꝝ. ¶ Reges eos poteſtate regali
et inflexibili iuſticia) et eos qui nō receperūt diſciplinā
tuā (ꝯteres eos) quoſdā ad correctiōnē/ ut de infidelib9
fideles efficiātur/ quoſdā ad eternā dānacōē/ ita leuiter
(ſicut figuli vaſa) leuiter cōfringūtur.

¶ Propheta reges terre monēs ut oīes xp̄m debito vene-
rētur ait. Et nūc reges intelligite) q̄ntus ſit ipe xp̄s/
ꝙ excelſus ꝙ potēs (et ſcitote vos q̄ alios iudicatis) voſ
habē ſupiorē qui nō tm̄ vniuſe terre ſʒ etiā celoꝝ dn̄s ē.
Seruite dn̄o oīm in timore) filiali (exultate ei) ꝑ deuo-
tionē (cū tremore) tn̄ ne exultatio effundatur in diſſolu
tionē. aut negligētes reddāt. Apprehendite diſcipli-
nā) xp̄i. q̄ſi muninē clipei ꝯtra noxia vicia ꝑfecturū et ſibi
cite vos humiliter ei (ne quādo deus) pater (iraſcatur et ſe
paremini a via iuſta) ſcʒ a celeſti rege xp̄o qui ē via re-
cte ambulantiū ad vitam. dux euntiū iter ad beatitudi-
nē feſtinantiū. Cum exarſerit ſubito ira eius) in vindi
ctā impioꝝ in die iudicij (beati q̄ ꝯfidūt in dn̄o) qꝛ eos
nō ſolū nō attinget ira dei. ſʒ ad beatitudinē ꝑ dei gratiā

ꝑuenit eternā vbi bonoꝝ omniū ſūma eſt.

¶ Pſalmus tercius in quo de paſſione et reſurrectione xpi.

¶ Homo xpus admirās cur tot pſecutores habeat ait ſic ad deū.

Domine cur multiplicati ſunt qui tribulāt me: doleo de cecitate eoꝝ q̄ ſalutaē ſuā ita obſtinatis mentibꝫ reſpuūt. mirū eſt enim qꝛ nichil ab eis ꝑmerui (multi inſurgūt) ut obſtinato animo deprimāt me detrahentes ⁊ falſū teſtimoniū ferētes (aduerſū me) Multi) dicūt de meis pſecutoribꝫ/ ut audatius me pſeq̄nt (dicūt michi) nō ſaluabit cū ille quē ſibi deū facit/ nec filius dei ē ut ipe dicit. Tu) erūtamē) ꝯtra tot pſecutores tu es refugiū meū (qui ſuſceptor es) mee humanitatis/ in vnitate diuine pſone (et gloria mea) tecū vna ē/ qui ita ab alto defigis mentē meā ut nulla paſſio ne vincat. ¶ Et hoc ideo qꝛ Voce) cordis mei (ad dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit me de ſblimitate iuſticie ſue) iuſtū eni erat ut innocentē ocaſū ⁊ cui retributa ſūt mala ꝑ bonis/ reſuſcitaēt a mortuis/ et donaret i celis omīū creaturarū pn̄cipatū. ¶ Exaudiuit aūt me i hoc dn̄s qꝛ. Ego dormiui) ſpōte nō coactuſ (et ſomnū cepi) i morte volūtate mea (et ſoporatus ſū) ſecurus i mente quieſcens nullā habēs ꝯſcientiā peccati (et exurrexi) diuinitatis ṽtute/ q̄ naturā in qua paſſus ſū (ſuſceperat) in vnitate pſone. ¶ Et qꝛ dn̄s ſuſcepit me in ꝓtectione ſua. ¶ Non timebo milia populi circūdantis me) pendentē in cruce/ et ideo (exurge domine) oſtende potentiā tuā (et ſaluū me fac) nō ſolū faciendo me reſurgē a mortē/

ſed etiam inimicos meos exterminando.
Et sic factū eſt. Nā tu percuſſiſti) per titum ⁊ veſpaſi-
anū (omnes) iudeos (aduerſantes michi ſine cauſa) et
maledica verbo⁊ co⁊ quibus dilacerabant me et mē-
bra mea (in irritū pduxiſti)
¶ Hinc patet quoniā ſolius. Domini eſt ſalus) et ideo
o domine ſit (benedictio tua ſuper populuz tuū) de te ſa-
lutē ſperantem non ab alio.

¶ Pſalmus quartus in quo exhortatur
vir iuſtus ad bonā operacōnē.
Vox eccleſie in tribulatione poſite.

Cū inuocarē deū in auxiliū meum (exaudi-
uit) vel ſm aliā lraz (exaudiſti
me de⁹ iuſticie mee) acto⁊ ⁊ remunerato⁊ / q̄ (in tribula-
cōne) ab āguſtijs triſticie (in latitudine) gaudio⁊ (e-
duxiſti me) Miſeré mei) contra miſerias huius vite /
tā pene q̄ culpe (et exaudi oracōnē meā) ut in me cepta
pficiātur. ¶ Vox pphe increpātis iudeos ⁊ paganos et
oēs i peccatis pſeuerātes. Filij hoim) qui ſm hoiem vi-
uitis nō ſm deū (uſquequo aggrauati) et depſſuz infideli-
tate ⁊ pōdere iniqtatis (co⁊) habetis (ut qd diligitis va
nitatē) q̄ peritis / colēdo idola q̄ vana ſūt / in quib⁹ nō eſt
veritas qm veri dij nō ſūt (ut qd) tā ārdēti deſiderio (q̄-
ritis) terrena (q̄ mēdacia ſūt) decipiūt eni amatores ſu
os / q nō faciunt qd pmittūt ſcz felices. vos iudei et pa-
gani ceteriqz peccores nolite infidelitate detineri et va-
na huius ſeculi ſequi / ſed ouertimini ad xp̄m. Scietes
quoniā dn̄s deus pater xp̄m ſuū ſanctū ſanctorū mira-
bilē ⁊ glorioſū oſtendit) tercia die reſuſcitando a mor-
tuis et ad dexterā ſuam collocando per quē deus pater

(exaudiet me cu) bonis opib) sue ōnitati(supplicauero) ¶ Nolite dico q̄rere mendaciū ſ;. Jraſcimini) vobiſmetipſis ut horreatis qd feciſtis(et vlterius peccare deſiſtite) et ſi vos peccare ꝯtingat(cōpungimini) p penitētiā/et de hijs q̄ tractatis(in cordib) veſtris) ut ſūt cogitacōnes male/et de hijs q̄(in cubilib) vr̄is) opamini ut ſūt opa carnis. ¶ Quia vero iuſticia exigit ut penitēs ſatiſfaciat p pec̄is ſeqtur. Sacrificate) o vos penitētes id ē afferte(ſacrificiū) nō pecudū ſ; iuſticie.i.opa ſatiſfactōnis poſt penitētie lamēta(et ſperate in dn̄o) de recipiendo p talib) ꝛ pccoꝝ veniā ꝛ beatitudinis eterne p̄miū licꝫ(multi) ſtulti carnaliter ſapiētes i ſuoꝝ pccoꝝ excuſationē quaſi dubitātes q̄ ſint opa iuſticie(querūt quis oſtēdit nobis) cognoſcere huiuſmodi(bona)

¶ Propheta oñdit tales nō veraciter ſ; falſe dicē ſe ignorare que ſint iuſticie opa. Quia ſignatū ē ſup nos) in ſupiori pte aīe nr̄e/in qua ubi ſiles ſumus(lumē) naturalis racōnis qd eſt quedam impſſio ꝛ irradiacō luminis (vultus tui) qd ſufficiēter oſtēdit nobis q̄ ſūt opa iuſticie/ita ut p ignorantiā iuſticie nullus p̄t ſe excuſare a peccato p quod lumē quo a te ꝯgnoſcimus(dediſti leticiā) ſpiritualē(in corde meo)

¶ Sed mali nō intus in ſpūalib) bonis ſ; foris in tpalib) delectātur. A fructu frumenti vini et olei ſui) aliarūq; reꝝ tpaliū(multiplicati) dilatati ꝛ exaltati putantes in hijs eſſe ꝯſumatū bonū. Vir aūt bonus in ſpūalib) exultās dicit ꝯtra humanos tumultus ꝛ felicitates caducas.

¶ In pace) mentis(dormiā) quā habere nō p̄nt qui ſecularib) actib) implicātur. hinc oblitus mūdi tendens (in idipm) ſūmū bonū tandē(requieſcam) in futuro in pace immutabilis eternitatis

Ideo requieſcã ſecure. Q m tu dn̄e in) vna (ſpe) firmiſſima q̄ (ſingulariter) in vnū ⁊ verū bonū ſperatur (cōſtituiſti me)

Pſalmus quintus in quo de hijs quibꝰ acquiritur hereditas eterne beatitudis.

Verba oris mei ꝑcipe domine

et intellige) intelligentia approbacōnis cordis mei affectuȝ quo ad te clamo. Exaudi orationē meam rex meus) ſpecialē curam ⁊ ꝓtectōnē (et deus meus) quē ſolū veneror vero cultu religionis ut pote creatorē meū. Et ſi aliquãdo orauī ⁊ nō ſū exauditus / nō tn̄ orare deſiſtam. Quoniã ad te orabo dn̄e et cū tenebre pccōꝝ fugere ceperint exaudies vocē meã.

Peracta erroris mei nocte ⁊ diſcedētibꝰ tenebris quaſ michi pccīſ meis feci. Mane) religioſe deuocōis obſuacōe ꝯtinua (aſtabo tibi) in te ſūmo bono beatitudinē q̄rēs (et intelligã qm̄ nō placꝫ tibi iniq̄tas) ſꝫ a ſolo mūdo corde ꝯſpiceris. Nō habitabit) in p̄nti p grãm nec in futuro p gloriã (in ſocietate tua malignus nec pmanebūt iniuſti ante oculos tuos) quia reprobi eicientur a ꝯſortio ſanctorū et viſione ſui conditoris. tolletur enī impius ne videat gloriã dei.

Odiſti om̄es qui operãtur iniq̄tatē) in malicia ſua pſeuerãtes (⁊ pdes om̄es qui loquūtur mendaciū) pnicioſū ⁊ potiſſime mendaciū in doctrina xp̄iane religiōis. Virū ſanguinū) qui hūano cruore polluitur (et virū dolis ⁊ mendacijs) alios ducētē ī errorē (abominabitᵉ dominus. ego autē in multa miſedia tua) ꝯfiſus nō meis meritis. Introibo in domū) glorie tue / ſꝫ pus (adorabo te) hic in ecc̄ia tua ſancta (timore) reuerentiali.

Domine deduc me) ad eterna gaudia qꝛ diuerſis fa-
tigor anguſtijs. et hoc peto nō ſolū ex ſola miſcdia ſ; (in
tua iuſticia) q̄ exigit qꝛ ſic dānas impios/ita remune-
ras iuſtos (ꝓpter inimicos meos) ꝯfundēdos/q̄ me poſt
ſe trahere conātur (dirige opa mea ut i ꝯſpectu tuo) ſint
grata et accepta ut p ea ad celeſtem patriā merear ꝑ-
uenire. ¶ Opus ē ut dirigas vias meas. Quoniam nō ē in
ore) aduerſarioꝝ meoꝝ (veritas) qꝛ falſa loquūtur de
xpo (cor eni coꝝ vanū eſt) recte i ore coꝝ nō ē vitas/
quoꝝ cor vanitas poſſidebat. lingua eni imperio cordiſ
naturali ordine famulatur. ¶ Fetida ꝛ turpia. Guttur
eorū exalat ut ſepulcra) mortuoꝝ patētia ad corrūpen
dū alios/et ſi nō ꝓficiunt (linguis ſuis) mali (doloſe a-
gūt) mēdacijs ꝛ blāda adulacōe alios ſeducētes. ſen-
tiāt te dn̄e iudicē ut timeāt. Fruſtrentur a cogitacō-
nibꝫ ſuis) ut nō poſſint deducē ad effectū qđ male cogi
tant (et ut merētur impietates eoꝝ expelle eos) longe
ab hereditate eterna (qm̄ irritauerūt te dn̄e) peccādo cō-
tra te. ¶ Ecōtra. Letentur) in futuro de habita hēdita
te (omnes q̄ ſperāt) mō (in te) et certe (in eternū exulta-
būt) qꝛ habebūt te (habitatorē) in cordibꝫ ſuis. hec eſt
eterna exultacō beatoꝝ cū tēplū dei fiēt. ¶ O magna in-
effabilis largitas donatoris qđ ſile ꝓtocedi. qꝛ vbi co-
gnoſcitur rex dn̄s ipſe ꝯcedis. Et gloriabūtur in te)
fonte om̄is boni (q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu) exuberātiſſi
ma largitate (benedices iuſto) Dn̄e) tua bona volūta
te nō iuſticia nr̄a (tanq̄ ſcuto) rotundo qđ ſupra pectus
poſitū ꝓtegit/et capiti ſup̄ poſitū coronat. ita nos ſ; ꝓte
gis ꝯtra mala pn̄tia et i futuro coronas glia ſempiterna

¶ Pſalmus ſextus in quo monet peccato-
rē ad penitētiā timore futuri iudicij.

¶ Territus p̄ccõꝝ immanitate ſuoꝝ peccatoꝝ et horrore futuri iudicij p̄catur ne eternaliter dãnetur dicens.

DOmine qui in p̄tāte magna et maieſtate ad iudiciū venturus es(ne in furore tuo punias me)·i· ſm rigorē tue iuſticie/ ſ; magis ſm dulcorē tue miſe̅die. ¶ Nō arguas me dn̄e in furore tuo ſed. Miſerere mei) in pn̄ti miſe̅diā impendēdo/ et opus ē (quoniā infirmus ſū) et fragilitate nature et mole peccatorū/ o clemētia magna creatoris/ a iudice/ p̄cipimꝰ quid dicere debeamus/ docuit pietatē peterre/ ne nos iuſticia poſſit aſſumere(ſana me) per tuā miſericordiā qm̄ infirmitas mea adeo ꝯculcauit ꝙ uſq; ad robur ꝛ vires Cura me o ſapientiſſime medice quia ¶ aīe puenit. Anima mea) ꝯualeſcentibꝰ morbis(turbata ē valde) territa diſtrictōe iudicij(uſq; quo tu dn̄e) differs ꝯferre ſanitatē egroto: noli differre q̄ uſq; ad finē pccs ſuppliciū nō ſoles obliuiſci. Conuertere ergo dn̄e) qui p̄us eras adūſus ꝓpter pcc̄a mea(eripe aīā; meā) pcc̄is ligatā ab imminēti ſupplicio qđ debet̄ errātibꝰ(ſaluū me fac) nō meritis meis/ ſed(ꝓpter multā miſe̅diā tuā) Sic feſtino curari. Qm̄ in poſt mortē nō eſt q̄ memor ſit tui) memoria fructuoſa ad ſalutē(nec ī inferno ꝯfitebit̄ tibi aliq̄s) ꝯfeſſiōe ad veniā/ q᷑ ibi nulla ē ſpes venie aut redēpcōis. ¶ Miſeré mei dn̄e cū iā pnīam feceri de pccīſ meis. Laboraui enī ī gemitu meo) p̄ ãxietate cordis mei ꝯſiderās q̄d feci ſi h̄ parū ſit(lauabo) ī ſecreto ꝯſcia; (lacimis meis) diſcurrēdo p ſingl̄a pcc̄a q̄ noctes dicūtur et īmūdātia lacmaꝝ meaꝝ cumulū pccoꝝ diſſoluā Turbatꝰ ē ocl̄s) mētiſ mee(ab ira dei) vīdicatiſ p quā ſupplicia timeo pccōribꝰ ꝑparata(q᷑ in veteris hōis ade

antiq̃tate p̄maſi inter om̄es inimicos meos) ſiue inter ſp̄us diabolicos ſiue inter pcc̄a que om̄ia adu̇ſa ſūt m̄.
Anima penitētis peracta penitētia p̄ſumens de venia re fugit o ſortia male viuētiū dicēs. Diſcedite a me oēs) tam parui q̄ magni (qui operamini iniquitatē) inducē tes me ad peccatū. ſocietatē enim veſtram amplius nolo (quoniā exaudiuit dominus vocē fletus mei) p̄ peccatiſ cōmiſſis. Exaudiuit dn̄s dep̄cacōnē meā) remouē do mala ne deinceps peccem (et dn̄s oracōnē meā ſuſce pit) tribuendo michi virtutes quib⁹ p̄ueniā ad regnuȝ eius. Omnes inimici mei erubeſcant) de actib⁹ ſuis p̄ uicōſis q̄ mali ſūt (o turbentur vehemēter) timore diuini iudicij ad p̄niaȝ (conuertātur) a malis ne p̄mittātur ire quo tendūt (et erubeſcāt) corā oculis dn̄i (valde veloci ter) nō differētes cōuerſionē ſuā de die in diē.

¶ Pſalmus ſeptimus in quo vir iuſtus petit ab om̄ib⁹ p̄ſecucōnib⁹ liberari.

Domine deus meus in te ſpe

raui) nō in virtute mea nō in virib⁹ meis/ ſȝ ī auxilio gra tie tue/ ideoq̧ (ſaluū me fac ex om̄ib⁹ p̄ſeq̄ntib⁹ me) vi cens diabolo ⁊ malis hoīb⁹ (et libera me) de om̄ib⁹ hiſ liberū me reddēdo. ¶ Ne aliquādo rapiat) diabolus (ut leo) rugiēs (animā meam) quā p̄fecto rapiet niſi tu qui potens es (redemeris et ſaluā feceris.

¶ Propheta de ſua liberacōe loquēs ait. Dn̄e deus me us) libera me a p̄ſeq̄ntib⁹ me q̄m innocēs ego ſū. vnde (ſi ego feci) aliq̄d qđ huic p̄ſecucōni mee cauſaȝ dede rit/ vel (ſi ē iniquitas in operib⁹ meis) vel (ſi) patiētiā tu am nō imitatus. Mala reddidi retribuētib⁹ m̄ mala decidā iuſte ab inimicis meis ſuperatus) et inglorius.

Itē ſi innocens nō fuero in ſup. ¶ Perſeqtur inimicus)
ſaul.ſ. meipm (et ↄphendat me) ut effugere nō poſſim
(et ↄculcet in terra vitā meā) occidēdo me. vel totaliter
ꝓſternēdo (et gloriā meā) regni iſrahel michi ꝓmiſſam
(deducat i puluerē) ꝛ diſpgat ad nichilū deducēs me.
Cū ergo innocēs ſū. Exurge dñe in vindictā) cōtra
hoſtes meos (ꝛ oſtēde te magnificū in finibꝰ inimicoꝝ
meoꝝ) tuā iuſticiā oſtēdēdo i eis. Exurge dñe de9
meus. et imple ꝓceptū qḋ mādaſti) iudicibꝰ ſcꝫ vindi-
ctā ſume de malis ꝛ fac vindictā de me pſequētibꝰ iniu-
ſte (et ↄgregatio ꝓplorū ſeqtur tuā ordinacōē) reuertē-
do ſe ad me. ¶ Et ut hec impleatur. Oſtēde altitudinē
potētie ꝛ magnificētie tue) ut nō ſolū vindictā facias de
hoſtibꝰ meis ſꝫ etiā ut omīs ꝓplus reuertatur ad me.
Et qꝛ iudex es. Iudica me dñe) et qꝛ iuſtus es iudica
me (ſecūdū iuſticiā meā) quā dediſti michi ſcōm quā iu-
ſtus ſū (ꝛ ſcōm innocētiā meā) quoꝝ vtrūqꝫ nō ex me ſꝫ
deſuper) a patre luminū deſcendit in me.

¶ Faciant quicquid poſſunt peccatores quia tandē.
Conſumetur) et terminabitur (neqcia ipoꝝ) quantū
ad effectuꝫ nocendi (iuſtos vero ad te diriges) tu deus
facies hoc (qui ſcrutaris cogitacōnes ꝛ oia opa hoim.
Quare attēta innocētia mea. Adiutoriū) qḋ a te dñe
peto (iuſtū) eſt (qui ſaluos facis) ſaluacōne glorie (qui
corde recto conformātur voluntati tue)

¶ Propheta cōmendans pſonam iudicis ait.
Deus iudex iuſtus) ſingulis reddens ſecundū opera
eoꝝ (fortis) cui nemo reſiſtere pt (et patiens) qui licet
omni hora offendat (nō tamē punit p ſingulos dies)
ſed exſpectat nos ad penitentiā.

¶ Peccatores attēdite bñ qꝛ ꝛ ſi dñs meus patiens eſt tñ

Niſi cõuerſi fueritis) a malis vr̃is ⁊ penitẽtiã egeritis (gladiũ ſuũ) id ẽ vindictã ſuã manifeſtam (exercet) in vos ſicut cõminatus ẽ p ſacrã ſcripturã q̃i (arcũ tẽderet et pararet) ad ſagittãdũ. In quo) ſacre ſcp̃ture (arcu cõminacõnes mortis) eterne peccatoribus (ꝑparauit) de quo arcu egreſſe ſũt tanquã (ſagitte) apoſtoli aliiq; doctores qui (ardentibꝫ) animis in modũ ſagittarũ p̃cepta ſalutaria tranſmiſerũt vnde ⁊ impii ſauciarẽtur et ſi delibꝫ efficax cura puẽiret hoc (effecit) id ẽ operatus ẽ. Licet hoc ita ſit manifeſtũ tñ eſt ꝙ nõ deus ſꝫ homo ipſe dãnacõis cauſa ẽ. Ecce) parturit iniuſticiã) nã (cõcepit) per ſuggeſtionẽ diaboli ꝓpoſitũ operandi (malũ) qḋ ſine dolore nõ eſt (et peperit iniquitatẽ) cõſũmãdo pccm̃. Lacũ apuit) inferni cõcipiẽdo fraudẽ (et effodit eũ) ampliãdo parturiẽdo iniquitatẽ (et incidit i foueã) ipſam quã dõ moritur i pccis. Conuertetur dolor eius in caput eius (dolor id ẽ malũ) qḋ cõcepit (cõuertetur i malũ) anime eius (et iniquitas) quã peperit (deſcẽdet) et grauabit (ſuprem ã mẽtis ptẽ) penis eternis ſubiciens eã. Confitebor domino ſecundum iuſticiam eius) qua iuſtos ꝓtegit ⁊ malos iuſte punit (⁊ pſallã) opere (nomini dñi altiſſimi) qui iuſtos a lamentis triſticie in gaudia ſempiterna perducit.

Pſalmus octauus in quo de exaltatione xp̄i et eccleſie dilatacõne.

Domine dominus noſter quam

admirabile eſt nomẽ) tue dĩuitatis ſup omne nomẽ / nomẽ ineffabile ⁊ inenarrabile nõ in iudea tm̃ / ſꝫ i vniuerſa terra. Per hoc te dñe admirãtur oẽs q̃ incolũt terrã. Quoniam eleuata eſt magnificentia tua. Magnificentia tua) filius tuus) quẽ tu magnificaſti (eleuatus ẽ)

de terrena humilitate (ſup celos) ad dexterā tuā ſedens ſup omnes creaturas rationales exaltatus. Ex ore infantiū) hebreoꝝ (pfectā feciſti laudē) magnificentie tue qui ſpiritu ſancto inſpirāte et inſtigante te deū ꝛ ſaluatorē mūdi cōfeſſi ſunt (ꝓpter inimicos tuos) pfidos iudeos ꝯfundendos (ut deſtruas inimicū) ſcꝫ ꝓplm iudaicū te pſequentē et diabolū ſue ſecte (defenſorē)
¶ Vere dñe admirabile ē nomē tuū. Qm̄ video celos opera digitoꝝ tuoꝝ lunā ꝛ ſtellas) in ornamentū firmamenti in quibꝫ admirabilis potētia ꝛ ſapiētia tua relucet. Propheta admirās exultacōnē humane nature in xp̄o ait. Quid ē homo) ſcꝫ vilis et miſer (quod memor eiꝰ es) eū a pcc̄o liberādo (aut quis eſt filius hominis) a deo (quod viſitas eū) aſſumēdo eius hūanitatis naturā in pſonā filij dei viſitaſti eū: verbū caro factū eſt ꝛ habitauit i nobis. Minuiſti eū paulominus ab angelis) q̄ paſſibilē et mortalē feciſti: cuiuſmōi angeli nō ſūt facti p meritū tū paſſionis ſue (gloria) reſurrectōnis (et honore) aſcēſionis ſup oēs celos ꝛ angelos (coronaſti eū et ꝯſtituiſti eū) caput ꝛ regē (ſup om̄ia opa manuū tuarū) Omnia ſubieciſti ſub dñio ꝛ ptāte eius) ut peſſet om̄ibꝫ et dñaretur cunctis ad nutū (oues ꝛ boues vniuerſas inſup ꝛ pecora cāpi) Volucres celi ꝛ piſces maris qui pambulāt ſemitas maris) ad que om̄ia dīna ꝓuidentia ſe extēdit. ¶ Oſtenſa tanta dignitate xp̄i cōcludens ait. Domine) cui omnis poteſtas data ē in celo et in terra (dn̄s noſter) noſtrā naturā aſſumens et in ea nos redimens vere (valde admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa terra)

¶ Pſalmus nonus in quo de iudiciaria poteſtate xp̄i.

Confitebor tibi domine cōfeſſione laudis (in toto corde meo) nō in pte tm̄ (p̄dicabo) excellētia (queдā) opa tua! q̄ (oīa certe ſūt admiracōe digna) Letabor interius (et exultabo) exterius intenſa leticia (in te) nō in reb⁹ ſecularib⁹ nō in iocūditate rerū labiliū qꝛ ibi nō eſt vera leticia (pſallā) ope grās agens (nomini tuo) qd̄ altiſſimū eſt.

¶ Letabor dico ⁊ exultabo grās agens: Quia inimicus hūani generis diabolus p te cōuertetur retrorſū) deficiendo a ꝓpoſito malicie ſue ⁊ inimici nr̄i ſatellites (infirmabūtur) in ſua ptāte qꝛ bonis nocē nō poterūt (et pibūt) in die iudicij (a facie tua) ſentēciāte ⁊ puniēte eoꝝ maliciā Letabor inſup et exultabo tā animo q̄ corpe in te.

¶ Quoniam feciſti iudiciū meum) ſumendo humanam naturam et penalitates eius ut pro me ſatis faceres (et cām meā) feciſti et ↄfirmaſti aduerſario meo ↄdēnato! q̄re meito (ſup tronū) futuri iudicij cū maieſtate magna (ſeſſurus es) iuſticiā ſinglis tribuēs ſm̄ meita ſingloꝝ Increpaſti) p p̄dicacōnē aploꝝ (gētes) de idolatria cui erāt dedite (⁊ perijt impius) diabolus amiſſa poteſtate/ q̄ adeo perijt ut (noīa) idoloꝝ (deleueis) de terra (in eternū) Errores) diuerſi quibus diaboli aīas occidūt defecert p xp̄m ⁊ aplos ꝓ magna pte in primo aduentu. In ſecūdo vero ex toto deficiēt (et ciuitates eoꝝ) demonū cultui deditas p pricipes catholicos (deſtruxiſti) idoloꝝ culturā ab eis excludēdo ⁊ eas dei ſuitio ſbiugādo Perijt memoria) idoloꝝ ⁊ idolatraꝝ (p ſonitū) p̄dicacōis aploꝝ ⁊ alioꝝ p̄dicatoꝝ (dn̄us) vero et regnū xp̄i (pmanet in eternū) Ex meito illius iudicij q° iudicatus ē in mortē (paratā) hꝫ ptātē (iudiciariā) ad

iudicandū (et ipſe) cui pater dedit oīe iudiciū facē (iu-
dicabit orbē terre et ipſos in eq̄tate ⁊ iuſticia) vniuſcu-
iuſq; meritis pmia digna reddēs. Et fcūs ē dn̄s refu
giū paupi) ſpū ipſo catholico. paup aūt dicitur q̄ terre
na cupiditate euacuatus celeſti deſiderat largitate di-
teſcere (adiutor in tribulacōne quando oportunū eſt)
illud eſt adiutoriū dulciſſimū quod in neceſſitate pre-
ſtatur.

¶Et qr refugiū es ⁊ adiutor. Sperent in te) nō in ſe aut
in reb; q̄ tpis volubilitate ptranſeūt (q̄ nouerūt) p verā
fidē (potētiā ⁊ magnificētiā tuā. qm̄ nō dereliquiſti) omi-
no abſq; ꝯſolacōne (querētes te) fide ⁊ ſanctis opib;.
Et ideo vos o fideles p tātis bn̄ficiis. Laudate domi
nū) gratias agendo (qui habitat in eccia catholica) in
qua illuminati celeſti gratia p fidē ꝯtēplantur deū (et p̄-
dicate inter gentes admirādā prudentiā et ſtudioſam
diligentiā) in reparacōne humani generis.
Nolite timere ſi tiranni occidūt corpus.
Quoniam dominus nō eſt oblitus clamorē pauperū)
occiſoꝝ. quoniā (recordatus ē clamores eoꝝ) glorificā
do eos et conſolando et interfectores puniēdo (requi-
rens ſanguinē eoꝝ) de manu tirānorū aliquādo p penā
temporalē. aliquādo per eternā. aliquādo vtroq; modo.

¶ Propheta in pſona eccleſie.

¶Miſerere mei dn̄e vide) oculos paſſiōis (de pſſione)
quam ſuſtineo ab inimicis meis.
Tu vide dn̄e. Qui elongas me a pſecucōnib;) hereti-
coꝝ ⁊ paganorū ac iudeoꝝ ⁊ ſectis eoꝝ (q̄ ſunt porte
mortis) qr per eas eſt introitus ad eternā mortē (ut an-
nūciem predicādo omnia opa laudabilia tua) per que
nomen tuum eximiū toto orbe celebratur. annūciem dico

exiſtentibus(in portis eccleſie)imilitantis/que eccie triumphantis filia eſt.

Quia exaltas me de portiſ mortiſ. Ideo exultabo i xpo ihesu ſaluatore electorū tuorꝝ)exultabo etiā in dep̄ſſione inimicorꝝ meorꝝ multi enim gentiles(in pcco qd̄ fecerūt)ocadendo corpa ſcōꝝ(obſtinati mortui ſunt)et i infernū demerſi. In laqueo mortis quē)fraudulēto ↄſilio ſcis viris(parauerūt ↄp̄hensus eſt pes eorꝝ)ipſis pena mortis aie ꝛ corporis i ſempiternū illaqueatis Cognoſcet̄ iudiciaria ptās dei iudicia faciēs)cū redder vnicuiqꝫ ſcd̄m opa ſua(p ccor vero)ex opib⁹ manuum ſuaꝝ(ↄp̄hensus ē)ꝙ dignus ſit eternis ſupplicijs Cōuertēt̄)i finali iudicō(peccores i infernū)qd̄ erit qn̄ p ſniam xp̄i deicietur i inferni ꝓfundū cuiuſmodi ſūt (gentes q̄ obliuiſcūtur deū)ſcꝫ i fine moriētes ſine pnie Proheta de remuneracōe ſcōꝝ loqn̄s ait. ¶ remedio In finali iudicō nō eſt obliuio paupis)ſpūꝛ ſi h vide ant̄ aliqn̄ eē in obliuiōe(paciētia eni pāuperū nō carebit remuneracōe)qꝛ ꝛ ſi defertur non aufert̄ auxiliū dei a Propheta ſpū puidens aduētū antixp̄i et ¶ ſcis ſuis. piculi magnitudie perterritus clamans ait.

Exurge dn̄e)ad iudicandum excita potētiā tuā(nō pualeat facē qd̄ vult homo)pcci ſcꝫ antixp̄s hō peſſimus in quo tāta erit verſutia et ptās ut ſola virtus tua poſſit ſupare eius nequiciā. et celerrime(iudicētur gētes)que cū ipo ſeueriſſime ſcelera magna facture ſūt. Conſtitue)pmiſſiue(legiſlatorē)ſcꝫ ātixp̄m(ſuper eos)q̄ eū ſequūtur nō ad regēdū ſ; ad eorꝝ ruinā et ſbuerſionē(ſciāt gētes)q̄ antixp̄o adherebūt ſciētia experientie(quoniā homies ſūt)fragiles et ſtulti ponentes ſidē et ſpem in ātixp̄o omīū hominū peſſimo.

Ut quid dñe receſſiſti longe)a ſanctis tuis tpe an-
tixpi in quo(deſpicere videis eos)nõ liberãdo cito eos
in tã(oportuno tpe)qđ eſt tẽpus tribulacõnis.
Vere oportunũ tpus erit ſbuemẽdi fidelib iuſtis·qm̃
Dũ ſupbit impius)antixp̃us in poteſtate(p aup po-
pulus xp̃ianus obedire ſibi nolẽs(cruciabit̃)omi ge
nere tormẽto⁊!verũtamẽ ipe et ſatellites eius(ↄphen-
dentur in ↄſilijs quib cogitãt)cruciari ſanctos q ipi in
fine cruciatib pibũt cũ dñs ſpiritu oris ſui interficiet an
tixp̃m. ¶ Supbiet quidẽ impius. Qm̃) tu antixp̃us
(hõ peccati laudabitur ⁊ bñdicetur)a ſuis adulatorib
eleuatus in ſupbiã mag̃ ac mag̃ delectabitur(in crucia
tib ſcõ⁊)p ccor antixp̃us ex nimia adulacõe adherẽ-
tiũ ſibi ita eleuabitur in ſupbiã q(blaſphemabit deum)
uſurpãs ſibi diuinitatis nomẽ qui(ſm multitudinẽ ire)di
uine otra ſe puocate(non queret)penitẽtiã ſ moritur in
ſua obſtinacõe induratus.¶ Nõ ẽ deus i ↄſpectu eius)
nõ eni ↄſiderat deũ oĩa ↄgnoſcentẽ nec ↄſiderat eũ fu
turũ iudicẽ/et ideo(vie illius)cogitacõ es conſilia et o-
pera(ſordent in om̃i tpe)vite ſue. Auferẽtur)a memo
ria ſua(iudicia tua)et ideo nõ metu et illa ſupuentura ſi-
bi pre elacõne ⁊ obſtinacõne nimia(omnes vero inimi-
cos ſuos)reges terre potentia et dolis(ſibi ſubiciet)ut
ſolus regnet et ſedeat in templo dei extollens ſe ſuper
omne qđ colitur et dicitur deus.
¶ Et dicet)ex nimia elatione(in corde ſuo) ego ſecu-
rus ſũ in ſtatu meo(nõ mouebor de gente in gentẽ) ſup
om̃es regnabo.!dominiũ eni meũ ſtabile erit atq firmũ
ſine malo)in quietudinis aut aduerſitatis.
¶ Cuius os blaſphemijs)in xp̃m(et ↄtumelijs)in ſcõs
(plenũ eſt ⁊ amaris ↄminacõib ⁊ dolis)decipiet inſtos

(et lingua ſua mādabit laborē et dolorē)inferri ſanctiſ.
Sedebit)ſemp cogitans ponē occulte(inſidias)ſcis
(adherētib9 ſibi malis hoīb9)huius ſcli cupidis quos
muneribꝰ accumulabit ſibi ut eoꝝ ꝯſilio(interficiat in-
nocentē)ſcilicet fidelē populū ſibi nō obedientē.
Oculi eius in pauperē)populū xpianū crudeliter(re
ſpicient)quō depauperabit eum/(et quaſi leo in ſpelūca
ſua meditabitur inſidias)et artes quibus fraudulen-
ter poſſit xpianū ꝓpſimo ſumere. Inſidiabitur rapere)
violētia(pauperē)ꝓpſim xpianū.ſi vero ſic nō poterit/cu
rabit(rapere pauperē)fraudulētia(dum)cū blandicijſ
et poſſeſſionibꝰ ad ſuas nequicias(flectere faciet)
Captū vero fidelez. In laqueo)ꝓmiſſionis diuiciaꝝ
(humiliabit eū)trahendo eū ad ꝯſentiēdū ei/et ſubici-
et dominationi ſue/et cū antixpus nimia felicitate i ocū
remiſerit animū(inclinabit ſe)ad delicias ⁊ voluptatez
carnalē.ſꝫ dn̄o nō patiente eū amplius ſeuire in ſanctos
repentino interitu a ſuo domino(cadet)
Merito cadet quoniā. Dixit in corde ſuo oblitus eſt
deus)ſanctorū ſuoꝝ ut eos ſaluet(auertit faciē ſuā ne
videat)ea que i terra et in hoc mūdo agūtur vnde q̄-
diu ſeculū durabit ſine fine regnabo.

¶ Propheta ut p̄dicta mala cito fini-
antur petit accelerari iudiciū dicēs.

Exurge)ad iudiciū(dn̄e deus)q̄ videris dn̄are p-
mittēdo antixpo tāta mala inferre ſanctis tuis/(⁊ exal
tetur ptās tua)in vindictaz eius(ne obliuiſcaris tuoꝝ
fideliū)Propter quid impius)antixpus ſuis blaſ-
phemijs(irritabit deū)niſi qꝛ(credit)qꝛ deus tanq̄ neſ
ciēs aut impotēs(nō requiret)facta ſua ad puniēdum.
Sed ipe antixpus fallitur/qm̄ tu dn̄e qui noſti omnia

Vides laborē ⁊ dolorē) quos ſcis tuis intulerit (et cō ſideras) q̄liter antixp̄m ⁊ oplices ſuos (tradas ī man9 iuſticie tue) ad puniēdū. Et hoc merito. Nā in tota ſpeſ ppli xp̄iani ī te ē) ut eū ptegas. et ideo ipi tāq̄ (orphano) paterno ſolacō deſtituto (tu eis adiutor) Cōtere potētiā) antixp̄i (pccoris) in ſe (⁊ maligni) in alios diſcuties a te (pccm illius) ſi ſit āplius vtile ad purgacōē electorū (⁊ nō inuenietur) ultra ad hoc eē vtile eo q̄ ſufficiēter erit purgati ⁊ ſic antixp̄s ⁊ oplices deiciētur ī ignē inferni. ¶ Tūc deſtructo antixp̄o manifeſte. Innoteſcet regnū eternū) et dn̄ui xp̄i ſine fine pacificū (pibūt aūt) antixp̄us ⁊ oplices ſui pagani iudei heretici ⁊ falſi xp̄iani (de terra illius) .i. de regno quo ſoli beati pfruūtur. In quo. Deſideriū iuſtoꝝ exaudiuit dn̄s ardorē vero deſiderij eoꝝ) ad participādū btitudīnē tuā (intellexit clemētia) Iudicare ergo p ppl'o xp̄iano huīli) qui eit in fine mūdi p eo ferēdo ſentētiā ſic (ut nō apponat magnificaē ſe ſup terrā) ſupb9 ille antixp̄s ut fecit q̄ erit purus hō nō de9 licꝫ a demō e poſſeſſus oſ̄det ſe tāq̄ ſit de9

¶ Pſalmus decimus in quo docet reſiſtere hereticis qui fideles nituntur in ſuā prauitatē cōuertere.

¶ Vox eccleſie.

In domino confido tenens eius fidē qui ē mōs in v̄ti cē mōtiū (quō) ergo vos o heretici (dicitis aīe mee tranſmigra) ad nos qui ſumus p excellētiā ſicut mons altus ſciētia ⁊ vita. O heretici petitis a me trāſire de veritate ad falſitatē/a luce ad tenebras hētice prauitatis/hoc ego non faciā/ q̄ ſi hoc facerē ero (ſicut paſſer) inſtabilis ⁊ vagus qui ad nequiſſimas p̄dicacōnes leuitate inconſtantis animi transfertur.

Ideo autē in domino confido.

¶ Quoniā peccatores) ſcilicet heretici (intenderūt potē-
tiā) verboſitatis ſue (parauerūt) inſidioſe (ſagittas) venenoſa ꝛ acutas ſententias) quas de ſcripturis ſanctis iuxta
voluntatē ſuā detorquēt ut ambiguis et obſcuris ſentē-
tijs vulnerent animas ſimpliciū.

¶ O dn̄e. Intellectū verū ꝛ ſanū legis tue quē de ſcriptu-
ris ſanctis p ſanctos tuos doctores eccleſie exponēdo
pfecte edidiſti heretici male exponēdo (puerterūt ꝛ de-
ſtruxerunt) quantū in eis ſunt qui falſis interptacōibꝫ
ſcripturas ſanctas lacerare moliūtur ꝯuertētes in quo-
rūdā necem que a dn̄o ꝓlata ſūt ad ſalutē (iuſtus aūt)
ſciliꝫ xp̄us (quid faciet) reſpōdetur ꝙ reddet bona bo-
nis et mala malis. Dn̄s) eni facit fideles ſuos bonos
(templū ſuū) inhabitando in eis per gratiā et inhabi-
tando ſanctificat ꝛ celeſtes efficit (in quibꝫ ipe ſedet)
Oculi eius in ppl'm xp̄ianū reſpiciūt) ei miſerādo ꝛ ad
ipm ꝓtegendū (et oculi eius ſcrutātur) actus et cogita
cōnes (filiorū hoim) Dn̄s ſcrutatur) et inquirit iuſtū/
actus eius inq̄rēdo ꝛ hoc ad remunerādū/ impiorꝫ aūt
ad puniēdū (qui diligit iniquitatē odit animā ſuā) ꝙ
ei eterna ſupplicia preparat.

¶ Propheta de pena malorū ait.

¶ Pluit ſup peccatores laqueos) indiſſolubiles pena-
rū ꝙ eterne erūt pene eorꝫ (ignis) inextinguibilis (fe-
tor) intolerabilis (remorſus) conſcientie ineſſabilis. et
hee pene (pars calicis eorꝫ) menſurabūtur iuxta modū
et menſurā meritorū eorꝫ. ¶ Et hoc faciet dominus.

Quia iuſtus eſt et iuſticias dilexit) vnūquēqꝫ ſcd̄m
ꝓpriū opus iudicans (et equitatē vidit vultus eius) ut
iuſtis p̄mia peccōribꝫ penas tribuat condignas.

¶ Pſalmus vndecimus in quo ꝓpheta petit a malis huius mundi liberari.

SAluū me fac dn̄e a mūdi malis et pi culis qm̄ in aliquo alio nō ē ſalus/ideo timētē ⁊ exclamātē exaudi(qm̄ defe cit ſanctitas)in hoībꝰ pauci ſancti ſūt inter tot maloſ (qm̄ diminute ſūt veritates)ſcꝫ vite ⁊ doctrine et iuſticie a filijs hoīm. ¶ vere diminute ſūt veritates a filijs hoīm qm̄. Vana ſcꝫ falſa locuti ſūt vnuſquiſqꝫ)ad decipiē dū(ſuū ꝓximū labia doloſa)exiſtētes q꞉ garrula ad ob latrādū ⁊ doloſi ad decipiēdū ⁊ vere doloſi ſūt q꞉ duplici (corde locuti ſūt)aliud dicētes ⁊ aliud ī corde retinētes. Diſꝑdat dn̄s vniūſa labia doloſa)ut iudeoꝝ qui do loſe ⁊ fraudulēter loquūtur de xp̄o ⁊ hereticoꝝ(et linguā magniloq̄)arrogātē et extollētē ſe/ ut ē ſupboꝝ ypo critarū ⁊ vanorū philoſophātiū. Qui)ſcꝫ phi(dixe rūt linguā nr̄am magnificabimus)loq̄citate ſe extollē tes ⁊ de ꝑtāte labioꝝ ſe iactātes dicētes(labia nr̄a)fa cūdia nr̄a ſententie q̄s ꝓferimus nr̄o ingenio ⁊ ſtudio habite ſūt/doctores(ex nobis ipis habemus)nō aliū de(q̄s nr̄ dn̄s eſt꞉a quo ꝑdicta ut a dn̄o cognoſcamuſ et cuius legi nos ſubiciamur/quaſi diceret nullus.

¶ Quia mala ꝓdicta faciūt dicit deus pr̄. Propter mi ſeriā)tollēdā quā ſuſtinēt iuſti(et gemitū eoꝝ nūc)tꝑe gr̄e ne diutina tribulacōne grauētur(apparebo)in filio meo incarnato qd̄ an̄ in ꝑori ſcl̄o nō feci. Ponā in ihu filio meo ꝯſolacōꝫ)pauperū(⁊ potēter ⁊ efficaciter agā) om̄ia(per eū)genus hūanū liberādo·itaqꝫ ei n̄l reſiſtet. Et hec certiſſime eueniēt q꞉. Eloq̄a dn̄i eloq̄a caſta ſūt)nulla adulterina falſitate corrupta pulcra pura et

rata ſicut (argentū examinatū purgatū multiplicit̃) ab omni terrena cōmixtione et ideo certiſſima habēda ſūt. ❡ Quia talia ſunt eloquia tua. Tu dn̄e) pro certo (ſeruabis nos) hic in p̄ntī ꝛ ab hoſtib⁹ ꝓtegēdo p gratiā (et cuſtodies nos) liberādo ab omni generacōe malorū in futurū per gloriā.
Tu dn̄e ſeruabis nos. ſed Impij) qui ſūt abſq̧ pietate religionis in deū ꝛ cōpaſſionis in proximū (in circuitu) viciorꝫ ambulant nō ꝑtingentes ad mediū virtutis et ideo nunq̄ ad rectā poſſunt ſemitā puenire et per conſequēs peruenire nequeūt ad requiē beatā (ſecūdū altitudinē) autē conſilij tui qđ eſt incōprehenſibile (multiplicaſti electos tuos) in virtutib⁹ per quas eos facis ad participandā beatitudinē tuā peruenire.

❡ Pſalmus duodecimus in quo de deſiderio ſanctorū patrū ad aduentū criſti.

Propheta in perſona iuſtorū.

Vſquequo dn̄e obliuiſceris me pre

ſentiā incarnacōis differēdo (nūquid) hoc erit (finaliter) uſquequo p̄ntiā filij tui tādiu deſideratā (abſcōdis a me? Quādiu ponā cōſilia in anima mea) tractans et cōſiderās quādo venies (quādiu) hanc afflictōnis ꝛ ineſtimabilis anxietatis magtudinē patiar cōtinue ex dilatacōe aduētus tui? Vſquequo exaltabit᷑) ꝛ gliabitur (inimicus meus) diabolus (ſup me) q̄ totū genus hūanū habeat captiuū? (reſpice) mitte quē miſſurus es (et exaudi me) cito ne dilacōe diutina totus mūdus raptus errorib⁹ peat (dn̄e deus me⁹) cuius ego ſuus ſū ꝛ creatura Illumina oc'los meos) lumie tuo ꝯſolacōis (ne vnq̄ obdormiā in mortē) mortalis culpe (ne qn̄ dicat)

in ſultādo(inimicus meus)·ſ· diabolus(ꝑ ualiū aduſus eū)Qui tribulāt me)·ſ·diabolus ⁊ āgeli eiuſ(exulta būt ſi motus fuero)a ſtabilitate fidei ⁊ a caritate tua(ego aūt)non in iuſticia mea(ſ; in miſcōia tua ſperaui)ab his tribulacōībꝫ liberari. ¶Nō tñ ſperauit/ſ; Exultauit cor meū)leticia interiori(in ſalutari tuo)·ſ·xp̄o quē et ſi carnalibꝫ oculis nō videā interioribꝫ tñ oculis fide intueor ſaluatorē oīm eſſe venturū· et ideo(cātabo domino)mente ⁊ voce(q̄ bona)tādiu deſiderata ⁊ ꝑmiſſa certiſſime(tribuet michi ⁊ pſallā)bonis opibꝫ ad laudem(nominis tui altiſſime.

¶Pſalmus·xiij·in quo propheta increpat iudeos qui venienti xp̄o nō crediderūt.

¶Populus iudaicus·

Inſipiens vidēs xp̄m hūana carne tectū et in hūilitate(dixit)nō ſolū orē ſed etiā(corde nō ē)hic hō(deus)nec q̄ ꝑdictus ē a ꝓphetiſ. Et ideo dixerūt· quia Corrupti ſūt)dū a ſcripturaꝝ ſanitate recedētes i ſenſus ꝓbati ſūt incidiſſe viciosos (abhominabiles)·i·deiecti et deſpicabiles in oculis dñi (in cogitacōībꝫ ſuis nō ē qui faciat bonū)meritoriū niſi qui ꝑuenerint fide et caritate uſq; ad xp̄m de quorū numero fuerūt omnes ſancti noui ⁊ veteris teſtamenti. Et hoc verū eſt. Quoniā deus)pater de altitudine ſue diuinitatis(ꝓſpexit ſup)iudeos patriarchaꝝ hoīm rationabiliū(filios)ut videri faceret ſi aliquis forte diuinitatē filij in aſſumpta hūanitate latentē vera fide cognoſceret et bona operatione requireret.

¶Quales aūt repit oñdit dicēs. Omnes)tā maiores q̄ꝫ minores(declinauerūt)a rectitudīe iuſticie originalis/

totũ enĩ huanũ genus obnoxiũ fuit pccõ originali qm̃ omnes (ſimul) in primis parẽtibꝰ pccõ infecti (inutiles facti ſũt) .i. nõ valẽtes cõſequi vitã eternã ad quã participãdã factus erat homo (nec) vnus reptus ẽ (qui faciat bonũ) meritoriũ ſupne beatitudinis (nec etiã vnus) inter filios hoim (repertus eſt)

¶ Vere inutiles facti ſũt qm̃. Sepulcrũ patens eſt guttur eoꝝ) fetidos odores exalãs (verba eoꝝ fetida ſũt et peſtifera corruptiua bonoꝝ moꝝ) ⁊ ne ſoli pereãt (linguis ſuis doloſe agebãt) qꝛ ſub ſpecie boni habẽt ↄſilia doloſa / dogmata labioꝝ ſuoꝝ venenoſa ſũt ⁊ mortifera (ſicut ẽ venenũ aſpidũ inſanabile) Quorũ os maledictione) id ẽ blaſphemia in deũ (et amaritudine) in primũ (plenũ eſt) ꝓmpti et expediti ſũt affectus eoꝝ (ad effundendũ ſanguinẽ) criſtiãꝝ ſuoꝝ.

¶ Duo ſũt potiſſima mala que iudei pfidi incurrũt ex operibus eoꝝ malis. primũ eſt. Contritio) ſiue punitio in preſenti per romanos / alterum eſt perpetua in futuro (damnatio) vbi eſt omnis miſeria / et hoc ideo (qꝛ criſtum qui eſt pax noſtra) ceciti corde (intelligere noluerũt que omnia ideo contigerũt quia (non fuit timor dei ante oculos eoꝝ)

¶ Nõ timẽt nũc. ſed Nõne cognoſcent omẽs qui operãtur iniqtatẽ) quãdoqꝫ dei iuſticiã: vtiqꝫ ↄgnoſcent experiẽdo in futuro iudicio qñ. ſ. viderint bonos ad eterna pmia diuinitus inuitari. ſe vẽo ad eterna ſupplicia nũq̃ finiẽda trãſmitti (q̃ deuorãt plebẽ meã) ſimplices xp̃ianos quotidiana rapina (ſicut eſcam panis) ↄſumerẽt. Hoc enĩ ideo ↄtĩgit iudeis qꝛ. Deũ) verũ veniẽtẽ i carne (nõ crediderũt illic) .ſ. in dãno rerũ tpaliũ (trepidauerũt timoẽ vbi nõ fuit) iuſta racõ timoris ſic pilatus timoẽ

ceſaris ut iudei timore romanorū ne locū ⁊ gentē pderēt abiecto timoē dei xp̄m occiderūt. Cognoſcet mq̄ꝫ. Q̄m deus in gñacōne iuſtorū ē) iuſtus enī eſt ⁊ iuſticias diligit. ſꝫ vos o miſeri iudei (ꝯſiliū xp̄i inopis ſuſcipere noluiſtis) q̄ ad vos venerat liberādos humilē aduētū et ꝯſilia eius ꝯtēpſiſtis qꝛ i eo nō vidiſtis pompā ſeculi. q̄ ideo i humilitate venit ut quos vocabat doceret (in deo ſolo ſpem ponere) in rebus ſeculi tranſeūtib⁹.

¶ O vos iudei ꝯfudiſtis id ē repuliſtis ꝯſiliū xp̄i hoc ſtultū fuit qꝛ Q̄uis dabit venientē ex iudeis q̄ ſit ſaluator iſrahel) et eccīe gentiū niſi deus pater q̄ xp̄m dn̄m mittere dignatus ē oīm recte credētiū ſaluatorē: q̄ (cū dānauerit diabolū) q̄ impia crudelitate plebē dei pſeq̄tur et tenebat captiuā (exultabit ⁊ letabit̄ iudeoꝝ ⁊ gētiū populus) qn̄ ad regnū celoꝝ diuina miſeracōe puenerit.

¶ Pſamus · xiiij · in quo propheta querit quis digne in preſenti eccleſia deo militat et in futura vita requiē ſit habiturus.

Domine quis digne (habitabit in tabernaculo tuo (ſcilicet in p̄ſenti eccleſia militante in quo multi ſunt corpore qui nō ſūt fide · multi nomine qui nō ſunt numine (aut quis requieſcet in monte eterne beatitudinis tue:)

¶ Reſponſio.

Qui immunis ē ab omi labe) pccī moꝛ̄lis (⁊ operatur iuſticiā) dei p̄cepta inuiolabiliter obſuādo. Qui loquit̄ veritatē) p ut exiſtit (in corde / q̄ nō egit dolū in lingua ſua) aliud habēs i ore ⁊ aliud ī corde ad decipiēdū pximū. Nec fecit cuiq̄ hoīm malū) i facto nec corpaliter

nec ſpūaliter nulli fraūdes machinatus ē(et opprobri-
um) detractionis (aduerſus ꝓximos ſuos) nō accepit
in corde temere aut libēter criminatoribꝫ credēdo aut
ore defectus eoꝝ pteritos improperādo aut ad eoꝝ in-
famiā alijs ꝓpalādo nec in aure libenter detractores au
diēdo. ¶ Qui ita fortis ē ꝙ Ad nichilū reputatus ē
in cōſpectu eius malignus) diabolus vel homo mala ſug
gerens. ſꝫ (timētes deū) ut pote virtuoſos dignos gloria
et honore (indicat et honorādo demōſtrat) Qui iurat
ꝓximo ſuo) aliqua facturus (et non decipit) ſꝫ ea firmi
ter obſuat (qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā et mune-
ra) ut innocētis cauſam deprimat (non accepit) Qui
facit hec) q̄ dicta ſunt incōcuſſa ſtabilitate (in pace re-
quieſcet in monte ſancto dei monte felicitatis eterne)

Pſalmus. xv. in quo agitur de xp̄i reſurrectione.

¶ Vox criſti.

Conſerua me domine inter pericula et libera me de
morte et fac cito reſuſcitari de ſepulcro et debes (quoniā
ſperaui in te) nō in alio (et dixi dn̄o) corde ⁊ ore et opere
(deus meus es tu) in eo ꝙ homo ſū et vere deus (quoniā
bonoꝝ meoꝝ) aut alicuius alterius (nō eges) hoc enī
eſt ꝓpriū tue diuinitatis qui fons ē omnis boni ſed ego
ſecundū ꝙ homo et mei egemus bonis tuis.

¶ Inter alia a patre meo hoc obtinui ꝙ In ſanctis) a-
poſtolis ⁊ diſcipulis meis qui ſpe (ciues ſūt terre viuen-
tiū mirifice adimpleuit volūtates meas) illuſtrādo e-
os luce ſue ſapientie et ſciencia p̄dicādi et confirmando
miraculis p̄dicacōnes eoꝝ.

Bene autē mirificaſti volūtates meas p ſanctos meos

apoſtolos qm̄ et ſi. Multiplicati fuerint) apud gentiles
(cecitates idolatrie) nichilominus p apl'oꝝ meoꝝ p̄di
cacōe ie dimiſſis idolis ad fidē velociter ɔcurrerūt. ¶ Nō
congregabo) p apoſtolos (ɔuentus fideliū) ſecūdū ri-
tū veteris legis. nō enī cōuentus eoꝝ erūt carnales nec
(de ſanguinibꝫ) pecudū ꝓpiciatus cōgregabo eos (nec
memor ero nomē eoꝝ p labia meoꝝ) qꝛ noīa illa antiq̄
q̄ infideles habuerūt/ p ſequentē grām ſūt ɔmutata. p̄us
enī dicti ſūt filij ire. filij diaboli. filij carnis. poſt aduētū
dn̄i ſacris fontibꝫ renati appellati ſūt xp̄iani. filij dei. ami
ci ſpōſi. ¶ Portio enī hēditaria mea) et meoꝝ nō ē ter-
rena tota delectatio (et potus meus) ⁊ meoꝝ nō ē carna
lis ſꝫ ē deus (tu) pr̄ (es qui) p meritū paſſionis mee (re-
ſtitues hereditatē) eterne glorie (meis) quā in adā p-
diderūt. Limites hereditatis mee) q̄ſi ſorte (ceciderūt) nō tn̄ caſu aut fortuitu ſꝫ tue dīuitatis diſpoſicōe (in
p̄clariſqꝫ) nō in animalibꝫ hoīībꝫ ſꝫ ī ſanctis fide doctri
na ⁊ miraculis fulgētibꝫ (⁊ hēditas mea p̄clara ē m̄) mi
chi placet ⁊ cara ē licet nō mūdo. Bn̄dicā dn̄m) gra-
tias agēs (q̄ tribuit michi intellectū) quo oīa michi no
ta ſunt ⁊ meis intellectū dedit qui p̄us indocti erāt (in-
ſuper) inter alia mala mea ē qꝛ (renes mei) id ē iudei ex
quibꝫ ſecundū carnē deſcendi (increpuerūt me) vexan-
do in iniurijs ⁊ blaſphemijs ⁊ v̄beribꝫ (uſqꝫ ad mortē)
increpuerūt me iudei. ſꝫ in hijs attēte ⁊ ꝓuide. Aſpi-
ciebam dn̄m exiſtentē in conſpectu meo ſemp) ut omnia
iuxta volūtatē ſuam agerē omnia trāſitura ɔtemnā (qm
a dexteris eſt michi) ut in eo ſtabilis pmaneā ⁊ ideo ni-
chil ſiniſtri michi p̄ualet.

¶ Propter hoc) qꝛ ita fauet m̄ dn̄s ut ſtabiliter ī eo p-
maneā (letatū ē cor meū) gaudio interiori (et exultauit

lingua mea) exterius alacri ſermone (inſup) preter p̄dicta creuit michi leticiā quia (caro mea) non deficiet in interitu ut inimici mei exiſtimāt ſʒ (in ſpe) reſurrectōnis certiſſima (requieſcet) tanquā dormiens in ſepulcro. Letatū eſt inſup cor meū. Q(uonia)m nō derelinques) more omnium (animā meā in inferno) vbi deſcendet ad liberādū ſcōs ſʒ gaudēs ⁊ triūphās capta p̄da reunita corpi aſcēdā in celos (nec patieris corpus meū) a te ſanctificatū (videre putrefactionē)

¶ Non ſolū p̄dicta facies imo iā pro me. ¶ Notas feciſti hoībꝫ vias vite) ut in mādatis tuis hūiliter ambulātes mortifere ſupbie venena declinarēt (et adimplebis meos leticia cū vultu tuo) ita ut nichil vltra deſiderēt cū facie ad faciē te viderint i quibꝫ ego ſū q̄ etiā (delectacōes) habebūt (i bonis tuis) eternis ſine fine duraturaſ.

¶ Pſalmuſ. xvi. in quo ē oracō xp̄i ad p̄rem p ſe ⁊ eccīa.

¶ Vox xp̄i ex humanitate.

Exaudi domine iuſticiam meā clamantē ad te impleas quod iuſticia mea petit et diligēter (auſculta ad deprecacōnē meā) liberādo me a maliſ Auribꝫ) tue clementie (percipe orationē meam) fuſaʒ veraciter ex corde meo (nō in labijs doloſis ſed ſimplicibꝫ. nō alia ore profero et alia mente retineo.

¶ Exaudi inq̄ꝫ q̄ꝫ hoc i oratione mea peto ut. Judiciū) quo iudicatus ſū a pilato et a iudeis (manifeſtetur prodijſſe) de noticia ⁊ volūtate tua et (oculi tui videāt eq̄tatē) iudicādo inter me ⁊ illos retribuēdo michi p̄miū reſurrectōnis. iudeis vero penā cōdignā ſue iniq̄tatis. Ideo ſcē pater fac q̄ð peto. q(uonia)m ¶ Probaſti cor meū) utrū tibi obediēs eſſeʒ ⁊ utrū uſq̄ʒ ad mortē tuis iuſſiōibꝫ

parere᷑ ⁊ hoc p multas iudeoꝝ i me irriſiões ⁊ moleſtias (et viſitaſti) a dūſitate tribulacōnis (et igne) acerbiſſime paſſiōis (me examinaſti / ⁊ nō ē iuēta i me iniq̄tas) ſꝫ ſp hūilē et obedientē ⁊ iuſtū me p oīa pbaſti.

¶ Ceterū ita iuſtus inuentus ſū ⁊ patiēs. ¶ Ut nō loquatur os meū opera hoīm) que non oportet. michil o pater locutus ſū niſi quod ad tuā gloriā pertineat (ego ſuſtinui vias laborioſas) paſſibilitatis ⁊ mortalitatis paupertatis ⁊ afflictōnis et paſſionis. non p culpa mea ſed (p verba) q̄ pceſſerūt (de labijs tuis). ſ. de pphetis ꝯplēda. ¶ Perfice greſſus meos) actiones meas quibꝫ in hoc mūdo q̄ſi quibuſdā pedibꝫ ambulamus ꝯſerua (in mandatis tuis uſq ad finē) vbi eſt meritoꝝ ac pmij tota pfectio ut imitantes me (nō moueātur abs te)

¶ Qm̄ exaudiſti me alias certiſſime me ſcio exaudiēdū et ideo ¶ Ego clamaui inclina aurē miſedie tue m̄) hūili (et exaudi verba mea) q̄ ſequūtur. ¶ Mirabiles fac miſericordias tuas) quibꝫ me v̄tutibꝫ fulgere ⁊ miraculis coruſcare cōcedis id ē ad effectū pduc q̄ ⁊ ſi nō credāt tñ ſub admiracōe ꝯſpiciāt ne miſedie tue vileſcant ⁊ minus appciētur. tu fac hoc qui (ſperātes in te i eterna vita cōſtitues. ¶ A reſiſtētibꝫ michi) iudeis q̄ demoniaco inſtinctu aduerſus me ſeuiūt qui dextera tua ſū p quē pignus pacis dediſti mūdo (cuſtodi me) ſecūdū humanitatē ita diligenter (ut cuſtoditur pupilla oculi.)

¶ Sub umbra alarū tuaꝝ) id eſt miſedie et caritatis (protege me) et meos (ab inſtātia impioꝝ) demonū et iudeoꝝ (qui me) et meos (afflixerūt) uſq ad mortē.

¶ Ita afflixerūt q̄ ¶ Inimici mei) iudei (circūdederūt vitā meā) gladijs et fuſtibꝫ ꝯſilijs ⁊ inſidijs volētes eam perdere (adipem) id eſt abūdantē maliciam ſuā (tanta

obſtinacōne firmauerūt)ut abſq₃ ulla miſcđia pſeque
rētur me(os inſup eoꝝ locutū ē)ɔtra me(ſupbiā)dicē
tes aue rex iudeoꝝ ⁊ huiuſmodi. ¶Proiciētes me)ex
tra ciuitatē q̄ſi locus de me macularetur(circūdederūt
me)nō obſequio ſed furore in cruce quaſi ad ſpectaculū
ɔuenientes ut me deriderēt ⁊ hoc ideo(q₃ oculos)cordis
eoꝝ(ſtatuerūt)nō eleuare ad deū(ſ₃ declinare ad terrā)
ſuā ⁊ gentē conſeruandā putantes ſe locū ⁊ gentē ⁊ di
uicias amiſſuros ſi xp̄m nō occiderent.

¶Suſceperunt me) principes iudeoꝝ a pilato dicente
eis/tollite eum et ſecundū legem veſtrā iudicate(ut leo
famelicus paratus ad predā) et populus reliquus iu
deoꝝ(ſicut catulus leonis pmanēs in inſidijs)ut ſue cru
delitatis votū more ferarū in me adimplerēt. Exur
ge dn̄e)ad vindictā ɔtra iudeos. quē dormire arbitrā
tur mali aut iniq̄tates hoīm nō curare dum michi nō ſb
uenis(et puem) factū eoꝝ vindicta excecacōnis ⁊ de
ſtitue eos et deice eos ut locū ⁊ gentē pdant p quibꝰ re
tinēdis me filiū tuū occiderūt(eripe animā meā ab im
pio)diabolo reſuſcitādo me a morte illata ab impijs(fra
meā tuā) id ē animā meā qua vſus es tanq̄ framea ad
debellādū regna iniq̄tatis(cōtra hoſtes v̄tutis tue.

¶Diuide hos inimicos) v̄tutis tue(a paucis)fidelibꝰ
q̄ habitāt iſrahel ⁊ diſptire ad diuſas orbis ptes(in vi
ta eoꝝ)q₃(de peccatis)que tanq̄ tenebre a lumie veri
tatis tue abſcōdūtur(plena ē memoria eoꝝ)ita ut ob
liuiſcantur deū. Saturati ſūt)vicijs ⁊ peccatis(q̄ ipi ſibi
genuerūt)o iniq̄tas execranda audiebat ſenſus eoꝝ
mandata dei ⁊ illi ſaturabātur ſordibꝰ peccatoꝝ(et dimi
ſerūt reliquias)ſue maledictōnis(paruulis ſuis)et po
ſteris ſuis clamātes peccatū eius ſupra nos et ſup filios

nr̃os. Ego aut̄ in iuſticia) id eſt cū victorie triūpho (apparebo in ↄſpectu tuo) qñ mundū ab interitu mortis ſanguinis mei effuſiōe ſaluauero/ad te aſſumptus fuero (ſatiabor) om̄ibꝫ bonis repletus (cū apparuerit gloria tua) in ſanctis electis meis qui in me crediderūt.

¶ Pſalmus. xvij. in quo de leticia reſurrectionis xp̄i. Vox criſti in memoriā tanti beneficij dicit.

Diligam te domine toto corde meo qꝛ tu es (fortitudo) q̄ ſup inimicos meos fortior exiſto qꝛ (tu es firmamentū) paciētie in tolerātia adūſariorū (⁊ refugiū meū) qꝛ in alijs munīcōibꝫ nō cōfido (et liberator meus) de inimicis meis. ¶ Ipe etiā ē. Deus meus) adiutor meus qui me creauit ſecūdū qd̄ homo (adiutor in tp̄e tribulacōnis ⁊ eo adiuuāte (ſperabo i eū) quē in p̄terito ſp ſenſi adiutorē. ¶ Protector meus) ↄtra inſurgētes hoſtes qꝛ nō de me p̄ſumpſi (et firma celſitudo ſalutis mee) ad diſſipādos inimicos (et ſuſceptor meus) p grām cū triumpho. ¶ Et ideo p hijs om̄ibꝫ. Laudans) nō meā gloriā ꝫ gloriā dei querēs ⁊ illi vmūſa tribuere q̄ dignatus ē cūcta p̄ſtare (et inuocabo) intus ī corde meo (dominū) et ſic p dei adiutoriū (ab inimicis ſaluus ero)

¶ Vox ꝓphete in perſona generis humani. Ab initio ſaluus ero ⁊ hoc michi neceſſariū ē qꝛ Circū dederūt me dolores) nō de rebꝫ mūdi ꝫ dolores dn̄i (mortis) q̄ p pccm̄ intrauit ī orbē terraꝝ (et iniq̄tates abundātes ⁊ rapide ut torrētes cōturbauerūt me) Dolores) ꝗues ex timore (inferni circūdederūt me p̄occupauerūt me laquei mortis) .i. originale pccm̄ vn̄ ē mors qd̄ añ ligauit me q̄ꝫ ex ꝓpria volūtate peccarē qꝛ añ q̄ꝫ naſcerer

ab ipo cõceptu me reddidit obnoxiũ. In) hac tanta (tribulacõne inuocaui dñm) in oratione mea qđ eſt vnũ et ſingulare inter mala remediũ (deũ meũ clamaui) qui ſolus poteſt tante calamitati medicinã afferre.
Et ipe dñs et deus meus. Exaudiuit de celo) qđ eſt templuꝫ glorie eius (vocem meã/ et clamor meus) quo clamo ꝓ mũdi ſalute (introiuit i aures) potẽtie ⁊ clemẽtie (eius) Exaudiuit) aũt (dñs vocẽ meã) qꝛ incarnacõnis tẽpore p ꝑdicacõnẽ xpi et aploꝝ (cõmoti ſũt) multi peccatores interius per cõtricõnẽ ad penitentiam et qui terrenis erant dediti (contremuerũt) exterius (diuitie et honores et dignitates) quas ſuperbi habent in ſeculo que dicuntur (fundamenta eoꝝ conturbata ſunt et cõmota) ut iam ſpes falſa mundi non habeat firmamentum in cordibꝫ hominũ et hoc quia (inotuit eis ira dei) contra peccatores.
¶ Aſcendit lacrimoſa deꝑcatio penitẽtiũ) cũ cognouerũt quid comminetur deus impijs (et feruor caritatis) a facie dñi ꝓcedẽs in hoībꝫ (exarſit) ita ut qui p peccĩ velut carbones extincti ⁊ tenebroſi remãſerãt rurſus ſpiritus ſancti gratia (accenſi) et illuminati reuixerũt ⁊ ex mortuis primis viui incipiũt eſſe (carbones)
Et hoc aduenientẽ filio dei in carnẽ q̃. Inclinauit altitudinẽ potẽtie ⁊ ſapiẽtie ſue (⁊ deſcẽdit) ad nos naturã nr̃e hũanitatis i vnitatẽ ſue pſone aſſumẽs (et diabolus) q̃ mẽtes obnubilat (ſub pedibꝫ eius) eſt ſbiectus. Et aſcendit) ſecũdũ hũanã naturã ſup omnẽ angelicã celſitudinẽ et (ſupat eius ſublimitas) vniuerſas ſanctarũ animarũ ꝟtutes q̃ velut pennis ſe a terrenis timoribꝫ in auras libtatis attollũt. Obſcurũ) id ẽ ꝓfundũ) poſuit incarnacõis miſteriũ) diuinitatẽ ſuã carnis nube tegẽdo.

(ip̄m)ex omni parte eccleſia q̄ ei militat(ambit)ſic̄ cen
trū cui fide ⁊ caritate oēs fideles ꝯiūgūtur licet ꝑ ſpe=
ciē videāt eū nūc nec etiā per ſcripturā multū clare qm̄
(obſcura ē)in ꝓphetis et in alijs p̄dicatoribꝯ(q̄ veluti nu=
bes)a terrenis eleuati cōpluūt verbū dei. ¶ Obſcura eſt
dico ſcp̄tura. In ꝯpacōe fulgoris q̄ erit in ꝯſpectu ma
nifeſtacōis eius) qn̄.ſ. videbitur facie ad faciē p̄fulgide
et ſplēdide p̄ alijs (nubes).ſ.apoſtoli trāſiert a iudeis
ad gentes/trāſierūt quidē ut(grādo)obiurgacōnibꝯ
dura corda feriēdo et(ut carbones ignis)būana corda
igne diuine caritatis ⁊ ardore fidei accendendo.
Per q̄s nubes.ſ.p̄dicatores. Intonuit excelſus dn̄s)
verba cōminacōnis contra malos(et idē altiſſimus de=
dit vocē ſuā)ſuauē/promittendo immenſa p̄mia iuſtis
(grando)reſpicit ꝓmiſſionē factā bonis.
¶ Miſit)apoſtolicos viros(ſagittas ſuas)per veloci=
tatē curſus ⁊ ſtrenuitatē officij virtutū pennis recte vo=
lātes(⁊ diſſipauit vicia in eis)ad quos miſit illos/et in
manifeſtacōnē ſue potētie(multiplicauit miracula ⁊ con
turbauit eos).i.pre admiracōe ⁊ pauore reddidit oēs
ſtupidos. Et apparuit)veritatē duoꝝ teſtamentoꝝ q̄
ſūt(fontes aquarū)ſalientiū i vitā eternā apl'is quādo
criſtus aperuit eius intellectū ut intelligerēt ſcp̄turas.
ex tunc ex eoꝝ p̄dicacōe(reuelata ſūt)dicta ꝓphetaꝝ
que ante nō intelligebātur ſup quos totius ecc'ie(fun=
damenta)locātur.
¶ Verū dn̄e licȝ iſta exterius ab apl'is ꝓceſſerint ſicut a
miniſtris tn̄ facta ſūt te interius docēte ⁊ opante. nam
Ab increpacōne tua dn̄e)increpacō eoꝝ habuit effi=
caciā et p̄dicacō eoꝝ(ab inſpiracōne ſpūs ſancti)inſpi=
rātis et docentis(iram tuā)futuram timendam.

¶ Vox ecclesie est de tẽporib9 xpianis.

¶ Hoc totũ factũ est qꝛ deus pr̃ (Misit) filiũ suũ (de sc̃ꝫ ip̄o sũmo) añ secula natũ (q̇ accipiens carnẽ in vtero virginis assumpsit me de ꝑplis multis) .s. iudeoꝝ ⁊ gẽaliũ collectã i spõsaꝫ sibi fedẽ sempiterno. (Q)ui eripuit me de inimicis meis) mũdo carne ⁊ diabolo (fortissimis) et potissime a demonib9 (q̇ oderũt me) et opus erat (qm̃ cõfortati sũt sup me) q̃i vincẽ potuissent nisi fortior aduenisset qui eoꝝ potẽciã cõtriuisset. (P)reuenerũt me inimici mei) ꝑualẽdo m̃ tꝑaliter ad affligendã tꝑalẽ vitã meã (in tꝑe ꝑsecucõis) in arũrũ ꝯtra istas afflictõẽ e. (Fc̃us ẽ dñs ꝓtector meus) (E)t eduxit me) de ãgustijs carnalib9 q̃s patiebar (in latitudinẽ) ꝯsolacõis ⁊ bone spũs cũ ꝑ seuiciã ꝑsecutorũ numerus augebatur fideliũ ⁊ hoc bonitate sua nõ meritis meis (gratis eni elegit me i sponsam sibi) (E)t retribuet m̃ dñs) i ꝑñti (secũdũ iusticiã) mee bone volũtatis quã ip̄e in me opatus ẽ (et ſm puritatẽ operũ meoꝝ) q̃ vicijs nõ sunt admixta (retribuet michi) in futuro vitã sempiternã. ¶ Et hoc retribuet m̃. (Q)uia studiosissime custodiui vias dñi) dilcõnẽ dei et caritatẽ ꝓximi (nec impie gessi) recedẽdo ꝑ pc̃m (a deo meo) ¶ Et hoc custodiui. (Q)m̃ oĩa iudicia eius) scꝫ p̄mia iustorũ ⁊ penas impiorũ flagella corrigẽdoꝝ ⁊ tẽptacõnes ꝓbandorũ ꝑseuerantiũ ꝯtemplacõne ꝯsidero (et iusticias eius) .s. flagella michi inflicta (nõ repuli a me) ꝫ patiẽter sustinui. ¶ Perseuerabo i innocẽtia mea in qua vocatus sũ. (E)t obſuabo me ab iniq̃tate mea) quatenus iniquitatis antique calamitatib9 nõ inuoluar (et ita inmaculatus adherebo ei) qui nõ patitur ꝯsortiũ maculatoꝝ cũ sit sanctus sanctorũ. ¶ Et hoc erit qm̃ scio qꝛ. (R)etribuet michi dñs) i futuro (secũdũ iusticiã meã

et ſecundū puritatē operū meoꝝ) q̄ ſemp ſūt (in ↄſpectu ōmitatis eius) ¶ Dixi ſecūdū iuſticiā meā ⁊ puritatem manuū meaꝝ non ideo ꝙ hec a me ſmt ſꝫ a te ſūt ꝙ ad hoc ꝙ hō ſit ſanctus ꝑ grām neceſſario. Cū ſcō tu eris ſanctus) effectiue. i. ſanctificās illū ⁊ ad hoc ꝙ (ſit inno cens) neceſſario (tu eris innocens) id ē innocētiā tribu ens ſiue innocentē faciens. ¶ Et ad hoc ꝙ aliquis ſit. Electus) id ē ſeparatus a ſocietate maloꝝ neceſſa-rio (tu) eris (electus) effectiue. i. electoꝛ eius. et ſi hō diabolū (ꝑuerſū) pſequitur cū ip̄o pariter (ſbuertetur) Qm̄ tu pplm hūilē) criſtianoꝝ (ſaluū facies) cū i die iu-dicij ad dexterā collocabitur (et oculos ſupboꝝ hūilia-bis) ꝙ cū ꝑuerſo adiutoꝛe ſuo diabolo ſbuertētur ⁊ tm̄ in tartari ꝓfundo mergētur quantū ſe ad altioꝛa coꝛde tumido ſuſtulerūt. ¶ Tu dn̄e. Qui illuminaſti) ꝑfe-ctos. ſ. aplōs et alios p̄mitiuos p̄dicatoꝛes qui mūdo fuerūt (lucerne) et lumiaria quedā (illumina) etiā ꝑ do-ctoꝛes alios q̄ adhuc carnis obſcuritate tenētur) Et ideo rogo ut illumines me. Qm̄) ſi illumias (in tua virtute eripiar a tēptacōe) diaboli ut nō cadā ꝑ ↄſenſū (et in deo meo trāſgrediar obſtaculū) qd̄ inter hoīes et celū pcc̄a hoīm extruxerūt. ¶ Vere in deo eripiar qm̄. Deus meus) talis ē ꝙ (impolluta via eius) nichil eni immundū pcipit / lex eni dn̄i immaculata eſt (et eloquia ſua) ſūt puriſſima ⁊ ſplēdida (ut argentū igne exami-natū) et plenus pietate (qm̄ ꝓtectoꝛ eſt oīm ſperantiū in ſe. ¶ Propħa ↄtra paganoꝝ inſaniā q̄ ſibi deos multi-faria vanitate finxerūt dicit. Bn̄ dixi deus meus. Qm̄ quis deus p̄ter dn̄m) cui ex debito ſuimus (aut quis deꝰ preter deū nr̄m) quē iuſtiſſime adoꝛamus ⁊ colimus ꝰ q̄ſi diceret nullus quia alij ſūt dij falſi ſicut idola gentiū.

Et ipſe ē. Deus qui) primo armauit me (et p̄cinxit vir
tute) ut fortis ſim et ad pugnādū cōtra diabolū ſiue ad
aggrediēdū ardua (et poſuit immaculatā viā meā ſine
ſorde pcc̄i) Videtur vox xp̄i.
¶Et ipſe deus ē. Qui pfecit affectus meos) directos in
via dei agiles ⁊ veloces (tāq̄ ceruoꝝ) ad trāſiliēda ſi-
ne leſione huius ſcl'i impedimēta vmbroſa ⁊ ſpinoſa (et
collocauit ⁊ fixit) in celo cordis mei intēſionē ⁊ deſideriū.
Et ipſe ē. Qui me cautū ab eminētibꝫ inſidijs ⁊ prudē-
tē) in expugnacōe diaboli fecit (⁊ poſuiſti ut arcū eneū
brachia mea) dādo m̄ inflexibilē cōſtātiā ad bn̄ opan-
dū. Et ꝓtexiſti me ad ſalutē) qꝛ fortitudo mea parū
ꝓdeſſꝫ niſi ꝓtectio tua adeſſꝫ (et potētia diuinitatis tue)
hūanitatē meā aſſumptā in eterna maieſtate cōſtituit.
Diſciplina tua) paterna q̄ quos diligis corripis (cor-
rexit meos) dirigēdo (in finē) debitū .i. in eternā ſalutē.
(et diſciplīa tua ipſa meos docebit) ꝓmouēdo ad meli-
ora. Nec in itinere meo impediūt me anguſtie tpales.
Nā latā feciſti caritatē meā opantē hilariter etiā in
bn̄s q̄ ſb' tuis me ſūt) mortalibꝫ ut nō habeā cor ſtrictū
p auariciā vel irā vel hmōi ⁊ ſic (nō ſūt infirmata) p mala
mūdi (veſtigia meoꝝ operū) q̄ impſſi imitāda ſeqn̄tibꝫ
me. Nō ſūt infirmata dico veſtigia mea ſꝫ. Perſeq̄r
inimicos meos) q̄ doctrine mee ꝯtradicūt (ꝯphendā il-
los) in racōe qꝛ nō habēt quō poſſent reſiſtē (et nō ꝯuer
tar ab increpacōe illoꝝ donec deficiāt) Cōfringā il-
los) tribulacōibꝫ (nec poterūt pſeuerare) adūſus me ſꝫ
potius (cadēt ſb' tuis pedes meos) plenarie michi ſbiecti.
Hoc totū ē ex eo qꝛ tu dn̄e Precīxiſti me v̄tute) ut pa
tiētie fortitudie iniqrū adūſa ſupare (⁊ eos q̄ inſana ꝯſpi
racōe ꝯtra me intumuerūt ſb' plātis pedū meoꝝ ſbiecaſti.

Inimicos meos) iudeos aliquos eoꝝ (dediſti michi dorſū) qꝛ in ſalutiferā victoriā fugati emerſerunt ſubito criſtiani facti diſcipuli mei ut paulus et alij plures (et eos q̄ in odio meo obſtinato manſerūt diſpſiſti) p orbē. In q̄ diſpſione. Clamauerūt) ad hoīes vel deos quoſ coluerūt auxiliū petētes (ſed nō erat ex eis qui ſaluos faceret eos) qꝛ ſolus deus poteſt ſaluare q̄ deficiente eis auxilio hūano clamauerīt (ad dn̄m. nec exaudiuit eos) qꝛ iudicauit eos indignos exaudicōne manētes in ſua malicia. Et poſt diſpſionē. Cōmmuā eos) ad vilem ſtatū ꝛ inſtabilē redigēdo (ut puluerē q̄ ante faciē vēti) ſemp mouetur ꝛ ſpargitur (ꝛ ut) viliſſimū (lutū platearū) q̄ ab oīmbꝫ oculcatur (delebo eos) Eripies me de ꝯtradictōibꝫ (pſi) iudeoꝝ q̄ ſemp michi ꝯtradixit et ereptū ab illis perfidis (ꝯſtitues me) ut ſim (caput) ꝛ rectoꝛ (gētiū) ut iudeis excluſis gētibꝫ imperē. ¶ Populus) gentiū (quē nō viſitaui) pn̄tia corpali vel lege aut ꝓphetis (ſeruiuit m̄) ſeruitute latrie michi credēdo ꝛ adorādo ꝛ colēdo (in auditu auris) qꝛ oclis nō vidit me p̄dicātē ā miracula faciētē (obediuit) apłice voci audito euāgelio credidit. Laus iſta gētiū. exprobacō ē magna iudeoꝝ. Nō ſic iudei ꝫ ipe p̄muſ. Filij) ꝫ nūc facti (alieni mētiti ſūt) blaſphemātes ꝯtra me (filij alieni inueterati ſūt) in pcc̄o i infidelitate ſua (ꝛ claudicauerīt) q̄ſi vno pede debiles qꝛ vetus teſtamētū tenētes ꝛ nouū reſpuētes claudi effecti ſūt. claudicāt eē a ſemitis ſuis legē ꝛ ꝓphetis ſeqn̄tes lr̄am nō ſpm̄ ꝛ tradicōnes ſuas potius q̄ꝫ dei.

¶ Vox eſt exultantis eccleſie.

Illi aūt mentiti ſūt ꝛ claudicauerūt. ꝫ Viuit dn̄s) i ſe vita nobiliſſima ꝛ vita ſempiterna. viuit aūt etiā in me quē in pn̄tia mea ſemp conſpicio in quē firmiter credo

bn̄dictus deus meus) et laudatus ꝓ bn̄ficijs collatis (et exaltetur actoꝛ ſalutis mee) ut toto oꝛbi dn̄etur p fi= de̅ ⁊ deuocōꝫ. ¶ M) cito bn̄dictus es tu. Deus q̄ das vin dictas m̄) de inimicis meis me vlciſcēdo ſbdēdo eos m̄ ⁊ fidei tue vn̄ (ſbdis pplos ſb me) ut q̄ ante erāt ꝯtumaceſ ad te ꝯuſi fiāt ꝓficua deuocōne ſbiecti· tu dico (liberatoꝛ meus de inimicis meis furioſis) et feruida malignitate ſuccēſis. Et etiā tu excelſioꝛē me facies om̄ibꝫ pſecu= toribꝫ meis) rationabile eni͂ ē ut q̄nto altius i irā ſurre= xerūt inimici tāto amplius exaltetur q̄ ptulit (a viro ini= quo) ſcꝫ quolibꝫ heretico vel ſciſmatico q̄ puerſi dogma= tis iniq̄tate craſſatur (eripies me) ¶ Preter ea) q̄ di= cta ſūt qꝫ inſurgētes adūſus me hūiliaſti (ꝯfitebor tibi) ꝯfeſſiōe laudis (in diūſis gētibꝫ) et voce ⁊ ope nom̄ tuū glificabo. ¶ M) cito laudabo qm̄ ipe. Magnus ē faci= ens et oñdēs toto oꝛbi terraꝝ ſalutes) q̄s xp̄us rex ab eo ꝯſtitutus opatus ē in hūano gn̄e ⁊ q̄s ꝯtinue opatur i credētibꝫ (⁊ ē faciēs miſcdiā xp̄o maū foꝛti) ⁊ liberatoꝛi reſuſcitādo eū a moꝛtuiſ ⁊ ad dexterā ſedē fecit ⁊ miſcdiā etiā facit (eius ſpūali pplo in eū credēti ⁊ hoc ſine fine)

¶ Pſalmus·xviij·in quo de incarnacōe domini.

¶ Apoſtoli dicti.

CEli p celſitudinē ꝯſeruacōnis (enarrāt) gentibꝫ (gloriā) maieſtatis xp̄i in q̄ eſt equalis pr̄i et ipi apoſtoli dei (firmamentuꝫ) qꝫ virtute ſpūs ſancti firmati (annūciant opa dn̄i) que ſcd̄m hominē geſſit ſcilicet natiuitatē paſſionē ⁊ moꝛtē ⁊ huiuſmodi.

Ecce q̄ꝫ diſcrete apli p̄dicāt qꝫ nō om̄ia om̄ibꝫ · apli eni͂ tāq̄ꝫ. Dies) clara ſpūalis ⁊ pfecta (diei)·i·claris ⁊ ſpi ritualibꝫ ac pfectiſ auditoꝛibꝫ (eructāt pleitudinē ſui lu minis) ꝯīme ſapiētie ſecreta ṙuelādo ſꝫ auditoꝛibꝫ infirmiſ

carnalibꝫ ⁊ tenebroſis ipi apli auditoꝝ taliū infirmita
tiꝰ deſcēdentes q̄ (nox) facti (indicāt) nō ſapiētiā q̄ eſt
de diuinis ut qꝛ v̄bū ē in pn̄cipio apd̄ deū / ſꝫ (ſciētiā) q̄ ē de
hūanis ut de hūanitate xp̄i ⁊ paſſiōe eius et huiuſmōi
groſſa reſpectu alioꝝ. Et hoc p̄dicacōis officiū apli tā
mirifice expleuerūt ut omībꝫ linguis loquerētur.
¶ Nō enī ſūt lingue aut genera dicendi) p̄ que loquē-
tes (nō audirētur) et intelligerētur (voces eoꝝ)
Qui apoſtoli etiā ita late p̄dicarūt. qꝛ In omnē par-
tē ambitus terre exiuit v̄bū p̄dicacōnis) ⁊ fama miracu
loꝝ eoꝝ (et in fines orbis terre verba eoꝝ) per ſe aut p̄
alios a ſe miſſos vnde ante defecit eis terra q̄ꝫ lingua.
¶ Propheta narrat quid p̄dicauerūt apoſtoli.
Dei filiuſ. ¶ Poſuit) corpus aſſūptū in quo venit pu-
gnare ꝯtra inimicū (in ſole) id ē in maniſeſtacōne mūdi
qꝛ qui inuiſibilis erat factus ē viſibilis oculis hoīm (et
ipe dn̄s tanq̄ ſponſus) ecc̄ie copulatus quā ſibi copu-
lauit caſto ⁊ impolluto amore (p̄ceſſit) in mūdū (de tha
lamo ſuo) ſibi ꝯueniēti id eſt de intacto vtero v̄ginali.
Qui letus ſp̄uali leticia. ¶ Ut gigas) fortiſſimus ⁊ ce-
teros hoīes inſupabili v̄tute trāſcendēs (feſtinauit ad
currendā viā) quā ſuſcepit p̄ redēpcōe humani gen̄is
qui (a ſūmo) pr̄e (egreſſus) p̄ eternā gn̄acōnē venit in
mundū factus hō. ¶ Qui pacto hūane redēpcōis ope
aſcēdēs i celū. ¶ Occurrit) plenitudie diuinitatis uſqꝫ ad
eq̄litatē pr̄is q̄ ſup oēs celos exaltatus ſpm̄ ſcm̄ ſup diſ
cipulos miſit (de cuius gr̄e donis nemo ē q̄ digne petat ⁊
nō recipiat) ipe enī oīm electoꝝ ſuoꝝ corda accēdit et
illumīat. ¶ Propheta ꝯmēdat legē quā apli p̄dicarūt. Pri
mo a latoē qꝛ Lex dn̄i) deus enī illā dedit ꝯtra mani-
cheos negātes legē veterē ēe a deo. Secdo a ſāctitate et

puritate qȝ (immaculata) oīa enī mala excludit michil
enī immundū aut malū ꝯcedit tanq̄ licitū· ꝯtrariū facit
lex machometi. Tercio ab vtilitate qȝ (ꝯuertēs aīas)·ſ.
de malo ad bonū de infidelitate ad fidē·ꝯtraria facit do=
ctrina heͤticorū· Quarto ab infallibilitate veritatis ⁊ cer=
titudis qȝ (teſtimoniū dn̄i fidele) pleniſſima veritate reco
gnitū ⁊ adimplēs qd̄ ꝑmiſit/qd̄ nō facit doctrina phi=
loſophoꝝ. Quīto a ſuauitate guſtuſ qȝ (ſapiētiā) q̄ dele
ctat affectū (p̄ſtās huīlibꝫ) nō tumida ſe elacōe iactāti
bus qd̄ nō facit ſcīētia mūdanorū (Iuſticie dn̄i recte) q̄
nō aliter ꝯgnoſcat̄ recalle q̄ docuit (letificātes corda) bo
norū ſpe p̄mij eterni (p̄ceptū dn̄i)·ſ. nouū teſtamentū (lu
cidū) clarū et immaculatū q̄ le a p̄re luminū ꝑdire decet
(illuminās oculos) nō carnales ſȝ mētis q̄ dīuo munere
ſpūaliter clarificatur. (Timor dn̄i ſanctus) q̄ dicitur fi=
lialis ex amore ſcō ꝑcedēs (pmanet) i ſc̄ls (in ſcl̄m ſcl̄i)
caritas eius nūq̄ excidit ex q̄ oriūt̄ (iudicia dn̄i)·ſ. mā=
data dn̄i in vetteri ⁊ in nouo teſtamēto ſcripta ſūt (vera)
qȝ immutabili veritate pſeuerāt (iuſtificata i ſemetip̄o)
quia ꝯtinent manifeſtā iuſticiā vnde nō egent alterius
auctoritate ut firma ⁊ iuſta habeātur q̄ ipius dei.
Et quia talia ſūt iudicia dn̄i et eius precepta merito ſūt
p̄ferenda oīnbꝫ rebus mūdi delectabilibꝫ ſcilicet diui=
tijs ſecularibꝫ et delectacōībꝫ corporalibꝫ.
¶ Vere aūt ſūt dulcia. (Etenī ſeruus tuus q̄) vere et de=
uote fuit tibi expitur (et cuſtodit ea) ope adimplendo
qȝ (in cuſtodiēdis ē illis retributio multa) ſcilicet beati=
tudo ſupna incomp̄henſibilis et ineffabilis·
Sed qȝ timeo dn̄e ne lōge fiā a iudicijs tuis ꝑ occulta
delicta mea q̄ q̄ impoſſibilia ſūt bn̄ ꝯgnoſci oro ab om̄i=
buſ pcc̄is mūdari dicēſ. (Quis enī delicta)·ſ. tā maiora

q̄ minora tā omiſſa q̄ obmiſſionis pecca(pfecte intelli-gitꝰ)nullus niſi tu q̄ oīa noſti/ideo(ab occultis meis mūda me et ab alienis)q̄ ſuadētibꝫ demonibꝫ aut ma-lis hominibꝫ fiunt(parce ſeruo tuo)

Ideo peto mūdari a pccis meis omnibꝫ ·qm̄ Si nulla eorum fuerint michi dominata tunc immaculatus ero)a criminali macula ꝛ ſapient michi iudicia tua(tunc autē emūdabor a pecō)ſupbie q̄ dicta eſt pccm maximū/tū qꝛ ea cecidit diabolus ꝛ hoīem traxit/tū qꝛ initiū ē om̄is Ideo etiā mūdari peto qꝛ ſi emūdatus fueo a pccis. pccis. Et eloq̄a oris mei)ſcꝫ oracōnes et laudes erunt talia(ut placeāt tibi)cū pcedāt ex mūdo corde(et me-ditatio cordis mei)erit talis ut grata ſit et accepta(in oſpectu tuo ſp)qui intus vides ꝛ oſciētiā purā inſpicis. In oſpectu tuo dico·qꝛ tu Dn̄e es adiutor meus)in bo nis agēdis ꝛ redēptor meus)a malis·adiutor ut habi tē i caritate tua·redēptor ut liberes me ab iniq̄tate mea.

Pſalmus·xviij·in quo propheta tāgit diui-nitatē criſti ſcꝫ ſacerdotalē et regalē.

O criſte.

Exaudiat te deus pater in die paſſiōis tue qui vere appella-tus eſt dies(tribulacōnis)in qua tanq̄ ſacerdos offe-res ei hoſtiā pro nobis(et protegat)te virtus dei popu li xp̄iani. Mittat tibi de ſancto)id eſt de eccleſia(au-xiliū)eam ad credentiū generacōnē tibi formādo ſicut euam ade ad generacōnē carnalē in paradiſo(et de ſy-on)id ē de diuinitate p quā ſpeculatur oīa(tueatur te) Memor ſit om̄is ſacrificij tui totius paſſiōis tue eiꝰ memores nos faciēdo(ꝛ olocauſtū)in quo totū i cruce te p nobis deo obtuliſti/placidū ꝛ acceptū deo(fiat)ꝛ in

leticiā reſurrectōnis ꝺuertat. Tribuat dn̄s) effectū et efficaciā paſſioni tue (iuxta deſideriū et intencōnē tuā) et nō ſm eoꝝ crudelē intencōnē qui paſſionē intulerūt (et omne ꝯſiliū tuū) ꝯpleat qm̄ omia alto ꝯſilio facis.

Ideo hoc oro o xp̄e q̄ Letabimur i ſalute) quā nob̄ p tuā mortē operatus es (et in nominis tui participacōe magnificabimur) cū a tuo noīe dicti ſumus xp̄iani.

Impleat dn̄s omnes peticōes tuas) nō ſolū quas i terra feciſti ſed etiā eas quas in celo facies interpellans ꝑ nobis. nec inde dubito q̄ ex nūc antequā fiat p ſpiritū ꝓphetie (in mōſtratū eſt) qm̄ dn̄s reſuſcitabit xp̄m ſuū a mortuis. Exaudiet illū) orantē dn̄s (de celo ſcō ſuo) vbi ſedēs ad dexterā pr̄is interpellat ꝑ nobis (in cuꝰ fortitudine v̄tutis et potētie) ſalus ſp̄ūalis ꝯſiſtit fideliū. Reprobi vero volubili ſucceſſiōe tēporaliū bonorū que quaſi rote voluūtur et trahūtur.

Hij in curribꝰ) ſupbis efferuntur honoribꝰ atq̄ in eis exultant (nos autē) ſerui dei ſpem noſtrā figentes in eternis (in noīe dn̄i inuocabimus diuinā clementiā)

Ipſi) reprobi funibꝰ peccatoꝝ ſuoꝝ et rerū tēporaliū cupiditate (ligati ceciderūt) de ſpe celeſti in mortē eternā (nos vero) electi (ſurreximus) ab infidelitate ad fidē a vicijs ad v̄tutes (et erecti ſumus) auxilio gr̄e tue ad ꝯtēplāda ⁊ amāda celeſtia qui p̄mo tortuoſi fuimus in pccīs. Dn̄e ſaluū fac regē) xp̄m/reſuſcitādo eū a mortuis q̄ ſaluo rege ſalui erimus ut ip̄o ſedente a dextris tuis et interpellente ꝑ nob̄ (exaudias nos) p eū (in die neccitatis nr̄e)

Pſalmus. xx. in quo de duplici natura in criſto diuinitate et hūanitate.

Propheta loquens ex parte hūanitatis xp̄i ait.

Domine in virtute tua et omnipotē-
tia maieſta-
tis tue (letabitur) criſtus (rex) regū. et in eo ꝙ per eum
diſpoſui ſaluare mūdū (exultabit vehementer)
Deſiderū cordis eius). ſ. animā ſuā ponere ꝓ redē-
ptione mūdi et deſiderū glorificacōis ſui corpis et deſi-
derū vocacōnis credentiū (tribuiſti ei) ɔcedēdo ut hoc
ſicut vellet impleret (et peticōnes labiorū ſuoꝝ) que ex
volūtate deliberata ꝓceſſerūt (nō fraudaſti) qm̄ omnia
que fieri iuſſit impleta ſūt

¶ Et hoc ideo erit. Inde ꝑuemiſti eum in bn̄dictōnib
gratie tue) ab inſtāti ɔcepcōnis (poſuiſti inſup in eo ho-
norē ⁊ virtutē regie dignitatis) ſup omnē creaturā.
Uitā) .i. reſurrectōnē glorioſā (petiit a te tribuiſti
ei) accelerādo reſurrectōnē ⁊ petiit a te (lōgitudinē die-
rū) et tribuiſti ei indeficiētē immortalitatē (in ſeculū ſeculi)
Magna eſt gloria xp̄i hoīs .in eius ſalutari) reſur-
rectione demōſtrata in qua innotuit poteſtas ſibi data
in celo et i terra (gloriā ⁊ magnū decorē addes ſup eū)
cū in celo ad dexterā tuā collocaueris.

¶ Et vere magna eſt gloria xp̄i hoīs. Quoniā dabis
eū in bn̄dictōnē) hiis qui in te credūt ut in ip̄o benedi-
cātur oēs gētes ſic ꝓmiſſū fuit abrahe (letificās eū)
ſecūdū hoīē (in gaudio) qd̄ ſui habebūt viſiōe vultus
tui. ¶ Et merito hoc erit. Quoniam rex) hō xp̄s ut hūilis cor-
de (ſperat i dn̄o) ſolū (et i miſcdia altiſſimi) exequēda ꝑ
eū hūano generi (nō ɔturbabitur) hūiliās ſe ⁊ obediēs
uſqꝫ ad mortē crucis. ¶ Propheta de punicōe maloꝝ.
O xp̄e ex quo talis ⁊ tātus es. Inueniat ultrix ptās
tua) cū ad iudiciū veneris puniēdo pecca (oībꝫ inimicis
tuis) q̄ eā in hūilitate nō ɔgnouerūt iniurias patientē

et maieſtas tua)in iudicio apparẽs(inueniat)ad puni-
endũ(om̃es qui te oderũt)

¶ Et ſic erit qm̃ ponẽs eos)ſcilicet peccatores qui cõ-
tra regulas domini obſtinata mente vixerũt(ſimiles cli
bano ignis)datos ꝑpetuis flãmis ex omni pte(in tẽpo
re manifeſtationis tue)in iudicio ad eos ↄdemnandũ
(dñs in vindicta ſua ↄturbabit eos)ꝓferens ↄtra eos
ſentẽtiã dãnacõis dicẽs. Jte maledicti in ignẽ eternũ q̃
(deuorabit eos)nõ ↄſumẽdo ſ; eternaliter affligendo.
Fructũ eoꝝ)quẽ habuiſſent(i terra).ſ. viuctũ ſi cre
didiſſent xp̃o(pdes)qꝛ nõ crediderũt ⁊ mãdatis eius
ↄtumaci ſpũ reſtiterũt(et imitatores eoꝝ)vel quos ſedu
xerũt nõ deputabis(inter filios hoim)quos i hẽditatẽ
ſempiternã vocaſti. ¶ Merito inter alios iudei pibũt.
Qm̃ declinauerũt in te mala)vba dicẽtes qꝛ demoniũ
habes et huiuſmodi(et cogitauerũt ↄſilia)maligna di-
centes expedit ut vnus moriatur ꝓ pplo et cetera. ſ; iſta
nõ(potuerũt ſtabilire)iuxta volũtatẽ eoꝝ neſciẽtes q̃d
dicerẽt. Verũ quidẽ dictũ eſt ſed malo voto ꝓbatũ eſt.
Tolerabũtur aũt iudei in vita pſenti ſed nõ ſine pena.
Qm̃ pones eos dorſũ)id eſt in ſuitutẽ ſbiciẽdo(et in
extremis vite tue)que ſũt paſſio et mors(ꝑparabis)ap
tabis(malã eoꝝ intencõnẽ)ↄcedẽdi te ad ſalutẽ hu-
mani gñeis que inde ſeqtur. Jlli ita cogitauerũt depri
mere ſ; Exaltare dñe)ſcilicet in gloria reſurgẽdo et
ad celos aſcẽdẽdo et hoc(in virtute deitatis)et merito
hũilitatis ⁊ paſſionis ⁊ nos(cãtabimus)interius deuo
cõe cordis(et pſallemus)exterius deuocõe opis ⁊ anũ
ciabimus(excellẽtiã ptãtis tue)et mirabilia q̃ geſſiſti.

¶ Pſalmuus.xxi.i quo agit̃ de paſſiõe ⁊ reſurrectõe xp̄i

Xp̄us homo oīa p̄uidens quaſi iam vicina paſſione p̄motus ait ad patrem.

DEus deus meus racōne hūanitatis a te create (reſpice in me) in afflictōne mea pendētē in cruce (q̄liter me dereli quiſti:) ī manib᷒ iudeoꝝ me pſeq̄ntiū traditū eoꝝ volū tati· q̄liter nō me pſeruas a morte michi p̄parata: q̄ met reſpōdēs ſbiūgit (lōge a ſalute mea) corꝑali·i· q̄ nō re fuer a morte tpali faciūt (v̄ba) clamoris (mēbrorū me oꝝ) poſtulātiū mortē meā ſine q̄ eoꝝ delicta expiari nō poſſunt quoꝝ delicta quodāmō ſua dicit q̄ p̄ eis penā ipe ſuſtinuit. ¶ Signū q̄d me dereliquiſti ē· q̄m Deus meus clamabo p̄ die)·ſ·circa horā nonā heli heli ⁊ cetera et (p̄ noctē) p̄cedentē pater ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte (et nō exaudies) ſȝ hoc q̄d nō ſim exauditus in hac mea oracōe nō ſcribetur (ad inſipiētiā meā) q̄ neſci uiſſem quid aut quō peterē· ſed ad ſapiētiā maximaȝ q̄ cū modus iſte hūane liberacōnis p̄ paſſionē meā fuerit ɔueniētiſſimus ut ſic hō ſolueret q̄d debebat ⁊ deus redi meret q̄ poterat· ɔformaui voluntatē meā volūtati tue q̄ me ad hoc miſiſti, Quāuis enī non me in hac mea oracōne exaudiſti tn̄ nō me totaliter dereliq̄ſti ſic iudei cre dūt dicētes deus dereliquit eū et cetera· ſed Tu habi tas in me ſancto tuo) inſeparabiliter mūdū tibi reconci liās cuius (laus eſt ī eccleſia) que ē ɔgregatio vidētiū te p̄ fidē. ¶ Hec eſt conſolacō mea q̄ Patres anti quos in te ſperantes audiſti ⁊ liberaſti a malis) quādo expediuit eis· quia ex hoc ɔgnoſco q̄ nunc me audires ſi ſcires m̄ expedire. Ad te clamauerūt) p̄res antiqui in oracōe (et liberaſti eos) de ſuitute egipti ⁊ de captiui tate babilōis (in te ſperauerūt) ⁊ nō ī alio· ⁊ ideo (nō ſūt

ↄfuſi) q̄ aſſecuti ſūt liberacōnē q̄ liberacōes fuerūt figu-
re q̄dā hui9 liberacōis p̄ mortē meā facte. Ego aūt)
lȝ ſim maior oīb9 natura q̄ deus ꝛ merito q̄ ſcūs ſan-
ctorū dei nichilominus(ꝟmis) et vilis ſū i ↄſpectu iude-
oꝝ vñ ſpuerūt i faciē meā ꝛ alapis eā cederūt tāq̄ ↄtēpti
bilē ꝛ ita vilis reputatus ſū ut nō videar reputari(hō) ſȝ
nullius fortitudinis ut ꝟmis abominabilis. vñ factus
ſū(oꝑprobriū) apd̄ maiores ſacdotes ꝛ ſcribas(et abie
ctō) apd̄ ↄmunē plebē. Oīns) hui9 mali tā maioēs q̄
minores(vidētes me deriſerūt locuti ſūt labijs) me vitupādo
et blaſphemādo(ꝛ mouerūt capita) ſua irridētes ꝛ dicētes
ꝟba q̄ ſequūt. Sperauit i dn̄o). ſ. prē ſuo ut ait(eripi-
at eū) de manib9 nr̄is eū crucifigi nō pmittēdo. vel ſi nō
eripiat ſaltē(ſaluū faciat eū) a mortuis reſuſcitādo qm̄
ut ait(deus pr̄ diligit eū) ¶ Hec mala m̄ illi fecerūt ſed
ꝑ cor dn̄e ne diſceſſeris a me. Qm̄ tu es q̄ ſup̄ naturam
naſci feciſti me) de ꝟgine gl̄ia ꝟginitatis eius pmanēte
(ſpēs mea a iuuētute mea i te iactatus ſū ex vtero). i. ex
quo factus ſū hō ut tu ſolus eſſes ſpēs m̄. ¶ Oro dn̄e ne
diſceſſeis a me ſb̄trahēdo auxiliū tuū quē De vētre ma
tris mee deū meū cognoſco ꝛ colo) et hoc neceſſe ē(qm̄
tribulatio paſſiōis mee ꝓxima ē) ſcd̄m tp̄us q̄ immi-
net(ꝛ nō ē alius q̄ adiuuet) eripiēdo me de manib9 iude
orū m̄ſi tu ſolus deus. ¶ Deſcribit ordinē paſſiōis. Cir
cūdabūt me m̄lti). ſ. ꝑſi iudeoꝝ dicti(vituli) q̄ ignora
to dei iugo in cōſideata ꝓcacitate laſciuiūt ↄtra me xp̄m
cū gladijs ꝛ fuſtib9(tauri pingues). ſ. pn̄cipes ſacdotū
ſupbi ꝛ graſſitudie malicie ↄtra dn̄m recalcitrātes(obſe
derūt me) ne poſſim eoꝝ manus euadē. Apuerūt ſup
me os ſuū) q̄i fere volētes me deglutiē exiſtētes ↄtra me
crudeles(ſic leo rapiēs) in ꝯphenſiōe mea(et ſic rugiēs

cũ clamarũt crucifige crucifige eũ. Sicut aq̃ effuſus ē ſanguis meus) ita viliter ap̃ te ⁊ abũdāter ſicͣ aq̃ effunditur (et diſpſi ſũt diſcipuli mei) q̄ erāt futuri firmamēta corpis mei eccl̃ie qꝛ relicto me fugerunt. Factũ eſt cor meũ) horrore naturali terribilis paſſiōis immīētis (ſic cera) reſolutũ (in medio vētris mei) .i. in pte ſenſitiua. Aruit) in paſſiōe (v̄tus mea) opinione iudeoꝝ (ſic teſta) fragilis ⁊ inutilis ad aliq̄d notabile pagendũ q̄ prius floruit multis miraculis (et lingua mea adheſit faucib; meis) qꝛ cũ racōnabiliter poſſez reſpōdē ad accuſacōnes om̄no tacui nō reſpondi eis v̄bũ. ideo etiam aruit qꝛ ita vilē mortē me pati feciſti. ¶ Deſcribit ordinē paſſiōiſ. Primo captus fui. Qm̄ circũdederũt me) iudei nō ut hoīes ſꝫ ut (canes) rabidi. Scd̄o illuſus (oſilũ malignātiũ) iudeoꝝ ſcꝫ ſacerdotũ ⁊ ſeniorũ (obſedit me) vndiqꝫ ad illudēdũ ⁊ ut me morti adiudicarēt. Tercio affixus cruci ī qua (foderũt manus meas ⁊ pedes meos) groſſis clauis affigentes ligno. Quarto ita dure ⁊ crudeliter ī ligno extēſus ut (oſſa mea) hũanis oculis (numerabilia viderētur) Quīto deſpectus q̄i purus hō p̄ pec̄cis ſuis mortuus. quoniā Ipſi oſideraueūt me et inſpexerũt me) et deſpexerũt eſtimātes me purũ hominē eo qꝛ videbāt me talia patientē. Sexto nudatus veſtimentis ſuis / vnde ſeq̄tur (diuiſerũt ſibi veſtimenta mea) q̄ erāt plura et diuiſibilia (et ſup veſtē meā) incōſutilē qꝛ nō erat ouenīēter diuiſibilis (miſerũt ſortē) Tu aũt dn̄e ne elōgaueris) uſqꝫ ad omunē reſurrectionēꝫ (auxiliũ tuũ) ſꝫ ſtatim reſuſcita me et ita factũ ē qꝛ tercia die reſurrexit (ad defenſionē meā conſpice) om̄ia nocumēta quib; impedire reſurrectōnē meā parāt amouēdo. Erue a morte) q̄ velut gladius ſeparat animā

a corpe(deus animā meā) ſcilicet ut nō detineatur multū
in morte(et de poteſtate inferi) qui more camino deuorat
animas(animā meā) innocentiſſimā(libera)
Salua me a crudelitate leonina) ppli iudaici. et(a cor=
nibus) ſupbie iudeoꝝ (ſalua me humilē)
Qd pr ſancte ſi feceris. ¶ Narrabo nomē tuū) admira=
bile glorioſū atqꝫ ſublime(fratribꝫ meis) apoſtolis et
diſcipulis. quod fecit qn manifeſtauit eis reſurrectionē
ſuā factā v̄tute dei pr̄is et in publico ⁊ manifeſto(in cō=
gregacōne fideliū) poſt reſurrectionē meā faciā p me=
os annūciari virtutē tuā(ad laudē ⁊ gloriā nois tui.

¶ Inuitat alios ad laudē dei.

¶ Qui timetis deū) timore filiali(laudate deū) corde et
ore(et vniuerſi imitatores fidei ⁊ operū iacob(glorifica=
te eum) corā omibꝫ.
Timeat cū) timore reuerentie(omne ſemen) ſpiritua=
le(iſrahel) id eſt omnes fideles(qm nō deſpexit nec ſpre
uit deprecacōnē pauperis) ſcilicet xp̄i qui cū omniū diues
eſſet pro nobis omnibꝫ pauper eſſe voluit ut nos ſua
paupertate diuites faceret. ¶ Nec auertit faciem ſuam a
me) repellēdo orationē meā ut reſurgerē(ſꝫ cū clamarē
ad eū exaudiuit me) reſuſcitādo me a mortuis.
Criſtus ad patrē loquēs gratiaꝝ actionē agēs ait.
¶ Apud te laus mea) te laudabo omnia ad tuā laudē
referendo(in eccleſia) que eſt(magna) tam fideliū mul
titudine q̄ bonoꝝ amplitudine ſpūaliū et(vota mea)
ſcilicet ſacrificiū corpis ⁊ ſanguinis quod volūtarie in
cruce obtuli(tibi offerri faciā) cōtinue in memoriā paſſi
onis mee(in cōſpectu timētiū te) ut intelligāt ⁊ verū cor=
pus eſſe et p illud ſe ſaluari.
Quod ſacrificiū corporis et ſanguinis mei.

Edent pauperes) ſpiritu· ɔtēptores ſeculi· et hūiles (et ſaturabūtur) pinguedīe diuine gratie (et laudabūt dn̄m) ſpiritualiter exultantes (q̄ requirūt eū) cū cordis deſiderio (et viuēt corda coꝝ) q̄ digne ſumūt illud hic vita gratie (et in ſeculū ſeculi) vita glorie·

¶ Gētes reminiſcētur) p p̄dicacōnē aploꝝ dei ſui cuius cognicōnē licet naturaliter eſſet inſerta diabolus obſcurauerat ꝛ cognoſcētes ſe eſſe i tenebris obuolutos (cōuertētur ad dn̄m de vniuerſis finib⁹ terre)

Et adorabūt eū) adoracōne latrie (aliqui de vniuerſis familijs gentiū) ¶ Et hoc ideo.

Quia dn̄i) ·i· criſti (ē regnū) gn̄aliter· ipē eni ē rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū (et ipē dn̄abitur gentiū) cui dictū ē a patre poſtula a me et dabo tibi gentes hēditatē tuā.

Propheta oſtēdit quib⁹ ſumere ſacramentū altaris ſit dānoſū ſcilicet reprobis de quib⁹ ait.

¶ Māducauerūt) nō ſolū paupes ·i· hūiles ꝛ deuoti ſed etiā (pingues terre) terrenoꝝ cupidiꝛ ſectatores· ſed diuerſimode· qꝛ primi ·ſ· boni ſacramētaliter ꝛ ſpūaliter· mali vero ſacramētaliter tm̄ (et adorabūt) ſpecietenus nō ſimplici ꝛ puro corde ꝛ licet ſimul manducent mali cū bonis (in conſpectu tamē eius cadēt) inuiſibili caſu per peccata (omnes qui deſcendūt ab amore dei ad amorem terrenorū. ¶ Propheta in pſona cuiuſlibet iuſti.

Pingues cadēt ſed Anima mea) qui paup ſum ꝛ humilis (illi) ſcilicet deo (viuet) ad honorē eius illi placebit mandata obſeruādo (et filij mei) p imitacōnē fidei (ſeruient ipi domino. Annūciabitur dn̄o) p angelos nūcios ſuos nō qꝛ deum quicq̄ lateat ſed ut ipi miniſteriū impleāt (generatio vētura) generatio criſtiana que ex aqua ꝛ ſpū ſancto erat deo largiente ꝓcreanda (et celi)

id eſt apoſtoli a doctores (annūciabūt) filiū eius q ipe iuſticia p quē oēs iuſtificamur (pplo q̄ naſcetur) ex aqua a ſpū ſcō (quē dominus pdeſtinauit) ante ſecula.

Pſalmus. xxij. in quo de miſericordia dei. Vox eccleſie ſcientis ſe xpi paſſiōe ſaluatā. et per gratiā baptiſmatis innouatā iocūditate dulciſſima confitetur dicens.

Dominus regit me eripiēdo me a ſeductōib impiorū ſic bonus paſtor regit oues ſuas. et eo regēte (michil michi deerit) de eo qđ eſt neceſſariū ad ſalutē a etiam in temporalib (in loco paſcue) in lectione ſacre ſcripture (me collocauit) ut ibi paſcar a reficiar. quia ſermo diuinus animā nouit ſaginare fideliter meditatus.
Sup aquā) baptiſmi quo reficiūtur q̄ integritatē a vires amiſerunt a aīa ariditate peccorū ſterilis ad bonos fructus inſerēdos diuinis munerib irrigatur (educauit me) ſpūaliter ad pfectū nutriēdo a poſt (aīam meā ɔuertit) q poſt baptiſmū de peccatrice facta eſt iuſta de feculēta mūdiſſima deo tracta ſine ruga ſic aplus dicit.
Deduxit me p artiora mandata iuſticie) et pfectiora ɔſilia p que iuſti citius celeſtē cōuerſacōnē ɔſequūtur et hoc nō ex meis meritis (ſ ex miſericordia nominis ſui) Vere deduxit me p ſemitas iuſticie. q Si ābulauero in medio) huius vite q̄ eſt (vmbra mortis) q caligine peccorz ē obſcura et ad mortē deducit (nō timebo mala) ſiue oculta ſiue manifeſta (qm tu mecū es) ptector vite mee cū quo nemo perire pt. Virga tua) ſcilicz leuis diſciplīa q̄ impoīt infirmis (a baculus tuus). ſ. durior

diſciplina que imponitur grandioribꝫ nō me afflixerūt mortificando ſed(conſolata ſūt)potius. ſunt enī ſigna paterni amoris.
Cōſolatus etiā qꝛ ¶ (Paraſti dn̄e i ↄſpectu meo)ſcilicet fideliū non infideliū(menſam)ſancte eucariſtie ut in ea poſſent refici. O beata cōuiuatio.epulatio felix.ſaturitaſ fidei. eſca celeſtis.paraſti dico(aduerſus eos qui)in ali qua pueritate diuerſi eciam dei ſuo grauiter errore (contriſtant) ¶ In qua menſa. (Impinguaſti) ſpūali le ticia mentē(caput)anime mee(et calix)id ē amor diui nitatis michi datus quo me inebriaſti et obliuiſci me fe ciſti omniū miſeriarū et curarū huius ſeculi. valde(pre clarus eſt)qm̄ feces carnaliū cogitacōnū et affectionū nō miſcētur i illo ꝑducit inſup ad claritatē eterne vite. (Et miſcordia tua ſubſequitur me)q̄i cuſtos et paſtor ut pſeuerē in bono(omnibꝫ diebꝫ vite)p̄ſentis. ¶ Miſe ricordia tua ſubſequētur me adiuuās ⁊ efficiens. Et inhabitē)in futuro(in celeſti iherusalē eternaliter)

¶ Pſalmus.xxiij.in quo de glorificacōne criſti et hominis reparacōne.

¶ Propheta oſtēdit xp̄m dn̄m eſſe orbis terrarū ut ſicut nullus ab eius imperio ꝑbatus exceptus ita nec ab eiꝰ fide quis debeat eſſe alienus dicens.

Domini id eſt criſti qui eſt rex regū et dn̄s do minātiū(eſt terra) quā creauit ⁊ omia quibꝫ plena eſt ⁊ ornata(orbis terrarū cū habitatoribꝫ ſuis. Quia ip̄e iuxta maria firmā ſtatuit) ut mare nō eā totā occupet ut homines ⁊ animalia i ea poſſent viuē (et iuxta flumia ꝑparauit).ſ.orbē. ¶ Propheta querit q̄s

ſit dignus qui in culmē virtutū poſſit aſcendē dicens.
Quis) q̄ſi dicēt pauci (aſcendēt i montē) pfectōis iuſticie (aut quis) dignus ī illa eterna beatitudīe cū dño ſp manere? ¶ Reſpondet pp̄ha.
Purus) in opib (mūdus) in cogitacōnib (qui nō accepit in vano animā ſuā) deputādo eā ſeu implicādo rebus terrenis et caducis q̄ vane ſūt ſed magis applicuit eā rebus ſpūalib et eternis cū ipa ſit creatura ſpūalis et immortalis (nec iurauit in dolo proximo ſuo) ip ſuȝ fallaciter decipiendo. Hic accipiet bn̄dictionē a domino) in hac vita incrementū ꝟtutū et ī alia beatitudinis premiū. erit enim inter illos quib in die iudicij dicturus eſt dn̄s. venite benedicti patris mei pcipite regnuȝ et cetera (et miſericordiā) totaliter liberantē ab omi miſeria accipiet (a deo ſalutari ſuo) criſto qui vere eſt ſalutaris a quo et pccā relaxātur et beatitudo tribuitur.
Tales enim qui predictis virtutibus ſtudent aſcendē in altitudinem celeſtis patrie ſūt Generatio cōmuniter omniū querentiuȝ dominū) et (qui faciem dei iacob) videre cupiūt. ¶ Quia nullus aſcendit in montē domini niſi predictis virtutibus polleat inquit prophera. o vos Principes) ductores et rectores alioꝝ peccantiū (auferte) ab animis veſtris vicia et peccata que ſunt (porte) quibus aditus ſit diabolo in cordibus hominū O vos virtutes eternales p quas eſt introitus ad eternam vitam per quas etiā rex glorie dignatus eſt introire (eleuamini) ut in humanis cordib exaltemini (et introibit) ad ea p fidē et caritatē criſtus q̄ eſt (rex glorie) Propheta querit ad conuincendā perfidiā iudeoꝝ.
Quis ē iſte rex glorie) q̄ intraturus ē ad corda? Reſpondet (dn̄s) qui abſolute omnib dominatur (fortis)

in rebus agendis (potens) cōtra poteſtates terrenas q̄ nichil ſūt in ɔſpectu eius (dominus potens in prelio) quo cōtra mortē et diabolū pugnauit ⁊ vicit in omībꝫ.

¶ Repetit idem dicens

¶ Attollite portas principes veſtras et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie)

Quis eſt iſte rex glorie: Reſponſio (dominus virtutū celeſtiū) id ē angelorꝫ vel ſup omnē virtutē et fortitudinem et ſuper omnia ſublimis (ipſe eſt rex glorie)

¶ Pſalmus .xxiiij. in quo docetur vir iuſtus in aduerſis nō murmurare ſꝫ diuinū expectare adiutoriū.

¶ Propheta in pſona eccl'ie.

AD te leuaui ſpirituali deſiderio (animā meam) que carnalibus deſiderijs conculcata premebatur in terra leuaui ad te āplexādū et ɔtēplandū (deus meus) ego exptus in malis meā infirmitatē in tua bonitate (ɔfido) q̄ potēs es iuuare ⁊ ideo (nō ɔfundar) de peccatis meis corā te ⁊ āgelis tuis i finali iudicio. Hoc quippe oro ut (inimici mei viſibiles ⁊ inuiſibiles ⁊ pcipue illi q̄ ſerpentinis ac occultis ſuggeſtionibꝫ inſidiātes ad hec mala me deiecerūt nō habeant facultatē (me irridendi) ad quod parati ſūt ⁊ certus ſū de hoc quod peto quia (vniuerſi qui) ſub malorū pſecucōne auxiliū tuū fiducialiter (expectant nō cōfundentur) nec hic nec in futuro.

¶ Sed (Cōfundētur) in die iudicij (omnes iniq̄ agētes) rebus inutilibꝫ (vanis ⁊ infructuoſis occupati.

Ne aūt ſim de numero inique agētiū. (Vias tuas) p quas itur ad te et per quas ad nos venis (demōſtra michi) ne aberrem ab illis (et ſemitas ɔſiliorꝫ tuorꝫ) que

ducunt in pfectionē maiorē(edoce me)

¶ Dirige me in veritate tua)ut recte ꝛ pie viuā ſicut ve-
ritas tua exigit(doce me)ut nichil pverſe agam i quo
a te exaudiri debeo· tū qꝛ(tu es ſaluatoꝛ meus)ſalus au
tē conſiſtit in agnicōne veritatis·tū(quia toto tēpoꝛis
mei tractatu exſpectaui)miſericoꝛdiā tuā.

Propheta perſuadet exaudiri in conſuetudine ſemper
miſerendi dicens. ¶ Reminiſcere miſerationum tuaꝝ)
quas fidelibꝫ ſemper impendiſti(et miſericoꝛdiarū na-
turaliter tibi inſertarū(que ab initio ſeculi ſunt)nunquā
enim ſine miſericoꝛdia fuiſti nec peccāti homini miſeratio
tua defuit. ¶ Ita dn̄e reminiſcere miſericoꝛdie tue ut per
miſericoꝛdiam tuā. ¶ Nō reſerues)michi ad vindictā
perpetuam(delicta mea)quibus viam equitatis dereli-
qui(delicta iuuentutis mee) que ſcilicet audacter et p̄-
cipitanter et ex fragilitate perpetraui et(que ignoꝛan-
ter geſſi nō ſerues)ad vindictā. Memento mei) nō
ſecundū irā qua dignus ſum·ſed(ſecunduꝫ miſericoꝛdiā
tuam)que te digna eſt nō p merita mea que nulla ſunt·
ſed(propter bonitatē tuam domine)

¶ Hac·fiducia motus ſū ad petendū·qꝛ Dulcis es et re-
ctus dominus)miſericoꝛs ꝛ iuſtus ꝛ(per hoc legē)dul
ciſſimam ꝛ rectiſſimam(dedit errantibꝫ in via) preſen-
tis vite·q lex ut ſi vere peniteāt miſericoꝛdiā conſequā-
tur et ſaluentur ſin autem non eternaliter puniātur tan-
qꝫ ſua miſericoꝛdia abutētes· Diriget māſuetos) hu-
miles ꝛ quietos(in iudicio) cū eos a reprobis diſcer-
net ꝛ ne declinent a via recta(mites docebit vias ſuas)
quibꝫ ad ſe puenire poſſint ¶ Vniuerſe vie domini)licꝫ
ſint innumerabiles comprehendūtur tamē ſub duabus
que i omni opere domini ſimul ſūt ſcilicet(miſericoꝛdia

et veritas) miſericordia· quia p̄uenit cūcta bonitate· veritas· quoniam oīa ſub integritate diiudicat· Hoc patet (requirentibus teſtamentū) nouū in quo xp̄us legitur paſſus et mortuus pro redēptione noſtra et requirentibus (oracula ꝓphetarū) que manifeſte hoc teſtātur.

¶ Propter gloriā nominis tui dn̄e) quod eſt dulce et ſuaue (propiciaberis) oblato tibi ſacrificio ſpiritus contribulati (peccato meo) ipm̄ remittēdo (multū eſt enim) excedit enim facultatē virtutis mee ad ſatiſfaciendū ꝓ eo. Quis eſt hō qui timet dominū) timore filiali: id eſt qualis et quātus: quaſi diceret iſte eſt ſūme commendandus quia (deus ſtatuit ei legē) diuinā et naturalē q̄ dirigūt eū (in via) iuſticie q̄ eſt p̄ omnibus eligēda (quā) volūtarie (elegit) ſeruandā ut ſciat quid agendū et q̄d cauendū ſit. Anima) ſic timentis deū et amātis poſt diſſolucōnē corporis et ſi nō immediate conſequatur pfectā beatitudinē recipiēs ſimplā ſtolā uſque ad reſurrectōnis tēpus nichilominus interius (demorabitur in bonis) glorie deū videndo amando et laudādo (et opus bonū eius hereditabit ſolidā hereditatē) inſtaurati corporis quādo in reſurrectione ſtolā glorificati corporis recipies.

¶ Firmamentū eſt dn̄s timētibus ſe) ſtabilit enī eos in fide ſua et firmat i bono ne vllis tēptacōnibus ſuccūbāt quibus (etiā teſtamētaria diſpoſicōe dedit quod manifeſtabit eis illus) in quo ē ſūma felicitas. Oculi) cordis (mei ſp ad dn̄m) de cuius gratia cōfido quia (euellet affectus meos de laqueo) diaboli a quo prius ꝓ voluptatibus ſeculi capiebar. ¶ Quia oculi mei ſūt ad te dn̄e. Reſpice in me) pietatis affectu aſpicientē te (et miſerere mei) in effectu· locus enī eſt miſericordie (quoniā vnicus) ſine auxilio amicorum (et paup) a mundi rebus (ſum ego)

Jtē miſerere mei qm̄. Tribulacões cordis mei multi-
plicate ſūt et de aduerſitatibꝫ exterioribꝫ (que ineuita-
biles ſūt) hijs qui pie in criſto viuere volūt (erue me)
Vide hūilitatē meā) in corde et habe eam gratā (et
laborē meū) in corpealibus ſacrificijs placatus (dimitte
vniuerſa delicta mea) Reſpice inimicos meos) ad re-
primendū eos (qm̄ multiplicati ſūt) nō ſolū foris infide-
les ꝫ etiā intus in eccia nō deſūt falſi xpiani (et odio iniu
ſto) ꝛ ſine cauſa (oderūt me) ſine intermiſſiōe me pſeqn̄-
tes. Cuſtodi animā meā) ab eoꝝ fraudibꝫ ne declinē
ad ſequelā eoꝝ (et erue me) ſi forte inſurgāt aduerſum
me et ſi nō p aliud ſaltē ideo ut (ſpes mea) quā habeo de
te (nō ſit michi ad confuſionē.
Ideo erue me qꝛ Boni adheſerūt michi) nam (inno-
centes) qui nec actu nec voluntate nocere voluerūt (et
recti) q̄ in bono pficere ſtuduerūt (adheſerūt michi) cō
ſenſiōe cordis ꝛ vnius volūtatis (qꝛ ſuſtinui te) paciē-
ter aduerſitates ſuſtinēdo. Libera deus iſrahel) po-
pulū tuū quē ad tuā viſionē pdeſtinaſti (ex oīb tribu
lacōnibꝫ ſuis) quibꝫ interius vel exterius opprimitur.

Pſalmus. xxv. in quo orat iuſtus a cōſortio malorū ſe-
parari. Vox viri iuſti.

Iudica me domine iudicio diſcrecō-
nis diſcernendo
me a peccōribꝫ dānādis (qꝛ innocēter inceſſi viā huiuſ
vite et i dn̄o cōfidēs nō cōfirmabor) deficiēdo ab innocētia
mea. Dixi dn̄e qꝛ innocēs ego ſū. Proba me) tribu
lacōes imittēdo notū me (fac pbatū) et hoc nō ut inno
teſcat tibi q̄ oīa noſti ꝫ m̄ et alijs. qd̄ poſt q̄ feceris (vre-

cogitacões meas) igne ſpūs ſancti ⁊ ſi quā viciorū maculā in me inueneis hāc oro (exuere) hanc ſpūs ſancti caloꝛe ↄſume. ¶ Tempta me et vre dico nō preſūptiue dico ſ; ut emēdacōis gr̄a qm̄ Miſericordiā tuā toto corde intueor) q magna ſit ⁊ dulcis et i bonis tuis i quibus ē (veritas) et iuſticia (ↄplacui) fiduciā habeo q nō ſines me ſupra vires meas temptari.

¶ Quia complacui in veritate tua. ¶ Non aſſedi cū conſilio vanitatis) qui in traſeūtiū rerū q̄ vane ſūt fruicōne beatitudīnē ponūt quod eſt oīm iniq̄tatū cauſa ⁊ ideo etiā (cū iniqua gerētib) .ſ. hereticis aut ſciſmaticis q̄ queſtionib ꝑfidis ſcripturas diuinas deꝑuare cōtendūt (nō me aſſociaui) eoꝝ doctrinis ā impietatib ↄmunicādo. ¶ Nō tm̄ vitaui ↄſiliū malorū ſ; etiā Odiui ↄgregacōnē ipam malignāciū) i malo pſeuerāciū (et cū impijs) qui cultū dei impugnant (placitū nō habeo. Sed inter innocentes conuerſabor inter quos poſitus. Lauabo) et mūdabo p penitenciā a cunctis viciorꝫ ſordib (opera mea ⁊ mentē in qua tanq̄ in altari) ſacrificiū ſpūs ↄtribulati tibi offero (circūdabo) virtutibus et bonis morib quaſi ornamentis ornando.

Cōuerſabor. Inter innocētes ut audiā ⁊ addiſcā) eorū exemplo ⁊ inſtructōne (quomodo te laudē) et cū didicero exponā alijs aliqua de tuis operib que (omnia) ſūt (mirabilia) ¶ Et ſi eccl̄ia tua adhuc hab; malos admixtos cū bonis. ego tn̄ Dn̄e dilexi) in eccleſia tua bonos et ſanctos q̄ vita ⁊ doctrina ſūt (decor domus tue) ſunt ⁊ locus (habitacōis glorie tue) quia nō ſuā ſ; gloriam tuā querūt.

¶ Et quia ita me habui ita dilexi domū tuā oro ut deus. Ne ꝑdas cū impijs) qui pietatē ⁊ cultū tuū abnegāt

animā meā) pdendo vel puniēdo eam nec (cū viris qui carnaliter viuūt) et pximū oderūt (vitā meā) quia me valde diſſimiles ſūt. In quorū opa iniuſta ſūt et iniqua et dextera eorum repleta ē muneribus) pro quibus iuſticiā et iudiciū ſubuerterūt innocētes condemnarūt vexarūt vel interfecerūt. Ego aūt innocēter) p ſtudiū ſancte vite (ambulaui) et ideo (libera me) a pdicōe impiorum futura et in piculis huius vite (miſericordia tua) nō deſerat me ſed in omnibus me concomitetur.

¶ Hoc fac dñe quia Dilectio mea et affectio) que facile labi ſolet nō receſſit a rectitudie et fidei et iuſticie inter cōcutientes hereſes et mūdi grauiter ſeuiētes anguſtias ſemp ſtetit immobilis et pſiſtēs i directo itinere mādatorum tuorum et ideo miſeré mei. qd ſi feceris qdiu ero in ogregacōibus hominū publice (benedicā te dñe) laudando et glorificādo pro bñficijs michi collatis a te.

¶ Pſalmus. xxvi. in quo vir iuſtus petit a deo grām ut ſic in pñti pugnādo pualeat otra hoſtes ſpirituales ut pueniat ad regnū.

¶ Propheta exaltās quēquā hoim nō timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait.

Dñs illuminatio mea

illuminās et docēs me cōtra tenebras ignorātie (et fortitudo ſalutis mee) roborās infirmitatē meā ut in bello poſſim reſiſtere (quē ego timebo?) nullū vereor vel timeo hoſtē inſidiatorē vel pſecutorē. Dñs ptector vite mee) ipe enī repellit omnes impetus et inſidias hoſtiū meorum (a quo ergo trepidabo) habendo talem ptectorem? a nullo. ¶ Dixi non timeo aliquē quia Dum) pſecutoēs nocē (appropiant

michi)ut corpus meū rabido dente lacerēt nō magni=
facio qm̄ nō timeo eos q̄ occidūt corpus aīam aūt occi
dere nō poſſunt. ¶ Quia dn̄s ꝓtector vite mee ē. In mi=
mici mei q̄ ſecūtur me infirmati ſūt) nō potētes pficē qđ
intendebāt(et ceciderūt i ruinā)aīe ſue puerſitates. Si
fortitudo demoniorū·ſi impetus viciorū·ſi molimina ho=
ſtiū(aduerſuʒ me ꝯſiſtāt non timebit cor meū)qm̄ deus
bellator fortis pugnat ꝑ me. Si exſurgat)fortiuſ(ad
uerſus me plurī)a p̄dictis inimicis(in hoc meo adiuto=
rio figā ſpem victorie)ꝛ remuneracōis āplioris glorie
eterne. Unā rē petij a dn̄o)p̄ ceteris(ꝛ hāc requirā)
oracōne pſeuerāter ꝑ obtentu ipius(ut inhabitē in do=
mo dn̄i)ſcꝫ militātis ecc̄ie ut q̄ diu viuo nulla aduerſi=
tas me excludat ab vnitate fideliū q̄ vnitatē ꝛ veritatē
dn̄ice fidei p orbē terrarū tenent ſꝫ in ea pmaneā ſemp.
Hoc peto eo fine. Ut)tandē(videā)p guſtū(boni
tatē dei)in qua ſūma delectatio eſt et ſūma pulcritudo
(et viſitē celeſte templū eius)vbi cū ſanctis fruar cla=
ra ꝯtemplacōne eius.

¶ Ideo hoc michi ſpero. Qm̄ iam in diſpenſacōne verbi
ſui incarnati)p fidē ꝛ ſpem(abſcondit me i die malorū)
hominū me pſequētiū(et ꝓtexit me)ne lederer(in potē=
tia diuinitatis abſcōdita)ſub hūanitate que fuit taber=
naculū in quo xp̄us cōtra diabolū militauit.

¶ Hoc etiā fecit qꝛ· In petra)xp̄o(exaltauit me)dn̄s qꝛ
in ip̄o et per ip̄m ꝓmoueor de virtute in virtutē(et nūc)
in p̄ſenti vita(exaltauit mentē meā ſup prauos motus
et appetitus meos vicioſos)ne mei dominētur.

¶ Poſt hec om̄ia q̄ fecit michi dn̄s. Circuiui)om̄ia bn̄=
ficia memorie ꝯmendādo ꝛ potiſſime redēpcōis bene=
ficiū ꝛ ego nō ingratus(immolaui)in eccleſia catholica

toto orbe diffuſa hoſtiā ineffabilis laudis ⁊ corde ⁊ ope
(letabor in domino) et ideo tu audi vocē meā) interiorez
quā in aures tuas forti intenſione direxi dicēs. Vnā pe=
tij a dño et cetera (exaudi me) dñe ex tua clemētia ꝓ illa
vna et (miſerere mei) Tibi) nō hoībꝰ (aperui) in cor=
de meo vbi ſolus audis (deſideriū meum) .ſ. qđ aīa mea
facta ad imaginē tuā (exquiſiuit te) ⁊ nō aliquid extra
te ꝑmiū miſi (vultū tuū) ꝑſentiā viſionis tue dñe (reqrā)
huic inquiſi cōīn ꝑſeuerāter inſtabo qꝛ ꝑcioſius aliquid
nō inuenio. illa enī eſt ſūma felicitas ⁊ beatitudo omniū
ſcōꝝ. Vt aūt inueniā quod quero dñe. ¶ Nō auer
tas lumen gratie tue a me) peccatore qꝛ non eſt in manu
mea obtinere qđ peto et (nō) ſinas me labi in peccatū per
qđ (declines in ira a ſeruo tuo)

¶ Quia enī ego nō ſufficio te inuenire niſi tu adiuues ideo
deprecor. Adiutor meus eſto) in hac via ut ad hoc ꝑ=
ueniā (nō derelinquas me) cū ceperis adiuuaē (nec de=
ſpicias me) qꝛ ego mortalis te eternū audeo querere
qꝛ tu es (deus meus) qui ad imaginē tuā me creaſti (et
ſalutaris meus) qui ſanas plagas peccati mei. fruſtra
autē creaſti et recreaſti ſi mortales deſpicis.

¶ Ideo etiā nō deſpicias me mortalē quia nō mea propria
a me commiſſa ſ; parentalis culpa eſt qua in hāc mōr=
litatē deſcendi. Qm̄ pater meus) adā (⁊ mater mea)
eua (dereliquerunt me) expoſitū miſerijs ꝑſentis vite. ꝑ
eoꝝ enim peccatū mors intrauit in omnes homines (do=
minus aūt) carne aſſumpta (aſſumpſit me) ad immorta
litatē. nō ergo deſpicias me.

¶ Ex quo aſſumpſiſti carnē meā Da michi legē (viuēdi)
(uti via tua) regia firmiter ꝑſiſtens nec ad dexterā nec
ad ſiniſtrā declinē (et dirige me i ſemitā rectā) et in hāc

dirige me quia nō ſufficit inchoare niſi pueniatur et hoc (ꝓpter inimicos meos) demones prauos hoīes appeti-tus carnis et praua deſideria q̄ inſidiari nō ceſſant ut im-pedimentū preſtent in via eundi ad te deū meū.

¶ Ne tradideris me in volūtates pſequētiū me) nec ſi-nas eos ſaciari de malis meis (q̄m inſurrexerūt ↄtra me teſtes iniqui) de me falſa dicētes ut remoueāt ꝛ reuocēt me a te. ſꝫ tn̄ (mentita ē iniq̄tas ſibi) qꝛ ad dānū ſuū mē-titi ſūt. omne eni peccatū in ſuū redit auctorē.

Vir iuſtus ↄfiſus de miſcdia dei ait ¶ Nō obſtāte pſecu-cōe inimicoꝝ ꝛ q̄ falſitas ꝛ mēdaciū increuerīt ↄtra me. Credo vidē bona dn̄i) electis ꝓmiſſa (in terra beata) bona quidē vera ꝛ dulcia immoꝛtalia ſempiterna ꝛ incōmu-tabilia vbi nullus falſitatis locus vbi nullius boni defe-ctus. ¶ Quia fortaſſis anime amanti hoc tardū videt̄ ſequitur vox conſolatoria. Expecta) patiēter (dn̄m) ſecure qui nō fallit. omnipotens ꝓmiſit. certus ꝓmiſit. verax ꝓmiſit. qui mentiri nō p̄t. ſꝫ tu ut ↄſequaris (virili-ter age) nō remiſſe (ↄfoꝛtetur coꝛ tuū) ne laſſeis a boni ſ operibꝫ etiā ſi mala eueniāt (ſuſtine) pſeuerādo. nō ne-gatū putes qđ nōdū accepiſti qꝛ ſi differtur nō aufert̄.

¶ Pſalmus. xxvij. in quo eſt vox criſti hoīs de paſſione ꝛ reſurrectione ſua.

AD te dn̄e ſancte pr̄ ex magno affectu (clama-bo) auxiliū tuū inuocabo (ne ſileas ā me) cū te dep̄catus fuero ſb̄trahēdo michi bn̄ficiū reſur-rectōis (ꝛ ne taceas) deferēdo me totaliter in paſſiōe. alias (ſimilis eſſeꝫ) aliis hoīb꜄ (deſcēdētib꜄ i lacū) in-ferni ſicut inimici exiſtimāt. ¶ Quod ne fiat. Exaudi

vocē deprecacōnis mee dū oro ad te) pro totius mundi ſalute (dū extollo manus meas) ī cruce (ut templū ſan-ctū tuū) qd̄ eſt eccīa tibi ɔſtruā p paſſionē meā. ¶ Ex-audi me dn̄e. ¶ Ne ſimul me tradas) in morte (cū pecca toribꝫ) ſimul. i. ex q̄ alij tradūtur cauſa ſimili. ſ. ꝑ peccatiſ ſuis (et nec pdas me cū operātibꝫ iniquitatē) eo fine et intencōe qua illi me tradent ut. ſ. nomē meū deleāt ⁊ ex-tinguāt. Qui). ſ. iudei inimici mei (pacē doloſe loquū tur michi proximo) ſecūdū carnē et p impenſam eis mul tiplicē miſericordiā dicētes ſcimus qr a deo veniſti ma-giſter et viā dei in veritate doces ſi licet cenſū dari ceſari (mala autē in cordibꝫ eoꝝ) quia mala intencōne inter-rogant ut. ſ. captū in verbis rephendere poſſent.

¶ Da illis) dabis retribucōnē) ɔdignā (ſecūdū opera ma la illoꝝ) que michi intulerunt flagellātes cōſpuētes et occidentes (et ſecundū nequiciā adinuencōnum ipoꝝ) quibꝫ falſa adinueniebāt contra me / dicentes me ſeduc-torē. demoniacū. et huiuſmodi (retribue illis)

¶ Quamuis ex paſſiōe mea ſequatur vtilitas toti huma-no generi ad ſalutē. Tribue tamē illis mercedē ſcdm volūtatē malā ⁊ intencōnē operū ipoꝝ) et ſicut ipi red-diderīt michi mala (ita retribue eis) mala. Et hec ideo ɔtingēt eis. Quoniā nō intellexerūt opera domini) in uiſibilia ut verbū carnē factū eſſe (nec ɔſiderauerūt ope-ra manuū eius) viſibilia. ſ. miracula eius que ſufficiens teſtimoniū phibebāt de eo cū a nullo alio taliter fieri poſ ſent. ideo (deſtrues illos) nūc p romanos irreparabili-ter (⁊ nō edificabis eos) poſtea ut ſolebas olim poſt ca-ptiuitates reducē eos ſ; de hac captiuitate nō reducēt. Sciens xp̄us hō ɔplēda eſſe om̄ia q̄ petebat qr iam ex-auditus gratias refert dicens. Benedictus dn̄s qm̄

exaudiuit deuocōnē dep̄cacōnis mee.

Certe exaudiuit me dn̄s qm̄ Adiutor meus ꝛ ꝓtector meus eſt et in ip̄o ſperauit cor meū) in morte(et adiutus ſum)in reſurrectione.

Certe adiutus ſū in reſurrectione. Qm̄ refloruit caro mea) ꝓcedēs de tumulo incorrupta impaſſibilis ꝛ glo= rioſa. vn̄ iam metu mortis conſūpto libera volūtate hila riter et gaudenter p̄ me et fideles meos(confitebor ei) confeſſione laudis.

Merito fideles mei confitebūtur ei qm̄ Fortitudo)in pugna ꝯtra diabolū(eſt plebis ſue)que credit ꝛ confi= dit in eo(et ꝓtector omniū) qui paſſione filij ſui ſūt(re= dempti)tam in p̄ñti q̄ in futuro eos ꝯſeruādo.

Interpello et oro domine ſancte pater ut Populum tuū ad ſalutē)ꝑducas qꝛ et meus eſt qꝛ omnia mea tua ſūt(et benedic ecc̄ie tue)que eſt hereditas tua virtut bꝫ et numero augendo(et rege eos)in hac mortali vita ne declinent ad praua(extolle illos)a terrenis ad ce= leſtia eos glorificādo(eternaliter)

Pſalmus.xxviij. in quo mouentur fideles afferre ſpūales hoſtias deo.

Filij dei afferte domino voſmetip= ſos nō cor= ruptos erroribꝫ qui eſtis filij apoſtoloꝝ q̄ vos genue= rūt p̄ euāgeliū(qui arietes dicūtur)tū quia duces gre= gū fuerūt tū quia duobꝫ cornibꝫ id ē vtriuſqꝫ teſtamē= ti auctoritatibꝫ p̄ualuerūt ꝯtra hereticos et ſup̄ſticōes et idola q̄ dura fronte eos diruentes. Afferte dn̄o) deo prī(gliā)qꝛ ē om̄is creatuē p̄ncipiū(et honorē)qꝛ ē oīs creature finis. qd̄ tūc deo afferimus qn̄ exhibemus nos

tales in quib9 deus honoretur et glorificetur/afferte dño filio qui ē noticia intelligētie paterne(gloriā)p̄dicādo eū equalē eſſe prī/ et oīa opa vr̄a ad eius gloriā dirigēdo(adorate dñm ſpm̄ ſanctū)qui eſt ſanctificator et inhabitator eccīe ſancte ſue. Ideo afferte dño gloriā.
qꝛ Vox xp̄i)tam p ſe q̄ p ſuos fuit(ſup multos populos)ſup quos ipe criſtus rex glorie in hūana natura terribiliter(intonuit)dominacōne futuri iudicij et frangore apoſtolice p̄dicacōīs p vniuerſū mūdū quo mētes hoim ad cōuerſionē cōmouit.

¶ Vox)p̄dicacōnis(dñi)p ſe et p ſuos(in virtute)qꝛ cū operacōne multoꝝ miraculoꝝ(et vox dñi in magnificētia)qꝛ ſimplices et indoctos magnificos fecit i oīni ſapientia cui nō poterāt reſiſtere oīes ſapiētes mūdi.
Vox)p̄dicacōis(dñi)p ſe et p ſuos(quaſi confringētis cedros)quia multos ſublimes et altos diuites et potētes de gentib9 voce ſue p̄dicacōis cōteret(confringet) ad penitētiā et hūiliabit ſb iugo euāgelij et eodē modo (cedros libani)qui ceteris cedris ſūt altiores iudeos ſcilicet qui racōne legis ſe gentib9 ſupiores gloriabūtur confringet ad penitētiā.

¶ Succiſſa atqꝫ confracta in eis ſupbia. Comminuet eos) hūiliādo(tanq̄ vitulū pinguē)ad imitacōnē xp̄i ut ipi etiam ſint parati pro xp̄o mori ſi ſit opus quēadmodū criſtus filius ſecūdū carnē iudeoꝝ fecit pro nobis oīnibus qui iudei ꝓpter eoꝝ ſupbiā dicūtur vnicornes.

¶ Vox)p̄dicacōnis(criſti quaſi intercidentis flammā ignis)qꝛ vicia carnis que concupiſcentias reſecat et ꝓhibet vox p̄dicacōnis p ſuos(commouit)etiā gentiles ad fidē q̄ ideo(deſertū)dicti ſūt quia ſine lege ſine deo/ ſine ꝓphetis fuerāt(commouebit etiā dñs)ad fidem cōuertēdo

iudeos qui dicũtur (deſertũ cades) qđ interp̄tatur ſan=
ctũ legis a quo ſancto legis deſerti ſunt qm̄ ſanctũ le=
gis id eſt ſpũalē intellectũ eius nō habent.
¶ Vox) p̄dicacōnis (xp̄i quaſi p̄parātis ceruos) q̄ tri=
buit ſpiritũ ſapiētie quibuſdā pfectis qui veluti cerui re=
pellũt venenoſas linguas hereticoꝝ et ſicut cerui p ſpi=
nas incedũt ſine leſione ita ip̄i per vanitatē mundi ſine
delectacōne quibus dn̄s (reuelabit ea que alijs ſũt ab=
ſcondita) ſcilicet vmbracula miſterioꝝ ⁊ omēs q̄ ſũt (in
tēplo) ſic ꝯſũmato pro tātis bn̄ficijs (dicēt gloriā dn̄o)
Ideo etiā date gloriā dn̄o quia ſanctos ſuos in eccleſia
quaſi in archa noe ꝯſtitutos. Inter fluctus huius ſe=
culi illeſos inhabitare facit) ſicut ſeruauit inter fluctus
et aquarũ inundacōes exiſtentes i archa noe et deinde
in tēplo (ſedebit dn̄s rex) regnans in eis ⁊ regens eos
uſq; quo deducat eos ad portũ (ſtabilitatis eterne.
Dn̄s virtutē p̄p̄lo ſuo dabit) contra huius mũdi p̄cel=
las et turbines dimicanti ⁊ tandē (dn̄s bn̄dicet populo
ſuo) in eũ credenti et mādata eius obſeruāti (in pace)
eterna in ſeip̄o qui eſt pax noſtra.

¶ Pſalmus .xxix. in quo de reſurrectione xp̄i.
Xp̄s hō gratias agens pro reſurrectione ſua inquit.

Domine ſublimitatē tuā glorioſe (laudabo) ampliādo nomē tuũ p multas gētes
(quoniā ſuſcepiſti me) de morte i reſurrectōne dedicādo
me gloria immortalitatis. et quia nō pmiſiſti diu inimi=
cos meos iudeos ⁊ demones iocũdari (et delectari ſup
me) quia inimici qui letati ſunt in cruce. in reſurrectōne
triſtes effecti ſũt. et deuoti gaudio magno floruerũt.
Dn̄e deus meus clamaui ad te) in paſſione / et ſanaſti

me) in reſurrectōne ab omni corrupcōne et infirmitāte
carnis q̄ꝛ i corpe glorioſo ⁊ immoꝛ̄tali me reſurgē feciſti.
Celeriter o dn̄e. E.duxiſti ab inferis animā meā) cū
alijs aīabꝫ ſanctis q̄ ibi detinebātur(ſaluaſti me de lacu
inferni) vbi ſūt aīe peccatoꝝ ne ſicut illi preceps ca-
derē in moꝛtē. ¶ Quia aūt reſurrectio q̄ p̄ceſſit in capite
ſperatur i mēbris ſic ꝓmiſſuꝫ ē eis hortat̄ ꝓpħa ut agāt
grās deo dicēs. ¶ Ideo vos P sancti dei) has ꝓmiſſio
nes habētes(pſallite dn̄o) bn̄ operādo(et laudate cū)
q̄ꝛ ex ſua bonitate(⁊ ſanctitate memoꝛ fuit nr̄i ut ſancti
fieret noſ. ¶ Ideo etiā pſallite dn̄o ⁊ ɔfitemini dn̄o. Q̄m
ira eius cito trāſiēs eſt) q̄ꝛ ſi aliqn̄ iraſcatur ſuis ad coꝛ-
rectōnē eſt et i breui tpe(vita) vero(in volūtate eius)
ſiue ꝓpiciacōe eius ē. nō eni vult moꝛtē peccōis ſꝫ ut cō-
uertatur ⁊ viuat. ¶ Huius miſcōie et clementie diuine
ſignū oñdit ꝓpħa dicēs. In tā modico tpe ſicut eſt inter
V eſperū) et matutinū fletus ira dei ad miſcōiam ſi in
veſpere ducat(fletū) peccatores puniēdo cito trāſibit(et
in mane) dabit(leticiā) eos ɔſolādo. E.go aūt in cō-
fidētia diuinitatis) cuius plenitudo habitat i me(dixi)
hoc(nō mouebor) a volūtate dei ſꝫ q̄ placita ſūt ei ſp fa-
ciā. Et ſic ego dixi tu ex grā tua feciſti qm̄(p̄ſtitiſti puri-
tati mee) et innocentie mee(virtutē) ꝑpetue ſtabilitatis
in bono qd̄ nō de hūana natura habeo ſꝫ de tua volūtate
et grā q̄ naturā hūanitatis mee tu diuinitati copulaſti.
Quod patet. q̄ꝛ A. i. auertere viſus es tue diuinitatis
p̄ſentiā a me) qn̄ paſſioni me expoſuiſti infirmitas car-
nis mee(attrita eſt) et ſenſualitas turbata.

¶ Tūc dixi. Ad te) pī(dn̄e) pr̄(clamabo) i articulo paſ
ſionis petēs auxiliū(et ad deū meū dep̄cabor) ꝓ immoꝛ̄tali
tatis glia habēda et ꝓ redēpto ꝓ ipſo moꝛte mea dicēs.

Que vtilitas in effuſione ſanguinis mei) qui ſine cul=
pa mea effuſus eſt ſi nō ſtatim reſurgā aut corpus meū
fueit in ſepulcro (corruptū) corrupcōe putrefactōnis ✓
certe nulla. qꝛ in tali caſu nō fuiſſꝫ credita eius diuinitas
et ꝓ oſequens hoīes nō fuiſſent conſecuti vtilitatē.
Inducēs aliā racōnē ait. ¶ Nunquid ꝯfitebitur tibi) cō=
feſſione laudis (corpus reſolutū in puluerē:) planū eſt
qꝛ non (aut annūciabit veritatē tuā:) certe nō. Vn̄ apli
ceſſauerūt a ꝑdicacōne quādiu fuiſti in ſepulcro.
Gaudēs xp̄us de reſurrectōne ſua ait. Audiuit dn̄s)
me dep̄cantē (et miſtus ē mei) faciēdo me a mortuis re=
ſurgē (dn̄s factus ē adiutor meus) qꝛ nō dedit ſcm ſuū
videre corrupcōnē ſꝫ me dedicauit gloria immoꝛ̄litatis.
Xp̄us exponēs modū quo pater miſtus ē ei ait ad pa
trē. Conuertiſti planctuꝫ meum) quē habui tempore
paſſionis quo dixi triſtis es anima mea uſqꝫ ad mortē
et planctū quo me plangebant apoſtoli et ſancte mu=
lieres (in gaudiū) in reſurrectione mea. et carnē meam
(ſaccū) in quo latebat preciū redēpcōis (ſcidi pmiſiſti)
clauis ⁊ lancea i morte ſꝫ in reſurrectōne mortalitate de=
ſtructa immortalē feciſti ⁊ ita (circū dediſti me) glia im=
mortalitatis cū ſūma (leticia) ¶ Hoc qd̄ michi feciſti.
Cedet in gloriā tuā) erit eni causa ut lauderis a me et
a meis. et vere circū dediſti me leticia qꝛ vlterius (nō ſen=
tiā pūctiones paſſionū) ſicut ante qꝛ mors non dn̄abi=
bitur michi vltra (dn̄e deus meus in eternū laudes) ma
ieſtatis tue (decantabo) per me ⁊ meos.

¶ Pſalmus. xxx. in quo monetur iuſtus ne de ſe
preſumat ſed de dei miſericordia ꝓſumat.
Vox filii ex aſſumpta hūanitate ait. o deus pr.

In te dñe ſperaui ſicut in ꝓtectore fortiſſimo(non ɔfundar in eternū)et ſi tēporalē ſuſtineā ɔfuſionē a iudeis(in iuſticia tua libera me)ut nō ſim detentus in morte· hoc enī exigit tua iuſticia ut cū nō ſim debitor mortis/mortē tñ pro redēpcōne hūana ſuſceperim in morte nō ſim detētus ſ3 celeriter reſuſcitatus exſurgā. Exaudi me humilē· et feſtina ut eruas me)a morte tercia die reſuſcitando ne differes uſq3 in ɔmunē omniū reſurrectionē meā.

O tu deus pater q̄ oīa ſaluas ⁊ protegis. Eſto michi deus ꝓtector ut me vndiq3 tuo valles auxilio)ut nulle iudeoꝝ impugnacōnes me ledāt· ſis michi ſecuritas in qua quieſcā id eſt fac me reſurgere(ut ſaluū me facias)a morte qua ſe iudei putāt me poſſe damnare.

Ideo te et nō aliū quero. Quoniā fortitudo mea)ad tolerandū pſecutores(et refugiū)ad euadendū eos tu michi es(ꝓpter nomen tuū deduces me)id ē facies me tranſire de morte ad vitā de corrupcōne ad incorrupcōnem de pena ad gloriā(et enutries me)multiplicādo et paulatim augendo corpus meū quod eſt eccleſia.

¶Et a Laqueo mortis)quo me omnino pdē iudei ocultis machinabātur inſidijs(educes)bñficio reſurrectōnis fruſtratis oībus iudeoꝝ ɔſilijs contra me ꝑparatis (qr dño ꝓtegēte)nulla poteſt aduerſitas ꝑualere.

¶Poteſtati tue ɔmēdo ſpm̄ meū)cito eū recepturus.

Deinde ꝑplus fidelis xp̄i paſſione redēptus de reſurrectione capitis letus dicit gratias agens(redemiſti me dñe deus veritatis) nō falliēs in ꝓmiſſione· qd̄ enī p ꝓphetas ꝓmiſiſti in tua morte adimpleuiſti.

¶Populū tuū redemiſti ſ3 Odiſti obſeruātes ⁊ amātes vanā beatitudinē)ſcli diuitias· dignitates· gaudia ſeculi·

q̄ vtiq̃ vana ſūt' q̄ talia nō tm̄ vacue ſ(ſupuacue) obſ uātur quādo ita amātur ut celeſtia otēnātur.

¶ Illi obſeruāt vanitates. Ego aūt ſperaui) nō in pecūnia honore aut in aliqua hūane poteſtatis ſblimitate q̄ oīa pereūt(ſ in dn̄o) qui eſt veritas ⁊ vita ⁊ ideo(exultabor et letabor i miſcōia tua) q̄ nō fallit nō in mea iuſticia. Quia miſertus es hūilitatis mee) tā mentis q̄ corpis qua uſq̄ ad mortē me exinaniui ⁊ grata tibi fuit (ſaluaſti a peccatis) a quib⁹ hō ſe ſaluare nequit(aīam meā) immunē ab oīni peccato conſeruādo.

Quia ſic ſaluaſti me ideo ¶ Nec cōcluſiſti me in ptāte diaboli) eū michi dn̄ari pmittēdo ita ut nō reſpirarē in libertatē qui nō habz i me quicq̄ imo(ſtatuiſti i loco ſpacioſo pedes meos) q̄ nō ſolū i iudea ſ p oīa regna mūdi apoſtoli firma fidei ſtabilitate firmati ⁊ ſucceſſores eoꝝ p̄dicāt nomē meū. ¶ Et q̄ licet me nō ocluſeris i manib⁹ inimici inſurgūt tn̄ aduerſus me inſidie multe iudeoꝝ ideo. Miſerere mei qm̄ tribulor) adeo(q̄ turbatus ē in furore) iudeoꝝ ſeuientiū in me(oculus) racōnis mee (affectus) ſenſualitatis(et memoria mea)

¶ Hic turbatus ſū. Quoniā vita mea) tēporalis p longas ⁊ graues paſſiōes uſq̄ ad mortē pducta ē ⁊ oīne tempus quo in hoc ſeculo vixi(defecit) in gemitib⁹ i anguſtijs et ſupplicijs diuerſis.

¶ Infirmata eſt virtus) et confidētia animi(in paupertate) et defectu bonoꝝ et paucitate credentiū qm̄ in p̄ſenti vita plures ſūt peccores in ⁊ fideles/pauci vero ſancti (et firmitas et virtus) q̄ cōpago corpis mei ſuſtinetur debilitata eſt(q̄i deficiēs a vigore ſuo. ¶ Preter p̄dicta turbatus ſū q̄ Factus ſū ſup oīnes inimicos meos) ſcz qui torquētur p ſceleribus ſuis(opprobriū) ⁊ otēptibilis

valde(viciniſ meis)qui i vicinitate fidei appropinq̄=
bant qui licȝ adhuc nō crederēt credere tñ diſponebāt
ȝ videntes me in cruce pependiſſe a credulitatis vicini=
tate remoti ſūt dū pati videbāt quē adorandū eſſe pu=
tauerunt. et etiā factus ſū(timor notis meis)apoſtolis
et diſcipulis meis qui me capto fugerūt.

¶Et etiā illi. Qui)minus ſcripturis credētes(viderūt
me)i cruce poſitū(foras).i.a fide deitatis latētis i me(fu
gerūt)eſtimātes ſpē ſuā morte mea fuiſſe finitā ⁊ ſic(ob
liti ſūt mei tāq̄ a corde eoꝝ mortuus ſum) Et etiā. Fa
ctus ſū)in eſtimacōne pfidoꝝ iudeoꝝ(tanq̄ vas pfo=
ratū)ad nullos vſus vtile ⁊ pōſequēs abiciēdus ⁊ hoc
i deo(qm̄ audiui)et patiēter ſuſtinui(vituperacōnē mul
toꝝ cōmorātiū in circuitu).ſ.circa crucē aſſiſtētiū vel q̄ in
iheruſalē morabātur qui nō cognoſcebāt me eſſe deū.
Dum ſimul cōuenirēt aduerſū me i eo cōſiliati ſūt ut ac
ciperēt)ſeu tollerēt p mortē(vitā meā) Sed cōtra eoꝝ
cōſilia inter hec opprobria ⁊ ſcandala(ego in te ſperaui)
nō in hōie. michil eni ſecurius ē q̄ ſperari i dn̄o(dixi deus
meus es tu)q̄ me creaſti(in diſpoſicōne tua ſūt ſortes)
tā vite q̄ mortis(mee)q2 qn̄ vis viuimus vel morimur.
Et q2 tu es deus meus. Eripe me de poteſtate diabo=
li)et miniſtroꝝ eius qui me odio habent(et a pſequē=
tibus me)qui michi mala inferūt.

¶Illuſtratio reſpectus tui ſuper me ſeruū tuū) ſecunduȝ
formam hūanitatis effulgeat infundēdo gratiam(ſal=
uum me fac)nō in iuſticia mea nō in meritis meis(ȝ in
tua miſericdia nō erubeſcā)exultantibꝰ michi malis ſed ſal
uer ab hijs pſecucōibꝰ(qm̄ inuocaui te)qui potens es
me exaudire. Erubeſcant impij)ſcilicet iudei xp̄m cru
cifigētes ⁊ gentiles qui deū verū nō cognoſcentes idola et

lapides inuocant ut umbris infernalibꝫ ſocietur fac ob mutescere (labia doloſa) q̄ hic garrula ſūt dū nō timent iudiciū. (Que) labia doloſa (locūtur aduerſus iuſtuꝫ) xp̄m iniq̄tatē irridentes crucifixū ꝛ ꝯtēnētes tāq̄ puꝝ hoiem ꝛ pecore ī quo peccauerūt p̄mo (in ſupbia) qꝛ cre atorē ſuū ꝯtēpſerūt. ſecūdo (in abuſione) qꝛ eū cui plurimū debebāt racōne beneficioꝝ crucifixerūt.

Iſta cernens propheta et admirās ait.

(O quā magna multitudo dulcedinis tue deus) o q̄nta glia ī futura beatitudie diſpoſita ſit (electis tuis) plane ineſtimabilis incōprehēſibilis quā mō (abſcōdiſti) in temetipō ut plus deſideretur / in futuro vero patebit. Quā dulcedinē mō abſcōditā (Pōſūmabis) i apto i futura vita hiis q̄ uſq; in finē pſeuerātes (te expectant) q̄ (in ꝯſpectu hoim) nō erubeſcūt cōfiteri qđ credūt ſꝫ fidē ſuā libere ꝯfitētur. (Corā facie tua q̄ nūc abſcōdita eſt hoīibꝫ) tāta pace et quiete fructur electi tui (ut ab omi hūana pturbacōe) in ppetuū ſint ſecuri. Sicut electos tuos ī futuro abſcōdes ita nūc (In tabnaculo) eccie militātis in qua militā exercemus (ꝓteges a ꝯtradictione linguarū) omniū ſciſmatū et hereſū q̄ cōtradicūt veritati xpiane doctrine. In ecclesia eni inuenitur defenſio ſecura ab huiuſmodi contradictione linguarū.

Quia tot facit ſanctis ſuis. (Benedictus dn̄s quoniā mirabilē fecit miſericordiā ſuam) in me (in ciuitate iheruſalē munita) tunc quando me ibi et docere et miracula facere ibi etiam pro hoīm ſalute mori voluiſti ibi quoq; gloriā reſurrectionis mee oſtendiſti ut merito ſit qđ in iheruſalem potentia tua miſericordiā ſuam miram fecit vbi declarare tam ingentia ſacramenta delegiſti.

(Ego) ſtupefactus cū in me horribiliter iudei ſeuirēt

(dixi in ſtupore meo) ita vilis reputatus ſum ut videar eē (piectus a facie oculorum tuorum) id ē a cōſpectu miſericordie tue. ¶ Et q̄ ſic humilē me exhibui ꝛ illi me derelictū ꝛ piectū a te omēs putabāt. Ideo exaudiſti vocem oracōis mee dū clamarē ad te) qñ in cruce dixi deus deus quare me dereliquiſti. quibus clamoribus exauditū eſt cū reſurrectionis gratiā ꝯſecutū ad tuā dexterā me collocaſti. ¶ Xp̄us hō pro collatis ſibi bñficijs ſanctos ꝯmonet ut ament dñm dicēs. Diligite dñm omēs ſancti eius qm̄ veritatē requiret) in iudicio p̄mia diligētibus ſe ꝯferēdo (et retribuet abūdanter ſupbis) ꝯdignā punicōnē. ¶ Ergo vos omēs qui incepiſtis bona opari. Viriliter agite) in inceptis bonis ꝯſtātiſſime pſeuerando ne feminea mollicie deficiatis (et confortetur cor vrm) ne a recto ꝓpoſito aliqua carnis imbecillitate ſeducatur (omēs qui ſperatis in dño)

¶ Pſalmus. xxxi. in quo agitur de penitētia.

¶ Vox prophete.

Beati beatitudine ſpūi (quorū remiſſe ſūt iniquitates ꝛ quorū delcta ſunt peccata) ut a deo nō puniātur amplius ꝓpter ea. Beatus vir cui nō imputabit dñs pccm̄) ad eternaliter puniendū (et nō ē in ſpiritu eius dolus) ſiue fraus ut aliud in labijs aliud in cogitacōne ut cū ſit peccor iuſtū ſe p̄dicet.

Et oñdens q̄ piculoſū ſit pccm̄ celare in ꝯfeſſione ait. ¶ Quomā tacui) a ꝯfeſſione peccatorum meorum (defecerūt in fortitudine omēs vires) mee interiores peccatorū mole depreſſe et debiles facte ſūt ad reſiſtendū peccato (dū clamarē) preſumptuoſe (tota die) me iuſtū. iactando merita mea cū ex me non haberē niſi peccatū. iſte tacuit cōfeſſionē clamauit de meritis preſumptionē ꝛ ſic tacuit

vnde proficeret non tacuit vnde deficeret.

Verū. Quia baculus correctōnis tue me ſupbū tetigit aſſidue) et in ipa aſſidua tribulacōne flagellorum meoꝝ (ↄuerſus) ſū (ad cognoſcēdū miſeriā meā et culpā meā) plāgēdaȝ dū (remorſus ↄſciētie infigit) cordi meo. ¶ Poſtq̄ te iratū m̄ cōperi q̄ȝ tacuerā nō vlterius tacui. ſȝ Delictū meū) obmiſſionis (ↄgnitū tibi feci) p verā ↄfeſſionē ꝛ ſatiſfactionē (et iniuſticiā meā) quā cōmiſi faciēdo nō faciēda (nō abſcōdi) ſȝ apui ut operires tu. detexi ut tegēs tu. ¶ Propoſui ↄfiteri iniuſticiā meā dn̄o) accuſando ꝛ dānādo me nō alios (et tu) miſericorditer (indulſiſti impietatē pcci mei) ¶ Pro hac) peccorū remiſſione ꝛ venia (orabit ad te omis ſanctus) ut eā ſibi valeat impetrare q̄ȝ nemo ē hic a peccatis immunis. vn̄ nullus ſanctorū ē qui aſſidue nō dicat dimitte nobiſ debita nr̄a. orandū aūt eſt (in tpe oportuno) ſcȝ gratie et vite preſentis q̄ȝ in alia vita nemo pficue cōfitetur.

¶ Verūtamē) et ſi ſanctus orat pro venia peccatorū et etiā in tēpore oportuno. illi tamē qui (ſūt defluētes ꝛ natantes in carnalibꝫ concupiſcentijs) vel erroribꝫ diuerſarū ſectarū (nō approximabunt ad deū) q̄ȝ errores ſequūtur niſi prius aqua ↄfeſſionis peccatorū ꝛ humiliacōnis cordis mundētur.

¶ Merito ſancti orare debent. q̄ȝ Tu es refugiū meum a tribulacōne) huius ſeculi vel peccatorū (que circūdedit me exultatio mea) cuius ope ſubſiſto cuius ſemp preſidio tutus ſum ī cuius ſpei ↄſolacōne requieſco (erue me a circūdantibꝫ me) demonibꝫ et malis hominibꝫ querētibus me impellere ad recidiuū.

¶ Reſpondet dn̄s peticōni penitētis.

Intellectum tibi dabo) ad cognoſcendū agenda (et

inſtruã te(vitare vitanda(in via hac) mandatorũ dei (qua gradieris firmabo ſup te oculos miſe͛die mee)te ꝓtegendo ne aliquis tibi nocere poſſit·

¶Illuminatus vero iã penitẽs cõuertit ſe ad alios ſuperbos peccata ſua defendẽtes monens eos ad penitentiam dicẽs· o vos peccatores ¶Nolite fieri ſupbi ſic̃ equus) qui erecta ceruice incedit· aut ſtolidi ⁊ pigri (ſicut mulus quibꝫ nõ eſt intellectus) ſed ſequũtur appetitũ ſenſualẽ viuẽtes vita brutali. ¶Penitẽs dolẽs de ꝑdicõne taliũ hoĩm qui more brutorũ animaliũ viuũt orat ut nolentes acq̇eſcere arceãtur flagellis ad acquieſcẽdũ dicens. In chamo ⁊ freno)· ſ. maiori ⁊ minori tribulacõe ſecũdũ diuerſitatẽ culparũ· et ꝑſonarũ(ſupbiã ⁊ ↄtumaciã cõſtringe) et ↄtunde iactantiã eoꝝ (qui nõ approximant ad te) humiliãdo ſe et obediẽdo ad nutũ.

¶Bene monui vos nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus· quia Multa ſũt flagella peccatoribꝫ) ꝓparata hic ⁊ in futuro maxime vbi peccatoribꝫ obſtinatis grauiſſima ſũt reſuata (ſperãtes aũt ĩ dño) vera ſpe (miſe͛dia circũdabit) vndiqꝫ ne ſit locus hoſti ad intrãdũ. ¶Qua miſericordia dicitur circũdare ſperantes in dño/ ꝓpha inuitat iuſtos ad exultandũ dicens· o vos iuſti quibꝫ iudicia dei placent. Letamini in dño) qui iuſte oĩbꝫ retribuit gaudio interiori (et exultate) gaudio exteriori (et vos recti corde) qui ↄformatis voluntatẽ vr̃am volũtati diuine (gloriamini) in dño oĩa bona opa vr̃a ad gloriã dei referẽtes.

¶Pſalmus· xxxij· in quo propheta exhortatur fideles laudare deũ.

Exultate o iuſti in domino nō in mūdo
alias nō eſſetis iuſti. Nō eni ē iuſtus q̄ nō gaudet in iu-
ſticia. deus aūt iuſtus ē ꝛ iuſticias diligit. et declarans
quoꝝ laudatio ſit deo accepta ſubiūgit dicēs (rectos
decet collaudatio) recti aūt dicūtur q̄ ꝯformātur volūta
ti diuine q̄ eſt ꝑma regula rectitudinis a qua qui deuiat
diſtortus ꝛ curuus ē. ¶ Circa modū laudādi deū ꝓpheta
deſcribēs inſtrumēta muſice ſpūalis quibꝫ dn̄e laudes
ſūt cantāde dicit. (Laudate dn̄m ī cithara). i. in ope-
ribꝫ actiue vite (et ī pſalterio) id ē in operibꝫ ꝯtēplati-
ue vite q̄ ſurſū in deū tendit p obſeruātiā decē ꝑceptoꝝ.
(Cantate ei canticum) grate qđ nouus homo nouus
rex attulit mūdo. cantate ei q̄ incarnatus eſt / cantate q̄
natus eſt nobis. cantate q̄ nouā legē dedit mūdo. cā-
tate quia paſſus ē. cantate q̄ reſurrexit. quia aſcendit
et ſedet ad dexterā prīs. noua ſūt oīa iſta cantica ꝛ a p̄-
oribꝫ inaudita (bene pſallite) ei bonis opibꝫ (leticia ma-
iori q̄ poteſtis. (Cātate) dico (dn̄o qm̄ verbū) ꝓmiſſio-
nis eius verū eſt in oībꝫ et nullū fallit (et oīa opa eiꝰ
fidelia) nichil eni ꝓmittit ſanctis ſuis qđ nō reddat.
Bene dixi rectū ē verbū dn̄i. q̄ (Diligit miſericordiā)
et vbiqꝫ lōge lateqꝫ diſſeminat videlicꝫ vbi ſuſtinet pec
catores. vbi blaſphemos patiēter exſpectat. vbi vitam
ꝑſtat indignis. ꝛ hiis ſimilibꝫ. diligit q̄ꝫ (iudiciū) cū pi-
os ſequeſtrat ab impiis ꝛ eoꝝ merita equitatis q̄lita-
te diſcernit (miſericordia dn̄i plena ē terra) vbiqꝫ terra
rū ꝑdicata eſt. vbiqꝫ a dn̄o ꝯceſſa eſt penitētibꝫ remiſſio
peccatoꝝ. in oīn re apparet eius miſcđia quia oīa ex
volūtate et miſericordia eius dependent.
¶ Laudādus eſt deus racōne poteſtatis cūcta creātis. nā

Verbo dñi celi) id ẽ filio dei patris (firmati ſũt) ſta-
biles et incorruptibiles facti (et ſpũ ſancto) qui ꝓcedit
a filio q̃ eſt os pr̃is (om̃is virtus eoꝝ) regẽdi ꝛ influẽ-
di ſup iſta inferiora. ¶ Jtẽ ipe eſt q̃ (Aquas maris) q̃
primo erãt diffuſe (cõgregauit ĩ vnũ locũ ſicut in vtre)
quia mare litorib⁹ clauſit ꝛ coartauit (ponit etiã in cõca-
uitatib⁹ occultis) ſiue viſcerib⁹ terre (abiſſos) id ẽ co-
pioſitates immenſas aquarũ.

¶ Quia aũt tã potẽs eſt dñs. (Timeat eum) timore filiali
(om̃is homo et ab eo cõmoueãtur) et ſi nõ amore ſaltẽ ti-
more om̃s peccatores terre de ſtatu peccati ad penitẽtiã.
Jdeo ipm timeãt cũcta. (Qm̃ eius imperio et iuſſu fa-
cta ſunt) et ſicut ſimplici voluntate ſua om̃ia creauit de
nichilo ita poteſt ad nichilũ cuncta redigere.

¶ Timẽdus etiã et laudãdus ẽ dñs qm̃ ipe ẽ ita potẽs qꝫ
(Diſſipat) nõ tantũ facta ſꝫ (conſilia) ſecreta (gentiũ)
ut nõ habeãt effectũ ſecũdũ qꝫ cõſiliator. ſed ſecundũ qꝫ
deus diſponit/ ſpiritualiter diſſipauit cõſilia volentiũ diſſi-
pare legem xp̃i (reprobat cogitacões populorũ) ut fe-
cit de cogitacõnib⁹ iudeoꝝ qui cogitauerũt ipm inter-
ficiendo nomẽ xp̃ianũ extinguere de terra (et reprobat
cõſilia principũ) tirãnorũ inſurgẽtiũ contra eccleſiã quia
non eſt in poteſtate eorũ qꝫ ſecundũ intentũ aſſequãtur
effectũ ſed in ordinacõe diuina. (Conſiliũ aũt dñi) qđ
intelligimus incarnacõnis archanũ qđ ad cõſulendum
humano generi conſtat eſſe cõceſſuꝫ nulla etate diſſol-
uitur ſed (in eternũ ſtat. et diſpoſicões ſapiẽtie eius) nõ
ſunt mutabiles ſed (in ſempiternũ ſtant)

¶ Beata ergo gens cuius eſt dñs deus eius) p verã fi-
dem ꝛ verũ cultũ (populus quẽ elegit) electiõe pdeſti-
nacõis q̃ infallibiliter cõſequetur effectũ in poſſeſſionẽ

ꝓpetuā tanq̄ (hereditatē ſibi)
¶ Bene beata gens illa q̄ Dn̄s de altitudīe ſue maie-
ſtatis reſpexit) oculo miſcdie mittēdo ei filiū ſuū incar-
nādū (vidit) miſericorditer (oms filios hoim) ptinētes
ad corpus filij ſui amādo ⁊ approbādo. De habitacu
lo) aſſumpte hūanitatis in q̄ habitat omis plenitudo
diuinitatis qd ab inicio in pdeſtinacōe (pparatū ſiue diſ
poſitū eſt) ad ſalutē mūdi· cepit tn̄ in tēpore eſſe p mariā
virginē naſcēdo (reſpexit) miſericorditer ut preſit illis
ad regendū omes (qui habitāt p omes ptes terre)
¶ Vere reſpexit omes q̄ ipe eſt. Qui finxit) ſiue forma
uit (omes animas) in ſingulis hominibꝫ ex nichilo p ſe
ipm nō ex vna omes nec ex ſua ſubſtantia ut quidā he
retici dixerūt et ex hoc concludēs ait (qui intelligit oia
opera eoꝝ) tā bona q̄ mala ⁊ nō tantū opera ſꝫ etiā eoꝝ
cogitacōes plene cognoſcit. ¶ Ceterū colēdus ē de9 qm̄
ipe ē a quo omis ſalus tā ſpūalis q̄ corpalis pēdet q̄
Nō ſaluabit rex p multā ỽtutē) ſui exercitus niſi aſſi
ſtat ſibi diuinū auxiliū (et gigas nō ſaluabit in multitu
dine virtū corpis ſui) niſi diuina virtute ſit adiutus.
¶ Equus etiā ē fallax ad ſalutē) ſepe fallit ſeſſori ſuo
et ita (p abūdantiā fortitudinis ſue) ſeſſor eius nō ſalua
tur ſꝫ ſpe eū ad ruinā ⁊ interitū terre collidit ⁊ ita ſupba
potētia mudane felicitatis fallit ⁊ ad interitū eterne dā
nacōis pducit. ¶ Cū ergo nullus ī ỽtute ſua ſaluat᷑ vn̄
q̄renda ē ſalus· reſpondet pp̄ha q̄ a deo dicēs. Ecce
oculi dn̄i) id ē reſpectus miſericordie ſue eſt qui ſaluat
et protegit· qui oculi ſūt (ſup timentes eū) et amātes et
nō ſup de ſe preſumētes ut eos diligēter cuſtodiat (⁊ in
eis qui ſperāt) nō in viribꝫ ſuis aut meritis (ſed in miſeri
cordia eius. ¶ Oculi dn̄i ſunt ſup timentes eum. Vt

tandē eruat eos a morte) id ē a poteſtate diaboli quod facit cū p indulgentiā efficit liberos quos pēcī dānatio fecerat eē captiuos (et alat eos) ſempiterne veritatis pane nutriēdo. ¶ Ideoq̃. Aia nr̄a interim ſuſtinet dn̄m) patienter exſpectās pmiſſionē eius. et poteſt ſuſtinere (qm̄ dn̄s adiutor) noſter ad bonū (et ptector) ɔtra malū (noſter ē) ¶ Ideo ſuſtinēdū. Quia) tūc in alia vita cū pro operibꝫ pmia ſuſcipiemus plene (letabitur cor nr̄m in eo) ⁊ interim (ſperabimus) nō in meritis nr̄is ſed (in filio ſuo ſancto) et bn̄dicto ſaluatore nr̄o q̄ cūctos ſaluat ſperātes in ſe. ¶ Speravimus ⁊ ideo. Fiat miſericordia tua ſup nos quēadmodū ſperauimus in miſericordia tua) nō in potentia aut in iuſticia noſtra.

¶ Pſalmus. xxxiij. i quo de mutacōe veteris ſacrificij i nouū Vox pphete in pſona omniū electorū.

Benedicam dn̄m corde ⁊ ope (in omni tpe) pſpe̅itatis ⁊ aduerſitatis nec p aliquo timore tacebo (aſſidue) tēporibꝫ oportunis (laus eius in ore meo) In dn̄o laudabitur aīa mea) nō in ſapiētia mūdi aut ſublimitate vborū ſʒ in dn̄o a quo ē oīe qd laudabile ē in me (audiāt) hoc (māſueti) qui. ſ. tēperātiā habent omniū rerū (et letentur) qꝛ habēt me ſociū laudantē ⁊ bn̄dicentē ut ſint participes remuneracōnis eterne. Et ideo pphetā ex feruore caritatis ſbiūgit. o māſueti. Magnificate dn̄m mecū) laudādo eum ⁊ pdicādo magnū eſſe (et exaltandū pdicemus) cultū nominis eius recorditer.

¶ Merito inuitaui vos ad magnificādū deū qm̄ plurimū vtilitatis inde michi puenit. Exquiſiui enim dn̄m) in oratione (et exaudiuit me ⁊ eripuit me) hic (a multis

tribulacōnibꝫ) ſʒ vniuerſaliter eripiet ab omībꝫ in futu=
ro cū mortale hoc induerit immortalitatē.
¶Quo circa. Accedite) ad nouū ſacrificij cōmunionē paſ
ſionibꝫ mētis ꝑ cognicōnē et deuocōnē(et illuminami=
ni) ab eo q̄ eſt lux vera(et facies veſtre nō patientur re=
pulſā) in oracōībꝫ ſuis nec fruſtrabūtur mercede ſua.
¶Vere accedentes. cū deuocōne ad eū nō cōfundētur qm̄
ego. Iſte pauꝑ) ſpū(clamauit) in oracōne(et dn̄s exau=
diuit me. et ex omībꝫ tribulacōībꝫ meis eripiet me) in
obitu tranſeuntē ad ſe. ¶Saluauit quidē quia magni cō=
ſilij angelus ihus xp̄us. Immittet ſplendorē ſui lu=
minis) ꝓtegēdo(in circuitu timentiū eū ⁊ eripiet eos)
ab omni impugnacōne demonū et hoſtiū ceterorū.
Hortās ꝓpheta fideles ad pcipiendā ſanctiſſimā cōmu=
nicacōnē corporis ⁊ ſanguinis xp̄i ait. Guſtate) dn̄ici cor
poris refectionē(videte) id ē intelligite(qm̄ ſuauis eſt
dn̄s) palato cordis q̄ peccata dimittit ⁊ hoīes v̄tutibus
ornat ⁊ tandē confert vitā eternā. et quia talis ē beatus vir
qui nō in legalibꝫ ſacrificijs ſʒ qui(ſperat in eo) .ſ. dn̄o/
miſer qui ſperat in ſe vel hoībꝫ ſʒ qui in dn̄o iā beatus ē
quia eū iam habet ſpe qui eſt omē bonū.
¶Suauis aūt dn̄s ſuauis fit. Timete tn̄ dn̄m) timore fi
liali cauete offendē eū(oēs ſancti eius. qm̄ nō ē inopia
timētibꝫ deū) p̄ntia enī xp̄i ꝑ grām quā in ſe ſentiūt timē
tes eū ſufficit eis ꝓ omni bono imo alia bona eis diſſipi
unt niſi q̄ntū necītas exigit. ¶Nō ē inopia ſpūalis ⁊ ve=
ri boni timētibꝫ deū ſʒ Diuites) ſcꝫ ſupbi deū nō timen=
tes(eguerūt) mētali refectōe(et eſurierūt) quia minime dn̄i cor
pis ſatiātur. o quot multi magnas copias diuitiaꝝ habēt
in ſclō et ſaturati ventre q̄ paupes ſūt fide ipa(inqrētes
aūt dn̄m) toto corde fide ⁊ deuocōe(nō minuētur ꝑfecto

bono) q: ſpūalia habebūt ad votū et tēporale ad neceſſi
tatē. Nā cū diligimus deū in ipo oīa reperimus. vn⁹
eſt q̄ queritur ſʒ i quo oīa otinētur. o lucrū mirabile. o
opēdiū ſingulare. cur nos p diuerſa fatigamuſ: ad ipm
ergo vnanimiter feſtinemus poſt quē bona cūcta nō q̄-
remus ſʒ tenemus. ¶ Ne aliquis ptendat ignorātiā ti-
moris dei pplexta ſubiūgit de hoc doctrinā dicēs. Ue
nite filij) p deſideriū diſciplie (audite me timorē) filia
lē (dñi) qui ē initiū ſapiētie ſcōʒ (docebo vos) Quis ē
hō qui vult vitā) beatā in qua nullus moritur (et diligit
dies videre bonos) pſperos eternos i quib; iocūde-
tur cū ſanctis in regno dei: faciat ſupple qd ſequitur.
¶ Prohibe linguā tuā a malo) blaſphemie detractio-
nis infamacōis et oracōis (et labia tua ne loquātur de-
cepcōes et falſitates) otra pximū. Declina diuerte a
malo) opere et (fac bonū inquire) cū magno deſiderio
(pacē) q ſūmū bonū ē in hac vita et pſeuerāter (pſeque
re eā) bonis opib; quouſqʒ ad pacē eternā ptingas.
Et hoc i deo. q: Oculi dñe pietatis otēplātur iuſtos)
tanq̄ ſpūaliter dilectos et (aures eius) parate ſiit ad
exaudiēdū eos ut qd petiit det eis. ¶ Expoſita iuſtorū
gr̄a oūtitur ad penas maloꝝ. Uultus aūt) ire et in-
dignacōis (dei ſup facientes mala) ad puniendū eos et
pdendū eos ſic (ut nō remaneat i terra inter iuſtos ulla
eoꝝ ōmemoracō) ¶ Vere ocli dñi ſup iuſtoſ. qm Cla
mauerūt iuſti) ātiq̄ ſic abrahā et ceteri iuſti orādo p libe-
racōe ſua (dñs exaudiuit eos) pmouēdo i boniſ (ex
oīb; tribulacōib; liberauit eos) ptegēdo eoſ a maliſ
ſpūalib; aliqn̄ etiā a corpalib; ut tres pueros i camio
daniclē i lacu leonū cetera. Nō ē mirādū ſi dñs exau
dit iuſtoſ. qm Juxta ē dñs) nō loco q: de⁹ nō ē localis ſʒ

auxilio paratus ad ſbueniendū vel liberādo eos vel vir tutē paciētie tribuēdo ad maius eorum meritū (et hūiles ſpiritu ſaluabit) qm̄ ipsorum eſt regnū celorum.
Dico hūiles ſaluabit nō vtiqz ut michil hic patiātur· quia (Multe tribulacōes iuſtorū) quia a diabolo et ab inui=dis hominibꝰ ſiue ex ꝓpriis paſſionibꝰ ſepe affligūtur hoc pmittēte deo ut p paciētie meritū veniāt ad maius pmiū ſꝫ in futuro (de omībꝰ hijs liberauit eos dn̄s) qm̄ abſter=get deus omnē lacrimā ab oculis ſanctorū ſuorū.
Interim in electis ſuis. (Oſſa) ſcꝫ firmamēta fidei pa=tiētiā ⁊ alias ꝟtutes illeſa finaliter (cuſtodit vnū ex hijs ſ nō pibit in eis) nō māſuetudo p irā quia nō murmur reſo=nat nō paciētia p iniuſticiā imo in patiētia poſſidebunt animas ſuas. ¶ Nō ſic erit de malis· quia (Mors pecca=rū peſſima) mors corpis mala ideo quia ē pꝰuacō corpalis vite· mors ſpūalis q̄ eſt pꝰuacō vite grē peior quāto vita grē eſt melior vita nature/ ſꝫ tn̄ nō ē peſſima qm̄ peccator eſt in pn̄ti vita in qua pt redire ad ſpūalē p penitentiā ſꝫ mors gehenne eſt peſſima/ a qua nō eſt poſſibilis reuer=ſio· ⁊ horum peccorū potiſſime mors erit peſſima (qui oderūt iuſtū) xp̄m dn̄m nr̄m qui p excellētiā dicitur iuſtus.
Mors aūt iuſtorū nō ſic· qm̄ (Redimet dn̄s aīas ſuorū ſuorū) pcio mortis ſue qm̄ q̄ in ipm recte crediderint a peccorū debita captiuitate redimentur (⁊ nō delinquent) finaliter qui ſpe caritate formata (ſperāt in eo) qui eſt re miſſio peccatorum.

¶ Pſalmus· xxxiiij· in quo de criſti paſſione.
¶ Vox xp̄i ex pte hūanitatis cōquerētis de iudeis ⁊ vl=tionē expetētis de eorum inhūaniſſima pſecucōne ait.

Iudica dñe iudicio cōdēnationis iudeos (nocētes me) reddēdo eis ſecundū opa eoꝝ (et expugna) deuince (impugnantes me) iniuſte. ¶ Expugna inquā et ad hoc. Apphende arma) pro me ad impugnādū dādo nobꝭ v̄tutes quibꝫ inimicos arceamus et opprimamus (ſcutū) ad ꝓtegendū dādo nobꝭ v̄tutes quibꝫ poſſimus ictus inimicoꝝ repellē (exſurge) manifeſte (in adiutoriū m̄) p̄ſentialiter michi ſuccurre. Effunde framea gladiū) ire tue in iudeos mitte: titū ⁊ veſpaſianū quibꝫ pdātur i vindictā meā (cōclude eos) tāta hoſtiū multitudie ut nec vnus quidē de ciuitate egredi vel ingredi poſſit ſꝫ ibi fame ↄſumantur (q̄ pſequūtur me) fac manifeſtū p effectū (aīe mee ꝙ tu ēs ſalus eius. Cōfundātur) ↄfuſione mala (et timore horreſcant q̄ ſatagūt auferre vitā meā) Auertātur) a deo ut ſint (retrorſū) nō valētes pficere qđ intēdūt ſꝫ deficiāt in poſterius (et ↄfundātur) de pccis ſuis (cogitantes mala ↄtra me) Fiant tanq̄ puluis) ut ſicut puluiſ nō pt reſiſtere ventis ita nec ipi hoſtibꝫ (et angelus malus) vbicūqꝫ fuerint ſemp eos (affligat ⁊ eis dñetur) Fiat via eoꝝ tenebroſa) ut nō videāt quo fugē poſſint (et lubricoſa) ut fugientes cadāt (et angelus dñi pſequens eos) et cogens ut facile capiātur.

¶ Et hoc ideo. Qm̄ ſine cauſa) cū michil mali eis feciſſē (abſconderūt michi) iudei (inſidias) latēter ſic auceps cū rethe inſidiatur aui ut me occiderēt (et ſine aliq̄ eoꝝ vtilitate exprobauerīt aīam meā) opprobria michi mēdaciter inferētes. Veniat illi laqueus quē ignorat) a que9 captiuitatis) p rōnos pncipes (quē ignorāt veniat illis ⁊ fraus q̄) apđ ſe (occulte diſpoſuerāt) ut me occulte ⁊ improuiſe caperēt (apphēdat eos) ⁊ ſbito ⁊ improuiſe capiātur (et in laqueū eūdē

moꝛtis)q̄ue michi moliebātur(cadāt ipi) ¶ Hec ꝑdi=
cta illis fiet. Aīa aūt mea in dño) a malis oībꝫ libe=
rata(exultabit i dño)recognoſcēdo a deo ſuſcepta bn̄=
ficia(et delectabit᷑ in ſaluacōe q̄ ſaluata ē in reſurrecti=
one. Ls,etabūtur)etiā mei i reſurrectōe mea qm̄(oīa
oſſa)id ē apli ꝛ ꝑdicatoꝛes foꝛtioꝛa mēbra coꝛpis mei le
tabūtur gr̄as agētes q̄ poſt reſurrectōnē vbiqꝫ terrarū
laudabūt ꝛ ꝑdicabūt(dicētes dn̄e q̄s ſimilis tui)nullus.
Quoniā tu es. Qui eripuit)genus hūanū cui nō erat
adiutoꝛ(de poteſtate diaboli et membroꝝ)qui naturali
ter foꝛtioꝛes ſūt hoīe ꝛ idē genus hūanū(egenū)ſapi=
entia et(paupem)ṽtutibꝫ(eripuit)a poteſtatibꝫ tene=
brarū quarū tāta ē poteſtas ut poſſent(diripe)paupes
tuos niſi tu adiuues. Surgētes teſtes iniq̄)ſiē pn̄cipes
iudeoꝝ ꝛ inducti ab eis(interrogabāt me) ut poſſent
extoꝛquē aliqđ verbū aut factū dignū repꝛhenſione qđ
ſciētia approbacōis(ignoꝛabā)·i· qđ nūq̄ ſciuiſſem fa=
cere. ¶ De ipoꝝ ingratitudie ſbiūgens ait. Retribuāt
m̄ mala ꝑ bonis)factis tā i veteri teſtamēto q̄ꝛ in nouo·
ego attuli eis vitā ipi moꝛtē retribuerūt·ego honoꝛes·
ipi ꝯtumelias· ego medicinā·ipi vulnera· cū tn̄ cibꝫ me=
us eēt fides ꝛ ſalus eoꝝ· in oībꝫ hijs retribuebāt(ſte
rilitatē aīe mee)q꞉ in eis fructū fidei repire nō potui.
Illi retribuebāt michi mala. Ego aūt cū michi mole
ſti eſſent)et i me ſeuirēt(indutus cilicio)carnis hūane
ſimilis alijs hoīibꝫ nō exercui potētiā diuinitatis i eos ſꝫ
mag̍ q̄ſi vn9 de peccoꝛibꝫ r̄putatus oīa paciēter ſuſtinui.
Affligebar i aīa mea ieiunio)eo q̄ꝛ nulla bona opa in
iudeis inuenirē q̄ in epulas ſpūales aſſumerē q̄ tn̄ eſuri
ebā ꝛ ſitiebā ſalutē eoꝝ ꝛ nichilominus(oꝛacō mea)ex
quo deteſtabiles iudei ſuſcipe nō merentur(in ſecretum

peccatoris mei vnde fuerat egreſſa remeabat)
Licet michi moleſti forēt iudei ego tn̄. Sic michi cōpla
cebā in eis habēdo me ad eos ſicˀ ad (ꝓximū) et ſic ad
(fratrē) qn̄ eos docebā ne delinquerēt. qn̄ ꝓ ipis in cruce
poſitus ſupplicabā et tn̄ cū nollēt cōuti ego ſic humiliabar
q̄ ꝑ (lugēs) filiū et (contriſtatus) de morte filij mei ſic af
fligebar de ꝑdicōe eoꝝ. his nō obſtātibꝫ ipi iudei in
grati ⁊ maliuoli impia libertate (letati ſūt) i. hijs q̄ in aduer
ſa fuerūt (conuenerūt i vnā ꝓuā volūtatē) ut me op̄ ihēſū cru
cifigerēt (parata ſūt ſup me varia tormēta ⁊ ignorabā)
quaé hoc m̄ faciebāt q̄ ſ nō ꝓmerui. Diſſipati ſūt) i.
diſſoluti ⁊ attoniti viſis miraculis i paſſiōe dn̄i. ſol tene
bras accepit. terra tremuit velū tēpli ſciſſuꝫ ē. nec tn̄ pre
duricia cordis (cōpūcti ſūt) de ſua iniq̄tate ad ꝑ mtētiā ſꝫ
(tēptauerūt me) dicētes ſi filiꝰ dei es deſcēde nūc de cruce
(et ſubſannauerūt) deridētes (me) dicētes vah q̄ deſtruis
tēplū et i tribꝫ diebꝫ reedificas illō ⁊ cetera (frenduerūt
ſup me dētibꝫ ſuis) fer mō ⁊ beſtiali more i me ſeuiētes.
Hec m̄ illi faciūt ſꝫ o Dn̄e qn̄ reſpicies me) ocl'o tue pi
etatis et miſcdie ut me reſuſcites: oro nō diu differas ſꝫ
(reſtitue) tercia die (aīaꝫ meā) corpi meo (ꝓpter malig
natē iudeoꝝ) q̄ morte volūt cōcludi ⁊ detineri. ⁊ a ſupbia
eoꝝ q̄ ut leones ſeuiūt libera (vnicā meā) i. carnē meā q̄
licꝫ ſit ſilis alioꝝ hoīm carni. vnica tn̄ dicit q̄ de ꝟgine.
q̄ ſine pcc̄o. q̄ vnita filio dei. Reſtitue dico aīaꝫ meā ⁊
ſi hoc feceris. Laudabo te) grās agēs (in ecc̄ia ma
gna) q̄ de oībꝫ gētibꝫ collecta ē (et i ꝑplo graui) pōde
ratū ꝟtutibꝫ ac graue et honeſtū bonis opibꝫ ⁊ ſtabili ꝑ
ꝟtutē quē nō mouet ventus tēptacōis (laudabo te)
Nō ſup gaudeāt m̄) nō letētur ſup me (q̄ aduerſātur m̄
iniq̄) q̄ victores. qō facerēt m̄ ſi mortuus reſurgerē qui

oderunt me (ſine cauſa et annuūt oculis) nutibus et ſignis me diligē ſimulātes vel alios ↄcitātes et ꝓuocātes ad deriſionē mei. ¶ Vere annuūt in oculis ut ipocrite oſtendentes nephāda doloſitate vultu et v̄bis qd̄ nō habēt in corde. (Qm̄ mihi quidē pacifice loquebātur) dicētes magiſter ſcimus qꝛ verax es et viā dei in veritate doces et cetera hec et ſimilia v̄ba pacifica ſūt ſ; ſub adulacōis figura dolū ↄtinebāt (et in iracūdia graui quā de terra nō ꝑdenda habebāt) .ſ. ne ꝑderēt locū et gentē loqn̄tes (dolos cogitabāt) quō me occiderēt. (Et dilatauerūt) in paſſione (ſuꝑ me os ſuū) nō iā annuētes oculis ſ; libera et apta voce mortē inclamātes crucifige crucifige eū / o ſceleſte facinuſ. negauit iudex fieri. qd̄ ꝓplius clamabat impleri. ↄſeqn̄ter i ipa morte (dixerūt) inſultādo et irridendo (euge euge iā viderūt oculi nr̄i) facta tua et mirabilia qꝛ nichil ſūt ā doloſa. vidimus iā qd̄ de te deſiderauimus efficē ut ſuaſor plebis cū latronibus i cruce penderes. (Vidiſti dn̄e) impietatē eoꝝ q̄ crudeles ſint illi michi. vidiſti eoꝝ neq̄ciā et meā innocētiā et ideo (ne ſileas) ſ; profer ſentētiā (ne diſcedas) a me in paſſione ſubtrahendo michi auxiliū.

¶ Nō diſcedas a me dn̄e ſancte pr̄ ſ; potiuſ. (Exurge) oſtendēdo potentiā tuā qi dormire videris diſſimulādo et (intende iudicio) quo iudicatus ſū a iudeis et ↄſidera quale iudiciū ſit / iudiciū ſine iure. tormēta ſine ſcelere. mortē ſine peccato (dn̄e deus meus intēde i cauſaꝫ meā) pro qua patior q̄ pia eſt qꝛ pro redēpcōne humani gēris patior et morior nō pro peccatis meis.

¶ Iudica me ſecundū iuſticiā tuā) que nō ↄdēnat innocētes ſed impios. et oſtende me iuſtū et innocentē faciens me tercia die reſuſcitari (et nō ſuꝑgaudeāt michi qui

victores i cauſa qui gaudēt me op̄ hendiſſe et morti tra
didiſſe. ¶ Oro inſup. ¶ Nō dicāt in cordib⁊ ſuis euge
euge anime nr̄e) id eſt bn̄ bene eſt nobis q͛ fecimus qd̄
voluimus. occidimus. oſtende eis me tercia die reſuſci
tando q᷑ michil fecerint et ut nō gaudeāt dicentes (de=
uorauimus) et extinximus nomen eius.
Sz potius in clarificacōne reſurrectionis mee) E. ru=
beſcāt) tanq̄ fruſtrati intencōe ſua peſſima (timeāt oēs
ſimul) penā ⁊ repētinū interitū (q̄ gratulāt᷑ malis meis)
I nduātur cōfuſione) hic (et erubeſcentia) ſine timore
ex omni parte (qui maligna loquūtur ſup me)
Econtra orat xp̄us p fidelib⁊ adherentib⁊ ſibi dicens.
E. xultēt) exterius (et letētur) interius (q̄ volūt iuſti=
ciā meā) imitari (et dicāt ſemp magnificetur dn̄s q̄ dili=
gunt pacē) quā ego ſuus dei poſui mea morte inter deū
et hoiem. E. t lingua mea) .i. ſancti mei p quos qͥ per
ppriā linguā meas in ecc̄ia denūcio volūtates (medita=
bitur iuſticiā tuā) nouā legē p dicādo et (tota die) p̄n̄tis
vite (te laudabilē in ecc̄ia annūciabit)

¶ Pſalmus. xxxv. in quo oſtēditur mala
nobis / bona vero attribuenda eſſe deo.

Duo ſūt genera peccantiū vnū qd̄ credens legi p infir=
mitatē tn̄ carnis que ſunt iuſſa legis nō oplet. Aliud eſt
genus peius ſc; audax quod ſibi ppōit libera mente
peccare et de iſto pplexta loquens ait.

D Ixit iniuſtus id eſt deliberauit et ſtatuit (in corde ſuo) et decreuit
apud ſe ut delinquat ut ſemp peccet obduratū cor habēs
et hoc ideo (q͛ nō ē timor dei) qui ē frenū peccāti (añ ocu
los eius) ¶ Et hoc patet. Q. m̄ doloſe egit i cōſpectu ei=
us) q͛ cū ſciret deū oīa videē timore tn̄ eius poſtpoſito

et lege eius contempta deliberauit in corde ſuo peccare quaẽ cũ ꝓpria volũtate nullo impellẽte peccet (iniquitas eius odio habetur) apud deũ ad vindictã ſempiternã. ❡ **V**erba oris iniuſti ſiue iniq̃) .ſ. iudei vel heretici cuiuſlibꝫ (plena ſũt iniq̃tate) quo ad aperta mala (ꝛ dolo) quo ad occulta ꝛ hoc ideo qꝛ (noluit intelligẽ ut bñ agẽt) ſꝫ a vero intellectu ſuo vicio declinãs peruerſis erroribꝫ polluit ꝛ ideo veniã nõ mereatur. **I**niq̃tatẽ) longa delibera tione (meditatus ẽ) i ſecreto cordis ſui dedit ſe ſtudioſe omi generi pcci (maliciã aũt) oĩm criminũ matrẽ (nõ odiuit) ſꝫ dilexit. ❡ **P**ropheta oſtẽdens bona oĩa a deo eſſe inquit. **D**ñe in celo) id ẽ celeſtibꝫ viris ſpecialiter (eſt miſeđia tua) vbi copioſius dona a te emanauerũt / hoc ẽ eni bonũ quod habent ut .ſ. ſint celeſtes viri altitudine cõtẽplacõnis nobilitate ↄuerſacõis ꝛ ſanctimonia vite nõ eſt ab eis / ſꝫ a te .ſimiliter a te ẽ qꝫ amplior (noticia veritatis veniat p reuelacõneꝫ ad doctores p quos tanq̃ per nubes pluentes) verbis coruſcantes miraculis imbrẽ ſalutis emittis ut fideles fructũ dent fidei qui ſteriles fuerãt ariditate peccati. **I**uſticia tua) id ẽ iuſti tui ꝛ maxĩe apli q̃ capaces diuine iuſticie deuotis vſibus extiterũt (ſic montes dei) qꝛ ſolis ortu radios noue lucis excipiũt ꝛ ad ↄualles terrarũ refuſa claritate trãſmittũt (iudicia) quibꝫ horũ misereris ꝛ hos excecas ſũt incõprehenſibilia et inſcrutabilia ad modũ (abiſſi)

❡ **S**ub tua prouidẽtia eſt ſtatus tam hoĩm electorũ q̃ reproborũ. **S**aluabis) hos .ſ. reprobos ſalute corpali tñ nature neceſſaria ↄmuniter ꝓuidẽdo electos vero ſpũaliter aĩas corꝫ ſaluãdo o deus (quẽadmodũ multiplicaſti miſeđiam tuã) .i. q̃ incomphenſibiliter ꝛ mirabiliter mltiplicaſti. **F**ilij hoĩm) vero racõnabiliter viuẽtes

ſpecialiter in ꝓtectōne ſpūali tua (ſperabūt) ſe recepturos eterna bona q̄ (alarū tuarū) .i. veteris ⁊ noui teſtamentorū teſtimonijs deſcribūtur. ¶ Merito ſperabunt iuſti in ꝓtectōne tua qm̄ abūdāter ⁊ delicioſe reficis eos. (Inebriabūtur) .i. ſatiabūtur eni ſine faſtidio (ab vbertate domus celeſtis glorie. et torrente copioſe delectacōnis tue potabis eos. ¶ Quod facere poteris o xp̄e. (Qm̄ apud te ē fons vite) indeficiens (et in lumie glorie tue) eleuati ⁊ ↄfortati (videbimus lumē) tue diuinitatis (Pretende) et lōge lateq̨ diffunde (miſcdiā tuā) recte in te corde firmiſſimo (credētibꝫ) ut in iſto ſeculo ſub dn̄i pietate degant (et iuſticiā) id ē vite rectitudinē (hijs qui dirigūt ſe ad volūtatē tuā) ut qd̄ bn̄ volūt pficiāt. ¶ Pretende dn̄e miſcdiā tuā. ut (Nō veniat michi pes ſupbie) ſupba affectio. nulla mentis elatio michi ſurrepat (et manus pccōris) .i. diaboli impulſio ſiue tēptacō (nō moueat me) a ſtatu rectitudinis et ſalutis. ¶ Bene dixi nō veniat michi pes ſupbie. q (Ibi ceciderūt) q̄ a de alto in pfundā foueā corruētes oēs (qui opantur iniquitatē) oēs eni ſupbie vicio cadūt q̄ dn̄i iuſſa contēnūt ut p̄mus angelus ⁊ p̄mus homo qui (expulſi ſunt) angelus de celo et homo p̄mus de paradiſo (nec potuerūt ſtare) quia dn̄s expulit eos cui nemo reſiſtere poteſt.

¶ Pſalmus. xxxvi. in quo oſtenditur proſperitas maloꝝ ↄtēnenda.

¶ Fuerūt qui murmurabāt de flore maloꝝ ⁊ labore bonorū quaſi oīa caſu regantur. contra hūc errorē occurrit propheta inquiens.

Noli inuidere male agentibꝫ in ſuis opibꝫ ut eadē facias aut inuidē pſperitati eoꝝ. ut illā ɔcupiſcas (nec amaueris facietes iniquitatē) ſe- qn̄do eoꝝ ɔuerſationē qꝛ licet eoꝝ natura ſit diligēda iniq̄tas tn̄ eoꝝ odio habēda ē. ¶ Ideo ne emuleris. Qm̄ tāq̄ fenū gloria et pſperitas maloꝝ (velociter areſcet et queadmodū viriditas herbarū cito decidēt) q̄ˢ diceret. breuiter durabit ſic iſta breuiter durāt. ¶ Noli ergo vir iuſte maloꝝ pſperitati inuidere. ſed (Spera in dn̄o) hoc introitus fidei. hoc initiū ſalutis ē (et fac boni tatē) qꝛ fides ſine opibꝫ mortua ē. et inhabita poſſeſſio nē fidei eccleſiā nō recedēdo ab ea (et paſceris) ad ſaci ritatē et ſuauitatē perēnē (in diuitijs) ſpiritualibꝫ (eius) quarū theſaurus ē ipe xpus cuius beata viſio ē eterna ſcōꝝ oim refectio. Delectare) ergo. nō i deſiderijs car nis nō in rebꝫ trāſitorijs ſeculi (ſꝫ i dn̄o) pone omnē dele- ctacōnē et dulcedinē. ac deſideriū mētis tue in eo ɔſti- tue. ut ſuauis ſit tibi recordacō eius. ut ames quē times ſpreta mūdi iocūditate (et dabit tibi peticōnes cordis tui) quas. ſ. ſpūs racōnalis petit ſcꝫ bona grē et ꝟtutis. Quas ut det. (Reuela) explica in oracōne tua (vitā tuā) deſideriū tuū (dn̄o) indica quid pateris q̄d velis dire- ctionē eius petendo (et ɔfide in eo) qđ retribuet tibi (et ipe faciet) illđ qđ ſperas ɔfidēdo/ exſpectas. ¶ Faciet quidē. qm̄ (Et) ducet i publicū opa iuſticie tue q̄i lumē) alijs i exēplū ꝟtutis et (q̄ ſecūdū habitū iuſticie tue iudi cas) facienda faciet pſperari uſqꝫ ad pfectionē iuſticie debitā ſic aſcenſus ſolis pficitur i meridie et faciet clara et laude digna in ɔſpectu hoim ſicut meridiē q̄ eſt clari or pars diei. interim vero (ſbditus eſto deo) ei hūiliter

et deuote ſtudēdo(et ora eū) p te pie ꝛ pſeuerāter ꝛ cōſe-
queris intentū. ¶ Noli indignari in hoīe qui pſperatur
in mūdo iſto) ut velis imitari eū nō te terreat impij felici-
tas q breuis ē. noli etiā imitari(hoīez facientē iniuſtici-
as) pſeqntē iuſtos libere ꝛ impune licet videatur pſpe-
rari ī malicia ſua. ¶ Sz tu. Deſine ab ira) ne iraſcaris de
flore maloꝝ. q inde iraſci ꝛ indignari ē ɔtra dn̄m mur-
rare ꝛ ppe blaſphemare(ꝛ derelinq indignacōz. noli indi-
gnari) de pſperitate maloꝝ(ut ɔformes te eis mala fa-
ciēdo) Nā q mali ſūt) et ſi mō floreāt(pſciētur tn̄ in
futuro extra terminos terre) viuētiū(ſuſtinētes aūt). ſ.
q aduſa ferūt ꝛ pſentia deſpiciūt pp ter(dn̄m) q nō fallit
et oīa pt(ipi hereditabūt terrā) viuentiū. ¶ Suſtinē-
tiā aūt iſtā nō longiſſimā putes qm̄. Adhuc puſillū)
id ē parū tēporis reſtat nō ergo tedeat te(ꝛ nō erit im-
pius) p quo gemis ſbtractus de medio(et queres feli-
citatē eius ꝛ nō inuenies) q euanuit. Manſueti aūt)
q patiēter exſpectāt bn̄placitū dn̄i q cor ſuū in puritate
poſſidēt(hereditabūt terrā) viuentiū(et delectabūtur ī
multitudie) ſupne(pacis) q ē pfecta vbi nulla guerra
nulla ſedicō nulla diſcordia ſz reqes opulēta. ¶ Tūc in
futuro eit pax iuſtis ſz nec bellū. qm̄ ¶ Peccor) dolēs de
bono v̄tutis iuſti(obſuat) occultis inſidijs ſi aliqd poſ-
ſit habē ɔtra eū ſiue ut capta oportunitate eū illiciat ad
ɔſimilē vitā/ et ſi nō pt allicere motus ad irā(ſtridet ſup
eū dentibꝰ) malicie ut fures belua ut quē nō pt ſubuer-
tere conat occidē. Peccor aūt ſic faciet. ſz Dn̄s) faci-
et ꝛ oſtēdet(eū irriſibilē) et dignū opprobrio iudicabit
q ab intēto fraudabit eū(qm̄ pſpicit q veniat dies ꝛtri-
bucōnis(eius)
¶ Merito dominus irridebit tales. quoniam Gladium

multiplicis pſecucōis manifeſte (euaginauerūt peccō=
res) aduſos ſcōs ꝛ qn̄ hic nō ꝓficiūt (intēderūt arcū ſuū)
·i· dolos q̄b9 occulte noceāt. ¶ Intēderūt arcū. Ut deci=
piāt) dolis (paupem) xpi et huilē ſpū ꝛ euaginauerūt
gladiū (ut trucidēt) cōſtātes ꝛ firmos ī fide xpi ut mar=
tires q̄ (recti ſūt corde) Gladius eoꝝ intret ī corda ip
ſoꝝ) ·i· moriātur morte quā aliis parauerāt (ꝛ dolus ꝛ in
fidie eoꝝ) ſiue ptās nocēdi (fruſtrētur) ne valeāt ad=
implē qd̄ male cupiūt. ¶ Bn̄ dcm̄ ē ſupius noli emulari
in hoie q̄ pſperatur ī reb9 huius ſcli. Qm̄ melius ē mo
dicū iuſto) cū iuſticia (q̄ multa ī peccō) melior enī ē pau=
per cū timore dei q̄ theſauri magni. ¶ Vere melius eſt.
Qm̄ brachia) ·i· ptās ꝛ fortitudo quib9 impii pſumūt
(cōterētur) ī futuro ꝛ diuitie ī quib9 cōfidebāt (iuſtos aūt
confirmat dn̄s) ne a bono ꝟtutis moueātur ī pſperis vel
aduſis. ¶ Cōfirmat aūt iuſtos dn̄s. Qm̄ nouit dn̄s)
noticia approbacōis (opa) ꝟtutū q̄ iuſti fecerūt · et q̄ ſine
macula ſūt (hēditas eoꝝ ī eternū erit) ¶ Nō cōfundētur
ī die iudicii) ſ3 honorabūtur q2 tūc eis dicet venite bn̄di=
cti pr̄is mei. ſ3 impii (cōfundētur) quib9 dicitur ite male=
dicti ī ignē eternū ꝛ tūc impii eſuriēt p carētiā oīs boni
(iuſti aūt ſaturabūtur) p adepcōnē ſūmi boni ſatietate
eterna ꝛ q2 dn̄s iuſticiā exercebit ī peccōres/ vere peccato
res pibūt. ¶ Peribūt quidē peccatores. Qm̄ inimici
dn̄i mox ut honorificati fuerint ꝛ exaltati) honorib9 ꝛ po
tētia (quēadmodū fumus) qui q̄nto magis (aſcēdit) tā=
to citius euaneſcit ſtatī (deficient) ¶ Deficiēt merito pec=
catores. qm̄ Mutuabitur peccōr ꝛ nō ſoluet) qn̄ dei ver
bū audit ꝛ nō illud fine opib9 implet/ qn̄ dei diuerſa bn̄
ficia recipit et nullā graꝝ reſtituit actionē/ ſ3 contra ꝑ=
teruus ꝛ tanq̄ nichil acceperit ſemp ingratus ē (iuſtus

aūt) quāuis hic pauca ſuſcipiat pia deuocōe plura (reſtituit largiter) i omib₉ gr̄as agēs miſeretur paupib₉ et diſtribuit eis ſi h₃ rerū facultatē qđ pt ſi nō hab₃ dat beniuolētiā dat ɔſiliū vel saltē oracōnē. ¶ Adeo miſeretur iuſtus ⁊ dat q₂ ſcit q₂ Benedicētes ipi) deo gr̄as de omibus bonis ſuſceptis agētes nō ſolū v̄bis ſ₃ vita (hēditabūt terrā) viuētiū (maledicētes aūt) tā lingua q̄ vita ut blaſphemi ⁊ dei legib₉ inobediētes a iuſtorū ꝓmiſſa beatitudine (diſpibūt) Hōis) iuſti (greſſus a dn̄o dirigētur) ut nō declinēt a rectitudie iuſticie q̄ iuſtus q̄ iā cor de directus fuerat (viā dn̄i cupiet) nimis ſequi ſal uatorē amādo q̄ eſt vere nr̄a via veritas et vita. In qua via dn̄i. Cū ceciderit iuſtus) etiā p pccm̄ mortale (nō collidetur) irreparabiliter ſiue p deſperacōnē. ſ₃ redit p penitentiā ſi ſit de p̄deſtinatis (q₂ dn̄s ſupponit manū) miſcōie ſue reducendo eū p penitētiā ad gr̄am.

¶ Nā ut ait ꝓpha. Junior fui eteni ſenui et nō vidi iuſtu₃ derelictū) a deo finaliter (nec imitatores) iuſticie illius (querētes panē) tpalē in egeſtate exiſtētes q̄ntū ad vetus teſtamentū ⁊ hoc comuūter. q̄ntū vero ad ſenſū ſpūalē tales nō querūt panē ſpūalē. ſ. delectacō₃ bonis opib₉ cōiūctā ſine pticipacōe ſapiētie ⁊ iuſticie xp̄i q₂ talis panis p̄ſto ē q̄rētib₉ ipm. ¶ vere iuſtus nō eget. Quia omi tpe miſeret᷑) affectu miſcōie mediā patiētib₉ (et comodat) vn̄ diues ē de doctrina. de pietate. de iuſticia. de pa ciētia. ceteriſq₃ bonis quib₉ fruit᷑ mēs illa ſanctiſſima (et ſemē) bonoꝝ operū (ei₉) ſiue imitator fidei eius (i bn̄dictōne grĩe erit) audiēs venite bn̄dicti ⁊ cetera. ¶ Et ideo tu q̄cūq₃ es. Declina a malo) .i. a pccō obſuādo p̄cepta negatiua (et fac bonū) obſuādo p̄cepta affirmatiua et p hoc (inhabitabis) cū deo i eterna btītudie (i ſclm ſcli)

Et hoc ideo. Quia dñs amat iudiciũ) id eſt equitatẽ iuſtũ eni ẽ ⁊ equũ ut ipe auctor iuſticie (nõ derelinquat eos) q̃ eius eligũt pceptã ꝯplere. nõ ergo (derelinquet ſctõs ſuos) ſʒ (ineternũ ꝯſeruabũtur) ¶ E contra. Inuſti puniẽtur) pena eterna (et imitatores eoꝝ pibunt) cũ eis. iuſtis i eternũ ſaluatis ⁊ cũ dño pmanẽtibꝫ. Iuſti aũt hẽditabũt terrã) viuẽtiũ (et inhabitabũt in ſclm ſeculi ſup eã) ¶ Merito iuſti hẽditabũt terrã. qm̃ Os iuſti ſapiẽtiã) q̃ ẽ de deo ⁊ eternis (loquetur) pcedentẽ ex corde. recte ſapiat (et lingua eius) q̃ ſentit de deo cũ iudicio ⁊ diſcrecõe (pferet ad iſtructõʒ alioꝝ) Nõ ſolũ i ore iuſti ẽ. Lex dei) ſʒ (i corde ipſius) ẽ p iugẽ mediditacõʒ. et qꝛ lex dei peccaẽ vetat et bona facẽ docet ideo (nõ declinabũt greſſus eius) a via iuſticie p q̃mcũqʒ demonis ã hoĩs ſugeſtionẽ. ¶ Greſſus iuſti nõ ſupplãtabũt. tamẽ Cõſiderat peccõr iuſtũ) callide inſidiãdo ut occaſione accepta ei nocẽ poſſit qꝛ iuſtus grauis eſt ei ad vidẽdũ qꝛ diſſilis ẽ aliis vita eius ⁊ ideo p inuidiã (q̃rit) oportunitatẽ (mortificare eũ) corpaliter vel ſpũalit᷑. Sʒ iuſtus defendit᷑. qm̃ Dñs nõ dereliquet eũ) totalit᷑ i ptãte impii ut eiꝰ ſentiat lʒ ad horã impii habeãt ptãtẽ ſup iuſtos. in corpibꝫ non tñ ſp. ſup aĩas aũt nullã habẽt / nec (cõdãnabit eũ cũ audiet cauſã eius) i futuro iudicio licʒ ab hoĩbꝫ reprobis hic falſe reus ⁊ morte dignus iudicet᷑. ¶ Tu ergo vir iuſte nõ deficias i tribulacõnibꝫ ſʒ Expecta) patiẽter (dñm) q̃ iudicabit te ⁊ ne m uã cũ expectes interim (cuſtodi mãdata eiꝰ et exaltabit te) hic meitis bonoꝝ operũ ãpliãdo (ut hẽditate) firma poſſeſſiõe (capias terrã) ſupne pr̃ie quã nemo p̃ualet ñ bñ meitus adipiſci (cũ pierint peccõres videbis) audiẽs q̃ꝺ dicetur eis diſcedite a me maledicti ⁊ cetera

Peccatores quidē certe pibūt. nā Vidi impiū) id ē peccorē ſupra ſtatū ſue cōdicōis (et ſupra) hūanū modū potētia et honorib9 ſeculi (eleuatū ſicut cedri libam) que ſūt maxie alte. Et trāſiui mēte ad nouiſſima ſua oſi deradā et Ecce nō erat) iſte q ſic intumuerat (et reduxi cū ad memoriā (et nō ē inuētus) ſplēdor pompe eius et veſtigiū ſupbe glorie eius. in dignitate. in diuitijs et amplitudine familie qr locus eius cū eius pſperitate diſſoluitur cū totius orbis corruptibilis gloria terminetur. Et ne ad impiorū ſimilitudinē tu pereas. Cuſtodi innocētiā) vite quantū ad deū (iudica eqtatē) iuſte cū pximo agendo (qm bona opa eius q pacifice vixit) qui ſez bellū et impetus viciorū in ſe oprimit (nō pereūt) ſed poſt hāc vitā viuūt remunerata et pmiata felicitate eterna. Econtra erit de impijs. qm Iniuſti) ſimul cū ſuis operibus (diſpibūt) traditi flāmis eterne pdicōis (et reliqe eoꝝ) ſcilicet diuitie et fama (ſimul interibūt) qm ſupueniēte interitu eoꝝ falſa laus et fragilis diſſoluetur. Salus aūt iuſtorū a dño) nō aliūde eſt. ipſe enim ē ſalus noſtra (et ptector eoꝝ in tēpore tribulacōnis) ſcilicet pñtis. ne etiā corpaliter oſprimātur vel tēpore tribulacōnis futuri iudicij quia ex ipa eripiet iuſtos.

Et adiuuabit eos dñs) eis ad pſeueracōz boni coopando (et liberabit eos) de omnib9 anguſtijs eruet eos ne fides eoꝝ puertatur a diabolo et miniſtris eius (et ſaluabit eos) in futuro deducēdo ad gliam (qr ſperauerūt in dño) hec eni ſalus debetur hijs qui ſpē ſuā i dei pietate poſuerūt.

Pſalmus. xxxvij. in quo docetur fidelis penitēs memoriam peccatorū habere ut lugeat pterita et caueat futura.

¶ Vox cuiuſlibꝫ penitentis

Domine ne punias me ſecūdū ri=
gorē tue iu
ſticie) qꝛ hoc eſſet importabile ſꝫ magis ſecūdū tēpera=
mentū miſe̅ꝛie tue (nec in ira tua corripias me) peto cor=
rigi. ſꝫ nō in ira ꝯ furore. talis enī eſt correctio tm̄ ad vin
dictā ſꝫ bn̄ correctione q̄ eſt ad emēdacōꝫ q̄ eſt ex miſe=
ricordia et cū pietate. ¶ O dn̄e ne arguas me in furore
tuo qm̄ ſufficē tibi poſt multa quibꝫ vehemēter affligor.
Qm̄ multe moleſtie et miſerie) aīe ꝛ corpis quas ex
adā in vindicta ſui pcc̄i excepi ſicᷓ ſagitte tue (infixe
ſūt i me) ꝛ p manū tuā punientē (firmate ſūt) nō ad ho=
rā ſꝫ uſqꝫ ad finē huius miſerabilis vite. ¶ O dn̄e ne pu=
nias me i furore qꝛ ſatis ſū ſagittatuſ. tot enī miſerijs ſb
ditus ſū. ut ¶ **N**ō ſit ſanitas i carne mea ab inſtātia vin
dicte tue) i adā et i me implete (nō ē pax i interioribꝫ vi
ribꝫ aīe mee) qꝛ carniſ vicijs impugnatᷣ (ꝛ hoc tn̄ ꝓpter
pcc̄a mea) Et aptius exponēs mala ſua ait. **Q**m̄ ini
q̇tates mee inualuerūt ſup me) dn̄ando ut aīa mea victa
ſuccūberet q̄ (ſicᷓ onus gue grauiter deᷓ pmūt me) ad ter
rā ne me erigere poſſim. ¶ In hoc etiā afflictus ſū qꝛ.
¶ **P**lage pccōꝝ) p baptiſmū ꝛ penitētiā ſaluate (ꝯpu
truerūt) i cogitacōe mea delectādo me i illis (et corrupte
ſunt) exterius ad actū pducēdo et hoc ꝓpter (ſtulticiā
meā) multi enī inſipiēs eſt q̄ ſemel ſanatus iterū ſpōte
recidiuat. Et qꝛ putruerūt cicatrices mee. **M**ultis mi
ſerijs afflictus ſū) et pccōꝝ meoꝝ pōdē (curuatus uſqꝫ
ad mortē tota vita mea ꝯtriſtatus) indignū me eē iudi
cās erigē ocl'os ad celū incedebā. ¶ Cōtriſtatꝰ ſū **Q**m̄
ſenſualitas ſeu carnalitas mea impleta ē illuſiōibꝫ) q̄
a diabolo varijs tēptacōibꝫ fatigatᷣ et p hoc iterū (nō

eſt ſanitas in carne mea) quā diabolus affligit.

Dne. Afflictus ſū nimis) ita ut nichili me liberū fiat calamitate: et ideo vehemēti gemitu cordis mei dolebā me peccaſſe. ¶ Nō tu quidē noſti. Nā ī an te) quē nullū la tet ſecretū eſt (omne deſideriū meū et gemitus meus) p peccatiſ meis (a te nō eſt abſcōditus) ſ; exauditus qr pi us es cū nō pro terrenis ſ; p anime liberacōe ſoluatur. Inde dolor et gemitus. qr Cor meū cōturbatū ē in me) qr mens mea ſuccubuit paſſionib9 et ita pacē ſuā amiſit (de reliquit me virtus mea) robur paciētie (et lumē oculor meor) id ē racō imperturbati iudicij ergo (nō eſt mecū) ꝓpter ingentes moleſtias quas ſuſtineo.

¶ Vox xpi.

Amici mei ficti et cognati mei iudei aduerſū me appro pinquauerūt) corpe ut me ꝯphenderēt et ꝯſilijs ac do lis (ſteterūt) cōtra me pſeuerāter ut me occiderēt.

Apoſtoli. Qui) an paſſionē (iuxta me erant de longe ſteterūt) qr relicto me oīs fugerūt timētes mori. et iudei (qui inqrebāt vitā meā) pdere (vim faciebāt) violēter me captū trahētes ad pricipes ſacērdotū. ¶ Et iudei. Qui inquirebāt mala michi) crimina. ſ. q̄ oppönerēt nō inue nientes (locuti ſūt falſa) fingētes i me falſa teſtimoīa (et dolos tota die meditabātur) ut accepta occaſiōe roma ne poteſtati me traderēt. Ego aūt tāq̄ ſurdus nō re ſpōdebā) q̄ nō audirē maledicta et irriſiōes eor (et ſic mutus nō apiēs os ſuū) paciēter oīa ſuſtinui. ¶ Nō ſolū nō audiebā. ſ; Factus ſū ſicut hō q audire nō poſſ; nō hñs i ore ſuo redargucōes) tāq̄ neſcirē et nō haberē qd eor blaſphemijs rñdē poſſe; cū vtiq; eos maīfeſte valu iſſe; rdarguē. ¶ Ideo tacui i paſſiōe ideo oīa paciēter ſu ſtinui. Qm in te dñe) iuſto iudice (ſperaui) qui potes

triſticiā in gaudiū cōmutare ſciens q cū videris nullā cauſam mortis eſſe in me(tu exaudies me dn̄e deus me: us)ut me reſuſcites. Ideo tu exaudies. Nunquā dixi)in oracōne mea te dep̄cans ut cita reſurrectione me clari: ficares(ne)iudei(inimici mei gaudētes) inſultarēt mi: chi ſi me morte detineri viderēt quaē oro exaudi me. itē ideo q(dū pedes mei)diſcipuli mei infirmi(cōmouētur) ad caſū vacillātes et tūbātes in fide ſi cito nō reſurgā (ſup me magna locuturi ſūt)m̄ſti inſultātes et gaudētes de caſu meo. ¶ Nō recuſo o pr̄/cedi et crucifigi p ſalute totius mūdi. Quoniā ego i flagella paratus ſū)·i·p̄ordi natus a te et ideo hec flagella patior ſpōte tue volūtati meā cōformās(et dolor meus i cōſpectu meo ē)michi patet (manifeſtus)ē michi dolor quē patior·intelligo enī me pati nō p culpa mea ſ; tua diſpenſacōe. ¶ Ideo etiā in fla gella paratus ſū. Quoniā iniquitatē meoꝝ) in cauſā; ēē cōgnoſco ſic et aliis(pnūciabo)et(ego cogitabo) operā dando qualiter(pccā totius mūdi mea paſſione abſol uā) ¶ Cū tāta patior. Inimici mei tn̄ viuūt)et pſperā: tur·omi ſanitate gaudēt(cōfirmati ſūt)·i·roborati(ſup me)pſequēdo(et multiplicati ſūt q oderūt me iniuſte)·ſ· ſine culpa mea. ¶ Oderūt me certe inique·qm̄ ℟ etri: buerūt mala m̄ p bonis)odiū p dilectōe·mortē p vita. quā multis eoꝝ cōtuli(detrahebāt michi)dicētes nō ē ſa lus illi in deo eius et hoc nulla alia cauſa m̄ſi(qm̄ ſeque: bar bonitatē)et tn̄ felix conſcientia cui nō poteſt impoui m̄ſi q ſeruat legē dei ſui. ¶ Ne derelinquas me domine deus meus)volūtati infideliū me exponēdo(ne diſceſ: ſeris a me)ſed potius mecū; pmane ut me facias reſur: gere. Intende in adiutoriū meū domine deus)qui me ad ſalutē humani generis incarnari et pati miſiſti.

¶ Pſalmus. xxxviij. in quo docetur vir iuſtus inter blaſphemos et iniquos lingue cōtinē-tiam ſeruare certamina et rixas opprimere

¶ Loquitur vir iuſtus.

DIxi id ē ſtatui et ꝓpoſui firmiter in corde meo (cu-ſtodiē vias meas) actiones meas tali dili-gētia (ut) etiā (in lingua mea nō offendā) loquēdo fa-tua et ocioſa ꝟba aut gn̄aliter que locutū me fuiſſe peni-teret. ¶ Ut nō delinquā. Poſui ori meo cuſtodiā) cau-telā i loquēdo ut etiā ſtatuerim a bonis ſilere et a p̄dica-cōne abſtinere et hoc (cū cōſiſteret peccator) ut hereticus vel reprobꝰ (aduerſū me) querēs vn̄ ex ꝟbis meis calūniā poſſit efficē. ¶ Poſui cuſtodiā ori meo uſqꝫ adeo qꝛ Ob-mutui) volēs vitare ꝯtencōꝫ cū peccoribꝰ impugnātibꝰ me ſꝫ afflictus ſū qꝛ ꝓpter hoc (ſilui a bonis) enūciādis hominibꝰ deſiderātibꝰ veritatē audiē vn̄ (dolor meus reno-uatus ē) p̄us dolui de indiſcreta locucōe mō doleo de in-diſcreta taciturnitate. ¶ Verū vidēs hinc inde picula. Inquietū factū ē cor meū) et i hac fluctuacōe tacēdi in-ter calūnioſos et loquēdi inter audiē paratos (ꝯcitatus ē calor caritatis i corde meo) ad loqn̄dū amore ꝓximorū. Inter has difficultates querēs locū vbi hec nō patiar. Locutus ſū) deo meo (i lingua mea) toto corde et ore eū deprecando (notū fac m̄ finē meū) xp̄m q̄ ē finis nr̄. ꝯſū-matio i p̄nti ad iuſticiā et i futuro ad coronā/ibi eni gau-debo de ſocio/nō timebo de aduſario/ibi enī ꝯtēplator me-ū erit amicus nō calūniator inimicus. Et numerū die-rū meoꝝ) quo i hoc me viuere decreuiſti oñde m̄ (quis eſt) .i. q̄ntū ſupſit (ut ſciā q̄d deſit m̄) de tpe vite mee. Ideo aūt vellē ſciē ut ꝑpararē me aduētui tuo et diſponerē de hijs q̄ ad me ſpectāt. Ideo aūt ſciē vellē numerū dieꝝ

meoꝝ qꝛ breuis eſt vita mea. ¶ Vnde. Menſurab les) ſcȝ breues ⁊ tranſitorios (poſuiſti dies meos. et ſbſtantia mea) que in adã peccante corrupta eſt (tanq̄ michilũ eſt) in ↄparacõne (ad te) qui eternus es.
Bene dixi, q̄ vita mea in cõſpectu tuo ſit quaſi nõ ſit. nõ ſolũ propter breuitatẽ ſed etiã propter vanitatẽ.
Omnia) enĩ que apud nos (ſunt vanitas) oĩa enim ſunt ſubiecta mutabilitati ⁊ etiã inter ea (oĩs homo) hic (viuens) eſt ſubiectus mutabilitati et ſic etiã ē vanitas. ¶ Licet oĩs homo viuens hic ſit vanitati ſbiectus. Verũtamē in imagine) dei ad quã formatus ē ſemp ſtabilis (pmanet) qꝛ illa nunq̄ deletur ĩ hoĩe / et nichilominus a puritate mẽtis in actibꝫ ſeculi deducitur vbi caducis deſideriis (turbatus) varia ſollicitudie cõfundit᷑. ¶ Vere fruſtra turbatur ⁊ ſtulta vanitate / nã: Theſaurizat et) cũ magna ſollicitudie cupit pitura ſeruaē maxie cũ poſſeſſio eoꝝ ꝑ betur incerta / nã (ignorat cui ↄgregat ea) vtrũ .ſ. fratribꝫ ã hoſtibꝫ ã extraneis ã fiſco. Cognita aũt ſcli vanitate ↄcludit vir iuſt9 oĩeȝ ſollicitudinē ⁊ ſpē ſuã ponẽdã in deo dicẽs. Et nũc q̄ ē exſpectatio mea) et finis meus (nõne dñs ?) qui ē ſup oĩa / certe ipm ſolũ finē exſpecto et ſbſtãtia diuitiarũ ↄſcientie mee (apud te) reſuat᷑. ¶ Verũ qꝛ nemo etiã iuſtuſ in vita pñti ē ſine pcco p̄ter te. Ab oĩbꝫ iniquitatibꝫ meis) p̄teritis p̄ſentibꝫ et futuris (erue me) et debes me merito eruē qꝛ cũ ſic ſapio q̄ hũana ↄtẽno. q̄ letari ĩ rebꝫ pituris nolo. q̄ pñiaȝ ago (dediſti me opprobriũ) .i. in deriſũ ſtulto pccõri q̄ illos magis irridē ſolitus eſt q̄s bonis moribꝫ ſtudē ↄgnoſcit. ¶ Licȝ ap ō talē ſtultũ habitus ſii opprobrio. Tacui) nõ egi ↄtẽtioſe ↄtra eũ (nec apui os meũ) ĩ murmure cõtra deũ et hoc venit a te

qm̄ tu feciſti) me talē dās michi paciētiā! et qꝛ talis ſum (amoue a me flagella tua) quibꝫ ꝓ pccīs meis a te iuſtiſſime verberor. ¶ Neceſſe ē ꝙ amoueas·qm̄ A fortitudine) potētie tue (defeci vi plagarū tuarū) infirmatus et debilitatus viribꝫ/ nō potens āplius ſuſtinē duras punicōes tuas/ q̄ licꝫ ḡues ſint/ ſūt tn̄ iuſte qm̄ (ꝓpter iniq̄tatē) flagellis tuis corripuiſti hoīeꝫ ut p correctōnē flagelloꝝ tuoꝝ. Tabeſcē feceris aīam eius) ut deſiccata hūiditate ⁊ pinguedine carnali ⁊ depoſita ſupbia infirma fieret p hūilitatē (q̄ſi aranea) qꝛ nichil ē tabidius q̄ leuiter tacta digito deficit· ſꝫ ſepe licet hō ſit correctus licet increpetur/ licꝫ tabeſiat/ tn̄ fragilitate hūanitatis diuerſarū rerū varietate (cōfunditur) a qua pturbacōne ille ſolus excipitur qui deū pura mente contēplatur. Et ideo tu dn̄e. Exaudi oracōnē meā ⁊ humilē ſupplicacōnē meā! pces autē meas cū lacrimis fuſas) exaudi p effectū liberacōis mee. ¶ O dn̄e oro Ne ſileas a me) imo fac me audiē vocē tuā interius·ſ. ſalus tua ego ſū/ vel illā/ remiſſa ſūt peccata tua/ et finaliter illā cū ſanctis oībꝫ venite bn̄dicti ⁊ cetera (qm̄ aduena ego ſū apō te) nō habēs hic māſionē manentē ſꝫ ſū ſic (pegrinus) tendēs alibi·ſ. ad patriā vite eterne (ſic oēs pr̄es mei) fuerūt. ¶ Cū aūt trāſiturus ſim reſtat hoc petendū. Remitte michi) pccā mea ut p tuā miſcdiā (ꝯſolatus) certus ſ ad tua iudicia puenīā ⁊ quandā recreacōnē ſentiam in pn̄ti vita de illius regni tui ſecuritate ſuſcepta ⁊ hoc (priuſꝗ abeā) a pn̄ti vita/ qꝛ āplius nō ero in ſtatu merēdi nec p ꝯſequēs in ſtatu pcipiendi remiſſionē pccoꝝ.

¶ Pſalmus·xxxix· in quo eccleſia gratias agit de beneficio incarnacōnis filij dei·

¶Eccleſia ī pſona ſanctorū p̄rm p̄ſtolās aduentū xp̄i ait.

Expectans expectaui ex intimis et cū deſiderio aſſi-
due (dominū) incarnādū qui ſolus ſaluaꝛe poteſt (⁊ ip̄e)
ꝑ ſua clemētia (intēdit michi) implēdo deſideriū amo-
ris noſtri mittēdo xp̄m / vnde ſequitur. Et exaudi-
uit preces meas) xp̄m mittēdo quē optabā (et deduxit
me de lacu miſerie) infidelitatis ⁊ ignorātie quibꝫ detine
bar et (luto fecis) carnalibꝫ concupiſcentie.
Et ſtatuit) et firmauit (ſupra petrā) criſtuꝫ (affectus
meos et direxit actus meos) ad vitā eternā.
¶Et immiſit ī os meū canticū nouū) nō de vanitate nō
de turpibꝫ ſ; de nouo ⁊ inaudito diuine pietatis bn̄ficio /
qđ etas antea nulla ↄſpexit / quod nouus homo attulit
mūdo. nouus ergo ꝓplus noua cantat ſcꝫ de incarnacōe
dn̄i de reſurrectione / de aſcenſiōe / et de aliis huiuſmodi /
canticū dico (carmen) ſiue ymnū acceptabile (deo nr̄o)
ut iā nō ſonos turpes ⁊ theatrales concinā ſ; in dei viuē-
tis ymnis ꝑ armoniā noui teſtamēti delecter. Videbūt multi) ꝓpli poſteri xp̄m annūciatū veniſſe quē p̄ores
exſpectabāt / videbūt etiā ↄuerſacōnē meā (et timebūt)
dānari ſi ī infidelitate ꝑmāſerint. ↄcuſſi ergo ſalubri ter-
rore facti xp̄iani (ſperabūt in dn̄o) remiſſionē conſequi
peccatorū. Beatus vir cuius ſpes) ſalutis ſue (ē nomē
domini) qđ eſt iheſus quod interp̄tatur ſaluator q̄ nō ē
aliud nomē ſb̄ celo in) quo oporteat nos ſaluos fieri (et
nō reſpexit ī vanitates) infidelitatis ⁊ ydolatrie gētiliū
(et inſanias falſas) .i. in errores iudeoꝝ obſtinatoꝝ
ↄtra xp̄m. ¶Iſtorū oꝑa ſūt falſa ſ; oꝑa tua mirabilia qm̄
Multa feciſti tu dn̄e deus meꝰ mirabilia) ī corꝑalibꝫ

et ſpiritualib⁹ inter que maius mirabile ē recreacō mū=
di p incarnacōnē ⁊ paſſionē tuā/ ad que omnia faciēda
p te ſufficiēs es nō ab alio inſtructus (ſʒ cogitacōib⁹)
diſpoſitionib⁹ tue ſapiētie in quib⁹ (nō eſt qui ſimilis ſit
tibi) ¶ Vox xpi. Annūciaui) ego xp̄us p ꝓphetas (et
locutus ſū) ego ip̄e i pſona et p me et meos diſcipulos
tot crediderūt ut credētes (multiplicati ſūt ſup nume
rū) quē aliquis poſſet numerare. ¶ Vox xpi ad patrē.
Sacrificiū) quod fiebat de animalib⁹ et auib⁹ (et obla
tionē) q̄ fiebat de reb⁹ inanimatis ut de pane ⁊ ſimila et
thure ⁊ huiuſmodi (noluiſti) quia iſta ſacrificia erāt im
pfecta qꝛ nō poterāt auferre pc̄ca (aures aūt) pfectas
(dediſti michi) ad obediendū tibi deo pr̄i uſqʒ ad mortē
vbi me in cruce offerrē ſacrificiū pfectū qd̄ omnib⁹ le=
gis veteris ſacrificijs ſuccedēt. ¶ Exponit qd̄ dixerat.
Holocauſtū) qd̄ totū incendebatur ad honorē dei (pro
pc̄co nō poſtulaſti) qꝛ talia ſacrificia nō erant tibi acce=
pta (tūc dixi) ego xp̄us ecce venio (venio) ad offerēduʒ
acceptiſſimū deo. In capite libri) p̄deſtinacōis ē (pre
ſcitū ⁊ diſpoſitū ut facerē volūtatē tuā deus meus volui)
hoc idē ego ⁊ ad hoc deſcēdi de celo (et legē tuā i medio
cordiſ mei) p meditacōʒ ſp habui Annūciaui) p apl̄os
meos ⁊ alios p̄dicatores (opa iuſticie) dogmata verita=
tis ⁊ bn̄ficia dīne miſcdie (in ecc̄ia catholica q̄ magna ē)
poteſtate ⁊ firmitate ⁊ āplitudine (ecce labia mea nō ꝓ=
hibebo) nō ob ꝑmā territus minis ⁊ otumelijſ pſeq̄ntiū a ꝓ
mulgacōe veritatiſ (dn̄e tu es teſtis) qꝛ p̄dicta ſint vera.
Iuſticiā nō abſcōdi i corde meo) qn̄ potui ꝓdeſſe alijs
ſʒ v̄bis ⁊ factis illā manifeſtaui ⁊ palā annūciaui (et veri=
tatē tuā) .ſ. ꝓmiſſorū exhibicōnē ⁊ meip̄m q̄ ſū via veri=
tas et vita (a te miſſum ſaluatorē) hominū (predicaui)

Miſericordiã tuã) qua pccã donas (et veritatẽ tuã) qua q̄ pmittis ꝛ minaris adimples (nõ celaui nõ abſcõdi a ꝯgregacõe) denſiſſima pploꝝ. ¶ Vox xp̄i p ſtatu corpis ſui miſtici. ¶ Attende dñe mẽbra ſaucia attẽde pccores. Et nõ elonges) ſꝫ ppe facias (miſeracões tuas mẽbris meis) nec debes q̄ hactenus nõ elõgaſti q̄ (miſcdia tua ꝛ vitas) a p̄mo iuſto uſqꝫ ad vltimũ (ſp ſuſceperũt me) oracõnẽ meã exaudiẽdo. ¶ Nec mirũ q̄ te hoc p mẽbris meis dep̄cor. Qm̄ circũdederunt me mala) pene (quoꝝ nõ ē numerus) apd̄ hoies (vallauerũt me vndiqꝫ) .i. mẽbra mea et (ꝯphendeꝛt) .i. ſuo pondere ligauerũt (iniq̄tates ſue ut nõ poſſent videre deũ) qm̄ abſtracta fuerat ab eis lux veritatis. ¶ Opus ē auxilij tui. Qm̄ multiplicate ſũt iniq̄tates eoꝝ) innumerabiliter (et lumẽ racõis auſugit ab eis) Cõplaceat) ergo (tibi dñe ut eruas) mẽbra corpis mei ĩ doloribꝰ poſita a malis p̄teritis (et ad adiuuãdũ ea reſpice) contra mala impugnãtia de futuro. ¶ Orat p inimicis ut ꝯuertãtur. Cõfundãtur) inimici mei vtiliter ut reſipiſcãt de factis ſuis (erubeſcẽtes) timeãt vltra peccare ne pereãt (qui fideliũ meoꝝ vitã querũt ut auferãt eam) Cõuertãtur retrorſũ) cadẽtes ut ab intentione mala eoꝝ deſiſtãt (et erubeſcant) cognita eoꝝ iniq̄tate (qui gaudent de malis meoꝝ)

¶ Ferant confeſtim ꝯfuſionẽ ſuã) ne diutius ingrauetur malũ / quã cito ab hoſtibꝰ ſubuertãtur (qui dicunt meis euge euge) doloſe laudãdo aut deridendo.

¶ Orat pro fidelibꝰ ſuis.

Exultent et letẽtur ſup te) deum patrẽ de bono quod daturus es eis (qui querũt te) p verã fidẽ et dilectionez (et magnificũ p̄dicent ſemper te deũ) ſicut magnus es

in te omnes(qui diligunt me xp̄m filiū tuū p̄ quē ſalutē omniū operaris. ¶ Peto hec om̄ia dn̄e deus ex forma ſui q2 p me nō ſufficio aliquid facere. q2 Mendicus ſū) et ideo neceſſe habeo mendicare auxiliū gratie a te(et paup) q2 niſi tua gr̄a clarificer ex me nō ſufficio: qui ne hanc pauptatē vilē abiectāq3 iudicaremus ſubiūgit (dn̄s curā mei hab3) Et q2 indigeo auxilio tu dn̄e eſto Adiutor meus et protector meus) et ꝓpter piculū oro (ne tardaueris) nobis auxiliari in p̄dictis.

¶ Pſalmus. xl. in quo de paſſione criſti et eius reſurrectione.

¶ Vox prophete.

Beatus qui ſuper xp̄m egenū

et pauperē) ita intus legit q2 ſb pauptate quā geſſit in forma nr̄i hūanitatis intus legat p verā fidē diuitias ſue diuinitatis ut ſicut credit eū eſſe hominē ita etiā credat deū eſſe(et talē credentē liberabit dn̄s) i die iudicij a dā nacōne eterna ad quā iudicati ſūt nō credētes.

¶ Dominus cōſeruet eū) inter mala huius ſeculi ne ab hoc intellectu cadat ſ3 in hoc manētē(viuificet eū) eterna et immortali vita(et beatū faciat eū in terra) viuētiū vbi ē vera et perfecta beatitudo(et nō tradat eū ad voluntatē inimicoꝝ eius) diaboli et miniſtrorū eius.

Cum autē contigerit illū iacere. Sup lectū) afflictū aliquo dolore corporis aut mentis ita(dominus opem ferat illi in infirmitate eius) ut amplius non indigeat lecto parato ad iacendū/ſ3(trāſuerſetur lectus) tanq̄ nō neceſſarius amplius. ¶ Propheta orans pro ſe. ¶ Ego

ſciens me peccaſſe ſentiēs egritudinē meā. Clamaui ad te) medicū meū (miſerere mei ſana animā meā) qm̄ nullo mō excuſo peccatū ſ; accuſo dicens (qꝛ peccaui tibi) mea propria ꝛ praua volūtate. ¶ Vox xpi. Inimici mei) iudei ſcribe ꝛ phariſei vidētes ꝑlm me ſequi ꝓpter miracula q̄ operabar ut retraherent ꝑlm a ſequela mea (dixerūt multa mala falſa ꝛ opprobria m̄) dicebāt inſup optātes mortē meā (qn̄ morietur iſte ut nō ſit memoria nominis eius) Et ſi ingrediebat̄ aliqs) de inimicis meis ad oſortiū meū ut faciebat iudas nō ingrediebatur cauſa amicicie aut reuerētie ſ; ad ꝓdendū potius doloſus intrabat ꝗ cauſa explorādi q̄d agerē ꝗ dicerē (et vana et ficta loquebatur) fingens ꝛ ſimulās michi velle oſulere (et cor eius congregauit iniq̄tatē ſibi) .i. ad dānū ſuū ꝛ detrimentū anime ꝛ corpis. Qui egreſſus) ad vulgares ꝑlos (loquebatur idipm) .ſ. falſa ꝛ ficta ad infamiā meā ut auerteret deuotōnē populi a me. Nō modo amici ficti ingrediētes ad me. ſ; Omnes inimici mei latēter detrahebāt michi) ſcribe ꝛ phariſei ꝛ cōſimiles (aduerſū me cogitabāt) inferre m̄ mortē contēptibilē ꝛ opprobrioſa;. Verbū iniquū) ꝯtra oīe; iuſticiā (ordinauerūt) inimici mei (aduerſū me) in ſuo cōcilio dicētes crucifigatur / et ſi hūc dimittis nō es amicus ceſaris. ſ; iſtis inſultās ꝓpheta dicit (nūquid q̄) ab iniquis iniuſte (ſomno mortis opprimit̄ nō addet ut reſurgat) certe ſic / qꝛ qui habuit poteſtatē ponēdi aīam ſuā / hab; reſumendi eam. ¶ Quid mirū ſi inimici mei loquebātur ꝛ moliebātur adūſu; me. qn̄ Homo pacis mee) familiaris meus ꝯmenſalis iudas (in quo oſtēdi me cōfidere) tractando eū ſic̄ alios diſcipulos ꝛ ſibi ſpecialiter ꝯmittēdo cuſtodiā pecunie (fecit magnā ſupplātacōē;

contra me) ut p oſculū traderet iudeis. O deus pater illi ita crudeliter in me deſeuiūt. Tu aūt miſerere mei et reſuſcita me) glorioſa reſurrectione tercia die (et retribuā eis) viciſſitudinē boꝝ q̄ in me gerunt. In hoc cognoui) p experiētiā (qꝛ in me ſemp placuit tibi / qm̄ nō gaudebit) finaliter ꝑplus iudaicus (ſup me) quia licet gauiſi ſūt ad horā de morte mea / triſtati ſūt multo plus de reſurrectōe mea in q̄ maxie declarata fuit glia mea. Me aūt propter meritū innocētie mee) qꝛ ſemp ſine peccato fui (ſuſcepiſti me) animā meā ab inferis / corpus meū de ſepulcro / cū gloria impaſſibilitatis ⁊ immoꝛlitatis (ↄfirmaſti me) in p̄ntia tua (ſtabiliter i eternū) me ad dexterā tuā collocādo. ¶ Hinc. Benedictus dn̄s de9 iſrl a ſeculo ⁊ in ſclm) nos aūt (amē amē) reſpōdeamuſ.

¶ Pſalmus ·xli· in quo monetur fidelis ne ſeculi triſticie retrahant cū a deſiderio eterne vite·

¶ Vox fidelis deū deſideratis·

Quemadmodū ceruus vexatus a venatoribꝫ et calefactus (deſiderat fontes aquarū) ut ſiti ⁊ eſtū extinguat (ita aīa mea) demonū tēptacōībꝫ ⁊ malis ſeculi afflicta (deſiderat venire ad te deus) Sūme deſidera ut aīa mea ad deū fontē viuū) vn̄ oīa bona fluūt / cupio plane diſſolui qꝛ ſitio i hac pegrinacōe / ſitio i curſu huius vite / ſatiaboꝛ i aduentu eius (ſꝫ qn̄ veniā ⁊ apparebo ante faciē dei ?) ·i· qn̄ erit dies illa qua exutus vinculis corpis p̄ſens ↄſpectui mei redēptoris videā eū facie ad faciē? ¶ Interim aūt dū curro dū pegrinoꝛ ſiue i ꝓſperiſ ſiue in aduerſis. Deſiderij mei lacrimas fundo) q̄ lacrime nō inediā ſed ſatietatē intulerūt / nec immeito qꝛ

Fletus ille cibꝰ eſt animarū/ corroboracō ſenſuū/ ablutio
peccatoꝝ/ refectio mētiū/ lauacrū culparū(fuerūt)m ſu-
p(m̄ lacrime· dū) improperādo ⁊ inſultādo(dicitur) a
paganis(fidelibꝰ meis vbi ē deus tuus ?) veniat liberet
vos ¶ Hec recordatus ſū)·ſ· impropeia infideliū dicētiū
vbi ē deus ⁊ hac occaſione(queſiui meditatus)p oīa
viſibilia ſi p ea inuiſibilē ɔgnoſcerē creatorē meū/ et cū
hec nō oſtenderēt/ qꝛ ſolū inueni quedā veſtigia eius(effu-
di)dilataui(in me aīam meā)ut relictis oībꝰ exteri-
oribꝰ ɔtēplarer in me ipſo aliq̇d tale qd̄ ſit deus meus/
ȝ cū nec ī exterioribꝰ nec in aīa mea deū inuenirē/ qꝛ hec
variabilia inuariabilis deus excedit/ hoc feci(qm̄ trāſi-
bo ī ecciam tabnaculū dn̄i) vbi deus multa mirabilia fe-
cit ſanctis ſuis ⁊ ibi intuear ſapiētiā admirabilē fidei q̄
docetur ī ea ⁊ admirādas ꝟtutes q̄bꝰ multi fideliū reſplē-
dent/ et inde mente p ɔtēplacōnē puenıā uſqꝫ ad domū
dn̄i in q̄ clare videbo deū meū. ¶ Inde trahor inde ſuſpiro
feſtināter accedere ad domū dei qꝛ ibi erit. Gaudiū et
exultatio)de bonis habitis(ɔfeſſio laudis) de bn̄ficijs
gratie ſuſceptis(ſpiritualis refectio mire ſuauitatis)
Propheta loquitur ad aīam ſuā eamqꝫ ɔſolatur tabeſ-
centē pſecucōibꝰ et calamitatibꝰ huius ſeculi dicens.
¶ Quare triſtis es aīa mea et quare ɔturbas me ?)cū
de adiutorio diuino certa ſis· quare triſtaris ?
Aduerſus hec ſalutare remediū ſeq̄tur. Spera in dn̄o)
qꝛ ſpes eius oīa ɔmutat ī melius ⁊ ad eternū gaudiū
pducit quos ſeculi huius triſticia inflicta ɔcluſerit/ be-
ati enī qui lugent qm̄ ipi ɔſolabūtur. ɔſolare ergo aīa
mea(qm̄ adhuc laudabo eū)dicēs(tu es ſalutare)par
ticeps hūanitatis mee(et deus meus) ¶ Sȝ quia in me
nō ē firmitas/ pſtrepit enī mūdus et caro grauat nec ē

michi ſpes de viribꝫ meis. Ad meipm aīa mea ɔturbata ē ꝓpterea) ut euadā iſtas tribulacōnes (memor ero tui) id ē ſūma velocitate recurro ad te (in hūilitatē quā iordanis deſignat ꝛ memor abrenūtiacōis) diaboli quā in baptiſmo feci / qḋ p (hermoniim) intelligitur / et cū voluntate faciēdi q̄ tibi deo meo placita ſūt ſemp. Decet at ſim memor tui qm̄ euangeliū et lex q̄ ꝓpter ꝓfunditatē ſapiētie ꝛ agnicōnis dei dicitur.

Abiſſus in hoc ɔcordāt) q memor ſim tui q i vtroqꝫ ꝓmittitur auxiliū hominn q̄ memor eſt dei / et hoc (in voce p̄dicatorū et doctorū qui catharacte dicuntur) q p eos fluenta diuine ſapiētie nobis emanāt. Ideo etiā memor ero tui qm̄. Omnes tribulacōes) tam grauiores q̄ dicūtur (excelſa) q̄ minores q̄ deſignātur p (fluctus) q̄ ſuperāt vires meas (trāſibūt) a me in futuro. Ideo et ero memor dei. q In die) .i. in qualicūqꝫ huius ſeculi ꝓſperitate (mādauit dn̄s miſcdiā ſuā) q ſola miſericordia ſua ꝛ pietate dat pacē et bona cūcta fidelibꝫ (et nocte) id ē in q̄licūqꝫ aduerſitate mādauit .i. ꝓmiſit (canticū) id ē exultacōnē ɔplere qḋ in ꝓſperitate ꝓmiſerat / ſpecioſa eni eſt miſcdia in tēpore tribulacōnis q tūc fructus eius demonſtratur. Cū vndiqꝫ mala ſint in hac mea pegrinacōne ſingulare ſolamē eſt michi. Oracō q̄ eſt apḋ me) intus habeo in me qḋ offerā. nō eni ut exaudiat me dn̄s nauigabo ut de lōginquo afferā thura et aromata aut de grege vitulū aut arietē / intus habeo victimā quā immolē / intus habeo thus qḋ imponā / apḋ me ē oratio q̄ fiēda ē auctori ꝛ ɔſuatori vite mee / q̄ oracōne (dicā deo ſuſceptor meus es) tu q̄ me penitētē ſuſcipis q̄ vota oracōnū mearū nō ſpernis. Vir iuſtus ſentiēs quāta illius quietis dulcedo futura ſit ꝛ mūdi iſtius

picula/dicit more humano. Quare oblitus es mei) pmittendo me tā diu hijs miſerijs vexari: cur tā diu differs ut me inducas in domū tuā: (quaē ɔtriſtatus inceđo) p viā huius vite: ideo ɔtriſtatus (q diabolus affligit me) tēptādo q carnis vicia inuito ā repugnāte animo ſuſtineo. ¶ Vox eccleſie lamētantis caſū maiorū. Ita affligit me inimicus ut non ſolū ɔfringātur carnes mee. ſ. debiles fideles ſʒ etiā (oſſa mea). ſ. maiores eccleſiaſtici plati ī quib9 putabatur ēē aliq̄ fortitudo ut cedāt fracti p impaciētiā tribulacōnib9 ⁊ ſcandalis ⁊ cadāt p pccm a ſtatu rectitudinis de quo exprobrauerūt m̄ vbis iniurioſis (q̄ tribulāt me inimici mei) hēretici ⁊ mali xpiani ¶ Hoc mō exprobrauerūt. Dū dicūt meis fidelib9) maxime martirib9 p xpi fide ī afflictōib9 ɔſtitutis (vbi eſt deus tuus?) vel nullus ē/ vel ſi ē de te nō curat/ et ſi curat liberet te ſi pt ppter hoc (turbata ē aīa mea) q̄d aūt ſuadeā/ nō inuenio niſi qđ ſupra. Quare triſtis es anima mea/ et quaē ɔturbas me?) ſʒ ne dicas ideo turbor q hic mala patior ɔfortaē o aīa (ſpera ī deo qm̄ adhuc) in futuro (ɔfitebor ei) q ipe ē (ſalutaē vultus mei ⁊ deus meus).

¶ Pſalmus. xlij. ī quo monemur ne ī pſſuris deficiamus. Cū vir fidelis ſeculi huius iniquitatib9 angeretur celeſti deſiderio affectus ait.

Iudica me deus iudicio diſcrecōis ſiue ſeparacōis in futuro iudicio ſeparādo me a malis (et diſcerne) merita mea ab impijs. diſtet inter illū q̄ in te credit ⁊ illū q̄ nō credit (de gēte nō ſancta) mala ⁊ pūerſa. ſ. (ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me) ¶ Cū nō michi arrogē fortitudinē qua opus eſt inter mala huius ſeculi ſʒ tu deus ſis. Fortitudo mea.

quare ergo me repuliſti?) ſecundū q̄ videtur. repulſū enī me puto cū nō ſtatim habeā qd opto (et quare triſtis incedo) niſi q̄ (affligit me inimicus?) quotidianis temptacōnib᷒ hic in p̄nti quod nō ibi faciet in futuro. Vt aūt excludatur inimicus me affligens oro domine.

Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuā) aufer tenebras ꝛ da lucem / aufer errorē ꝛ da veritatē (ipa) tantū lux tua ꝛ veritas (deduxerūt) a peccatis (et adduxerūt) ad firmā credulitatē dn̄i ſaluatoris qui mons dicitur (et i tabernacula tua) in eccleſiā p̄ſentē in qua ſūt diuerſitates ſanctorū que ſūt quedā pegrinacōnes ſuper terrā.

Deduxiſti me dn̄e i tabnacula vbi poſitus ſpero q̄ inde Jntroibo ad altare) inuiſibile celeſtis ihrꝰſalē quo nō accedit aliquis iniuſtus / at / qui accedit ſumitur i olocauſtū diuino igne totus incenſus (ad dominū introibo q̄ letificat iuuētutē meā) dando michi immortalitatē et impaſſibilitatē. Jtē Cōfitebor tibi i cithara deus meus) ɔfeſſione laudis in tribulacōe gr̄as agens / nunq̄ enī ꝓpter quecūq3 huius ſeculi aduerſa a tua laude recedā. Conſeqn̄ter vir alloq̄tur animā ſuā pſuadēs ei triticiā huius ſeculi fugiendā p quā paciētie robur frangitur / p hāc caritatis lumē extinguitur / p hāc ſpei nr̄e deſiderū vtuſq3 molleſcit ꝛ om̄is vita ɔfundit᷑ vn̄ ait (quarē triſtis es aīa mea. et quarē cōturbas me) dn̄ deū adiutorē habeas? Cōſolare aīa mea. Sperai dn̄o) q̄ om̄es ſeculi fluctus mitigat et in tēptacōnib᷒ ꝓtegit. q̄ omnia pcca ɔdonat (qm̄ adhuc ɔfitebor illi) ɔfeſſiōe laudis dicēs (tu es ſalus mea. tu es ſalutarē vultus mei ꝛ deus meus)

Pſalmus .xliii. in quo ɔfortātur infirmi fideles admirātes cur martires videat᷑ hic deus derelinquē cū p̄res antiquos i manu valida legat᷑ iuuiſſe.

Propheta in pſona martirũ recolens beneficia antiquiſ collata ait/o/

DEus auribꝫ nr̄is audiuimuſ intellectu nr̄o cognouimus et(patres nr̄i) ꝯplete q̄ geſta ſũt illoꝝ tēpore retulerũt nobis ſcilicꝫ. Opus qd̄ opatus es i diebꝰ eoꝝ) Moiſi ioſue ꝛ alioꝝ patrũ.ſ.in diebꝰ antiquis) ¶ Opatus aũt es opus hoc.ſ.qꝛ Potentia tua) morte ꝛ alijs modis(gētes diſpdidit)terre pmiſſiōis.ſ.amorreũ eucũ ꝛ alios(et plātaſti filios iſrahel/afflixiſti pplos) q̄ ibi erāt/ et expuliſti eos de terra pmiſſionis ut alios introduceres ꝛ regnũ eoꝝ tua miſericordia ꝯfirmares. Tua ꝟtute tua potētia hec facta ſũt nō eoꝝ/nec eni in gladio ſuo)nō p bella ſua(poſſiderũt terrā/nec robur eoꝝ ſaluauit eos) qꝛ nō ruerēt in manus inimicoꝝ. Sed potētia tua ſaluauit eos ꝛ fortitudo tua et ſapiens ꝯſiliũ a te eis datũ/quoniā ꝯplacuit tibi in illis) ſalicet ex beniuolentia et gratia tua. Tu) ipe q̄ hec illis feciſti(es rex meus ꝛ deus meus)non mutatus nō diminutus ꝛ ſi tpa ſint mutata ꝛ variata creator tēporũ nō mutatᷣ/tu dico(q̄ mādas victorias i belliſ pplo iudaico q̄ exiuit de iacob)ſic ergo illi ꝯfiſi ſũt de te/ita ꝛ ego ꝯfido. ¶ Rō ſicut tua ꝟtute aſſiſtēte filij iſrahel inimicos ſuos diſpdiderũt ita. In tua ꝟtute inimicoſ nr̄os vētilabimus)diſpdemus ptāte nobis a te data/et p ꝟtutē tuā ſpernemus hoſtes nr̄os)in pn̄ti vel in futuro qꝛ nichil poterit nobis nocere. ¶ Bn̄ dico in ꝟtute tua.qꝛ Nec i meitis meis)aut armis aut viribꝰ(ſperabo)ſic nec pr̄es nr̄i ſperauerũt in ſuis. Saluabis eni nos)i futuro de immũdis ſpiritibꝰ q̄ hic nos mltiplicitᷣ(affligũt et odiētes nos ꝯfundes)dānacōe eterna qn̄ dicetur eis

diſcedite a me maledicti. Laudes dicemus deo noſtro ĩ ꝑpetuũ) q nos eripuit de affligentib nos (et in nomine tuo) quod eſt ihesus (laudabimus te ſine fine / confitentes ſaluacõnẽ nr̃am) et om̃ia bona nr̃a habere a te / michil meritis noſtris tribuẽtes.

¶ Propheta in pſona martirũ. Tu domine) tot beneficia contuliſti patrib antiquis (nunc aũt repuliſti nos) ita pmiſiſti et pmittis nos affligi q reputamur a te repulſi (et confudiſti nos) nõ in ↄſcientia ſ in facie hoim / cũ enĩ fuſtib verberib ꝛ iniurijs affligimur / et ut criminib obnoxi morti mãcipamur reputamur ab eis confuſibiles / ꝓcedimus ad inimicos nr̃os (ꝛ tu nõ ꝓcedis nobiſcũ) ã mittis angelũ pugnaẽ ꝓ nobis ſicut faciebas cũ iudeis / illi enim tua virtute proſtrabãtur qui ſe contra electum populũ erigere tẽptabãt / nos vero inualidi ſumus contra inimicos nr̃os. vnde ſequitur. Auertiſti) id ẽ verti pmiſiſti (nos retrorſũ poſt inimicos noſtros) fugiẽdo quia illi victores et nos victi / plures enĩ de noſtris penarũ timore retrorſũ auerſi ſunt a via veritatis declinantes (et qui oderũt nos deripiebant eos ſibi) in predam et carceres ut plagis ꝛ reliquis tormentis vexarent oĩa bona eoꝝ ſibi vendicãtes. Dediſti autẽ nos) in fide pſiſtentes firmiter (deuorandos tanq̃ oues) q̃ morſib luporũ deuorande exponũtur (et i gentib diſpſiſti eos) nã petrus rome eſt crucifixus / et thomas in india eſt occiſus / et ſic de alijs qui in diuerſis exilijs pſecucõni traditi ſunt. Vendidiſti) id eſt pmiſiſti (fideles tuos) ita facile capi ut hij q̃ eos emebãt (preciũ ꝓ eis dare nõ indigerẽt) et nõ fuit (multitudo pcij i empcõib eoꝝ) q minimo ã nullo pcio ducebãtur in ſuos. Poſuiſti nos opprobriũ pſecutorib nr̃is qui vicini nr̃i ſũt) ſcdm

habitacōnē hūanā (et ſubſannacōnē ꝛ deriſū eis q̄ ſepe
exprobrāt nobis) irridēdo dicētes / veniat deus veſter /
eruat vos de manib⁹ nr̄is. ¶ Poſuiſti nos gentib⁹ i ſi-
militudinē) ut de nobis formā maledictōis ſumāt alios
maledicēdi. ſic pereas ſic moriaris / ſic xp̄ianus ille aut
lapidatus ut ſtephanus / vel arſus ut laurentius (et po-
ſuiſti nos cōmocōnē capitis i pp̄lis) ad inſultādū nos et
deridēdū dicētib⁹ nobis q ꝓpter ſcelera nr̄a damnacōni
ſumus deputati. ¶ Quid p ſingula currimus? Tota die
verecūdia opprobriū meoꝝ cōtinue ē in cōſpectu meo. et
cōfuſio faciei mee induit vultū meū rubedine) ſignū enī
verecūdie ē rubor in facie. Et hoc. A voce exprobrā
tis) ſcȝ ingerentis m̄ opprobriū in facie (ꝛ occulte detra
hētis) ex om̄i enī parte audio opprobria ꝛ blaſphemias
(ab inſtātia inimici odio habētis me. et actu pſeqn̄tis)

¶ Dicunt martires.

¶ Hec omnia mala venerūt ſup nos) quaſi fera terribi-
lis quaſi fluuius turbulētus ꝛ patienter ptulimus (nec)
propter om̄es p̄dictas grauiſſimas moleſtias (obliti
ſumus te) ſȝ ſemp habuimus te in iugi memoria (inīq̄
non egimus) timore mortis (in lege tua) quā parati ſu-
mus obſeruare. ¶ Nec receſſit retro cor nr̄m) auerten-
do ſe a fide et caritate tua (et ſemitas noſtras) que erāt
in proſperitate et voluptate ſeculi (dimiſiſti a viā tua) q̄
ſemper fuit bona et ſancta ꝛ oſtendiſti nobis viā artam
et anguſtā que ducit ad vitā

¶ Nō ſumus obliti te. Quia humiliaſti nos i loco affli-
ctōnis ꝛ cooperuit nos hec mors) tpalis (q̄ vmbra mor-
tis ē) nō vera mors ſola / illa ē vera mors q̄ eſt ſpūalis dā
nacōis eterne. ¶ Nō ſumus obliti te ꝓpter has tribula
cōes ſaeētes q. Si obliti ſumus nomē dei nr̄i) a vijs ei⁹

declinātes aut(ſi expādimus manus noſtras in oracōe adorādo ꝑ dolū. ¶ Nōne deus requiret) ut puniat/cer-te ſic(ipſe enim nouit abſcondita cordis)

¶ Vox martirū

Quoniā) longis paſſionibꝰ(mortificamur) nō ꝑ cri-minibꝰ noſtris(ſꝫ ꝓpter te) ut fides tua ī gentibꝰ auge-atur(et extimati ſumus) digna morte(ſicꝫ oues occiſio-nis) que nō reputātur vtiles niſi ad occidendū(exſur-ge ergo in adiutoriū noſtrū)

Exurge ī auxiliū noſtrū) loq̄tur more hūano/et cō-forta ſtantes qui negligere videris(exſurge ne repel-las finaliter) et ſi videaris nos repuliſſe ad tempus.

Quare auertis faciē tuā) q̄ſi nō velis exaudire nos ꝰ (et obliuiſceris inopie noſtre) nō dando nobis ſpiritū fortitudinis ſine quo inopes ſumus(et tribulacōis nr̄e) quā ꝓpter te patimur eā mitigādo. nos neſcimus quaē ita facis/licet credamus ꝙ iuſte et pie facias.

Ideo ne obliuiſcaris. Quoniā anima nr̄a hūiliata ē) ūt te inuocemus in auxiliū inter manus impiorū et pſe-quentiū qui ſūt puluis quē proicit ventus a facie terre. et quia quod cū dolore dico(venter noſter) ſalicꝫ infir-mi noſtri inter nos(adheſerūt terrenis hoībꝰ) et con-ſenſerūt iniquis recedētes a fide. et cū ita ſit oramus.

Exſurge domine adiuua nos) tātis malis oppreſſos (et redime nos) ab hijs malis nō propter meritū nr̄m ſed(propter nomē tuū)

¶ Pſalmus. xliiij. in quo cantatur laus ſponſi et ſponſe ſcꝫ xpi et ecc̄ie.

¶ Vox prophete.

Mens mea ex plenitudine gratie ſpiritualis.

Eructauit verbū bonū quia conſolatorū cū ſit miſterij xp̄i ⁊ ecc̄ie exp̄ſſiuū (qd̄ dicere intēdo ⁊ oīa alia opera mea dirigē ad laudē ⁊ honorē regis regū ihu xp̄i) Nemo putet aliquid a me dicē ſ₃ a ſpiritu ſancto. cuius Lingua mea calamus velociter docētis) ſiue inſpirātis in quo laus ⁊ v̄tus huius ꝓphetie oñditur. ¶ Cōmendatio ſpōſi. ¶ Propheta ↄmēdat ſpōſū multipliciter. Primo a forma dicēs. Speciosus forma pre filijs hoim) tū ex pte corpis qd̄ ſpūs ſancti v̄tute formatū eſt in cuius ope nō pt eſſe error aut defectus/ tū ex parte aīe q̄ ab inſtanti creacōis omnib₃ gratijs ⁊ ſcientijs repleta fuit. Secūdo ↄmēdat a gratioſitate doctrie dicēs (diffuſa ē gr̄a in labijs tuis) q₃ eo loquēte mūdus gr̄am recōciliacōis accepit (ꝓpterea bn̄dixit te deus) bn̄dictōne ſpiritualis regni cuius nō erit finiſ. Tercio ↄmēdat ꝓpha ſponſū a v̄tute ⁊ fortitudine dicēs. o tu xp̄e Accingere in carne aſſumpta. gladio acutiſſimo) ſpūs qd̄ eſt v̄bū dei. aſſume p̄dicacōis v̄bū q̄ diuidat filiū a p̄re/ filiam a m̄re/ nurū a ſocru/ qui male coherētia ſeparet (potētiſſime) nō ſegniter ſ₃ viriliť qm̄ tibi nemo obſiſtē valebit. Quarto ↄmēdat ſponſū a ꝓbitate dicēs ¶ Specie tua et pulcritudine) iuſticie tue accinctus (intēde) ut pficias curſū legacōis tue (feliciter ꝓcede) velut ſpōſus de vtero v̄ginali (⁊ regna) p fidē i cordib₃ hoim oppreſſo mortis imperio. ¶ Procede ⁊ regna ⁊ hoc. q₃ Propter veritatē) doctrine ⁊ vite quā tu ⁊ tui docēt (⁊ mãſuetudinē) quā tu ⁊ tui ſuſtinuiſtis patiēter moleſtias ⁊ iniurias (et iuſticiā) abūdantē quā oſtēdiſti i tua paſſione offerēdo te deo p̄ri ꝓ offenſa hūani generis (deducet te mirabiliter maieſtas tue diuinitatis) q̄ te aſſumpſit/ deducet

te ꝑ huius vite curſũ et hoc (mirabiliter) qꝛ mortuos ſuſcitabis/leproſos mũdabis et multa alia miracula facies. ¶ Verba tua et tuoꝝ apoſtoloꝝ qui a te miſſi ſunt ad ꝑdicandũ ſicut. Sagitte) penetrabũt (corda inſidelium inimicoꝝ regis) xp̄i qui talibꝫ iaculis (ꝓſtrati ꝯuertentur et ſub tua obediẽtia humiliabũtur) corde te adorantes et qui primo nõ credẽdo erant inimici regis fiẽt credẽdo amici. ¶ Quinto ꝓpha ꝯmendat xp̄m a iudiciaria poteſtate dicens. Sedes tua) .i. iudiciaria ⁊ regalis poteſtas tua o deus nõ eſt tp̄alis (ſꝫ ſempiterna/ diſciplina regni tui. diſciplina eq̄tatis) q̄ veraciter recta eſt. q̄ nulla prauitate curuatur/ v̄ga iſta iuſtos regit et impios pcutit. q̄ ab ipſius diuinitate ꝓcedit fortitudo inuicta. equitas rectiſſima. inflexibilis diſciplina. ¶ Vere v̄ga regni tui virga directõis qꝛ nõ ſolũ ĩ te iuſtus eſ ſꝫ etiã in alijs. Diligis iuſticiã ⁊ odis iniq̄tatẽ ꝓpterea vnxit te deus puritate ꝯſciẽtie ⁊ plenitudie grẽ p̄ omnibus ſcĩs. ¶ Sexto ꝯmẽdat xp̄m ſponſũ ab ornatu veſtis et a pulcritudine habitacõis dicẽs/ odores v̄tutũ hijs aromatibꝫ deſignati. Mirre ⁊ gutte) ⁊ cetera (ſpirabũt de carne tua q̄ velut veſtimẽto diuinitatis ſe circũdedit ⁊ a cordibꝫ ſcõꝝ ĩ quibꝫ habitas q̄ domus eburnee) dicũtꝰ ꝓpter caſtitatẽ ⁊ decorẽ v̄tutũ ex quibꝫ odor amẽtis oĩs ecclie q̄s apl̄i tibi ĩ fide genuerẽt (delectabilẽ te hñtes exultabũt honorãdo nomẽ maieſtatis tue. ¶ Septimo ꝯmẽdat ꝓpha ſponſũ a ſpõſa/ quã deſcribitꝰ q̄ntũ ad quĩqꝫ. Primo quo ad ſponſe p̄ñtiã quia. Aſtitit) ſponſo inherẽs ⁊ ꝯiũcta. Scẽdo quo ad dignitatẽ qꝛ (regina) q̄ ſb̄ rege regit. Tercio quo ad gloriã ſiue ꝓrogatiuã qꝛ (a dextris) ſtat. ſ. in potioribꝫ bonis grẽ p̄ñtiſ vite. Quarto q̄ntũ ad ornatũ (ĩ veſtitu deaurato) .i. in doctrina

aploꝝ et ꝓphetarū. Quīto quo ad exſpectabilē ſocieta=
tē qꝛ(circūdata varietate) virtutū ⁊ meritorū ſcōꝝ ſcꝫ
gēmis ꝟginū/ croco martirū/ purpura penitentiū/ hiis
enī ornatur eccīa. vel circūdata varietate omniū lingua
rū in vna tn̄ fide et diſciplina conueniētiū. ¶ Propheta
quaſi vnus de apoſtolis q̄ p̄dicacōis verbo ꝓplm genue
rūt xpianū dicit/o/ Filia) predicatione genita nō ſis
negligens /nō ſurda/aut incauta ſꝫ(audi et vide) et in=
telli ge talē et tm̄ regē cui es deſponſata(et inclina aurē
tuā) ad obediendū(et obliuiſcere ꝓplm) iudeoꝝ et gē=
tilitatis vn̄ venis(et ꝯuſacōnē ⁊ ꝯſortiū) diaboli q̄ p̄mo
te fedā genuit et ſic fies decora. ¶ Si feceris hec q̄. di=
cta ſūt fies decora. Et rex delectabitur i decore tuo)
quē ipē dedit tibi p grām in te imaginē ſuā reparās qđ
magnū ē et deſiderādū qꝛ iſte rex eſt magnus in ptāte
(qm̄ ipe eſt dn̄s) q̄ omī genti dn̄atur magnus natuē no
bilitate qꝛ(deus tuus) magnus ī honore(qꝛ adorabūt
eū) et dep̄cabūtur omēs ꝓpli totius mūdi. ¶ O filia ſi fece
ris q̄ dico venies plurimū honorāda/ nā. Filij tiri) aīe
fideliū(diuites plebis) nobiles et ſapiētes q̄ de gētili=
tate/ aploꝝ p̄dicacōe ꝯuētentur ad regē ⁊ ſponſū tuū(cū
muneribꝫ vultū tuū dep̄cabūtur) magnificaſ elemoſinaſ
offerētes tibi ad ornamentū tuū deſiderātes ſocietatē ⁊
ꝯformitatē tuā. ¶ Scđo cōmēdat ſponſaꝫ a glīa dicēs
Omīs gloria) eccīe(filie) ⁊ ſpōſe(regis) cōſiſtit nō in
exteriori apparatu ſed(interiori) ornatu/ interiora ornatus
ſūt ꝯſciētia pura. ibi videt xp̄s/ ibi amat xp̄us/ ibi loq̄tur
xp̄s/ ibi coronat xp̄us/ ꝯſiſtit etiā gloria eccīe(in doctri=
na ſapiētie) q̄ regina ē(circūamicta varietatibꝫ) ad de=
corē ſcꝫ varietate linguarū diūſarū/ varietate ſtatuū va
rietate gratiarū ⁊ ꝟtutū q̄ ſūt i pſonis huiuſmodi ſtatuū

Tercio commendat ſponſaꝫ a ſocietate ſiue a domicellis q̄ ſequūtur ſpōſam dicēs. Adducētur regi virgines) fideles .ſ. q̄ p̄mū retinēt inter oīes gradus locū (poſt eā) .ſ. vniuerſalē eccl'iam que eſt gn̄alis mater fideliū adducētur quidē gr̄a dei qꝛ nemo venit ad me inquit xp̄us niſi pater traxerit eū (proxime eiꝰ) regine ī fide ⁊ virtutibꝰ ut vidue caſte q̄ ſecundū optinēt locū ⁊ in matrimonio continētes que terciū locū tenēt (afferentur tibi) o rex.

¶ Afferentur quidē in leticia ⁊ exultacōne) miniſterijs angelorū ⁊ nō ſolū adducētur ad cōſpectū. verū etiā (in penetralibꝰ regis) id eſt in iheruſalē futurā.

¶ Quarto commendat ſpōſam a ꝓle dicēs o ſponſa. Pro patribꝰ tuis) id ē loco apl'oꝝ qui fuerūt patres tui/ ipſi enī ſūt que te genuerūt ſpirituali generacōe (nati ſunt tibi filij) .ſ. epiſcopi (conſtitues eos pncipes) loco apoſtoloꝝ ſup oīes populos (per vniuerſū orbē) Qui principes cōſtituti. Memores erūt nōis tui dn̄e) tue fame tue glorie. p̄dicādo ipſū/ in memoria habētes et alijs in memoriā adducētes et hoc (per oīes ſucceſſiones uſqꝫ in finē ſeculi) Propterea) qꝛ cōſtitues principes ſup omnē terrā (populi) credētes p eoꝝ p̄dicacōnē ⁊ doctrinā quā ſeminauerūt. quā in ſcripto dimiſerūt (cōfitebūtur tibi) confeſſione laudis. nō ſolū in p̄nti ſed etiā in futuro vbi eſt eterna et pfecta laus.

¶ Pſalmus .xlv. in quo de aduentu xp̄i qui ſingulare fideliū refugiū eſt.

Propheta in pſona fideliū dicit. nichil ē timendū qm̄.

Deus noſter refugiū et virtus

ad quē inter preſſuras calamitatū cōfugimus et ī quo ab oībꝰ picul is liberamur (⁊ in tribulacōibꝰ) ſeculi q̄ nos

plurimū fatigāt(adiutoꝛ) validus ē potēs ſufficiēter nos defendere. ¶ Propterea qꝛ talis eſt nobis in te ſecuritas(nō timebimus dū)in aduentu tuo ex nouitate tanti miraculi(turbabitur terra)·i·generacō iudeoꝝ (et mōtes)id ē apli qui relictis incredulis iudeis(trāſferūtur)ad pdicandū gentibuſq; ad extrema maris.
Cum aūt apli ingrederētur ad gētes barbaras· Et ſono pdicacōnis ānūciarēt) euāgeliū cristi(turbati ſūt populi oturbati ſūt) excelſioꝛes ſeculi ptātes q̄ de eoꝝ pdicacōe fuerāt pterrite viſa foꝛtitudie dei q̄ aſſiſtebat apoſtolis ⁊ alijs ſanctis pdicatoꝛibꝫ. ¶ Inter hos ſcli fluctus ⁊ ſonitus nō timēt q̄ ad diuinū auxiliū refugiūt qꝛ Spūs ſancti inūdacō letificat)cō ſolatur leticia ſpūali(eccleſiā dei) eā ſua gratia ofirmādo cōtra tribulacōnes q̄ inferūtur ei(quā altiſſimus ſanctificat)a qua baptiſmatis a vicijs abluendo ⁊ incremēta virtutū pſtādo.
Letificat aūt ⁊ ſanctificat eccleſiā deus·qꝛ Deus i medio eccleſie)habitās·omibꝫ equaliter oſulens (non ſeparabitur ab ea)ſꝫ ſemp in ea manebit ſupra ſe firmā petrā eā ſolidans(adiuuabit eā deus mane diluculo)qm̄ illud lumē exoꝛietur qn̄ de eterni ſolis ſplēdoꝛe illuſtrabitur· adiuuabit eā dico ſeculi adūſitate laboꝛantē.
Hoc patet qm̄ intonāte p pdicatoꝛes ſuos· et miraculiſ coꝛuſcāte.

¶ Conturbate ſunt gentes) per pdicacōnē apoſtoloꝝ nō tn̄ ſic ut euertāt eccleſiā ſꝫ ſalubriter qꝛ relicta gētilitate ad xp̄m oūtūtur(⁊ regna) q̄ erecta erāt p ſupbiā ut ſeuirēt(inclinata ſūt)ad ſuſcipiēdaꝫ fidē ut adoꝛarēt et ſe iugo xp̄i ſb̄mitterēt(dedit vocē ſuā) p oꝛa apl'oꝝ inſonuit apoſtolica tuba(terrena coꝛda mota ſūt) timoꝛe iudicij ab infidelitate ad fidē·a vicijs ad virtutes.

Quis eſt iſte ad cuius vocē mota ē terra? reſpōdit ꝓpha
nō queců̄qȝ ptās nō angelus nō aliq̄ creatura ſiue ter=
rena ſiue celeſtis. ſȝ Dn̄s v̄tutū) eſt cui v̄tutes celeſtes
ſeruiūt/ cui oīs potētia famulatur. qui ē (nobiſcū) aſſum=
pta carne nr̄a? ꝓprie enī deus oīm nr̄oꝝ dicitur eē (ſuſ=
ceptor) qn̄ carnē ꝓ fideliū ſalute ſuſcepit (deus iacob)
.i. deſignatoꝝ p iacob. ¶ Et ideo o vos ꝑpli. Venite)
paſſibꝫ fidei (et intelligite) intellectu fide illumiato ma
gnalia (opa dn̄i) nr̄i ſaluatoris q̄ fecit i icarnacōe ſua ut
de pace nimia ⁊ huiuſmōi (q̄ poſuit ſup terrā) et illa opa
erāt ꝓdigia qꝛ aliqͥd ptendebāt? q̄d: hoc e. ſ. qd̄ ip̄e eſt
(auferēs bella) ſpūalia fidei quibꝫ rebellatū ē ↄtra deū p
ydolatras et paganos (uſqȝ ad fines terre) hoc aūt iā
factū ē cū p xp̄i aduentū ydolatria ⁊ ſupſtitio totus q̄ſi
orbis periJt ⁊ multi i pacē xp̄i deducte ſūt vere religiōis
xp̄iane fidē ſuſcipiētes/ et hoc ſignificabit illa pax q̄ tpe
dn̄ice natiuitatis totus mūdus legit̄ eē pacatus qd̄ non
hūanis viribꝫ ſȝ xp̄i dn̄i corpali p̄ntia ꝓbatur effectū.
In cuius pacis ſignū ip̄e. Arcū ↄteret) .ſ. occultas ma
lignorū inſidias (et cōfringet arma) ſupſticōſa certa=
mina paganorū (et ſcuta) .ſ. ꝓtectōnē pſide p̄ſūp cōmis
(igne ſpūs ſancti ↄburet) exue nos bone rex armis dia
bolicis ⁊ indue nos armis tuis .ſ. euāgelice veritatis ↄti
nētie fidei ſpei ⁊ caritatis. Vacate) ergo o hoīes qui
mūdanis illuſiōibꝫ armabamini ⁊ militiā diaboli page=
batis vacate ab armis diaboli. a vitijs ⁊ a tumultibꝫ cō
tētioſis (qm̄ ego ſū dn̄s) non ille q̄ vos armabat q̄ vos
ad nephanda certamia pducebat ſȝ ego ſū deus (q̄ ex=
altabor) p fidē (in gentibꝫ et i iudea) ¶ Vt iā om̄es cō=
fiteātur et dicant. Dn̄s v̄tutū ē nobiſcū ⁊ ſuſceptor nr̄
deus) xp̄iani ꝑpli figurati (p iacob) q̄ dilectus fuit a deo

¶ Psalmus ·xlvi· in quo omnes fideles· inuitantur ad laudandū deū·

Propheta ī pſona apl'oꝝ ait/ cū tot bñficia vob fecerit de9

Omnes gentes ad q̄s peruenit gratia dei (gaudete bonis opibus! iubilate deo voce exultacōis) ꝯ cordet manus ⁊ lingua· ille operētur· hec ꝯfiteat᷑· ¶ Merito iubilādū ⁊ pſallēdū eſt deo. Quoniā ē dñs) q̄ dñatur omi creatuꝛe (excelſus) nobilitate nature q̄ prius fuerat deſpectus a iudeis terribilis ipe ē iudicaturus mūdū poteſtate (rex magnus ſup omnē terrā) qm̄ rex regū eſt ⁊ dñs dominātiū.

¶ Propheta in pſona apoſtoloꝝ inquit.

Plaudite etiā qꝛ deus. Subiecit nobis) ·i· vniuerſitati xpianorū (pplos) iudeoꝝ · vel p fidē ut credētes · vel p dignā ſue iniquitatis vltionē ut pfidos obſtinatos (et gētes) ꝯuerſas ad fidē (ſub p̄dicacōnib9 nr̄is) ſbiecit p fidē obediētes plenarie dño ihe̅ſu xp̄o q̄ p omib9 mortuus ē ¶ Plaudite etiā qꝛ dñs ſua gr̄a nō merito nr̄o: Elegit dare nobis vitā eternā ſequētib9 ſpeciē) id ē illd̄ qd̄ miſtica ſignificacōe (iacob quē dilexit) deus p̄monuit ·ſ· terrena dare pro celeſtib9. · Dñs nō ſolū elegit dare nobis hereditatē ſuā ſꝫ aſcendit parare nobis locū. Aſcendit quidē dñs in iubilo) multoꝝ āgeloꝝ ⁊ ſanctoꝛū aſcendētiū cū eo/ quo aſcendēte (audita ē vox clara q̄ſi tuba angeloꝝ dicētiū/ admirātib9 ⁊ ſtupētibus aplis. ¶ Viri galilei q̄d ſtatis hic aſpiciētes i celū· Et qꝛ talis ē et ſic aſcēdit. ¶ Pſallite deo nr̄o) gratias agēdo (pſallite) bonis actionib9 laudādo (pſallite regi nr̄o) ſcꝫ xp̄o nō alieno quē nō decet iſta laudatio qm̄ ſolus eſt merito qui laudes accipiat qm̄ ipē ⁊ vniuerſa creat ⁊ creata iugiter adminiſtrat.

pſallite criſto ſapiēter diſcrēter ⁊ deuote nō ſolū ore ſed corde debet merito. Omnipotētes rex vniuerſaliter coli) qui ſolus creator et liberator ꝓbatur eſſe cūctoꝝ.
Ideo etiā pſallite. qꝛ Regnabit dn̄s ſup gētes) qui olim ſup vnā gentē regnabat/ regnabit dico qm̄ iā aſcendēs (ad dexterā pr̄is ſedet ſup ſedē ſanctā ſuā). ſ. a dexteris dei ⁊ ſic nichil reſtat niſi qꝛ oēs ſbiciātur ei.
Nō ſolū gentes ſbiciētur ei. ſꝫ etiā Principes ꝑploꝝ) omniū (ꝯgregabūtur) ꝑ fidē ⁊ amorē cū xp̄o q̄ eſt (deꝰ abrahā) et hoc ideo qꝛ apoſtoli diꝫ ꝓpter iudiciariā poteſtatē et ꝑticipacōe diuine grē fortes fide ⁊ dilectōne (valde a xp̄o eleuati ſūt) doctrina et ꝑtāte miracula faciendi ita ut principū colla fidei iugo ſubmitterent.
¶ Pſalmus. xlvij. in quo de multiplici ꝯmēdacōe eccl̄ie.
Propheta ꝯmendās ciuitatē eccl̄ie. p̄mo ꝯmēdat a dignitate ꝯditoris et a ſitu dicens.

Magnus dominus qꝛ dn̄s vniuerſoꝝ ē et qꝛ potēter oīa facit (et laudabilis valde) ꝓpter excellētiā nobilitatis et ſapiētie eius q̄ pulcra ⁊ mira facit (laudabilis quidē in ciuitate dei nr̄i) ſcꝫ eccl̄ia que ēſt fundata ī xp̄o (monte ſancto eius) tercio ꝯmēdat eccl̄iā ab amplitudīe dicēs.
Fūdatur de habitatoribꝫ vniuerſe terre) exultantibꝫ de remiſſione peccoꝝ (nā ꝑplus iudaicus ꝑ montē) deſignatis (et ꝑplus gētilis ꝑ latera aq̄lonis) ſignificatus vniti ſūt ī vna fide xp̄i ex q̄bꝫ duobꝫ ꝑplis eccl̄ia vniūſalis ciuitas regis magni) ſcꝫ dei ꝯſurgit. Quarto ꝯmendat ciuitatē dei a ſapiētia ciuiū q̄ vera ꝯſiſtit in cognicōe dei dicēs. Deus ī domibꝫ eius) id ē in fidelibꝫ in quibꝫ habitat (ꝯgnoſcetur deus) cognicōne fidei et hoc (cum ſuſcipiet eā) mouendo eā ad hāc gratiā.

Quito ɔmendat ciuitatē dei a dignitate dicens. Ecce reges terre pncipes ſeculi) quoꝝ regna et dñatores cultu demonioꝝ dedita erāt ad pdicacōz aplorꝝ (ɔgregati ſūt) cū ceteris fidelib9 (i vnitate fidei) ut fieret vna ciuitas ⁊ vnū ouile. Ipi) .ſ. reges ɔgnoſcētes p fidē miracula q̄ xps ⁊ apli faciebāt (admirati ſūt) et poſt admiracōnē glie ⁊ miraculoꝝ xpi (cōturbati ſūt) ꝑ pccis (et ɔmoti ſūt) ad penitētiā ⁊ hoc qꝛ (timor) futuri iudicij (apphēdit eos) ¶ In q̄ ɔturbacōe gētiū ꝑ pccis erūt. Dolores magni ⁊ ḡues ut parturiētis) hoc ē qꝛ (in ſpū ſcō ɔteres) ſupbiā ⁊ cupiditates huius mūdi in gētib9 q̄ deſignātur p (naues tharſis) q̄ quondā in nauigacōe negocioꝝ ſupba fuit. ¶ Ipi iā credētes effecti clamāt cū gaudio dicētes. Sicut audiuimus) i lege ⁊ ꝑphetis nūciatū (ſic vidimus) i euāgelio in eccīa catholica (ciuitate dei nr̄i quā deus fundauit) nō ad tēpus ſic tabnaculū moyſi (ꝫ in eternū) ¶ Ipi credentes grās agētes de aduētu xpi ⁊ de fidei grā ſuſcepta dicūt. Suſcepimus de9 miſc̄diā tuā) xp̄m nob miſericorditer datū. ap tū nomen. certa ꝑmiſſio ut ille miſc̄dia vocaretur q̄ ⁊ ſaluator vere dicit̄ ⁊ redēptor (in medio cordis nr̄i) q̄ p grām tuā facti ſumus (tēplū tuū) Queadmodū deus nomē tuū) vbiqꝫ diffuſū ē qꝛ nullus ē q̄ huic nō ſe ſbiciat (ſic laus tua) et reuerētia tui nois dilatat̄ (vbiqꝫ terrarū. dextera tua) .ſ. eterna beatitudo (plenā ē iuſticia) qꝛ i illā partē dextere ſolū recipiūtur q̄ ipius munere iuſti eē meruerīt. Letetur ergo mōs ſyon) .i. fideles iudei qui dicūtur montes qꝛ pmo fidei radios ſuſcepit iudea (et exultent gentes filie iude) p pdicacōnē aploꝝ qui de iudea deſcēderīt (ꝓpter iudicia tua dn̄e) qꝛ recta ſūt quib9 quoſdā aſſumis et quoſdā reprobas.

Vos ergo fideles anime Circūdate) honorātes (ſanctā eccleſiā) dignos ei exhibendo honores (et ↄplectimini) āplexib⁊ caritatis ꝟtutes illius ⁊ mores ſeruādo. quib⁊ acceptis (narrate) laudes eius iuxta doctrinam aploꝝ qui ſūt (turtures) municōes huius ciuitatis contra hereticos. ¶ Ne anime fideliū audiendo leticiā ⁊ exultacōnē aliqua remiſſione lenteſcerent ait. ¶ Ponite corda vr̄a in ꝟtute caritatis ſpūs ſancti) q̄ hanc ciuitatē ꝓtegit. fortis eni eſt ut mors dilectio/ et vos maiores eccīe diſtincta et canonica ordinatione (diſponite gradus) officioꝝ i eccīa ut epiſcopos pſbiteros diaconos et cetera ut p eos magnalia dei nō ſolū hijs q̄ credūt ſꝫ et hijs qui credituri ſūt debeāt p̄dicari. ¶ Narrate hoc. Quōniam hic) ſcꝫ xp̄us qui in terris viſus eſt et cū homib⁊ ↄuerſatus (eſt dn̄s deus nr̄) p quē creati ſumus ⁊ ſi i homine lateat et hoc (in eternū) nō ad tēpus ut falſi dij (et ipſe reget nos) qꝛ rex nr̄ eſt i pn̄ti ab imminētib⁊ piculis defendēdo. et reget in futuro (ad eternā) nos dirigēdo patriā. ¶ Pſalmus. xlviij. i quo docemur ut om̄s pn̄tis vite digtates ⁊ voluptates ꝓ nichilo ducamus qꝛ ſtabiles nō ſūt ¶ Propheta volēs om̄es auditores attētoſ reddere ad ea q̄ dicturus eſt ait.

Audite hec que dicturus ſū (omēs gētes) nō ſolū iudeoꝝ qꝛ hec ad om̄s ptinēt audiē (aurib⁊ audiēdo pcipite q̄ habitatis i q̄cūqꝫ pte orbis) qm̄ qd̄ ē hic dicendū vtile ē ꝓ bono omnium oīm. Propheta qd̄ dixerat exponēs ait. Quicqꝫ terrigine). i. ignobiles (⁊ filij hoīm). i. nobiles quarūcūqꝫ nacōnū ⁊ ſtatuū. ſiue ſuus ſiue liber. diues ⁊ paup (venite ad audiendū) nullū excipio nulli claudo ſmonē. ¶ Propheta reddēs auditores beniuolos ex vtilitate dicēdoꝝ ait.

Os meū loquetur ſapiētiā) q̄ eſt altiſſimarū ⁊ diuina-
rū rerū cognicō quā audire ⁊ diſcere vtile ē (et medita-
tio coꝛdis mei loquetur prudētiā) q̄ eſt ad moꝛes ꝓba
biles inſtituēdos. in hijs eni duob᷒ omīs ſmo diuinus
ꝯſiſtit. ¶ Propħa reddēs auditoꝛes dociles ex mō lo
quēdi intelligibili dicit. Inclinabo aurē meā ſpiritu
ſcō ī me loquēti ī parabolis) ⁊ p enigmata me docēte. qꝛ
quicq̄d mō videmus p enigma ē. et lucide tradā vob̄
mea opacōne (qđ ꝓpoſui dicendū in pſalteio). i. nō ſo-
lū verbo ſʒ etiā exēplo ut qđ doceo oꝛe/ cōpleā opere.
¶ Propheta incipiēs narrare q̄ ſupra ꝓmiſerat ſe dicturū
et p̄mo de pena maloꝝ ī pſona gn̄alis hoīs querit cau-
ſam dānacōnis ⁊ timoꝛis dicēs. Cur timebo ī die) illa
tremēda iudicij q̄ erit (mala) malis? reſpondēt (iniq̄tas
calcanei mei). i. finalis iniq̄tas ſiue q̄ pſeuerabit uſqꝫ ad
finē vite (circūdabit) michil eni timēdū eſt niſi peccm̄ qꝛ
nulla nocebit adūſitas ſi nulla dominetur iniquitas. ⁊ in
hoc patet oppoſita pars ꝙ abſoluti ab iniq̄tate nō ha-
bebūt tūc timoꝛē. ¶ Vn̄ illi timeāt et diē iudicij foꝛmidēt.
Qui ꝯfidūt) aut p̄ſumūt ſicut ſupbi ⁊ potētes ſeculi (in
ptāte ſua) tpali aut amicoꝝ (⁊ q̄ in multitudine diuici-
arū ſuaꝝ) tāq̄ ī ſomno bono (gloꝛiātur) ut auari. A cu
ius iudicij ſentētia nullus Redimi p̄t) nec prece nec
p̄cio ꝯſanguineoꝝ aut amicoꝝ. ſʒ nūquid ipē q̄ pecca-
uit (redimē ſe poterit?) reſpondetur (ꝙ nō qꝛ nō poterit
dare ſacrificiū ā oblacōʒ vn̄ placetur) ſiue ꝓpicietur ſibi
(deus) ¶ Et ſimiliter nec dare poterit ī alia vita. Pre
ciū vn̄ redimatur aīa ſua) cū ſit extra tempus merēdi ⁊
ideo (laboꝛabit in eternū). i. patietur toꝛmēta eterna (et
viuet ī ſempiternū) ut ſemp ſentiat penā. viuet ut ſp in-
tereat ut ſit eis moꝛs ſine moꝛte ⁊ defectus ſine defectu.

Sed homo carnalis et mūdanus: ¶ Nō intelliget im-
minere ſibi interitū) gehenne/ nā vidēs iuſtos et pecca-
tores (ſapiētes) et ſtultos (eque mori) reputat ꝙ nō ſit
alia vita ī qua pmiētur boni et ī qua puniātur mali (ſꝫ in-
ſipiēs) qui nō credit futurā vitā (⁊ ſtultus) q̄ licꝫ credat
nō tn̄ cauet ſꝫ ī trāſitorijs rebꝰ ſpē ponit vno eodē mō p-
ibūt. Et relinquēt diuitias) ꝓpter quas multa mala
omiſerūt (alienis) et ſi etiā filijs relinquāt alienis tn̄ re-
linquūt qꝛ nichil eis ꝓdeſſe poſſunt. ¶ Et licꝫ. Sepul-
chra) q̄ ꝯſtruxerūt magnifice ad memoriā ſui eſtimētur
ſecūdū opinionē eoꝝ (domus illoꝝ eterne) tn̄ qꝛ aliam
vitā futurā nō credūt ſecūdū tn̄ veritatē aīe eoꝝ ī infer-
no manent. ¶ Hic fructus diuitiarū quē eoꝝ poſſeſſo-
res qui aliā vitā nō eſſe credūt afferre poſſunt eſt ꝙ.
Tabnacula) habitacula pulcra caſtra palacia domus
maneāt poſt eos (ī multas gn̄acōes) ut ſic i illis mane-
at eoꝝ fama vn̄ ſeq̄tur (vocauerūt) .i. quefierīt vocari (no
mia ſua) et famā eoꝝ celebrē haberi p multos ānos (in
terris ſuis. ¶ Cauſa huius erroris inde ꝓuenit qꝛ. Hō
cū in honore eēꝫ) qꝛ ad imaginē dei factus ⁊ inde aptus
eēꝫ ad poſſidēda celeſtia (nō intellexit) vel ſic egit ac ſi
nō intelligeret/ et ideo (ꝯpatus ē iumētis) in eligēdo vi
tā voluptuoſaꝫ q̄ ē vita pecudū et iumentoꝝ (et ſilis fa-
ctus eſt illis) qꝛ ſbtracto honore imaginis nō differt a
bruto. nā tolle homi dei ꝯſideracōnē. omnino pecus inſipi
ens ē/ pſūptio vana ⁊ caduca ſupbia. Hec via illoꝝ)
qui ſic agūt (via pdicōnis) q̄ ſtimulū ⁊ dolorē ſuis au-
ctoribꝰ facit ⁊ poſtea quaſi ſtulti (ut in ore ſuo ſibi ꝯpla
ceant) poſtq̄ votum nequiſſime diſpoſicōnis impleue-
rint mox diuinitati gratias referūt ꝙ ad ſuū velle pdu-
cti ſūt tanq̄ aſſecuti eſſent felicitatē homi poſſibilē.

Sed quid talib⁹ in futuro erit ꝓpheta oſtēdit dicēs. Sicut oues ducte ad occiſionē) hoc ignorantes(ſic iſti i inferno ponētur) poſt mortē. et diabolus qui dicitur (mors deducet eos) de pena i penā. Iuſti vero dn̄abūbūtur eoꝝ)·ſ·maloꝝ qn̄ accipiēt iudiciariā poteſtatē in die iudicij in quo domus ſua claritate oīa q̄ prius erāt i nocte illuſtrabit(et auxiliū eoꝝ)·ſ·maloꝝ quod habebāt ab amicis carnalib⁹ i potētia et diuicijs eoꝝ in p̄nti vita(veteraſcēt)·i·pibit omino i inferno(et a glia eoꝝ) trāſibūt ad ɔfuſionē maximā. ¶ Mali iſta habent. Verūtamē) ego·loqtur quilib; iuſtus· liberabor ab iſtis·qm̄(deus redimet aīam meā de p tāte diaboli) ſub q̄ erāt hoīes ante aduentū xpi(cū acceperit me) de p̄nti vita· ¶ Ex quo ſic mali pibūt ⁊ dn̄s iuſtos redimet alloq̄tur ꝓpħa vnūquēq; fidelē·o hō Ne timueris)ut velles deſiſtē a via v̄tutis(cū videris)malos ꝓſperari ⁊ florē in ſeculo qm̄ nō ē magnū(q᷑ diues factus ſit hō pcc̄or) et q᷑(multiplicata fuerit glia domus eius) i parētib⁹ in ꝓle ⁊ i honorib⁹ ⁊ poſſeſſionib⁹. Qm̄ cū interierit nō ſumet ſecū aliq̄) de hijs q̄ hic poſſedit(nec deſcēdet cū eo) i infernū(gloria vite p̄ntis) vn̄ deſcēdet ſine glia ſeculari·ſine turba ſatellitū· ſine p̄ſūpcōe gazarū Quia aīa eius i vita ip̄i⁹ bn̄dicet̄)nō de bono actu ſ; deliciarū ꝑparacōe laudat̄ ab adulatorib⁹ aſſiſtētib⁹ talib⁹(ɔmēdabit te) et gr̄as aget o deus(cū opatus fueris aliq̄d i honorē vel lucrū eius) ¶ Iſte pcc̄or ſic diueſ· Deſcēdet ad infernū vbi p̄res eius) impij iacēt quoꝝ ſcelerū fuit imitator(et in eternū nō videbit lumē) q᷑ ſic pcc̄a tenebroſa ſūt ita pcc̄orib⁹ ſapiētie lumē auferūt vn̄ tenebraſ exteriores ⁊ interiores patiētur. ¶ Et quaē hoc. Quia cū eſſ; p̄ditus lumīe racōis ut potē i honore cōīne ſilitudinis

conditus noluit illo lumine regi) ſʒ ſenſualitate inſtar iumentoꝝ. Pulcherrime hunc verſū ꝓpha repetijt ut ſe peccatoꝛ a malo ꝓpoſito remoueret cū notā diffoꝛmitatē ſuā in tāta increpacōne ꝯgnoſceret.

¶ Pſalmus. xlix. in quo de vtroqʒ aduentu xp̄i.

DEus verus et natura ꝛ ſubſtātialiter deus (de9 deoꝝ). i. ſanctoꝛū deificatoꝛū p̄ gr̄am qui etiā ē dn̄s dominātiū (locutus ē) p ſe i hūanitate aſſumpta ꝛ p p̄cones ſuos qui olim multiphariā i ꝓphetis loquebatur (et vocauit) ad fidē ſuā (vniuſos habitatoēs terre) p ſe ꝛ apl'os quos miſit i mūdū ad docēdū oēs gentes. ¶ Vocauit quidē omnē terrā. A ſolis oꝛtu uſqʒ ad occaſū) et incepit iſta vocacō (ex ſyon). i. ex iheruſalē. inde eni cepit decus euāgelij annūciari ꝛ deriuari ad alias p̄tes inde (ſpecies decoꝛis xp̄i) cepit annūciari i toto oꝛbe terrarū. ¶ Propha de aduētu ad iudiciū Deꝰ) xp̄us q̄ occultus venit ad nr̄am redēpcōnē. i. maieſtate ſua carne celata (manifeſte veniet) et glioſus ad iudicandū totū mūdū (et deus nr̄ non ſilebit) mō ſilet expectādo pccōres ad penitētiā tunc in iudicio nō ſilebit qn̄ ſceleratis dicturus eſt ite in ignē eternū ꝛ cetera ꝛ qn̄ iuſtus dicturus ē venite bn̄dicti. Ignis) cōflagracōis quo exuretur facies mūdi huius quo i bonis purgabit ſi quid erit purgādū et q̄ tandē inuoluet malos i infernū (p̄cedet faciē iudicis) et (in circuitu eius tēpeſtas valida) ꝯſurgens ex omniū elementoꝝ ꝯmocōe ante iudiciū. vn̄ v̄tutes celoꝝ etiā ꝯmouebūtur ita ut oīs creatura miretur. erūt eni ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis.

¶ Veniēs aūt iudex ad iudiciū. Vocabit āgelos) q̄ cū eo deſcēdēt ad iudiciū ꝛ pfectos viros ſecū iudicaturos et vocabit oīs iudicādos. q̄ vocatio erit (ut diſcernāt

pij ab impijs) ne vlterius ſicut hic cõfuſis habitacõib9 miſceãtur. ¶ Propha vidẽs futura tãq̃ pñtia exultans exhortatur ãgelos executores dñi iudicij dicẽs. Cõgregate) dño xpo (ſanctos eius) eos .ſ. (q̃) poſt poſitiſ legalib9 (recto ordie nouũ teſtamtũ ſequũtur) ope ad=implẽtes ea q̃ i teſtamti ſerie ognouerit faciẽda. Dñs manifeſte veniet) ad iudiciũ qm̃ (ãnũciabũt) viri apoſtolici ⁊ doctores celeſtis vbi diſpẽſatores (iuſticiã eius) q̃ iuſti remunerabũtur ⁊ reprobi iuſte dãnabũt (qm̃ de9 iudex eſt) viuorũ ⁊ mortuorꝝ qui nec fallit nec fallitur et cui michil ſupprimit. ¶ Vox dñi. Audi) aure cordis et diligẽter intellige tu q̃ es (pplus meus ⁊ loq̃r tibi iſrl' et teſtificabor te) p teſtimoĩa pphetarũ et p miracula hoc .ſ. q͛ (ego deus ille) q̃ gñalis eſt oĩm p potẽtiã deus qua omnia creaui (et deus tuus) pprie ⁊ familiaris q͛ te habeo ſeruũ peculialẽ ⁊ q͛ in pplxtis tibi pmiſſus ſum.
Cũ venero ad iudiciũ. ¶ Nõ i ſacrificijs tuis nõ exhibitiſ tanq̃ irrephẽſibilẽ ea obmittẽdo (arguã te) q͛ nõ quero aĩalia i ſacrificiũ (ſ3 olocauſta) q̃ ſunt de tua pſona ſcz cũ aĩam tuã igne caritatis inflãmatã totã in ſuiciũ meũ offeres / talia (olocauſta ſũt i ɔſpectu meo ſemp) grata Bñ dixi nõ arguã te ſi michi ſacrificiũ pecudũ nõ obtuleris. ſi eciã offeres. ¶ Nõ accipiã de domo tuã vitulos! nec de gregib9 tuis hircos) q͛ talia ſacrificia nõ ſũt michi accepta. • Nõ accipiã dico q͛ nõ indigeo eis. ⁊ ſi indigerẽ. nõ quererẽ a te. Qm̃ mee ſũt omes fere ſiluarũ iumẽta ⁊ boues q̃ paſcũtur i mõtib9) Cognoui oĩa volatilia celi) de quib9 ſolebãt fiei ſacrificia ut ſũt turtures colũbe ⁊ cetera (et vbertas oĩm q̃ terra gignit m̃ ſuũt Et ſi) ita eſſ3 q͛ ego (eſurirẽ) qđ ẽ impoſſibile nõ oporteret q͛ a te aliquid peterem (meus enim eſt orbis terrẽ

et plenitudo eius) id eſt omes creature. ¶ Nūquid) ſū ego talis nature aut condicōnis (ꝙ māducabo carnes thaurorū/ aut ſanguinē hircorū potabo?) certe nō imo inſania eſſ; hoc cogitare ꝙ deus thaurorū carnibus paſcatur ā ſanguine potetur hircoꝝ. ¶ Oñdit q̄ ſacrificia velit dicens. Jmola deo ſacrificiū laudis (qȯ in te eſt hoc ē ſacrificiū acceptabile hoc ē olocauſtū pingue ut laudet deus ab hoīe quē creauit quē redemit. cui etiā regnū celeſte ꝓmittit. tu aūt (redde altiſſimo vota tua) ſi q̄d vouiſti deo/ ne moreris reddē. Et tunc inuoca me) nō p̄ſumas de viribꝫ tuis (ī die tribulacōis) ꝛ aduſitatis tue (eruā te et honorificabis me) et magnificabiſ me grās agēs cū ſuis a piculis liberatus. ¶ Quia nō eſt ſpecioſa laus ī ore pccoriſ ꝓhib; ne lingua eoꝝ p̄ſumat laudes deo canē quibꝫ turpis ↄſciētia obuiat dicēs peccatori q̄ bñ p̄dicat ꝛ male viuit. Quaē tu p̄ſumis p̄dicaē iuſticias meas) vel etiā ↄmuñ ſmōe ad ꝓxīm aliq̄d de mea maieſtate ꝓferre: optet enī os eē iuſtū qȯ iuſticias dñi enarraē p̄ſumit (quaē tu p̄ſumiſ p os tuū) ſcelera tūꝛ blaſphemū (teſtamñtū meū ſcm̄) alijs p̄dicaē: ſcā enī et venerāda v̄ba os pollutū docē p̄ſumē nō d;. Tu vero odiſti diſciplinā) q̄ ad correctōes iuſtas in q̄ p̄ſiipcōe murmuraſ ꝛ nō vis dñm ī te vidicaē qȯ peccaſ (ꝛ ꝓieciſti ſmōes meoſ retrorſū) eos ↄ tēnēdo vbi nō videāt a te impledi ꝛ tñ eos alijs p̄dicaē p̄ſumis. ¶ Proieciſti q̄dē ſermones meos retrorſū. ꝙ Si videbas furē currebas cū eo) ope vel ↄſilio vel ↄſenſu vel fauore vel eius exēplo aliud furtū ↄmittēdo (ꝛ cū adulteris porcōꝫ tuā ponebas) ſeq̄ndo ↄcupiſcētiā carnis. q̄ enī laudādo eū vel auxiliādo vel ↄſiliādo ā dādo pecuñas ā aliq̄ adminicula p̄bēdo q̄bus adulter vota ſua pficiat ſine dubio cum adultero

habere porcōꝫ dinoſcitur. ❡ Arguens eū de ↄſciētie pra-
uitate ⁊ lingue doloſitate ait. Os) .i. cogitacō tua ab-
undauit malicia ꝑ diuerſa gn̄a peccoꝝ iniq̄ volūtate te
ingraſſando (et lingua ↄponebat dolos) aut falſe lau-
dādo aut inique ↄſulēdo aut mēdacia colorādo ad de-
cepcōꝫ ꝓximi vn̄ ſeq̄tur. Sedens aduerſus fratrē tuū)
ex induſtria (loquebaris) detrahendo vel in iudicio ca-
lūnioſe obiurgādo ip̄m (et aduerſus filiū mr̄is tue) ſcꝫ
eccl̄ie (ponebas ſcandalū) p̄bendo ei v̄bo aut exēplo oc
caſionē ruine (hec p̄dicta feciſti ⁊ tacui) nō ſtatim vin-
dicaui ſꝫ ex clemētia mea ⁊ miſc̄dia ad penitētiā exſpecta
ui. ❡ Verū qꝛ ex hoc qꝫ deus ex miſc̄dia ſua nō ſtatim
punit mali credūt qꝛ nō debeat alias punire ideo dicit.
Exiſtimaſti iniq̄ qꝛ ero tui ſimilis) cōſentiēdo malis
aut qꝛ ſcelerata tua ſtatī nō vindico/ putes illa michi pla
cuiſſe/ iniquū ē hoc de me ſentire vn̄ (arguā te) indefici-
entibꝫ flagellis puniēdo (et ſtatuā cōtra faciē tuā) pecca
tua q̄ tu mō nō attendis ut videas feditatē tuā. nō corri
gas ſꝫ ut erubeſcas. ❡ Et ideo ꝓpħa nō admonet oms̄ fi
deles dicēs. Intelligite hec) q̄ iā cōmemoraui vos (qui
obliuiſcemini deū) eius mādata iniq̄ p̄ſūpcōne ↄtēnēdo
(ne qn̄ rapiat vos) de p̄nti vita ad eternā dānacōꝫ (⁊ nō
ſit q̄ eripiat) qꝛ in inferno nulla eſt redēpcō. Intelligi-
te) etiā hoc qꝫ (ſacrificiū laudis) nō q̄le ſcelerati canūt ſꝫ
q̄le pura mens ↄſueuit offerre/ ip̄m enī qn̄ cū fidei pu-
ritate ⁊ ꝓba actōne fuerit immolatū (honorificabit me)
quo ſacrificio laudis (eſt iter quo oſtēdā) offerēti (ſal-
uacōnē dei) O glorioſa ſemita que ducit ad celi terreq̄
creatorē q̄ ſi puro corde peragatur fit nobis illa ſcala ia-
cob que aſcēdētes ꝑducebat ad celos.

❡ Pſalm9. l. ī quo ꝓpħa monet peccōrē exēplo ſui ad pniaꝫ

Miserere mei deus ſcd̃m magnã miſc̃diã tu=am) q2 magna ẽ miſeria mea/ magna o dñe/ indigeo miſc̃dia. ſbueni ergo grãdi vul neri meo ſcd̃m magnã miſc̃diã. Et ſcd̃m mltitudinẽ miſeracõnũ tuaꝝ. dele iniq̃tatẽ meã) ↄfugio ad miſera=cõnes ut ↄtuib⁹ vulneribꝰ meis tiriacã remiſſiõis infun das. multe ſũt miſeracões tue. multe ſũt iniq̃tates mee. ꝫ miſeracões tue omnẽ exſupant magnitudinẽ quorũli bꝫ pccõrũ. miſeracões ergo tue deleãt pcc̃a mea q̃uis vi deãtur ingẽtia. ¶ Dixi q̃de. et Amplius) dicã ꝛ hoc ite=rũ iterũq3 repetã nec ſemel repulſus p̄cari deſiſtam (laua me dñe ab iniq̃tate mea ꝛ a pcc̃o meo mũda me) fonte miſc̃die/ ãplius laua me/ ãplius mũda q̄ꝛ petere intelli=gã. ꝫ ita mũda q̃tenus michil inmũdũ maneat ĩ me. Laua me dñe. Nã iniq̃tatẽ meã ego ↄgnoſco) ↄfite=oꝛ pcc̃m ↄgnoſco me iniquũ. nõ nego me peccaſſe (ꝛ pec catũ meũ) nõ tradã obliuioni ſꝫ ↄtinue (ꝓponã añ oculoſ meos) hoc dicit ꝓpha q2 quotiẽs talia corde reſpicimuſ totiẽs ↄmiſſa deploramus. ¶ Mũda dico ꝛ merito te oro ut mũdes me. q2 Tibi ſoli peccaui) tãq̄ iudici et potẽti pūnirẽ q2 ſolus tu es ſupioꝛ me q̃ potes pcc̃a mea diſcutẽ (et malũ corã te feci) te p̄ſente ꝛ vidẽte q̃ vbiq3 es ꝛ re=mitte m̃ (ut verax inueniaris) indulgẽtiã pcc̃i dãdo ad te ↄũſis ſicꝫ ꝓmittis (in ſmonib⁹ tuis ꝛ vincas) ↄuĩcẽdo de mẽdacio illos q̃ (indicãt te) q2 nõ debeas implẽ ꝓmiſſa m̃ nec delẽ pcc̃a mea. ¶ Propħa pſuaſionẽ remiſſionis pcc̃i ſui inducẽs ex hũana fragilitate. dicit ne mirum q2 peccaui. Ecce ĩ iniq̃tatib⁹ ↄceptus ſũ) in pcc̃o origi=nali ſicꝫ et oẽs hoĩes ex quo racõne fomitis ad actualia ꝓnus exiſto (et ĩ pcc̃is ↄcepit me mr̄ mea) ẽ repetĩcõ ei=uſdẽ. Ecce eni) veraciter ↄfido de venia tũ q2 (veritatẽ

dilexiſti) et ita ſine defectu adimplebis ꝓmiſſiões tuas.
tū qꝛ (incerta) ſcꝫ q̄ de ſui natura ſūt variabilia (et occul=
ta) q̄ excedūt oculū mētis mee q̄ tn̄ a ſapiētia tua ↄp̄hē=
dūtur p ſpm̄ ꝓphetie (reuelaſti m̄) inter q̄ ↄnumeratur mi
ſteriū incarnacōis ⁊ miſe dia q̄ remittis pcca vn̄ iā re=
demptorē video / iā filij dei incarnacōꝫ pcognoſco / iā intue=
or qꝛ de ſemie meo naſcetur i quo bn̄dicētur oēs gn̄a=
cōes. ¶ Inter alia tue diſpoſicōis ſacramēta m̄ reuelata
video paſſionē tuā q̄ mūdus redimēdus ē ⁊ ita certus
ſū. qꝛ Aſpges me) ſangne tuo q̄ p yſopū que ē herba
hūilis ⁊ medicinalis deſignat (et lauabis me) et (incō=
parabiliter dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū) de
abſolucōe pcc̄i qn̄ audire meruero dimiſſa ſūt tibi pec=
cata tua (et leticiā de eternis bonis q̄ ꝓmittis abſolutis
dicēs venite bn̄dicti pr̄is mei ⁊ cetera (et exultabūt vi=
res mee) q̄ pus pcc̄is erāt (hūiliate) Et ut poſſint exul
taē. Auerte faciē tuā a pcc̄is meis) ut ā plius ea nō aſ
picias ad punīēdū (et oēs) alias (iniq̄tates meas de=
le) p̄teritas pn̄tes ⁊ futuras. ¶ Dele iniq̄tates meas oro / ⁊
eis deletis Cor mūdū crea i me deus) p gr̄aꝫ iuſtificātē
quā tu ſolus reſtituē potes. ⁊ qꝛ icuruata ē p pccm̄ rectitu
do ſpūs mei ad terrena (ſpm̄ rectū) tēdētē i deū (i noua
intus in aīe mee viribꝫ. Ne ꝓicias me) a pn̄tia tua vn̄
lumē ⁊ ſanitas venit (et ſpūs ſancti grāꝫ) quā m̄ penitēti
et ↄfitēti tua benignitate iā dediſti (nō auferas a me) vel
ſpm̄ hic intellige ꝓphetie donū qđ ſibi p̄ciosius eſt
oībꝫ rebꝫ. Redde m̄ leticiā ſalutaris tui) .ſ. xp̄i p quē
fit remiſſio pccōꝝ (et ſpū pn̄cipali) .i. ſcō pn̄cipāte ⁊ do
minātē ſup oia (ↄfirma me) ne iterū peccē ne a te cū mu=
tabilitate diſcedā. ¶ Cū reddideris m̄ leticiā nō ingratꝰ
ero. ſꝫ Docebo iniquos vias tuas) p̄cepta tua v̄bo ut

declinātes a vijs prauis penitētiā agentes miſc͞diā ꝯſe=
quātur· docebo etiā exēplo qꝫ dū m̄ peccōri parcitur· alijſ
ſpes venie datur. Quis eni ad ꝯuſionē nō paret animū/
vbi rex ꝛ ꝓpha ꝯceſſe ſibi venie pſtabat exemplū: hinc
ſeq̄tur (et impij ꝯuertētur ad te) p penitētiā. ¶ Vt aūt di
gne alijs pdicere vias tuas merear. Libera me de
multis peccis meis) ut ab hijs deſinā qꝫ tu ſolus potens
(deus auctoꝛ ſalutis mee) liberaē ꝛ cū mūdatus fuero cū
exultacōe (ānūciabo iuſticiā tuā) q̄ ſp tue pietati ꝯiūgit᷑.
Ne videar pſūptuoſus in pdicacōne mea. Dn̄e labia
mea) q̄ ꝓpter pecca fuerāt clauſa (apies) dādo grām ꝛ ſci
entiā loqn̄di (et os meū) cū fiducia ānūciabit laudē tuā
q̄ creatus ſū· laudē tuā q̄ peccās nō derelictus ſū/ laudē
tuā q̄ ut ꝯfiterer āmonitus ſū· laudē tuā q̄ ut ſecurus eſſeꝫ
mūdatus ſū. ¶ Os meū dico ānūciabit laudē tuā. Q̄m
ſi voluiſſes illd ſacrificiū) qd̄ ꝓ expiacōe pcci debebatur
ſ lege (paratus erā ꝛ ſū daē) ſꝫ nō offero (qꝫ olocauſtis)
q̄ ſūt inter ſacrificia digniora (non delectaberis) nō eni
ſūt tibi accepta q̄ etiā i aduētu tuo q̄ es verū futurū ſacri
ficiū ꝓ pecco totius gn̄is hūani deo prī offerēdū ego re=
ſpuēda puideo. ¶ Nec tn̄ nos ſine ſacrificio relicti ſum⁹
nā Sacrificiū deo) acceptiſſimū ꝛ quo pecca ſoluūtur ē
(ſpūs ꝯtribulatus)·i· de omib⁹ peccis ſimul triſtatuſ (coꝛ
ꝯtritū ꝛ hūiliatū) vn̄ nō ſanguis egreditur ſꝫ lacrimarū
fluēta decurrūt (de⁹ nō deſpicies) Benigne fac dn̄e)
·i· oñde benignitatē (volūtatis tue eccl̄ie) ſancte ut (mu
nimēta) immoꝛtalitatis nr̄e q̄ p pmū hoīem fuerāt deſtru
cta ꝛ q̄ dādo ſūt i futuro (ꝯſtruātur) mō in fide ſpe ꝛ cari
tate. Tūc) cū muri ihrl̄m edificati fuerit· ſ· i futuro tūc
(acceptū habebis ſacrificiū iuſticie)·i· paſſioꝫ filij tui glo=
rioſaꝫ q̄ ſe ſacrificiū i ara crucis obtulit ꝓ oīb⁹ ꝛ fideliū

(oblacões et holocauſta) cordis otriti et hũiliati et tũc eccia oſtructa multi (imponẽt ſup altare) fidei ſup qd ẽ offerendũ quicquid offerendũ ẽ (vitulos) id ẽ ſcipos hoſtiã viuentẽ ſanctã tibi placentẽ.

¶ Pſalmus .li. in quo confortãtur fideles contra anticriſtũ et complices eius.

Propha i ſpũ pui dẽs ãtixp̃m cũ toto corpe ſuo .i. vniuſitate reproboꝝ intelligẽs eum virũ ſceleratũ de ſola ſe malignitate iactãtẽ cũ indignacõe redarguit dicẽs / o antixp̃e.

Quid gloriaris in malicia

cur velis de malis actibꝫ gloriari vñ deberes potius oſciẽtia teſte cõfundi cũ nõ niſi de bono ſit gloriãdũ: et potẽciã ⁊ honorẽ exiſtimas (opari iniqtatẽ) cũ tñ poſſe peccare nõ ſit poſſe. Tota die) vite tue i quo malicia tua ꝓpagata ẽ ſine intermiſſiõe (iniuſticiã cogitauit cor tuũ ⁊ lingua tua locuta ẽ. et ſic noua acula acuta) ita ſb̃tiliter ⁊ expedite (feciſti dolũ) et ꝓmittẽdo btĩtudinẽ terrenoꝝ q̃ btĩtudo nõ ẽ. ¶ Nõ aũt tm̃ feciſti malũ ſ; Dilexiſti maliciã) ex affectu ⁊ ſtudio (ſup benĩgtatẽ) qd ẽ otra naturã qꝛ naturale eſt diligẽ bonũ / bonũ ẽ qd oĩa appetũt ⁊ maliciã odire / in quo execrabili morbo ꝓbaĩs corruptus illd mag̃ appetibile iudicãs qd natura ⁊ boni mores accuſant / itẽ dilexiſti (magis facẽ iniuſticiã q̃ loq̃ eq̃tatẽ) ¶ Tu inſup ãtixp̃e. Dilexiſti oĩa v̓ba p̃cipitacõis ⁊ doloſitatis) ad p̃cipitãdũ i mortẽ ſuos dei. ¶ Proptẽa de9 deſtruet te i finẽ) etĩnis ſupliciis deputãdo l; pmittat te ad modicũ regnaẽ. hoc mõ deſtruet. qm̃ p̃mo (euellet te) tã q̃ peſtiferã flãmã auferẽdo a te dignitatẽ tuã ⁊ poſt hoc faciet te trãſiẽ de hac glĩa vana i q̃ eſ

ad tēpus (et de tabernaculo tuo) id ē de domo tua et ſtatu tuo et finaliter te (et radicē tuā) .i. ↄplices tuos miniſtros diaboli (euellet de terra viuentiū) qꝛ cū ſanctis dei nec diabolus nec antixp̄us nec ſequaces eoꝝ habebūt aliquā portionē. ¶ Videbūt iuſti) hāc antixpi iuſtiſſimā deiectionē et deſtructōnē (et timebūt) deū timore reuerētiali. eius iuſticiā laudātes (et ridebūt) ſuper antixp̄m ⁊ merito / qm̄ ſancta dei paciencia a p̄fido hoīe iniq̄ volūtate ↄtēpta eſt ⁊ irridētes eū de ſupbia ſua dicent ecce homo (qui nō poſuit deū adiutorē ſuū) nō credidit qꝛ indigeret dei auxilio ſed ſe deū fecit. Sed ſperabit in multitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ) auri ⁊ argenti ⁊ potentie et glorie quas male acquiſiuit ⁊ p quas multos ad ſe traxit (et p̄ualuit in vanitate ſua) in mūdiali pompa. p̄ualuit in malicia ſua qꝛ nullus impioꝝ tot fideles decipiet et ſanctos pſequetur / et ideo merito ſup eū hec vindicta deſcēdet. ¶ Propħa i pſona fidelis ꝓpli ait ſic / antixp̄s et ſequaces ſperāt i diuitijs ⁊ in vanis rebꝫ / non ſic ego nā ego. Sicut oliua) q̄ omnī tpe viret fide (fructifera) bonis opibꝫ (in domo dei) .ſ. in eccīa ſancta dei (ſperaui i miſcōdia dei) q̄ duratura ē (in eternū et in ſeculū ſeculi. Cōfitebor tibi) ↄfeſſione laudis ꝑpetuo (qꝛ feciſti) nō ex meritis meis ſꝫ ex miſcōdia tua ipa q̄ dicta ſūt. ſ. qꝛ ſū oliua fructifera i domo dei ⁊ qꝛ ſpero i miſcōdia dei (et exſpectabo rē nois tui) qd̄ ē ihēſus. i. ſaluacōꝫ meā (qm̄ nomen tuū bonū eſt) .i. dulce ⁊ hoc (in ↄſpectu ſcōꝝ tuoꝝ) impijs vero terribile et horrendū.

¶ Pſalmus. lij. in quo ꝓpheta ↄſolatur fideles cōtra pſecutores ſuos.

Dixit insipiens id eſt iudeus vel antixp̄s vel aliquis de familia ſua (in corde ſuo· nō ē deus)·ſ. xp̄us qui dictus fuit deus· vñ eſt q̄ hoc idē hodie multi dicūt q̄·ſ. Corrupti ſūt) ab om̄i vi racōis i quo v̄bo oms̄ heretici notati ſūt· nā deo recte nō credidiſſe corrupcō ē/ ⁊ qꝛ a mala fide itur i tur pes mores ⁊ i acerrimas iniq̄tates ſ3 (abominabiles facti ſūt) deo i deſiderijs ſuis (et nō ē de illis) reprobis (q̄ faciat bonū) meritoriū qđ fieri nō p̄t ſine fide p dilectōnē operātē. ¶ Pro examināda veritate. Dn̄s) p ſanctos viros celeſtes q̄ i examinatores veritatis (faciet pſpicē ſup filios hoim̄· ut videi ſiue ſciē faciat ſi ē aliq̄s) ex illis (intelligēs) vera cognicōe deū aut recta opacōne (requirēs deū) Omnes) filij hoim̄ q̄·ſ. nepharijs pſuaſiōib9 excecātur (oms̄ declinauerūt) a rectitudie iuſticie hic inepti facti ſūt ad 9ſecucōz vite eterne nō de numero illorū increduloꝝ (ē q̄ faciat bonū) meritoriū (uſq3 ad vnū. ¶ Nōne cognoſcēt) ſe impie agere iſti (q̄ opantur iniq̄tatē?) vtiq3 9gnoſcēt penarū experimēto/ q̄ fideles dn̄i lamiaē 9tendūt/ q̄ 9tra mādata eius viduas opprimūt pupillos expoliāt q̄ malicie dentib9 (plebē meā) aſſidue et delectabiliter ac ſi (cibū panis) comederēt deglutiūt et 9ſumūt ¶ Et merito hoc eis accidit· qm̄ Deū nō inuocauerūt) intus i corde p eternis bonis q̄ i eū nō crediderūt (illic trepidauerūt timoē)·ſ. ne adepta felicitate fraudetur/ ne diuitijs minus fruātur inuētis/ ne acq̄ſitis puētur honorib9 (vbi non erat timor) iuſtus! q̄ oia iſta hūana 9dicōne ſūt relinquēda· illa vero nō cogitāt p que veriſſimo timore torquēdi venīūt in eternū. ¶ Quare trepidauerūt vbi nō fuit timor? Qm̄ deus diſſipauit v̄tutem eoꝝ qui hoīb9 placere q̄rūt) et nō deo/ qđ ſceleratorū

ſpecialiter eſſe dinoſcitur (tales ↄfundētur) q̄ a regno dei ſeparabūtur (qm̄ deus ſpreuit eos) qd̄ ſpecialiter reſpicit iudeos qui timentes ne locuꝫ pderent occiderūt xp̄m. ¶ Ad quos iudeos ↄuerſus ꝓpheta ait/ ſtulti iudei. Quis dabit ex ſyō) ex gente nr̄a iudeoꝝ (ſalutē iſrahel:) nullus niſi iſte quē negaſtis eſſe deū. iſte ſolus dabit q̄ (cū euerterit) .i. p̄ſus amoueit (captiuitatē) oēs fideles a padiſo exules et q̄ captiui habētur in die iudicij ad beatā patriā reducet (exultabit iacob) .i. credētes iudei (et letabitur iſrahel) .i. oēs q̄ mēte vidēt deū.

¶ Pſalmus .liij. i quo docet vir iuſtus i adūſis laudaē deū
Orat propheta in pſona viri iuſti dicens.

Deus in virtute nominis tui

a me inuocati (ſaluū me fac) ſcio q̄ nō ē aliud nomē ſub celo niſi tuū in quo oporteat nos ſaluos fieri. ⁊ in futuro iudicio vbi i maieſtatis tue (v̄tute) apparebis (ſecerne me) a maſſa pditorū. Deus exaudi oracōnē meā) tacitā/ ⁊ etiā (v̄ba oris mei) ut iā nō ſolū cordis inſtinctū ſ; etiā vocis exaudias affectū. quo deſiderio a malis liberari (pcipe) dicit q̄ illa ꝓprie pcipere dicimꝰ. q̄ mētis archano recōdūtur. ¶ Ideo oro. Qm̄ mali alieni a deo) fide ⁊ opibꝰ (inſurrexerūt aduerſū me) et furore inſane mētis armati (q̄ſierūt vitā meā) et ſcōꝝ pdere (qui nō ꝓpoſuerūt deū an̄ ↄſpectū ſuū) ignorare deū credētes q̄ ſcelerata mēte ↄceperūt. Ecce) gratias ago deo meo q̄ oracō mea exaudita ē (qm̄ deus adiuuat me) laborātē ferre paciēter q̄ impij ſup me nitebātur ingerere. adiuuat aūt hoc mō. qm̄ (cōſtructor ē anime mee) etiā ſi caro mea picułis exponatur ad tēpus.

Auerte mala ab inimicis meis) aduerſū me cogita-
ta(et in v̾tute tua diſꝑ de illos) ne poſſint ꝑficē q̄ cogi-
tauerūt ꝯtra me. ¶ Ego vero ne ingratus videar.
Volūtarie ſacrificabo tibi) puritatē bone mentis ti-
bi offerendo(et cōfitebor nomini tuo) ꝯfeſſione laudis
(qm̄ bonū eſt) immo eo nichil melius inuenio. illū eni velle
laudare deū ineſtimabile bonū eſt. vn̄ ⁊ mens ſancta re-
ficitur ⁊ mūdi iſtius aduerſitas effugatur. ¶ Ideo con
fitebor nomini tuo. Qm̄ ex oīm tribulacōne eripuiſti
me) in p̄terito. et ita ſpero ꝙ facies ī futuro(et ſuꝑ inimi-
cos meos) florentes(oculus meus) ſurſū tendēs mēte
rapta deū quaſi cito areſcentes(deſpexit.

¶ Pſalmus. liiij. in quo de paſſione xp̄i.

¶ Vox xp̄i ex forma ſerui.

Exaudi deus oracōnē meam

et ne deſpexeris dep̄cacōnē meā) ꝗ ex mādato tuo infir
mitatē carnis ſuſcepi(intēde m̄ et exaudi me. Et hoc
ideo oro. ꝗ Contriſtatus ſū in exercitacōe mea) quā
ꝓ mūdi ſalute ſuſcepi. videlicȝ p̄dicādo miracula faci-
endo. infirmos ſanādo/ ſȝ ī hac exercitacōe(ꝯtriſtatus
ſū) eo maxīe ꝗ inde fructū iuſticie ꝑfidi nō ꝓbātur af-
ferre/ o bonitatē piiſſimi creatoris/ ut ſe ꝯtriſtatū ⁊ ꝯtur-
batū dicat ꝙ p̄dicacōib; ſaluberrimis obſtiati pp̄li veſania
nō credebāt/ inſuꝑ(turbatus ſū a facie inimici) pp̄li iudeo
rū dicētis/ ſi rex iſrl' eſt deſcēdat de cruce ⁊ credim9 ei(et
a tribulacōe p̄ccoris q̄ me alapis ⁊ flagellis cedebāt.
ore ſacrilego ꝯſpuebāt/ ſpinis coronabāt/ cruci affigebāt
Merito a voce inimici turbatus ſū Qm̄ declinauerūt in
me iniq̄tates ꝓferētes ſuꝑ me mēdacia ⁊ falſa teſtīmoīa
cuius furētis pp̄li impetus q̄ſi fluminis curſus erat ī me

q̄ nullā volētes recipe racōnē / effuſionē ſanguīs inno-
centis exſpectabāt (et in furore ſuo moleſti et ſeueri erāt
michi. E t formido mortis cecidit ſup me) ad tēpus.
vñ (et ꝓpter hoc turbatū ē cor meū) ſcōm hoīem ī me ce-
pi ɔtriſtari et meſtus eē / et triſtis facta eſt aīa mea uſqꝫ
ad mortē. ¶ Et ſeparacō aīe a corpe ſine ɔturbacōe maxī
ma nō p̄t euenire. inq̄t (timor) ī corde (et tremor) in cor-
pe (venerūt ſup me) vñ ait. pater ſi poſſibile ē trāſeat a
me calix iſte (et ɔtēpſerūt me tenebre) q̄ extincti ſūt oēs
ſenſus mei. ¶ Qui ut ɔturbacōes p̄dictas et moleſtias
iudeoꝝ vitaret / liberacōꝫ expetēs ait. Q uis dabit m̄
pennas ſic̄ colūbe / et volabo et requieſcā) in pace ꝑpetua /
vbi tu pr̄ qui hūanā naturā uſqꝫ ad celoꝝ regna pdu-
cens / ad tuā dexterā collocabis? E cce elōgaui me fu-
giēs) a pfidis iudeis quoꝝ duriſſima corda inuenio (et
manſi ī ſolitudīe gētiū) ¶ Licet aūt timor et tremor mor
tis venerint ſup me. E xſpectabā) tn̄ pſidiū p̄ris (qui
me ſaluū fecit a puſillanimitate ſpūs) ne cederē malis
ſiue deficerē in paſſione (et tēpeſtate) tribulacōis iude-
oꝝ. P recipita dn̄e eos) qui in altū ſupbie erecti ſūt
in ɔtēptū hoīm (et diſpge eos) p diuerſas nacōnes (et
linguas) ne pnicioſaꝫ ɔfluant vanitatē et hoc ideo (q̄
vidi pfidiā eoꝝ) in nō credēdo michi (et ɔtradictōnē
michi faciēdo ī ciuitate) iheruſalē. D ie (cū docerē tur-
bas et ipi iudei nō crederent (et nocte) cū paterer et illi
blaſphemarēt / ita (ciuitas illa repleta ē iniq̄tate) tā ma-
iores q̄ minores (ut ſup̄ muros redūdare vidētur iniq̄
tas eius) in omuni aūt plebe erat ſtudiū malignādi ad
mortē m̄ inferēdā (et iuſticia) q̄ ſine merito meo. E t
nō defecit de plateis eius vſura et dolus) oīa eni q̄ in le
ge phibita ſūt ad augendū pcc̄i cumulū excreuerūt ī ea

Exprobrat ſpecialiter iniq̄tatē pſīdi iude dicēs. **N**ā ſi inimicus meus) aptus publicus iurgijs (maledixiſſ; michi) eo q̄ ſibi nocuiſſe; cauſam haberē (paciēter ſuſtinuiſſē) **E**t is q̄ oderat me) manifeſte (ſup me magna locutus fuiſſ;) ſupbe m̄ inſultādo. cōminādo. aliq̄d malū vel mortē (abſcōdiſſe; me forſitā ab eo) nō vindicaſſem me. ¶ Tu vero o iuda. **N**ō vnanimis) .i. eiuſdē animi reputatus inter aplos (dux) miſſus cū ceteris ad p̄dicādū. ſiue dux q̄ itineris p̄curſor (et notus meus) ī eadē ſocietate et ī eodē collegio mecū manēs. **Q**ui ſimul mecū capiebas cibos cū dulcedine) caritatis (et ſpe ī tēplo) ſalomonis pari ɔſenſu (ābulaſti mecū) cū alijs diſciplis ad p̄dicādū. et tñ tradidiſti me ī manus peccoꝝ. ¶ Propha ī pſona xp̄i imprecās penā p̄dictis inimicis ait. **V**eniat mors ſup illos) .ſ. iudā et ſocios ſuos q̄ ope ā ɔſilio in vēdēdo et tradēdo xp̄m fuerūt (et deſcēdāt ī infernū viuētes) .i. ita grauiter puniātur ac ſi viui cremarētur. Et hoc ideo. **Q**m̄ in tā p̄cordia q̄ opa eoꝝ neq̄cijs plurimis et pniciosiſſimis plena ſūt tā in occulto q̄ apto. **E**go aūt) ex forma ſui (ad dn̄m clamaui / et deus) pr̄ (exaudiuit me) cōſeq̄ns erat illū exaudiri qui a maieſtate ſua nō poterat ſegregari / alia litera hab; ſaluauit me. ſ. reſuſcitās me / et ideo nec iude p̄dicōnē nec alioꝝ impioꝝ cōplicū iniquitatē timeo. ¶ Et q̄ ſaluabit me. **N**arrabo et ānūciabo veſpe) .i. ī cena diſcipulis q̄d fecit cū dixit vado ad eū q̄ me miſit. et alia multa (et narrabo etiā mane) q̄d fecit cū pilato q̄renti an eſſet rex iudeoꝝ. reſpōdit. tu dicis (et narrabo ī meridie) q̄d fecit cū dixit. ɔſūmatū ē et emiſit ſp̄m (et dn̄s ad exitū p̄ducet vocē meā) ut ſic dicā ita erit. ¶ Exaudiuit quidē me q̄ bn̄ficio reſurrectōnis. **L**iberabit in pace animā meā

Liberabit in pace animam meam ab hijs qui ap
propinquant michi) id eſt ab hijs qui laudibus fi-
ctis reddere videbantur obſequium/ corde nichil-
ominus fauebant inimicis (quoniā inter multos) q̄
me pſequebantur (erant tales) qui me ficte lauda-
bāt dicentes/ ſcimus quia verax es magiſter/ et tñ la-
tenter fauebant aduerſarijs.

¶ Exaudiet deus) me orantē (quia deus) pater qui
eſt ante ſecula (humiliabit illos) perfidos iudeos
tollens eis locum et gentē per romanos.
Merito humiliabit illos. quoniam

¶ Non cōmutantur de malo in bonum de peccato ad
penitentiam) ſed pmanent in peruerſitate ſua obſti-
nati/ et hoc ideo (quia non timuerunt deum) filiuꝫ dei
crucifigentes. nam qui timet deum a ſua pfidia con-
mutatur dum iudicij pauore et caritatis ſtudio eli-
git dominicis iuſſionibꝫ obedire/ et ideo (deus ex-
tendit vindictam ſuam ad retribuendum eis pe-
nam) pro peccato ſecundum ordinē ſue ſapientie con
dignam.

¶ Merito extendit vindictam ſuper eos. quia.

¶ Contaminauerunt teſtamentum dei) prauo intel-
lectu interpretantes ſacram ſcripturam/ et nolentes
credere quod eis ɔgnoſcitur ſcripturaꝝ veritas p̄-
dicaſſe/ et ideo (diuidētur in die vindicte a ſocietate
fideliū tanꝗ arſure palee) a granis. et hoc erit in die
iudicij quando voluntas dei omibus innoteſcet/ tūc
enim illud quod hic per prophetas precinuit et per

apoſtolos predicauit generalitas manifeſtiſſime tunc videbit.

¶ Cur deus faciet illa que dicta ſunt? quoniam.

Mollierunt perfidi iudei ſermones ſuos ſuper oleum) quando dicebant magiſter ſcimus quia a deo veniſti et viam dei in veritate doces(et ipſi tamē fuerunt iacula) quando dixerunt reus eſt mortis/ o execranda diuerſitas. Potuiſſent homines mollia loqui dum eſſent tam dura facturi.

Loquitur criſtus ad vnumquemq; fidelem. Et q̄ tales ſunt iſti non in eos ſed in deum.

¶ Iacta curam tuam) tanquam in portum(et ipſe te fouebit/ et ſi iuſtus fueris non patietur te finaliter fluctibus fatigari) et ſi in hoc ſeculo nō adimat iuſtis fluctuationes/ eſt quia eos temporaliter probat ut in eterna vita quos coronet inueniat.

¶ Tu vero deus) qui iuſtos nutris foues et conſeruas(deduces eos) qui me perſequuntur(in puteū inferni) ut qui noluerunt bibere de fonte aque viue in puteum eterni interitus demergantur/ o pietas inaudita iudicantis. totum hominibus prediciaur ut culpa plectibilis euitetur. ¶ Vnde.

Viri ſanguinum et doloſi) qui effuſuri ſunt ſanguinem innocentiſſimi redemptoris noſtri (nō dimidiabunt dies ſuos) voluntarios ſcilicet non autem a deo conſtitutos· quia illi in predeſtinatione dei noſcuntur eſſe diffiniti· ſed ſuos· nō enim pficient tot annos quantum putant/ ſed infra tempus peribunt quod ſperabunt (ego autem) vox filij ad patrem a diebus temporalib9 veniam ad diem eternum quia (ſperaui in te domine) quod non faciunt illi.

Pſalmus· lv· in quo populus fidelis confortatur ɔtra pſecucōnes malorū.

Vox ecclesie orantis deum ne fideles opprimantur ab inimicis dicit.

Miſerere mei deus preſta auxiliū· porri=
ge ſcutū miſcđie·ne
deficiā in tribulacōne(qm̄ inimicus)·ſ· diabolus p ſe et
p ſuos(pſequitur me)multis modis me affligēdo(toto
tēpore impugnās)viſibiliter ⁊ inuiſibiliter(tribulauit
me). ¶ Neceſſe ē ut miſerearis. Qm̄ multi ſūt inimici
mei)mēbra diaboli(qui bellātes toto tpe vite mee adū=
ſū me)in mēbris meis quaſi pedib⁹(cōculcauerūt me)
Sed nūquid. Ab altitudine)ſupbie et elacōis iſtoꝝ
qui me pſequūtur q̄ breui tēpore duratura eſt(timebo)
ſperando! abſit/non enī timebo qꝛ(ego in te ſperabo)in
quo nulli ſperāti timēdū eſt. Nius enī ſperauit in dn̄o et
cōfuſus eſt: nullus. In deo laudabo ſmones meos)
attribuēs ei ſicᷓ fonti ſapiētie qđ bn̄ loquor(in dn̄o ſpera
ui)in quo ꝯfirmatus(nō timebo quid faciat m̄ hō)·i·car
nalis quicūqꝫ. Tota die v̄ba mea)licꝫ eſſent a deo· licꝫ
eſſent ſalutaria(execrabātur)ꝯtēnebāt a pfidis inimi
cis meis(oīa ꝯſilia eoꝝ erāt ad inferēdū malū michi)
Ipſi ſubdoli xp̄iani Inhabitabūt)mixtim cū bonis·
publice enī videbātur eſſe in ecc̄ia ⁊ ꝯgregacōes ſequi
ꝯuentuſqꝫ populoꝝ ſꝫ virus pūerſitatis ſue(abſcōdūt)
ip̄i/ſi nō poſſunt ſtatī decipe imitātes magiſtrū ſuū dia=
bolū q̄ ſemp nititur in fine hominē decipe(calcaneū meū)
finē vite mee(obſuabūt). Illi ita agētꝯtra me ut pote
quib⁹ grauis ſū ad vidēdū·mali enī quaſi graue pōdus
ferūt vitā iuſtorū ſꝫ tn̄ ego nō curo/qm̄ tu. Pro dn̄e ſal=
uos facies illos)et hoc(p nichilo)·i·ſine aliquo merito
eoꝝ ſꝫ gratis p pietatē/et p hoc ſaluabis quia(in ira)
correctōis tue p flagella(ꝑpl'os)a ſtatu ſupbie(ꝯfrin
ges)ad hūilitatē et per diuerſarū anguſtiarū numero=
ſitatē reuocati ꝯpellētur tibi dn̄o ꝯfiteri.

Vñ ego ut exẽplũ eis darẽ ↄuerſiõis. Annũciaui ti-
bi vitã meã) p hũilẽ ↄfeſſionẽ (⁊ lacrimas meas) q̄s ti-
bi ꝓ hijs fudi ꝑ tua clemẽtia (acceptas habuiſti ĩ ↄſpe-
ctu tuo) Sicut) erat (in ꝓmiſſione tua exaudiſti me de-
p̄cantẽ) ꝓmiſeras eñi te exauditurũ flẽtẽ ac tribulatũ/
inueni ergo te miſericordẽ in ꝓmittẽdo/ veracẽ ĩ reddẽ
do/ cũ exauditus ſũ nõ timeo inimicos/ qm̄ aduſarij mei
(in fugã ↄuẽtentur) In quacũq; die) et ĩ quacũq; etate
(inuocauero te ecce ↄgnoui) q ĩ omĩ neceſſitate tu deus
aſſiſtis miſcdiã p̄ſtãs tuis ⁊ vita (cognoui q deus meus
es) ꝓprie q̄ in omĩbꝫ michi aduerſis tã clemẽter ſubue-
nis/ quẽ colo quẽ amo. ¶ Et ideo. In deo laudabo ver-
bũ) filiũ ĩ deo p̄re intelligẽdo ⁊ p̄dicãdo eũ p̄ri ↄſubſtã
cialẽ coeternũ ⁊ omĩpotentẽ/ et quicq̄d de p̄re ſcd̄m ſb-
ſtãtiã dicitur de eo eſſe ſentiẽdũ (⁊ ſmonẽ) .i. p̄dicacõnẽ
xp̄i p quã regulã viuẽdi mũdo p̄ſtitit ⁊ ſalutẽ/ laudabo
in dño ſpũ ſcõ p quẽ eſt facta. et ideo (in dño ſperaui) ⁊
ꝓpter hoc (nõ timebo quid faciat michi homo) .i. diabo
lus q̄ me iniqua ſemꝑ volũtate pſequitur. ¶ Nõ timebo
dico q si auferãtur m̄ hec tpalia tñ remanebit m̄ vñ tibi
ſeruire poſſim q. In me ſũt vota tua deus) .i. deſideria
tibi ſuiẽdi/ nõ ē opus extra querere q ĩ me ſũt que vo-
ta ego reddã tibi .ſ. laudacõnes nõis tui/ q de cordis
area ꝓfertur laudis incenſũ ⁊ de celario bone ↄſciẽtie ꝓ-
fertur fidei ſacrificiũ. iſta ſũt vota p̄ncipaliter tibi grata
ſi caritate fuerint incenſa. ¶ Merito debeo laudare te.
Qm̄ eripies) ĩ alia vita (animã meã de morte) ꝑpetua
(oculos meos a lacrimis) quia ibi nullus mala ſua de-
flet (⁊ pedes a lapſu) q ibi nulli labũtur ĩ malũ. eripuiſti
dico (ut placeã corã deo in ſplendoribꝫ ſcõꝝ) ĩ eternũ.

Pſalmus.lvi.in quo de paſſione et reſurrectione xpi.
Vox xpi ex parte humanitatis pro ſe et corpore ſuo ad patrem
inquit regulam nobis ſancte oracionis oſtendens.

Miſerere mei deus miſerere mei

repetendo hoc periculum imminere magnum oſtendit (miſerere mei deus quia in te confidit anima mea) tue enim condicionis eſt proprium illis preſtare miſericordiam/ qui in te habent confidenciam. Bene debes facere. Nam in protectione materne pietatis tue) in hoc tribulacionis eſtu ne areſcam (ſperabo) ut umbraculum prebeas michi. hoc in membris iugiter facit (donec tranſeat iniquitas) quod in fine complebitur. nam ante finem ſeculi nec iniquitas deerit premens nec iuſticia paciens. Clamabo ad deum altiſſimum) ad quem non voce valida ſed puritate conſciencie pervenit (qui bene facit michi) maxime cum excellentiſſimum incarnacionis archanum ſua gratia humano generi contulit. unde ſequitur Vox eccleſie Bene fecit michi et ita bene. quia (Miſit) pater filium ſuum (de celo). i. de ſecreta eſſentia ſua qui me et totum genus humanum ſanguine ſuo (redemit et dabit in opprobrium) impios et peccatis obnoxios (conculcantes me) Vox xpi. Deus pater miſericorditer egit mecum ſecundum veritatem promiſſionum ſuarum quia eripuit animam meam de medio populi iudeorum) a principibus eorum ſeducti/ unde illi leones et illi catuli leonum omnes fremuerunt omnes occiderunt (ego dormivi) ſomno mortis ſecundum carnem (conturbatus) ex timore et anguſtia paſſionis. Vere fui conturbatus. quia (Filii hominum) .ſ. iudei qui deberent eſſe filii dei et ſunt filii diaboli qui licet in paſſione manus haberent inermes/ os tamen habuerunt armatum/ nam (dentes eorum ſunt arma) .ſ. impia eorum conſilia (ſagitte) verba volantia uſque ad operacionem mortis emiſſa (et lingua eorum gladius acutus) dum clamarent crucifige crucifige eum.

O de9 pr̃ mi illi ita faciũt ɔtra me. ita me derident. Sed
tu fac me reſurgẽ et exaltari ſup celos) ad dexterã tuã et
p hoc (i omnẽ terrã dilatabit᷑ gloria tua) Poſtq̄ xp̃s
interpoſuit de ſua exaltacõe reūtitur ad inceptã narra
cõnẽ de ſua paſſiõe dicẽs. Laqueũ parauer̃t pedibꝫ
meis) q̄i latẽter dũ interrogacões inferebãt doloſas ut
ſi liceat cenſũ daẽ ceſari ⁊ de adultera cũ interrogãt q̄d
ip̃e dicerẽ (et incuruauer̃t vitã meã) deiciẽdo me i mortẽ
Foder̃t añ faciẽ meã foueã) et hoc cũ i facie mea dixe
rũt clamãtes reus ẽ mortis. q̄ ideo dicti ſũt foueã fodẽ
qꝛ eũ neci viſi ſũt tradidiſſe/ ſꝫ hoc agẽdo xp̃o q̄ patiẽs
fuit nõ obfuer̃t ſꝫ ip̃is iudeis qui (ceciderũt i foueã ip̃am
mortis) qñ poſt xp̃i reſurrectõnẽ capti diſpſi ⁊ interfecti
ſũt/ interfecerũt xp̃m ⁊ interfecti ſũt/ et vñ ſe regnũ obti
nere putabãt/ inde ꝑdiderũt. ¶ O deus pr̃ et ſi inimici
mei laqueũ parauer̃t pedibꝫ meis ⁊ foueã foderũt añ fa
ciẽ meã nichilominꝰ. Paratũ ẽ cor meũ) ad tolerãtiã
paſſiõis uſqꝫ ad mortẽ! et p̃ reſurrectõis glia quã mo-
dis oibꝫ m̃ ſpero affuturã (paratũ cor meũ) ad agẽdas
gr̃as. nã (cãtabo) cor (⁊ pſalmũ) ope (dicã). Et ut hoc
poſſim explere. Exſurge glia mea) q̄ hactenus latu
iſti (exurge) potẽter caro q̄ fuiſti (pſalteriũ) ōma opanſ
(⁊ cithara) hũana patiẽs. exſurge dico ⁊ letare qꝛ cer-
tus ſũ qꝫ (exurgã diluculo) quo tp̃e eũ reſurrexiſſe euã-
gelij lectio ſcã teſtat᷑. Cõfitebor tibi) ɔfeſſione laudis
poſtq̄ reſurrexero p meos (corã pp̃lis) p̃dicãdo laudes
tuas (et pſallã tibi) v̄tuoſis opibꝫ ut tu pr̃ glorificeris
(a gẽtibꝫ) Hoc aũt ɔfitebor tibi ɔfeſſiõe laudiſ. Qm̃
mag̃ficata ẽ miſcdia tua uſqꝫ ad celos) cum hũanitas
mea uſqꝫ ad celoꝝ regna ꝑducta ẽ (et vitas tua) quã
ꝑ pp̃has dixeras q̄ (nubes) dicitur ꝑ me adimpleta ẽ.

Agentes ergo gratias dicimus cū pp̄ha. o xp̄e Exaltare ſup celos deus et ſup omnē terrā) manifeſtabitur (gloria tua) cū ſpūs ſancti donū in omnē carnē effuderis.

Psalmus. lvij. in quo redarguitur malicia iudeorum contra xp̄m.

Propheta gn̄aliter monēs omes fideles recte iudicare et vere loqui et ſpecialiter in pſona xp̄i increpans iudeos q̄ aliud de xp̄o loquebātur et aliud iudicabāt ait.

Filij hoīm patriarcharū et pp̄harū quos imitari debetis (ſi vere) quod vtiqȝ verū ē (iuſticiā loquimini) dicēdo michi magiſter ſcimus quia a deo veniſti et viā dei ī veritate doces (recte iudicate) quō aūt dicitis poſt corā pilato crucifige crucifige cū ſic aūt iudicātes ficte locuti ſūt iuſticiā/ ꝯprobamini/ aliud ī labijs aliud in corde habētes. Quaſi vos o iudei quō poteſtis de me recte iudicare. Nam iniquas cogitacōes in corde vr̄o) cōtra me (operamini ī terra). i. ī populo veſtro/ et ſic male cogitatis (ita inique opamini) malis enī cogitacōnibus vr̄is/ opa vr̄a ꝯcordāt/ manus enī ſequitur cor. vn̄ iniq̄ eſtis corde et manu. Et hoc ideo faciūt. quia Alienati ſūt peccatores) iudei a veritate a vita beata (a vulua). i. ab ip̄o origine/ nō quia ex tūc peccauerūt ſȝ quia p̄cognouit dn̄s ab vtero illos peccaturos. vn̄ ſequitur (errauerūt ab vtero) id ē errare p̄ſciti ſūt ab vtero (locuti ſūt falſa) dicētes ſe filios abrahe cū opa abrahe nō facerēt. Quibus ſunt. Furor) ī malo (ad ſimilitudinē ſerpentis) nō cuiuſcū ꝗȝ ſȝ (aſpidis ſurde) nō quidē carētis auribus ſȝ (obturātis aures ſuas) terra et caduca ne audiat/ vn̄ ſeq̄tur. Que aſpis que obturat aures. Nō exaudiet vocē incātātiū) ut ad lucē educatur (et venefici incātātis

ſapiēter) ſcđʒ artē ſuā. cui merito iude ꝯparātur q̄ cordis auribꝫ obduratis nolūt audire ſcripture ſcē ſalubrimā doctrinā p quā reuocari poſſent ab errore ⁊ de tenebris venie ad lucē obturātes aures ſuas/ vnā amoē terrenorū alterā cauda .i. delectacōe peccorū p̄teritorū. Propheta p̄dicēs penā eoꝝ dic. Deus imimicoꝝ ꝯteret ⁊ deducet ad nichilū dētes) .i. doloſa v̄ba ⁊ captioſas interrogacōnes ⁊ hoc (i ore ipoꝝ) ut nō audeāt p̄ ꝯfuſione loq̄ ſicut qn̄ poſuit ſilētiū ſaduceis ⁊ phariſeis interrogātibꝫ ſi licet cēſū dari ceſari (⁊ molas leonū) .i. inclamacōes mortis q̄s fecerāt iudei cruēto ore clamātes crucifige crucifige eū (ꝯfringet dn̄s hoꝝ) mole ꝯfracte ſūt qn̄ xp̄s reſurrexit. Ad nichilū deuenient tāq̄ aq̄ decurrēs) q̄ cito abſorbet̄ a terra/ ſʒ deus p miſcđiā ad ſalutē eoꝝ (arcū) .ſ. minas q̄bꝫ terret (intēdit) et tādiu terret minis ⁊ flagellis (donec infirmati ⁊ hūiliati) ad pniāʒ ⁊ ꝯfeſſiōis ſalutē melioꝛata ſe mēte ꝯuertāt. Sicut cera) q̄ igne diſſoluitur ſic illi mali q̄ in pfidia ſua indurati fuerint i futuro iudicio (igne pimētur. ſupceccidit ignis) ſupbie ꝯcupiſcētie ⁊ ire ſup eos ⁊ ideo (nō viderūt ſolē) iuſticie a quo oēs gētes illuminātur. Priuſq̄ ſpine vr̄e) .i. q̄ ſpinarū more p̄mo delectāt poſtmodū pungūt (manifeſte p̄cipiāt) p experiētiā (rānū) .i. acutiſſimā dānacōʒ i extremo ignis viciorꝝ (abſorbʒ eos dū adhuc viuūt) i vita iſta/ q̄ dicūt̄ nō abſoluti viuētes ſʒ ſic viuētes/ q̄ vita impioꝝ nō ē vera ſʒ falſa/ et hoc fit i ira q̄ deus tāq̄ iratus puniet peccores. Letabitur iuſtus cū videit punicōʒ peccorū) nō zelo vindicte ſʒ zelo diue iuſticie ꝯcordās ſe diue volūtati (manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris) id ē opa ſua p̄ſeruabit mūda ab iniquinamētis maloꝝ viſa eoꝝ punicōe/ q̄ ſtulto pereūte ſapiēs aſtutior erit

Quibꝰ ꝯſideratis dicet quicūq₃ racōnabiliter loquens. Quia vtiq₃ ē fructus iuſto) de bonis opibꝰ ſuis/ ſiue de ſua iuſticia/ ergo a contrarijs (vtiq₃ dn̄s diiudicans eos)·i·malos de iniq̄tatibꝰ eoꝝ non ſolū ī futuro ſ₃ etiā in vita p̄ n̄ti vbi florē vidētur/ vult ergo intelligi q̄ꝛ nec mali in hoc ſeculo omnino a pena ſūt liberi q̄ꝛuis florē vi=deātur/ nec boni a bn̄ficio ſequeſtrati licet mūdanis one ribꝰ opprimātur.

¶Pſalmus·lviij·

Vox xp̄i et membroꝝ eius·

Eripe me de inimicis meis) qui oderūt me (de⁹ meus) q̄ꝛ nō poſſum eripi ſine tuo ad iutorio (ꝛ ab inſurgētibꝰ ī me) v̄bis ꝯtumelioſis (libera me) Eripe me) non ſolū (de cogitantibus in mala ſed de hijs etiā q̄ iniq̄tatē ꝯceptā mēte) durata etiā (opacō=ne ꝯplerēt ꝛ de viris paratis ad effundēdū ſanguinē in nocētū xp̄i ꝛ ſuoꝝ. ¶Salua me dico q̄ꝛ ecce. Ceperūt a=nimā meā)·i·me ip̄m (irruerūt) cū impetu ſine omi racōne (in me) humilē (fortes) ſupbi iudei p̄ncipes ſacerdotū et ſeniores ꝑpli de ſua iuſticia p̄ſumētes ut morti me trade=rēt. ¶Ita pfidi iudei ſup me irruerūt ſine cauſa q̄ꝛ. Nec iniq̄tas mea) peccādo ꝯtra p̄ximū (nec pc̄m meū) factū ꝯtra deū meruerūt q̄ꝛ hoc in facere debuiſſent (q̄ ſine ini=q̄tate curſū vite p̄n̄tis pegi ꝛ direxi) v̄bo meo·p̄dicacō=ne mea et vite mee exēplo·p̄uos ꝛ diſtortos hoies q̄ntū ī me fuit ad rectū finē (direxi) Occurre michi ad teve=niēti) q̄ ſcd̄m naturā diuinā a te nunq̄ diſceſſi ꝛ fac ut (q̄ nō vidēt videāt) p f. dē q̄ꝛ ego equalis tibi ſū·fac notā hominibꝰ equalitatē n̄ram/ nō putent iudei ſe purū hoiem crucifixiſſe (et tu dn̄e deus v̄tutū)·ſ·angeloꝝ (deus iſra hel)·i·q̄ videis deus ſolius iſrl̄·i·vnius gētis q̄ te colit.

Intēde ad viſitādas oīes gentes)ut tibi credētiū copia creſcat ex gētibꝫ qꝫ ſterilitatē fidei in iudaico po-pulo ꝯperiſti(nō miſerearis hijs q̇)ex certa malicia et obſtinata mēte(i peccis pſeuerāt)qꝫ tales nō ſūt digni miſeꝛdia.¶Propha de iudaici populi futura ꝯuerſione. Intende dn̄e ⁊ vere intendes et ſalubriter. qm̄ In vl-tima etate ſeculi)adhuc iudei qui pfidi fuerūt ante(cō uertentur)ad fidē tuā ita ardēter q̄ ſicut nūc crudeliſ-ſima obſtinacōe durati ſūt ita tūc(ut canes famelici)fi-dei auidiſſima deſideria(pacieter) q̄ canibꝫ merito cō-parātur qm̄ antixp̄m illū in hūaniſſimā beluā fidei calo-re raptati/religioſis latratibꝫ inſequētur/meliores erūt tūc canes q̄ nūc ſūt hoīes qn̄ legē in q̄ mō delinquūt tūc fideliter defenſare ꝯtēdēt/q̄ ꝯūſi(ciuitatē).i.ſanctā ec-cleſiā defendēt ⁊ muniēt ꝯtra hēticas impugnacōes quā correctis p̄dicacōibꝫ(circuibūt) Ecce loquētur i ore ſuo)qḋ nūc habēt nō merentur i corde/alioſqꝫ ad bona ꝯuertent q̄ ipi p̄us credē noluerūt/et erit vtiqꝫ(in labijs eoꝝ gladius)celeſtis v̄bū dei q̄ gladius legitur bis a-cutus ex vtroqꝫ teſtamēto feriēs ⁊ ad ſanitatē felices a-nimas ſua vulneracōne p̄ducēs/et ita oīes mirabūtur dicētes(qm̄ quis audiuit)ſcꝫ talia. Et tu dn̄e deride bis eos)qui p̄dicacōes rectas audire noluerint(et ad nichilū deduces oīs getes malignātes q̄ obſtinacōe crudeli i ſcelerata antixp̄i religiōe pmanſerint. ¶Vox filij ad p̄rem ex forma hūanitatis. Fortitudinē meā p̄ te cuſtodiā)ſuitio tuo applicādā ⁊ exponēdā ad gliā tuā(qꝫ tu deus ad altitudinē tuā ſuſcepiſti me ⁊ miſeꝛdia tua)anteq̄ quicq̄ boni agerē(p̄uenit me)pre ꝯſortibꝫ meis dādo m̄ ſine mēſura ſpūn ſanctū. Deus oñdit m̄) quantā miſeꝛdiā exhibuerit michi(ſup inimicos meos)

ut totaliter nō pereant ut etiā inter inimicos meos ꝟtutis maieſtatis poſſꝫ oſ̄di .ſ. ut de blaſphemis fiāt religioſi/ ⁊ de iniq̄ ↄ̄ſuſacōe iuſtiſſimi. ego vero implēs p̄ceptū tuū oro (ne occidas eos) ne penitus pereāt ſꝫ magis erraſſe ſe glorioſa ſatiſfactōe ↄgnoſcant (et nē q̄n obliuiſcātur ppli) xp̄iani aliquo tp̄e (mei) .i. mee paſſionis. ſi nō ſint teſtes legis et mortis mee/ iudei multū quidē iuuāt auctoritatē xp̄ianā ꝙ p̄dicta oīa inueniūtur i libris eorꝝ/ qd̄ niſi eſſꝫ/ ↄfinxiſſe ⁊ adinueniſſe xp̄iani putarentur. Et ſi rogo deus meus ut iudei omninō nō pereant.

Diſpge tū illos in ꝟtute tua) p̄ diuerſas terras ut in hac diſpſione ſcelus ſuū penitēdo deplorent (et depone eos) de ſupbia ſua/ a poteſtate/ a iudicijs/ a regno/ a ſacerdotio ut ſint i opprobriū oībꝫ (ꝓtector meus dn̄e) Et ſi rogo deus meus ut nō occidas eos. Delicta tū delictū oris eorꝝ) .i. inſanas cogitacōes eorꝝ q̄n conſiliū inierūt ut neci me traderēt (et ſmonē labiorꝝ ſuorꝝ) q̄n dixerūt reus ē mortis. reſuſcitādo aūt me quē p̄dē volue rūt occidis delicta oris eorꝝ et ſmonē labiorꝝ ſuorꝝ qr tūc q̄ppe quē p̄dēdū clamauerūt viuē expaueſcēt/ et quē in terra ↄtēpſerūt in celo ab oībꝫ gētibꝫ adorari mirēt (et ↄp̄hēdātur i ſupbia ſua) vidētes ſe ſupbe egiſſe ⁊ inaniter qr fruſtra irruerūt fortes i hūilē. ¶ Iudei ↄp̄henſi in ſupbia ſua facti hūiles. De execracōe) ſiue maledictō ↄtra xp̄m (et de mendacō) ↄtra eū. penitētes (annūciabūtur i ↄſūmacōne) .i. in p̄fectōne ꝟtutū/ annūciabitur eni alijs ꝙ iudei q̄ p̄mo erāt xp̄i inimici iā ſūt ↄuerſi ⁊ p̄fecti i ꝟtutibꝫ ita ꝙ vbi abūdauit delictū execracōis et mēdacij/ ſupabūdabit gr̄a p̄fectōis. et hoc factū (eſt in ira ↄſūmacōis) q̄ eſt q̄n deus vindicat ad ſalutē (et ita nō erūt tales) q̄les p̄us fuerūt ſupbi ⁊ blaſphemi.

Et iſti iudei cū fuerint pfecta religiōe veraciter inſtructi Tūc ſciēt ↄ cognoſcēt xp̄m dn̄m eſſe iacob) patriarche ſui qđ p̄mitus nō credebāt (et finiū terre) gētiū p oīes partes terre qđ modo durato corde nō ſapiūt. Cōuertētur) ſupra ē poſitus verſus iſte vbi ↄuerſio ↄ ſalus iudeoꝝ futura affirmātur. Ipi vero) iudei q̄ verā meruerūt habere doctrinā (diſpgētur) vbiqȝ inter gētes (ad mādūcandū) cibū ſpūalē ſcilicȝ ut alios lucrētur p̄dicacōib; ſuis et ī corpus eccleſie trāſformēt credētes (ſi nō fuerint ſaturati) de credulitate ipſoꝝ vidētes v̄ba ſua non fructificare in mētib; pfidoꝝ ut vellent (murmurabūt) ↄtra pigros increpātes alios nolētes credere. vtroqȝ pariete. ſ. ipſo iudaico ↄ populo gentili in angulari lapide ↄiūcto eccleſia tota gaudens dicit.

Ego aūt cantabo potentiā tuā) qua liberaſti me et iudeos ↄ gentes ↄuertiſti (et exultabo mane miſcđia tua) cū ſcȝ nox ſeculi iſtius obſcura trāſierit qñ iam miſericordia tua in ſanctorū remuneracōnib; eluceſcet.

Et hoc iuſte faciā. Quia factus es ſuſceptor meus) id ē meoꝝ ad maximā dignitatē (refugiū) mei ↄ meoꝝ michi (in die tribulacōis) o q̄ᵖ gratū eſt refugiū qñ tpe tribulacōis ↄdonatᷣ. Quapropter. Adiutor meus) nō tantū cantabo ſȝ (tibi pſallā) bonis opib; quia (deus ſuſceptor meus es) ↄtra pſecucōes hoſtiū (deus meus) id ē creator meus (miſcđia mea) qꝛ totū quicquid ſū de tua miſericordia eſt.

Pſalmus. lix. in quo docemur ut deſerētes diabolū regem nobis xp̄m eſſe cognoſcamus.

Propheta in voce populi qui in priſtinis erroribꝫ erat alligatus gratias agens de cōuerſione eoꝝ dicit.

Deus nos q̄ mali eramus (repuliſti nos) ab errore et a peccatis (et deſtruxiſti nos) male edificatos ut erigeres ī bonū edificiū qḋ du ret ī ꝑpetuū (iratus es) malicie nr̄e / vetuſtati nr̄e ut pere= at (ꝛ miſtus es nob̄) ad cultū vere religionis adducēdo nos / o ira miſericors / o indignacō ſalutaris / captiuitas libera / aduerſatio fructuoſa. Commouiſti corda eoꝝ) qn̄ culturas ſuas deo cognouerūt abominabiles extitiſ ſe / qn̄ aīa duerterīt diuitias. honores. ceteraqꝫ mūdi hu= ius bona apud deū poſtrema. q̄ an̄ putauerūt p̄cipua (et ꝯturbaſti eos) terrore futuri iudicij / o medice. iā ꝯtritiſ corde ꝯpetenti medicina ſuccurre (ſana ꝯtricōes eius) paſſiones / ſana vulnera eius (q̄ cōmota eſt) a priſtino errore trāſlata ut tibi dn̄o pareat q̄ an̄ idolis ſuiebat: Quia eni licet peccata per cōmocōnē ꝯtricōnis remiſſa ſint / nō tn̄ ſtatim dn̄s ad requiē colligit fideles ſ; tribu lacōnibꝰ quibꝰ purgentur exponit. ſequitur.

¶ Oſtēdiſti) nō ſola cognicōne ſ; etiā ipa rei experiētia (populo tuo) facto tibi ſbiugato ac deuoto (dura) gra uiſſimas tribulacōes. oſtēdit vero ꝑplō ſuo dura tū quā= do martirū cateruas ſeuis paſſionibꝰ acquiſiuit / tū quā= do p ſcripturā ſacrā ꝓhibuit ſeruos ſuos p delectabilia et mollia atqꝫ ſuauia ꝓpria deſideria ſubſternē docuit ut duris laboribꝰ exterminati adūſus ſpūalia neq̄cie ꝛ in= ſurgētiū cogitacōnū bella viriliter erecti ad palmā glo rioſa; eius mīſcdia mererentur adduci (et potaſti nos vino) nō vbi ē viciorꝫ copia ſ; (cōpunctōnis) vbertas peccatorū. ¶ Quantū ſint vtiles tribulacōes p̄ntis vite fi delibꝰ oñdiſti qn̄ p ſcripturas docuiſti ī hoc mūdo paſſi ones multiplices tuos fideliſſimos ſuſtinere. Et hāc ſignificacō; dediſti metuētibꝰ te ut fugiāt a facie arcus)

a facie futuri iudicij/dediſti etiā ſignificacōẽ ut in futuro (liberentur dilecti) ab erumnis ſcli (ſaluū fac pplm tuū) ad dexterā tuā collocādo vbi eterna ſalus ē ⁊ ſine fine leticia (et exaudi me) ī hijs q̄ peto. ¶ Q̃uia. Deus locutus eſt ī ſcō ſuo) ſcʒ xp̄o qñ v̄bū caro factū ē et mūdi ſaluator apparuit i quo ꝓmiſit hāc ſaluacōnē de qua locucōe (letabor) vox eccīe et hac fiducia oro (et partibor ſicimā) .i. humeros gētiū. imponēs ſuper eos ſarcinā grām ſeruitutis et fidei xp̄i. q̄ ſarcina quibuſdā. ſ. bonis erit leuis/iugū eni xp̄i ſuaue eſt ⁊ onus leue/alijs vero. ſ. malis erit grauis q2 nō oīm erit fides/et eodē mō (cōuallē tabnaculoꝝ) .i. humeros iudeoꝝ (partibor) q2 de gente iudaica aliquā portionē cui iugū xp̄i ſuaue erit ⁊ onꝰ leue habebo vñ oſtat de varijs nacōnibꝫ eccleſiā dñi eſſe collectā. ¶ Vox etiā eccīe. Meus eſt) .i. ad corpus meū pertinēs ē ouentus martirū per (galaad) q̄ interp̄tatur aceruūs teſtimonij deſignatus ⁊ pplus fideliū q̄ p̄oris vite oblitus in anteriora ſe extēdit per (manaſſen) figuratus q̄ interp̄tatur oblitus (meus ē pplus) fidelis q̄ in bonis operibꝫ ſp fructificat/q̄ p (effraim) intelligit᷑ q̄ interp̄tatur fructificacō (fortitudo ē capitis mei) .i. xp̄i inq̄t eccīa q̄ carne moriēdo p glioſaʒ reſurrectōʒ ſuā ↄtulit ſpei nr̄e copioſiſſimū fructū Iuda) .i. xp̄s q̄ de ſtirpe iude ſcōm carnē deſcēdit ē (rex meus) hec ē fideliū glorioſa ↄfeſſio/et gētiū moabitarū tribulacō ⁊ pſecucō. ſ. illa quā ī hoc mūdo ſanctiſſimi ſuſtinēt xp̄iani ē (olla) .i. refectō (ſpei mee) q2 ad ſpē vite eterne dño p̄ſtāte porrigitur gliamur enī ī tribulacōibꝫ inquit aplus/ſciētes q2 tribulacō paciētiā opatur/paciētia aūt ꝓbacōnē/ꝓbatio aūt ſpē. ¶ Letabor etiā q2 In ydumeā extēdā calciamētū) .i. euāgeliū qd̄ eſt calciamentū qd̄ nos munit

in via. hec eſt defenſio q̄ ſeculi huius ſpinoſa tranſcendit (gentes q̄ p̄us alienigene erāt ſubdite ſūt mō michi) quia fidē noſtrā receperūt. ¶ Deſiderio future beatitudinis fidelis ꝑplus exclamat ad dominū. Quis deducet me) .i. nullus niſi ſolus deus (in ciuitatē munitā) iheruſalē futurā que ſic munita et ꝑfecta ē ut nulla perſecucōne quatiatur (aut quis deducet me uſq; in ydumeā) id eſt gētilitatē terrenā p cupiditatē. et rubeā p crudelitatē niſi tu ip̄e deus ad quos gentiles deduci deſiderat ut multi ex gētib; ſibi incorporētur et applicetur ſocietate mēbroꝝ et impleto numero predeſtinatoꝝ ſimul cū eis ad eterna btītudinis gaudia ꝑueniret? Nōne tu deus) ꝑduces nos ad regnū tuū (qui) tū hē videtur (repuliſti nos?) ꝑmittendo nos tribulari (et nō egredieris deus in virtutib; noſtris) cōtra eos qui dicūt nobis vbi ē deus eoꝝ. ſicut olim feciſti patrib; quib; oſtendiſti potētiā tuā / quibus te auxiliante gentes ceſſerūt et magna ſtrage facta / terrā promiſſionis obtinuerūt.

Et quia deduces. Auxiliare ergo tu nobis deus) tu de tribulacōnib; nos eripe / tuo nos medicamine ſana. qꝛ (vana ſalus hoīs) ſalutē p̄ſtare ī hoīe nō p̄t indign9 ſalutis / ideoq; ſperare in hoīe nō deb; q̄ ꝓpriis virib; ꝓbatur infirmus. ¶ Et qꝛ vana ſalus hoīs populus fidelū dicit. In deo faciemus virtutē) nō enī cū diabolo aut viciis gladio certādū eſt / ſed illis virtutib; quib; xp̄us ip̄e pugnauit / ut ſupbiā humilitate vincamus / diuitias paupertate ſuperemus / et ip̄e cui nullus reſiſtere p̄t ꝓ nobis pugnans (deducet in nichilū inimicos nr̄os) delendo de libro vite vbi ſibi ſcripti videbātur elati.

¶ Pſalmus .lx. in quo monet ad laudē dei.

¶ Vox eccleſie petentis ut eius exaudiatur oratio dicit.

Exaudi domine deprecatōnē
meā) ſup remocōne maloꝝ (intende oracō ni mee) ſup
impetracōne eterne vite. ¶ Intende dico quia. Cla-
maui ad te ab vniuerſo orbe terraꝝ) ꝛ hoc (in anxietate
cordis mei) ut a te ↄſoler/ verū et ſi q̄ꝫ diu ſū in hac pere
grinacōe anxietur cor meū tēptacōnibꝫ· nō tñ ꝑ tua cle
mētia vincor qꝛ (in xp̄o qui ē petra firma exaltaſti me) i
q̄ oīs edificatus ē xp̄ianus. ¶ Nō ſolū exaltaſti ſꝫ exal
tatū et i fide firmatū· Deduxiſti) p te viā ad te verita-
tē ꝛ vitā ꝛ hoc (qꝛ factus es ſpes mea) i omni anguſtia
mea (et turris) .i. defenſio (fortiſſima) et inexpugnabile
p̄ſidiū (a facie diaboli) et ſocioꝝ eius q̄ famulos ſuos
inuicta ꝑtectōe cuſtodit. ¶ Tu es ſpes mea turris forti
tudinis et ideo tutiſſimus. Inhabitabo in tabnaculo
tuo) qꝛ in eo cōtra huius mundi picula (alaꝝ tuaꝝ) ſcꝫ
miſe̾die ꝛ potētie tue q̄ alis ꝓparātur (minime ꝑ tegar)
non ad breue tps ſꝫ (quouſqꝫ ſecula vite iſtius) diuina
adminiſtracōe (pagātur) ¶ Ideo dico firmiter ꝑtegar
in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Q̄m ſcio qꝛ tu deus exaudiſti
orationē meam) et vere exaudiſti qꝛ (dediſti ꝛ dabis)
futuri ſeculi (regnū in hereditatē ꝑpetuā timētibꝫ nomē
tuū) ſine diſtinctōne pſonaꝝ/ hēditatē dico q̄ nō morte
relinquitur ſꝫ q̄ cū largitore ſuo ꝑpetuo munē poſſidetur
q̄ ſic venit ad filios ut a teſtatore minime deſeratur/ hec
hēditas nō habꝫ finē ſꝫ cū ſemel ſuſcepta fuerit nunq̄ꝫ a
nob pmutacōe diſcedit/ vn̄ ſeq̄tur. ¶ Propha de etterni
tate hēditatis xp̄i et poſeq̄n̄s iuſtoꝝ coheredū eius ait
O deus pr̄. Sup dies) tpales (regis) nr̄i criſti quibꝫ
in p̄ſenti ecc̄ia regnat (dabis dies eternos) ut nō ſolū
hijs diebꝫ trāſeūtibꝫ regnet i ecc̄ia ſua ſꝫ etiā regnēt cū

illo ſancti in eternū ꝛ idem repetens ſub alijs verbis in=
quit (adicies ſup annos) quibus in pñti nobiſcū eſt (an
nos eternos qui pmanent in generacōnē et generacō=
nē) vnde ſequitur ¶ Permanet in eternū) ꝑplus fide=
lis (in conſpectu dei) dei pñtia ſp fruēs vbi tātā erit oīm
bonorum copia q̄ nulla erit ibi miſeria / nullusqꝫ ibi mi=
ſer (nullus ibi q̄ret miſcōiā) ꝛ q̄ nō deerit aliqđ de pmiſ
ſis nō ſoluti et omēs facie ad faciē videbūt deū (nullus
etiā req̄ret veritatē) Sic pſalmū dicā) ſic operabor (ad
honorē tuū) nō breui tēpore (ſꝫ q̄ diu durabit michi hoc
ſeculū) ut laudes a me tibi pmiſſas (et vota) bonorū o=
perū meoꝝ (reddā aſſidue) cōtinuādo (de die pñtis vi=
te uſqꝫ in diē) eternitatis ut ꝛ hic vota nr̄a reddamus et
ibi laudes dño ꝑpetua hilaritate cantemus eternas et
gratias indeficiētes exſoluentes.

¶ Pſalmus .lxi. in quo monemur ut ſpre=
tis rebus caducis eterna ſperemus.

Propheta in pſona cuiuſlibꝫ viri iuſti q̄ ſeculi vicia relin
quens ſoli deo ſe ſbditū eſſe ꝯmemorat dicēs / ꝯtra mun=
dos et carnales volētes eū decipe et ad ſimilē eoꝝ vitā
attrahere quid me tēptatis inimici: quid ē qđ me ſbuer
tere nitimini cur animā meā pdere vultis:

Nonne deo ſubiecta erit aīa

mea) agendo ſtrēnue q̄ ad eius honorē ꝯgnouero pti
nere / in ipo delectari. in ipo refici / et pter eū nichil aliud
ꝯcupiſcere. et hoc merito (qm̄ ab ipo eſt ſalus mea)
Merito ſbiecta deo debet eſſe aīa mea ¶ Nā ipſe eſt deꝰ
meus) qui creauit me cū non eſſem (et ſalutaris meus)
ſalutis mee q̄ in adā pierat p paſſionē ſuam reſtituitur

et ſuſceptor meus) ſub tua ꝓtectione in laboribus ſeculi ideoqꝫ tali adiutorio munitus (non mouebor amplius) ut prius fui carnis infirmitate ꝑgrauatus. ¶ Vox eccl'ie ſiue iuſti gn̄alis ad pſecutores xp̄ianoꝝ / o vos ſtulti.

Quouſqꝫ irruitis ſup hoies ?) innocētes / nō vos reuocat timor diuinus (ꝑducentes uſqꝫ ad mortē) quos deo deditos eſſe ſentitis q̄ vobis ↄſentire nolūt (et incubitis eis tāq̄ parieti inclinato ad ruinā / et macerie depulſe) putantes q̄ xp̄ianus ꝓplius ſit ſine defenſore et q̄ facile ruat / vos inania meditamini q̄ cū de9 ſit ſuſceptor me9 nō mouebor āpliuſ. ¶ Vox eccl'ie ↄtra iudeos ⁊ fictos xp̄ianoſ a q̄b9 etiā patit̄ ſic a paganis q̄ dicit Verūtn̄) iudei ⁊ ficti xp̄iani (cogitauerūt repellē a me p̄ciū meū) ſiue honorē meū .i. xp̄m q̄ p̄ciū ⁊ honor ⁊ gl'ia mea ē ne puro corde ab homib9 colerēt / illi ita. ſꝫ ego ſp (cucurri) ꝑ miliciā ⁊ viā ꝓpoſitā inflexibilis (i ſiti) ſalutiſ eoꝝ cupiēſ eoꝝ fide ſaturari / ſꝫ ipi (ore ſuo bn̄dicebāt) ut adulacōiſ me v̄bis deciperēt (⁊ corde ſuo maledicebāt) mala i me machinātes. ¶ Ipi me ꝑ tribulacōes ⁊ dolos impugnāt)

Verūtn̄ aīa mea ſbiecta eſto deo) et debes (qm̄) nō a me ſꝫ (ab eo ē paciētia mea) ip̄e eni paciētē ⁊ fortē i pſecucōib9 meis me fecit. Iterū merito ſbiecta eē debes aīa mea

Quia ip̄e ē deus meus) q̄ vocat me (⁊ ſalutaris me9) qui redemit ꝑ hūanitatē aſſumptā (et adiutor meus) ad bn̄ opādū ⁊ ideo (nō emigrabo) ab eius fide nō ſepabor ⁊ hoc. q̄ In deo ſalutaē meū) ſal9 mea (⁊ gl'ia mea) hic ⁊ i futuro. et ip̄e (ē meū auxiliū) in omi infirmitate mea (⁊ ſpes mea i deo ē) nō i reb9 ſcli. Cū ergo deus nr̄ talis ſit Sperate i eo omis ↄgregacō ꝓpli) ⁊ ut poſſitiſ ſecure ſperare (effundite) euacuate ab omi ſorde (corda ura) pecca ura v̄brimis lacrimis ↄfitēdo corā illo (ſperate)

dico q(deus adiutor nr in eternū) ¶ Ego monui ſperare in dño. ¶ Uerūtamē filij hominū) ad eos eue hoc nō attendūt(ſʒ ſūt vani) terrena appetētes ut auari(mēdaces in ſtateris)ut cupidi qui falſis ponderib ſtudent alios decipe vel ut heretici qui in exponēdis diuinis ſcripturis ſunt mendaces/ut ſimplices in aliquē inuoluant errorē. ſtudia aūt hoꝝ in hoc ꝯueniunt q de(vanitate ad vanitatē tendūt)alios(inidipm) vanitatis ducentes ut ſocios ſibi ꝯſtituant.

¶ Vox ecc̄ie. o vos filij ¶ Nolite ſperaē in iniqtate)i malicia q inde nulla vtilitas naſcatur ſʒ potius eterna dānatio pcuratur. et ad paupes ait(et rapinas nolite cupiſcere)auferēdo aliena p violētiā/nō enī pt crimē rapine indigentiā tollere. et ad diuites ait(diuitie ſi affluant nolite cor apponere)ut eas ſūmū bonum putetis. ut ille qui nō habet nō ambiat/et ille qui habet nō ſupbiat. Nolite hec mala facere. q Deus ſemel).i. immutabiliter(locutus ē) et eo loquēte(duo hec audiui)que omnes ſcripture diuine ꝯtinēt. ſ. q(poteſtas dei eſt)ad puniendū malos(et miſericordia)ad remunerādū bonos (q tu reddes vnicuiqʒ iuxta opera ſua)

¶ Pſalmus. lxij. in quo monet recte conuerſari in medio nacōnis praue.

Eccleſia neceſſitatib huius vite eſtuans clamat.

Deus deus meus ad te vigilo

te ſolū deſiderans et laudare cupiens et hoc excitante me(luce)tue gratie. ¶ Ideo vigilo quia. Sitiuit venire ad te anima mea)fontē viuū in quo plenā inuenirē refectionē/et inquieta ē donec quieſcat in te/ſitiuit hoc idē

ad laudē tuā et hoc(q̄p multipliciter caro mea) q multis et amplioribꝫ cauſis q̄p anima/ ſubiacet eni ãplioribus miſerijs.ſ.fame frigori et huiuſmodi. ¶ Sitiuit in te merito anima mea q pñs ſeculū eſt. Terra deſerta) quantū ad ſe oīni bono(et inuia) q nullā habꝫ viā p quā ad te veniatur(et inaquoſa).i.ſterilis et infructuoſa et ſic in hac ſiti degens ĩ mādatis tuis vigilādo(apparui tibi) p ſanctū deſideriū meū ut tua luce illuſtratus(viderē xp̄m virtutē et gloriā tuā) et quia apparui tibi obſequēdo te videre merui. ¶ Ideo hec oīa ago. Q ñ meliorē miſeōia ſup vitas) nā vita nature et vita grē ⁊ vita glorie pendent ex miſeōia dei(labia mea laudabūt te) p beneficijs michi ex tua miſeōia exhibitis. ¶ Et q miſericordia tua eſt ſup vitas. Benedicā te ĩ tota vita mea) bene viuēdo miſeōie tue tribuēdo totā(vitā meā) ad honorē et gloriā(nominis tui bona operabor) Leuabo manus meas in oratione. et hec petā vtinā.

Anima mea repleatur) ſapiētia q̄(adeps eſt) anime ſine qua aīa macreſcit ⁊ ita exilis efficitur ut ĩ bonis opibus cito deficiat. nō eni placet macra aīa deo ſicut nec cato macra dicebat̄ placere deo ĩ ſacrificio/ et aīa repleatur pia alacritate ſpūs ſancti q̄ q̄ſi pinguedo aīe ē(et labijs exultacōis).i.voce exultāte(laudabit os meū) nomē ſanctū tuū grās referēdo de tuis bñficijs. ¶ Laudabit te os meū ⁊ in ſtratu et ĩ mane ⁊ hoc ē. Sic memor fui tui ſupra ſtratū meū).ſ.inquiete p ſperitatis qñ ſolent hūana corda collata bñficia ĩ memoria vix habere(tūc in matutinis) quoqꝫ in bonis actibꝫ(meditabor in te. q fuiſti adiutor meus) niſi eni te iuuante bona a nobis impleri non poſſunt. ¶ Et quia fuiſti adiutor meus in periculis. In refrigerio qd̄ michi facient ale tue exultabo)

ideo exultabo(quia anima mea)feruēti dilectōne(ad=
heſit poſt te)ut te imitetur/⁊ qꝛ ſic(adheſit ſuſcepit me)
filius tuus xp̄us q̄ eſt(dextera tua)alaꝝ ſuaꝝ velamie
ꝓtegēdā. Quia ſuſcepit me dextera tua ipi pſecutores
In vanū queſierūt animā meā)fruſtrati intētione ſua
qui cōtradictōibꝫ celeſtibꝫ me extinguere tēptauerūt
(introibūt i inferiora infermi/ tradētur i ptāte hoſtiū ſu=
oꝝ)et cū malignis ſpiritibꝫ qui ſimulata verſutia veluti
(vulpes)hominibꝫ inſidiāt̄(erūt ſortes eoꝝ) Rex ve=
ro)xp̄us(letabitur i deo)pre et nos in ipo poſt reſurre=
ctōnē⁊ digni laude habebūtur(q̄ iurāt i eo)id ē qui ei
mētis inuiolabile obſequiū ꝓmittūt⁊ pſoluūt(qꝛ os lo=
quentiū)ↄtra eos i hac vita(iniqua obſtructū erit)in
iudicō qn̄ eternaliter ↄuicta oīs iniq̄tas obmuteſcet.

Pſalmuſ.lxiij.i quo docemur i paſſioībꝫ ſperaē i dño.
Vox criſti ex pſona hūanitatis.

Exaudi deus orationē meam

quia te totis viribꝫ precor(a timore inimici) populi iu=
daici(eripe animā meā)non p̄catur ut eripiatur a morte
quā libens ꝓ ſalute omniū venerat ſubire ſed a timore
populi pſequētis ne.ſ.propter timorē cederet inimicis.
Protegas me a ↄuētu⁊ ↄſilio.malignātiū)mala de
me cogitātiū.ſ.pncipū ſacerdotū et ſeniorū populi cum
me facies reſurgē/tūc eni q̄ me credebāt ↄmuniter mo=
ri reſurrectionis mee gloria ꝓbabūtur eſſe ↄfuſi(et ꝓte=
ges me a multitudine operantiū iniquitatē)actu ut me
occiderēt. Qui exacuerūt ut gladiū linguas ſuas)ac
cuſando xp̄m⁊ inclamādo mortē eius(intēderūt arcū
parauerūt dolos)parauerunt inſidias occultas/pſidū

quidē iudā datis triginta argēteis ſollicitarūt ut eſſet traditor/ q̄ eius videbatur diſcipulus. ¶ O res amara et omī felle deterior/ cōuiuā ad ꝓdicōnē diſcipulū ad necem/ cōſeruatorē pecunie ꝑmio ſubito fuiſſe corruptū.

¶ Intēderūt) quidē (arcū) malicie ſue (ut ſagittēt ī occultis) .i. occulte ſecūdū ſtultā opinionē eoꝝ immaculatū ſcilicȝ xp̄m qui nullā cōtraxit maculā pccōꝝ ſȝ celeſti puritate mūdiſſimus ab omī delicto ꝓbatur alienuſ. Subito ſagittabūt eū) .ſ. q̄ntū ad ſe. ſbito enī ſe putabāt iudei eū delere poſſe ſȝ tn̄ potius eius glīa dilatata ē (nō timebūt) tm̄ ſcelus ī deū ſuū ꝛ regē ꝑpetrārē O cor durū velle occidē hoīeȝ q̄ mortuos ſuſcitabat ꝛ inde nō timē ideo nō timuerīt qꝛ obſtinacōe duriſſima nō veritatis munimine ſolidata (firmauerūt apud ſe ſmonē nequā) qn̄ dixerūt reus ē mortis. ¶ Poſtq̄ firmauerūt iudei apud ſe de occidēdo xp̄m. ¶ Narrauerūt inter ſe) cōſilia capientes (ut abſcōderēt laqueos) q̄bꝫ xp̄m capere poſſent dicētes q̄s videbit eos) .ſ. laqueos q̄ſi diceret nec ip̄e nec eius amici ſic iudei ſcelerata mēte cōfuſi xp̄m tm̄mō hoiem putātes malignitatē ſuā nō credebant agnoſci ab eo cui cūcta celeſtia et terrena veracius patēt q̄ ip̄a ſibi ſint cōgnita. Scrutati ſūt multo ſtudio inq̄rentes) iniq̄tates ſi forte ī xp̄o repirēt aliq̄s ut inuenirēt q̄ ex cā accuſarēt eū ſȝ ip̄i (ſcrutātes) nō ſemel ſȝ (ſcrutinio) .i. aſſidua inq̄ſicōe (defecerīt) qꝛ ī eo inueniē nō potuerīt aliq̄d rep̄henſiōe dignū q̄ pccm̄ nō fecit nec inuētus ē dolus ī ore eius. ¶ Illi defecerūt/ ſȝ. Accedet) ſpōte (hō) xp̄us (ad) exequēdū (cor altū) .i. diſpōſiōnē diuini cōſilii ī patiēdo ꝓ ſalute hūani generis (et exaltabitur deus) in reſurrectōne/ occiditur ut hō in paſſiōe/ et exaltatur ut deus in reſurrectōe.. Defecerūt ꝛ iudei ab intēcōe ſua. qꝛ

¶ Plage eorum facte ſũt ſagitte puulorum) q2 michil nocuerũt ſicut canne quibus puuli ludũt q̃ nichil nocẽt/ reſurgente eni xp̃o furor eorum euanuit q2 quod voluerunt nõ impleuerũt (et lingue eorum) qui dixerũt cuſtodibus dicite q2 vobis dormiẽtibus venerĩt diſcipuli ⁊ furati ſũt eũ (infirmati ſũt ad eorum verecũdiã) ſi eni dormiebant quõ videre potuerũt/ ſi vero michil viderũt quõ teſtes fuerũt cõtra ſe ergo mentiẽtes locuti ſũt. ¶ Cũ innotuiſſet xp̃i reſurrectio/ et quod in noĩe crucifixi fierẽt miracula.
Cõturbati ſũt) ad ſalutẽ (om̃es) .i. aliqui de om̃i genere (qui videbãt) iudeos defeciſſe ⁊ intelligebãt ad redemp cõnẽ ſuã ſanguinẽ criſti fuſũ (et om̃is homo ſic cõturbatus timuit) penã pro peccatis. ¶ Illi tales ad xp̃i fidẽ euolantes: Annũciauerũt opa) miraculoſa incarnacõnis miſteria. gloriã reſurrectõnis ⁊ huiuſmodi (et facta eius intellexerũt) eſſe diuina q2 talia implere nõ poterat fragilitas hũana. ¶ viſo q2 reſurrexit xp̃s ⁊ aſcendit in celũ. Letabitur iuſtus) nõ in ſe ſʒ (in dño) et ſperauit ĩ dño. et in futuro qñ perſi dãnabũtur (omnes recti corde) quales ſũt om̃es qui p rectas ſemitas domini gradiũtur (laudabũtur) reddẽtur laudabiles q2 et dominũ laudãt ⁊ ab ipa veritate laudãtur/ quid enim laudabilius q̃ ab ipſo iudice in conſpectu omniũ angelorum glorioſe et deſiderãter audire/ venite benedicti patris mei et cetera.

¶ Pſalmus .lxiiij. in quo pphta videtur cõſolari fideles in hoc exilio p ſpem redeũdi in ſupnã ihr̃lm.

¶ Prophta in pſona iuſtorũ pegrinãtiũ in hoc mũdo/ O deus.

Te creatorē. te redēptorē. te ducē. te custodē (decet ymnus) ut te laudēt q̄ vel ſpe vel re ſūt (i ſyō) .i. celeſti bītudine vbi (tibi reddetur totū votū) nrm nō ſolū aīa ſʒ etiā caro iā p reſurrectōnē incorruptibilis facta p vtroqʒ tibi reddemus laudes ¶ Et qꝛ ibi reddēdū ē tibi votū/ ergo o dn̄e. Exaudi oracōnē meā) ut poſſim ad te ſine macula puenire (ſcio qꝛ an̄ tribunal tuū om̄es hoīes cōparebūt) reddituri racōnē eoꝝ q̄ geſſerūt in corpe mortali viuētes. ¶ Necce ē dn̄e qꝛ exaudias. qꝛ Verba iniquoꝝ) pr̄m nroꝝ i iniquitate gētilitatis viuētiū q̄ docuert colere ydola et ritus et mores ſuos (pualuerūt ſup nos) dn̄ati ſūt nobis qꝛ nos nati ī terra eoꝝ ſecuti ſumus mores ꝛ ritus gētiliū quibꝫ p etate et auctoritate obediēduʒ erat/ ſʒ tu qui pius es (iniq̄tatibꝫ nr̄is ppiciaberis) temetipm hoſtiā offerēdo p nobis. Dico ppiciaberis et ille. Beatus) eit (quē) tu (elegiſti) p grām a maſſa pditoꝝ ſeparādo (et aſſumpſiſti) in patriā celeſtēʒ/ talis (habitabit in celeſti ihrlm) quā dicit atria ppter āplitudinē. ¶ Vere bt̄i tales q̄ inhabitabūt ī atrijs tuis qꝛ. Replebūtur) .i. ſatiabūtur (in bonis) ꝛ gaudijs (domus tue) pr̄ie celeſtis cuius gaudia ad liq̄dū nulla mēs hūana pſcrutari ſufficit qꝛ nec oculus vidit nec auris audiuit nec ī cor hoīm aſcēdit q̄ ppauit deus hijs q̄ diligūt eū ecce (ſcm̄ ē tēplū tuū) nulluſ bi admittit̄ niſi ab om̄i ſorde purgatūs (mirabile ē in equitate) in quo ſupne bt̄itudinis gloria vnicuiqʒ ſcd̄m dignitatē ē diſtributa. ¶ Quibꝫ bonis ut poſſimus repleri. Exaudi nos deus ſalutaris nr̄) ut ab iſto exilio et captiuitate ad celeſtē patriā trāſeamus/ tu q̄ (ſpes es oīm hoīm) tā poſitorū (in finibꝫ) terre q̄ i remotis (i ſulis maris. ¶ Et merito in te eſt ſpes omniū. qm̄

Tu p̄parasti p̄dicatores) sicut montes habentes forti-
tudīe fidei et altitudīe sanctitatis hūiles ɔuersacōe.
ſed merito celsiores. quos misisti ad p̄dicandū et docē-
dū omnes gentes et hoc (in virtute tua) q2 p eos fecisti
magna miracula ut magnitudine verbi incredulos cō-
uerterēt ⁊ factorū admiracōne durissima corda molli-
rent. Et bñ potes p̄parare quia tu es. Accinctus po-
tētia) .i. indutus maiestate/ humanitas eni diuini verbi
ptāte p̄cincta ē/ ut qd̄ homo ex se nō habuit virtus diui
na p̄staret qui p illos montes id est aploꝝ p̄dicacōnē
(ɔturbas p̄fundū maris) .i. gentiliū corda ⁊ alioꝝ po-
tentū seculi demersa p̄fundius/ quorū etiā p̄dicationibꝫ
ɔpescis (sonū fluctuū eius) .s. maris et fremitū psecucō-
nū eoꝝ ɔtra ecclesiā vnde sequitur. Turbabūtur gē-
tes) maxime turbate sūt ad miracula aploꝝ ⁊ casū ydo-
loꝝ suoꝝ q̄ aploꝝ potētiā pauere videbūt/ et in eoꝝ
p̄sentia responsa denegare (et timebūt qui infra mundi
terminos ɔtinētur) et hoc p̄pter signa ⁊ miracula aplo-
rū tua v̄tute facta (et delectabiles facies ɔuersos de p̄-
speritate huius mūdi/ et ɔuersos etiā exeūtes de aduersi-
tate eius) itaq3 utrarūq3 rerū exitus delectabitur dñs q2
vndiq3 deuotos p abūdātiā sue largitatis acquirit.
Visitasti genus hūanū) tuo aduētu (⁊ inebriasti) eā
p̄dicacōne aploꝝ copiosissima ⁊ salubrima (et locuple
tacōnē) illius multis modis āpliasti. ¶ Bñ dñe potes
inebriare tuos q2 Flumē) .i. misc̄dia dei q̄ hic flumini
ɔpatur q2 nec aliqua siccitate pt minui nec potacōibꝫ
crebris pt expendi (repletū ē aquis) donis spūalibꝫ/ et
nō tm̄ potasti s3 etiā cibasti ut cōuiuiū dñi in nulla parte
esset defectuosū vñ (parasti cibū illoꝝ) scilic3 credentiū
corpus domini ihesu cristi cuius sanguinem bibimus et

de eius corpore ſagīnamur qđ non factū eſt caſu ſȝ qm̄ ita ab ip̄o deo p̄paratū) et diſpoſitū ē. ¶ Et tu dn̄e. Apoſtolos et alios p̄mitiuos fideles) qui de illo repleto flumine biberūt (inebria) aqua ſapiētie ita replēdo ut ſibi et alijs ſufficiāt (multiplica gn̄acōes eoꝝ) ut p̄dicatio beata nō deficiat ſȝ multiplicetur vn̄ catholica ſemp creſcat eccīa et (ī ſtillicidijs) .i. guttis cadētibꝫ de doctrina apoſtoloꝝ (letabitur rudis et nouiter credens) quibꝫ inquit apoſtolus. lac dedi vobis potū nō eſcam.

Et vere facies. qꝫ Bn̄dices) multitudini fideliū p quā catholica dilatatur eccīa / quā cū coronā nominat / ſignificat eā eſſe collectā ex omi circuitu terre (bn̄dices) q̄dē (corone) acquiſite. ſ. (anno) .i. tp̄e grē in quo apparuit (benignitas tua) ſcȝ que ē ab aduētu dn̄i uſqȝ ad finē ſeculi (et campi tui) ſcȝ. humiles ⁊ fideles (vberes fructus afferēt) ¶ Credētes de deſerto gētilitatis ad quos nullus p̄pheta fuerat deſtinatus. Pinguedinē grē ſpiritus ſancti abūdāter recipiēt) qn̄ ad eos aploꝝ p̄dicacō ſcā puenit ⁊ grā dn̄i p fidē decori facti ſūt quos p̄dē īncredulitatis macies horrēda turbabat (⁊ colles) .i. altiores viri ſicut martires (accingētur exultacōne) qꝫ preſtante dn̄o puenūt ad eternū gaudiū. Arietes ouiū) .i. apli et ceteri ſancti q̄ doctrine dono duces ſteterūt p̄plo xp̄iano (induētur exultacō e) gaudētes de fructibꝫ p̄dicacōnis et doctrine coꝝ (et valles) .ſ. humiles credētes (abundabūt frumēto) .ſ. frugi bonoꝝ operū de quo omes qui dicti ſūt (clamabūt ad dn̄m laudes dicētes ei)

¶ Pſalmus. lxv. in quo de exultacōe reſurrectōis xp̄i.

¶ Vox eccleſie.

Iubilate deo ineffabili leticia de gaudio resurrectōis (omēs habitātes terrā/ cōiūgite iubilacōni bona opa) ī gloriā resurrectōnis eius/ omī timore deposito (ānūciate) alijs (deū eē gloriosū) nō ad laudē vr̄am ſ; ad laudē ipius oīa referte.
Dicite deo) o fideles ɔfeſſiōe laudis (q̄ terribilia opera tua). ſ. q cū deus eſſes factus es hō/ q paſſus/ tādē q mortuus q reſurrexiſti. dicūtur aūt huiuſmōi opa terribilia q̄ pfecto dici poſſunt amabilia/ tū q i ſe incōprehenſibilia ſūt tū ut timeas/ ſi eni gaudes ꝓpter p̄dicta etiā time/ ne qd datū ē hūili auferat' ſupbo ⁊ lic; opa tua criſte magna virtute et pietate plena ſint tamen i hac virtute (mentiebātur inimici tui) iudei quando opa tua ſigna admirāda nō ſpū ſcō ſ; diabolo aſcribebāt dicentes te in beelzebub pńcipe demomorū illa facere.
¶ Illis ergo relictis in mendacio. Omnis hō te adoret te veneretur. tibi ɔcināt. te p̄dicet. ac in noīe tuo cuncta opereatr o altiſſime. Venite) o gētes p fidē ad xp̄m et lumine cordis ɔgnoſcite opa dei in antiquis pr̄ibus facta/ in nobis eē ɔpleta (q̄ terribilis ē ſup filios hoīm) terribile eſt cogitare quō vnus reprobatur ⁊ alius eligitur/ terribile eſt cogitare quō deus iudeos ex quib' natus ē xp̄us dereliquit/ ad ⁊ gētes idola colētes venit. Ecce opa que ſupius admonuit intelligē. Qui dn̄s ɔuertit mare i aridā) qn̄ hebreū pp̄lm p medios fluctus ire fecit (et in flumie). ſ. iordanis (tranſibāt pede) ſicco (ibi letabūtur in ipo). i. ſicut tūc populus iſrahel fuit letatus ita i pfiguracōne p̄dictoꝝ operū veraciter poſt letatus ē pp̄lus xp̄ianus. q populus ille p mare tranſiuit ſequēs xp̄i baptiſma figurabat i quo oīs amaritudo peccati abluitur. q vero flumina ſiccis pedib' ſine piculo

populus ille tranſmeabit/ ſignificat flueta huius ſeculi ſecuꝫ poſſe p gr̄am trāſire et ad flueta penitētie tutiſſime puenire/ et ibi.i.in oībꝫ opibꝫ ſic cōpletis ī nob̄ letabim̄ in ip̄o.ſ. deo q̄ ī hijs letātur xp̄iani. ¶ In ip̄o dico deo letabimur. Qui dn̄atur oībꝫ ī virtute ſua ꝓpria ī eternū) hoc ē ꝓpriū eius q̄ licꝫ dn̄ari poſſunt p̄ncipes terraꝝ nō tn̄ in v̄tute ſua ſꝫ dei/ nec in eternū(oculi eius reſpiciunt ſup gentes credituras) ut miſereatur eis(iudei vero et alij increduli irā dei ꝓuocātes nō exaltētur ī ſemetip̄is) ſꝫ humiliētur ꝛ dep̄mātur. ¶ Et ideo. Benedicite gētes deū nr̄m) ꝯſona p̄dicacōe glorificate(et auditā facite vocē laudis eius).i. firma credulitate ſuſcipite et alijs p̄dicate vocē illā quā pr̄ de filio dixit ī baptiſmo hic ē filius meus dilectus ī quo michi bn̄ ꝯplacui/ quā puriſſimis ac deuotis mētibꝫ oportet audire ut vnus ac idē credatur dn̄s xp̄s qui an̄ ſecula a pr̄e ꝓgenitus ē ꝯſubſtātialis/ ip̄e etiā ex maria v̄gine ꝓcreatus dignatus ē nob̄ fieri ī aſſumpta hūanitate ꝯſimilis. ¶ Predicāda ꝛ laudāda ē miſc̄dia dei q̄ Poſuit animā meā) q̄ p ecc̄o mortua fuerat(reduxit ad vitā).i. ad xp̄m(et nō dedit in cōmocōnē pedes meos).i. fecit ut nō recedā a via recta et operibꝫ bonis. ¶ Quod aūt a multis piculis fit ecc̄ia ī ſuis mēbris oñdit dn̄s in pſona martirū nō in p̄ceps dediſti pedes nr̄os/ ſꝫ bn̄. Probaſti nos) aduſis ꝛ tēptacōnibꝫ(igne) tribulacōis(nos examinaſti) nō ſicut fenū qd̄ in cinerē vertitur ſꝫ(ſicut argentū) qd̄ a ſordibꝫ mūdatur. Induxiſti nos) in carceres induxiſti dico quia oīa tua volūtate conſtat eſſe facta(poſuiſti tribulacōnes) flagella ꝛ verba(in dorſo nr̄o.) impoſuiſti hoīes) peccatores q̄ ſic dominarētur(ſuper capita nr̄a) ut de nobis ſentētias capitales dare poſſent.

Jtē Tranſiuimus p ignē et aquā) qđ utiqȝ factū eſt qn̄ alios martires ignis aſſumpſit et alios aq̄ deuorauit (et eduxiſti nos) de igne et de aqua (in refrigeriū) .ſ. in ſecuritatē celeſtis p̄rie. ¶ Vn̄ ſequitur. Jntroibo in domū tuā) eterne btitudinis (in olocauſtis) .i. me totū offerē do tibi ut nichil remaneat qđ nō ꝯſumat ignis diuinitatis qđ in reſurrectione erit qn̄ nichil manebit corruptibile ī carne mea/ nichil culpabile in ſpiritu (et reddā tibi vota mea) .i. laudes tuas ſub ꝑpetuitate tua decantē et cū oīni celeſti milicia ymnū glorie dicā ſp. hec ſūt vota et deſideria (q̄ fideles labijs ſuis dn̄o obtulerūt) ¶ Reddā etiā tibi vota q. Locutū ē os meū cū ego ī tribulacōe aliqua) vel in aliquo nc̄citatis articulo poſitus eſſem. Jntroibo ī domū tuā ī olocauſtis ꝙ dū vixero. Offerā tibi meip̄m cū medulla intimi amoris! et cū acceptabili oracōis ſuauiſſimo odore) ſic ex apl'oꝝ tradicōibꝯ habemus (offerā tibi) inquit eccia (boues) .i. p̄dicatores q̄ pectora humana feliciter exarātes eoꝝ ſenſibꝯ celeſtis v̄bi ſemiā fructuoſa ꝯdant (offerā etiā hircos) fetidos in pccīs ꝯuertēdo ad te. ¶ Eccleſia ꝯuertit ſermonē ſuū ad fideles deuotos ut exēplo ſue liberacōis āplius cōfidāt in dn̄o dicēs. Venite) o vos gentes (q̄ timetis deū) et parate vos ad intelligentiā (et audite) auribꝯ cordis (et narrabo quāta) bn̄ficia (deus fecit aīe mee)

¶ Jnter ea q̄ fecit anime mee hec fecit ꝙ clamātibꝯ gētibꝯ ad ydola et ad lapides ego. Clamaui puro corde) recta ꝯſciētia nō volūtate pu'erſa (ad dn̄m) q̄ me fecit et refecit (et exultaui in eo qđ lingua ꝓtuli) ¶ Et ꝙ puritas in oracōe req̄ritur ita ꝙ orātis animus nullis cogitacōnū ſordibꝯ polluatur/ dicit. Si iniquitatē aſpexi ī corde meo) ut ꝯplerē eā (nō exaudiet dn̄s) ꝙ tlis oracō nō ē

exaudicõe digna. ¶ Propterea q̃ nõ dilexi iniq̃tatẽ in corde meo. Exaudiuit me et intendit voci deprecacõis mee) et miſtus ẽ michi. Et q̃ ſic exaudiuit me. Benedictus dñs q̃) plenus miſericordia(nõ amouit) nõ repulit(oracõẽ meã a ſe) pie enĩ aures eius ſemp iuſtorũ p̃cib⁹ patẽt(nec amouit miſericordiã ſuã a me) ſ3 amplioꝛa miſericordie ſue beneficia ab eo ſpero.

¶ Pſalmus ·lxvi· in quo propheta monet ad laudẽ dei et ad bene operandũ.

Deus miſereatur nr̃i (errãtes reducẽdo ad viã rectã3 (bñdicat nob) augẽdo in nob bona ſpũalia(et oñdat) deus pr̃(claritatẽ filij ſui) q̃ eſt vultus eius/ generi humano p incarnacõnẽ ut ab eo capiamus luce3/ q̃ nemo p̃t videre niſi q̃ claritate eius pfuſus eſt(et miſereatur nr̃i) repetit q̃ queadmodu3 illuminacõ ſine dei miſcõia nõ p̃t haberi/ ſic nec habita ſine miſericordia p̃t o ſeruauari. Et ad hoc illuminet. Ut cognoſcamus) in p̃ſenti vita vbi neceſſaria eſt cognicõ(viã tuã) ·i· filiũ tuũ p quẽ puenitur ad te/ in qua via nemo erraẽ p̃t niſi q̃ ab eius regulis deuiare p̃ſumit/ cognoſcamus dico(eũ omniũ gentiũ eſſe ſaluatorẽ. Et cũ cognouerit te p fidẽ. Confiteãtur tibi) peccata ſua accuſando ſe de eis et ipis peccatis deletis(confiteãtur tibi cõfeſſione laudis(populi) nõ pauci ſed(omnes) ¶ Quia vero qui iã confeſſi ſũt peccata ſua/ formidare nequeũt futura iudicia tanq̃ ſibi damnãdi de talib⁹/ propheta loquens ait.
Letentur et exultent gentes) que faciem dei confeſſione preuenire meruerũt/ et ouertens ſermonẽ ad deũ

ait(qm̄ iudicas)in futuro iudicio(in eq̄tate)reddēs sin gulis scd̄m sua merita humiliū corda sanādo et supborū colla ꝯcidēdo(et gentes ī terra dirigis)faciens eas in hoc mūdo ꝯfiteri ut diabolico neq̄ant errori esse subditi. Cō fiteātur tibi ppli deus)ꝯfessiōe laudis(ꝯfiteātur tibi ppli om̄s qm̄ terra)nr̄i cordis q̄ prius ī infidelitate ꝯsistens spinas et tribulos viciorum pferebat expurgatis sordibꝫ ydolatrie(dat fructū bonorū operū)et plurimos fru= ctus v̄tutū ¶Et ideo. Bñdicat deus)pr̄.s.in hac vita multiplicādo in nob̄ v̄tutes(et bñdicat nos deus filius/ bñdicat nos deus spūs sanctus/et metuāt eū)qui ē vnꝰ in tribꝫ psonis timore filiali(om̄es hoīes de om̄ibꝫ fini= bus terre)ut susceptā fidē accurata sollicitudine custo dirent.

¶Psalmus.lxvij.in quo de exultacōe cristi et ruina aduersariorum.

Propheta cōsiderās optans resurrectionē cristi in qua dissiparentur aduersarij eius ait.

Exurgat deus id ē xp̄s a morte(dissipentur inimici eius)iudei qd̄ imple tū est in dispsiōe titi et vespasiani(fugiāt q̄ oderūt eū)a p̄ntia dei q̄ vbiq3 est p̄ns/qui reprobi in iudicō p̄sentiā xp̄i iudicātis euadē cupiēt/licet minime possint(q̄ oderūt eū).i.qui i sua ptinacia psliterūt Sicut deficit fumus) sic in supbia et elacōe sua deficiāt(sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt peccores cū an̄ dei faciē)in iudicio deducentur. Et iusti reficiātur)delicijs diuinitatis(et ex= ultēt positi in ꝯspectu dei)in clara visiōe eius(et delectē= tur i leticia sua)quā nouerūt nullo fine claudendā.

Propheta ꝯuertit sermonē ad fideles quibꝫ tantā spem dedit hortās eos ad laudes deo decantādas dicens.

Cātate deo) puro atqꝫ fideli ſp aio (laudate eū) opa vrā in gloriā nomis eius referēdo (iter facite ei) corda vrā purificata ꝑparādo q̄ dignetur ipe ſanctus dn̄s introire (q̄ aſcēdit ſup occaſū) .i. morte a mortuis reſurgēdo (cui nomē eſt dn̄s) abſolute. qui ꝑeſt omi creature.
Exultate) in interiori hoie i ɔſideracōe ꝑmij futuri/ q̄ erūnas pn̄tis vite mitigat/ ideo etiā exultate q2 (q̄ vos ɔturbāt) .ſ. oppreſſores pauperū viduarū ꝛ orphanorū turbabūtur (a facie eius) .ſ. dei qn̄ dicet ite maledicti in ignē eternū a facie eius dico q̄ ē (pr̄ ꝛ patronus orphanorū ꝛ iudex viduaꝝ) ¶ Iterū ꝓpha ɔmēdās xp̄m ait.
Deus inhabitat i loco ſcō) .ſ. in āgelis ꝛ ſanctis viris (q̄ habitare facit hoies vnanimes i domo) eccie q̄ mutua caritate ſociātur/ qꝝ ē cor vnū ꝛ aīa vna i dn̄o. ¶ Alia cōmēdacō q̄ .ſ. deus. Eduxit vinctos) de vinculis pccōrū ꝛ ſcōs prēs de carcē inferni (fortitudis ſue robore) alligato diabolo eduxit quos tenebat ille captiuos (ſilr etiā eos) eduxit ſoluēdo eoꝝ pcc̄a (q̄ exaſperāt) et ꝓuocāt deū ad irā (q̄ habitāt i mala ɔſciētia) carnis voluptatib9 dediti/ taliū eni miſeretur aliqn̄ deus ꝛ educit eos a iugo ac ſuitute diaboli. ¶ Vere dn̄e educes vinctos.
Cū te ipm o deus manifeſtū oſtēdes hoib9 ꝛ fideles in opib9 tuis pietatē potentiāqꝫ ɔgnoſcentes ad te cōuertētur) et cū (deſertis) iudeis (ꝑtrāſieris i deſertū) gētilitatis vbi multos abſolues pccoꝝ vinculis alligatos.
Tūc. Mota ē terra) .i. habitatores terre excitati ſūt ad fidē ꝛ hoc q2 (celi) .i. apl̄i (diſtillauerūt a facie) habitātes i eis. doctrinā ſalutarē. miracula plurima magna faciētes (facie) dico dei veteris legis ꝛ antiqui teſtamti.
Pluuiā) doctrine ꝛ gr̄e tue (volūtariā) .i. gr̄tis datā aliquo meito (ſegregabis hēditati tue (ꝑplo iſrlitico cui

pn̄tialiter p̄dicaſti q̄ hẽditas (infirmata ē) .i. excecata
q̃ noluit recipe v̄bū tuū (vero pfeciſti eā) ſupplēdo locū
eius de gẽtibꝰ. vn̄ ſeq̇tur (Aīalia tua) .i. gẽtes q̄ dicūt̄
aīalia tū q̃ indomite tū q̃ ſine lege tū q̃ veluti irracōna=
biles cultū dīmū ⁊ honorē irracōnabili creaturē ipē impē=
debāt (habitabūt ī hẽditate) .ſ. eccīa tua q̃ vna cū iudeis
fiet hẽditas tua cū vere religiōis cultū te miſerāte pceꝑe
rint (habitabūt) q̄ dē nō meritis ſuis nec ſua v̄tute ſ; q̃
(ī dulci miſcdia tua) ab eterno (ꝑparaſti) hoc (pauperi)
ꝑplo gẽtili ad te ꝯūſo ⁊ diuitijs ſupbie carenti. ¶ Ad q̄ꝝ
gẽtiū ꝯuſionē (Dn̄s dabit euāgelizātibꝰ) vtriuſq; te=
ſtamti (ſciētiā) et ita euāgelizaē (in v̄tute mlta) v̄bo do=
ctrine / ſcītatis exēplo / ⁊ miraculoꝝ imnēſitate. (Rex
v̄tutū) .ſ. āgeloꝝ ⁊ poteſtatū (dilecti filij ſui ⁊ ſup oīa ſp=
q; dilecti) dedit filio ſuo (diuidē ſpolia) .i. ꝑplos a diabo
li captiuitate ereptos ſ ordinādo eos ī diuſis ordinibꝰ qd̄
et fecit ꝯſtituēs ī opꝰ miniſterij ī edificacōz corpis ſui ali
os apl'os alios ꝓphas / alios euāgeliſtas alios docto=
res / q̄ ordinū vaīetas ⁊ officioꝝ diſtribucō ordinat̄ ad
ſpecioſitatē domus eccīe ſic̄ ſpecioſū ē corpus diſtribu=
cōe mēbroꝝ. ¶ Faciet ⁊ hoc. qm̄ (Si vos fideles q̄ ceſſatis
a ſtrepitu ⁊ opibꝰ ſcl'i) meditātes dīnaꝝ ſcpturaꝝ ſacrā
q̄ ꝯtinētur (inter duo teſtamta) ⁊ ī eis delectemini ſuſtu
lerūt vos (pēne) .i. v̄tutes q̄bꝰ ad celū celeiter volaē poſ
ſitis (pēne dico colūbe de argētate) .i. eccīe q̄ talis dicit̄
q̃ innocētiā h; colūbe et dīni eloquij argēteo cādore re=
ſplēdet / cuiꝰ eccīe ⁊ cuiuſcūq; mēbri eius (vltima ī ſpē au
ri) clarificata reſplēdet q̃ poſtq̄ de hoc mūdo diſceſſeit ſu
pra aurū eius gr̄a lucebit. ¶ Et hoc eē faciet nob̄ dn̄s. q̃
(Dū celeſtis rex) xp̄s poſt aſcēſiōz ī celū (diſcernit) ordi
nata ⁊ diſponit (reges) ſcōs platos q̄ bn̄ regāt ⁊ ſe ⁊ alios

ſup eccīā ipi ⁊ alij coꝝ ꝑdicacōib⁹ ad fidē xp̄i ɔūſi ꝑ fi-
dē ⁊ baptiſmū (ſup niuē dealbabūtur ī ſelmō) qd̄ vmbra
interp̄tatur .i. in v̄tute xp̄i / et obumbracōe ſp̄ūs ſancti q̄
mōs ſelmō in quo ē plenitudo grē ⁊ vmbra nob̄ fit ⁊ re-
fugiū ɔtra eſtus huius ſcl'i ē mons xpus q̄ ē (mōs pin-
guis) ex quo ꝑpetua et ſuauia fluēta deſcēdūt q̄ aq̄s h̄z
irriguas ⁊ celeſti ſuauitate ɔditas. Mōs coagula-
latus ē) xp̄s ꝓpter puulos nutriēdos q̄ nō eſca corpulē
ta ſꝫ coagulato lacte potādi ſūt quos lacte tenerioris
doctrine paſcit et nutrit (ē etiā mōs pinguis) qꝛ fertili-
tate ſua ſp̄ vb'rimus ⁊ ꝓpter maturos quos pane ſoli-
dioris doctrine cibat / et ɔuertens ſmonē ad iudeos re-
p̄hendēs eos q̄ xp̄m purū hoiem eſſe credētes dicebāt
illū aliquē ꝓphetarū eſſe dicit (ut q̄d) vos iudei (ſuſpica
mini mōtes coagulatos) .ſ. viros ſcōs ꝓphetas ut mō-
tē xp̄m nichil diſtare ab eis credatis. falſe creditis / qm̄
et ſi alij ꝓphete ꝓpter v̄tutū excellētiā ⁊ operū ſoliditatē
montes coagulati dicātur / nō attingūt tn̄ ad celſitudinē
illius mōtis qui ē in v̄tice montiū. ¶ Nō ſuſpicamini hoc
iudei / qm̄ xp̄s ſolus ē ille. Mons in quo bn̄placitū ē
dn̄o habitaē in eo) pſonaliter (et inhabitabit ī eo inſe-
parabiliter) in alijs vero mōtib⁹ .ſ. ſanctis habitabit ꝑ
grām uſqꝫ (ducat eos in finē) .i. ī ſe deū ɔtēplādū. ¶ Li-
cet alij ſancti ɔparabiles nō ſint altitudini xp̄i q̄ ē mōs
montiū ſanctus ſcōꝝ / rex regū / et dn̄s dominātiū / nichil
omnius copulati caritate ſūt. Currus dei) quē ille ve-
lut auriga inſedit / ⁊ ad volūtatis ſue miniſteriū ſalutari
lege moderat' ⁊ regit. currus dico (decē milib⁹ mlt'iplex)
.i. ex infinita numeroſitate oīm credētiū. poſuit finitū ꝓ
infinito / q̄ innumero (milia) ſūt (letātiū) ⁊ hoc qꝛ (deus ē
in eis) qui magne exultacōis ⁊ cumulus ⁊ bonorū oīm

dulcedo mirabilis / et quare in eis qꝛ obſeruāt mādata dei q̄ data ſūt (in mōte ſynai ſancto) ¶ Propheta duertens ſermonē ad xp̄m ait. Aſcendiſti) o criſte (in altū) ſup om̄es altitudines ac honores. ſup om̄s celos ad dexterā patris ⁊ liberatos ſanctos pr̄es a captiuitate diaboli p̄duxiſti ad celos (et accepiſti dona (a pr̄e diſtribuēda) hoībꝫ. ¶ Inter alia dona inſup accepiſti qꝛ. Qui nō credebāt prius deū inhabitare) poſſe mortalibꝫ ſicut gētiles qui deū inhabitare inter hoies nō credebāt p̄ gratiā ſancti ſpūs inhabitātur ab eo. ¶ Propheta p̄uidēs tantā miſericordiā dādā hoībꝫ plenuſ leticia dicit. Bn̄dictus dn̄s) ſit cunctis diebꝫ (om̄iqꝫ tē͞pore) a fidelibꝫ laudetur (q̄ aſcendit ī altū duxit captiuitatē dedit dona hoībꝫ et ꝓſperū iter faciet nobis aſcendēdi) quo ip̄e p̄ceſſit (deus ſalutariū nr̄oꝝ). i. ſaluacōnū nr̄aꝝ qꝛ de pluribꝫ periculis liberat. nullus ergo de proſpero itinē dubitet cui dux ſalutaris ē dn̄s criſtus. Merito dicitur deus ſalutariū nr̄oꝝ qm̄. Deus ē deus habēs poteſtatē ſaluādi) quoſcūqꝫ voluerit / quapꝓpter ip̄e nos ſaluos fecit qui p̄ nobis mori dignatus ē / et qꝛ diceret aliquis quō morimur ſi ſumus ſaluati reſponſio eſt duplex ſcd̄m duplicē intellectum huius litere / p̄mo nō dedigneris ſi moreris qꝛ (ip̄ius dn̄i) qui ſine peccato fuit (exitus) ab hac vita non alius fuit (q̄ꝫ mortis) ſecūdo noli diffidere ſi moreris ſed ſpera qꝛ (exitus dn̄i) quo reſurgēdo a morte exiuit (fuit exitus). i. deſtructio mortis qꝛ p̄ mortē ſuā mortē deſtruxit vn̄ hic ip̄e inde exiuit et nob̄ exire dedit / ſpe enī ſaluati ſumus. ¶ Licet. Deus) p̄tātem habeat ſaluos faciēdi pereūtes. qꝛ tn̄ iuſtuſ eſt (ofringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ) auctores ſcꝫ iudaice ſedicōnis ſcꝫ p̄ncipes ſacerdotū et ſeniores iudeoꝝ

ꝯfringet etiā (v̄ticē capilli) .i. excellētiā ⁊ elacōnē / ſectaſ .ſ. hēticoꝝ quibꝫ eleuabātur ⁊ ſupbiebāt (pābulantiū) dico .i. pſeuerātiū (ī delictis ſuis) ¶ Quoſdā dn̄s ꝯfringet ⁊ quoſdā etiā ꝯuertet. qm̄ (Dn̄s dixit ex baſan) qđ interp̄tatur ſiccitas .i. de hūano genē / qđ ſiccitas poſſederat ariditate pcc̄i (ꝯuertā ꝯuertā) pfecto multos de gētilitate ad viriditatē ſuā dū illi flumos ſalutis infudit (ꝯuertā in pfundū maris) etiā de eis q̄ in vicioꝝ pfundo iacēt. ¶ Propħa admirās ꝯuerſionē aliquoꝝ q̄ fiet p xp̄m ꝯuertēs ſermonē ad ip̄m ait. ita cōuertes eos q̄ an̄ gradiebātur in voluptuoſo mari ut q̄ p̄us erāt inimici fiāt (Pes tuuſ) q̄ portet te p̄dicādo ⁊ p noīe tuo certādo uſqꝫ (ad effuſionē ſanḡnis) et ita ut de inimicis tuis fiāt optimi p̄dicatores / q̄ veluti (canes) pro te dn̄e clamoroſis latratibꝫ ꝯtra hoſtes invigilēt ⁊ domū eccīe tue / cautiſſima ſagacitate cuſtodiāt / et hoc non a ſeipis habebūt ſꝫ ab ip̄o dn̄o q̄ amara mutat in dulcedinē / triſticiā vertit ī gaudiū / egritudines deteſtabiles in ſalutē Inde aliqui ita mirabiliter ꝯuerſi ſūt ad te o xp̄e. quia (Viderūt ingreſſus tuos) q̄bꝫ veniſti ī mūdū ⁊ vixiſti in eo / videlicꝫ incarnacōꝫ. veſtigia p̄dicacōis q̄bꝫ innocēter ī hoc mūdo ſās greſſibꝫ ābulaſti / miraculoꝝ immēſitatē ſanctiſſimā vitā. ſplēdidiſſime ꝯuſacōiſ exēpla / ingreſſus dico (regis mei q̄ habitat in ſcō) tēplo eius .ſ. in corpe eius ī quo ē plenitudo diuinitatis quā pfidi videre nō poterāt. Cōuertētur etiā q̄. (Pncipes) .i. apli q̄ (pplſoꝝ) credētiū pncipes fuerūt (puenerūt eos) q̄ p̄us credētes ⁊ ſe aliꝫ fidei ⁊ bone opacōis exēpla dederūt et hij nō ſoli ſꝫ (ꝯiuncti multis alijs) ſua p̄dicacōe ꝯuerſis laudes dn̄i non voce tm̄ ſꝫ bonis actibꝫ pſonātibꝫ / et ne credēs femineū ſexū ꝯtēptū / ſeq̄tur (ī medio iuuēculaꝝ

p̄ma etate florētiū q̄ (timpana) ſua hoc ē corporis tēſio-
nē ad deū laudes gloriāq; vertert macerātes ſe ieiunijſ
carnis afflictōne gaudētes. ¶ Propter hec oīa bona a
deo ſuſcepta (In) Nos fideles bn̄dicite deo) nō p diuerſa
cōuēticula paganorū nec p hēticoꝝ ſpelūcas ſ; (i ecc̄ijs)
vbi ē locus bn̄dictōnis vbi recta ē fides ꝛ recta cōfeſſio.
qui eni extra eccleſiā ſūt/ deū digne laudare nō poſſunt.
Bn̄dicite dico. De fontib; iſrahel) .i. de doctrina xp̄ia-
na quā gētib; ap̄li infuderīt fons religiōis inde ad cer-
tas nacōes emanauit/ ab ap̄lis ergo doctrinā ꝛ exēplū
ſumite/ q̄s dn̄s fontes doctrine ex iſrl' xp̄s p̄us elegit.
Inter quos fontes ſiue ecc̄iaꝝ p̄ncipes ē (paulus de
tribu beniamin) ortus ap̄loꝝ (nouiſſimis) tp̄e adoleſcē
tie vocatus et cōuſus (q̄ raptus ē) uſq; ad terciū celū.
Ibi etiā inter p̄ncipes) in ecc̄ia cōſtitutos ſūt p̄ncipes
(iuda) .i. ap̄li ſancti q̄ deſcēderīt de tribu iuda de q̄ natuſ
ē xp̄s ꝛ cognati eiuſ (ꝛ p̄ncipes zabulō/ et p̄ncipes nep-
talim) .i. ſcā ap̄li deſcēdētes de tribu zabulō ꝛ tribu nep-
talim. Propha accepto tā ineſtimabili munē ad p̄rē
cōuerſus dicit. Mā da deus) p̄r (v̄tuti tue) .i. xp̄o/ q̄ de
hoc .ſ. (cōfirmet id qd̄ ip̄e deus opatus eſt in nob̄) nos
docēdo/ reſurrectōnē ſuā manifeſtādo. ſp̄m ſcm̄ mittēdo
ut fides quā nob̄ donaē dignatus ē firma ſtabiliſq; ſp
maneat. ¶ Q̄d opatus es dico/ incipiēdo A tēplo tuo i
iheruſalē) ibi eni xp̄us pſonaliter p̄dicauit/ ibi ſp̄m ſcm̄
ſup ap̄los miſit/ quib; ap̄lis ꝛ alijs diſcipulis cōfirmatis
et fidē cōſtāter p̄dicātib; p orbē multe gētes cōuerſe ad
xp̄m (reges) et p̄ncipes (dederūt) multa ꝛ magna (mu-
nera) ad edificacōꝫ ecc̄iaꝝ ꝛ ſuſtētacōꝫ miniſtrorū i eis.
Propheta nūc cōuertit oracōnē ſuā ut deus fidei hoſtes
ſua v̄tute cōpeſcat/ videlicꝫ tirānos ꝛ hereticos dicens.

Increpa) cõpeſce (feras) .i. tirãnos gẽtiles pn̄cipes romanos quos feras nominat ꝓpter crudelitatẽ / vñ ſepe dabãt feris martires deuorãdos (arũdinis) vero qꝛ pn̄cipes romani vento vane glie mouebãtur / cõpeſcenda eſt etiã cõgregacõ (thaurorũ) .i. hẽticorũ q̄ ſũt ceruicoſi indomiti q̄ erecta ceruice ſeducũt aīas innocentes / et ad ſuũ gregẽ trahũt quos infelici pſuaſiõe decipiũt / inter quos leues ad ſeducẽdũ ſũt (vacce pplorꝝ) .i. muliercule vel muliebriter viuẽtes ducti volũtate leuiſſime q̄ p fidẽ doctores tãq̄ thauros ſequũtur / horꝝ aũt tirãnorꝝ et hereticorꝝ ſtudiũ ẽ ut p tormẽta aut dolos aut blãdimenta (ſeparẽt et auertãt) a veritate fidei eos q̄ magis q̄ (argentũ) in fornace (pbati ſũt) .ſ. catholicos doctores. Diſſipa gẽtes) .ſ. hereticos et alios eis cõſentiẽtes (que bella volũt) ſedicões cõmouẽtes adũſus ecclĩã. qđ fiet quia (de egipto) .i. de mundo pcc̄i nigredine tenebroſo venient (legati) .i. apli q̄ pacẽ mũdo attulerũt dicentes / genus hũanũ deo prī recõciliatũ ẽẽ p xp̄m venient dico ad cõuertẽdũ pplos de tenebris pcc̄orꝝ (ethiopia) .i. gẽtilitas demigrata pcc̄is (pueniet manus) id ẽ vindictas (dei deo) reconciliata p fidẽ ad pſentiã quia prius credet q̄ deus vindicet de ea. ¶ Propha exultans de hac gentiũ cõuiſione ad deũ inuitat oēs fideles ad laudẽ dei dicẽs. Regna terre) .i. omne genus hoim (cantate deo) cũ puritate mentis et (pſallite dño) bñ operãdo ad laudẽ eius q̄ mõte oliueti q̄ ẽ ad orientẽ aſcendit ſup oīs celos. ¶ Et qꝛ poſt aſcẽſionẽ poſt paululũ venturus eſt ad iudiciũ dicit propheta qꝛ tũc.

Vocẽ ſuã virtuoſam faciet) ut ad vocacõnẽ ſuã oēs hoies reſuſcitẽtur / et qꝛ tantus eſt / vos oēs hoies (date gloriã deo) regnanti ſup omnes vidẽtes deum cuius

magnificentia et virtus) apparebit in ſanctis apoſtolis et alijs viris pfectis qui aliqñ (nubibus) cparantur qꝛ nõ ſolus veniet ad iudiciũ ƺ cũ ſenioribꝫ populi ſui.

¶ Vnde ſequitur

¶ Mirabilis deus i ſanctis ſuis) quos poſt multas tribulacões euexit in ſublimitate celoꝝ (deus populi criſtiani dabit plebi ſue) fragili et infirme (virtutẽ) reſurrectionis (et fortitudinẽ inmortalitatis) quã in ſua carne premiſit / pro tãtis ergo bonis a deo nobis ꝓmiſſis dicamus nos cũ ꝓpheta gratias agẽtes illi (benedictus deus)

¶ Pſalmus . lxviij . in quo de paſſione xp̄i
Vox filij ad patrẽ ex pſona hũanitatis:

Saluũ me fac deus

nõ rogat ut differatur paſſio qua genus hũanũ redimere decreuerat ƺ ut non diu retineretur in morte (quoniã aque) id eſt ſedicões et pſecucões populi iudeorũ (intrauerũt uſqꝫ ad animã meã) intantũ eni ſeuierũt in me ut auferrent vitã meã.

¶ Saluũ me fac oro deus / quoniam Infixus ſũ in limo profundi) captus ſũ . cprehenſus ſũ in manibus iudeorũ qui ſunt limus id eſt corruptio ſecundũ cmunẽ naturam humanitatis que de limo formata eſt . ſed dicuntur limus profundi propter ſceleratã et profundã iniquitatem eoꝝ (et nõ eſt ſubſtãtia) id eſt carnis virtus p quã exinde euadam niſi tu ſalues.

¶ Veni in altitudinẽ) pſecucõnis inſanientiũ iudeoꝝ (et ſeditio) cõcitata p eos (demerſit me.) in mortẽ.
Et de hoc non ſũt excuſabiles quia ego clamaui oſtendendo ea nõ eſſe faciẽda que michi faciebant / et hoc /

Clamans laboraui) quia nō audiebar a pfidis(rauce facte ſūt fauces) id eſt ſimiles rauco qꝛ a paucis exaudiebar(defecerūt oculi mei) carnales qui in morte extincti ſunt(dū ſpero in deū meū) qui me cito reſuſcitabit. Conſequenter plangens multitudinē pſequentiū ait.
Multiplicati ſūt ſup capillos capitis mei. qui oderūt me ſine cauſa) gratis oderunt me qm̄ ſine vllis offenſionib9 ſine merito pſecuti ſūt me.
Et nō tantū ſunt multi ſed.
Confortati) ſūt p herodem et pilatū(et fortes facti ſūt inimici qui me pſecuti ſūt iniuſte) in qua tribulacōne(exſoluebā) penas pro hijs(que nō rapui) id eſt pro peccatis que nō ꝑpetraui. ſed primi parentes rapuerūt et ego pro eis ſuſpenſus ſū.

Vnde ſequitur.

Exponens ꝓpter que paſſus eſt ait/ tu ſancte pater.
Scis inſipiētiā meoꝝ) a me luendā(et delicta) ſcienter facta(meoꝝ) que in me ſuſcepi delenda(a te nō ſūt abſcondita) delictorū eni fui ſuſceptor/ nō cōmiſſor
Et quia talia nō mea culpa patior/ o dn̄e pcor.
Vt nō fruſtrentur) ſancti patres ꝓphete et alij iuſti qui detinentur in inferno(qui exſpectant) educi per me/ quod fieret/ ſi nō reſurgerē/ et ideo(domine virtutū) cui nichil impoſſibile eſt non aliter eueniat ꝙ ſpiritus ſanſanctus per eoꝝ ora predixit.
Non confundātur ſup me) morientē id eſt nō humanas inſultacōes de mea dormicōne ſuſtineant(qui te requirere cōprobātur. deus iſrahel) id eſt videntiū deū.
Merito nō debent confundi in paſſione mea qui te exſpectant/ quoniā nō pro culpa mea.

Suſtinui opprobriū) crucis ꝫ ut volūtatē tuā explerem (et ꝯfuſio) ſcilicet conſputi/alapis cedi/velato vultu derideri et tandē dignus haberi cū latronibꝫ crucifigi (cooperuit faciē meā) ¶ Et exequens paſſionē ait.
Extraneus factus ſū fratribꝫ meis) id eſt iudeis qui erant eis ſanguinis vicinitate cōiuncti/quibꝫ extraneus factus eſt quādo ei credere noluerunt (et peregrinus) eiſdē iudeis (filius) ſinagoge (matris) ſue/ ſinagogam autē matrē dicit/de qua ortus eſt dum in iudea gente naſci dignatus eſt/quibꝫ fratribꝫ pegrinus fuit/quādo eū nō receperūt ꝫ potius abiecerūt eum dicētes/hunc neſcimus vnde ſit. ¶ Ideo pegrinus eis factus ſum. Quoniā zelus ſiue amor domus tue) totū me ſibi (vendicauit) et abſorbuit/vnde quia domus tue gloriā zelans pſecutus ſū in eis iniquitates eoꝝ eiciendo vendentes et ementes in tēplo indignati ſunt contra me/et machinati ſūt michi mortē (et opprobria) que iudei exprobrauerūt tibi miracula que ego tua virtute faciebā attribuēdo virtuti demonū (ceciderūt ſup me) quia occaſione miraculoꝝ que tua virtute operabar/iudei queſierūt mortē meā dicētes quid facimus quia hic homo multa ſigna ꝛ cetera. ¶ Propter hec erga eos iratū me nō oſtendi volens me de eis vindicare ꝫ triſticia quaſi pallio Cooperui me) quia (ieiunus eſſez) ab illis nō potēs aliquos michi incorpare de eis (ꝛ factū eſt in opprobriū) irriſionis ꝛ detractōnis (michi) ſemp eni boni malis opprobrio ſunt quādo minime eoꝝ ſcelerībꝫ acquieſcunt dum illis ſtudioſe detrahunt quibus nulla ſocietate iungūtur. Et poſui veſtimētū meū ciliciū) .i. triſticiā oñdi faciens me ſilēm illis q̄ veſtiūtur cilicio ſcz

penitẽtibꝫ. nuſq̄ eni legitur dñm vſũ fuiſſe cilicio(et factus ſũ illis i parabolã)de quo fabulas ſuas irriſorias facerent. ¶ Vnde ſequitur. Aduerſũ me loquebantur in publico) vbi ↄueniebat ↄuentus pluriũ q̄ michi inſultabant(et potatores vini) in tabernis in deriſionez meã(ↄuertebãt cantus ſuos) ¶ Illi ita ſeuiũt cõtra me. Ego vero orationẽ meã ad te dirigo) quia iurgijs hominũ nõ inflãmatis rixis ꝫ pijs oracõibꝫ obuiandũ eſt ꝓ eis ut ↄuertãtur. et q̄ ad te oro exaudi me q̄ nũc eſt(tẽpus bñplaciti) ſcilicet grẽ qd̃ tu(deus) prĩ hũano generi p me ſbuenire diſpoſuiſti/ tps qd̃ vincit oĩa ſecula/ tps qd̃ mũdũ repauit labentẽ/ tpus qd̃ eternitatẽ attulit et ſalutẽ. ¶ Tps quidẽ ꝑparatũ fuit a te nõ meritis hominũ. ꝫ In multitudine miſcdie tue) nã ſi multitudo miſcdie nõ fuiſſet nequaq̄ redimi poteramus obnoxij/ non eni paruũ miſcdie fuit que tã ingẽtia pcca ſupauit multitudo quidẽ fuit delicti ꝫ multo numeroſior miſcdia illa q̃ vicit ⁊ q̄ iã o deus pater tpus bñplaciti ẽ(exaudi me in veritate ſalutis tue). i. in pfecta reſurrectõne quã in veritate pollicitus es p ꝓphetas.

¶ Eripe me de luto ut nõ infigar) id ẽ eripe per accelerationẽ reſurrectõnis(ut nõ putreſiã) in ſepulcro(libera me ab hijs). ſ. iudeis qui(oderũt me) quorũ odio reſurgente criſto fruſtrata vanuerũt(et de populo iudeorũ) qui ꝓfundus erat ex malignitate cõſilij et ſeditionibus turbulẽtus. ¶ Nõ me demergat tẽpeſtas aque) id eſt paſſionis mee ut diu detinear in morte(nec abſorbeat me ꝓfundũ) terre in ſepulcro ut corpus meũ in eo putreſcat/ nec puteus limbi patrũ cũ ad eũ deſcenderit anima mea(claudat ſup eã os ſuũ) ut inde nõ exeat ꝫ cito redeat ad corpus et reſurrectio cõpleatur.

Expoſitis piculis orat dicēs. Exaudi me dn̄e qm̄ be=
migna ē miſcdia tua) ſempq; ad bn̄faciēdū parata(ſe=
cundū multitudinē miſeracōnū tuaꝝ reſpice in me)
Et ne auertas faciē a puero tuo) .ſ. xp̄o qui puer dr
tū ꝓpter innocentie puritatē. immunis enī fuit ab omni
pccō/ tū qꝛ i hūilitate carnis apparuit(velociter exaudi
me) nō differas reſurrectōnē meā uſq; ad cōmunē oim
reſurrectionē(qm̄ tribulor) pceſſit afflictō/ ſeqtur velox
miſcdia tua. Ergo. Intēde aīe mee) cōſiderās q̄ inno
cētia tibi fuerit(et libera eā) nō rogat ut differatur paſ
ſio ſ; ut cita reſurrectōe glorificet᷑. nō tm̄ ꝓpter me ipm
me libera ſ; etiā(ꝓpter inimicos meos eripe me) ut vidē
tes me reſurgētē tercia die cōfundātur vel cōuertāt᷑ ad te
Merito exaudire me debes. qm̄ Tu ſcis) q̄re i aſſumpta
carne iſta ſuſtineo(improperiū m̄ illatū) i v̄bis turpibꝫ
et iniurioſis(cōfuſionē meā) qn̄ capt9 ſū ad modū latro
nis ⁊(ignominiā meā) i ſputis i alapis ⁊ flagellis m̄ il=
latis/ q̄re aūt iſta ſint m̄ illata tu ſcis. ¶ Exaudi me dico
ut punias inimicos meos. qm̄ In cōſpectu tue dīnitatiſ
ſūt oēs q̄ tribulāt me) ꝓ volūtate tua potes eos punire.
quā tn̄ tribulacōꝫ ſpōte ſuſtineo qꝛ(improperiū ipoꝝ)
p̄ſciēſ illō(cor meū) volūtate(exſpectauit ⁊ miſeriā) etiā
mortis libēter accepit/ deſiderio enī deſiderauit hoc paſca
māducaē. Et ſuſtinēs iſta. Exſpectaui q̄ ſimul cōtri=
ſtaretur ⁊ nō fuit) de tāta multitudine iniquoꝝ q̄s aut cō
paſſus doloribꝫ meis aut extitit(cōſolator) ſ; oīs leti ſce
lus pegerūt. ¶ Qui cōſolaretur ⁊ nō inueni. ſ; Dederūt
eſcā meā fel ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto) hoc imple=
tū fuiſſe i euāgelijs legimus ¶ Predicat penā iudeoꝝ di
cēs. Fiat mēſa eoꝝ i laqueū) hoc impletū ē qn̄ ipis ce
lebrātibꝫ i ihrlm̄ cōuiuiū paſcale/ circūdati ſūt a rōmis et

oclusi sicut aues (in laqueo et i retribucões) penaꝝ debitarũ ꝓpter mala illata xpo (et i scãdalũ) ruẽdo de malo i boniũ· nã fame ⁊ pꝫste et gladio pcussi sũt i illa obsidione. ¶ Predicitur pena cecitatis iudeoꝝ. Obscurẽtur ocli eoꝝ ne videãt) verũ solẽ iusticie nec legis sacra intelligãt / nã q̃ intẽdẽ noluerĩt dũ poterãt ipa illis optatur merito pena (ne videãt / et dorsũ eoꝝ sp incurua) nimio delictoꝝ põdere p̃grauatũ. Effunde dñe sup eos vindictã tuã) in pñti (et furor indignacõis tue ophendat eos) i futuro iudicio. Fiat habitacõ eoꝝ deserta) qḋ impletũ ẽ in euisiõe ihꝫrosolime ciuitatis p romanos (et i tabnaculis eoꝝ nõ sit) ex numero illoꝝ (q̃ inhabitet) in tẽplo et i palacio regio. ¶ Propha assignãs causam oĩm illoꝝ maloꝝ dicit· Qm̃) xp̃m filiũ tuũ (quẽ) tu nõ ꝑ culpa sua pcussisti passibilitate ⁊ mõꝛlitate q̃ pena est hũani gñis ꝓ redẽpcõe ⁊ salute oĩm ꝑploꝝ pcussisti / iudei ex malicia (psecuti sũt / et sup dolorẽ vulnerũ meoꝝ) q̃ erat de eoꝝ pccĩs ⁊ pdicõe (addiderĩt) in mortẽ q̃ venerã ꝓ salute multoꝝ. ¶ Permitte eos addẽ iniq̃tatẽ iniq̃tati) ruere de vicio i viciũ (et nõ intrẽt i viã veritatis) q̃ ducit ad vitã eternã. Deleãtur de libro viuẽtiũ) p finalẽ reprobacõꝫ et dãnacõꝫ eternã / nõ aũt dicit̃ delẽdi qꝛ ibi scripti fuerĩt qꝛ q̃ absolute ibi scp̃ti sũt nũq̃ delentur eterna p̃destinacõe solidati· ſꝫ qꝛ ibi scriptos seipos iudicabãt / seq̃tur (et iustoꝝ ordini nõ interponat̃ Illi sũt tales. Ego sũ paup) q̃ cũ diues essꝫ ꝓ omnibꝫ paup factus ẽ ut diuiciaꝝ eius pticipes efficeremur / et etiã sum dolens) ꝓ omibꝫ ipe eni dolores nr̃os i se tulit (et salus tua) id ẽ diuinitas tua p quã fidelibꝫ medicina cõfertur (me suscepit) resuscitãdo a morte. ¶ Et qꝛ salus tua me suscepit. Laudabo in me) et i membris meis

nomē tuū cū exultacōe et magnificū p̄dicabo cū) p mēbra mea(et laudabo eum) Et laus illa mea placebit deo)ſup om̄ibꝫ ſacrificijs legis in qua mos erat ut pro peccatis(vitulus)vnius anni offerretur/quia iā(cornua p̄ducebat ⁊ vngulas.¶ Placebit laus mea ſup vitulū et cetera/ideo. Videāt paupes et intelligāt) ꝙ oblacō deo accepta in mente eſt/in qua paup equatur diuiti nō in exterioribꝫ rebus/ et inde(letētur)et ad pauperes ɔuerſus ait/ o paupes hoc intelligentes(querite dn̄m)per deſideriū pedibꝫ fidei ſpi et caritatis(et viuet anima vr̄a)vita grē hic/ et vita glorie ī futura vita. Querite dn̄m. Qm̄ exaudiuit dn̄s) omnibꝫ tēporibꝫ (paupes)qui querūt eū(et vinctos ſuos)qui.ſ. legibꝫ vinciūtur ſiue alligātur(nō deſpexit)ip̄os enī liberat a laqueis carnalibꝫ quos ſuis regulis ɔnexos agnouerit.¶ Qua ergo ita ē. Laudēt illū celeſtia terreſtria et om̄ia in mari natātia et om̄ia q̄ in eis ſūt) hec laudāt deū dū ex eis laudatur creator eoꝝ.¶ Vnde etiā laudādus ē deus. Qm̄ deus ſaluā faciet ecc̄iam) q̄ illū mēte ſpeculatur i eternū/q̄ hic multis pſecucōnibꝫ multis fatigatur āguſtijs(et edificabūtur ciuitates).i. eccleſie particulares(iude).i.xp̄i qui ex origine iude carnis ꝓpagacōne deſcēdit. Et inhabitabūt ibi)in ſyon fideles (et hereditate acquirēt eā)ut poſſideāt eā in eternū qn̄ ad ihr̄uſalē eternā dn̄i miſeracōe pueneit. Et nō vna generacō ſola iuſtoꝝ habitabit ī ea ſꝫ ſucceſſores.ideo ſequitur. Et ſemen.i. imitatores(ſuoꝝ).i. apl'oꝝ et diſcipuloꝝ xp̄i poſſidebit eā eternaliter et vniuerſaliter om̄es(qui diligūt nomē eius habitabūt in ea) ſcꝫ ciuitate celeſti eterna felicitate gaudētes.

Pſalmus.lxix.in quo monet ut in ſolo deo confidamus et gloriemur.

Vox ꝓphete in pſona generalis totius eccleſie q in pn̄ti pacē pfectā habē nequaq̄ valet/ideo qꝫ ī anguſtijs ⁊ calamitatibꝫ huiꝰ vite poita diuinū implorat auxiliū dicēs

Deus q̄ ſoles iuuare(in adiutoriū meū intēde)cōtra picula/et ne inimici p̄ualeāt m̄(ad adiuuandū me feſtina)qꝛ ſi tardet miſcōdia ḡuiora creſcēt picula. Eccīa emēdacōꝫ poſtulās inimicoꝝ ſuoꝝ ait. Cōfundātur).i.de puerſitatibꝫ ſuis turbētur(et reuereātur).i.formidēt ne p leſa iuſticia penas incurrāt(qui querūt aīam).i.vitā(meā) pdē. Auertātur retrorſū).i.a ꝓpoſito ſuo malo(et erubeſcāt) ne poſſint implē qd̄ moliūtur(q̄ volunt michi mala) Auertātur ſtatī)ut a ſuo ꝓpoſito(erubeſcētes)velociter ſeo pellātur abſcedere(q̄ dicūt michi)irriſorie(euge euge).i.gaude gaude. Orans p iuſtis ait. Exultēt ⁊ letētur ī te) in quo ē lux et nō in alio(q̄ querūt/ ꝯfitētes te magnificū ⁊ liberaliſſimū)in dādo ꝯfitētibꝫ veniā(q̄ diligūt filiū tuū)memores ſaluacōnis ſibi a deo collate p eū. Vox populi xpīani Ego vero egenus ſū)egenus ꝯtinue grām diuinitatis expectās(et paup) ad bn̄ficia tua ſuſcipiēda auide ꝓperās(deus adiuua me)a tribulacōe mūdana vbi cū vicioꝝ adūſitate pugnamus tua miſeracōe liberādo. Adiutor meus)in neceſſitatibꝫ et de hac ſeculi clade(liberator eſto dn̄e)et qꝛ nō ē alia michi ſpes ideo(dn̄e ne moreris)licꝫ eni deus menſurate faciat oīa nos tn̄ tardū putamus qd̄ deſiderio magno requirimus.

Pſalmus.lxx.in quo monet ut in omni tēpore totam ſpem noſtrā in dn̄o ponamus.

¶ Vox cuiuſlibʒ iuſti.

In te dñe ſperaui nō in honore· nō in mū
dams q̄ caduca ſūt/ et
ideo (nō confundar) nō erubeſcā (in eternū) ſcʒ in illa iu=
dicij tribulacōne vbi confundi penale nō eſt (in iuſticia
tua) nō mea· qꝛ iuſticia tua miſericordiā ſemꝑ habet cō=
iunctā/ vnde eius ē ſemꝑ parcere ſupplicāti (libera me)
a periculis (⁊ eripe me) de poteſtate diaboli ne cū eo dā=
nemur. Inclina ad me) egrotū et iacentē (aurem tue
miſericordie et ſalua me) ab egritudine que intus eſt.
Et ne ad me veniant iacula inimici oro. Eſto m̄ in deū
ꝓtectorē) qꝛ ego me ꝓtegē nequeo (et in locū munitū)
ut nō tm̄ ſim ꝓtectus ſʒ etiā ſecurus/ vn̄ ſequitur (ſaluū
me facias) i alio eni ſaluus eſſe nō potero. ¶ Oro ut ſis
michi ꝓtector. Qm̄ firmamentū meū) dans michi fir=
mitatē ↄſtātie ↄtra oīes tēptacōnes (et refugiū meū)
in omni tribulacōe mea. Deus meus) qꝛ in te ſperaui
(eripe me de poteſtate diaboli) q̄ abſolute dicitur pecca=
tor (et de manu cōtra legē agentis) qualis ē iudeus et
malus xpianus (et iniqui) ut ſūt pagani qui nulla legē
dn̄i refrenātur ſʒ more ferarū faciūt quodcūqꝫ libuerit.
Merito debes me eripe. Quia tu es patiētia mea) cau=
ſa ꝓpter quā oīa libēti animo ſuſtineo (et ſpes mea) i·
certitudo futuri p̄mij mei (a tp̄e ↄuerſionis mee)
¶ Nō ſolū a iuuētute ſpes mea es ſʒ etiā a puericia. In m̄
in te ↄfirmatus ſū)· i. ſuſtētatus (ex vtero ⁊ de vētre mā
tris mee tu es ꝓtector meus) ¶ Propter que ad te et
De te laudes cātabo ſine fine) q̄ bona tribuiſti michi/
qꝛ aūt te ſolū laudo/ et res ſeculi reſpuo (factus ſū ꝓdi=
giū) amatoribꝫ ſeculi reputātibꝫ me quaſi inſanū qꝛ nō
ſequor q̄ amat et ſeqtur peccantiū multitudo/ ſʒ ↄtra oīa

opprobria illa (tu factus es michi adiutor fortis.
Petit ut dignas grãs possit reddere dicẽs. Repleatur os meũ laude) pro tuis bñficijs (ut) toto tpe meo (cantem) et pdicẽ (te gloriosũ et magnitudinẽ bñficiorum tuorum) que fecisti michi. ¶ Tu es dñe spes mea a iuuẽtute mea sic. Ne proicias me in tempore senectutis mee) quia fessa virtus mea indiget plus adiuuari / quid p senectutẽ intelligat exponit dicẽs (cũ defecerit virtus mea) id est quãdo paciẽtie firmitas quassata mollescat neqꝫ sustinere potest viribus suis onus tribulacõnis impositũ (ne derelinquas me) quia intellecta debilitate mea insidiantiũ feruor accensus est. ¶ Et hoc ideo dico.
Quia inimici mei dixerũt mala michi) exprobrãtes michi (et qui) studio decipiendi (custodiebant animam meã / ɔsiliũ fecerũt in vnũ) conueniẽtes in eandẽ voluntatẽ nocendi. Dicentes deus dereliquit eũ) mundani quẽ vident calamitate crebra fatigantiũ credunt a deo desertũ (persequimini) quia fugere nõ poterit (cõprehendite) quia reluctari validissimus non valebit / et securi tenete (quia nõ est qui eripiat) ¶ Ipsi me ita derelictũ putãt ſꝫ tu Deus ne elongeris a me) diu me pmittens ab illis tribulari (deus meus i auxiliũ meũ respice) ut si debeã adhuc affligi dignã michi paciẽtiã tribuas. nam quẽ tu adiuuas malorum cõtricõne nõ deficit. ſꝫ tũc spe potius erigitur qñ tribulacõnũ fasce pregrauatur. ¶ Me respice. et Cõfundãtur) inefficaces effecti pficẽ qd volebãt (et deficiãt) viribꝫ ut nõ sint (potẽtes) vlterius aggredi (detrahẽtes aie mee / operiãtur intim (ɔfusiõe) et pudore de mala ɔsciẽtia eorum ut actões pstinas vita meliori condẽnẽt (qui qrũt mala m̃) ¶ Quicqd alij faciãt quicquid m̃ mali ꝑparẽt. Ego aũt sp i te sperabo et adiciã

ſup omnē laudē tuā) quā de mūdi creacōne habes/ adijciā aliā laudē/ q̄ filiū tuū incarnari feceras p ſalute cunctoꝝ. Vnde ſequitur. Os meū annūciabit) p̄dicabit alijs ſcilicꝫ gentibꝰ (iuſticiā tuā) .i. filiū tuū p quē impleta ē iuſticia (ſalutare tuū) p quē tu pr̄ ſalutē dediſti mūdo. Quoniā nō cognoui) p practicā (negociacōes (q̄ malis actibꝰ ut mēdacijs piurijs ⁊ blaſphemijs inq̄nātur (introibo in ſupnā domū) vbi cognoſcā potētiā dn̄i ⁊ ibi (memorabor iuſticie tue ſolius) tūc enī mirabilē ⁊ ſingularē eſſe cognoſcā cū impios in iehennā ⁊ fideles mittes in requiē ſempiternā. Quia docuiſti me) p libros diuinos et reuelacōnē (ab initio fidei mee dū uſqꝫ fuerit tps pnūciabo alijs mirabilia tua) maxime mirabilē incarnacōnis nouitatē oīe miraculū et nouitatē trāſcēdentē.
Et uſqꝫ ad vltima mea nō derelinquas me) q̄tenus tua fortitudine roboratus uſqꝫ in finē ſeculi laudes poſſim tuas debitas explicare ¶ Non derelinquas me. Donec annūciem) filiū tuū qui eſt (brachiū tuū) p qđ omnia facta ſunt ⁊ quo diabolus ſuperatus eſt (generationi omni) per ſucceſſiones (que ventura eſt) uſqꝫ in finem ſeculi. ¶ Rurſus ne derelinquas me donec annunciem ⁊ Potentiā tuā) qua ſaluas homines (⁊ iuſticiā) qua iudicas omnes ſecundū meritū vniuſcuiuſqꝫ/ annūciē dico deducēdo p̄dicacōnē meā uſqꝫ (in altiſſima que feciſti magnalia) circa redempcōnē hūani generis (q̄ altiſſima ſūt) et pfundiſſima (o deus quis ſimilis tibi?) certe nullus/ quoniā omnis creature virtus i infinitū diſtat a ſublimitate nobilitatis nature tue/ et incōprehenſibilitate tue potentie.
¶ Quātas oſtendiſti michi) p rei expientiā (tribulacōnes multas) numero/ et q̄litate (malas) .i. graues (⁊ dū

me cõuertiſti ad te viuificaſti me) vita grē(et de abiſſis terre).i. de pfunditate peccatoꝝ(iterū) p penitētiā(reduxiſti me) Et michi ſic reducto. Multiplicaſti magnificentiā tuā deus) multis modis in magna beneficia cõferēdo(et cõſolatus es me) ſecurū me faciēdo de eterno pmio. ¶ Vere cõſolatus es me. ¶ Nā ego o deus ideo cõfitebor tibi) cõfeſſiõe laudis i decātacõe laudis pſalmorū(veritatē tuam).i. qꝫ verus deus es ꝛ verax in pmiſſis (pſallā tibi ope) qui es ſanctificās omnē vidē[n]tē deū. Vere cātabo tibi et ex magnitudie deuocõis. Labia mea exultabūt/et aīa mea quā redemiſti. ¶ Nō tm̄ aīa mea cantabit tibi. Sed ꝛ lingua mea) cū fuerit i reſurrectõis gloria(meditabit̄ iuſticiā tuā) cātantes in eternū miſericordias tuas. et hoc erit(cū cõfuſi fuerint et erubuerint qui modo inſultant michi)

¶ Pſalmus. lxxi. in quo monet ut xpm̄ verū hominē ꝛ verū deū eſſe credamus.

Propheta ad patrē loquēs ait. o deus pater fac quod puideo futurū.

Da iudiciariā ptātem regi) xpo ꝛ eidē(filio tuo) q̄ es rex verus(iudicij executõnē) Iudiciū da dico Iudicare) ut iudicet (pplm̄ tuū i iuſticia/ꝛ paupes tuos i iudicō) paupeſ aūt pris ꝛ xpi ſūt q̄ mūdana ſupbia derelicta/humilitati ſe p oīa tradiderūt/nam et ſi pauper ſupbiat non eſt dei pauper/et ſi locuples humilitatē diligat non eſt ſeculi diues/volūtates enim taliū ſunt inſpiciēde nõ nomina Poteſtatē hāc iudiciariā da regi xpo ſꝫ prius preſciatur iudicaturus p legatos tuos Suſcipiāt montes).i. ſancti apoſtoli qui ad ſupna firmiter eleuati celeſti grē ſūt pximiores(mandatū annūciandi populo dei pacē)

id ē xp̄m (et colles) .i. alij inferioris gradus ꝗ̄ apl̄i ſed tn̄ altiores populis (iuſticiā) .i. xp̄m / pax vere dicit̄ xp̄s qꝛ ꝑ ip̄m hō recōciliatus eſt deo / iuſticia etiā dicitur qm̄ orbem terraꝝ ſub equitate iudicabit et qꝛ diabolū ꝑ iuſticiā magis ꝗ̄ potētie virtute ſupauit. ¶ Orauit ut daret regi xp̄o iudiciū / et vere dabit qm̄ ip̄e. Iudicabit pauperes) ꝑ xp̄o volūtarios q̄ ſūt (i pp̄lo) vbi boni ſūt malis admixti ut q̄ pro eo paupes facti ſūt celeſtis regni diuitijs locupletentur (et ſaluos faciet filios pauperū) .i. imitatores apl̄oꝝ (et humiliabit calūniatorē) .i. diabolū ſupbū crudelē et inſatiabilē / maloꝝ omniū principem / calūniatorē qui humanū genus ſuis fraudib⁊ tot ſeculis probatur impetere / humiliabit qn̄ illo cū perfidis dānato fideles ſe viderint regnare cū xp̄o. ¶ Iudicabit rex xp̄us / et facto iudicō. Permanebit eius hūanitas cū ſole) .i. ſemꝑ vnita cū diuinitate verbi qd̄ dicitur ſol iuſticie (ante lunā) id ē ꝯſpectū eccleſie. qꝛ ſemꝑ erit in p̄ntia eccl̄ie ut ab ip̄o ut luna a ſole recipiat lumē que nichil a ſe luminis hab; / ꝑmanebit dico (in generacōz ⁊ gn̄acōnē) .i. in ſeculū ſeculi. ¶ Cōſequēter ꝓpha oſtendens quō iudex iſte prius venit i mūdū ait. Sicut pluuia in vellus) ſuauiter ſine ſtrepitu ſine corrupcōne aliq̄ et impartibiliter (deſcēdit) ita rex ille qui iudicaturus ē deſcendit in vterū virginalē beatiſſime marie ſpiritu ſancto opante carnē de ea ſuſcepturus humanā. et idē ē qd̄ ſequitur / deſcēdet (ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terrā) que in modum roris ſumma leuitate deſcendūt.

Orietur in dieb⁊ eius iuſticia) qꝛ ip̄e ortus de virgine eſt ſol iuſticie (et abūdantia pacis orietur) abundantia pacis eſt dū religio xp̄ianorū toto orbe dilatat̄ (donec auferatur luna) id eſt uſqꝫ in finē ſeculi.

Propheta de amplitudine regni eius ait. Et dñabi-
tur) ſup totã terrã (a mari) circũdatã (⁊ a flumĩe) iorda
ne in quo xp̃us baptizatus eſt uſq3 (ad terminos orbis
terrarũ) in quibꝫ omibꝫ terris p p̃dicacõ3 apl'oꝝ et ali-
oꝝ diſcipuloꝝ cultus xp̃iane religionis ĩ aliq̃bꝫ plan-
tatus eẽ dmõſtat. Coꝛã illo) rege (p̃cidẽt ethiopes)
.i. gẽtes nigre p pccĩs fidẽ eius hũiliter recipiẽtes cũ de-
uotẽ adoꝛãdo (et inimici eius) .ſ. iudei ĩ ſua ptinacia et
obſtinacõe pmãſuri terrã lingẽt) .i. terrena cũ magna
auiditate et deſiderio more ſpẽtis exquirẽt. Reges
tharſis ⁊ inſule munera offerẽt) qd̃ ɔpletũ fuit de regibꝫ
q̃ venẽrt adoꝛaẽ xp̃m cũ muneribꝫ q̃ venẽrt de hijs p̃uĩ-
cijs hic deſcriptis q̃ fuerũt figuẽ gẽtiũ q̃ adoꝛatuẽ erãt.
vñ ſeq̃tur. Omes reges terre adoꝛabũt eũ / omes gen
tes ſuiẽt ei) qd̃ mõ impletũ fuit tp̃e cõſtãtini impatoꝛis
q̃ ad fidẽ xp̃i ɔuerſus fuit cui tãq̃ monarche obediebãt
omes reges terre quo adoꝛãte videtur omes alij ado-
raſſe q̃ etiã p̃cepit vbiq3 terraꝝ ad honoꝛẽ xp̃i edificari
eccĩas / vel ſi nõ mõ ſaltẽ ĩ iudicio ɔplebitur vel omes re-
ges .i. aliq̃ de omni gñe regũ ⁊ ita omes gẽtes .i. aliq̃ de
omi gente. ·Seruiẽt dico meito Quia liberauit pau-
perẽ) .i. p̃pl'm xp̃ianũ (a potẽte) diabolo ⁊ liberauit etiã in-
opẽ (cui nõ erat adiutoꝛ) q2 nec aliq̃s hõ iuſtus nec ãge
lus nec lex nec liberum arbitrũ niſi tm̃ leo de tribu iuda
rex nr̃ xp̃us. ¶ Liberabit quidẽ pauperẽ / et illi liberato.
Parcet) pcca dimittẽdo (et aias pauperũ) de dño cõ
fidentiũ (ſaluas faciet) primo et tandẽ coꝛpa eoꝝ ĩ iu-
dicio futuro ſalua faciet ſalute ꝑpetua.

¶ Et hoc q2 aias pauperũ ſaluas faciet. Ex vſuris) .i.
reatibꝫ pccõꝝ ⁊ ab ipa iniq̃tate (redimet animas eoꝝ)
a culpa ⁊ pena liberabũtur ĩ futuro (et honoꝛabile nomẽ

eoꝝ corā ipo) qui noīe ſuo fuerūt ſinſigniti id ē qui cri-
ſtiani vocātur / preclarū reuera nomē ut xpiani dicantur
ut de ſuo rege reſplendeāt et accepta vocabuli digmita
te glorietur. (Et viuet) rex xpus in ſeculū ſeculi (et da
bitur ei de auro arabie) vn̄ poſt reſurrectionē xpi multi
impatores et reges ad gloriā reſurrectōnis eius dede-
rū precioſa donaria inter q̄ erat aurū arabie ad edificati-
cōnē eccleſiaꝝ et diuini cultus augmentū i quibꝫ eccle-
ſijs adorant xp̄m fideles (et tota die bn̄dicēt ei)
¶ Omni die bn̄dicūt ei merito q2 ip̄e. (Erit firmamē-
tū) labenti infirmitati hūane corda fidcliū i fide ɔfirmāſ
in apoſtolis alijſqꝫ diſcipulis qui pro eminētia ſanctita
tis montes appellātur (et extollētur ſup omnē cādidacō-
nē) huius ſeculi (fructus xpi) .ſ. ipi ſancti qui exeuntes
de ciuitate eccleſie militātis i ciuitate celeſti (florebunt
ſic fenū terre) virētes beatitudine ſempiterna / hic enī
tribulacōnibꝫ afficiūtur ut ibi perpetua gratulacōe co-
ronētur. Pro tantis bn̄ficijs q̄ ſanctis ſuis ɔfert. (Sit
nomē eius bn̄dictū in eternū) cuius nomē (pmanet an̄
omnē creaturā q̄ ſole illuſtratur) (Et bn̄dicētur in ipo
dn̄o ihēſu xp̄o om̄es tribꝫ terre) ſicut abrahe dictū eſt /
in ſemie tuo bn̄dicētur om̄es tribꝫ terre .i. aliqui de omi
tribu (omnes gentes magnificabūt eū tanq̄ dn̄m et ſal
uatorē oīm. ¶ Et q2 in ipo bn̄dicētur om̄es tribꝫ terre!
ideo ſit. (Bn̄dictus dn̄s deus videtiū ſe / qui facit mi-
mirabilia magna ſolus) ſua virtute. (Et benedictum
nomē maieſtatis eius in eternū) qđ eſt maius om̄ibus
nominibꝫ (et replebitur maieſtate eius om̄is terra) .i.
om̄es ſancti clarificacōe eius replebūtur. et q2 rē valde
deſiderabilē optat dicit (fiat fiat)

¶ Pſalmus·lxxij·in quo monet propheta ut eterna amplectamur et pro illis deū laudemus·

Quā bonus es id ē multū (deus videntiū) cum nō tñ omib; ſic appa-ret quia nō iniquis a quib; ſua bonitas nō ſentitur ſicut nec oculis egris delectabilis eſt claritas ſolis q̄ ſanis eſt amabilis· ſ; eius bonitas ſentitur ꝛ guſtatur (ab hijſ q̄ recti ſūt corde) ·i· q̄ opa eius ſtudio pietatis intelli-gūt ¶ Propheta in pſona infirmorū q̄ vidētes pſperitatē malorꝫ ꝛ iuſtorū aduſitates ꝛ tribulacões incipiūt du-bitaē de bonitate diuine puidētie dicēs. Mei aūt pe-ne moti ſūt pedes) mei ad errādū ꝛ male ſentiēdū de bo-nitate dīne puidētie (effuſi) p̄cipitati a ſtabilitate ſiue vigore mētis (ſunt greſſus mei) ·i· effectus mei et opa mea. ¶ Et hoc ideo. Quia zelaui) ·i· grauiter tuli ꝛ in-dignatus ſū (de iniquis pacē) trāquillitatē ꝛ tpalē felici tatē (pccorꝫ vidēs) pax tñ pccorꝫ vera nō ē ſ; falſa et ca-duca pax q̄ cū ɔſciencia ſp litigat rixat intrinſecus et cū hoſtē nō habeat ſecū ipa decertat. ¶ Ideo etiā effuſi ſunt greſſuſ mei Quia nō ē diſtinctō ī morte) iniqꝫ a mor te iuſtorꝫ ita q̄ iniq̄ citius moriāt̄ q̄ iuſti imo ſepe ɔtin-git ɔtrariū (nec ē diſtinctō ī plagis) ſiue ī infirmitatib; eorꝫ q̄ infirmati iniq̄ tardius curentur q̄ iuſti imo ſepe iniq̄ velociuſ ɔualeſcūt hn̄tes ī pmptu ꝛmedia curacōnū ꝑpter abūdātiā diuiciarꝫ ſuarꝫ. Ideo etiā egreſſi ſūt q̄ iniq̄. In labore hoim nō ſūt) ī ſolacijs ꝛ delicijs viuētes (nec cū hoib; iuſtis tribulacōnū flagellis pcutiūt̄ ¶ Et q̄ tpali felicitate gaudēt Ideo tenuit eos ſupbia / opti iuoluti ex omi pte ſūt (iniq̄tate) q̄ntū ad p ximū (ꝛ impie tate ſua) q̄ ɔtra dn̄m blaſphemi ſūt / ſua dic̄ q̄ nō a deo

ſʒ a ſeipo hʒ hō nequiciā ſuā. ¶ Et nō ſufficit eos ēē ma-
los i ſe ſʒ etiā. ¶ Prodijt i apto iniqtas eoꝝ) et hoc ex
ſupabūdātia et ſupfluitate bonoꝝ huius ſeculi ut dent
exēplū ſupbiēdi/ ꝛ depoſito oīni timoē (trāſierūt) a via re
cta (i affectū cordis) ut impleret queq̄d cor p̄uū eoꝝ
deſiderabat eūtes poſt ꝯcupiſcētias ſuaſ. Et hoc nō qi ex
improuiſo fecerūt ſʒ cū attēcōe (Nā cogitauerūt) intelle
ctū ſuū ꝛ induſtriā applicādo ad maliciā (et locuti ſūt ne
quiciā) p̄cipiētes ſuis ſatellitibꝫ eā exeq̄ ad iuſtoꝝ affli
ctōnē ſic patet i tirānis (iniqtatē i excelſo locuti ſūt) blaſ
phemias dicēdo de deo. ¶ Iniqtatē i excelſo locuti ſūt qꝛ
¶ Poſuerūt i celū os ſuū) ſupba loqn̄tes ꝯtra deū altiſſi
mū quē blaſphemabāt dicētes deū vel neſcié mala q̄ dif-
fert i tp̄e vindicare vel maloꝝ nroꝝ nō ēē vltorē (et lin-
gua eoꝝ trāſiuit mēſurā hūanitatis) i loqn̄do qꝛ cū ipi
ſint imbecilles ꝛ fragiles. tenē immorꞇ̄les eſtimāt digni-
tates. ¶ Quibꝫ attētis inqt ꝓpha. ¶ Ideo ꝯūtetur ꝓplus
meus) .i. infirmus (hic) ad ꝯſideracōꝫ veritatis ꝯpā de ꝓ-
ſpcitati maloꝝ iux̄ aduſitatē iuſtorū ꝛ hoc (p dies ple-
nos) et vigilijs ꝛ meditacōibꝫ. ¶ Qui vidētes maloꝝ ꝓ
ſperitatē. Dixerūt) querētes ꝛ admirātes (quō ſcit deus
iſta) ꝛ pmittit talia vel (ad hoc ſe extēdit ꝓuidētia dei) ex
celſi. ¶ Oñdit vñ videat̄ ſibi qꝛ deus videat̄ neſcié iſta in
feriora. Ecce) i manifeſto ē (ipi pcc̄ores ꝛ abūdātes
in malis huius ſeculi obtinuerūt diuitias) qd̄ valde in-
iuſtū videtur/ vñ ſi deus iſta inferiora ſciret ā curaret nō
ſuſtineret iſta. ¶ Attēto qꝛ pcc̄ores florēt et abūdāt in
diuitijs. Dixi) i pſona dubitātis (ego exēcitatus i iu-
ſticia) excluſus a bonis p̄dictis tpalibꝫ quibꝫ peccato-
res abūdant/ ergo (fruſtra iuſtificaui cor meū) cauēdo
ā peccatis (fruſtra mūdaui opa mea inter innocētes) ut

eſſ; de numero eoꝝ. Et) fruſtra ſepe tribulacōibꝰ (fui flagellatus) ſuſtinui penas ac penuriā (⁊ caſtigacō mea) de peccīs ꝑteritis (in matutinis)·i·nō differt̄ ſ; ve= lociter adhibetur/malis vero vel nulla caſtigacō vel ſera adhibet̄· ¶In oppoſitū arguēs ex auctoritate ſcōꝝ ait. Dicebā ſi narrabo ſic)·ſ·qꝛ dixerūt hoc ē/ deū nō habe re ſcientiā hoꝝ inferioꝝ et curā nō habere ſeruoꝝ ſuo= rū·ſicut pdicti heſitāt de prudētia (ecce nacōnē)·i·dicta (filioꝝ tuoꝝ)·ſ·ſanctorū patriarcharū ꝓphetaꝝ (repro baui) om̄s eñi aliter docēt quibꝰ credere debeo. ¶Vn; ne reprobare viderer dicta patrū ⁊ priori doctrine ita ci= to ꝯtradicere. Exiſtimabā)·i·cogitabā dare operā (ut ꝯgnoſcerē veritatē) cur·ſ·in pn̄ti deus pmittit pecca tores ꝓſperari et iuſtos deficere (ſ; hoc laborioſū) et diffi cile (eſt an̄ me) ſupꝫ egreditur eñi facultatē intellectus mei. ¶Hoc labor ē an̄ me. Donec intrē) mēte ⁊ ſtudio dicta ſacre ſcripture (que ſanctuariū) dei dicitur qꝛ deꝰ in ea nob̄ loquitur (et intelligā nouiſſima eoꝝ·ſ·puniti ones maloꝝ/ibūt eñi hij i ſupplicīū eternū lic; hic tpali ter floruerint/ ⁊ pmia iuſtorū qm̄ iuſti ibūt i vitā eternā l; hic tpāliter fuerit afflicti/ de q̄bꝰ ſcptura ſacra i vtroq; teſtamēto plene loq̄tur. - Declarat hic dictā determi nacō; ſcdm ea que didicit i ſanctuario et ad ea q̄ ex ad uerſo inducebātur de ꝓſperitate maloꝝ ⁊ lōga eoꝝ vi= ta/dicit qꝛ nō ē ſic ſp/imo ſepe breuiat̄ vita eoꝝ ⁊ tpa= lis eoꝝ felicitas cito euaneſcat dicēs. Verūtn̄ ꝓpter dolos) et fraudes quibꝰ mali affligūt innocētes tu deus (poſuiſti eis) finē ſue tpalis ꝓſperitatis ſb̄trahēdo eos cito de vita pn̄ti (⁊ ſepe deieciſti eos) ab altitudīe ſupbie eoꝝ (dū adhuc eſſent i augmēto) felicitatis ſue.
Vn̄ ꝓpha vidēs nouiſſima maloꝝ ⁊ admirās ait.

Quõ) qui heri tanta felicitate pollebãt rebus omnibꝫ priuati tã(ſbito defecerũt) de vita pñti(et perierũt eternaliter ꝓpter iniq̃tatẽ ſuã) Sic eoꝝ ꝓſpitas euaneſcit. Sicut ſomniũ ſurgentiũ) q̄ velut homo in ſomnis accipiens diuitias cũ euigilat michil inuenit ſic(gloria impioꝝ cito euaneſcat/ et intuitu populi tui) gloriã coꝝ (ad michilũ rediges) Quia inflãmatũ eſt cor meũ) p dei purã dilectõnẽ(et renes mei ↄmutati ſũt) in caſtitatẽ p carnalis ↄcupiſcẽtie repreſſionẽ q̃ viget in renibꝫ(ego ad michilũ redactus ſũ) i mea reputacõe(ↄ neſciui) ·i· me ignorãtẽ reputaui/ q̃nto eni plus q̄s deo p carita tẽ ↄiũgit̃ tãto magꝫ hũilis i ſua reputacõe efficitur· vn ſeq̃tur. Vt iumentũ factus ſũ apõ te) ſine murmure onus dñi portabo(et ego ſemp tecũ) id ẽ in tua fide ſemper perſeuerabo. ¶ Et hoc quia. Tenuiſti manũ dextere mee) dulciter in tua ꝓtectiõne accipiendo a pro voluntate tua non meis meritis(deduxiſti me) de virtute in virtutẽ(et cũ gloria ſuſcepiſti me) in futuro ad beatam vitam me transferendo.

¶ Propheta conſiderans que et quanta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex pſona eoꝝ admirãdo.

Quid michi inquit eſt in celo) preparatũ ſalicꝫ ineffa bilis gloria quã nec oculuſ vidit nec auris audiuit nec in cor hominis aſcendit per ↄprehenſionẽ/ et deĩn de q̄ ſi redarguens ſemetipm q̄ terrena cõcupierat dicit(et a te quid volui ſup terrã?) quaſi diceret/ ego veritatis ignarus qui talia ſuper terrã ſperabã ut peccatoꝝ bona cuperem habere cõmunia cum tu beneficia parares i eternitate manſura.

¶ Attenta magnitudine inexplicabilis glorie tue.

Defecit) primo deſiderio(caro mea/ et cor) vtrumqꝫ

ſuſpirat ad illũ pueníre(deus cordis mei) creator et be-
atificator(pars mea deus ĩ eternũ)a quo nũq̄ ſeparabor
Ideo facio te partẽ meã o deus. **Q**uia ecce qui elon-
gant ſe a te)p turpem ꝛ inhoneſtã vitã(pibũt)dampna-
cõne ꝑpetua(perdidiſti omnes qui aliud q̄ te querũt)
tã q̄ vltimũ finẽ. ¶ Eligãt alij quid volũt diuicias potẽ-
tiã et honores ꝛ cetera ſeculi bona. **M**ichi aũt adherẽ
deo bonũ eſt) vera fide et operũ probitate ꝯiungi. bonũ
michi ut deũ eligam in quo omniũ bonoꝝ plenitudinẽ
poſſideã(et ponere in deo ſpem meã)quia michil poteſt
eſſe beatius q̄ illi omnia ꝯmittere qui nouit ſuis culto-
ribꝯ ꝯgrue ꝓfutura preſtare. ¶ Interim autem hoc erit
officij mei. **V**t annũciem oĩes ꝑdicacões tuas)q̄
debent ad verã fidẽ ꝑcipiẽdã annũciari fidelibꝯ tuis ad
gloriã tuã et vtilitatẽ eoꝝ (in auribꝯ filioꝝ eccleſie)

¶ Pſalmus .lxxiij. in quo monet ut relictis figuris ve-
ritas teneatur/ et ꝯ tẽp̄tis trãſitorijs eterna querãtur.
¶ Propheta ãdmirãs et ꝯquerens de captiuitate populi
iſrahel ait.

VT quid o deus q̄ es creator noſter(re-
puliſti nos) quaſi alie-
nos a defenſione tua ex toto(ꝛ iratus ẽ furor tuus ſuper
oues paſcue tue?) id ẽ ꝑplm iſrahelliticũ quẽ paiuiſti mã-
na in deſerto .xl. annis uſq; quo introduceres eã in terrã
melle et lacte manantẽ. **M**emor eſto ꝯgregacõnis
tue)populi ſc; iſrahelitici quẽ ꝯgregaſti in egipto et ele-
giſti in ꝑplm peculiarẽ quẽ(poſſediſti)a tpe patriarcha
rũ qui fuerũt(initiũ illius populi) ¶ Memor eſſe debes
eius o deus q̃ olim. **R**edemiſti)id eſt liberaſti de pha
raonis ſuitute(populuz iudaicũ qui fuit hereditas tua

quādiu tibi puro animo ſuiebat q̄(iurgia)dicit̄ ꝓpter moyſen famulū tuū cui iuſſiſti p virgā magnalia face-re ut diuina virtute iudei roborati de terra egipti egre-derēt̄ intrepidi q̄ hēditas ē(mōs ſyō)·i· ciuitas ihrl̄in in q̄ eſt caput regni· et ibi eſt mons ſyon in quo ɔditū ē tēplū(in quo tu) corpaliter(habitaſti) factus homo. Quia tāta bn̄ficia feciſti huic ꝑplō· o deus Leua v̄tu-tē potētie tue) q̄ videtur fuiſſe remiſſa ɔtra eos ad fran-gēdū(ſupbias)babiloniorū a quibꝫ euerſa ē ihrl̄in et hoc facias i fine·i·oñdē a vide q̄nta(malignatus ē ini-micus)·ſ· rex babilonie cū ꝑplō ſuo(in ſcō)·i·in tēplo·in ſacerdotio·et i ceteris ſacramētis· Et qō ſceleratiſſimū eſt vbi ſequi debuit penitudo. Gloriati ſunt)ut nō ſolū peccaſſe ſ; ipm q̄ꝫ malū ad gliam ſuā traxiſſe viderētur·o dn̄e nō ē patiēter hoc ferendū qō ab hꝭs(q̄ oderūt te) ad magnū ɔtēptū cui cognoſcitur eē ꝑpetratū maxīe cū (in medio atrio tēpli)i quo paſcalis ſolēnitas ſolebat celebrari ſaclegiū ɔmiſiſſe dicātur· Poſuerūt vexilla) quibꝫ i plio vtebātur(ſigna)victorie ſup ſūmitates tur riū a portarū(et nō ɔgnouerūt)inimici hec faciētes q̄ il la victoria eſſ; ex te ꝓpter pccā ꝑpli iſrlitici/ poſuerūt dico (ſigna ſic ſolitū ē in exitu)belli q̄ victoēs ponūt vexilla ſua(ſup ſūmū)locū Et exaggerādo eoꝝ nequiciā ſb-iūgit Quaſi i ſilua)·i·ſic hoīes(ſecuribꝫ)cedūt ligna i ſiluis nullo ꝓhibēte ita iſti(ianuas)tēpli abſq; vlla re uerētia a timore pſeuerāter a ɔſtāter(idipm)vnanimi-ter fecerūt(in ſecuri a aſcia)q̄ ſūt inſtrumēta fabrilia(de-iecerūt eā)·ſ·ciuitatē Incēderūt igni ſanctuariū tuū) tēplū diuino cultui dedicatū·qō enī nō poterāt excidere ſecuribus igne comburebant uſq;(ad terrā) deicientes polluerunt tabernaculū nominis tui)nam capto templo

immolauerũt ydolis ſuis attribuẽtes eis victoriã habitã. Dixerũt in corde ſuo tota illa hoſtiũ multitudo) conueniẽs ſimul cõſiliariter ut deus hebreorum ãplius nõ coleretur dixerũt cõcluſiue i corde ſuo et deinde ore ꝓtulerũt (quieſcere) .i. ceſſaẽ (faciamus omẽs dies feſtos dei a terra) omnẽq́ cultũ dei hebreorum ut ãplius nõ ſit i terra glia nõis eius. ¶ Propheta inducit verba quorũdã apoſtatarũ iudeorum q̃ tũc tpis trãſierũt ad caldeos dicebãt eni in multis tñ mẽtiẽtes. Signa nr̃e liberacõis nõ vidimus) talia q̃lia data ſũt p̃rib; nr̃is in exitu de egipto (iã nõ ẽ ꝓpheta) q̃ annũciet nobis dei volũtatẽ/ et ſic debemus eũ relinquẽ ſicͤ reliquit nos. vñ dicũt (nos nõ cognoſcet amplius. ¶ Propheta tot mala vidẽs aduenisse ꝑplo iſrahelitico orat ad deũ allegãdo eius potẽtiã ad ſubueniẽdũ dicẽs. O deus uſquequo ꝑplus gẽtilis improperabit) ꝑplo iudeorum q̃ deus eorum nõ ſit deus verus cũ nõ ſaluet eos in quo (aduerſarius irritat nomẽ tuũ nimis diu?) Vt quid auertis potẽtiã tuã) vſitatã a ꝑplo tuo (et virtutẽ tuã quã videris i ſynu tenere?) differs extrahere ad ꝑcutiẽdũ hoſtes ꝑpli tui quẽ ſp voluiſti. ¶ Propheta reuertit̃ ad loquendũ de ſalute vniuerſali hũani generis dicẽs. Rex nr̃ q̃ ẽ deus añ ſecula) et nũnc hõ (opatus eſt ſalutẽ in ihrl'm) in q̃ ſalutis nr̃e miſteria patrauit q̃ dicitur eſſe in medio terre. Tu cõfirmaſti in ṽtute tua gẽtes q̃ maris vocabulo deſignãt̃) ne flueret i vicia (ꝑduxiſti ad nichilũ capita draconũ) .i. potẽtias et ſupbiã ſpirituũ immũdorum (in aq̃s) baptiſmatis qñ aĩas q̃s illi peccorum ſordib; inquinant ſalutaris vnda mũdat. Tu cõfregiſti capita) .i. ſupbiã et ptãtẽ (draconis) pncipis demoniorum leuiatan qñ ſupbia ei9 de celo deiecta eſt et natiuã claritatẽ retinere nõ meruit

qui ſe volūtaria obſcuritate maculauit(⁊ dediſti eū eſcā
deuorandā et ꝯſumendā populis ethiopū)id eſt pecca=
toribꝫ qui ante ꝯuerſionē ſūt tenebroſa mente teterrimi
qui ad dn̄m ꝯuerſi eſcā ceperūt habē diabolū cū de eius
detractōne ſatiātur/ ſic ſolemus dicere detractoribꝫ/cur
me rodis: cur me comedis: ſic fit ut q̄ a paganis añ ve
nerabilis nūc a xpianis detractōnū morſibꝫ corrodatr̄.
Et hoc feciſti p̄ p̄dicatores tuos qm̄. Apuiſti fontes et
torrētes)ſcripturas noui ⁊ veteris teſtamēti ut emanarēt
liquorē ſapiētie ⁊ diuitias fidei(tu ſiccaſti fluuios ethan)
.i. doctrinas. verboſitates. vanitates p̄ſūptuoſoꝝ hoim
magorū. iudeoꝝ phariſeoꝝ. et hēticoꝝ. Tua ē dies)
.i. claritas noui teſtamti(tua ē nox).i. obſcuritas veteris
teſtamēti/utrūqꝫ q̄d ē a te emanat/utrūqꝫ te laudat ⁊ bn̄
dicit(tu fabricatus es aurorā ⁊ ſolē).ſ. inſipiētes et pfe=
ctos ſapiētes ⁊ minus ſapiētes. Tu feciſti oēs termi=
nos terre)aploꝝ.ſ. et alij p̄dicatoēs xpi q̄ ſic termini di
ſtinguūt fines agroꝝ ita iſti vere fidei iura defendunt
(eſtatē).i. feruētes ſpū q̄ ad martiriū gr̄a dei puenīūt(⁊
ver).i. ſobrios et māſuetos ſic ſūt ſcī ꝯfeſſores(tu plaſ=
maſti ea).i. oēs gdus ſcōꝝ.i. fuiſti pn̄cipiū eoꝝ oīm vn̄
gloriētur q̄ nō acceperint. ¶ Propha p̄catur p iudeis
piū iudicē ut indulgeat iudeis q̄ ad eū ꝯuertētur dicēs.
Memor eſto huius)creaturē ſupius ꝯmemorate et p
miſſiōis facte iudeis. et lꝫ(inimicus).ſ. pplus iudeoꝝ q̄
tūc fuert(impropauit dn̄o)dicens demoniū habes ⁊ ide
(pplus inſipiēs puocauit)ad irā(nomē tuū)dicēs ſi filius
dei ē deſcēdat nūc de cruce/nlominus indulge ⁊ recipe ad
miſcōiā venientes ad te. ¶ Sꝫ o dn̄e ⁊ Ne tradas beſti=
is).i. demoibꝫ(aias ꝯfitētes tibi) pcc̄a ſua ſeu laudātes
te(⁊ aias hūiliū ne obliuiſcaris omnio)ſꝫ eleuaē eas ne i

peccatis pſeuerēt. R eſpice)·i· ↄſidera(pmiſſiones tu-
as quas ī vtroqꝫ teſtamēto feciſti)qꝛ ſperātibꝫ ī te eſſes
auxilio ⁊ venientes ad te miſericorditer ſuſciperes cuiuſ=
modi ſūt paupes hūiles/ de diuitibꝫ ſupbis nō loquor
qꝛ(repleti ſūt)iniquitatibꝫ(qui obſcurati ſūt)quia lumē
ſapiētie pdiderūt terrenis deſiderijs excecati.
O dn̄e qꝛ pmiſiſti N on auertatur humilis)·i·nō abi=
ciatur a te quicūqꝫ de ſupbo factus ē hūilis et ↄfuſus/q̄
erubeſcit de peccatis ſuis paup ſpū verus et inops ē qui
nichil de ſe pſumit ꝫ oīa deo tribuit/iſti tales(lauda=
būt nomē tuū). Quia ↄtēptus eſt xpus a iudeis ambu
lans ī terra ⁊ a falſis xpianis ſedēs in celo inquit pha.
E xurge deus iudica cauſam tuā)ut illi manifeſta veri
tate pdicēt qd prius ſtulte abnuebāt(memor eſto im=
propetiorum tuorum eorum q̄ ab inſipiētie)obiecta(ſūt tota
die) N e obliuiſcaris voces inimicorum tuorum)quin eo=
rū blaſphemias depmas nō enī ab iniqtate ceſſabūt· ꝫ
(ſupbia eorum q̄ te oderūt aſcendit ſemp)in tantū aſcē=
dit ſupbia regis babilonis ut faceret ſe adorari tanq̄
deū in aurea ſtatua quā erexit.

P ſalmus ·lxxiiij·in quo monet ne quis ſupbus de
ſe pſumat ne humilis de deo deſperet. Propha
in pſona pplī iudaici q̄ erat xpo dn̄o crediturus ait.

C onfitebimur tibi deus maieſtatē tuā adorā
do(ↄfitebimur)ↄfeſſione laudis(et inuocabimus nomē
tuū)ut a te q̄ vocaris iheſus·i·ſaluator ſaluemꝰ. N arra
bimus)pdicabimus vbiqꝫ terrarū(mirabilia tua)de cre
acōne mūdi·de redēpcōe hūani generis/reſpondet de9
pplo dicēte ↄfitebimur tibi et inuocabimus nomē tuū(cū

ãccepero tēpus) diſpoſitū ſcdm ordīnē ſapiētie mee(ſen tētias iuſticie ponā) in effectu reddens tibi pro merito tuo et alijs ſimiliter/ et impios puniendo.

¶ Et opus eſt ut nō differā. quoniā Liquefacta ē ter= ra) id ē humana natura a ſtabilitate v̄tutis et iuſticie ut in diuerſas defluat ꝯcupiſcentias. terrā dico id ē(omnes qui habitāt in ea) liquefacti ſunt ⁊ corrupti per peccata. ſed ego motus miſericordia(confirmaui columnas) q̄ in paſſione mea nutauerūt ſcilicʒ apoſtolos meos qui totius ecc̄ie ſūt ſuſtentamentū et p illos acquirētur mul ti qui digni erūt in iudicio remuneracōne eterne vite. Et per illos ſalicʒ apoſtolos. Dixi iniquis) omnibus in gn̄ali(nolite inique agere) ſʒ cito currite ad medicū (et delinquētib⁹) cōtra p̄cepta mea dixi(nolite exaltari cornu) v̄r̄m p ſupbiā dicēdo vos eſſe iuſtos ⁊ inculpabi liter viuere aut p elacōnē pecc̄a v̄ra defendēdo aut pec= catū ꝓpriū p alios excuſando ut p diabolū vel pſuaſores vel p neceſſitatē. ¶ Nolite extollē in altū) ſupbie(cor= nu v̄r̄m) ꝯtra deū ut dicatis vos culpa creatoris eſſe pec catores qui tales vos creauit/ et quid ſit in altū extollē cornu exponens ait(nolite aduerſus deū loq̄ iniq̄tatē. Nolite dico hoc facere. Quia nec ab oriēte nec ab oc cidēte nec a deſertis mōtib⁹) nec ab aliqua mūdi parte poteſt quis effugere iudiciū dei q̄ vbiqʒ totus ꝯſtat eſſe pn̄s(quoniā deus iudex eſt) ⁊ iuſtus. ¶ Hūc) .ſ. ſupbū (humiliat) hic et ī alia vita(et hūc) .ſ. humilē(exaltat) multiplicādo eū in virtutib⁹ ⁊ tandē in gloria coronādo (q᷑ calix) .i. diſpenſacō diuini iudicij in q̄ ꝓpinatur vnicui qʒ p merito ſuo hic ꝓpinatur de calice/ calix dico(vini me ri) ī quo ꝓpinatur vnū merū .i. glia eterna(plenus mix= to) .i. pena q̄ potātur mali vtrūqʒ ꝯcurrit in dn̄o iudicio

Et inclinabit) p̄ dictū calicē (ex hoc in hoc) q̄ p illū calicē et bonis bona et malis mala propinat (verūtamē fundus calicis i quo sūt feces nō est euacuatus) q̄ ſemper remanet in deo virtus ad puniendū peccatores. et q̄ ſemp ꝑpetuo punietur. vnde ſeq̄tur (bibent omes pecca tores terre) ſcilicet illā penā in eternū.

Vox xpi est in membris ſuis. Ego autē) in mēbris meis gaudebo quādiu ſeculū erit (et cātabo deo) illoꝝ qui penitentiā agentes quotidie vicia ſuꝑplātant.

Pſalmus. lxxv. in quo ꝯmendatur deus ex multis bonis que confert.

Vox eccleſie olim anteq̄ illuminaret crux mundū anteq̄ videretur dominus in terra.

Notus erat in iudea deus cui legē dederat atq̄ ꝓphas. nō ſic erat i aliis terris vbi nō vigebat verus dei cultus / nec ſāctia legis ⁊ ꝓphaꝝ (et i iſrahel magnū nomē eius) qm̄ ſolus ille ꝑplūs vnū verū deū adora bat. Factus ē in pace locus eius) .i. in aīmo hūili ⁊ q̄eto q̄ aduerſus mādata dn̄i ꝯtraria volūtate nō litigat. qui ſeq̄tur iuſſa dominātis ⁊ ad oīe p̄ceptū diuinū ſuū flectit arbitriū (et habitatio eius i ſyō) id ē in aīa q̄ deū ſincera mēte ſpeculatur. Ibi) .ſ. vbi dn̄s pacis habitaē dignatur pereūt oīa inimica pacis. vn̄ (ꝯfregit) hic ꝑ parte ⁊ in futuro totaliter (potētias) quib⁹ diabolus fideles impugnat / ꝯfregit quidē (arcū) doloſitatis hereti coꝝ (ſcutū) increduloꝝ iudeoꝝ (gladiū) tirānoꝝ (bellū) vicioꝝ. vbi eni actor pacis venit oīa iſta fugiūt.
Tu q̄ ꝯfregiſti potētias / es Illuminās fideles tuos) cognicōe ſūmi boni (a mōtib⁹ eternis) .i. p apl̄os tuos qui

montes eterni dicitur qꝛ eterna et incõmutabili ſublimi tate cõſiſtũt (mirabiliter) qꝛ p̄dicacõnē ſuā exēplis ro borabãt et miraculis ꝯfirmabãt (turbati ſũt omēs inſipi entes corde) .ſ. pharisei et seculi ſapiētes audiētes no ua p̄cepta annũciari et recedētes a vero lumie tenebro ſa mũdi deſideria ſũt ſecuti. ¶ Quid aũt hys inſipiētibꝫ corde contigerit ſubiungit dicens. Dormierũt ſomnũ ſuũ) mortis ⁊ nichil inuenerũt (omēs viri diuitiarũ) cu iuſmodi ſũt qui pecunijs captiua mente deſeruiũt (in ma nibꝫ ſuis) ſiue in ptãte ſua ſicut euigilans a ſomno ni chil inuenit quod ſe habere putabat.

¶ Inexcuſabiles propha oſtēdit illos incredulos dicens. Ab increpacõe tua deus iacob) cũ increpares eos per te ⁊ p predicatores tuos (dormitauerũt) ſancta monita tua negligēter audiētes / et ideo merito culpabiles red dũtur / iſti aũt ſunt (qui aſcenderũt equos) id eſt qui in ſupbia creſcentes quaſi equis currentibꝫ mundi iſtius illecebras peruagantur. Tu deus) qui hoc feciſti (ter ribilis es) futurus impijs i iudicio / quãdo in gloria ma ieſtatis tue veniēs ſupbos addixeris et humilibꝫ corde ꝑpetuã contuleris dignitatē (et quis reſiſtet tibi) id eſt nullus vtiqꝫ (ex tũc) apparebit (ira tua) qꝛ nichil vlteri us p paciētiã diſſimulabis. De celo) id ē de ſũmitate potentie (deſcendet iudiciũ) tanq̃ fortiſſima certaqꝫ ma nu iaculũ deſignatũ (terra) id ē terreni hoies qui diuine ſentētie auctoritate dãnandi ſũt (tremēt) cũ audierint ite i ignē eternũ (et quieſcent) cũ in ꝑpetua dãnacõe reci pietur / ſꝫ quies iſta ſine reqꝛe ē qꝛ quieſcēt a malis ope ribꝫ ſꝫ i ſupplicio nõ quieſcũt quippe qꝛ eterna flãma cru ciandi ſũt. ¶ Qñ erit hoc. Cũ exurgeret i iudicio deꝰ) tũc terra .i. terreni hoies peccatores tremēt / exurget aũt

deus ad iudiciũ nõ ad ſolã dãnacõnẽ maloꝝ ſʒ(ut ſal=
uos faciat oĩes mãſuetos et q̃etos terre)quieti terre
ſũt q̃ nullis vicijs mũdi huius inflãmata volũtate rapi
ũntur ſʒ equali ſe moderacõe tractãtes pacẽ mentis ꝓ
bãtur habere trãquillã. ¶ Propheta locuturus de votis
deo reddendis ait. Cogitatio hoĩs, confitebitur ti=
bi)qñ pccã p̃terita hũilitatis ſatiſfactõne dãnauerit(et
reliquie cogitacõnis)id ẽ recordacõis peccatoꝝ poſt
effuſas lacrimas et aſſiduã cordis cõtricõnẽ p̃teritoꝝ
criminũ(diẽ feſtũ agent tibi) gratias agẽdo qñ ſentit
ſe hõ a peccatis liberũ. Vouete) qđ quiſqꝫ poterit(et
reddite dño deo vr̃o)q꜡ diſplicet deo infidelis ꝓmiſſio/
nõ dicit que vota reddamus ſʒ intelligitur ut qđ ꝓmiſe=
rimus reddamus/quibꝫ aũt loquitur ſubiũgit(oĩes q̃
in circuitu affertis munera)nõ quidẽ hereticis nõ paga
nis ſʒ eis qui altari eius munera reddere catholica inſti
tucõne feſtinãt/in circuitu res agitur cũ munera fideliũ
ſacratiſſimis altaribꝫ offerũtur.
Nolite negligere reddẽ vota vr̃a quoniã vouiſtis do=
mino. Terribili)terribili dico nõ ſolũ paruis ſʒ(pñci=
pibꝫ et regibꝫ quoꝝ auſert ſpiritũ)quãdo vult/nullus
enim eoꝝ vltra velle dei viuere poteſt.

¶ Pſalmus.lxxvi.in quo monet deſideria
et illecebras ſeculi calcare et nichil ſibi ꝑ=
ponere niſi deũ a quo ſũt oĩa.

¶ Vox eccleſie.

Voce mea ad dñm clamaui

intẽ cõe

deuocõis nichil aliud q꜡ ipm expetij ſʒ eũ ſolũ ſup oĩa
deſideraui(voce mea ad dñm)et nõ fruſtra q꜡(intendit
m)benigne me reſpexit. ¶ Maxie. In die tribulacõis

mee deū exquiſiui) ſolū (manib⁹ meis) nō ſolū credēdo et orādo ſʒ operib⁹ bonis (nocte) .i. in p̄ñti vita q̄ q̄uis lucē habere videat̄ peccatoꝝ tñ obſcuritate fuſca ē (coꝛā eo / et nō ſū deceptus) .i. defraudatus a ſpe quā in eū piecerā. conſecutus eni ſū effectū oꝛacōnis mee. ¶ Renuit conſolari anima mea) in iſtis rebus mundanis et caducis ſʒ (memoꝛ fui dei) in quo ē ſūma ſuauitas (et in eius memoꝛia delectatus ſū / et exercitatus ſū) in quirēdo magnitudinē tue potētie et ſapiētie / et eū in ɔtēplacōe mea tractarē quali potētia oīa ɔtineas / quali ſapiētia oīa diſponas et tam multa mirabili oꝛdinacōe diſpenſas (defecit ſpūs meus) quia incomp̄henſibilis es.

¶ Anticipauerūt vigilias oculi mei) ante alios ſurgēs ad ɔtēplandū et in ipa mea contēplacōe (turbatus ſū) recoꝛdacōne peccantiū / quia hūanū genus in delictoꝛū precipicia ruere videbā (et tacui) quoniā in profunda nocte non habui ſolaciū hūani colloquij.

¶ Cogitaui dies antiquos) quib⁹ hūanū genus peccatis tenebatur obnoxiū qui caduci ſunt ⁊ labili varietate fugitiui et admiratus ſū cur labentes dies ⁊ quos tenere nemo poteſt tantopere deſideret et querat humanitas (et annos eternos) qui ſemper ſtant qui nō tēpoꝛū labentiū momētis excurrūt / ſed eterna ſtabilitate firmantur. qui ſoli ſūt ſpecialiter appetēdi / negligebamus contēnebamus nec credebamus eſſe dū eos in preſenti nō valebamus aſpicere.

¶ Et meditatus ſū nocte) in p̄ñti vita (cū coꝛde meo) .i. cū oꝛacōne mea (et exercitabar) ut cognoſcerē quid potius tenendū ſit et ut melius intelligerē (ſcopebā) .i. diſcutiebā ⁊ mundabā (ſpm̄ meū) ne quid ſoꝛdēs ne q̄d diuinis ɔſpectib⁹ diſplicēs i eo remaneret. Meditatus

aūt ſū dicens. ¶ Nūquid in eternū ꝓiecit deus) genus hūanū ut nō aduentus ſui miſeracōe reſpiciat (aut nō apponet) ſiue addet (ut ꝯplacitior). i. māſuetior (ſit adhuc) Aut totaliter miſc̄diaz abſcīdet a gn̄e hūanoꝝ) id ē omi tpe. certe nō qm̄ in nouiſſima etate mittet filiū. ¶ Aut obliuiſcetur miſereri deus) certe nō. qꝛ natura miſericors ē et miſc̄dia ab eius maieſtate nunq̄ diuiditur (aut ꝯtinebit in ira miſc̄dias ſuasꝰ). i. ira vincet miſc̄diā? certe nō/ qꝛ potius miſc̄dia vincet irā. ¶ Hoc ita cogitabā apd̄ me et poſt hoc. Dixi) reſpondēdo meditacōni mee (nunc cepi) q̄ı intelligerē qd̄ fuit tacitū ab eternis tēporibꝫ ſcꝫ qꝛ hō reducetur ad ānos eternos et (hec mutatio ē dextere excelſi). i. fauoris et ꝓpiciacōnis filij dei q̄ ē dextera dei pr̄is. qm̄ niſi corpus nr̄m accepit/ nos miſericordiā accipe nō poſſumus et de ꝯdicōne ſuili mutemꝰ in filios. Et p hoc intellexi illā mutacōꝫ futurā. qꝛ Memor fui operū dn̄i). ſ. qꝛ creauit hoīeꝫ/ et ſic eū p miſc̄diā creauit ſic intellexi qꝛ eūdē p miſc̄diā reparabit (qꝛ etiā memor ero mirabiliū tuoꝝ) q̄ feciſti ab initio hūano generi/ eidē pius miſerator i multis indulgēdo/ et ſic ſpero qꝛ etiā nūc indulgebis. Et meditabar i oībꝫ opibꝫ tuis) et te i eis artificē potētiſſimū ⁊ ſapiētiſſimū ꝯtēplabor (⁊ in p̄ceptis tuis ſalutaribꝫ) q̄ tu inueniſti hūili deuocōe (ꝟſabor) ¶ Propheta i hijs eruditus i laudes ꝓrūpit dicēſ. Deus) pr̄ (via) remēdi ad te (ē i xp̄o) ſiue p xp̄m q̄ ait nemo venit ad pr̄eꝫ n̄ p me (q̄s deus magnꝰ ſic deꝰ nr̄ꝰ) nullus/ imo (tu ſolus) et nō alius (facis mirabilia) tā i aīa q̄ i corpe. ¶ Notā feciſti ꝟtutē tuā). i. filiū tuū q̄ ē ꝟtus ⁊ ſapiētia qn̄ eū i mūdū miſiſti (ipe etiā ē brachiū i quo redemiſti ꝑpl'm tuū). ſ. credētes ex iudeis et electos ex gētibꝫ. ¶ Notā feciſti ꝟtutē tuā nam cū notū

fecisti filiũ tuũ p eũ. Viderũt) .i. ↄgnouerũt te fide (ppli) de iudeis (et ppli) de gẽtibꝰ (et timuerũt) potẽtiã tuã visis miraculis (et turbati) sũt salubriter (infideles) qui erãt sine fundamẽto fidei errorẽ suũ ↄfitẽtes ⁊ veniã po∗ stulãtes. ¶ Et tũc. Multitudo sonitus aquaꝝ) auditus ẽ sonãtiũ in laudibꝰ dei de missione filij i ↄfessionibꝰ peccoꝝ / i gemitu culparũ / in oracõibꝰ / in grãꝝ actõibꝰ / q̃ sonitus puenit qꝛ (vocẽ dederũt nubes) .i. p̃dicatores p orbẽ terraꝝ i oĩbꝰ gẽtibꝰ p̃dicãdo xp̃m. ¶ Vere dederũt vocẽ suã. Etenĩ) .i. qꝛ (sagitte tue) o deus .i. voces p̃dicatoꝝ tuoꝝ corda fideliũ medicinaliter (penetrarũt) ad salutẽ et (vox ipa) p̃dicacõis aplõꝝ q̃ sonũ et fulgorẽ ⁊ timorẽ hũanis pectoribꝰ inferebat (totius orbis circulũ ⁊ ãbitũ cinxit) vñ seq̃tur Illuxerũt) p aplos (õia p̃cepta) veritatis lumĩe (radiãtia coruscãdo) miraculis q̃ tenebras hoĩm (p totũ mundũ) salutari illuminacõne fugauerũt. vñ (ↄmota ẽ terra) id ẽ hoĩes ad ↄuersionẽ (et ↄtremuit) agendo penitẽtiã pro peccatis / eos aũt dicit ↄmotos et tremefactos q̃ verbũ fideliter audientes ad ↄuersionis studiũ xp̃i munere puenerũt.

¶ Et p ipos apostolos sic operãtes. In mari) gentium. (via tua) nũc que dudũ erat in iudeoꝝ populo (et precepta tua) recepta sũt a pluribꝰ populis gentiũ / ⁊ tamẽ (vestigia tua) scilicet p̃sentia tua corporalis doctrina miracula (nõ sũt) ab infidelibꝰ iudeis (cognita)

Cum tamen. Deduxisti) illũ (populũ) quondã tuũ de egipto) ad modũ oviũ in manu moysi) qui fuit dux populi (et aaron) quẽ p̃fecisti tu deus sacerdotẽ oĩm pplõ.

¶ Psalmus. lxxvij. in quo monet populũ ne sit ingratus diuinis beneficiis.

Vox dei qui p moysen legem dedit hebreis.

Attendite corde (popule meus legē meā/ incli nate) p hūilitatē (aurē vr̄i cordis) ad intelligēdū (v̄ba oris mei) Aperiā os meū in figuris ꝛ ſimilitudinibꝫ) ex quibꝫ ad alia capiētis intellectū (loquar obſcuras queſtiones) q̄ adhibita diſcepta cōe ſoluēde ſūt (ab initio) exitus filioꝝ iſrahel de egipto.

¶ Vox apl'oꝝ ſeu ꝓpha in pſona eoꝝ. Quāta) .i. q̄ magna q̄ mirabilia (audiuimus) bn̄ficia exhibita ꝑplo iudeoꝝ in egreſſu ſuo de egipto/ et in ꝓgreſſu in deſerto et in egreſſu terre ꝓmiſſionis (et cognouimus ea) q̄ pr̄es ſc; ꝓphe (narrauerūt nobis) qui tn̄ iudei ingrati fuerūt Et ita narrantibꝫ patribꝫ. ¶ Nō ſūt occultata a filiis ſuis/ in ſuccedētibꝫ ſibi gn̄acōibꝫ) ¶ Pr̄es nr̄i. ¶ Narrauerūt opa dei) in quibꝫ merito laudādus apparet deus (et virtutes eius q̄ in egipto facte ſūt) poſt q̄ exiert de egipto. ¶ Et poſtea. Suſcitauit in ꝑpl'o iudaico legē) in monte ſynai que dicitur (teſtimoniū) locucōis diuine cū populo/ et q̄ teſtabatur hereditatē eternā quā nobis ꝓmittit deus dicit/ ſuſcitauit/ q̄ lex naturalis q̄ in lucē redit p legem ſcriptam/ que ſomno ignorātie videbatur oppreſſa ꝛ ſopita/ lex (et teſtimoniū) idē ſūt ſicut (iacob et iſrahel)

¶ In qua lege. Quanta) .id eſt quā magna et mirifica (mandauit patribꝫ noſtris nota facere filiis ſuis) id ē poſteris non tantū iudeis ſed (ut cognoſcat generacō altera) id eſt xp̄iana quā de gentibꝫ conſtat eſſe electā. Et ſic conſequēter.

¶ Filii) ſcilicet xp̄iani (qui naſcentur) poſtea ex aqua et ſpiritu ſancto (et exurgent) ſurſū habentes cor ſuū/ qui vero nati ſunt et non renati non ſurſum eſt cor eorum (et

narrabūt filijs)p gn̄acōes/quod vtiq̧ xp̄iani impleue=
runt qui p̄dicacōnes ſanctas ad animarū ſalutē confe=
rendā ſuis poſteris tradiderūt. ¶Et hoc ideo.
Ut ponāt ſpem ſuā)nō in lege q̄ punit' ſ3(in gratia)
ↄceſſa que redimit(et nō obliuiſcantur operū dn̄i) ſicut
fecerunt perfidi iudei qui oblito auctore ſuo ad cultu=
ras ſe demonū trāſtulerūt(ꝛ mādata eius exquirāt)ip̄a
eſt enī dei ſūma vera recordatio ſi mādata eius deuotis
mentibꝫ impleamus. ¶Jdeo exquirāt. Ne fiāt ſicut
patres eoꝝ gn̄atio praua et exaſperās)praua· qꝫ veri=
tatē recipe noluit/exaſperās·qꝫ a deo exaſperauit in deū
ut in ſaluatorē armaretur/qđ fuit ſup oīes acerbitates
et aſperitates.¶Et qꝫ praua ē ideo· Generacō q̄ nō di
rexit cor ſuū)ad fidē ſuſcipiēdā/ad diligendū deū ꝛ in
p̄ceptis eius ambulādū(et nō eſt creditus cū deo ſpūs
eius)qꝫ fuit ſp incredulus ꝑmiſſionibꝫ dei. · Vn̄ dicitur
qꝫ gn̄atio illa cor ſuū nō direxit quia nec. Filij effren)
q̄ videbātur meliores i illo ꝑꝑl'o(intēdētes arcū ꝛ mittē=
tes ſagittas ↄūſi ſūt i die belli)p ſimilitudinē loq̄tur iu=
dei intenderūt arcū et miſerunt ſagittas qn̄ ꝑmiſerūt ſe
obſuare legē āmonēte moyſe dicētes· quecūq̧ locutus
eſt dn̄s deus nr̄ faciemus et audiemus/ↄuerſi ſūt in die
belli qn̄ aaron dixerūt/fac nobis deos quos adoremuſ
ecce quō in parabolis et ꝓpoſicōibꝫ oīa explicat.
Quare ↄuerſi ſūt in die belli qꝫ. Nō cuſtodierūt teſta
mentū dei)·i· ꝑmiſſionē quā deo fecerāt/ oīa q̄ locutus
eſt dn̄s faciemus(et in lege dn̄i noluerūt ambulare)
Et obliti ſūt bn̄ficioꝝ eius/et mirabiliū eius q̄ oſtēdit
eis corā patribꝫ eoꝝ. Corā p̄ribꝫ eoꝝ)moyſe aarō
alijſq̧ ſenioribꝫ(fecit mirabilia in terra egipti in campo
thaneos)que ciuitas regia eſt egipti in q̄ erat pharao

apud quā decē plage egipti facta ſūt

Interrupit mare) rubrū (et pduxit eos) pede ſicco ad aliud litus (et ſtatuit aquas) ex vtraq3 parte ne fluerēt ſed firme ſtarent (ſicut aqua in vtere)

¶ Et deduxit eos de die in nube) ꝓtegente eos ab ardore ſolis (et de nocte ī colūna ignis) q oñderet eis viā Interrupit petrā in heremo) in loco ſicco ⁊ deſerto ⁊ emanauit fontes irriguos (et potauit eos) abūdanter (velut ī abiſſo multa) Et eduxit aquā de petra) que ſequebat̄ eos quocūq3 ibant (et eduxit aquas) nō parū ſ3 (tanꝗ̄ flumina) que de vberib9 montiū copioſa mūdacōne ꝓcedūt. ¶ Quib9 bñficijs ⁊ miraculis nō obſtātibus. Appoſuerūt adhuc peccaē ei) .i. nō credere (in irā cōcitauerūt) .i. ad irā excitauerūt (excelſū ī aquoſo) loco nō credēdo deū poſſe ſibi ipis difficilia facere.

¶ Et temptauerūt deū diffidentes) de eius potentia in cordib9 ſuis ad hoc (ut peterent eſcas) nō ſpirituales ſ3 carnales (animab9 ſuis) id eſt propter animas retinēdas in corporib9/ eſca enī retinaculū eſt anime in corpe.

Et male) et vtiq3 male quia falſa (locuti ſūt de deo dicētes nūquid poterit deus parare mēſam ī deſerto?) ſplēdidā carniū. q̄̄i diceret nō. Ecce blaſphemia ⁊ diffidētia/ o ſtulta nimis abſurdaq3 vecordia hūanā impoſſibilitatē ad diuinā trāſtuliſti v̓tutē. ¶ Et rurſus diffidētes dicūt. Nā (m̄ pcuſſit petrā et fluxerūt aque/ et torrētes) ex magna aquarū abūdātia (inūdauerūt) ſequitur ꝙ poterit aliud etiā facere. O nimis fatua cogitatio. exēplū magni miraculi dare et eius auctorē in reliq̄s arbitrari poſſe deficere. ¶ Nūquid ⁊ panē poterit dare/ aut paraē refectionē ſplēdidā) et delicatā (populo ſuo?) q̄̄i diceret dubitādū ē. ¶ Sȝ māſuetiſſimus dñs noluit ſtatī punīé

eos ſicut bñ meretebãtur/ ſʒ ne videretur nõ poſſe facere q̃ petebãt ſic ſtulte illi dubitabãt. (Ideo audiuit) et impleuit peticões (et diſtulit) penã inferre eis/ ut pˀus oñderet ſuã potẽtiã (⁊ ignis)·i·ira dei accenſus eſt in pplm deſcẽdentẽ (de iacob et i iſrahel)· Hinc ignis accẽſus ẽ in iacob ⁊ cetera. (Quia nõ crediderũt deo ſuo) qꝛ poſſʒ/ licʒ ex pcedẽtibꝫ miraculis hoc firmiter poterãt credere (nec ſperauerũt i bonitate ſua) qꝛ nõ deficeret eis i neceſſarijs. ¶ Et mandãs execucõni peticões eoꝝ mãdauit nubibꝫ deſup/ et ianuas celi aerei vbi gñabatur manna (apuit) inde deſcendẽ faciẽs. vñ ſeq̃tur. (Pluit illis) id ẽ dedit p modũ pluuie (mãna ad mãducandũ) et ſic (panẽ celi)·i·in celo aereo angeloꝝ miniſterio formatũ (dedit eis) ¶ Et ita. (Panẽ angeloꝝ) id ẽ miniſterio eoꝝ formatũ (mãducauit hõ/ cibaria miſit i abũdãtia) cũ quilibʒ colligeret de eo q̃ntũ comedẽ poterat. Et ad ſatiſfaciẽdũ deſiderio eoꝝ de eſu carniũ. (Trãſtulit ventũ auſtralẽ) de ſupiore pte aeris ne ·ſ· flaẽt ⁊ (induxit ꝟtute ſua vẽtũ affricũ) q̃ ẽ vẽtus occidẽtalis ut flaret verſus vbi erat mltitudo magna coturnicũ q̃s vẽtus trãſportauit vltra maẽ rubrũ vbi erãt caſtra hebreoꝝ. Seq̃tur (Et pluit ſup eos ſicut puluerẽ)·i· valde abũdãter (carnes) viuas in maxima copia ſcʒ (volatilia pẽnata. Et ceciderũt in medio caſtroꝝ eoꝝ circa tabnacula eoꝝ) ut ſine omi labore ⁊ difficultate poſſent ea cape. (Et ipi mãducauerũt ⁊ ſaturati ſũt nimis) uſqʒ ad nauſeã abũdantiã carniũ (ſic deſiderauerũt attulit eis/ et nõ ſũt fraudati deſiderio) imo ſunt conſecuti illud habẽtes carnes in abũdantia. ¶ Oſtenſo qꝛ ſtulte dubitauerãt de potẽtia dei oſtẽdit pphã qualiter puniti ſunt a deo de quo ita ait (Adhuc eſce erãt i ore ipoꝝ) qꝛ multi actu

comedebāt(et punitio dei deſcendit ſup eos(E t oc-
cidit potētes eoꝝ)repletos diuitijs(et electos iſrahel)
ſez moyſen et aaron et mariā(impediuit)ne ingrederēt
terrā pmiſſionis In omībus hijs)correcti et puniti(pec-
cauerūt adhuc et nō crediderūt in mirabilibus eius)
Et ideo. D efecerūt dies eoꝝ)quaſi languida tabe cō-
ſūpti(in)·i·pro(vanitate)p qua citius perierūt et anni
eoꝝ cū feſtinacōe)ꝙ mors multoꝝ fuit accelerata ſicut
in rebellione thore· C ū occideret) aliquos de pplo a-
lij timētes(querebāt eū/ et reuertebātur)ſtudioſe(et ſe-
dulo vemētes petebant miſericordiā a deo) Reuertebā-
tur quidē·ꝙ R ememorati ſūt ꝙ deus adiutor eoꝝ ē)
in bonis(et deus excelſus redēptor eoꝝ ē)a malis·
Et quia iſta reuerſio ad deū quo ad multos nō erat ex-
amore iuſticie ſꝫ timore pene dicit·
¶ E t dilexerūt eū in ore ſuo et lingua ſua mentiti ſunt
ei) ꝙ nō ſic habeāt in mente ſicut ptendebāt in ore·
Unde ſequitur. C or aūt eoꝝ nō erat rectū cū eo)ꝙ
ydola colere deſiderabāt(nec fideles habiti ſūt ī teſta-
mento eius)ut legē eius obſeruarēt ſicut ī timore pmit-
tebāt. I pe aūt ē miſericors)in natura et etiā ɔtra me-
rita ipoꝝ·(ſiet ppicius peccatis ipoꝝ) puniēs eos citra
ɔdignū(et nō diſpdet eos) totaliter eos delēdo ſic me-
ruerūt. E t abūdauit)miſcdia dei(ut auerteret ab eis
vindictā ſuā(tu de eis ſumere ceperat(et non accēdit
omnē irā ſuā)quā de eis ſumeret omnē pmeritā penam.
Et hoc ideo·ꝙ R ecordatus ē)·i·ad modū recordātis
ſe habuit q̄ſi oblitus dū eos affligeret(ꝙ caro ſūt)ſez
carnales et fragiles pniq3 ad peccādū/ hec ē maxīa cau-
ſa q̄ deū mouet ut ſe nobis miſericordē exhibeat(ſpūs)
homo eſt(vadēs)in breui de hoc mūdo p ſeparacōnez

anime a corpe (et non rediens) ad ipm corpus virtute
ꝓpria nature. ¶ Pepcit eis/ et licet parceret ipis. Ipi
tn̄) multoties. i. sine numero (exacerbauerūt eū in deser
to/ et ad vindictā ꝯcitauerūt eū in inaquoso) ut digne
eis penas inferret. Et ꝯuersi sūt) ad ydolatriā (et tē=
ptauerunt deū) dolose petentes ab eo qđ ab illo accipe
diffidebāt (et sanctū israhel) ad amaritudinē (ꝓuocaue
rūt) Et non sūt recordati ptātis eius/ die q̄ redemit
eos de manu tribulantis) scilicꝫ pharaonis. ¶ Preterea
nō sūt recordati. Qualiter posuit i egipto signa sua)
scꝫ decē plagas (et ꝓdigia i ciuitate illa regia) vbi si=
gna ista facta sūt idē est signū et ꝓdigiū/ signū in quā
dei potētiā indicat ꝓdigiū qꝫ in se dat nobis aliud intelli
gere. ¶ Inter quas plagas. Conuertit in sanguinē
flumina eoꝝ et pluuiales aquas ne biberent)
Misit in eos muscā caninā) q pungebat eos grauiter
(et ranas et disꝑdidit eos) qꝫ in nullo loco poterāt sta=
biles esse ꝓpter ranas. Et dedit erugini) id ē vento
vrēti q̄ corrupit segetes (fructus eoꝝ/ et fructus labo
res eoꝝ ꝓductos locustis) Et occidit i grādine vi
neas eoꝝ et moros eoꝝ i pruina) vel i frigore corrūpē=
te. Tradidit grādini iumēta eoꝝ) existētia in cāpis
(et possessiones igni) Misit i eos effectū ire sue indi
gnacōnis) p plagas dictas et sequētes (immissas p an
gelos malos) qui fuerūt executores diuine iusticie i p=
secucōnibꝫ egipti. Viā fecit semite ire sue) i. semitā
in viā ꝯuertit qꝫ ex quo p p̄ma flagella nō fuerūt corre=
cti plage ampliores sūt augmētate. vnde sequitur (et
nō pepcit a morte vitas eorū/ et iumēta eoꝝ i morte cō=
clusit) Et pcussit oēm p̄mogenitū in terra egipti) nō
solū hoim sꝫ etiā omniū iumētoꝝ primogenita (p̄micias

om̄is laboris eoꝝ) ut ordeū et lina et ſimilia q̄ citius matureſcūt (in tabnaculis) egiptioꝝ deſcendētiū de (chā)
Propheta nūc oñdit quō deus eduxit iudeos de egipto et induxit in terrā pmiſſionis et ipi iterū ingrati offenderunt eū ſic dicēs Et eduxit de egipto populū ſuū) iſrahel diligenter cuſtodiēdo ſicut paſtor oues ſuas (et pduxit eū tanq̄ gregē in deſerto) quod erat inter mare ⁊ egiptū. Et eduxit eos) p deſertū (in ſpe) veniendi in terrā pmiſſionis (et non timuerūt) quia (inimicos eoꝝ cooperuit mare) Et induxit eos in terrā pmiſſionis q̄ dicitur ſanctificata) ꝓpter iheruſalē in qua edificatū erat tēplū (in montē) moria (quem) monteȝ nō gladius eoꝝ (acquiſiuit) ſed (dextera) id ē potētia (eius) Hoc modo acquiſiuit. q Eiecit a p̄ſentia eoꝝ gentes) chananeas. que prius terrā illā obtinebāt et alioſ ibi habitātes (et ſorte diuiſit) ſingulis tribub; (terrā) promiſſionis equali menſura antiquitus tenſo (funiculo) terrā diuidebant
Et habitare fecit i domib;) villis ciuitatib; ⁊ caſtris a gentilib; edificatis (trib; iſrahel)
De ingratitudine iudeoꝝ et eoꝝ ɔtumacia et quid eis irato dn̄o contigerit propheta exponit dicens / et iſtis beneficijs nō obſtantib;. Temptauerūt deū) diffidētes de diuina virtute (et exacerbauerūt deum excelſum) prouocantes ad irā (et p̄cepta eius nō cuſtodierūt.
Et auerterūt ſe) ſcīēter ab eo (et nō ſeruauerūt pactū id ē legē quā pepigerāt obſeruare (queadmodū p̄res eoꝝ) qui adorauerūt vitulū et multipliciter offenderūt in deſerto (conuerſi ſūt in arcū prauū) .i. ſimiles facti ſūt arcui prauo / arcus prauus dicit̄ malicia peccatoꝝ q̄ nō eminus pcutit ȝ in ſe magis ſpicula directa ɔuertit.

In irā concitauerūt eū) immolādo ydolis (in collib⁹ ſuis) ⁊ cū honorē deo debitū (ſculptilib⁹ ſuis) impartirēt (ad indignacōnē) et vindictā (ꝓuocauerūt)
Propħa numerat vindicte genera quib⁹ punitus ē po pulus ille pfidus dicens. Aduertit deus pdictā popu li nequiciā ⁊ ſpreuit/ et ad nichilū redegit valde iſrahel) tradens eū captiuitati alioꝝ pploꝝ poſt mortē ioſue·
Et repulit) ꝓpter eoꝝ nequiciā (ciuitatē ſilo) q̄ fuit deſtructa p philiſteos i qua erat dei archa illo tēpore et ideo dicitur (tabernaculū vbi habitauit inter hoīes) qꝛ ibi deus reſponſa dabat. Et tradidit in captiuitatem virtutē eoꝝ) ·i· archā q̄ erat virtus eoꝝ quia ea pſente ſemp vincebāt inimicos (et pulchritudinē) ·i· eandē ar= chā de qua ipi gloriabātur ſup omes gentes (in man⁹ inimici) ſcilicꝫ philiſtinoꝝ a quib⁹ capta eſt.
¶ Et ↄcluſit i gladio populū ſuū) pmittēs eos ab ini= micis occidi (et hereditatē ſuā ſpreuit) Iuuenes eo= rū ↄmedit furor vel gladius inimicoꝝ et virgines coꝝ nō ſūt lamētate) qꝛ cū quilibꝫ quereret locū fugiēdi di= mittebātur mortui inſepulti et īlamentati· Sacerdo= tes eoꝝ) ſcꝫ ophni et finees filij heli (in gladio) philiſti norū (ceciderūt/ et vidue coꝝ nō plorabātur) eadē ra= cōne qua ꝟgines· ¶ Propħa oñdens vltionē in ipoſ aduerſarios retortā dicit. Dñs) qui prius (tanq̄ dor= miens) viſus eſt qꝛ pplm ſuū dimiſit affligi ab inimicis (excitatus eſt/ tanq̄ potens incenſus vino) qꝛ tūc ſunt hoīes ad irā faciles et ad ꝟtutē potētes qn̄ poſt crapulā de ſomno ſurgunt! excitatus dico ad inferendā vindi= ctā hoſtib⁹ ſcilicet philiſteis qui archā domini rapiētes locauerāt iuxta deū ſuū dagon.
Et pcuſſit inimicos ſuos in poſteriora) in ſecretiori

parte natiū ut etiā viui a ſoricib⁊ rodentib⁊ eoꝝ anos execrabili morte punirētur (opprobriū ſempiternū de= dit eis) qꝛ nullus alter taliter punitus ē / qđ ī ſempiter= nū diuulgabitur q̄ diu ſcriptura ſancta in qua redactū eſt legetur. ¶ Inimicos ſuos ita pcuſſit ꝫ ſuos reedifica uit eligendo tribū ꝓ regia dignitate dicēs. Et repu lit tabnaculū ioſeph) ut inde eſſꝫ rex (et tribū effraim nō elegit) ad regiā dignitatē. Sed elegit tribū iuda) ut faceret inde regē (montē ſyon quē dilexit) eligens ad cultū ſuū. Et edificauit) ſup ſalomonē (ſanctū edifi= ciū) ſuo noīe deputatū (ſicut vnicornū) qꝛ ſicut illud ani= mal non pmittit aliud animal accedere ad cubiculū· ſic deus ꝓhibuit alienigenā intra tēplū miniſtrare (in ter= ra) id ē in ihrlm (quā fundauit) ꝓ cultu ſuo et ſolio ſuo (ſtabiliter) q̄ntū fuit ex parte ſua ⁊ ita fuiſſꝫ niſi pccā iſra hel impediuiſſent. Et elegit dauid ſeruū ſuū) ī tribu iuda ⁊ inter filios yſai quāuis eſſet iunior (et ſuſtulit de gregib⁊ ouiū ſequentē oues fetas) accepit eū in regē / et ita ex paſtore pecudū ad regimen hoīm ē tranſlatus· vnde ſequitur. Paſcere) .i. elegit ut paſcat (populū deſcendentē de iacob et iſrahel) ꝓplm eundē a deo (ſpecia liter dilectū ſibi) Et gubernauit eos in puritate cō= ſcientie / et ī operib⁊ ab eo prudēter actis deduxit eos) ad virtuoſe et pacifice viuendū·

¶ Pſalmus .lxxviij· in quo propheta deplorat captiuitatē iheruſalē tēpore regis anthiochi·

¶ Propheta dauid licet lōgis ante tēporib⁊ q̄ rex exiſte= ret antiochus· oīa tamen more ſuo quaſi trāſacta re= fert que ſpū ſancto repletus ꝑuidebat eſſe futura / vnde deflens pietatis affectu ait / o

DEus venerũt gẽtes in iudeã
tunc hereditatẽ tuã(polluerũt ſanctũ templũ tuũ)ſacri=
ficando in eis ydolis ſuis(poſuerũt iheruſalẽ)euertẽ=
tes eã quaſi caſulã vel ſicut(tugurium)ſiue aceruũ lapi=
dũ vbi ſolent cuſtodes pom(ad cuſtodiẽda pomeria)
¶ Poſuerũt cadauera)inſepulta(ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas
volatilibꝫ celi)et nõ ſolũ illis ſꝫ etiã(beſtijs terre)ſcilicꝫ
lupis et canibꝫ poſuerũt eſcas(carnes ſanctoꝝ tuoꝝ)
Effuderũt ſanguinẽ eoꝝ)in tanta copia et ita vili=
ter ſine aliquo reſpectu miſcḋie ſicut effunderent aquã
et nõ ſolũ intra muros ſꝫ etiã in(circuitu ihrlm/et nõ erat
q̃ ſepeliret)qꝛ par ꝯdicõ piculi oĩes inuoluerat. ¶ Fa=
cti ſumus opprobriũ oĩbꝫ i circuitu)gentibꝫ(ſbſanna
tio ꝛ illuſio hijs q̃ in circuitu nr̃o ſũt) .i. hijs q̃ nos ad fa
mã tẽpli honorabãt deſpectabiles facti ſumꝰ ¶ Propħa
deprecatur dñm ꝓ ppl'o iſrahel ꝯtra inimicos et inſultãtes
dicẽs. ¶ Uſqꝫ quo dñe iraſceris i finẽ) q̃d diu hoc ſuſti=
nebimus ꝛ videbimus nos ita affligi ꝓpter te et nõ vl=
ciſceris nos(uſqꝫ quo accẽdetur)ꝛ multiplicabitur(ve=
lut ignis indignatio tua?) Effunde irã tuã) .i. indi=
gnacõꝫ tuã abũdantẽ emitte(in gẽtes q̃ te nõ nouerũt)
p verã fidẽ nec voluerũt ſꝫ ſũt ydolatre(et reges qui nõ
mẽ tuũ nõ inuocauerũt)in te credẽtes ſꝫ demonia vel ali
quã aliã creaturã. Debes o dñe effundẽ irã tuã ¶ Quia
iſrahelliticũ populũ) ꝑ magna pte crudeliter(ꝯſũpſerũt)
ſicut cibus ꝯſumitur(et ciuitates iudee deſolauerũt)ꝛ de
ſtruxerũt. ¶ Cõfiteor dñe nr̃a pc̃ca meruiſſe iſta flagel
la ſꝫ dep̃cor pietatẽ tuã. ¶ Ne memineris)ad puniẽdũ
(iniq̃tatũ nr̃aꝝ ãtiq̃rũ)nõ tm̃ nouiter factarũ ſꝫ q̃s a pa
tribꝫ accepimus(cito pueniant nos miſericordie tue)

ne in toto obſorbeamur p deſperacōnē q; oībꝫ admini-
culis (paupes facti ſumus nimis) Adiuua nos de9)
qui in tribulatioībꝫ ſp ſolitus es ſaluare nos (et ꝑpter
gloriā et honorē noīs tui dñe libera nos) nō ꝑpter meri-
tū nrm (et ꝓpicius eſto pccīs nrīs ꝑpter nomē tuū) id eſt
ꝑpter tuā bonitatē nō ꝑpter nrāꝫ iuſticiā. ¶ Adiuua nos
oro. ¶ Ne forte dicāt inter gētiles vbi ē deus eoꝝ) qͥ
dicerēt vel nō ē / vel ſi eſt / eſt tā parui momēti q; nō pt ſu-
os adiuuare / et vindictā fiēdā ī eis ita cito fiat ut (oēs
nacōes) .i. gētes (intelligāt deū) in eos ſe vlciſci et etiam
(nos oculis nrīs videamus) Vltio ſanguinis ſuorū
tuoꝝ q̄ effuſus ē intro eat ī ꝯſpectu tuo / et gemitus ꝯpe-
ditoꝝ) id ē eoꝝ qui captiui tenētur ut liberētur. Secū
dū magnitudinē potētie tue filios) .i. imitatores (eoꝝ q̄
p veritatis defenſione occidūtur) ſcilicꝫ veritatis defen-
ſores (poſſide) et cuſtodi ne aliqua tribulacōis aſperi-
tate poſſint reuocari. Et redde vicinis nrīs) philiſte
is et alijs nacōībꝫ q̄ in circuitu iude poſitis (vindictā)
pfectā et vltionē plenā (q ſeptenario numero deſigna-
tur / in ſinu eoꝝ) id ē in anima / ad quod te moueat (im-
properiū qd exprobrauerūt tibi dñe) attribuētes impo
tētie tue captiuitatē noſtrā. ¶ Nos aūt populus tuus et
oues paſcue tue / ꝯfitebimur tibi) confeſſione laudis p
liberacōne nrā (in ſempiternū) Non tantū confitebimur
ſed etiā (annūciabimus) alijs (laudem tuā quādiu ali-
qua generatio erit)

¶ Pſalmus .lxxix. in quo monet nos
in melius cōmutari et ad criſtū dirigi.

Tu deus qui es rex cuius arbitrio ⁊ cre
ata ſunt et admini
ſtrātur vniuerſa. rex dico ſpecialiter (iſrahel) .i. eoꝝ qui
te puro corde ꝯſpiciūt / intēde deſiderio ⁊ peticōi ſcōꝝ
q̄ aduentū tuū deſiderāt (q̄ deducis) p apl'os (ꝑplm) cre
dentē de gētib⁹ ſignificatū p (ioſeph) ad cautelas dei tā
q̄ (oues ad paſcua) Qui ſedes ſup illas ſblimes po
teſtates celoꝝ appare in mūdo) forma nr̄e mortalitatiſ
aſſumpta (videāt te populi) q̄ p iſtas tres trib⁹ (effra
im beniamin et manaſſe) deſignātur. Excita potentiā
tuā ⁊ veni) .i. manifeſta in filio qui eſt virtus tua p incar
nacōnē eius (ut ſaluos facias nos) de poteſtate diaboli
Deus v̄tutū cōuerte nos) auerſos a te / aliter nō cō
uertemur / niſi tu facias q̄ ſolus potens es / qui vult vni
uerſa compleri (et oſtende filiū tuū / et ſalui erimus)
¶ Dn̄e deus virtutū) celeſtiū (quouſq; iratū te oſ̄ndens
michi ſeruo tuo ꝯ) ad te orāti differēdo mittere filiū p
cuius aduentu totiens te rogaui. Quouſq;. Cibabis
nos pane lacrimarū) .i. pmittes nos affligi tot tribula
cōnib⁹ ⁊ dolorib⁹ lacrimoſis qꝛ vir ſanctus ipis ſuis la
crimis paſcitur ⁊ reficitur ſciens tribulacōnē quā pati
tur vel ꝓpter exercitiū vel ꝓpter remiſſionē peccatoꝝ dari /
ſequitur (potū dabis nobis ī lacrimis) que racōne p̄di
cta ſanctis viris ſunt potus ⁊ refectio que lacrime erūt
(in menſura ꝯ) ſcꝫ quales ſuſtinere poſſumus / quia omi
potens deus conſulens fragilitati nr̄e modificat ⁊ quā
dā mēſura tēperat flagella ſua. ¶ Poſuiſti nos ī ꝯtra
dictionē gentib⁹ vicinis nr̄is) qꝛ nobis colētib⁹ ⁊ p̄dicā
tibus te deū verū ꝯtradicitur ab eis multitudine ſimula
croꝝ ſuoꝝ (et inimici nr̄i irridēt nos) q̄ꝛ fruſtra ſperan
tes ut ſalui fiamus. ¶ Sed contra iſtos.

Deus virtutū cōuerte nos) totos ad te ut te toto corde diligamus (et oſtende p̄ſentiā filij tui et ſalui erimus) ip̄e eni eſt p quē laqueos mortis euaſimus / ipa deniqȝ eſt q̄ dignis et cōfitētib9 celeſtia regna largitur. Vineā) id eſt pplm iudaicū quē tu excolebas ſicut bonus agricola vineā ſuā (trāſtuliſti de egipto) in terrā p̄miſſiōis (eiecīſti gentes) ſcȝ amorreos gebuſeos et cetera (et plātaſti) firmiter collocādo et ſecure habitare feciſti. Dux itineris fuiſti in cōſpectu eius) q̄ in nube p̄cunte p diē et in colūna ignis p̄cūte de nocte manifeſte te eis oſtēdiſti (et plantaſti radices eius) id ē p̄ncipes ſcȝ moyſen et aaron et pphas q̄ in cultu dei et fide radices et fundamēta fuerūt aliorum (et) populus ille (impleuit terrā) p̄miſſionis et multiplicatōnē p̄lis. Umbra eius) id eſt cura et ſollicitudo de eis regēdis (operuit) maiores q̄ hic dicūtur (mōtes) ne pro ſua volūtate ipi agerēt ſȝ curā ſbditorum totaliter intēderēt et (arbuſta) .i. excreméta huius ppli (cooperuit cedros dei) .i. altiſſimos eorum p̄latos et doctores. quāto eni magis illa vinea ſiue pplus creſcebat. tāto maiori cura et ſollicitudīe p̄lati eorum occupabātur / et ita vinea iſta creſcēdo cooperuit oīes ſanctos prophetas et patriarchas cura et ſollicitudie. Et extendit) hec vinea (palmites ſuos) id ē filios ſuos a iheruſalē (uſqȝ ad mare) mediterranenenſe quo terminatur regnū iude (et uſqȝ ad flumē) iordanis (ppagines ei9) filios filiorum. O dn̄e cū tot bn̄ficia cōtuleris illi pplo. Ut quid ergo deſtruxiſti macceriā eius) id ē cuſtodiā angelicā qua eā vallaueras / ſbtraxiſti ꝓtectōnē ei9 et expoſuiſti eā gētib9 (vindemiāt eā) ſpoliādo diripiēdo / et cōculcāt (oīes gētes q̄ iuxta eū ſūt) Exterminauit) extra terminos patrie ſue eiecit (eā) captiuādo

(aper) .ſ. veſpaſianus/ immūdus fortis egreſſus (de ſil ua) gētilitatis q̄ (ſingularis) .i. ſupbꝰ (ferus) iudeis (de paſtus ē eā) .i. totaliter ɔſūpſit. D) ōne deus ṽtutū) q̄ uis exterminata ſit vinea ⁊ ɔſūpta ꝑ maiori pte ut tñ re lique ſalue fiāt (ɔuertere) ab ira tua et (ꝓpiciaē ei de ce= lo/ et vide indulgēdo ei (et viſita) mittēdo filiū tuū q̄ ſa nat eā egrotantē ¶ Et ne pereat vinea ex toto. ¶ P) er= fice eā) i fide) filij tui quā incohaſti i vmbra legali (quā plātauit dextera tua) ꝓpiciacō tua/ et pfice eā (ſup fide fi= lij tui) fundatā ⁊ (quē ɔfirmaſti tibi) .i. tuū eē filiū natura lē oñdiſti dicēs/ hic ē filius meus dilectus in quo m̄ bñ ɔplacui. ¶ In igne pietatis vel cupiditatis. S) uccēſi) et occultis inīq̄tatibꝰ (ſuffoſſi) ex eadē gēte i xp̄m credē noluerūt (ab increpacōe) terribili in die iudicij (vultus tui) .i. filij tui (pibūt). ¶ Quia tādiu mali erimus donec ſal uator aduenīat/ ideo. F) iat manus tua) .i. opatio tua oñdatur potētia (ſup virū) id ē xp̄m q̄ ad dexterā ſedet (et ſup filios hoīs) .ſ. ṽginis .ſ. eūdē xp̄m q̄ ita ē filius dei ut etiā ſit filius ṽginiſ (quē ɔfirmaſti tibi) ſup ē expo ſitū. Hoc fac ut oraui. E) t nō diſcedimus) p auerſio nē (a fide) ultra q̄ p⁹ diſceſſimus et (viuificabis nos) vita grē i pn̄ti ⁊ glie i futuro (⁊ nomē tuū inuocabim⁹) illō ſc; nomē quo deus pr̄ appellaris/ inuocabimus edo= cti a filio tuo q̄ inſtitucōne ſalutari nos docuit ſic orare/ pr̄ nr̄ ⁊ cetera. D) ñe deus ṽtutū ɔuerte nos) ad te pfe= cte diligēdū (oñde faciē tuā) p aptā viſionē (et ſalui e= rimus) qꝛ i clara viſiōe dei ⁊ pfecta fruicōne ɔſiſtit eter= na ſalus nr̄a.

¶ Pſalmus .lxxx. in quo monet ut contē= ptis terrenis ad celeſtia mente aſcēdamus.

¶ Vox eccīe/ o fideles.

Exultate cordis deuocōne (deo) q̄ (nos iuuat) in oībꝫ pressuris nr̄is (iubilate) inexplicabili leticia (deo) ꝑpli fideles designati p (iacob) q̄ fuit verus cultor dei. ¶ Et ut poſſitis exultare ⁊ iubilare (Sumite) sequētia inſtrumēta muſicalia. ſ. (pſalmū) id ē bonā opacōnē (⁊ date deo timpanū) .i. laudē cū vr̄e carnis mortificacōe ⁊ hiis duobꝫ adiūgat̃ (pſalteriū iocūdū cū cithara) .i. deuota oracō. (Bucinate) .i. ānūciate alijs laudē alta voce (in inſigni feſto tubarū) .ſ. in inuocacōe vr̄i q̄ p ſeptiformē gr̄am ſpūs ſancti fit .i. (pcomiali voce cantate) cū noue regnacōis gaudia fueritis ꝯſecuti q̄ vob̄ debꝫ eſſe magna ſolēnitas. ¶ Ideo bucinate in p̄dicta ſolēnitate. (Quia p̄ceptū eſt i iſrahel) illis ad literā nobis ſpūaliter / et ſi negligitis timendū ē vobis quia (iudiciū eſt deo iacob) p̄ceptū eni illud datū ē p eū q̄ eſt futurus iudex. ¶ Illud p̄ceptū id ē legē. (Teſtimoniū poſuit dn̄s i ꝑplo iudeoꝝ deſignato hic p ioſeph) cito poſt exitū de egipto q̄ lex eſt illi (teſtimoniū) quid eſt faciēdū et quid timendū / vn̄ ſeq̄tur (cū ille populus exiret de egipto / linguā quā nō nouerat audiuit) .i. legē. (Amouit dn̄s dorſū) populi iſrahelitici (ab oneribꝫ) luti ⁊ lateris quibꝫ p̄mebatur i captiuitate egipti (cuius ꝑpli manus ſeruierūt in cophino) cogebātur eni inſtrumētis portare fimū ⁊ feces de ciuitatibꝫ. ¶ Propheta in pſona dei recolētis bn̄ficia p̄ſtita populo iſrahel ut grauior eſtimetur eius offenſa dicit. (In tribulacōne) dure ſuitutis tue (inuocaſti me) ut liberarē te (et liberaui te) de captiuitate educēdo (et exaudiui te i abſcondito anguſtie tue ⁊ tēpeſtatis) qn̄ ſcꝫ audiētibꝫ egiptijs ad me gemē nō audebas (et etiā probaui te apud aquā ꝯtradictōis) vbi de potētia mea id eſt bonitate te reperi dubitantē.

Nec bona omia feci tibi et ideo. Audi o pp̄le meus et
intellige ⁊ teſtis ero) veritatis ꝯtra te ſi legē meā tranſ
greſſus fueris(iſrahel ſi audieris me)obtēperādo p̄ce=
ptis meis(nō erit in te deus recēs) deus nr̄ nūq̄ fuit re=
cens nec nouus nec i tpe factus ſ; antiquiſſimus ſp ab
eterno et i eternū(nec adorabis deū alienū)q̄ noīe ⁊ nō
eſſentia ſiue natura ſit deus. Nō adorabis dico deū alie
nū. qm̄ Ego ſū dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra e=
gipti)et nō alius(dilata os tuū)ad petendū tibi vtilia
(et implebo deſideriū tuū). Ego ſic āmonui eos ⁊ tamē
Nō audiuit pp̄lus)qui(meus) deberet eſſe ad moni=
cōnē meā(et iſrahel nō intēdit michi)ingratus tot bn̄fi=
cijs. Et q̄ attēdere noluit ideo. Dimiſi eos ut p ſuo
libitu ad oēs ſui cordis voluptates ferātur)et ipi ſb=
tracta grā mea(ibūt i pccīs enormibꝰ ⁊ erroribꝰ ab eis
nouiter inuētis. Sic dimiſi eos. ſ; Si pp̄lus meus au
diſſet me)credēdo et ipe factus verus(iſrahel ſi in vijs
meis ambulaſſ;)p̄cepta mea obſuādo. Pro nichilo
forſitā).i. vere abſq; ulla difficultate(inimicos eoꝝ hu
miliaſſem eos ad nichilū redigēdo(et ſup tribulantes
eos ōndiſſe; potētiā meā)eos interficiēdo. Propheta de
eoꝝ eterna dānacōe loqns ait. Inimici dn̄i).ſ. iudei
q̄ deberēt eſſe amici(mētiti ſūt ei)nō reddētes ꝓmiſſa q̄=
bus ſe ad p̄cepta oīa eius implēda bonis pollicitacōi=
bus obligauerūt et ideo(tēpus punicōis eoꝝ erit in e=
ternū). Et merito venuīt dānandi. q̄ Deus cibauit il
los ex intima medulla frumēti et ſaturauit eos de melle
fluēte de petra) i rupibꝰ eni illius terre erat mel i copia.

Pſalmus.lxxxi. in quo monet credere
xp̄m verū deū et verū hominē eſſe.

DEus factus homo (ſtetit in ſinagoga) .i. cõuẽtu
iudeoꝝ honorũ quos deos dicit/ iuxta mo
rẽ illũ quo dij dicũtᷣ quicũqꝫ magni viri/ in medio hoꝝ
deoꝝ ſtetit xp̄us ĩ aſſumpta natura. ſecũdũ illud. medi9
aũt vr̄m ſtetit (in medio aũt diiudicat) .i. diſcernit (bo=
nos ac iuſtos) q̄ maieſtatis ſue monita fideq̄ꝫ ſecuti ſũt
a malis. Ad iudices accuſans eoꝝ prauã cõſuetudinẽ
ait. ¶ Vſquequo iudicatis iniq̄tatẽ) ↄtradicẽtes legi
quã vobis dederã/ ꝓphetas iniurijs afficitis/ quos vob̄
miſerã/ vſquequo extenditis iniq̄tatẽ iudicij veſtri/ qui
iniquũ iudiciũ facitis ſup me q̄ ꝓpter vos veni/ qui vob̄
tanta boná feci/ quẽ occidẽ diſponitis (et vos o minores
quare ↄſentitis iniquis iudicijs maiorũ?) quaſi cũ inſa=
nientibꝫ inſanitis? ¶ Nolite ergo iudicare iniquitatẽ. ſꝫ
Iudicate) recte. ſ. xp̄m (egenũ) q̄ ſemp terrenas facul
tates ↄtẽpſit/ qui cũ eſſet diues ꝑ nobis factus ẽ paup
(et puſillũ) qui ſibi p̄ſidiũ nõ queſiuit ĩ terra/ iudicate di
co ut eũ liberetis (et humilẽ et pauperẽ) .i. iuſtũ oñdite (et
p̄dicate) ¶ Et vos minores q̄ plures eſtis. Eripite
pauperẽ ⁊ egenũ) xp̄m. ſ. de manu maiorũ) ne pmittatiſ
eũ amplius capi (et de manu iude) q̄ iniuſte pſecutus ẽ eũ
(liberate) ¶ Ego ita monui eos ſꝫ tñ ipi. ¶ Neſciert) nõ
ↄgnouert xp̄m/ et quaſi hoc? (qꝛ nõ intellexert) id ẽ nõ
crediderũt/ ſcp̄tũ eſt enĩ niſi credideritis nõ intelligetis/
et quaſi hoc? qꝛ (in tenebris ambulãt) nõ in obſcuro vi=
cioꝝ et cecitate infidelitatis detinebãtur et ſignũ dans
ꝓpħa iudeis quo agnoſcãt xp̄m ait (mouebũtur oĩa fun
damẽta terre) nã ĩ eius morte terra mota ẽ et petre ſciſſe
ſũt. ¶ Et tñ. Ego dixi) ſi vultis credẽ et mãdata dei
cuſtodire (dij eſtis) participacĩone grẽ mee. O mira dei
gr̄a cũ ſolus ſit virtus ⁊ ſubſtãtialiter deus nõ inuidet

participiū nois ſui hoīb₉ (et filij excelſi oēs) p grām et adopcōnē·oīs quidē qui ſanctis iuſſionib₉ acquie-ſcat. ¶ Verba deflectit ad impios dicens. Vos autem) impij et increduli nō eritis ſicut dij viuētes vita eterna (ſʒ moriemini ſicut hoīes peccatores) in pc̄cō infidelitatis et vos maiores ſupbiā vſtrā in xp̄m exercētes (cadetis) in pfundū inferni ita irrecupabiliter (ſic ꝟ vn⁹ de pn̄cipib₉) id ē diabolus qui de celo piectus corruit ꝛ penā ſue puerſitatis inuenit. ¶ Vos quidē cadetis. ſʒ tu Deus exſurge) de ſepulcro (et iudica terrenos) illos iudeos dāna eos qui ita te crucifixerūt/ qm̄ hijs repulſis (tu hereditabis in oīb₉ gentib₉) pvna iudeorū gente que tibi quondā hereditas peculiaris ex oībus mūdi nacōib₉ fuit hereditatē accipies oēs gentes

¶ Pſalmus. lxxxij. in quo monet iuſtos ad paciētiā.

¶ Propheta preuidēs xp̄m in maieſtate magna ventūrū ad iudiciū et admirās ait.

Domine quis ſimilis erit tibi

cū ad iudiciū i maieſtate tua magno angelorꝫ exercitu comitante venies. nullus (ne taceas) dare in impios ſentētiā/ ite maledicti i ignē eternū (nec) aliq̄ miſeracōe (ↄpeſcaris) aut miteſcas a vindicta eorꝫ. ſʒ opprime eos pena eterna. ¶ Propha de pſecucōne antixp̄i futura loquens ait. Ne taceas dn̄e dico. Qm̄ inimici tui) antixp̄i mēbra tumultuoſis ſedicōib₉ (ſonabūt) ↄtradicēdo doctrine tue et detrahendo tibi (et qui oderunt te extollent caput) ſibi ſcilicꝫ antixp̄m q̄ tanta poteſtate gloriabitur ut ſe etiā deū pſumat dicere excelſū.

S up populū tuū) xpianū (maligno animo ſūt ꝯſilia-
ti) ad ꝑpli tui depreſſionē et nō tantū ſūt ꝯſiliati (ſ; etiam
cogitauerūt) quis eoꝝ priorē ſentētiā poſſ; dare. cogi-
tauerūt dico non tm̄ aduerſus mediocres ſ; (aduerſus
ſanctos tuos) ¶ Et exhortātes ſe muicē in ſuo cōſilio.
Dixerūt venite et diſpdamus ꝑplm xpianū de gente)
id ē de mūdo (et nō memoret nomē iſrahel) .i. nomē xpi
anū (vltra. ¶ Et oñdens vñ erit eis tanta fiducia operā
di malū dicit M m̄) erūt multi ꝗ vnanimes. qm̄ (cogita
uerūt ſimul) multi ſtudioſe om̄es in vnā prauā nocendi
volūtatē ꝯcordātes (diſpoſuerūt aduerſū te) pactū fir
mū ut adunato ſtudio pſequātur ſanctos tuos oñ eſq
qui ab eoꝝ errore diſſentiūt et (diſpoſuerī) ad hoc (ho-
mines terrena amantes et ſanguinē ſitientes) prauos
impios qui p habitātes (in tabnaculis ydumeoꝝ ꝗ hiſ
maelitarū) deſignātur ſecūdū eoꝝ interptacōnes.
¶ Propheta ꝯmemorat inimicos xp̄i ſub vocabulis gen-
tiū q̄ pugnauerūt iſrahel iux̄ interp̄tacōes eoꝝ. Mo
ab .i. hō abutēs lege (agar) id ē hō alienus a deo (ge-
bal) homo ſimulans humilitatē (amon) populus turbi-
dus furioſus (amalech) hō lingens terrā ſc; fallaciter
blādiens philiſtiim q̄ hic dicūtur (alienigene) interp̄-
tātur cadētes pocōne .i. hoīes ebrij diuitijs ꝗ pſperitate
ſeculi (cū habitātib; tirū) qđ interp̄tatur anguſtia p qđ
poſſunt intelligi poſſidētes ꝗ amantes terrena ꝑpter q̄
multū anguſtiātur / iſte ſunt gētes q̄ diſpoſuerī inter ſe
fedus pugnādi ꝯtra gliā noīs tui ꝯtra ſcōs tuos ꝗ ecciā
tuā. Et aſur) q̄ interp̄tatur elatus ſupb; ꝗ ſignificat
diabolū q̄ (veniet cū illis) malis ad pſecucō; fideliū ꝗ hij
oēs operāte i ſe diabolo (facti ſūt i adiutoriū filijs lot)
q̄ interp̄tatur declināſ .i. in adiutoriū ſatellitib; diaboli

qui a veritate declinauit. ¶ Isti ita diſpoſuerũt cõtra te
ꝫ tu dñe. Fac illis ſic) feciſti populis illis ꝑſecutoribꝫ
populi tui iſrahel ſcꝫ (madiã ⁊ ſiſare ſic ⁊ iabin) quos oĩes
miraculoſe debellaſti ꝑ pplm tuum iſrahel (iuxta torrentẽ
cyſon) Diſpierũt iuxta fontẽ endor/ et facti ſũt ut ſter=
cus terre) qꝛ eoꝝ cadauera ↄputruerũt qꝛ remãſerũt in=
ſepulta ſup terrã. ¶ Pone) ꝓſterne et diſꝑge (princi=
pes inimicoꝝ) ppli xpiani (ſic oreb ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ ſalma=
na) quos etiã miraculoſe debellaſti ꝑ gedeonẽ ⁊ trecẽ=
tos viros cũ eo. ¶ Depone etiã dñe oĩes pncipes eoꝝ.
Qui dixerũt) ore ⁊ ope (poſſideamus ſanctuariũ dei)
id ẽ pplm ſanctũ dei ⁊ hereditatẽ. Deus meus pone il=
los ut rotã) ut in infernũ celerrimo curſu deuoluãtur (et
ſicut ſtipulã añ faciẽ venti) ut ſic ſtipula omni vento cir=
cũfertur ita illi vbiqꝫ diſꝑgãtur. ¶ Preterita mala ſenti
ant i pñti in alia vero vita. Sicut ignis q̃ ↄburit ſiluã)
ex magna potentia (et ſic flãma ↄburẽs montes) ex ar=
doris vehemẽtia (ita ꝑſequeris illos in tẽpeſtate tua) id
eſt in iudicio qđ ſubito quaſi tẽpeſtas veniet (et i die vin
dicte tue oñdes te eis iratũ) penã eternã eis inferendo.
Propheta poſtq̃ petijt dãnacõnẽ maloꝛũ modo petijt
conuerſionẽ ſaluandoꝛũ dicens.

¶ Imple facies eoꝝ) ſcꝫ ꝑſecutoꝛũ qui ꝑuiſi ſunt ad ſa
lutẽ (ignominia) id eſt fac eos ſibi et alijs ignominio=
ſos videre ut erubeſcant de peccatis (et ſic querent no=
mẽ tuũ dñe) ut fiant criſtiani q̃ ante erãt obſtinati.
De malis obſtinatis q̃ ↄuerti nolũt ait. Erubeſcãt) de
turpitatibꝫ ſuis (et ↄturbent̃) de penis duraturis (in ſecu
lũ ſeculi/ et ↄfundãtur) in aia ⁊ corpe (et pereãt) eternis
tormentis. Et) tũc ſaltẽ (ↄgnoſcãt) ꝑ expientiã pe=
ne inflicte (qꝛ cõuenit tibi veraciter hoc nomẽ dñs) id ẽ

magnitudinē tue potentie cognoſcāt etiā q͞ (tu ſolus al tiſſimus ſup om̄es terrenos) qui potens es ꝯuerſis par cere et obſtinatos eterna vltione dānare.

¶ Pſalmus. lxxxiij. in quo monet ad amorē eternorū. Propheta i pſona ecc̄ie ad ſupnā iheruſalē puenire cu= pientis ait.

Quam dilectā valde (amabilis patria celeſtis) O (q͞ deſiderata tabernacula tua) valde p̄ cioſe ſpecioſe et lucidiſſime ſūt māſiones tue (o dn̄e) an= gelorꝝ (concupiſcit aīa mea) intrare (in atria tua/ et lan= guet) pre deſiderio q͞ actu nō ingredit᷑. Anima mea et caro mea exultauerūt) de ſpe puenēdi (ad deū viuū) Etenī dn̄e ſi paſſer q̄rit ſibi domū) in qua pmaneat (⁊ turtur) ſibi (nidū) querit (vbi reponat pullos ſuos) q̄nto magis hō racōnis capax debꝫ querere locū vbi ꝑpe= tuo quieſcat q̄ nō eſt alius niſi tu deus ī quo ſolo p̄t qui= eſcere cor hūanū. ¶ Nidus aūt quē ꝯcupiſco inuenire ſūt. Altaria tua dn̄e virtutū) manſiones tuorꝝ ſancto= rū vbi iugiter tibi offerētur ſacrificia laudis (rex me9) qui me regis in via euntē ad illa altaria (et deus meus) q̄ me ad hoc creaſti. Nec mirū ſi cor meū ⁊ caro mea ex ultāt de hoc q̄m. Beati q̄ habitāt ī domo tua) celeſti (dn̄e/ in ſecula ſeculorꝝ laudabūt te) q᷑ incōprehenſibi= lis pulchritudo diuitatis ſanctis tuis p̄ſens ſemp erit. Oñdit quo auxilio pueniatur ad domū dei dicens.

Beatus vir) ſpe in hac vita ē (qui habet auxiliū a te) quia alias nō p̄t/ cū beatitudo illa omnē excedat creatā facultatē p qd̄ auxiliū gratie tue (aſcenſionis diſponit ī cor de ſuo) virtutibꝫ quibꝫ tanq͞ gradibꝫ virtutū ad do mū celeſtē aſcendere mereatur (diſponit) dico ī valle la= crimarū ꝑ peccatis (locus quē deus) homini ad merēdū

(inſtituit) Etenim) talibꝫ (dabit bñdictõnẽ ſuã) xp̃s (legis) euãgelice (lator) et iſti (ibũt de vtute in vtutẽ) ſemp proficiẽdo in augmẽto gratie donec perueniant ad vitã eternã que cõſiſtit in plena viſione (dei et ſanctoꝝ ſuoꝝ) ¶ Propheta orat in pſona xp̃i fideliũ aſſociari beatis dicẽs. Dñe deus vtutũ exaudi oracõnẽ meã) dãdo michi illas vtutes p quas aſcẽditur ad te videndũ (cito pcipe oracõnẽ meã o deus iacob)

O dñe deus pater. ¶ Protector noſter aſpice) ad preces noſtras acceptãdo eas / et ſi nõ ꝓpter nos ſaltẽ (reſpectu meritoꝝ filij tui qui eſt imago tua)

¶ Ideo o dñe deus cupio peruenire in domũ tuam. Quia melior eſt dies) illa que (vna) eſt continua et eterna cui nunq̃ ſuccedũt tenebre (in atrijs tuis) in habitacõne celeſti (ſup milia) ãnoꝝ tranſeũtiũ. Et ut ad illa atria merear admitti. Elegi abiectus eſſe) in hũilitate viuere hic in eccleſia militãte (q̃ diuitijs ⁊ honoribꝫ huiꝰ ſeculi abũdare inter peccatores) ¶ Hoc aũt ideo elegi. Quia miſe̾diã et veritatẽ diligit deus) miſe̾diã peccata condonãdo / veritatẽ veraciter adimplendo qđ ꝓmiſit ſanctis ſuis. ſ. (gratiã) in pſenti (et gloriã in futuro) Dabit quidẽ veraciter ſeruis ſuis gratiã ⁊ gloriã qm̃. ¶ Nõ puabit bonis) gratie ⁊ glorie (eos q̃ ambulãt) et pſeuerant (in innocẽtia) talis non pt̃ puari muneribꝫ dei qui iam hic dona beate ꝯuerſacõnis accepit / et ideo (domine deus virtutũ beatus homo qui ſperat in te) non in rebus ſeculi tranſitorijs et caducis.

¶ Pſalmus. lxxxiiij. in quo monet p fidẽ accedere ad xp̃m ut habeatur eius bñdictio.

Propħa ꝑuidens futura quaſi ꝑterita ꝓpter certitudi-
nē narrās ait. Dn̄e pater q̄ quondā maledixiſti terram
ꝓpter peccatū ꝑmi hoīs. modo
Benedixiſti recipientē aduentū filij tui in fide
p quē (auertiſti) peccatū p quod
hūanū genus (captiuū) tenebatur a diabolo.
Auertiſti captiuitatē. q. Remiſiſti iniquitatē plebis
tue) ꝓpter quā fuerat captiua per fontē baptiſmatis (et
cooperuiſti om̄ia peccata coꝝ) ut amplius non remanant
in conſpectu tuo punienda. ¶ Vere remiſiſti quia o dn̄e
Omnē irā tuā) qua hūano generi iratus eras mitiga
ſti in aduentu filij tui ⁊ ita (mitigaſti) q (auerſus es ab
ira indignacōis tue) ¶ Propheta qḋ dixerat fiendum
orat ut fiat dicēs o deus q̄ nos p filiū tuū ſaluare diſpo-
nis. Conuerte nos) ad fidem filij tui et (auerte irā tuā á
nob) quā habes ꝓpter pccm̄ ꝑmi hoīs. ¶ Auerte ⁊ auer
tes irā tuā q. Nūquid in eternū iraſceris nob) certe
nō cū parcē ⁊ miſereri ſit ꝓpriū tibi (aut extendes irā tuā
p om̄es gn̄acōnes ſuccedētes?) certe nō q placabilis
eris in generacōe xp̄i. ¶ Non extendes irā tuā. ſʒ Tu
deus conuerſus) ab ira viuificabis nos ſpūaliter p aduētū
filij tui (et plebs tua) viuificata (letabitur in te) ſecura de
eterna beatitudine. Et ut hoc cito fiat. Oſtende nob
dn̄e miſericordiā tuā) mittēdo nobis filiū tuū i carne vi-
ſibilē (et da nobis ſalutare tuū) q̄i amplectēdū q̄i poſſi-
dendū q̄ſi munē eterne glorie pfruendū / da ut cū i men
te nr̄a celeſti dono recipitur / nullis tēptacōib9 auferat
Propheta quaſi peticōis ſui compos dicit Audiam)
attente (quid loquatur i me deus meus) p internā reue-
lacōnē ⁊ audiuit (q loquitur pacē) annūciabit michi fi
liū ſuū qui eſt pax noſtra nō ad om̄es (loquitur pacem

ſed in plebē ſuā) ſalicȝ i ſanctos qui domino ꝓbabili cō-
uerſione placuerūt. ¶ Dico in plebeȝ ſuā id eſt. Super
ſanctos ſuos et ſup eos omes qui de omni gēte cōuer-
tītur ad xp̄m) ¶ Licet xp̄us pacem locuturus ſit ſuper
omes qui ꝯuertētur ad eū. Verūtamē prope) iudeo-
os (qui ſoli inter alias gētes timere dicebātur deū) q: le
gem eius receperāt / xp̄us naſcetur ꝗ miſteriū redēptō-
ris hūane pficiet (ut terra nr̄a ꝓmiſſionis hanc gloriaȝ
habeat) q: i ea ex gente ſua ſaluator natus ſit ꝗ pacē in
omes fuerit locutus. Miſericordia ꝗ veritas ſimul cō
uenerūt in aduentu xp̄i) miſcdia q: filius dei aſſumpſit
carnē / veritas q: impleta eſt ꝓmiſſio facta patribꝫ ve-
teris teſtamēti de incarnacōe filij dei et xp̄o p ſuā paſſio
nē ſatiſfaciēte p̄ nobis (iuſticia et pax ꝯcordiā fecerūt)
Ideo ꝯuenerūt miſericordia et veritas ꝗ iuſticia et pax
ꝯcordiā fecerūt q:. Veritas) id eſt xp̄us (de terra or-
ta eſt) .i. ex maria v̄gine verbū caro factū (et iuſticia de
celo ꝓſpexit) qn̄ hūano generi periclitāti filius dei mira-
bili diſpenſacōe ſbuenit. vn̄ ſequitur Etenim dn̄s dabit
benignitatē) id eſt gratiā inſpirantē p xp̄m (et facultaſ
liberi arbitrij nr̄i) aſpera illa benignitate (dabit fructum
ſuū) id eſt bona opa. ¶ Licȝ deus dicatur et ſit benign9
Iuſticia) tamē (ante eū ambulabit) parās ei viā / pri
ma iuſticia hominis eſt ut puniat ſe malū ꝗ faciat ſe bonū
et hec eſt via dei ut veniat ad eū et ſit in corde eius (po-
net in via) ſic parata (veſtigia ſue imitacōnis) deus.

¶ Pſalmus .lxxxv. in quo monet ad oracōnē.
Xp̄us ex forma ſerui ad patrem ait.

Inclina ad me (aurē) clemētie tue (et exaudi
me) ut deſideria mea ꝯpleātur / inclina
dico (qm̄ inops) ab alio nō habens opē (et paup) p me.

(ſum) ex pte hūanitatis loquitur q̄ ex ſe michil habere poteſt niſi qd̄ largitate diuinitatis acceperit.

¶ In hoc exaudi me pr̄. Cuſtodi animā meā) et meorū ab om̄ib⁊ ſcādalis ↄtra inſidiatores (qm̄ ſanctus ſū) in m̄e et mei etiā ſunt ſanctificati in baptiſmo (ſaluū me fac) qui ex obediētia tua formā ſerui accepi et meos q̄ tibi vnanimiter ſeruiūt (deus meus ſperantē i te) Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui) pſeuerāter et inſtāter (letifica animā ſerui tui) que multis amaritudinib⁊ contriſtatur liberādo me ab eis (qm̄ animā meā leuaui) per deuocōnē et ardentē amorē nō deorſū declinaui ad terrā ſ; leuaui (ad te) vbi ē vera leticia et ſine fine ſecuritas Ideo animā meā leuaui ad te. Qm̄ tu dn̄e ſuauis es) qꝛ poſt amaritudinē; huius ſeculi (dulcis es) ad te recurrētib⁊ (mitis) qꝛ diu ſuſtines peccatores (et copioſus in miſe͛dia) qꝛ lic; ſint innumeroſa nr̄a peccata multo abundātior ē tua pietas q̄ tot relaxat offenſas (om̄ib⁊ inuocātib⁊ te) Ideo. Aurib⁊ pcipe oracōnē meā/et intēde voci dep̄cacōnis mee) dando effectum oracōnis mee quā ꝑ me et meis fundo. Te: pore tribulacōnis mee clamaui ad te) licet eni om̄i tēpore deus ſit exorādus eximius tn̄ i tribulacōne ē inuocādus (qꝛ exaudiſti me) ꝑ tua clementia p̄teritis tēporib⁊ in alijs meis p̄cibus. Merito clamabo ad tē qꝛ o dn̄e. Nō eſt ſimilis tui in dijs) id eſt in poteſtatib⁊ huius ſeculi ſiue in celeſtib⁊ creaturis ſcilicet nec in nobilitate ſb̄ſtantie nec in magnitudine potētie nec i mag̃ inficētia (ad mirabilia operū tuorū) et gn̄aliter non eſt qui ſimilis ſit tui ad quē clamare potuiſſem tu me ſtatim liberare potes ꝑ tua volūtate. Vere nō eſt aliquis ſimilis tui quoniā. Om̄es gētes id ē aliqui de omni gente (venient) ꝑ fidē de cultu ſuo (ad

tuū cultū) te adorātes et venerātes (et glorificabūt nomē tuū) id ē gloriosū p̄dicabūt. ¶ Vere nō ē tibi similis. Q̄m magnus es tu) cui potestati nullatenus valet aliquid cōparari qui nulla mutabilitate cōuertitur sed semp in nature sue gloria pseuerat (et faciens mirabilia tu es deus solus) qui et si alij faciūt tua v̄tute faciūt et p te faciūt. ¶ Oratur pro mēbris Deduc me dn̄e) id ē meos (in via mādatoꝝ tuoꝝ) que via iusta et sancta ē et positus in ea (ingrediar in veritate tua) pficiendo de virtute i virtutē (letetur cor meū) de spe remuneracōnis (semp tn̄ timeat nomē tuū) timore casto. ¶ Quod si feceris nō ero ingratus qm̄. Cōfitebor tibi) cōfessione laudis (in toto corde meo / et glorificabo nomē tuū i eternū) Quia misericordia tua magna ē sup meos) qua maior dici nō p̄t (et eruisti animā meā) id ē meoꝝ (ex infernali dānacōe) Cristus ex psona sctm de passione loquēs ait. D deus iniqui) .i. iudei (insurrexerūt sup me) volētes me cōplxndere et nō solū inīq inferiores (ſʒ etiā sinagoga potētiū iudeoꝝ quesierūt animā meā) ut me interficerēt (et nō posuerūt te i cōspectu suo) .i. obliti sūt tui. Ipi ita. Et tu dn̄e deus miserator) quia singulis creaturis misericordiā faciēs (misericors) qꝛ semp pia est ipa natura diuinitatis (patiēs) qꝛ peccatores sustinet et ad votū cōuersionis inuitat (et multe misericordie) qꝛ pecca indulget (et verax) implēdo pmissa. Respice i me) hoiez (et miserere mei) celerrima resurrectōne subueniēdo (da potestatē iudicij michi innocēti) sup omnē creaturā (et saluū fac filiū) beate marie que dixit ecce (ancilla domini) Fac mecū) id ē imple in me (signū) ione pphe ut sicut ille stetit i ventre ceti trib; dieb; et trib; noctib; sic ego tantū sim in corde terre quod resurrectōnis signū eris

(in bonū) quia p illud declarabitur v̄tus tua. ſpes credē-
tium cōfirmabitur (et iudei qui me oderūt videntes me
reſurgere ꝯfundētur) intelligētes ſe male egiſſe (et qm̄
tu dn̄e adiuuiſti me) in certamine (et ꝯſolatus es me) re
ſuſcitādo me a mortuis.

¶ Pſalmus. lxxxvi. in quo monet toto
corde aſpirare ad celeſtē ihieruſalē.

¶ Propheta in laudē eccleſie prorūpens ſub noīe ciuita-
tis ꝯmendat eū primo a fundamentis dicens.

F undamenta eius ſcilicet eccleſie (in
montib⁹ ſanctis)
ſcilicet prophetis et apl'is qui poſt xp̄m qui eſt principa-
le fundamentū / fundauerūt eccleſiā in fide xp̄i / qui apl'i
dicūtur etiā montes propter altitudinē virtutū. Secun-
do cōmendat eccleſiā a portis ſcilicet ſacramētis eccleſie
dicens (diligit dn̄s portas ſyon) id ē eccleſie ſacramē-
ta (ſuper omnia figuratiua ꝛ ceremonialia cultus veteris
teſtamenti) ¶ Tercio ꝯmendat eccleſiā a celebritate
fame dicens. Glorioſa dicta ſunt) p ꝓphetas nō de il-
la figurali que cecidit ſed (de te ciuitas dei) ¶ Quarto
cōmendat eā a multitudine ciuiū cū in pſona xp̄i ait.
Memor ero) nō tantū populi iudeoꝝ ſ; omniū gen
tiū p (Raab ꝛ babilō) deſignataꝝ ut euocētur ad me et
hoc mediantib⁹ (ſciētib⁹ me) .i. apl'is quib⁹ p̄ceptū fuit
cūctis gentib⁹ p̄dicare. ¶ Quoꝝ p̄dicacōe ꝯuſe ſūt gen
tes. Tirus) ſcilicet (et populus ethiopū / hoꝝ multi fue
rūt) recepti (in eccl'ia) in xp̄m credētes ex quib⁹ ip̄a ciui
tas dei eſt ꝯſtructa. ¶ Nūquid ſinagoge) poterit hoc
glorioſū pſuaderi (q̄ homo natus ē in ea) qui ſaluabit
eū (et ip̄e idē eſt qui fundauit eā) inquātū deus qui eſt
(altiſſimus) ¶ Certe ſic pſuaderi p̄t et tanquā veriſſimū

predicare qm̄ Dominus) qui mentiri nō pt (narrauit in ſcripturis ꝓphetarū) que credite ſūt populo iudeoꝝ q̄ xp̄us verus deus erat et verus homo / hoc etiā narrauit in ſcripturis (apoſtoloꝝ qui principes) eccleſiaꝝ fuerīt. Quinto omēdat eā propheta a beatitudine ſupna incō prehenſibili ad quā ſumēda eſt poſt iudiciū /
O ſyon ſupna. Omēs q̄ in te habitāt iocūdi ſūt et vere letātur) quia gaudiū et leticia inuenietur in te vbi felicitas pfecta et iocūditas conſūmata.

Pſalmus.lxxxvij.

Criſtus ex forma ſerui ad patrē orans ait.

Domine deus auctor (ſalutis mee) id ē im munitatis mee a pcc̄o (omni tēpore clamaui corā te) id eſt attēte et pſeuerāter. Et quia ita clamaui. Sit accepta cōſpectui tuo oratio mea) et a te ſit exaudita p effectū. Opus ē ut me exaudias. Qm̄ repleta eſt anima malis) id eſt doloribꝫ anxietatibꝫ / vnde ipe dicit triſtis ē anima mea uſqꝫ ad mortē (et anima mea in inferno appropinquauit) dū tradar ad mortē. Eſtimatus ſū cū deſcendētibꝫ in lacū) inferni / putauerūt eni iudei me peccatorē vnū de illis q̄ neceſſario et inuiti deſcendūt in pfundū inferni (eſtimatus ſū etiā ab eis ſicut hō ſimpliciter ſine adiutorio) cū tñ (inter mortuos) eſſem (liber) a coactione et liber ab omi peccato. Eſtimatus etiā ſū ab eis. Sicut alij vulnerati dormientes) ſomno mortis (in ſepulchris / quoꝝ nō eſt memoria amplius) ut ad bonū reſurgāt (et ipi) q̄ talē me exiſtimauerūt (repleti ſūt) o deus (a ꝓtectione tua) qui me ſine adiutorio tuo eſſe putauerūt.
Poſuerunt me) reputatione ſua (in lacu inferiori) putauerūt enim me dignū qui in talē deberē deſcendere

locū(et in tenebris et vmbra mortis) id eſt in tenebris obliuionis derelictū quē nemo requireret nemo ſaluaret eſtimauerūt me poſuiſſe. ¶ Arbitrati ſūt iudei. q
Sup me cōfirmatus eſt furor tuus) credētes q ex ira tua ad paſſionis picula puemiſſem(et ampliſſimas indignacōes tuas) putant te(induxiſſe ſuper me) cū me ptuleris crucifigi. ¶ Quō aūt amici eius in paſſione ſua ſe habuerūt dicit Lōge feciſti eos quibꝫ notus erā) ſalicꝫ diſcipulos qui me relicto fugerūt(poſuerūt) iudei(me abominacōnē ſibi) ita ut nomē meū nollēt audire. Traditus ſū) a proditore diſcipulo et(nō egrediebar) ad vindictā. oſtendēdo potētiā diuinitatis mee(q oculi mei) id eſt apoſtoli(infirmati ſūt) ita ut petrus negaret et alij fugerēt/ et hoc pre inopia veri luminis et intelligentie ſacrarū ſcripturarū que dicebāt oportere pati criſtū et reſurgere a mortuis. Clamaui ad te dn̄e) in cruce hely hely et cetera ſic tradidi ſpiritū(operacōes aūt meas expandi) per caritatē(ad te) ad tuā ſemp referēdo volūtatē. ¶ Oſtendit quibꝫ nō proſunt opa ſua dicens. ¶ Nunquid mortuis) corde et obſtinatis in malo(facies mirabilia) certe nō q credē nolūt(aut medici ſuſcitabūt) mortuos(et illi cōfitebūtur tibi?) confeſſione laudis. certe nō. ¶ Nūquid narrabit aliquis) q diu anima ſua mortua peccatis iacet(i ſepulcro) corpis ſui(miſcdiā tuā) qua relaxātur peccata/ certe nō(et veritatē tuā) narrabit(qui inter pditos oputatur?) ¶ Nūquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua) id ē in peccatoribꝫ obſtinatis tenebris ignorātie et errorū obtenebratis/ certe nō. impediēte hoc eoꝝ malicia/ ꝑtermittentes eni deū ſapiētie lumina pdiderūt(et iuſticia tua nō coletur p reprobos hoies? qui iniq̄tati ſuaꝝ meito

obliti ſũt deũ) Et ego ad te clamaui) q̄ potẽs es mortuos reſuſcitaé(mane oracõ mea puemet te) qr matutina reſurrectõe me clarificabis. Ut quid dñe repellis oracõnẽ meã/auertis faciẽ tuam a me?)ut trãſeat calix iſte. ¶Ego p tui obediẽtia a tẽpore carnis aſſumpte.

Pauper ſũ et in laboribꝫ a iuuentute mea/exaltatus) in cruce(hũiliatus)in ſepulcro(et cõturbatus)in morte. In me tranſierũt afflictõnes tue)quas tua voluntate nõ mea culpa patior/trãſierũt dico nõ preſtiterunt (et terrores indignacõis tue)ɔtra hũanũ genus(ɔturbauerunt) infirmitatẽ carnis mee qm̃ ex obediẽtia tua languores eoꝝ ego tuli et labores eoꝝ ego portaui.

Circũdederũt me) iudei mundãtia grauiũ pſecucõnũ(circũdederũt me ſimul) phariſei cũ ſacerdotibꝫ pilatus cũ principibꝫ et populis.

Elongaſti a me amicũ)cetũ apl'oꝝ(et proximũ)q̄ michi aliquã faceret miſericordiaꝫ(et notos meos a miſeria)mea ita ut nullus auxiliũ ferre michi poſſet.

¶Pſalmus.lxxxviii.in quo monet ut ſpem nõ in nobis ſed in deo ponamus.

¶Propheta.

Miſericordias dñi in eternũ

cãtabo)eas.ſ.quibꝫ hoĩeꝫ peccato mortuũ viſitaé dignatus eſt p filiũ ſuũ. ¶ Propheta miſericordias dñi cãtabo de reparacõe hũani generis q̄ eterna ſtabilitate ɔſiſtũt et ppetuis ſũt celebrãde preconijs. Fecit enĩ mirabilẽ i humano genere pietatẽ ut qđ pierat requireret et vulnerata ſanaret. In generacõe)iudeoꝝ(et i generacõe) gentiũ(annũciabo cõplecõnẽ promiſſionũ ſuaꝝ in ore

meo) in quo fit confeſſio ad ſalutē.

¶ Cātabo ſecurus miſericordias. Quoniā tu dixiſti michi) p reuelacōnē ſpūs ſancti qꝫ (in eternū miſericordia edificabitur) remiſſio peccatoꝝ edificatꝰ dū corruerint vicia et plantabūtur virtutes iſta miſericordia nunqꝫ deſtruitur ſed ſemp viget ſemp augetur p apoſtolos qui celi dicūtur (veritas tua pdicabitur et exponetur) Jtē dixiſti. Diſpoſui) ordinaui (pactū) nō cū omnibꝫ ſed (cū electis meis) euangelicis ut acquiſitos p gratiā dei populos vel doceāt vel informent (iuraui xp̄o) qui ex ſemine dauid carnē aſſumpſit (uſqꝫ in eternuꝫ pparabo ſemen tuū) imitatores tue iuſticie preparabo ad eternā et ſemp manſurā felicitatē.

¶ Et continuabo regnū tuū) quo regas i populo fideliū (in omnē generacōnē futurā) Et ſicut dixiſti ita cōplebitur. vnde Confitebūtur celi) id eſt apoſtoli (mirabilia tua) que pparaſti in redēpcōnē hūani generis ſanando omnes infirmos (et veritatē tuā) id eſt adimpletionē promiſſionū tuaꝝ (in eccleſia ſanctoꝝ) in qua ſola ſacramenta fidei pphetarū archana cū deuocōne ſuſcipiūtur et eoꝝ veritas amatur et colitur. ¶ Securus te laudabo. Quoniā quis i prophetis q̄ nubes dicūtur) aut de numero alioꝝ ſanctorū (equabitur) in potentia (domino) nullus aūt (ſimilis erit domino) in ſubſtantia (in filijs dei). ſ. in angelis et alijs ſanctis viris qui ſūt filij dei per adopcōnē. nullus profecto vnigenito filio dei poteſt per equalitatē aſſimilari quoniā ille in omībꝫ ad pfectionē ptinentibꝫ in infinitū excellentior ē vniuerſis Vere nullus eq̄bitur dn̄o qm̄ ipe ē de9. Qui) cū pre et ſpū ſcō (glorificatꝰ a ſcōꝝ āgeloꝝ collegio magn9)

potentia· cuius magnitudinis nō eſt finis (terribilis) id eſt metuendus ꝓpter iudiciū quod facturus eſt· ipſe dico exiſtens (ſup omes qui in circuitu eius ei aſſiſtūt) excelſus et reuerēdus per quē omes cognoſcūtur eſſe glorioſi· vnde ſequitur. Domine deus v̄tutū) celeſtiū (quis ſimilis tui?) nullus vtiq3· tu eni (potens es) ex te ſolo/nec aliquis hab3 potentiā niſi p te (et claritas tue lucis) expanſa eſt ſup (omes qui in circuitu tuo ſūt) qui omnes tua veritate illuminātur.

¶ Vere tu potens es· quia Tu dominaris poteſtati maris) et cetera, nō tantū ad literā ſ3 etiā dominaris poteſtatib9 huius ſeculi quod dicitur mare (et ꝓcellas ſeditōnū ꝛ pſecucōnū) quib9 ſeuiūt i ſeruos tuos (tu mitigas) ne tantū poſſint graſſari quantū volūt/ licet nō prorſus ſemp auferas/ſed relinquas pro parte ad ſeruorū probacōnē. ¶ In hoc etiā apparet tua potētia deus q꜡. Humiliaſti) deieciſti de celo in hanc aeris denſiſſimā graſſitatē (diabolū) q̄ ſingulariter ſupb9 eſt (ſicut vulneratū) vulneratus quidē fuit quādo ſplendore dignitatis qua prius nituit priuatus de celo corruit ꝛ hoc (in brachio virtutis tue) in quo (diſperſi ſūt iudei) in omes gentes. ¶ Bene aūt hec omia facere potuiſti· qm̄ Tui ſūt celi ꝛ tua eſt terra vniuerſa· orbem terre ꝛ plenitudinē eius tu fundaſti/ aquilonē ꝛ mare tu creaſti) p aquilonē qui frigidus ventus eſt intelligitur diabolus qui dixit ponā ſedē meā ab aquilone et ero ſimilis altiſſimo/ et p mare iniquas poteſtates que ↄtra domini mādata ſacrilegis volūtatib9 eriguntur.

Et q꜡ ita potens es. Tabor et hermon) qui ſūt montes ſirie id eſt duo populi deſignati per eos ſcilic3 populus iudeoꝝ ad quos primo venit lumē diuine cognicōnis

qđ interpretatur tabor/et populus gentiū qui primo erāt in anathemate/ qđ interpretatur hermon/ erāt alieni a te ſeparati a te ↄuerſi ad tē(exultabūt in noīe tuo) gaudētes qꝛ ab eo dicūtur xpiani qꝛ(tuū brachiū)quo hūiliaſti ſupbū ē(cū potētia ſemp ē et erit) ¶ Quare oro Firmetur manus tua)ↄtra ſupbos(et exaltetur dextera maieſtatis tue)ad hūiliandū eos/ et ↄmēdās xpm a iuſticia dicit(ſedes tua)apparebit in iudicio(parata)ad faciēdū(iuſticiā ꝛ iudiciū)ad iuſte iudicādū cū manifeſte ſeparabūtur oues ab edis. ¶ Verūtamē anteq̄ facias iudiciū. ¶ Precedēt faciē tuā miſericordia)qua deles pccā(et veritas)q̄ imples pmiſſa(beatus pplꝰ q̄ omnē immenſam leticiā ſuā nō in pprijs viribꝰ ſ; i dei cognoſcitur poſuiſſe v̄tute. ¶ Vn̄ beatus eſt qui tales ambulabūt. In illuminacōne filij tui)q̄ tuus dicitur vultus qꝛ p eū ipē cognoſceris(et exultabūt aſſidue) xp̄iano nomine(exaltabūtur in tua iuſticia)qm̄ obtinebūt regnū celeſte p iuſticiā quā tu eis dediſti.

¶ Bene dicitur in iuſticia tua exaltabūtur. Qm̄ in gloria virtutis eorꝫ tu es)id ē tibi nō ſibi virtutē ſuā aſcribūt et te inde reputāt glorioſū vn̄ tibi dicūt(in beneplacito filio tuo) ſup quē bene tibi ↄplacuit(exaltabitur)id eſt excreſcet(fortitudo et virtus noſtra) ¶ Et hoc ideo qꝛ Dominus aſſumpſit carnē noſtrā)dn̄s ſcilicꝫ(qui ſanctificator eſt iſrahel et rex noſter)in eternū.

Vnde ſcis hec p̄dicta/quia.

¶ Tunc temporis)aſſumpte carnis(locutus eſt preuelacōnē ſanctis tuis)ſicut zacharie et ſimeoni ꝛ anne pphetiſſe conſolacōnē iſrahel(et dixiſti/ poſui adiutoriū) hominū(ſup)filium(potentē)cuius potentia eſt inſuperabilis quem tuis fidelibꝰ adiutoriū conſtituiſti et ipſū

natū (de plebe mea) iudaica (exaltaui) uſqȝ ad dexteram meā ſublimādo. ¶ Dixiſti etiā hoc. Inueni) elegi (criſtū de ſemine dauid) natū manu forte (ſeruū) obedientē in quo ſalutē hūani generis pficere ꝛ ideo (oleo ſancto) id eſt ſpū ſancto (vnxi eū) Ideo potens. qꝛ Verbū diuinū hūanitati vnitū auxiliabitur et ꝯſolabitur criſto homini) in oībꝫ operibꝫ ſuis ꝛ paſſionibꝫ (et idem verbū ꝯfirmabit eū) contra aduerſa ut quā pro ſalute mūdi pius redēptor ſuſceperat / ꝓpoſitā pageret paſſionē. Quouſqȝ ꝯfirmabit / qꝛ Nichil ꝓficiet) diabolus ꝑuerſus hūanitatis (inimicus ꝯtra eū / et filius iniqtatis) iudas ſcȝ (nō valebit nocē ei) qꝛ licȝ iudas nocē ei preſūpſerit nullus tū eorꝫ pccm qd iuſte accuſaē potuiſſent inuenit in eo. ¶ Et ideo. Concidam a facie ipius inimicos eius) ſalicȝ iudeos q ſepe a dño confuſi diſcedebāt a conſpectu dei / et diabolos (odictes eū in fugā cōuertā) qui corā eo ſepe fugiebāt clamantes. cur veniſti ante tēpus torquere nos. Et veritas mea et miſcdia mea cū ipo) nichil eni diuiſū eſt inter patrē et filiū. virtutes eni quas habȝ pater habȝ et filius. veritas enim ptinet ad iudiciū quo iudicaturus eſt mundū / miſcdia ad pietatē qua peccata dimittit (et in noie meo) quod eſt deus (exaltabitur fortitudo eius)

¶ Et ponā in gentibꝫ que p mare ſignificātur poteſtatem ꝛ dominacōnē eius) in vniuerſo orbe dilatabo (et in principibꝫ) quorꝫ cura fluit in populum ſicut flumina in mare (potentiā eius) quod tūc poſuit qn ei plures principes terre reges et imperatores p fidē ſubdidit.
Et hoc ideo. qꝛ Ipe inuocauit me dicens pater meus es tu) ſecundū qꝛ deus (et deus meus) ſecundū qꝛ homo (et ſuſceptor mei ad ſalutē)

Ipſe inuocauit me pater meus es tu/ et ego p̄mogenitū cōſtituā illū/ excelſū pre regib⁹ terre) quia ipe rex regum ⁊ dominus dominātiū.
¶ Quia poteſtas data xp̄o non eſt temporalis ſub dit.
¶ In eternum ſeruabo illi miſericordiā meam) gratiam meā michil ṙuocādo ex hijs q̄ dedi illi (et fideliter adimplebo in eo cūcta que illi ꝓmiſi) Et ponā in ſclm ſcli ſemē eius) ſpūale. ꝑplm. ſ. xp̄ianū qui illū imitatur q̄ ſp durabit (et tronū). i. ꝑtātē iudiciariā (ſicut dies celi) id eſt ꝑpetuā ⁊ immortalē. ¶ Et hoc dicit. Si aūt) illi qui debent eſſe filij eius. i. xp̄i (dereliq̄rint). i. nulla rōe voluerint ſuſcipe legē meā/ et ſi illi q̄ debēt eſſe filij nō ābulauerint in vijs meiſ. Si iuſticias meas ꝓphanauerint) aliquo errore aut mendacio (⁊ mandata mea nō cuſtodierint. ¶ Non exterminabo eos totaliter vtēdo auſteritate iudicis. ſ; Viſitabo in virga) aliqua afflictōne temporali zelo paterne correctionis (iniquitates eoꝝ/ et in verib⁹ pccā eoꝝ) ut corrigā ⁊ erudiam ut cōuertantur. Miſericordiā aūt meā nō diſpgam ab eo) ſcȝ criſto nec mēbris eius/ peniteant peccatores et nullus deſperet (nec nocebo in veritate mea) q: nolo mortē peccatoris ſ; ut ouertatur et viuat. Non) nocebo nec etiaȝ (prophanabo) non violabo pactum meum quod pepigi cum patribus antiquis nec promiſſiones meas ſed rerum fides honorabiles faciam (et que locutus ſū per ꝓphetas meos) quia ſunt labia mea (non faciam irrita) ſ; implebo. ¶ Non faciā irrita q̄ locutus ſū quoniaȝ.
Immutabiliter iuraui in me ſancto et non mētiar xp̄o eius populus criſtianus in eternum manebit)
¶ Et tronus eius). i. ꝑpls fidelis in quo inſedet quieſcit et iudicat quantū ad animas erit (ſic ſol) ⁊ quātum

ad corpa poſt reſurrectõnē erit (ſicut luna pfecta) tota lucida nullā obſcuritatē habēs. et huius glorie ſancto-rū (teſtis fidelis eſt) ipe criſtus (in celo) cuius caro re-ſurrexit glorioſa / cuius glorie claritati conformes futu ri ſūt omnes ſancti. ¶ Vox apoſtolorum ad patrē quaſi exprobrantiū ei. Tu) qui pmittebas et ofirmabas iu-ramento que pmiſiſti iſta feciſti / quid eſt hoc ? iuraſti ſe-men criſti in eternū duraturū et (nūc repuliſti). i. vide-ris repuliſſe uſqʒ ad patibulū (xp̄m tuū) et deſpectū dedi ſti (et diſtuliſti eū) a gloria tradēdo inimicis / et ſic vide tur qđ pmiſiſti nō ſit in illo implendū. Auertiſti) id ē videris auertiſſe (pactuz ſerui tui) p qđ pmiſeras nos ſecū regnare (pphanaſſe etiā videris ſanctuarū tuū) pmiſeras eni qꝛ nō dares ſanctū tuū videre corrupcō-nē et iam ſepulcro tegitur. Deſtruxiſſe etiam videris omnes ſepes eius) verbo legis et pphetarū quibꝰ munie-ras eū (poſuiſti nos) apl'os qui cū eo ambulabamus cū doceret turbas (formidinē) ita ut i ſua captione fugere-mus ab eo. Diripuerūt eū om̄es tranſeūtes viā / factus eſt opprobriū vicinis ſuis) iudeis ac principibꝰ ſacdo tū qui dicebāt vah qui deſtruis tēplū dn̄i. Exaltaſti dexterā potentiaʒ deprimentiū eum) et in hac (letificaſti omnes inimicos eius) et mēbrorū eius. Auertiſſe etiā videris adiutoriū gladij) ſpūs (eius) quia non pfecit in iudeis ſermo p̄dicacōis eius (et nō es ei auxiliatus in conflictu paſſionis)

¶ Deſtruxiſti eū ab emulacōne) quia videtur michil p-fuiſſe paſſio eius vnde propter iſta multi nō receperūt fidē eius / et aliqui a fide recepta ceciderūt qua tamen purificātur et emendātur corda credētiū (et illos i qui-bus ipe xp̄us ſedere et quieſcere videbatur colliſiſti)

ad terrā in obitu eius. Minorasti dies tēporis eius) qui cito de vita abstulisti (et perfudisti eum confusione mortis) ¶ Vox eccleſie ſuccedētis apoſtolis. Uſquequo dn̄e auertis) oculos tuos a ſalute xp̄i: nunq̇d (uſqȝ in finē) et (exardeſcet ſicut ignis ira tua:) nō dn̄e. ſed potius) memorare q̄ nulla eſt vite mee ſb̄ſtātia) niſi in eū quē p̄ſtolor reuti de morte (nūquid vane) idē fruſtra (oſtituiſti filios hominū:) certe non. ſed in ſpe reſurrectionis ⁊ ſuperne beatudinis collocaſti/ q̄to ergo magis filiū tuū reſuſcitare debes. ¶ Ideo dico tibi memorare qm̄ alius nō eſt qui adiuuare poſſet. nam. Quis ē homo qui viuit et non expietur mortem/ et eruet animā ſuam de poteſtate inferi:) certe nemo niſi ille ſolus q̄ habet vitē mortiſqȝ imperium. ¶ Propterea. Ubi ſunt miſe̊die tue antique domine) patribus olim facte/ miſericordie dico cōplēde (ſic iurasti dauid in vitate tua:) ſicut q̄ ſemen eius ineternum manebit/ ſi xp̄us non reſuſcitatur. ¶ Nō differas ergo dn̄e reſurrectiōeȝ criſti Memor eſto opprobrij illati ſuis tuis) ab infidelib̄ multarum gentium exprobrātibus q̄ in mortuū hoīem et crucifixū crederēt (qd̄ ſtinui) patiēter (in mēte mea) ſine murmuracōe. ¶ Opprobrij. Quod exprobrauerunt tibi inimici tui (ſcilicet iudei ⁊ pagani. memor eſto ad hoc q̄ impunitū non derelinquas (hoc exprobrauerunt q̄ imputabant fidelib̄ tuis cōmutacōneȝ xp̄i) ſcȝ q̄ hoīes ſolum adorabant hoīem crucifixum ⁊ hominē qui omnino perijſſet.

¶ Sed propha inquit/ exprobratio iſta tēporalis eſt et hominum inſipientium. ſed Dn̄s eſt ineternū benedictus) quod omnes ſancti clamant ⁊ confirmant dicentes (amen amen)

¶ Pſalmus·lxxxix·in quo monet ad contē-
ptū veteris et ad amorē noue vite·
Propheta in pſona eccle·

Dn̄e refugiū factus es nob) ad quē in omni piculo inter anguſtias et preſſuras huius ſeculi fugiētes ſecuritatē inuenimus/ et hoc (a gn̄acōne) p̄ma iuſtorū uſq3 (ad noviſſimā) ¶ Et licet ex tēpore factus ſis nobis refugiū tn̄ primus es. Anteq̄ʒ montes fierēt) id ē angelice creature (aut terra) quā videmus (formaretur/ et orbis) .i. ipm firmamentū cū oībꝫ q̄ cōtinet (ab eterno et in eternū ſemp vere es) et immutabilis.

¶ Dn̄e cū ſis refugiū. Ne ꝑicias hoīem in huius mūdi ꝯcupiſcentiā et ambicōnē terrenorū) que apud te dn̄m abiecta ſūt et contēptibilia ſed ſubleuet eū tua miſericordia (tu eni dixiſti) p ora ꝓphetarū (ꝯuertimini filij hoim) ad me et ego ſanabo contricōnes veſtras.

¶ Opus ē dn̄e ad te ꝯuerti eū nō ſit oī̄s decū in longa vita Q̄ꝛ in oīe tempus quantūcūq3 longū eternitati tue ꝯparatū nichil eſt) vn̄ ſeq̄tur. Et) ſicut (cuſtodia) .i. vigilia (i nocte) triū aut q̄tuor horarū ſic (ſūt anni nr̄i) qui apud deum nullius momenti reputātur. ¶ Luat hō qd̄ meruit·q̄ꝛ Sicut herba mutatus) a qualitate quā hab3 in nocte i deteriorē (mane) orto ſole ita mutatur hō in deterius· vn̄ (mane) id ē infantia (cito tranſit) ad aliā qualitatē· Itē q̄ꝛ (mane) id eſt in iuuētute (floreat) q̄ꝛ (veſpe decidat) p mortē (q̄ꝛ induretur) in cadauer (et areſcat) in puluerē· Propha aſſignat cauſa3 huius defectus dicēs. In hūc defectū paſſibilitatis et mortalitatis cecidimuſ. Quia ſubicimur ire tue· vindicte tue) quā nobis inflixiſti p pcc̄o p̄morū parentū in cuius ſentētie

extcucõe cũ recordanĩ (turbati ſumus) mortis timoẽ. Defecimus iuſte quidẽ q2 peccauimus: et tu. Poſuiſti iniq̃tates nr̃as) vitã nr̃az pravã (in oſpectu tuo) ad puniendũ (seculũ)·i·totus decurſus vite nr̃e (totus patet oculis tuis) nec te poteſt latẽ. ¶ Bñ dico q2 poſuiſti iniquitates nr̃as in oſpectu tuo. Quoniam omes dies nr̃i) abbreuiati ſũt ꝛ quaſi (defecerũt) q2 ad paucitatẽ redacti ſũt ꝓpter peccatũ (et ita in ira tua vita nr̃a) abbreuiata ẽ plena miſeria ꝛ laboribus (defecit) ¶ Ecce quõ defecit quia. Hõ omnes viuẽtes in annis nr̃is reputabuntur inanes et inutiles ſicut aranea) q2 ſicut illa inane et vile facit opus ut vilem capiat p̃dam ſcilicz muſcã et in hoc totã ſe euiſcerat/ſimiliter hoĩes inania faciũt ꝛ multos labores oſumũt ad hoc q2 adipiſcãtur iſta tẽporalia·honores diuicias que inania ſũt et caduca cito trãſeuntia/ et in hoc viſcera ſua oſumũt q2 aliquãdo corpus ꝛ aĩam pdunt (ꝛ dies hoĩs ita breues ſunt) ut de cõmuni curſu (cõputantur in eis·lxx)

¶ Si autez) in bene cõplexionatis qui vires et potentias corporis habuerint bonos (·lxxx·anni in! conuenienti ſtatu) cõpleti fuerint (ſi amplius) vixerint (labor et dolor) cũ ſenectus ſit ipe morbꝰ ꝛ quidã lãguor·vñ ſeq̃t·

Quoniam ſupuenit debilitas) et nature g̃uitas q̃ ex miſericordia dei nobis euenit/tũ ut nõ diu laboremus infirmitatibꝰ ꝛ doloribꝰ· tũ ut (corripiamur) ab inſolẽtijs nr̃is abſtinentes. Quis nouit) quis intelligẽ poteſt (efficaciã ire tue) quã exerces in hijs q̃bꝰ hic parcis (et iraz tuã diſtingueres) q2 hijs parcit ad penã·hos punit ad ſalutẽ/et hoc non poſſumus diſtinguẽ (pre timore) horrore eni pcutimur loquẽdo de ira tua. ¶ Propha orans p liberacõne ait ad patrẽ. Filiũ tuũ) p quẽ liberacõez

humani generis pficē diſpoſuiſti (ſic notū fac) ut eius exēplo et doctrina diſcant tui magis appetere celeſtia q̄ terrena. eterna q̄ caduca/ et ſic fac notos apoſtolos tu os (eruditos corde et ſapiētia) celeſti p q̄s toti orbi notū faciat filiū tuū. ¶ O dn̄e qui videris faciē tuā auertere a nob. Cōuertere aliquātulū) oculos miſcdie tue nos reſpiciēdo et mitigādo tribulacōē nr̄am (et deprcabilis eſto ſup ſuos tuos) pces eoꝝ exaudiēdo. ¶ Propha oſtendēs ſe exauditū quo ad ſtatū futurū ait. Replebimur i eternitate miſcdia tua exultabim⁹ i laude tua et delectabimur omib⁹ dieb⁹ nr̄is) i te ſūma dulcedo in eternū. ¶ Quātū ad ſtatū pn̄tē dic. Letati ſum⁹) i dieb⁹ malignis (q̄b⁹ nos hūiliaſti) q2 dediſti nobis potētiam et leticiā in tribulacōe (et i ānis quib⁹ expti ſum⁹ anguſtias et adūſitates. ¶ Propha orās ut deus parcat iudeis peccātib⁹ et ſi nō p meritis ſaltē ꝓpter opa q̄ in eis fecit ait. Reſpice in ſuos tuos) tui eni ſūt lic3 peccatorēs (et i opa tua) q̄ feciſti i eis (et dirige filios eoꝝ) ut ſi ipi ꝓpter iniq̄tatē ſuā diſpſi ſūt. ſaltē filij i fine ouerſi ad verā puenīē mereantur. Et ſit ſplēdor) grē (dn̄i nr̄i ſup nos) mētes nr̄as illumināns (et opa manuū noſtraꝝ dirige ſup nos) ut creſcāt et dirigāt ad celeſtia (et opus manuū nr̄aꝝ) ad vnū finē qui deus eſt (dirige.

¶ Pſalmus. xc. in quo monet exēplo criſti temptacōnes ſuperare.

¶ Vox prophete.

Qui habitat i adiutorio altiſſimi) totā ſpem ſuam ponens in eo qui altiſſimus eſt (proteget in omnibus ab eo) ut nec illecebra male blandientis voluptatis capiatur nec timore aduerſitatis frangatur.

Dicet deo) vir deuotus recognoſcens ꝓtectõis bñe-
ficiũ (ſuſceptor mei) infirmi ad curandũ (es tu / et refugi-
um meũ) fugiẽtis a facie inimicoꝝ meoꝝ ⁊ ſemp qꝛ (de-
us meus eſt. ſperabo in eũ) qꝛ nunq̃ in aliquo de me p̃ſu-
mã ſꝫ ſemp ad deũ in omni neceſſitate recurrã. ¶ Et hoc
merito ſperabo. Quõ ipe liberauit me) iam (de fraudibꝫ
et doloſis captionibꝫ demonũ) qui animas hoĩm laque-
is inſidiarũ captare deſiderãt et (liberauit a tẽptacõne
que fit p verba aſpera) puta p maloꝝ inſultationẽ vel p
detractiones propter quas quandoqꝫ quis diuertit a
via dei. ¶ Proteget aũt te q̃ ſperas in dño ſic. qꝛ (Sca-
pulis ſuis) id eſt paterna v̾tute ſua (obũbrabit tibi) ne
tẽptacõis eſtus te exurat / et tanq̃ gallina (ſub alis ſu-
is) ꝓteget te ne ab ancipitre rapiaris / ſecurus ergo (ſb
pennis eius ſperabis) (Scuto) miſcðie (circũdabit te
veritas eius) que nunq̃ deficit in ꝓmiſſis ne ab arden-
tibꝫ diaboli ſagittis ledaris / et qꝛ circũdabit te (nõ time-
bis a diabolo) qui in tenebris ſemp eſt et de nocte tanq̃
occultus predo homines inuadere ſolet.

¶ Non timebis inſup a leui ⁊ manifeſta temptacõne q̃ fit
ſcientibꝫ que dicitur. (Sagitta volans in die) nõ time-
bis a temptacõne graui ⁊ occulta que dicitur (negociũ
pambulans in tenebris) et a tẽptacõne graui ⁊ apta q̃
dicitur (demoniũ meridianũ) quia tũc viget eſtus maio-
ris temptacõnis.

¶ Ille qui habitat in adiutorio altiſſimi nõ timebit ab ali-
quo genere temptacõnis ſed / o xp̃e.

¶ (Cadent a latere tuo mille) id ẽ infiniti qui p̃ſumũt ſe futuros i latere tuo
tecũ ſeſſuros ad iudicãdũ cũ apl̃is ⁊ alijs viris pfectis
(cadent a latere tuo) .i. nõ deputabũtur cũ illis qui ↄſili-
arij et iudices tecũ erunt (et decẽ milia) id eſt infiniti qui

preſumūt ſe ponēdos a dextris. i. inter ſaluatos (cadēt a dextris tuis) q a ſiniſtris ponētur. ¶ Mille dicit a latere cadere et plꝰes a dextris q plures ſūt illi q̄ p̄ſumūt ſe ſaluādos q̄ qui p̄ſumūt ſe cū xp̄o iudicaturos. Ad te aūt) in mēbris veris cū quibꝫ vnū es (nullū taliū aliquo modo appropinq̄bit) q et ſi carnē aliq̄ illarū tēptationum affligat fidē non tn̄ ledet. ¶ Et licꝫ impij te p̄mittente tuos pſequātur. Verūtamē) nō impune q (oculis tue diſcrecōis cōſiderabis) malū quod voluerunt inferre (et retribucōꝫ debite dānacōis ut eis retribuas) Ideo ego tēptacōes p̄dictas non timeo. Quoniā tu es ſpes mea) in te non in hōie cōfido / in te bene debeo ſperare quia (altiſſimū poſuiſti refugiū tuū) in quo ſolo ſecuritas poteſt inueniri quia ip̄e altiſſimus. vn̄ ſequitur. Non accedat ad tuos malū) q altiſſimū poſuiſti refugiū tuū (et flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tuo) ſcilicet anime fideli in te ſperanti quia altiſſimū poſuiſti refugium tuum.

¶ Et hoc ideo quia ſperāti in te auxiliū diuinū p̄mittitur.

¶ Angelis) inquit id eſt nūcijs (ſuis mādauit deꝰ) pater (de te) o vir iuſte (ut cuſtodiāt te in oībꝫ actiōibꝫ tuis) Angeli miniſterio ſuo dirigēt te) in via (ne forte pecces in xp̄o) Super oīes diabolicas temptacōnes hijs beſtiarūꝫ nominibꝫ deſignatas ābulabis) ſecurus dei ope adiutus et ſanctoꝝ āgeloꝝ auxilio vallatus (et cōculcabis leonē et draconē) quia oīes diaboli tēptationes ſubicientur viro iuſto.

¶ vox dei. Quoniā in me ſperauit) vir iuſtus ſcilicꝫ (liberabo eū) ab oībꝫ anguſtijs (p̄tegam eum quoniaꝫ nouit veram fidem filij mei) et me ip̄ius patreꝫ credidit et intellexit.

Clamabit ad me) orādo deuote (et ego exaudiā eū) adimplendo peticōnē ſuā (cū ipo ſū in tribulacōe) ſemp adiuuās/et de eadē tribulacōe (eripiā eū) qꝛ amplius nulla tribulacōne circūdabit eū qḋ in fine ꝯplendū eſt (et glorificabo eū) in celo. Et erectū. Longitudīe die rū) .i. eternitate vite (replebo eū) et ī ipa eternitate (oñ dā illi) p aptā viſionē (me ipm in quo ſalus oim ꝯſiſtit.

Pſalmus. xci in quo monet in hac vita laborare ut tandē exultemus in eterna beatitudine.

Bonū eſt ſalicꝫ neceſſariū (laudare deum et te bonis opibꝫ laudare) nō ad gloriā hominis (ſꝫ nois tui o altiſſime. Laus nr̄a debꝫ ordinari. Ad annūciandū tēpore ꝓſperitatis miſe͛diā tuā) qꝛ quicquid ꝓſperi habemus ꝓuenit ex miſe͛dia et gratia dei (et iuſticiā tpe aduerſitatis) qꝛ quicquid aſperū ꝛ aduerſū nobis ꝯtingit iuſto dei iudicio cōtingi ꝓpter pcca nr̄a credere debemus. Sequētibꝫ inſtrumētis hanc diuinā laudē pficere debemus. In decacordo pſalterio) ut cū aſſiduitate diuine laudis impleamus decalogū legis et adiungamus opa pietatis q̄ deſignātur p (citharā) et hoc nō cū triſticia ſꝫ (cū cantico) .i. hilari corde ꝛ ſereno. Bonū dico ē te laudaē. Quia) o dn̄e (delectaſti me) in eo qḋ (in me factura tua) tu faciſ. tu eni feciſti ſi bene ago/quicquid boni in me eſt a te ſolo eſt (et in operibꝫ manuū tuaꝝ exultabo) id eſt ſi quid boni ago, de te a quo ē exultabo nō in mea felicitate. Quā magnificata ſunt opa tua dn̄e) in ſubſtātia in virtutibꝫ et in alijs qualitatibꝫ et ī tantū ut explicari nō poſſet (nimis ꝓfunde) inſcrutabiles ꝛ incomphenſibiles ſūt (diſpenſacōes ſapientie tue) quibꝫ talia feciſti et facta gubernas.

Vir) tamē (inſipiens) cui nō ſapit beneficiū creacō=
nis (nō cognoſcat) diuina beneficia tua meditādo (et ſtul
tus non intelligit) in operib⁹ dei creatorē.
¶ Non te delectet ꝓſperitas tēporalis malorꝝ qm̄.
Cū peccatores exorti fuerint) in magnas diuicias et
honores et extiterint florētes et virētes (ſic fenū/ et appa
ruerint qui operātur iniq̄tatē) ad tēpus florētes tēpo=
rali ꝓſperitate/ quoniā ad hoc florent ad tēpus ut inte=
reant in eternū. vn̄ ſeq̄tur. Et intereāt in ſeculū ſecu=
li) ꝓpter ſuas iniquitates quib⁹ erit defectus ſine defe=
ctu/ interitus ſine interitu/ mors ſine morte/ interibūt q̄p=
pe (tu aūt altiſſimus in eternū dn̄e) ¶ Vere interibūt.
Qm̄ ecce inimici tui) ſcilicʒ iudei pagani ꝑſecutores
ꝓpli xp̄iani heretici blaſphematores pſeudo xp̄iani plus
ſeculū q̄ deū diligētes hij om̄es (peribūt) i die iudicij (et
ſeparabūtur) a grege ⁊ ſocietate bonorꝝ (om̄es qui ope
rātur iniquitatē) ¶ Vox eccleſie.
Illi peribūt. Et exaltabitur fortitudo vnitatis) q̄ tūc
erit ſublimis (ſicut vnicornis) id ē ſicut monarcha q̄ im=
periū meū obtinebit gn̄aliter p vniuerſū mūdū (et ſene
ctus mea) .i. vltima etas mea (erit in vbertate miſc̄die
dei) ¶ Et ideo. Deſpexit oculus meus inimicos me=
os) cognoſcens ⁊ vitā illorꝝ eſſe vilē et potētiā breuē
(et inſurgentib⁹ i me malignātib⁹) ꝑſecutorib⁹ ⁊ in me
graſſantib⁹ (audiet auris mea) in futuro iudicio dici diſ
cedite a me maledicti i ignē eternū. Iuſtus) nō ut fe=
nū ſʒ (ut palma florebit) cōparat᷑ iuſtus palme ꝓpter al=
titudinem et pulcritudinē et fructus ſuauitatē (et ſicut
cedrus multiplicabitur) cedrus immarceſſibilis ē altior
alijs arborib⁹ p̄ſertim in libano. ita iuſtus erit imputri=
bilis ſtola immortalitatis cādidus. ¶ Fideles aūt q̄ nūc

¶Plantati ſunt) p fidē (in eccleſia q̄ eſt domus dn̄i) fi-
naliter (in atrijs domus dn̄i) id eſt in celeſtibꝫ māſiom-
bus (floridi coruſcabūt) Adhuc) fideles et ſi mō nō
ſint plures tn̄ (multiplicabūtur) in nouiſſimis vbi eccle
ſia cū plenitudo gentiū intrauerit erit vberrima (et bn̄
patiētes erunt) patienter mala huius peregrinacōnis
ſuſtinētes et hoc (ut annūcient) id eſt digni ſint annūci
are alijs qd̄ ſequitur. Qm̄ rectus et iuſtus dn̄s deus
noſter) qui ſuis ꝑmiſſa complet (et nō eſt iniquitas in
eo) ut hic pmittat pati pro ſe quos ibi nō coronet.

¶ Pſalmus .xcij. in quo monet
ad laudē criſti.

Dominus ihesus xp̄s verus hō deus (regna
uit) qꝛ i ſua reſurrectōe ptātē ſu-
p omnē creaturā accepit (decorē indutus eſt) cū corpus
immortale ⁊ glorioſū i ſua reſurrectōe aſſumpſit (indu
tus ē dn̄s fortitudinē) qn̄ diabolū oppreſſit ⁊ captiuos de
inferno potēter eduxit (⁊ pcinxit ſe vͥtute) qn̄ angeloꝝ
multitudie circūdatus remeauit ad patrē. Eteni fir
mauit) in fide (populū fidelē in toto orbe terrarū qui nō
cōmouebitur) a ſoliditate fidei ad errores licꝫ cōcutiatꝰ
inſtabilis tn̄ et mobilis adhuc eſſꝫ niſi ſua fuiſſet reſur-
rectōne firmatus. Parata ē ſedes tua) poteſtas iudi
ciaria (ex tūc) ſcilicꝫ a paſſione tua q̄ meruiſti illā (tu tn̄
ab eterno es. ¶ Apoſtoli qꝛ. Flumina) repleti ſpū ſcō
(eleuauerūt) fortiter ſine timore ⁊ altē (vocē pdicacōis
ſue) per totū orbē terraꝝ ariditatē gentiū ſua doctrina
irrigātes. Predicta. Flumia) .i. apoſtoli cū a iudeis
ꝓhibērentur loqui ⁊ docere in noīe ihesu (eleuauerunt flu
ctus ſuos) pdicacōes impetuoſas ⁊ reſponſiones cōtra

aduerſarios fidei (a vocib⁹ populoꝝ multoꝝ) ꝯmouē-
tiū pſecucōnes ꝯtra p̄dicatores.
¶ Apoſtolis aūt eleuantib⁹ vocē p̄dicacōnis ſue.
Mirabiles concitate ſūt pſecucōnes maris) et infide
liū populoꝝ cōtra p̄dicatores euangelij ſed (mirabilis
in altis dominus) ſup capita poteſtatū regū terrenorū
quos ſibi ſubiugat et fremitus eoꝝ ꝯpeſcat quoꝝ mul
ti poſtea crediderūt et ſubiugati ſūt xp̄o et pax data eſt
eccleſie/ nō terreātur ergo qꝛ mirabiles elacōnes mariſ
quia mirabilis in altis dominus.
¶ Et bene mirabilis es dn̄e quoniā. Teſtimonia) verita
tis p̄dicate p apoſtolos et diſcipulos tuos certiſſima fa
cta p opa miraculoſa ſoli tue diuine v̄tuti poſſibilia (cre
dibilia facta ſūt nimis) id ē valde. hns enī nichil veri⁹
eſſe poteſt cū tu ſis ſanctus ſanctorū qui eccleſiā inhabi
tas (domū tuā decet ſanctitudo in eternū) qꝛ et ſi aliqui
cadant/ domus tn̄ ſancta toto tēpore pſeuerat. vnde in
ſanctitate fidei pmanebit uſqꝫ in finē ſeculi.
¶ Pſalmus. xciij. in quo monet ad paciētiā.
¶ Propheta in pſona eccleſie.
DEus qui putabat ab aliquib⁹ nō iudicaturus
malos ē (deus vltionū) vltionē capiet de
malis/ et ut amplius ꝯfirmet repetit (deus vlcōnū deus
libere egit) quia nullo impediēte iudicabit/ nō enī ē ſb-
ditus alicui legi aut regi ꝫ libere aget quicqd voluerit
Et tu qui es deus vltionū qui hūilem te oſtendiſti.
Exaltare) reſurgēdo et aſcendēdo ⁊ veniēs ad iudi-
ciū oñde potentiā tuā (qui poteſtatē habes iudicādi vni
uerſos de tota terra ⁊ redde retribucōꝫ ſupbis) q̄ in pec
catis obſtinati penitere noluerit. ¶ Et querēs qn̄ fiet hoc
inquit. Vſquequo peccatores dn̄e gloriabuntur?)

de malicia ſua/ nō ſufficit eis peccare ſ; etiā in malis ſuis et nece ſanctorū gloriātur. ¶ Vere ſūt peccores qz.
E. ffabūtur) omēs prauas cogitacōes eoꝝ i manife=ſto (et) iactātes (loquētur iniqtatē) ɔtra deū dicētes de9 nō curat hec vel placent ei q̄ facimus et (loquētur) talia nō pauci ſ; (omēs q̄ operātur iniuſticiā) ¶ Operātur aūt hāc iniuſticiā. ¶ Populū tuū) fideles tibi ſuos (humilia uerūt) diuerſis ɔtumelijs · ɔculcauerūt diuerſis tormē=toꝝ generib9 (et) eūdē pplm (hēditatē tuā vexauerūt) ¶ Viduā ꝛ aduenā interfecerūt/ ꝛ pupillos occiderūt) ſic patuit i pſecucōib9 martirū · nulli ſexui · nulli etati · nulli pſone parcētes. Et dixerūt) corde tenēdo ꝛ ore pfe rēdo (nō videbit) nō attēdet (dn̄s/ et attēdē nō curabit deus iacob) · i · fideliū credētes puidētiā dn̄i nō ſe extē=dere ad iſta inferiora Propħa redarguēs hūc errorē ait. Intelligite vos inſipiētes de pplo) vos errare/ et credite diuinā puidentiā ad oīa ſe extēdē (et vos ſtulti aliqn̄ ſapite) deū hec oīa diſponē. ¶ Propħa ad exclu=dēdū p̄dictū errorē inducit racōes ſic/ o ſtulti videte q̄ ſtulte cogitatis/ dicite Qui plātauit auditū) in audi entib9 (nōne audiet) audiet vtiq;/ aut (q̄ creauit oculū i vidētib9 nōne videbit) videbit vtiq; · nulli tm̄ dedit q̄n=tū in ſe h; ¶ Itē ille. Qui corripit gētes) de malis ſuis hic multis flagellis (nōne arguet) impios de pccīs/ fa ciet vtiq; ꝛ (q̄ docet hoīem ſciētiā) erit ipe ſine ſciētia/ et ipe neſciet q̄ te ſcire fecit? abſit. ¶ Qm̄. Dn̄s ſcit cogi=tacōes hoīm) intus latentes etiā minutiſſimas ꝛ ſcit (qm̄ vane ſūt) et incerte ꝛ inſtabiles. ¶ Et ideo. Beatus homo quē tu erudieris) mentē eius illuſtrādo (et de le=ge tua docueris eū) dando ei intellectū in ſcripturis ſan=ctis ꝛ volūtatē. ¶ Btūs ē quē tu docueris. Vt mala

pñtis vitē leuius et patiēter ferat) is eni vere beatus eſt
cui hilaritas et trāquillitas mētis datur(ut mitigetur ei
a dieb9 malis) id eſt ut mala que inferūtur patiēter ſu-
ſtineat(donec peccatores i ſepulcris ponātur) et anime
eoꝝ transferātur i infernū. ¶ Vere beatus q̄ ex lege di-
dicerit patiētē eē. Quia dñs nō repellit plebē ſuā) ut
abiectā exercet plebe3 ſuā nō repellit/ qꝛ dñs corripit et
flagellat omnē filiū quē recipit(et hereditatē ſuā non
derelinquit) q̄ ſemp ei pro ſua neceſſitate i tribulacōib9
aſſiſtit. ¶ Non derelinquit dico. Quouſq3 iuſticia cō
uertat̄) .i. ponatur(in execucōe) i iudicio futuro in quo
reducētur ad debitū ordinē iuſticie. ꝫ q̄ ſūt illi qui pote-
rūt terrorē diuine iuſticie ſecure exſpectare? reſpondet/
omēs(qui recti ſūt corde) qui diuine volūtati q̄ ſūma iu
ſticia ē volūtatē ſuā ꝯformant. ¶ Propħa i pſona viri
iuſti quē vndiq3 mala circūſtant ꝯquerētis aduſus re-
probos et expetētis ad eoꝝ dānacōꝫ diuinū auxiliū ait.
Quis ꝯſurget michi in auxiliū aduſus malignātes)
ut eos vincā(aut) ſi vincere nō poſſe3(quis ſtabit) pſe
uerāter(mecū) tanq̄ pugil fortis(aduerſus operātes
iniquitatē?) ut nō vincar ab iniqtate eoꝝ quaſi diceret
nullus niſi tu deus. ¶ Vñ cernēs huiuſmōi malos pſpe-
rari ad tātā indignacōꝫ lapſus ſū. Ut meritus eſſe3
penis gehennalib9 tradi niſi diuinitatis fuiſſem miſeōi
manu adiutus. ¶ Si petis cur aut quō adiutus ſū/ re-
ſpondeo/ qꝛ. Si dicebā) deo p ꝯfeſſionē accuſando me
de peccatis(motus eſt pes meus) id ē affectō a via recta
ad aliquod illicitū. ibi etiā(miſeōia dñi adiuuabat me)
retrahendo me a pecō et me in bono ope ꝯfirmando.
O potentiſſima diuinitatis clementia q̄ ante dat pme-
reri veniā q̄ expiri penā. ¶ Vñ miſeōia tua adiuuit me)

qm̄. Secūdū multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo) quos patior tā ꝑ peccatis ꝙ de pressuris et tēptacōibꝫ huius seculi (ꝯsolacōnes tue letificauerūt animā meā) ¶ Nūquid iniquus homo sedebit tecū) certe nō ꝙ nulla est ꝯuentio lucis ad tenebras (qui fingis laborē in bonis operibꝫ) illos q̄ debent tibi adherere. ¶ Impij aūt licet nō adhereāt tibi pmittis tn̄ eos pūgere bonos ut tribulent·ut pūcti boni cogātur acclamare. vn̄ impij. Captabūt) id ē insidiose tractabūt quō seducāt (animā iusti) et si non possunt decipe (sanguinē lic; innocētē condēnabūt) ¶ Sed cōtra hec om̄ia. Factus est michi refugiū) ne cedā tribulacōnibꝫ ꝛ ipse (deus meus factus ē in adiutoriū spei mee) id est iuuat ad bn̄ operandū ut ꝙ obtineo spe adipiscar ī re. ¶ Propħa ꝯcludēs in materia de ꝓuidētia oñdit ꝙ deus non negligit mala ſ; oportune punit dicēs. Et retribuet illis meritū iniq̄tatū suaꝝ) pro merito singuloꝝ puniēdo eos qui aduersus deū extollūtur ꝛ sanctos iniuste affligūt (et pro malicia eoꝝ disperdet eos dn̄s deus nr̄) ꝙ a grege electoꝝ separabit eos ī die iudicij ī qua separacōe ineffabilis erit miseria.

¶ Psalmus·xciiij· in quo monet deū hilariter et deuote laudare.

¶ Vox ecclesie.

Venite nō passibꝫ corpis sed mentis p fidē ꝛ deuocōnē (exultemus dn̄o) in exultacōe ꝯfirmamus illi (iubilemus) cātemus laudes (dn̄o ih̄u xp̄o) qui sua morte ꝯtulit nobis salutē. Et puemiamus faciē eius) q̄ venturus ē iudex ne impreparati inueniam̄ et hoc (ꝯfitēdo pccā nr̄a) anteq̄ ad iudiciū veniat ut nō inueniat quos dāнet ſ; quos remuneret (et iocūditatē

quā mente concipimus bonis operib9 indicemus) Merito iubilāduʒ eſt ei. Q ꝛ dn̄s) creatoꝛ omniū eſt (magnus dn̄s) qꝛ oīnb9 dn̄atur. (et rex magnus ſuper oīes principes et dignitates ⁊ poteſtates celi et terre) Itē merito iubilandū eſt. Q ꝛ ia in poteſtate eius ſūt omnes hoīes qui cōcludūtur finib9 terre/ et altitudines poteſtatū ⁊ dignitatū huius ſeculi in eius poteſtate ſūt) nullus enī poteſt eleuari in hoc ſeculo niſi eo operante vel pmittēte. Q uoniā ipius eſt mare et ipe fecit illud/ et terrā manus eius foꝛmauerūt) nichil enī eſt i eis quod ipe nō fecerit. V enite adoꝛemus) adoꝛacōne latrie (et pcidamus ante deū) humiliemus nos in oſcientijs noſtris/ nosipos pulucrē et cinerē reputātes (et ploꝛemus) pro pccīs nr̄is (ante ipm̄) lacrima enī extinguit flāmā peccati q̄ ardet in oſcientia ⁊ hoc debemus (qm̄ ipe fecit nos) et ideo etiā (qꝛ ipe ē dn̄s deus nr̄) ¶ Ideo ⁊ debemus qꝛ. ¶ N os ſumus ꝑplus paſcue eius) cui ſpecialiter modo ꝓuidet ⁊ nos reficit ſpūalib9 bonis ⁊ coꝛpe et ſanguine ſuo (et ſumus oues nō tm̄ ſanguinis ſui precio redēpte (ſʒ poteſtatis ſue manufacte) ¶ Vox xpi ad iudeos/ qꝛ eſtis ꝑplus ⁊ oues mee. S i audieritis vocē) in lege noua qui prius locutus ſum p̄rib9 in ꝓphetis (hodie) id ē tpe gr̄e qm̄ ego ipe loquoꝛ (nolite obduraē coꝛda vr̄a) Nolite obduraē dico. S icut pr̄es vr̄i fecerūt in irrita cōe facta i die qua tēptauerūt me pr̄es veſtri) dubitātes de potētia (et ꝓbauerūt me) quid poſſem (et viderūt opa mea) que tot et tā mirabilia fuerūt qꝛ nullo modo dubitare debebāt de poteſtate mea. Et qꝛ ſic tēptauerūt. Q uadraginta annis offenſus) .i. iratus (fui gn̄acōni huic) ꝓpter incredulitatē ipoꝝ (et dixi) arguēdo eos p moyſen et alios electos meos

bij hoies ſemp errāt corde)ex certa ſciētia ⁊ voluntate quia me impotentē crediderūt. ¶ Et licet iſta dixiſſem eis. Iſti tñ nō ꝯgnouerūt pcepta mea: ſi)·i·nō(intrabunt)iſti tales duri ⁊ increduli(in requiē meā)eternaꝫ ut immobiliter ⁊ irreuocabiliter iuraui eis/bene autem alij boni intrabunt.

¶ Pſalmus·xcv·in quo monet ad laudē dei edificacōne domus ſpiritualis.

¶ Vox prophete.

CAntate domino filio dei q̄ ē rex regū ⁊ dn̄s dominantiū(nouū cāticū)q nouus homo nat9 ē in mūdo dicētes cū āgelis/gloria in excelſis deo et(cātate dn̄o)nō ſoluꝫ iudei(ſꝫ oēs habitātes terrā)q aduētus xp̄i oībus ſunt in ſalutē. Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite nomini eius) qd̄ eſt ihēſus gratias agēdo de tāto bn̄ficio (annūciate)o vos apli et p̄lati(ꝯtinue ip̄m filiū dei p quē genus hūanū ſaluatur) Annūciate)p̄dicate(inter gentes ip̄m xp̄m glioſū)q fili9 dei ē(i oīb ꝑplis mirabilia ei9) videlicꝫ natiūtatē de v̄gie·q mortuos ſuſcitauit ⁊ ſimilia. Bn̄ dixi cātate. Qm̄)ipe xp̄s(magn9)i potētia(dn̄s)oīū(⁊ laudabilis)i boītate ⁊ hoc (nimis) q nullus p̄t explicaē q̄nta ſit ei9 bonitas·miſcdia·et potētia(terribilis demōib q̄ p dn̄s celebrātur)a gētib·vn̄ ſeq̄tur. Qm̄ oēs dij gētiū demōia)ſūt·iſte aūt(dn̄s)cui cātādū ē(celos fecit)et mateiales et ſpūales·ſ·āgelos et ſanctos viros· ¶ Propha de vtilitate cantātiū deo ſb̄dēs dic/inde ē. Cōfeſſio)pccoꝝ(⁊ pulcritudo)inſtarū v̄tutū vn̄ ꝯfitēdo ſit hō pulcer/ſi ergo amas pulcritudinē ꝯfitere ut ſic ſis pulcer·i·iuſt9(ī ꝯſpectu eius)inde etiā ē(ſanctimoīa)aie(magn̄ficētia)operū·q: tñ non mihi

(in ſanctificatōe eius)id ē ipo ſanctificāte ⁊ donāte ſūt.
P patrie)o familie(gentiū)iā ad xp̄m ↄuerſarū(af=
ferte dño)pro tanto bñficio(gloriā ⁊ honorē)in ſecreto
et i publico(et ita ↄuerſemini ut in vob glorificetur no=
mē eius) Tollite hoſtias)vos metipos corde ↄtritos
et hūiles(et introite in atria eccleſie) militātis ⁊ ſic non
intrabitis vacui(adorate dñm i eccia ſancta catholica)
q̄ eſt vniuerſale atriū eius. Omes habitātes terrā)id
eſt amatores ſeculi(ↄmoueātur corā xp̄o motu timoris
ac reuerētie)cuius cauſa ſubditur/et vos iam ↄuerſi(di
cite)et p̄dicate(in gētib⁹ q͂ dñs ihelus xp̄s regnauit)
id ē regnū ſup omnē creaturā accepit in ſua reſurrecti=
one ⁊ aſcenſione. Hoc patet qm̄ ipe. Correxit orbē
terre) ab errore idolatrie q̄ a tpe p̄dicatōis criſti et a=
poſtolorū cepit ceſſare(qui nō ↄmouebitur)ex toto a ve=
ritate fidei xp̄iane quantūcūq; tribulatōib⁹ impellat̄
non aūt tantū p̄dicate q͂ dñs regnauit ſ; etiā q͂(iudica=
bit p̄plos in equitate ſine accepcōne pſonarū reddens
vnicuiq; p merito. ¶ Pro hac equitate iudicii in quo
remunerabūtur boni. Letentur celi)id ē ſancti ſupio=
res(et exultēt hūiliores ſancti/moueat̄ ſeculū ad gau=
diū)a minimo uſq; ad maximū(gaudebūt humiles et
mites)et om̄es ỽtutes eoꝝ in ſpe future felicitatis.
Tunc)ſalic; poſt ↄuerſionē(exultabūt om̄es gentes
conuerſe ad xp̄m)que prius erāt(ligna ſiluarū) incul=
ta et infructuoſa(a facie dñi q͂ venit)in primo aduentu
ad redimendū(et quia venit)in ſecūdo aduentu(ad iu=
dicandū om̄es habitātes terrā) ¶ Qui Iudicabit or=
bē terre in equitate)ſingulis reddēs pro meritis(et po
pulos in veritate ſua)id ē ſecūdū q͂ vnuſquiſq; eoꝝ ve=
ritatē ſibi ↄmiſſam diſpenſauit.

¶ Psalmus. xcvi. in quo monet ad exultacõꝫ. ¶ Quia

Dominus ihus xp9 (regnauit) regnũ ꝛ do-
minũ in sua resurrectõe accipiẽs
ſup omia creata (exultẽt habitãtes in terra) qꝛ p reſur-
rectõeꝫ ꝛ aſcenſionẽ pbuit alijs ingreſſuꝫ ad gliaꝫ (le-
tẽtur) etiã eadẽ cã (inſule multe) in qb9 ꝓpagata eſt fi-
des xpiana. ¶ Propha deſcribẽs qliter ſit venturus ad
iudiciũ dicit qñ vẽturus ẽ ad iudiciũ filius dei veniet in
Nube) cũ ptãte magna ꝛ maieſtate que ꝓpter eius
incõphenſibilitatẽ dicit (caligo) et (correctio) orbis ꝓ
cedẽs (ex ſede). i. ptãte (iudiciaria eius erit iuſta) ꝛ re-
cta ꝛ irreuocabilis. Ignis) cõflagracõis (ante ipm p
cedet) q data ſentẽtia iudicis (inuoluet reprobos) ꝛ ſic
detrudẽtur i infernũ. ¶ Erũt ante iudiciũ. Fulgura)
terribilia (p totũ orbem / que videntes hoies habitãtes i
terra cõmouebũtur) cõmocõne timoris. ¶ Tunc etiam
erunt terremotus maximi ut. Mõtes ruãt ſicut cera
a facie ignis ꝛ omis terra alteret ꝛ hoc ptãte diuina)
Per ſigna manifeſta ꝛ miracula apparẽtia in celo ma
nifeſtabitur qꝛ propinquus ſit aduentus iudicis / ꝛ vi-
dent omes ppli gloriã eius) que viſio erit terribilis re-
probis ꝛ delectabilis electis. vñ ſequitur. Confun-
dãtur omes ydolatre) qui creaturis exhibẽt cultũ ſoli deo
debitũ (et qui gloriãtur in ſimulacris ſuis) q oia vana
ſunt nec adorãda ꝫ ſolus deus quẽ ãgeli adorãt. vnde ſe-
quitur. Adorate eũ) ſcilicꝫ xpm (omes angeli eius) a-
doracõe latrie qꝛ ẽ verus deus (audiuit eccia) p pdicacõꝫ
xpi ꝛ aploꝝ qꝛ futurũ eſt iudiciũ (letata eſt) qꝛ materia
exultacõis ẽ ꝓ electis. Et exultabũt anime fideles
et electe ꝓpter hoc qꝛ iudicia tua dñe) iuſta ꝛ recta ſũt ꝛ
ſancta qꝛ nõ es pſonaꝝ acceptor ꝛ omes recipis q ad te

veniũt. ¶ Merito tibi tunc cũcta ſbiciẽtur. Q̃m tu do-
minus altiſſimus) quo altius cogitari nõ p̃t (valde ex-
altatus ſup angelos ⁊ hoĩes ſanctos qui a te gratia tua
deificantur. ¶ Hinc. Qui diligitis dñm odite malũ)
culpe q̃d opponitur dilectioni diuine/ nolite dubitaȇ q̃n
poſſitis vitare malũ culpe. quoniã (cuſtodit dñs aĩmas
ſanctorũ ſuoꝝ) qui in tribulacõibꝫ ⁊ temptacõibꝫ to-
to corde ad eius auxiliũ ꝯfugerint (de poteſtate demo-
nis liberabit eos) ¶ Nolite timere pdere hoc auxilium.
q̃m Lux) diuine gratie (orta eſt) preſto eſt (iuſto/ et
rectis corde leticia) quia hactenus peccatorũ tenebris
obcecati nũc aũt recti corde effecti dño famulãtur.
Ergo vos Iuſti letamini i dño) leticia deuocõis (lau
date eũ gratias agentes qui a cũ eſſetis peccatores me-
mor fuit ut vos ſanctificaret)

¶ Pſalmus. xcvij. in quo monet ad gaudiũ
et exultacõnẽ. ¶ Vox ꝓphete.

Cantate domino ihe ſu xpo (cãticũ no-
uũ) noua res nouũ
habeat canticũ. q̃ filius dei factus ẽ hõ. in cuius ortu no-
uũ canticũ cantauerũt angeli q̃ nunq̃ mũdus tale au-
diuit (quia mirabilia fecit) naſcendo de virgine/ cecos
illuminãdo/ mortuos ſuſcitãdo et ſimilia.

¶ Inter q̃ mirabilia hoc fecit inſigne q̃ ipe q̃ Brachiũ
et dextera ẽ patris ſalutẽ fecit in gñe hũano) ad gloriã
patris et ſui. ¶ Quẽ deus pater. Notũ fecit toti orbi
filiũ ſuũ q̃n eũ incarnari miſit pro ſalute omniũ ⁊ non tñ
in iudea ſʒ (in cõſpectu omniũ gentiũ notũ fecit) p p̃di-
cacõnẽ apoſtoloꝝ et diſcipuloꝝ (ipm xp̃m iuſtificantẽ
et ſanctificantẽ nos) ¶ Vere i hoc. Recordatus ẽ deꝰ
pater miſericordie ſue) quã p̃miſit ſe facturũ patribꝫ p

prophetas(et veritatis ſue) quā implebit(populo) q̄ vi
det hic deū p fidē. Viderūt om̄es homines a termīo
terre uſq₃ ad terminū(oculis fidei) dn̄m ihesū xp̄m per
quē eſt ſalus omniū) ¶ Et q₂ recordatus ē miſcdie ſue
et alia nobis ſalutaria fecit. Iubilate deo) in gratia=
rū actōe(om̄es de om̄ib₉ terre ptib₉) qui om̄ib₉ natus
eſt xp̄us(cantate) in cordib₉ vr̄is interius(⁊ exultate)
exterius in aliquib₉ ſignis deuotionis(pſallite) bonis
operib₉. Pſallite dn̄o in mortificacōne carnis in dul=
cedine caritatis/in obſuantia p̄ceptoꝝ diuine legis et
in ope v̄tutis) q̄ deſignātur p inſtrumēta hec muſicalia.
Iubilate in conſpectu regis dn̄i) modis iam dictis
quia attētus eſt ad laudacōnē nr̄az. aures eius delectā=
tur cū deuōte ei pſallitur(moueātur peccatores) peccati
amaritudine amari ad fidē ⁊ penitētiā(orbis terrarū et
q̄ habitāt in eo) ad idē. Sācti viri pleni aq̄s gratiarū
in vnitate fidei ⁊ caritatis ꝯgregati cū exultacōne bene
operabūtur) ⁊ ſancti viri maiores v̄tutib₉ emīnētes ⁊ be
ne ſtabiles q̄ ideo dicūtur(mōtes exultabūt a ꝯſpectu
dn̄i) q₂ cōſpiciēt deū remuneratorē ſuū/exultabūt dico
(q̄m venit iudicaē terrā) boni eni gaudebūt iudice veni
ente. mali vero ꝯtremiſcent. Iudicabit orbē terrarū in
iuſticia) iuſtos remunerādo et malos ꝯdēnando(et po
pulos in eq̄tate) ſingulis dando equa meritis.

¶ Pſalmus. xcviij. in quo monet
ad laudē ⁊ honorē xp̄i.

Dominus ihesus criſtus et ſi p̄us hūilis in=
ter hoīes apparuit nunc aūt poſt
reſurrectionē ⁊ aſcenſionē dn̄ū et(regnū ſup om̄ez cre
aturā obtinuit) et quaſi deridēs inimicos proph̄a xp̄i
dicit(ipſi) nō credētes de iudeis vel de gētib₉(iraſcantur

nūc quātūcūqȝ velint qꝛ nō poſſunt nocere ei(q̄ ſedet ſup omnes angelicas poteſtates/moueātur etiā terreni ho=mines) quantūcūqȝ velint qui quaſi ſtultiſſimi moti ſūt contra eum qui regnat ſup om̄es ordīnes angeloꝝ. Dominus aūt regnauit)qui ſcilicȝ(in iudea) natus ē (magnus et excelſus eſt ſup om̄es populos)
¶Et quomā tu es talis. Confiteātur)confeſſione lau=dis(nomē tuū magnuȝ)dilatatū in omni terra(quomā venerabile eſt vel terribile potētia)qua punit(⁊ ſanctū) bonitate qua parcit vel ſanctū id eſt alios ſanctificans (et honoꝛ regis iudiciū diligit) id eſt diſcrecōnē/vult enī diſcrete laudari. nō leui volūtate colendus eſt ſed fixa deliberacōne et totis viribus.
¶Tu paraſti hominibꝫ vias rectas)p̄cepta tua quibꝫ ad te dirigētur/nā docuiſti(in populo fideli p iacob de=ſignato iudiciū)quo diſcernerēt inter bonū et malū(et iuſticiā)ut bonū cognitū faciāt et malū deuitent. Q͠ua vero talia facit in nobis/o vos fideles. Exaltate do=minū deū)adoracōne latrie qꝛ deus nr̄ eſt(et adorate) hūanitatē incarnati filij eius in qua maieſtas diuinita=tis tanq̄ ſup ſcabellū ſtetit(qm̄ ſanctū eſt) omni ſancti=tate plenū.omni ſanctitate dignū. in quo om̄is pleni=tudo diuinitatis coꝛpaliter id eſt veraciter inhabitat. Merito adorate dn̄m qm̄. Moyſes ⁊ aaron) cōputa ti in(ſacerdotibꝫ/ ſamuel inter ꝓphetas) et alij antiqui patres(inuocabāt nomē eius)et ꝓphetarūt et adoraue runt. vn̄ ſeq̄tur. Inuocabāt dn̄m)hūiliter ⁊ deuote(et ipſe exaudiebat eos/in colūna nubis loquebat̄ ad e=os) ſicut de moyſe ⁊ aaron eſt manifeſtū i pluribꝫ locis. Ideo exaudiebat eos. Quia cuſtodiebāt teſtimonia eius)quantū ad iudicialia et cerimonialia que dicūtur

teſtimōia quedā dei (⁊ p̄ceptū) .i. p̄cepta moralia (q̄ dedit eis) p moyſen/ q̄ licȝ ſint plura. ſūt tñ in radice caritatis vnū. Dñe deus) virtutū (tu exaudiebas eos) in neceſſitatibꝫ eorū ⁊ in iuſtis peticōibꝫ (tu propicius fuiſti eis) ꝯdonādo eis pccā (et vlciſcens etiā aliquādo peccata ex eoꝝ arbitrio iniūcta. ¶ Exēplo ergo moyſi et aaron ⁊ alioꝝ antiquoꝝ ſanctoꝝ patrū q̄ dn̄o ſeruierūt. ¶ Vos exaltate dn̄m deū nr̄m) laudibꝫ extollendo (et adorate in ecc̄ia loco ſancto eius) extra quē nō eſt locus oracōis (qm̄ ſanctus ē dn̄s deus noſter)

¶ Pſalmus. xcix. in quo monet deū alacriter laudare ⁊ pccā noſtra hūiliter plangere.

Iubilate deo id eſt ineffabili quadā leticia laudate (oīnes inhabitantes terrā/ et ſeruite dn̄o) et hoc non coacti vel cū aliqua triſticia ſed cū (leticia) cordis. nō enim placet deo ſeruitia coacta. vnde ſequitur. Introite) id eſt facite opa digna (in cōſpectu dei in exultacōe) ¶ Hoc ideo quoniā. Scitote qm̄ dn̄s ipe eſt deus ipe fecit nos. nō ipi nos) omne eni bonū noſtrū ex ipo ē nō ex nobis. ¶ Nos autem ꝑplus eius) ſumus ⁊ ipe rex (et oues paſcue eius) quas ipe paſtor reficit ſpūalibus bonis et etiā cibo corporis ⁊ ſanguinis ſui ⁊ diuino paſtu ſcpture. Introite) confidēter (portas) miſericordie (eius) ſed a cōfeſſiōe incipite ad miſericordiam intrare. et cū intraueritis (in atria eius) id eſt in amplitudinē celeſtis beatitudinis (laudate eum) q₃ talem gloriam vobis preparauit. Laudate) dico (nomē eius) et nolite deficē (qm̄ dulcis ē dn̄s) quē laudatis ⁊ cito placabilis pctībꝫ vr̄is (in eternū miſedia eius) ē duratura. paratus eni ſemp ē indulgere pccōribꝫ (veritas pmiſſionū eius ſemp oplebitur)

Miſericordiā quā modo paratus es facere penitētib⁹ (cātabo tibi dñe) id eſt laudabo te de hoc ut nullus deſperet de ſua ſalute (et iudiciū) cātabo tibi pariter qđ facturus es in malo pſiſtētib⁹ ut nullus de mīſcđia dei pſumat ad impunitatē. Et ppter hoc ¶ Pſallā. i. in hilaritate bñ operabor (et intelligā quādo venies ad me) ut in me habites vel ut de pñti ſeculo nequā me ſuſcipias ad tuā gloriā/in hoc ſcʒ (qñ immaculate) p bona opa incedo. ¶ Via aūt immaculata ē. ¶ Perambulabā in innocētia) in oībꝰ operibꝰ meiſ. in innocētia (cordis mei) nō tantū abſtinui manus meas ne nocerē pximo ſʒ etiā volūtatē/talis innocētia totius boīs pfectio eſt vnde ſic michil placet deo ſicut ſimplicitas et innocētia (in medio domus mee). i. cordiſ mei i quo qete habito. ¶ Propħa exponēs ptes innocētie quaꝝ pma ē michil ɔmune habē cū malis ait. ¶ Nō ponebā ante oculos meos) interiores (aliquam rem iniuſtā) ut diligerē eā aut in placēt illā facē. imo (tranſgreſſores diuine legis odiui). i. a te recedētes dignoſ odio iudicaui. ¶ Nō adheſit michi prauū cor) tortū nō informatū ðīne volūtati (malignū declinātē a me) catholice viuēte qntūcūqʒ eſſʒ michi pximus quantūcūqʒ eſſʒ in ſupior dignitate cōſtitutus ſi puertebat ſemitas rectas (nō approbaui) illū. Detrahentē ſecrete) ſiue i abſentia (pximo ſuo. hūc pſequebar) ad puniēdū ſpe correctionis nō ɔſenſu malignitatis. Supbi et auari ɔſortia ſtudioſiſſime declinabā qm̄ nō paſcebar nec delectabar i ſocietate coꝝ) ſʒ Oculi mei ad fideles terre). i. ſicut deteſtabar iniquos ita me fideliū delectabat ɔſortiū (ābulās i via immaculata hic michi miniſtrabat) hoꝝ

ſolū delectabar obſequijs q̄ erāt ab om̄i errore et praui
tate ſepati. ¶ Nō habitabit in medio domus mee qui
facit ſup̄biā) .i. ferre nō pūt ut in cōmuniōnē mee habita-
cōnis recipere cū quē ſup alios tumor mētis erexerat (q̄
loq̄tur iniqua, nō fuit acceptus in ↄſpectu oculorū (me-
orū) et ideo hos longe a ↄſortio meo ſubmouebā.
¶ Vox xp̄i de fine malorꝝ. In matutino .i. in futuro iudi
cio qn̄ vera lux incipiet oriri bonis (interficiā om̄es q̄ ha
bitāt terrā) morientes impenitētes (et diſp̄dā de ſocieta-
te ſanctorꝝ om̄es operātes iniq̄tatē) p̄manētes in volū
tate peccādi ꝛ mittā eos in ignē eternum.

¶ Pſalmus. Ci. in quo monet om̄es auertere ſuā mi
ſeriā ꝛ petere a deo miſericordiā. ¶ Ex p̄ſona penitētis.

Dn̄e exaudi orationem meā

et clamor meus) qꝛ de toto corde profertur (acceptus ſit
corā te) ¶ Ne auertas faciē tuā a me) penitēte / deſpici-
endo penitentiā meā (in quacūqȝ die tribulor inclina mi
chi huili aurē clemētie tue) In quacūqȝ die inuocaue-
ro te) nō differas (exaudire me) ¶ Opus ē dn̄e ut ex-
audias. Quia defecerūt ſicut fumus) q̄ cito ꝛ cito diſparet
(dies mei) qꝛ nichil vere vtilitatis attulerūt. Itē p̄pter
hoc opus ē (qꝛ anime mee vires) ab omni huore deuo-
tionis deſiccate (tanq̄ cremiū aruerunt)
¶ Percuſſus ſū) a malo falciatore ſcȝ diabolo (ut fe-
nū) qd ad ardorē ſolis cito ſiccat (aruit cor meū) ſteri
litate pcc̄i (qꝛ oblitus ſū me reficere ↄtēplacōne dei mei
qui vite panis eſt) Propter nimiū gemituȝ meū) et
afflictionē quā ſup̄ſi p̄ peccatis meis ita exſiccatus ſū qꝛ
(os meū cuti mee adheſit) ¶ Peccata mea ↄſiderās et
dolēs fugi aſpectū hominū. Similis factus ſū ſolitario

ſicut pellicanus amator ſolitudinis/et factus ſum quaſi
nicticorax inter parietes abſcōditus) nō auſus cōparē
¶ Vigilaui) nō potēs dormire pre anxietate animi (et
factus ſum ſicut paſſer ſolitarius tota die)
Dolentē me ſic de pccīs meis ꝛ penitentē. Exprobrabāt
michi tota die) hoīes mūdani (inimici) ſalutis mee di-
centes quid tm̄ te maceras/pccā tua nō ſūt ita magna
ut ſic debeas affligere (et laudātes me deriſorie aduer
ſum me ꝯſpirabāt) detrahendo michi. ¶ Sed ꝙ expro-
brarēt michi inimici mei nō curabā Quia cinerē) ipam
ſcꝫ huīlitatē. deiectōnē. et irriſionē (tanꝙ panē ſuauem
mādūcabā) reficiebar adeo ꝙ (poculum meū) .i. deſide
riū celeſtis patrie ꝑ dilacōe eiuſ cū lacrimis miſcebā.
Hic aūt fletus inde michi. Quia ꝯſideraui irā indi-
gnacōis tue) quā merui actualiter peccādo ꝛ timui val
de (ꝙ eleuās) in honorē faciēdo me ad imaginē tuam
qua oīa aīalia ſuperamus grauius (alliſiſti me) nichil
enī habꝫ hāc pccī miſeriā ꝛ gehenne timorē niſi homo.
¶ Dies mei ſicᷓ vmbra) cū ſūma feſtinacōne (euanuerūt/
et ego quaſi fenū) pre feruore doloris (defeci)
Nō ſic dies mei tui. Tu autē dn̄e in eternū ꝑmanes/et
memoriale) quo memores nr̄i (in generatione) pn̄ti ꝛ
(per generacōnem) futurā/quia promiſſionē habemus
vite que nunc eſt ꝛ future.
¶ Vnde. Tu exſurgēs) ad regnādū qui quaſi dormiēs
diſtuleras (miſereberis ꝑpli tui) ſꝫ ꝑus iudee vn̄ fuerunt
apli ꝛ alij ꝑmi credētes (ꝙ venit tpus) redemptionis
noſtre ſecundū ꝙ fuerat ꝑ prophetas diffinitū.
Miſereberis ſyō ſiue iudee ꝑmo. Quoniā placuerūt
ſuis tuis) apoſtolis edificatoribꝫ eccleſie (lapides) .i. ſi
deles (de iudea) cōuerſi utpote ſolidi firmi ꝛ ſtabiles in

bonis operib; qui primi fuerũt in edificacõne ſpirituali ecclesie positi ⁊ illi ſerui (miſerebũtur terre ſyõ) exhortãdo et pdicãdo ⁊ miracula faciẽdo vbi ad pdicacõnẽ eorũ multa milia crediderũt ponẽtes ad pedes apoſtolorũ pcia rerũ ſuar. ¶ Hoc aũt nõ tantũ factũ eſt in iudea ſ; etiã in gentib; vñ pdicãtib; apoſtolis tuis. Timebũt gentes nomẽ tuũ) q̃ prius ydola metuebãt et demoniorũ noia inuocabãt et nõ ſolũ vulgares recipient fidem tuã ſed etiã (reges ⁊ principes ſeculi) timebũt (gloriã potentie tue) quod maxime cõplebitur ante finẽ mũdi. Hoc modo agitur. Quia edificabit dñs ſyon) ſcilic; ecclesiã ſuper fundamentũ apoſtolor et pphetarũ et ex duob; parietib; ſc; populis duob; iudeor ⁊ gentiliũ et tandẽ edificata ſyon (videbitur in gloria ſua) cũ omne corpus eius transformauerit ad ſimilitudinẽ imaginis glorie eius. ¶ Vere edificabit dñs ſyon · q Reſpexit oracõnẽ hũliũ) adimplendo peticões eor (et nõ ſpreuit pces eor) ſ; aduentu ſuo viſitauit mundũ qd ſume olim deſiderabatur. Scribantur hec) q digna ſũt memoria (ut generacões ſequẽtes de hoc habeãt noticiã) ut qd in pphetis eis eſt repromiſſum in ſe cognoſcãt eſſe adimpletũ qd ſi factũ fuerit (et populus qui regnabitur) fonte baptiſmatis (laudabit dñm)
Hec ſcilicet ſcribantur q deus.

¶ Proſpexit de excelſo ſancto ſuo) peccatores longe poſitos oculis miſericordie ſue/quod fecit qñ viſitauit nos oriens ex alto in ſua incarnacõne.
Proſpexit aũt. Ut audiret) ut p ipm mediatorẽ filiũ audiret (gemitus) ſanctorũ patrũ qui in inferno erant (compediti/ et ut ſolueret a vinculis) peccatorum (filios mortuorũ) in peccatis.

Ad hoc abſoluit ut ipi ſoluti. Annūciēt) in pñti eccle-
ſia (nomē dñi) eius fidē, libere ↄfitēdo/ quod aūt nō au
debāt cū interficerētur (et laudes ei debitas) annūcient
(in eadē ecclia) ¶ Ita annūciēt nomē dñi. Et faciāt
ꝑplos diſpſos p diuerſas ptes orbis ↄuenire in vnitate
fidei ⁊ moꝝ/ et reges ut ſeruiāt dño) redemptori nr̄o.
De hijs ecclia gratias agēs. Reſpondit) xp̄o non lin-
gua ſ; vita aſſentiēdo ſue vocacōi et obſequēs p̄ceptis
eius ⁊ ambulās (in via v̄tutis ſue) ↄſtāter pſiſtendo in
bono/ verū q2 quidā dicebāt eccliā cito defecturā petit ſu-
per hoc certificari/ dicēs (paucitatē dierū ānūcia michi)
quia pauci ſūt ſecundū opinionē aliquorum.

¶ Et q2 omē qđ finitur exiguū ē orat ut eternitati adiūga
tur poſt iſtos exiguos dies dicēs. Ne reuoces me)
id ē non deſinā (in iſtis dieb9 dimidijs) ſ; pfice eos uſq;
ad finē ſcli (et poſtea adiūgar ānis tuis q̄ ſūt eterni)
Bene dico q2 āni tui ſūt eterni. Initiū tu dñe) nec initiū
habuiſti nec finez habebis/ non initiū habuiſti (quia in
initio terrā fundaſti) ergo ante terrā fuiſti ſine initio vn̄
eternitate p̄cedis oīa (et opa manuū tuarū ſūt celi) q2
tu eos feciſti. ¶ Quod finē nō ſis habiturus patet qm̄.
Ipſi celi peribūt) non quantū ad ſubſtantiā ſ; quantu;
ad aliquā diſpoſicōnē vel qualitatē (tu aūt pmanebis)
oīmo immutabilis (oēs ſicut veſtimētū veteraſcent)
a ſtatu in quo ſūt quia ſecūdū corrupcōnē hoīm ipa ele-
menta quaſi corrūpuntur veluti terra que eſt iam minus
fertilis q̄ prius et aer minus ſalubris.

¶ Et ſicut opertoriū mutabis eos) celos ⁊ elemēta q2
manente eoꝝ ſubſtantia in qualitatib9 mutabūtur (tu
aūt idē ipe es) ſemp penitus immutabilis (et āni tui nō
deficient) quia eterni ſunt.

In qua eternitate. Filii) id eſt imitatores (ſuorū tuorū) apl'oꝝ (habitabūt tecum) poſt terminū huius vite (et opa eoꝝ) ſemp actu et continue (ferentur) in te deū nunquā ceſſantes a laude tua.

¶ Pſalmus. Cij. in quo incitatur fidelis populus ad laudandū deū.

Benedic benedictōne laudis (anima mea domino / et oīa que intra me ſūt) ſcilicet intellectus. volūtas ctereqꝫ potētie et vires nulla diſcrepet. bn̄dicite (nomini ſancto eius) quia corde totiſqꝫ aīe virib; laudādus eſt deus. ¶ Et quia hoc maxie faciendū eſt iterū repeto. Benedic anima mea dn̄o) et ut ſemp bn̄dicas (noli obliuiſci bn̄ficia ſua) q̄ innumera ſunt. ¶ Itē benedic aīa mea domino quia ipe eſt. Qui propiciatur (omnib; iniquitatib; tuis) eas remittēdo. Itē quia ipe eſt (qui ſanat oīes infirmitates tuas) nūc fouendo blādis. nūc ſecādo aſperis. oīpotenti eni medico nullus inſanabilis lāguor occurrit. ¶ Ceterū bn̄dic aīa mea domino qꝛ ipe eſt. Qui redemit) per p̄ciū ſanguinis filii ſui (animā tuā de interitu) ꝑpetue dānacōnis benedic iterū dn̄o qꝛ ipe eſt (qui te iuſtū ſua mīſcdia et in ſuis miſeracōnib; coronabit) corona glorie i eternū. ¶ Preterea benedic aīa mea domino. Qui replet in bonis deſideriū tuū) et ſolus ipe q̄ fons oīm bonoꝝ ē replere p̄t / qd̄ nūc facit cū ſanctos ſuos trāſire facit de hoc ſeculo ad domū beatitudinis ſue vbi ſancti omnib; bonis replebūtur (et renouabit̄ ut aquile iuuētus tua) in reſurrectōne in q̄ ſancti in etate iuuenili reſurgēt mutati de corrupcōne in incorrupcōnē. ¶ Amplius benedic aīa mea domino qm̄ ipe ē. Faciens miſericordias) eſt etiā faciens (iudicium) id eſt vindictā (omnib; iniuriā

paciētibꝫ)ut oppꝛeſſis impijs erigat paupes ſuos.
Propħa narraturus miſcðias quas deus fecit patribꝫ antiquis inquit. ¶ Notas fecit moyſi pceptalegis q̄ ſūt vie remedi ad ſalutē ⁊ mādata ſue volūtatis expꝛeſſiua)per moyſen nota fecit(filijs iſrahel)
Et ipe ē. (Miſerator)actu exhibēs nob multa bñficia ſine merito nr̄o et idē dñs(eſt miſericors)in natura ſua (longanimis)q̄a exſpectat nos diu ad penitētiā et ipſe idē eſt deus(multum miſericors)quia quotidiana ⁊ innumerabilia ꝯdonat nob pec̄a cito eni flectit̄ ad miſericordiā. ¶ Unde. ¶ Nō imppetuū iraſcetur)electis ſuis(nec in et̄nū ꝯminabitur)illis. ſꝫ finaliter placabitur/i pñti tn̄ pcutiet ex amore ad emēdacōēꝫ. ¶ Bñ dixi q̄ ē multū miſeicors qm̄. ¶ Non ſecudū pec̄a nr̄a fecit nob)qm̄ nos merebamur irā ⁊ mortē eternā ⁊ ipe vſus ſumma clemētia dedit nob omniū peccatorū remiſſioneꝫ(nec ſcd̄m iniq̄tates nr̄as retribuit nob)maiora eni flagella merebamur. ¶ Bñ dixi q̄ nō ſcd̄m iniq̄tates nr̄as retribuit nob. Qm̄ ſcd̄m magnā menſurā miſericordie ſue corroborauit miſcðiaꝫ ſuā ſup timētes ſe) q̄ eos iugiter ptegit ⁊ ꝯfirmat. Quantum diſtat lux a tenebris lōge fecit a nobis iniq̄tates nr̄as)liberādo nos a malo culpe. ¶ Bene dixi q̄ miſtus ē dñs nobis timētibus ſe qm̄. Sicut pater)aliquādo blāde(ꝯſolatur filios)aliquādo voto pie correctōis flagellat miſerēdo illius ut meliorē reddat(ita dñs miſeret̄ ſuis)ideo q̄dem miſeretur(qm̄ ipe ꝯgnouit fragilitatē nr̄aꝫ)
¶ Vñ ſeq̄tur. ¶ Recordatus ē qm̄ puluis ſumus)quantū ad corpus(homo eſt ſicut fenū)ad modicū tempus virens vita eius ⁊ fortitudo ⁊ ſplēdor eius(tanquā flos agri)ſic leuiter(effloreebit).i.marceſcet. ¶ Et hoc vere

Nã ſpiritus) racõnalis qui in hoĩe eſt(ptranſibit ab
eo et nõ ſubſiſtet) hõ quia diſſoluta õiunctione aĩe cũ
corpe nõ eſt hõ(et amplius in hac vita non viuificabit
hoc corpus mortale) niſi diuina v̾tute opante. Miſe
ricordia dñi ab eterno) pmiſſa(et uſq; in eternũ) pmã=
ſura(ſup timẽtes eũ) timore filialis reuerẽtie. Et iu=
ſticia illius) retribuẽs mercedẽ(opcrib; bonis hñs qui
ſuãt pcepta eius) corde retinẽdo et opeoplẽdo. Et
memores ſũt mãdatorũ eius) nõ ad audiẽdũ tm̃ ſ;(ad
faciendũ ea) nõ eñi auditores legis tm̃ iuſtificabuntur
apud deũ ſ; factores. ¶ Et memores eſſe debemus mã=
datorꝝ eius. q; Dñs i celo parauit ſedẽ ſuã iudiciariã)
et de om̃ib; iudicabit. et ne impotentẽ iudicẽ putes ſeq̃=
tur(regnũ) .id ẽ poteſtas(ip̃ius om̃ib; dñabit̃)nullus
eñi reſiſtẽ poterit eius imperio. ¶ Et qm̃ deus tã vniuerſa
lis eſt dñs ꝓpheta monet etiã alias creaturas ad laudã=
dũ deũ dicens. Benedicite) huic(dño om̃es angeli
eius potentes v̾tute/ adimplentes mandatũ illius) pa
ratiſſimi et volũtarij(ad exequẽdũ vocẽ pceptorũ ei9)
ilico quo fuerat locutuſ. Bñdicite dño omnes ordi=
nes angelorꝝ) vos dico(miniſtri eius q̃ facitis volũta=
tẽ eius) Bñdicite dño om̃ia opa eius) celeſtia ⁊ ter
reſtria(in toto mundo in quo dñatur) id eſt date michi
materiã bñdicẽdi dño quoniã om̃es creature laudant
dominũ(tu anima mea benedic illi.

¶ Pſalmus. Ciij. in quo monet ad laudẽ dei.

Benedic anima mea dñm

pro tãtis bñficijs et muneribus gratiarꝝ eius/ et õuerſus
ꝓpheta ad deũ ait(o dñe deus) bene deb; aĩa mea te bñ=
dicere qm̃(magnificatus es) magnus natiẽ nobilitate

magnus ptāte. magnus ſapiētia. magnus miſcdia/ et hoc (vehemēter) .i. incōphēſibiliter quare maior es omī laude. ¶ Bene magnificatus es. Tu habes angeloſ et homines ſanctos decore eterno ſplendidos, et lumi-noſos te inceſſanter laudantes ⁊ lux vndiqꝫ tibi ē) qui habitas lucē inmarceſſibilē. ¶ Merito magnificatus es qm̄ magnitudo potētie tue relucꝫ in oībꝫ creaturis/ tu es qui. Celū) quaſi tētoriū ſup emiſperiū nr̄m (ex-tēdis) ſine labore ac ſi qs (extēderet pellē/ tu es qui te-gis ſuperiora eius) ſcꝫ celū ſidereū aquiſ. ſ. celo criſtalli no qđ ꝓpter dyaphaneitatē aqueū nominatur.
¶ Tu es qui viſibiliter aſcēdens in celū. Poſuiſti nu-bem aſcenſū tuum/ qui ſuperas omnē velocitatē vētorū) qui vbiqꝫ es preſens.
¶ Tu es qui. Spirituales ſbſtātias facis nūcios tuos ⁊ miniſtros tuos plenos dilectōe dei ut etiā alios vrant) et aſcendāt ad dilectōeꝫ ſui creatoris aſcenſos ⁊ effica-ces ad executōꝫ tue volūtatis. ¶ Tu es. Qui funda ſti terrā ita ſtabilē ⁊ firmā qꝛ nō inclinabitur in ſclm̄ ſecu li) terra enī ineternū ſtat. Mare oceeanū q̄ſi veſtimē tū circūdat terrā) vndiqꝫ excepta vna pte que diſco-perta remāſit ꝓpter vitā hoīm ⁊ animaliū terreſtriū (ſup montes ſtabūt aque) pluuiales q̄ gn̄antur ex nubibꝫ.
¶ Ad beneplacitūꝫ tue voluntatis mouebunt ſe aque) flatu vētoꝝ a te cōcitatorū de loco ad locū (⁊ a clāgore tonitruorū et fulgurū que generātur in nubibꝫ ad mo-dū formidātis ſe habebūt) qꝛ p terribiles vētos deliccā-tur. ¶ Nubibꝫ aqs fugiētibꝫ ſiue motis. Aſcendunt) id ē apparent alti (mōtes ⁊ deſcendūt) id ē apparēt (cam pi) i humili loco ſꝫ nō oēs i eadē altitudie vel i eadē hu militate ſꝫ (ſecūdū qꝛ diſpoſuiſti eis) Terminū poſuiſti

aquis maris occeani(nec ouerterētur operire terrā)ſi=
cut fecerūt tēpore diluuij quod'ter tū mūdū occupauit.
Qui emittis fontes in ouallib⁹)q̄ de montib⁹ fluunt
aque in valles(et aque)fluentes(ptrāſibūt)de loco ad
locū(inter mediū montiū)ad ſuſtētacōnē viuētiū. vñ ſe
quitur. ¶ Potabūt oīes beſtie agri/ et reficiētur ona=
gri in ſiti ſua) Sup ea)que dicta ſūt mōtes ꝛ valles
et fontes(volucres)in aere volantes(habitabāt/et de
medio)foraminū(petrarū dabūt voces)cantādo.
Tu es. ¶ Rigās montes de nubib⁹ pluuioſis)generās
ſup mōtes(ꝛ de effectu pluuiarū q̄ ſūt opa tua fecūda=
bitur terra) ¶ Producens fenū iumētis)vñ ipa nutri=
āt̄(ꝛ herbā ut ſuiāt hoib⁹)q̄ ꝓpter hoc facta ſūt. vñ ſeq̄
tur. ¶ Suſtēras aūt iumēta. Ut educas frumentū)
et talia(de terra)ad ſuſtētacōnē hūane vite(ꝛ vinū leti
ficet cor hoīs. ¶ Tu es etiā. ¶ Producēs oleū ad odi
mentū ciborū)natura enī olei ē ut multū foueat carnē(et
reddat hilarē/et panis cor hoīs ofirmet)ſiue roboret.
Et ex pluuia. ¶ Humectabūtur arbores cāpi)ad cor
nutrimentū ꝛ fructificacōnē(et cedri libani quas plāta
uit dñs illic)·i·in cedris(paſſeres)aīalia minuta(nidifi
cabūt) ¶ Herodij qui rex paſſerū dicitur nidus ē in ce=
dris/montes excelſi ſūt refugiū ceruis/et cauernoſa lo
ca refugiū erinacijs)q̄ aīalia parua ſpinoſa eē dicūtur.
¶ Poſuiſti lunā ut diſtinguat ꝛ variet tpa ꝛ ſol)ſic de
terminate tēdit ad occaſū ac ſi habēt cognicōē. ¶ Po
ſuiſti tenebras)in emiſperio nr̄o ꝑ occaſū ſolis(ꝛ facta
ēſt nox in ipa ptrāſibūt)de loco ad locū(oīes beſtie ſil
ue),illud enī tēpus ē diuina diſpoſicōne ydoneū in quo
beſtie querāt ſibi victū. vñ ſeq̄tur Catuli leonū)ptrāſi
būt(famelici ꝛ leones ipi) et alie beſtie(ut rapiāt ꝛ q̄rāt

eſcam ſibi) ¶ xxui. Capta p̄da ⁊ orto ſole reuertũtur
ad cubicula ſua) ¶ Orto ſole ⁊ iã beſtijs collocatis.
Exibit hõ ad op9 ſuũ ⁊ ad opacõez ſuã) ꝯtinuandã
(uſq; ad veſperã) ¶ Cũ omib9 iſtis inſpectis admirabi-
lis occurrat altitudo diuine potẽtie ⁊ incõphẽſibilis altitu
do diuine p̄udẽtie ꝓpha ⁊ ſecũ q̃lib; fidelis admiratiue
dicit. ¶ Valde magnificata ſũt opa tua dñe) excedunt
hũanũ ſenſũ (oĩa ĩ ſapiẽtia feciſti impleta ē terra) hoib9
et aĩalib9 ⁊ cetera (q̃ ſũt creature tue) ¶ Non ſolũ celũ ⁊
terrã tua p̄udẽtia regis ſ; etiã. ¶ Hoc mare magnu; et
ſpacõſũ mãib9) nauigãtiũ. i. q̄ hĩ poſſunt nauigaē mul-
ti (illic). i. ĩ hoc mari (reptilia) piſces diuſaru; maneierũ
⁊ naturarũ (quoꝝ nõ ē numer9) cert9 apd aliquē hoie;
Jn q̄ mari piſces. ¶ Paruũ ⁊ magni mõſtra maxĩa ut
cete grãdia) diſcurrũt. ⁊ q̃uis tot ⁊ tã magna monſtra
ſint ĩ mari tñ (illic naues trãſibũt) illeſe q̃ de vna tra ad
aliã neceſſaia deportãt ¶ Jnter hec aĩalia ē etiã ĩ mari ce
tus grãdiſſim9 piſcis. Draco) dict9 q̃ deuorat alios
piſces q̄ lic; ſit magn9 ⁊ fortis piſcis faciliter tñ illudit̃
et occidit̃ (quē formaſti ad illudẽdũ ei) non ſic intelli-
gas q̧ ſi ad illudẽdũ aſſumat̃ finalit. ſ. q̧ ad hũc fine;
ſit format9. ſ; tenet̃ ꝯſecutiue q̧ illuſio ſeq̄t̃ ꝯdicõẽ eiuſ.
vñ cũ ille piſcis velit deuorare alios piſces illi piſces na-
turali inſtinctu fugiũt ad ripã vbi cet9 natare nõ pt̄ p̄-
pter aq̃ p̄uitatē ⁊ ideo cet9 eos inſequẽs impigit ſe ad
terrã ⁊ ibi a piſcatoib9 occidit̃ ⁊ ſic illuſus ſua ſpe fru-
ſtratur (oĩa) tñ aĩalia viuẽtia in terra et in aquis (a te
exſpectãt ut des illis eſcã in tẽpore) oportuno ſecundu;
ꝯdicõ; cuiuſlib; ſpeciei naturalē. ¶ Que aĩalia. Dãte
te colligēt/ aperiẽte te manũ tuã) p diffuſioe; tue boni-
tatis in effectib9 (oĩa implebũtur bono cõueniẽti ſue

nature) Auertente aũt te faciẽ tuã) denegãdo p̄dictã diffuſionẽ bonitatis tue (turbabũt) ex defectu nutrimẽti (auferes ſpm̄ eoꝝ et deficient) a vita (et in materia vñ ſũt formata q̄ pro magna parte eſt terra reuertẽtur) Emittes tue volũtatis effectũ de nouo formabũt) in eadẽ ſpecie ſecundũ curſũ nature (et renouabis faciẽ terre) ſicut patet in eſtate in q̄ terra renouatur herbis. floribus. et fructib⁹ quib⁹ priuata fuerat in hieme. Enumeratis diuinis operib⁹ ꝯplexta inquit. Impẽdatur dño laus) et honor debitus. nõ ad tẽpus ſ3 (in eternũ/ letabitur dñs in creaturis ſuis) ad ſuã gloriã ordinatis. Qui viſitat hoĩes habitãtes in terra) minoris ſtatus (et faciet eos tremere) de p̄ccis/ melius eſt enim tremor hũilitatis q̄ ꝯfidẽtia ſupbie (qui tãgit) omnia cõe vel aliquo flagello pſecucõnis (mõtes) id ẽ potẽtes qui p̄us erãt ſupbi iactãtes ſe (fumigãt) lacrimoſa cõpunctõe pccã ſua plorãtes. Quia hec p̄dicta fecit dñſ et ideo hijs inſpectis. Laudabo dñm q̄ diu viuã) hic et ĩ futura vita (pſallã deo meo q̄ diu ſũ) Iocũdũ) gratũ. acceptũ (ſit illi) .ſ. deo (eloquiũ) laudis mee (ego vero delectabor in diuinis ꝯſolacõnib⁹ nõ in terrenis. Deficiãt) peccatores iniqui obſtinati ĩ malo (ita ut nõ ſint) iniqui ſicut prius ſ3 iuſti pro oĩb⁹ hijs beneficijs dei. (benedic anima mea domino.

¶ Pſalmus. Ciiij. in quo monet ad laudẽ dei.

LAudate dominũ pro bñficijs ab eo obtẽtis (et inuocate nomẽ eius) ꝓ obtinẽdis q2 gratitudo de p̄teritis bñficijs eſt optima diſpoſitio ꝓ futuris impetrãdis (annũciate inter gẽtes opa poteſtatis ſue) et bonitatis declaratiua ſic eni de vr̃a ſalute ſolliciti eſtis ſicut de alioꝝ ſalute

Cātate ei)ore ꝛ corde laudādo (pſallite illi)bona o-
peracōe(narrate)alijs ꝑdicādo(oīa mirabilia eius)vo
bis nota vel aliq̄ de oībꝫ qꝛ nullus pt oīa narrare.
Facite bona opa in quibꝫ merito. Laudemini)et hoc
(in noīe ſancto eius)ad eius gliaꝫ bona vr̄a dirigēdo
qui dedit velle ꝛ poſſe quāuis caro moleſtijs affligatur
mens tn̄(letetur cor querētiū dn̄m)in ſpe patrie celeſtis
ut cū hilaritate ꝛ iocūditate diuina pficiāt. Querite
dn̄m)ex ſtudio ꝛ intēta mēte bona operādo ꝛ illumine-
mini in agēdis(et confortamini)in caritate xp̄i ut bona
opa inchoata pficere poſſitis(q̄rite p̄ntiā eius)nō ad
horam ſed(ſemp)ut hic habeatis eius cognicōeꝫ veraꝫ
et in futuro clare eius faciē intueamini. ¶ Quia ad q̄rē-
dum deū maxīe diſponit memoria fidei antiquoꝝ patrū
et operū que deus fecit illis ait. Memētote mirabiliū
eius que fecit)filijs iſrahel educēdo eos de egipto(et ſi-
gna)q̄ patrata ſūt in egipto(et ꝓcepta oris eius)
Dico memētote hoꝝ vos q̄ eſtis Semen).i.imitato-
res fidei(abrahe ſui dei)ut ſicut abraham cuius ſemen
eſtis deū ſpūaliter queſiuit et ei in fide ſeruiuit ita ꝛ vos
facere debetis/vos dico etiā(filij iacob electi eius)quē
ſi imitamini luctādo ɔtra vicia ꝛ ɔtra carnē inter electos
deiꝫ nūerabimini. ¶ Et ne putes filios abrahe tm̄ eſſe in
vna gente ſcd̄m carnē ait. Ipſe dn̄s deus nr̄/in vniu-
ſa terra)habꝫ(iudicia ſua)in vniūſa terra ſūt iacob ꝛ iſ
rahel.i.fideles q̄bꝫ iudicia ſuis manifeſtat ſꝫ nō alij gēti
q̄ꝫ xpiane. ¶ Memtote dico dei qꝛ ipe. Memor fuit)
iplēdo pmiſſa(teſtamti ſui)noui duraturi i etnū i q̄ pmit
titur hereditas etna(verbi ſui)etiā memor fuit(quod
mandauit in omes generacōes)credētes in eū hoc eſt
verbū fidei.verbū euangelij quod extenditur in omes

generationes ꝑ quo ſeruato redditur ꝓmiſſuꝫ eternuꝫ
q̄ꝺ p teſtamētū āte ſignificauit qꝺ nō mādauit, ſꝫ ꝓmiſit
ꝓmiſſum eſt ꝗ accipere debemus mandatū qꝺ hoc facē
debemus hoc eſt fides ut iuſtus ex fide viuat ⁊ huic f. dei
ꝓmittitur hereditas. ¶ (M)emor fuit v̄bi. Quod diſ-
poſuit ad abrahā) cum ei dixit p memetipm iuraui ꝗ fe
ciſti rem hāc ⁊ cetera. ſeq̄tur / bn̄ dicā tibi ⁊ cetera (et iura
menti ſui ad iſaac) cū ait ad abrahaꝫ in iſaac vocabitur
tibi ſemē. Et ſtatuit illud) v̄buꝫ f. dei de cultu v̄mius
dei (iacob in p̄cep tū) ad faciēdū ⁊ obſeruādum (et iſrl')
qꝺ idē eſt qꝺ iacob eiuſdē p̄cepti adimpleti mercedē
q̄ fidelibꝫ (etn̄a ⁊ incommutabilis eī. Dicēs tibi dabo
terrā chanaā) figurā eterne (hēditatis) q̄ terra ꝓmiſ-
ſionis (funiculo) diſtribuēda erat in diuerſas partes.
Hanc terrā chanaā ꝓmiſit. Cum) illi qbꝫ ꝓmiſit (eſ-
ſent numero breui) ⁊ ita breui ꝗ (pauciſſimi) qꝛ abra-
ham iſaac ⁊ iacob tm̄ erant quorū merito ꝓmitteretur
et erāt cū hoc aduene nō ciues terre ꝓmiſſiōis vn̄ de q̄ſi
extranei ibi habitabāt. Et ptrāſierūt de gente in gen-
tem) alterā / vn̄ abrahā exiuit de terra chaldeoꝝ ⁊ venit
in meſopotamiam ⁊ deinde in terram promiſſionis (et de
regno ad ppl'm alterū) venit in egiptū filiꝰ yſaac de terra
chanaā peregrinatus ē. ¶ Qui ptrāſcūdo tot varias
gētes durare potuerūt qꝛ dn̄s. Nō pmiſit hoīeꝫ nocere
eis) notabili nocumēto (et corripuit ꝓ eis reges) q̄ vo-
lebant nocere ſic pharaonē q̄ abſtulerat abrahe ſaram
et abimelech q̄ abſtulerat iſaac rebecham. ¶ Dicens.
Nolite tāgere xp̄os meos) .i. vnctos mea gr̄a (et in
ꝓphetis meis) cuiuſmōi erāt abrahā yſaac ⁊ iacob (no-
lite mali ꝗc agē) ¶ Narrās ꝓpheta quō fcm̄ fit ꝗ p̄dc̄i
ſancti pr̄es ptrāſiuerūt de gente in gētē ⁊ cetera ait.

Et vocauit).i. iuſſit(ut famis eſſ; ſup̃ terrã)p quã fa
mem(om̄e ſuſtẽtamẽtũ panis)ꝑ magna pte(otriuit)
et p hoc coacti ſũt in egiptũ ire ⁊ ita ad aliã gẽtẽ trãſire
et p̄ceſſit eos ioſeph. ¶ Vñ ſeq̃tur. Miſit ãte eos)
iacob ⁊ filios eius(virũ)ioſeph in egiptũ qui(in ſeruitũ
venditus ẽ a fratribꝫ ſuis)Humiliauerũt)egiptij(in
cõpedibꝫ pedes eius)ad accuſacõnẽ dñe ſue et(dolor)
de infamia(timor)de morte(ptrãſiuit aiam eius donec
veniẽt)interp̃tacõ ſomnij pharaonis q̄ fuit(verbũ ei9)
ſic dicẽtis ⁊ dñi ſic inſpirãtis. vñ ſeqꝛ. Eloquiũ dñi)
id ẽ ſpũs reuelãs miſteria(igniuit eũ)viuaciter excita-
uit ut futura dicẽt. et qꝛ ſomnia ita expoſuit(miſit rex)
pharao(et ſoluit eũ)de vinculis q̄bꝫ tenebatꝛ(princeps)
ip̃e(pploꝝ)egipti(dimiſit eũ)ex toto liberum.
Cognoſcẽs aũt pharao p interp̃tacõꝫ ſomnij ſui q io-
ſeph habẽt ſpiritũ dei. Cõſtituit eũ dñm domus ſue et
pĩcipẽ omis poſſeſſiõis ſue) ¶ Nõ tm̃ ut habẽt curaꝫ
tpaliũ ſ; Ut erudiẽt pĩcipes eius ſicut ſemetip̃m)de
diuinis quoꝝ illi noticiã nõ habẽt(et ſenes eius prudẽ
tiã docẽt)de hijs q̄ dei erant. Intrauit iſrahel)cũ filijs
et familijs eoꝝ et hoc ad mãdatũ ioſeph ibi regnantis
ut poſſint ibi viuere tpe famis(et iacob accola fuit in e-
gipto)q̄ dicitꝛ terra cham filius noe p̄us habitauit.
Et ibi auxit dñs pplm ſuũ vehemẽter)qm̄ ex ſeptua-
ginta hoĩbꝫ ſexcẽta milia armorũ eduxit(et firmauit
eũ ſup inimicos eius)qꝛ tpe moyſi multis egiptijs edu
xit eos deus et illos multis modis afflixit.
¶ Propħa narraturus q̄ facta ſũt in egipto dicit. Conuerti
pmiſit deus cor|egiptioꝝ ut odirẽt)p inuidiã(populuꝫ
iſrahel/ ⁊ dolũ facerẽt in ſuos eius)laboribꝫ aggrauan
do ut luti et lateris operibꝫ oppreſſi minuerẽtur ſerui dei.

Ad quoꝝ liberacōez elegit deus miniſtros de q̄bꝫ ait.
Miſit moyſen ſeruū ſuū) ad liberādū eos ad pharaonē ⁊ aſſociauit ei (aarō quē elegit) ad hoc miniſteriū.
Et poſuit in eis) ſcꝫ moyſen ⁊ aarō legatis ſuis (virtutē faciēdi miracula) minora ⁊ maiora (in terra egipti) ad verba moyſi ⁊ aaron que ſequuntur.
Miſit tenebras) palpabiles (et obſcurauit tpus) ut nullus cognoſceret aliū (et nō exacerbauit omēs ſmōes ſuos) qꝛ cū pharao penitētiā pmittebat deus remouebat plagā et ſic dulcorabat ſmōes ſuos licꝫ ſciret eos futuros obſtinatos ⁊ duriſſimos. Cōuertit aquas in ſanguinē / et occidit piſces eoꝝ) Impleuit terrā eoꝝ ū ranis) nō modo in locis exterioribꝫ ⁊ cōmunibꝫ ſꝫ (in ſecretis cubilibꝫ pharaonis ⁊ principū eius)
Dixit ⁊ venit cinomia) ſcꝫ muſca canina (et cinipbes) q̄ intrabāt eis in oculos et hoc non in paucis locis ſꝫ (in omībꝫ finibꝫ eoꝝ) Poſuit pluuias eoꝝ cū grādine et ignē cōburentē) ſcꝫ fulmina (in terra ipſorum)
Et pcuſſit grādine) et fulminibꝫ (vineas ⁊ ficulneas eoꝝ / et cōtriuit lignū finiū eoꝝ) .ſ. arbores fructuoſas.
Dixit) id eſt voluit (et venit locuſta / et brucus) fetus eius (cuius nō erat numerus) Et comedit) locuſta ⁊ brucus comedit (omnē herbā in terra eoꝝ / et comedit omēz fructū terre eoꝝ) Et pcuſſit omē primogenitum) tā hoīm q̄ aialiū (in terra eoꝝ / et pmicias omniuz frugū) Propha exponēs bn̄ficia collata pplo iſrl' ait
Et eduxit filios iſrl' cū argēto ⁊ auro) qꝛ vaſa aurea et argētea que ab egiptijs mutuauerāt pcepto dn̄i deportarūt (et nō erat in tribubꝫ eoꝝ infirmus) qđ valde mirabile fuit q̄ in tāta mltitudine nullus infirmaretur. Et tunc ſcꝫ poſt ſubmerſionem exercitus pharaonis.

Letata eſt egiptus) id eſt illi qui remanſerant quia inde iudei pfecti erāt et hoc (q2 timor eoꝝ incubuit ſup egiptios) ne redirēt iudei ꝛ reliquias egipti oſumerēt. Narrat bñficia data illiſ poſtq̄ eduxit eoſ deuſ in deſerto Expandit nubē in ptectōe3 eoꝝ) ne vrerent ab ardore ſolis (et ignē ut lucēt eiſ) otra tenebraſ (p noctē) Petierunt carnes ꝛ venit coturnix) in maxia multitudine (et māna deſcendēte de celo) aereo (ſaturauit eos) Diſrupit petrā ꝛ fluxerunt aque/abierūt in deſerto larga fluenta) que ſequebantur eos per deſertum.

¶ Hec bñficia non fecit eis deus p meritis eoꝝ q2 pplus rebellis fuit ꝛ murmurās otra dñm ſ3. Quī memor fuit pmiſſionis quā fecerat abrahe fideli ſeruo ſuo) dicēs tibi dabo terrā hāc et in ſemine tuo bñdicētur omēs gentes Et eduxit) poſt mortē moyſi de deſerto (populu3 ſuū) ſub ducatu ioſue in terrā pmiſſiōis (in exultacōne/ et electos ſuos in leticia) q2 murmuratores dñi furore pcuſſi interierūt. Et dedit illis regiōes gētiū vbi habitabāt gētiles ciuitates. caſtra (et poſſeſſiōes laboribꝫ aliorū acq̄ſitas poſſiderūt) ¶ Et hec bñficia fecit eis deus nō ut luxu defluāt vel pverſa ſecuritate torpeſcant ſed Vt iuſte) viuāt ſcđm mandata eius (et legis miſteria diligenter intelligant.

¶ Pſalmus. Cv. in quo monet ad geminā cōfeſſionē ſc3 laudis et peccatoris.

Confitemini domino cōfeſſione laudis (quonia3 bonus) et ſolus natura bonus: ſolus pfectus nō ſolū in ſe bonus ē ſ3 diffuſiōe boitatis ſue ſup omēs creaturas/ vel ofitemini dño pccā vr̄a ut cōſeq̄mini veniā quoniam

bonus id ē miſericors ⁊ facilis ad indulgēdū (qm̄ in ſeculū) ſcꝫ pn̄s tn̄ (miſericordia eius) mh̄ eni hic cōuerſi fueritis in futuro miſericordiā nō inuenietis. ¶ Sed.
Quis loquetur) ad plenū (opera q̄ potēter operatur/ et narrabit om̄es laudes eius:) nullus vtiqꝫ/ quia cum ſit infinite bonitatis ſuper omnē laudem eſt.
Et ſi nullus ſufficiat enarrare laudes eius. Beati) tn̄ hic beatitudine ſpei ⁊ in futuro beatitudine rei (q̄ habent diſcretionē q̄d ſit bonū ⁊ quid malū) et habita diſcretione (faciūt execucōēꝫ bonoꝝ operū om̄i tēpore.
Memento nr̄i dn̄e in bn̄placito tuo) id ē in filio quē ex ſolo beneplacito tuo nō ex hoīm meritis ad redēptionem miſiſti/ et ut hoc ſit (viſita nos p filiū tuum in quo ſaluemur ſaluacōne eterna)
¶ Viſita dico. Ut videamus te facie ad faciē p bonitatē) grē quā pſtas electis tuis viſita nos ut delectemur in leticia (electoꝝ tuoꝝ) q̄ ē tu ipe ſūmū ⁊ verū et incōmutabile ⁊ beatificū bonū (ut lauderis a nobis cū cetera hēditate tua) ¶ Peto ꝙ viſites nos qm̄ opus eſt.
¶ Peccauimus eni ut pr̄es nr̄i) eoꝝ peccā imitantes (iniuſte egimus) ɔtra pximū (iniq̄tatē fecimus) peccādo ɔtra deū. ¶ Patres nr̄i in egipto nō intellexerūt mirabilia tua) que p eis feceras in egipto (nō fuerūt memores miſericordie tue) facte eis in liberacōne eorum a ſeruitute pharaonis. ¶ Nō fuert dico memores imo.
¶ Irritauerūt) in moyſe deū (aſcēdētes) de egipto verſus (mare rubrū) diffiſi a poteſtate ſua.
¶ Non obſtāte autē eorum murmuratione et diffidētia.
Saluauit eos) ab inſeqn̄tib⁹ egiptijs nō ꝓpter merita eoꝝ ſ; (ꝓpter nomē ſuū) āpliādum ⁊ glorificandum (ut notā faceret potētiā ſuā) ¶ Saluauit aūt ſic ꝙ.

Increpuit ſiue increpauit mare rubrū) nō voce ſʒ ope et pcepto (et exſiccatū ē/ et deduxit filios iſrl' in illa pfun ditate maris ſic in deſerto) id eſt in loco plano ⁊ ſicco.
Et ſaluauit eos de ptāte egiptiorum) perſequētium eos (et redemit eos de captiuitate pharaonis)
Et operuit aqua) pharaonē et egiptios (tribulātes eos ⁊ vnus ex eis nō remāſit) qui nō ſubmergeretur.
Quib' miraculis viſis. Crediderūt v̄bū dn̄i et moyſi (et laudauerūt laudē eius) dicētes illud cātemus dn̄o glorioſe eni ⁊ cetera. Cito fecerūt) parū ſteterīt in lau= de eius (obliti ſūt operū eius) quib' eis pūiderat in pe= riculis maiorib' (et nō exſpectauerūt patiēter) tempus quo deus diſpoſuerat eis ſubuenire ſcd'm (cōſiliū volun= tatis ſue) ſed peruenerūt murmurādo ſine racōne.
Et cōcupierūt) nō ſolū naturalem cibū ut panem et aquā ſed (concupiſcentias) id eſt delicatos cibos (in de ſerto et temptauerunt deū in deſerto in quo erat penuria aque dubitantes de potentia ſua.
Et licʒ ſic deū tēptarēt. Dedit eis peticōnes eorum) ⁊ hoc uſqʒ ad plenitudinē (miſit enī ſaturitatē in animas eoꝝ) ¶ Et nichilominus nō ceſſauerūt a malo/ nā hono re ambientis dignitatis ſacerdotalis. Irritauerūt moyſen in caſtris ⁊ aarō ſcē ſecratū deo) chore ⁊ ſibi adhe rentes inuidētes q aarō ⁊ filij eius ſoli habuerūt ſacer dotiū. ¶ Propter quā irritacōeʒ. Aperta ē terra ⁊ de= glutiuit dathan/ et abiron cū ſua familia ⁊ ſup omes ſe clauſit) Et exarſit ignis in ꝯgregacōe) cōſentiente iſtis p̄dictis de thuribulis eoꝝ ⁊ intm̄ (q flāma cōbuſ= ſit peccatores) ſcilicet quinquagintaducentos qui offe rebāt incenſū illicite vendicātes ſibi ſacerdotiū aarō.
Propheta deſcribens peccatum adoracōnis vituli ait.

Et fecerūt vitulū in oreb) et abſentiā moyſi q̄ aſcēde
rat in mōtē ad dn̄m nō tolerātes(adorauerūt ſculptile)
vel ɔflatile. ¶ Et ſic faciēdo. Mutauerūt gl'iam ſuā)
·i· deū q̄ erat eoꝝ gl'ia(in ſilitudinē vituli cōmedētis fe=
nū)·i· gl'iā ⁊ honorē debitū deo attribuerūt nō vero vitu=
lo ꝫ ſimulacro vituli. Et ſic obliti ſunt deū q̄ ſaluauit
eos)ab egiptijs(q̄ fec̄ magnalia in egipto)egiptios
flagellādo multipliciter(terribilia in terra cham)id ē
in eadē egipto(terribilia in mari rubro)pharaonē et
exercitū eius ſbm'ergēdo ⁊ mare diuidēdo. Et) ꝓ=
pter iſta pecc̄a(dixit)ɔminādo(ut diſp̄deret eos)q̄ di
gni erāt oēs p'ire/ et diſp̄didiſſꝫ(ſi nō moyſes electus e=
ius ſtetiſſꝫ i ɔtradictōe)ſuis oracōib⁹ impediēdo ne diſ
perderet eos. ¶ Stetit ergo moyſes in cōfractōe.
Ut auerteret irā eius ne diſp̄deret eos) et nō tm̄ p̄di=
cta mala fecerūt ꝫ eē(terrā) ꝓmiſſiōis (deſiderabilē)flu
entē lac ⁊ mel quā dn̄s eis ꝓmiſerat(ꝓ nichilo habue=
rūt) ¶ Et hoc ideo q̄. Nō crediderūt v̄bo eius)q̄ ꝓ=
miſerat eos introducē in terrā illā· q̄ reūſis explorato=
rib⁹ ſuis cū nūciarēt terrā illā bonā eſſe hoīes tn̄ terre il
lius tales eē q̄ꝝ vnus cētū iudeos poſſꝫ occidē timue=
rūt(⁊ murmurauerūt in tabnaculis ſuis dicētes· q̄ramus
nobis ducē ⁊ reūtam' in egiptū melius eni eſſꝫ nob' ad=
huc eſſe in ſ'uitute q̄ in pugna iſtoꝝ p'ire(et nō exaudi
uerūt vocē dn̄i)q̄ dubitauerūt de terra quā deus ꝓmiſerat
eis. Et)tūc(eleuauit manū ſuā dn̄s)·i· parauit ſe ad
vīdictā faciēdā(ſup eos/ut ꝓſternēt eos in deſerto)
tūc eni lata ē diuina ſentētia ut oēs qui numerati fue
rāt a viginti ānis ⁊ ſup̄ non ingrederētur terrā ꝓmiſſi=
onis ꝫ morerētur in deſerto p̄ter caleph ⁊ ioſue.
Nō tm̄ leuauit manū vindicte ſue in eos ſed etiam.

Ut deiceret ſemē eoꝝ ꝑ diuerſas nacōes) ꝗ regiones/ hec aūt pena ꝑcibꝫ moyſi fuit impedita. ¶ Et merito diſꝑderet eos. Quia iniciati ſūt) .i. cōſecrati. ꝯſecrauerūt eni ſe ydolo(beelfegor) beel ē ydolū/ fegor ē mons vbi colebāt/ et nō ſolū ſacrificauerīt ydolis ſʒ etiā(comederūt de carnibꝫ ymolatis ſimulacris mortuorum) hoīm quos deos dicebāt ut ioui mercurio ꝗ ceteraꝗ hoc cauſa veneracōnis. Et tūc irritauerūt eū in peccatis ab eis ꝓprio ingenio male diſpoſito muētis) et ſtudioſe factiſ (et multiplicata ē in eis ruina) qꝛ tūc occiſi ſūt ex ipſis vigintiquīqꝫ milia. Et ſtetit phinees) cōſtāter cōtra ydolatras acceſus ʒelo dei ꝗ trāſiens coeūtes ſcʒ iudeum ꝗ madianitē(placauit dn̄m) ſic faciēdo(et ceſſauit plaga ꝑpli) Et) dn̄s qui nouit quanta caritate populi et ʒelo dei phinees illud fecerit(reputatū ē ei ad iuſticiā) id ē reputatus eſt in hoc iuſtus et hoc(in omnē gn̄atione uſqꝫ in ſempiternū) nō ſolū in ꝑdictis locis irritauerūt iudei deū ſʒ etiā. Irritauerīt eū ad aq̄s ꝯtradictionis) qꝛ impatiēter ꝗ cōtentioſe locuti ſūt contra moyſen ꝓpter aque defectū ꝗ ꝑ cōſequēs cōtra deū(et turbatus ē moyſes ab illis) et hoc qꝛ(exacerbauerunt) id ē iratum et acerbū fecerūt(ſpiritū eius) in tantū ut nimia importunitate populi ſuccenſus diffidenter excrepuit dicens nūquid de petra hac poterimus vobis aquā eicere? Et) ita manifeſte oſtēdit moyſes(in labijs ſuis) in modico loquēdi heſitacōeʒ cordis ſui quā habuit in hoc miraculo ꝗ ī hoc(diſtixit) ꝗ ſepauit hoc miraculū a ceteris in q̄bꝫ nullo modo dubitauit. turbatus eni moyſes murmure ꝑpli infidelis nō tenuit fiduciā quā debuit ꝓpter qd̄ ſtatī fuit a dn̄o repꝛheſus ꝗ in penam ab ingreſſu terre ꝓmiſſiōis excluſus/ qd̄ qꝛ moyſes nō ſponte fecit

ſed illoꝝ malicia ꝓuocatus ideo tm̄ tēpoꝛaliter nō eter-
naliter puītus ē. Itē ꝑplus ille peccauit qm̄ cū filij iſrahel
intraſſent terrā ꝓmiſſiōis (nō diſꝑdiderūt gētes) habi
tātes ibi (ſic p̄cepat dn̄s) ne ex eoꝝ ɔuictu ſceleibꝫ in-
uoluerētur ⁊ ad ydolatriā traherētur ſic factū eſt.
¶ Vnde ſeq̄tur. Cōmixti ſūt inter gētes) terre illius
ɔtra p̄ceptū dn̄i (et didicerūt opa eoꝝ) idolis ſuire fili-
os imolare iuxta ritū cananeoꝝ (et factū ē illis in ruinā
et offenſionē) vn̄ ſequitur. Et imolauerūt filios ſuoſ
et filias ſuas demonijs) latētibꝫ in idolis ſcd̄m ɔſuetu-
dinē illarū gētiū. Et effuderūt ſanguinē innocentē. ſ.
filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiarū ſuarū / quas ſacrificauerūt ſculpti
libꝫ cananeoꝝ. Et interfecti ſūt) ſpūaliter gladio
grauiſſimi peccati (hoīes p̄dicti habitātes terrā) effun
dendo ſanguinē innocentē ⁊ imolādo illū idolis (et cō
dēnati ſūt) in peccatis ſuis (et polluti ſunt adulterinis
ſuperſtitionibus ſuis)
¶ Et iratus ē furoꝛe) id ē graui ira (dn̄s in populo ſuo
et abhominatus eſt filios iſrahel qui dicebantur heredi
tas eius) quaſi nō curās defendere eū. ¶ Vn̄ ſeq̄tur.
Tradidit eos in manus gētiū) idolatrarū (et dn̄ati ſūt
eoꝛum qui oderunt eos)
¶ Et tribulauerūt eos inimici eoꝝ / et humiliati ſūt) id ē
afflicti (ſub manibꝫ eoꝝ) reſiſtere eis nō valētes et ni-
chilominus dn̄s vſus pietate ſua (ſpe liberauit eos)
Ipſi autē) hanc miſeꝛdiam liberacōis nō attēdentes
(adhuc exacerbauerūt deum conſiliū eoꝝ malū ſequē
tes) et ideo (propter iniquitates ſuas humiliati) et mo
dis multis afflicti (ſunt)
¶ Verum quia in afflictione illoꝛum non defuit miſericoꝛ
dia dei ideo ſequitur.

Et vidit) oculis miſe͞die ſue(cū tribularēt̃ / et miſer-
tus eſt eis audiens oracōez eoꝝ) ⁊ liberauit eos.
¶ Et memor fuit ꝑmiſſi ſui) qđ diſpoſuit ad abrahā de
filij ſui incarnacōne ⁊ ideo pepcit eis / ſi eni omēs ꝓpter
eoꝝ pcca occidi ꝑmiſiſſet nō naſceretur de eis xp̄us et
ita vana fuiſſet p̄dicta ꝑmiſſio / et ideo(penituit eū) alit̃
faciēdo q̃ videbatur facturus ⁊ hoc nō q̄ illi iuſticiam
haberēt ſed(ſcđm multitudinē miſe͞die ſue) opatus eſt.
Et dedit eos in miſe͞dias) in beniuolentiā ⁊ in reuerē
tiam(in ɔſpectu gētiū q̄ ceperāt eos) ut quos prius de-
ſpectui habebāt haberent metuēdos ⁊ honorabiles.
Propheta ſuā dep̄cacōnē ꝓ liberacōe populi iſrahel re-
aſſumēs ait. Saluos fac nos dn̄e deus nr̄) de ſeruitute
et anguſtijs q̄bꝫ ꝓplus tuus in diuerſis terris affligitur
(et ɔgrega nos de gentibꝫ) inter quas diſpſi ſumus.
Et ad hoc ɔgrega nos. Ut ɔfiteamur) ɔfeſſiōe lau
dis(nomini ſancto tuo / et gloriemur in laude tua) de q̄
ſeq̄tur. Benedictus dn̄s deus iſrahel ab eterno et in
eternū / et dicat omīs populus) tam de iudeis q̃ de gen-
tibus(fiat fiat) id eſt benedictus ſit deus.

¶ Pſalmus. C vi. in quo ɔmendatur miſeri-
cordia dei multiplex facta populo iſrahel.

Confitemini domino cōfeſſione lau dis(quoniam
bonus) qm̄ dulcis ⁊ ſuauis et vere(qm̄ in eternū miſeri-
cordia eius) q̄ nūq̃ negatur penitētibꝫ. Dicat nunc)
laudes deo(qui redēpti ſunt a dn̄o) a q̄buſcūqꝫ piculis
(de manu inimici) eos affligentis(de regiōibꝫ) vbi erāt
diſpſi(ɔgregauit eos) in terrā ſuā iudeā. Congrega
uit) q̄dē eos(a ſolis ortu ⁊ occaſu ab aquilone et ab au
ſtro) q̄tuor climatibꝫ mūdi. Errauerūt in ſolitudine

ubi nō erat aqua) errauerīt q̄ nō inuenerīt (ſtratā) ducē
tē ad aliq̄ (ciuitatē habitabilē) vbi poſſent habitare
q̄ in deſ'tis nō ſūt tales vie. ¶ Et q̄ errabāt in locis de=
ſertis vbi eſt inopia victualiū ſecutū eſt q̄ in tantum.
E. ſuriētes et ſitientes) redderēt (ut virtus eoꝝ defi=
ceret) E. t) q̄ anima id ē virtus eoꝝ p̄ inopia deficie
bat ideo ducti (clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur)
errore ⁊ fame ut liberaēt eos (et de malis eoꝝ ineuitabi
libus eripuit eos) ¶ Eripuit dico q̄ E. duxit eos in
viā rc̄tā) ſua ꝓuidētia nō hūana (ut irēt i ciuitatē habi
tacōis) i q̄ poſſent habitaē ſecure ⁊ de victualibꝫ ꝓuidē
De q̄bꝫ bn̄ficijs grās agēs ait. C. ōfiteātur dn̄o) cō=
feſſiōe laudis hoīes quibꝫ facte ſūt (miſcdie dei / et filij
hominū quibꝫ mirabilia dei ſūt exhibita)
¶ Ideo debēt deū laudare q̄ nō ſolū duxit in viā ſ; a fame li
berauit. Q. uia ſatiauit animā debilitatā) ex deuio iti=
neris (et animā eſurientē ſatiauit bonis) Ideo ⁊ lau=
dare deberēt deū q̄ liberauit miraculoſe. C. aptiuos ſe=
dētes in tenebroſis locis q̄ hn̄t vmbrā mortis / victos)
id ē afflictos (duricia cathenarū ⁊ auſteitate ⁊ paucita
te victus) ¶ Cauſa captiuitatis eoꝝ fuit. Q. uia exa
cerbauerīt) .i. ɔtēpſerūt (eloquia dn̄i) loquētis p legē;
et ꝓphetas (et ɔſiliū altiſſimi) qd̄ erat q̄ iuſte viuerent
(ſpreuerīt) ¶ Ideo. H. umiliatū) et deiectū ē a ſupbia
(cor eoꝝ afflictōe dāte eis intellectū / et infirmati ſūt)
id ē debilitati virtute, vidētes ſe nichil poſſe p ſe (et non
erat q̄ adiuuaret) q̄ poſſet eos liberare de captiuitate.
Deficiēte ergo oīm auxilio hūano. C. lamauerīt ad do=
minū cū tribularētur) p̄dictis malis de quibꝫ (liberauit
eos) ¶ Liberauit aūt hoc mō q̄. E. duxit de tenebris
et vmbra mortis / et vincula eoꝝ diſrupit)

Propter q̄ bñficia dignũ ē ut. Cõfiteātur dño) ɔfeſſi one laudis ⁊ c̄ ut ſup̄. ¶ Merito laudādus ē deus ab il lis. Qui contriuit in eis ɔſuetudies vicioſas) q̄ q̄ſi por te nō ſinebāt exire de pc̄co(⁊ dyabolicas ſuggeſtiões) q̄ q̄ſi vectes fortes firmabāt ⁊ roborabāt p̄dictas por tas ereas (ɔfregit) ¶ Et. Suſcepit eos de via iniq̄ta tis) ad penitētiā ⁊ ad correctōez ſic p̄r ſuſcipit filiũ ad caſtigādũ/ bñ dico de via iniq̄tatis q̄ (ꝓpter iniuſticias ſuas humiliati ſũt) id eſt deiecti uſq; ad interitũ.

Ita ut. Omnē eſcam abominata ē aīa eoꝝ) infirmita te ingraueſcēte (et appropinquauerũt) .i. vere deuenerũt (uſq; ad portas mortis) ex deſperacõe recuperādē ſalu tis. Et) hac neceſſitate coacti (clamauerũt ad dñm cũ tribularētur ⁊ de neceſſitatibꝫ eoꝝ liberauit eos) Hoc modo liberauit eos. Miſit v̄bũ ſuũ) .i. imperau it (et ſanauit eos) ſcd̄m illud. dic tm̄ verbũ ⁊ ſanabitur puer meus. dicere eni dei eſt facere/ et ita (eripuit eos de infirmitatibꝫ ducentibꝫ ad interitũ mortis)

Propter q̄ dignũ ē ut. Cõfiteātur dño miſcdie eius) ⁊ c̄ ſic ſup̄. ¶ Dico cõfiteātur. Et ſacrificēt ſacrifici um) nō pecudũ ut quõdā ſ; laudis q̄ laudes bñ prola te pro ſacrificio reputātur (⁊ annũcient opa eius) in ſe ipis experta p̄ mirabiles ſanacões ⁊ hoc nō cũ tedio et merore ſed (in exultacõne) deuotionis.

¶ Propheta oñdit q̄ etiā gratiarũ actões fiende ſint p̄ liberacõe a piculo maris ait. Qui deſcēdũt mare in na uibus/ facietes operacões multas) et laborioſas gub nando naues ⁊ dirigēdo in aquis multis.

Ipſi viderũt opa dei) q̄ multa et inſolita vidētur in mari (⁊ mirabilia eius) q̄ ſepe ibi opatur et maxie (in p̄ fundo maris) ¶ In cuius profundo ſepe cõtingit q̄.

Dominus imperauit et excitatus eſt ventus) et fortifi-
catus cōmouens mare(et exaltati ſūt fluctus eius)
Nam. Aſcendūt uſq₃ ad magnā ptē aeris que dicitur
celū/et deſcendūt uſq₃ ad profundū maris quod dicit
abiſſus ꝛ aīa nauigātis in malis tabeſcebat)deficiebat
aīo ꝓpter piculū imminētis naufragij. ¶ Et ex magna
cōmocōe maris. Turbati ſūt)exiſtētes in nauib⁹ in ce
rebro(ſic ebrius)et turbatur caput ꝛ vires ſenſitiue/q̄=
bus turbatis impedit actus intellectus ꝛ ꝯſequens
(omīs ſapiētia eoꝝ deficit) Et)iſti(clamauerunt)
et cetera ut ſup̄. ¶ Liberauit aūt eos dn̄s hoc modo.
Quia ſtatuit tēpeſtatē in aurā) ſuauē et trāquillam (et
ceſſauerūt fluctus eius)facti q̄eti. Et letati ſūt)hoīes
in nauib⁹ exiſtētes(et eduxit eos in portū deſideratū)
Confiteantur)ergo(dn̄o)et cetera ut ſupra.
Et exaltēt illū)debitas laudes reddēdo(tā in loco cō
gregacōis plebis q̄ in loco ꝯgregacōnis doctoꝝ)
Propheta oñdit quō deus liberat a ſterilitate terre que
q̄nq₃ infligitur ꝓpter pc̄ca hoim dicēs. Poſuit flumi
na in deſtū).i.deſiccauit ea(et fontes aquaꝝ poſuit in a=
riditate) Terrā fructiferā poſuit in ſterilitatē)et hoc
(ꝓpter malitiā inhabitātiū in ea) ꝛ talia fac deus in pu-
nicōe₃ habitātiū. ¶ Et q꞉ dei miſcdia ſemp p̄ſto ē peni=
tētib⁹ ideo ſuccedēte illoꝝ penitētia dic ꝓpha. Poſu=
it deſertū).ſ.locū deſiccatū(in copiā aquaꝝ/et terra)q̄
p̄us erat(ſine aqua in exitus aquaꝝ)dādo torrētes et
fontes et flumia i ea. Et colloca uit illic habitatores)
reducēdo eos q̇ ꝓpter ſterilitate nimiā inde fugerant ꝛ
reparantes loca q̄ ꝑ pte erāt ruinoſa(cōſtituerūt loca ad
inhabitandū) Et ſeminauerunt agros et plantaue=
runt vineas/et fecerunt fructū naturalem ꝛ bonum.

Et bn̄dixit eis multiplicādo bona ſpūalia et tēpalia (et multiplicati ſūt nimis/ et iumēta eoꝝ nō minorauit) ſed potius multiplicauit. ¶ Propħa oſ̄dit quō etiā dn̄s liberat a malo diſſenſiōis et diſcordie inter ciues que ē nimis piculoſa dicēs. ¶ Pauci facti ſūt) cō ciues alicuius ciuitatis vel cōpatriote (et vexati a tribulacōe malorum) inter eos ꝯſurgēte. ¶ Ex eo .ſ. ꝙ. Effuſa ē ꝯtēptio ſup pn̄cipes) eoꝝ ⁊ iuſto dei ſuo iudicō deus (pmiſit eos erraē in inuio) deuiādo a iudicō recte racōis (⁊ nō in uia) p quā poſſent habē intētū. ¶ Sꝫ dn̄s.
¶ Paupem) hūilē (adiuuit de inope) diuitē faciēdo (⁊ ī ple familiā mltiplicādo) ¶ Et ꝙ talis liberacō ē cā leticie bonis dic̄. ¶ Videbūt rc̄ı ⁊ letabūt) ꝯtrario ꝙ malis ⁊ ſupbis occaſio ē triſticie ſeqꝛ (oīs hō iniquus obſtruet os ſuū) ex ſua deiectōe factus tacēs ⁊ mutus.
Quis ergo ſapiēs) vidēs ꝙ deus ſic adiuuat paupe rem et ſupbos excecat (cuſtodiet hec?) ut ſit paup hūilis nō diues ſupbꝰ (et intelliget miſcōias) .ſ. ꝙ ab oībꝰ malis liberat nō p merito hoīm ſꝫ p miſcōias ſuas.

¶ Pſalmus. Cviij. in quo monet ad bonā opacōeꝫ.

¶ Propheta

Paratū cor meum deus ut te vocepdicem et

opibꝰ glorificē (cātabo) corde (pſallā) ope ⁊ hoc faciam ꝙ tibi totis viribꝰ meis ſuiā (glia mea) ē. Exurge) dicebat ꝓpħa dauid inſtrumētis ſuis in qbꝰ dictas laudes decātabat (exurge pſalteriū et cithara/ exurgā diluculo) hora .ſ. qua deuoti hoīes ſoliti ſūt ſurgē ad laudādū deū. ¶ Propheta pūidēs ꝙ pſalmi eius forēt in futuris gn̄acōibꝰ decātādi in eccia dic̄. Confitebor tibi) cōfeſſione laudis (in populis) criſtianis (et pſallam

tibi in nacōib) omib) in q̄b) filius tuus p aplos ē manifestatus. ¶ Et merito. Quia magna super ſpūales creaturas miſcdia tua) qꝛ etiā āgeli bñficijs tuis fruūtᷣ nec ē aliq̄ creatura q̄ miſcdia dei nō egeat (veritas tua magna ē uſqꝫ ad nubes) oſtituenda .i. aplos ꝛ pdicatores ſanctos q̄ veluti nubes ꝯpluāt eccliā aqua celeſtis doctrine. ¶ Quia ergo miſcdia tua magna ē. Exaltare) oñdendo potentiā tuā (et ſup omēꝫ āgelicā naturā) altū et ſublimē te oñde (et ſup omnē terrā) et ut tibi ſit gloria (liberētur dilecti tui) de ptāte dyaboli. Reliq̄ verſus ſūt ſupra expoſiti pſalmo .lix.

¶ Pſalmus .Cviij. in quo monet Jude maliciā declinare et xp̄i humilitatem imitari.

Vox xp̄i ex pte humanitatis ad patrem O.

DEus pr ꝯtra improp[ri]a q̄ inimici mei loquūtur aduerſū me (ne tacueris laudē meā) ſed fac me ꝯgnoſci ꝛ laudari p totū mundū ſic̄ p nacōes ab aplis notificari fecit ꝛ hoc ideo (qꝛ os pccōris ꝛ doloſi) .ſ. iude ꝛ ppli iudaici (ꝯtra me aptū ē) dicendo multa falſa ad dep̄ſſiōeꝫ meā. vñ ſeq̄tᷣ. Locuti ſūt aduerſū me lingua doloſa) iudei et iudas ſilᷣ tractādo de traditione mea ꝛ (ex odio circūdedeſt me ſermōib) iniurioſis) dicentes ſamaritanus es tu et demoniū habes et hmoi (et expugnauerunt me ſine cauſa iuſta)

¶ Vere ḡtis expugnauerūt me qꝛ cū. Pro bñficijs q̄ ꝯtuli eis deberētᷣ me diligere detrahebāt michi) negantes me eſſe filium dei et dicentes qꝫ in beelzebub eicio demōia (ego aūt orabā) etiā p illis. pr ignoſce illis ꝛ c̄.

Et reddiderūt michi mala p bonis) q̄ feci eis (et odiū p dilectōne) quā exhibui pplo iudaico. Quia ergo ſic eſt. Conſtitue ſuper populū iudaicū dyabolum)

omniū viciorꝝ pricipē ut exquo noluerit me in regē ha-
beāt dyabolū(et dyabolus ſtet a dextris eius) tāq̄ ꝑpo
ſitus eius vel ſup eū.i.iudā ↄſtitue dyabolū ut q̄ xp̄o no
luit eſſe ſubditus habeat dyabolum ſibi dn̄antem.
¶ Judas vero. Cū iudicatur exeat cōdēnatus/et oratio
eius fiat in pcc̄m) vn̄ penitētia iude ↄuerſa eſt illi in pec
catū, q̄ ſe ſuſpendio interemit. Fiāt dies eius pauci)
ſic fuit q̄ poſt ꝓdicōnē cito ſe ſuſpēdit(et epiſcopatū)
id ē dignitatē apoſtolicā(accipiat alter) ſcʒ mathias.
¶ Moriantur filij eius orphani) patre carnali(et uxor
eius vidua) ꝓ quib⁹ ſuſtentādis fur erat ⁊ latro.
De pena iudaici ꝑpli loqn̄s ait. ¶ Nutātes).i. vagi in-
ſtabiles incti quo vadāt(trāſferāt᷑) de loco ad locū. et
omi pſidio deſtituti(mēdicēt) ⁊ omib⁹ bonis ſuis ſpoli-
ati(eiciāt᷑ de habitacōib⁹ ſuis) ſic cōpletū fuit p Thitum
et veſpaſianū. Et ſcrutet᷑ fenerator) ſiue exactor(om
nē ſbam eius/et diripiāt alieni diuitias laborib⁹ ei⁹) ac
q̄ſitas ſic adimpletū ē p Thitū ⁊ veſpaſianū pricipes rō
nos. ¶ Nō ſit illi) populo(adiutor) qui inſurgat ad de
fenſionē eius(nec ſit qui miſereatur pupillis eius)
Sed. Fiāt nati eius in interitū).i. moriātur morte tē-
porali/ vn̄ filij eorꝝ q̄ occiderūt xp̄m interēpti ſūt gla-
dio romanorꝝ(et in generacōe vna deleatur nomē ei⁹)
ut in poſterū nō faciat ꝑplm habētē terrā ā dn̄iū in mūdo
Iniq̄tas) iudaici ꝑpli q̄ interfecerūt xp̄m(redeat in
ↄſpectu dn̄i) ad ulciſcēdā(et pcc̄m) iheruſalē(mr̄is eo-
rū) qd̄ ꝓphas occidēdo ⁊ in morte xp̄i cōmiſit(nō dele-
atur) ſʒ puniat᷑. ¶ Sʒ. Fiāt ↄtra dn̄m ſp) iudei eni q̄
remanſerūt ꝓ maiori pte ſemp remanēt obſtinati in infi-
delitate(et diſpereat de terra memoria eorꝝ) ſcʒ iudeorꝝ
ita q̄ nullus iuſtorū aliqua pia affectatione moueatur

ſuper eos ꝑ eo (quia) idē iudaicus ꝓplus (non eſt recor datus facere miſcďiaȝ) in xp̄m quē occiderūt et in apoſtolos quos pſecuti ſūt ſed uſi ſūt multa crudelitate.
¶ Vn̄ ſeqtur. Et pſecutus ē) ꝓplus ille iudaicus (homi nē). ſ. xp̄m (inopem ⁊ mēdicū) q̄ ꝓ nobis paup factus ē ut nos diuites faceret (⁊ cōpunctū). i. afflictū (corde) de eoꝝ ingratitudine ⁊ pſecutus eſt eū non ut aliquod de tpalibꝫ eius auferrēt ſȝ (ut mortificarēt) Et dilexit) populus ille iudaicus (maledictionē) que impcatur pſecutoribꝫ innocentū in ſacra ſcp̄tura (et ueniet illi / et noluit bn̄dictionē). i. que in lege impcatur opibꝫ miſericordie (et elōgabitur ab eo) ¶ Vn̄ romani nō fuerunt eis miſti. Et fuit circūdatus foris maledictōne) id ē pena mortis xpi (ſicut veſtimētū) circūdatur homo et intus (intrauit maledictō ſicut aqua penetrās interiora ei9 et ſicut oleū in oſſibꝫ eius) Fiat ei ip̄a maledictio ſicut veſtimētū quo coopitur / et ſicut zona qua ſemp p̄cingitur) ut ſit ſp coaſtrictus. Hec merces et pena dānationis ē iudeoꝝ q̄ detrahūt michi apō deū) negantes me eſſe filiū dei et xp̄m quē lex et ꝓphete ꝓnunciauerūt (et qui loquūtur mala aduerſus animam meam) imponentes michi crimina ut me eſſe peccatorem maliuolum demonium habere et ſimilia.
¶ Xp̄us ad patrem loquēs ꝯſūmās oracōnē inchoatam ait illi / ita loquūtur. ſed Tu domine) deus angelorum et hominum (fac mecum miſericordiam) me reſuſcitādo et glorificādo (ut nomen tuū glorificetur) per meam exaltationē (qꝛ ſuauis eſt miſcďia tua) qui ꝑ me qui nō perieram queris qō perierat. ¶ Ita utiqȝ fac mecū.
Libera me) de hmōi corpis infirmitate p̄ reſurrectōȝ (qꝛ egenus ⁊ paup ſū ego) q̄ diu inuoluor huius carnis

corrupcōne(et cor meū intra cturbatū ē)timore mortis.
Sicut vmbra cū declinat ablatus sū) de vita p̄senti per
mortē(et,fugatus sū)in ap̄lis meis a p̄secutoribꝫ(sicut
locuſta) de loco ad locū fugiēdo q̄ in mea paſſiōe diſp̄
ſi sūt. Genua mea)·i·fortes mei·ſ·apoſtoli subtracto
me pane q̄ de celo deſcēdi apn̄tia eoꝝ (infirmati sūt) et
defecerūt(a ieiunio)q̄ diuini vbi refectōnē nō habebāt
(et caro mea immutata ē)in melius q̄ in gliā immorta
litatis et hoc(ꝓpter inhabitātē gr̄am diuinitatis)
Et miserebāt michi in paſſiōe opprobria/ viderūt me)
in cruce pendētē(et mouerūt capita sua)in signū deriſiōis
illudētes michi & dicētes vach q̄ deſtruit tēplū dei.
Adiuua me dn̄e deus meus/saluū me fac ſcd̄m miſe-
ricordiā tuā)in paſſiōe cōfortādo ne deficiā et saluum me
fac reſuſcitādo. Et)p hoc(sciāt)& intelligāt om̄es
iudei q̄ nō ipi p̄ualuerūt in me(ſꝫ mea & tua volūtas fc̄a
ē)ut patiar. ¶ Sed. Illi)·ſ·obſtīati iudei(maledi-
cent)detrahētes auxilio qd̄ vidēt in me vn̄ iudei gliam
reſurrectōnis xp̄i nō credētes maledicebant apoſtolis
p̄dicantibꝫ illā(et tu bn̄dices)p̄dicacōem apoſtolorum
miraculis cōfirmādo(cōfundātur q̄ insurgūt in me)pu-
tantes p̄ficeē cōtra me(seruus aūt liberabitur)de opacōe
facta p ipm. Induātur cōfuſiōe et pudore)·i· vbiq̄
ex om̄i pte cōfundātur(qui detrahūt michi/ et operiantur
cōfuſione sua)intus & foris corā deo et hominibus.
Ego aūt cōfitebor dn̄o)cōfeſſiōe laudis(valde)palaꝫ
& hoc nō corā paucis ſꝫ(in medio multoꝝ)laudabo eū.
Eum quidē merito laudare debeo. Quia aſtitit a dex
tris mei paupis)me semp in bonis opibꝫ cōſeruando/ aſ-
ſtitit dico(ut saluam faceret a p̄ſequētibꝫ animaꝫ meā)
ne eis cederem vel morte poſſent me retinere.

¶ Pſalmus ·Cix· In quo monet ſubici
xp̄o tanq̄ vero deo et homini.

¶ Vox prophete.

Dixit dominus pater (dn̄o) filio qui do
minus (meus eſt/ ſede a
dextris meis) ·i· expleta militia tua ⁊ peracta obediētia
quieſce in potioribꝰ bonis meis/ hoc aūt factū fuit in aſ=
cenſiōe. ¶ Sed dico. Donec ponā inimicos tuos) im
perio tuo ſbiectos vel adoptatos vel victos ut (ſub pe=
dibꝰ tuis ſbiecti omes locū teneāt) volētes vel nolētes
volūtate vel ncc̄itate. ¶ Propħa ondēs vn̄ regnū xp̄i
incepit ait ad xp̄m. Virgā) ·i· regiā ptātē dn̄atiue
(Ꝟtutis tue dabit tibi dn̄s pater ex ſyon) q꞉ ex iudeis
origialiter inchoatū ē in credētibꝰ regnū xp̄i (dn̄are)
ergo o xp̄e vel dn̄aberis (in p̄cordijs) per fidē quōdam
(inimicoꝝ tuoꝝ) et modo iam oūerſoꝝ ⁊ tibi iam ꝓpria
volūtate ſubiectoꝝ. ¶ Dn̄are dico et hoc ronabili=
ter q꞉ ego pater· Tecum principiū vnū et idē tecū) eadē
dn̄andi ptās ⁊ principādi auctoritas eſt michi tecum
et hoc apparebit (in die claritatis eterne qn̄ manifeſtā=
bitur omnibꝰ ſanctis qui fulgebūt ſicut ſol) q꞉ tu es in
me et ego in te p vnitatē eſſentie potentie ⁊ maieſtatis/
et hoc q꞉ (ego ex intima ⁊ ſecreta mea ſbſtātia ineffabi
li genitura genui te) ⁊ nō in tpe ſꝫ (ante omēꝫ creaturā)
Propħa de ſacerdotio xp̄i ait. Iurauit dn̄s) pater
xp̄o (⁊ incōcuſſa veritate firmauit) ⁊ nūq̄ mutauit (tu es
ſacerdos in eternū) ſacerdos eſt q꞉ ſemetipm obtulit
deo patri in ara crucis ⁊ deū patrē ſp interpellat p nob/
tu es ſacerdos dico/ et hoc (ſecūdum ordineꝫ melchiſe=
dech) q̄ panē ⁊ vinū obtulit in ſacrificio/ et tu ita facies
in cōſecratione corpis et ſanguinis tui.

Propħa cōuertēs ſermonē ad p̄rem ait. o dn̄e pater.
Dn̄s) iħus ſacerdos iſte (a dextris tuis) ſedēs (confringet) .ſ. in die iudicij quādo apparebit ira et vindicta ſua (reges) q̄ nomē xp̄i delere volebāt vn̄ ſeq̄tur.
Et ip̄e. Judicabit) in futuro (in nacōib) omib. qꝛ iudiciū finale generale erit / tūc (implebit ruinas) corpa mortuorū reſuſcitādo que p morte ruerūt a p̄n̄ti vita et implebit ea aiab ꝓpriis que illa viuificēt ⁊ gubernent (et cōquaſſabit capita) .i. conteret ſupbiam et altitudines (multoꝝ) hereticoꝝ ⁊ tyrānoꝝ grauiter puniendo etiā in vita p̄n̄ti in q̄ ſepe de multis ſupbis hūiles facit.
Hoc aūt facere habebit p̄tātē paſſionis ſue merito qꝛ.
De torrēte) ⁊ fluxu mortalitatis nr̄e et turbulēta paſſione (bibet) naſcēdo ⁊ moriēdo ⁊ hoc (i via) p̄n̄tiſ vite (et ꝓpterea) qꝛ hūiliatus eſt factus obediēs uſq ad mortē (exaltabit) deus pater (caput) eius dando ei p̄tātem iudiciariam et omnibus dominandi.

Pſalmus .Cx. in quo monet ad laudē dei perpetuam ꝓpter tam admirabile b n̄ficium.

Vox propħete.

Confitebor tibi domine

confeſſione laudis (ex toto cordis affcū) ut nulla ps cordis mei ſit q̄ nō ſit in tuis laudib occupata / et hoc nō in ouēticulis hēticorū aut pueſoꝝ hoim ſ3 (in ogregacōe iuſtoꝝ) q̄ volūtatem tuā ⁊ oſiliū ſciūt et ſequūtur. Ideo laudabo quia
Magna opa dn̄i) magna opa creacōis faciēdo ea de nichilo ⁊ in tāto numero ⁊ tā in admirabili diuſitate / magna opa recreacōis de impijs ⁊ pcōrib facē pios ⁊ iuſtos / opa dico (exq̄ſita in om̄es volūtates eius) qꝛ omnia quecunq uult eximie et mirifice facit. Laus et

decor opus eius) q2 oia q̄ facit laudabilia ſūt ⁊ de corā ⁊
ip̄m eoꝝ artificē laudabilē ⁊ magnificū oñdūt (⁊ iuſticia
illius) q̄ reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m opa ſua / vel qua ordinat
vnūqdqꝫ i fine debitū (manet incōmutabilis in ſclm ſcli)
Ideo etiā laudare debemus q2. Dn̄s miſericors) natura
(et miſerator) exhibicōe ſiue in effectu / quādo venit ⁊ qn̄
pati voluit (eſcam) i. refectōez corpis ⁊ ſanguinis ſui in
ſacramēto (dedit) nō tn̄ oībꝫ q2 nō offendētibus (ſed
timētibus ſe) quā eſcā dando (fecit memoriā mirabliū ſu
orum) āntiquis exhibitoꝝ. cōplēdo in ſignificatis quod
pſignauerat in figuris. q2 cū nobis eſcam corpis ſui de-
dit / memores nos fec̄ māne pfiguratis hāc eſcam.
Propha de efficacia huius ſacramēti cōſequēter ait.
¶ Memor erit in ſclm teſtamenti tui) i. huius ſacrificij
qd̄ dicitur teſtamētū in euāgelio ut ſp maneat in eccleſia
(virtutē effectuū eius annūciabit pplo ſuo) vn̄ p ſemet-
ip̄m annunciauit apoſtolis ⁊ primitiue eccl̄e dicēs / caro
mea vere ē cibus et ſanguis meus vere ē potus et ſi quis
manducauerit ex hoc pane viuet in eternum.
¶ Que aūt ſit v̄tus ⁊ efficacia huius ſacramēti ſeq̄tur.
Ut det illis hēditatē gentiū) i. vitā eternā ad quam
introducit hoc ſacramētū / vn̄ q̄ māducat meā carnem
et bibit meū ſanguinē habet vitā eternā / dicit̄ autē vita
beata hēditas gentiū / q2 ad eā oēs gentes eo q2 ad
ymaginē dei create ſūt aptitudinē hn̄t (opera manuū
eius) maxīe in hoc ſacramēto (veritas) q2 in eo ē corpus
xpi verū / nō ē ibi fallacia. nō fantaſia ſꝫ veritas pn̄tie xpi
(et iudiciū) vite. ſumētibꝫ deuote / et iudiciū mortis indig
ne ſumētibꝫ. Fidelia oīa mādata eius) et maxīe māda
ta de cōſecracōe ⁊ uſu huius ſacramēti q̄ habētur in euan-
gelio / fidelia q2 a fideliſſimo ſunt mandata / fidelia / q2

fidelib⁊ ſūt utilia(ꝯfirmata)miraculis(fcā in veritate)·i·
ab eo qui nō mētitur(et eq̄tate)·i·ab eo q̄ nichil iniquū
mandat. ¶ Aſſignās ꝯplexta tēpus inſtitucōis ſacra-
mēti qd̄ fuit in cena imminēte paſſione ait/tūc. ❡Redēp
tionem miſit dn̄s ppl'o ſuo)qꝫ xp̄us ex obediētia dei pa-
tris venit ad ſuā paſſionē per quā redemptū eſt genus
hūanū/et tūc(mādauit)id ē inſtituit eucbariſtie ſacra-
mentū qd̄(teſtamētū)dicitur in euāgelio mathei·xxvi·
inſtituit dico(in eternū)nō ad tp̄us ſicut ſacrificia lega
lia q̄b⁊ ſuccedit hoc ſacrificiū/huic aūt nullū aliud ſuc-
cedit niſi vita beata in qua eſt plena fruitio xp̄i cōtēti in
hoc ſacramēto. ¶De fructu ſacramēti huius ait. ❡Sāctū
eſt nomē eius)ſcd̄m ē i ſe/et ſcd̄m ē effectiue qꝫ digne ac-
cedētes āplius ſanctificat(terribile)q̄tū ad indigne
accedētes quos dānat(initiū)aūt(ſaporis)et illuiacō-
nis in hoc ſacramēto(ē timor dn̄i)q̄ purgat palatū ab
amaritudine pcc̄i et facit bn̄ ſapere qd̄ ſapidū eſt.
¶Vn̄ ſeq̄tur· ❡Intellectus)dignitatis ſacramēti eucha
riſtie(ē bonus)ſcꝫ utilis(ſumentib⁊ illud·hijs qui ſicut
intelligūt ita ad eius ſuſcepcōem ſe diſponūt)cuius ſa-
cramēti(laudacō manet)in eccleſia(in ſeculū ſeculi)

¶Pſalmus·Cxi·In quo
monet ad laudem dei.

Beatus vir qui non p̄ deitia huius mūdi q̄-
rit beatitudinē ſed(qui)timore
filiali(timet deū)offendere/ideo beatus beatitudie ſpei
qꝫ talis(mādata ei9 cū vero affcū amoris adimplet ſeu
adimplere cupit) ¶Propħa de p̄mio timētū deum ait/
opus timētis deū ⁊ ex caritate adimplētis mādata eius
faciet eū. ❡Potēs in terra)vincētiū ad emēdū regnū
celoꝝ ⁊ merendum vitā beatā et(imitatores iuſtorum

benedicẽtur)eterna retributiõe. ¶ Itẽ. Gloria) de puritate ꝯſciẽtie(et diuitie)ſanctarũ ꝟtutũ(in domo timẽtis deũ/et meitũ iuſticie eius manet ineternũ) ¶ Hec inde ſũt uiro iuſto ꝙ. Exortũ ẽ) nob ꝗ(in tenebris)eramus(lumẽ)de lumĩe deus verus de deo vero ut peccõꝝ tenebras pellat ⁊ hoc(rectis corde)qꝛ cor recte tendit p amorẽ in deũ ſicẽ in pñcipiũ ⁊ ultimũ finẽ eius/ q̃ lumẽ eſt ille ꝗ(ẽ miſericors)natura(et miſerator) exhibicõe (et iuſtus)ꝓmiſſoꝝ adimplecõe. Iocũdus).i.letus in ſecreto ꝯſciẽtie ⁊ gratus deo ẽ(hõ ꝗ miſeret̃)hylariter egentibꝫ(et comodat)pecuniã auxiliũ et fauorẽ gratis tribuit petẽtibꝫ/talis enĩ diligẽter(ꝯſiderat)qualiter (reſpondebit dño in iudicõ)de miſcõia arguenti/et ob hoc facit opa miſcõie. et talis(nũꝙ a glia beatitudinis ſepabitur) ¶ Vñ dico nõ ꝯmouebitur/ ſꝫ In memoria eterna erit iuſtus)cũ laudibꝫ(ab audicõe)aũt(mala) quã audiet inmiſeicordes.ſ.ite maledcĩ in ignẽ eternũ (nõ timebit)ſꝫ bonã audiet quã audituri ſũt miſeicordeſ ſcꝫ Venite benedicti ⁊ cetera. ¶ Dico non timebit ꝙ Cor iuſti ſemp ẽ paratũ ſperare in dño)nõ in mũdo.nõ in rebꝫ caducis(cõfirmatũ ẽ cor eius)in caritate et paciencia ut nulla re ſcli.nullis tẽptacõibꝫ frãgatur/nullius minas formidet/et ꝙ ſpes ſua tota poſita ẽ in dño(non cõmouebitur)anima eius a ſpe ſua(donec)res veniat/ Vñ ſeqt̃(donec)exiſtẽs in terra viuẽtiũ inde(deſpiciat inimicos ſuos)quoſcũqꝫ. ¶ Et ꝓpter hoc. Diſpſit).i. (dedit)ꝓpter amorẽ dei iuſtus liberaliter ſine ſpe retribucõis terrene(paupibꝫ)nõ diuitibꝫ.nõ adulatoribꝫ ſeu hyſtriombus(iuſticie eius remunerator manet eternaliter)et fama eius erit glorioſa. ¶ Propheta de malorum punicõne ait. Peccator videbit)viri iuſti

exultacōnem et ſuā miſeriā (et iraſcetur) ↄmotus et etiā coturbatus ꝓpter illā (dētib⁹ ſuis fremet) p̄ invidia de bo noꝝ gloria quā amiſit (et tabeſcet) nō potēs implere qđ deſiderat (deſideriū eni peccatoꝝ pibit) ab eis ut michil deſiderabiliū habē poſſint nec p̄ntiū nec futurorum et inde cruciabuntur in ſeipſis.

¶ Pſalmus. Cxij. In quo mo-
net ad laudandum deum.

Laudate ſerui hūiles (dn̄m/ laudate nomē do- mini) eius facta et v̄tutes p̄dicādo in q̄b⁹ ipe laudabilis apparet. ¶ Laudate dico non ad horā/ ſ3. Sit nomē dn̄i b̄ndictū) a vobis b̄ndictōe lau dis (et hoc ſine fine) ¶ Laudate dico nō in vno loco tm̄ ſed ſemp et vbiqꝫ qm̄. A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſū/ lau- dabile eſt nomē dn̄i. ¶ Et hoc merito qm̄. Dn̄s excel- ſus ſup omnes hoīes cuiuſcūqꝫ ptātis ↄ dignitatis/ et ſup angelicas v̄tutes eſt glorioſus. ¶ Vere excelſus et glorioſus ē dn̄s ſup omnia qm̄. Quis) q̄tumcūqꝫ excelſus (eſt ſic deus?) nullus (q̄ habitat in āgelis in ſcīs) p eminētiā v̄tutū altis (qui hūiles reſpicit) eis cō- deſcendēdo (ↄ hoc in celo ↄ in terra) in celo hūiles ange los ↄfirmādo/ et ī terra hoīes hūiles penitētes iuſtificādo. Et vere humilia reſpicit dominus quoniam ipſe eſt.

¶ Suſcitās) p ſuā grām (a terra inopem) v̄tutib⁹. ſuſci- tando in eo v̄tutes/ et (de loco vili erigēs paupem) nō habentē opa v̄tutū/ dādo ei grām bonoꝝ operum. Et hoc. Vt collocet eū cū principib⁹) āgelicis et cum apoſtolis q (principes ſūt ꝓpli xp̄iani) ¶ Nullus certe ē ſicut deus noſter. Qui ſterilē habitare facit in domo matrem filiorum letantem.

¶ Psalmus. Cxiij. in q° monet ad cultū ⁊ laudē veri dei.
Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita popu-
lo israhelitico dicit.

Dum populus israhel qui dicit' (do
mus iacob ex
iret de egipto ꝑp̄lo barbaro) infideli et aspero. Facta
ē iudea) locus (sanctificacōis eius) q2 i ea tēplū dn̄i edi
ficatū fuit vbi cultus fuit dei ⁊ doctrina legis ⁊ ꝓphetarū
(et isrl' fcūs ē exercitus eius) ad bellādū cananeos.
Mare) rubrū (q̄n si intelligeret volūtatē dei se in ꝑtes
diuisit retrahēdo se a medio) ut ꝑplus pede sicco trāsiēt /
et qn̄ venerūt ad iordanē (iordanis ꝯūsus ē retrorsum)
ꝟsus locū sui origis ut facēt eis viā. Mōtes ⁊ colles
materiā exultacōis dederūt) q2 in trāsitu fluuij aaron sco
puli inclinati videbāt' applaudētes aduētui filioꝝ isrl' et
trāsitui eoꝝ. ¶ Propheta ut excitet admiracōez interro-
gat vn̄ venerūt hec mirabilia q̄ fcā sūt dicēs. Quid ē ti-
bi mare q2 fugisti / et tu iordanis q2 ꝯūsus es retrorsū?
Mōtes exultastis sic arietes / et colles sic agni ouiū?
Idem ꝓpheta respōdēs ait. A volūtate dei omnipotētis
cui obediunt etiā insensibilia ista ꝓcesserūt! sicut enim ad
dei nutū (mota ē terra) qn̄ absorbuit dathan ⁊ abyron /
ita mōtes et colles ⁊ aq̄ immobilib9 ad nutū dei mouētur.
Ipse etiā est. Qui) in deserto (ꝯuertit petrā in stagna
aquarum / et rupem in fontes aquarum.
Propheta in ꝑsona bonoꝝ iudeoꝝ q2 non meritis nr̄is
ꝑcedentibus facta sūt ista sed tua misericordia.
Nō nob) tribuat' gloria de p̄dictis miraculis ⁊ bene-
ficijs s3 (ꝓpt̄ tue ut nomē tuū glorificetur) in gētibus
ꝟn̄ seq̄tur. ¶ Talia fcā sūt. De misericordia tua) id ē
ad declaracōem misericordie tue / qua ꝑplus israhel licet

pluries te offenderit miſericorditer tñ de ptãte gẽtium
liberati ſũt etiã (de veritate tua)·i·ad declaracõez verita-
tis tue/ qua pmiſſa patrib9 abrahe yſaac ⁊ iacob adim-
pleuiſti (ne qñ dicãt gẽtiles) ydola colẽtes (vbi eſt de9
hebreoꝝ) ſi eni nõ adimpleuiſſes pmiſſiões pñibus fa
ctas videretur gẽtib9 qꝛ virtus tua defeciſſet.
Ad qſtiõez gẽtiũ qrentiũ ubi ẽ deus nr̃ rñdẽt ſancti.
Deus aũt nr̃ in celo) licz eni vbiqz ſit p eſſentiam· po-
tentiam et pñtiam/ ſpecialiter in celo eſſe dicitur qꝛ ibi
magis relucet ptãs eius/ in celo ẽ potẽs ſup omez crea-
turã q (oĩa qcũqz voluit) in corpalib9 ⁊ ſpũalib9 (fecit) p
quod omĩpotẽs apparet. ¶ Propha improbrãs ydola-
triam ait/ deus nr̃ eſt in celo potens ſuper omnia/ ſed.
Dij gẽtiũ q ſũt ſimulacra) qꝛ ad ſilitudinẽ alicuius ho
minis mortui fingũtur nõ ſũt veri dij ſ3 (argentũ ⁊ aurũ)
quo ad materiã de qua ſũt/ in forma vero ſũt opa manu
um hominũ. ¶ Propheta deridẽs ydolatraꝝ ſtulticiam
deſcribit, ſimulacroꝝ eoꝝ impotentiam dicens.
Os habẽt ⁊ nõ loquẽtur/ oculos habẽt ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ nõ audiẽt/ nares habẽt ⁊ nõ odorabũt)
Manus habẽt et nõ palpabũt/ pedes habẽt ⁊ nõ am-
bulabunt non clamabunt in gutture ſuo.
¶ Simles illis fiãt q faciũt ea)·ſ· artifices ydoloꝝ ut ſic
ydola nõ vidẽt nec aliquẽ ſenſũ habẽt/ ita factores ydo
loꝝ puẽtur omi vigore aĩe et nõ ſolũ q faciũt (ſed omes
qui cõfidũt in eis) ab eis quaſi a deo petẽtes auxilium.
Propheta utilitatẽ xpiane religiõis cõmẽdãs ait gen-
tes cõfidũt in ſimulacris que iuuare non poſſunt.
Domus aũt iſrahel ſperauit in dño) ipm deuote colẽdo
(et dñs adiutor eſt eoꝝ) ad bene opandũ (et protector
eorum) contra hoſtiles incurſus.

Domus aaron) ſummi ſacerdotis (ſperauit in dño) et non ſine fructu (adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ eſt)
¶ Quid p ſingulas omes de quacūqꝫ odicōe Qui timēt dñm ſperauerūt in dño) et auxiliū in eo inuenerunt quia (adiutor eoꝝ et ꝓtector eorū ē) ¶ vere. Dñs) adiutor eſt qm dominus (memor fuit noſtri) dicunt filij iſrahel nō meritis noſtris ſꝫ ex ſua miſericordia (et bn̄dixit nobis) multiplicādo in nobis ſpiritualia et temporalia.
Benedixit domiu iſrahel / benedixit domui aaron.
Benedixit omnibus qui timent dñm / puſillis cū maioribꝫ) reges ⁊ ſbditos / equalis ē illi omi cura de omībꝫ. Nec bn̄ficia fecit vobis et adhuc. Adijciat dñs) alia bona cōferēdo (ſup vos / et ſup filios vr̄os) Bn̄dicti vos) tā maiores qꝫ minores ſitis (a dño) per gratie ſue infuſionem qui bene poteſt fideles ſuos bn̄dicere quia ipſe ē (qui fecit celū ⁊ terrā. Celū celi) qđ ē celū empireum. quod ē locus beatoꝝ (dño) ſibi retinēs tāqꝫ domū glorie ſue qꝛ in eo magis relucet gloria eius in angelis et beatis (terrā aūt dedit filijs hominū) pro habitacōne in vita preſenti. ¶ Ad hoc p̄cor ut bn̄dicas. ut iuſtificati digne te laudare poſſimus / qꝛ. Mortui) in peccatis (nō laudabūt te dñe) placita laude. qꝛ nō eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris (nec aliquis deſcēdētiū in infernū.
Sed nos qui viuimus) vita gratie (bn̄dicimus dño) bn̄dictōne laudis / incipiētes (ex hoc) pn̄ti ⁊ cōtinuātes et perſeuerantes in laudibus dei (ſemper ſine fine)

¶ Pſalmus. Cxiiij. in quo monet ad laudē dei pro bn̄ficio liberacōnis a malis huius ſeculi.

¶ Propheta deū quē dilexi p̄us ꝓpter ſe ⁊ ſup omnia.

Dilexi nunc ardẽtius (qm̃ exaudiuit dominus voce ꝯracōnis mee) in anguſtiis.

¶ Spero ꝙ in ãguſtiis exaudiar. Quia) iam dominus (inclinauit aurẽ ſuã michi) ꝯdeſcẽdendo petitioni mee et in hoc expertus miſcõ̃iã ſuã audacter (inuocabo) eũ in dieb9 miſerie mee) quos michi feci peccãdo qui ſunt pleni laboris ⁊ doloris. ¶ In q̃b9 diebus neceſſe habeo inuocare eũ qm̃. Circũdederũt me dolores mortis) id ẽ pccã vñ ꝓcedit dolor et mors aīe ⁊ tẽptacões grauiſſime q̃ ſũt (picula inferni inuenerunt me) errãtē3 a te et expoſitũ malis. ¶ Hec me inuenerũt et ego.

Tribulacõe3 ⁊ dolorẽ) in hmõi ꝓſperitatib9 ſcli latentem in q̃b9 oblectabar (inueni) q̃b9 tribulacõib9 ꝯmonitus (nomẽ dñi inuocaui) ut liberarer / vñ ſequitur.

O dñe libera aīam meã) de omni impedimẽto ſcli. quia niſi adiuues captiua ẽ (miſericors dñs) in natura (iuſt9) corrigẽdo pccã / et vere miſericors dñs) qd̃ pat3 p effcm̃ (et deus nr̃ miſeretur) actu. ¶ Vere miſericors ⁊ iuſt9 / quia. Dñs cuſtodit hũiles) a pccĩs et ab inimicis ſuis / experto credite quia ego (hũiliatus ſũ) mẽte paruulus factus corã deo (et liberauit me) ab onere peccatoꝝ ⁊ pſequẽtibus me ſua gratia et virtute.

¶ Et ꝙ ſic dñs liberauit aīa3 meam ideo. Conuertere aīa mea) in huius mũdi turbacõibus demerſa (ad deum in quo eſt vera requies mẽtis) qd̃ facere debes (ꝙ dñs bñfecit tibi) multipliciter. ¶ Certe bñfecit tibi.

Quia eripuit te de morte pcc̃i) ⁊ (oculos meos a lacrimis) afflictõis ꝓ timore pene (pedes a lapſu) recidiui. Et quãuis in pñti deo placeam non tamẽ ita quẽadmodum in futuro / ubi. Placebo) perfecte et ex omni parte (domino) vbi nullam in me offenſionem inueniet (in

regione viuoꝝ) vbi nec lacrime· nec luctus· lapſus pe
dum· nec triſte aut infirmū aliquid eſſe poteſt.

¶ Pſalmus. Cxv. In quo monet
ad laudem dei pro dono fidei.

¶ Propheta

Credidi ſcȝ ꝙ placebo dn̄o in regione viuorum (ꝓpter quod aperui os meum) ad lau
dandū deū (ego aūt humiliatus)· i· afflictus (ſum nimis)
a pſecutione inimicorum.

Ego aūt in altitudie ɔtēplacōis dei poſitus) et intel-
ligēs ꝙ hō nichil boni pt habere a ſe (dixi)· i· ꝓnūtiaui
(omnis homo mēdax) quātū ē de ſe. ¶ Cum ergo homo
nichil boni ꝓpriū habeat. Quid retribuam dn̄o ꝓ om
nibus) bn̄ficijs (q̄ ipſe retribuit michi) ¶ Ego tante re
tribucōis nichil dignū inueniēs quod carius ē tibi· ſa-
crificabo. Accipiā) in deſiderio (calicē paſſionis) pro
eius noīe ſanguinē fundere nō formidās / et ꝙ calicem
paſſiōis bibere nō ē ꝟtutis hūane ſȝ grē dei (nomē dn̄i
inuocabo) ut nō me derelinquat in die tribulacōnis.

¶ Uota mea reddā dn̄o)· i· ɔplebo ope qđ deſiderabā
id ē me ipm ſic optauerā paſſioni offeram actu (coram
omni ꝑplo eius) ut ceteri exēplū capiāt / ideo ſic reddaȝ
vota mea ꝙ (p̄cioſa)· i· cara placēs ⁊ grata ē (mors ſan
ctorum eius ꝓ noīe ⁊ fide eius aſſumpta) O dn̄e) ꝙ
merito ego mori ꝓ te deberē / tū (ꝙ ego ſeruus tuus) iure
creacōis / tū ꝙ (ego ſuus tuus) iure redēpcōis / tū quia
(filius ācille tue)· i· eccleſie. ¶ Tu etiā ꝙ tu. Dirupiſti
vincula pccōꝝ meoꝝ) q̇bꝫ erā ɔſtrictus / et ꝙ hoc non
meritis meis ſȝ ex miſcđia tua grās agēs (ſacrificabo ti
bi meipm in laudē tuā / et nomē tuū inuocabo) ut quod
reſtat ad pficiēdū ſuitutis tue implere valeam.

Quia ergo ego ſeruus tuus ſū. (Uota mea domine reddam)·i·meipm in ſeruitute tuā (in conſpectu omnis populi eius) ut alijs exemplū laudis exhibeā/ et hoc nō in omni loco ſ3 (in atrijs domus dn̄i)·i·in pn̄ti eccleſia in qua eſto q₂ extra eccleſiā nō eſt verū ſacrificiū/ reddam aūt vota mea dn̄o iā poſitus ſpe (in medio tui iheruſalē) celeſtis in qua eſt eterne pacis viſio.

¶ Pſalmus·Cxvi·in quo monet omnes gentes ad laudem dei.

Laudate dn̄m omnes gētes

·i·gētiles (laudate eū om̄es ppl̄i) iudeoꝝ ad fidem xp̄i euocandi· ¶ Laudādus ē dn̄s. (Quoniam confirmata ē ſup nos miſer̄icordia eius) ſc₃ repatio hominis miſericorditer pmiſſa q̄ nūc dicitur ꝯfirmata q₂ quod p pphetas circa hanc pmiſit per aduentū xp̄i cōpleuit (et veritas domini) ſiue in hijs que pmiſit pijs et iuſtis·ſiue in hijs que minatur impijs et peccatoribus (manet in eternum.

¶ Pſalmus·Cxvij· In quo monet ad laudē dei. Propheta inuitans omnes ad laudandum deum ait.

Confitemini domino

cōfeſſiōe laudis om̄es generaliter (qm̄ bonus) et ſolus p ſe et eſſentialiter bonus (qm̄ in eternum miſer̄icordia eius) ſemp ſubueniens deuote requirentibus eū· ¶ Specialiter inuitās iſrahel ait. (Dicat nunc iſrael) Cōfiteatur dn̄o) ꝯfeſſiōe laudis iſrl̄ (qm̄ bonus/ qm̄ in ſclm̄ miſer̄icordia eius) ¶ Inuitās tribū ſacerdotalē ait. (Dicat nunc domus aaron) Cōfiteatur dn̄o) ꝯfeſſione laudis (domus aaron qm̄ bonus/ quoniam in ſeculum miſericordia eius)

Inuitās oēs de q̄cūq; gēte ⁊ nacōe et ɔdicōne ait.
Cōfiteātur dn̄o) ɔfeſſiōe laudis (oēs q̄ timēt dn̄m qm̄ bonus/ qm̄ in ſcl'm miſcdia eius) ¶ Bn̄ dico q̄ ſit bonus qm̄ in me patz q̄. Inuocaui dn̄m de tribulacōe ⁊ exaudiuit me) de āguſtijs liberādo (et in gaudio ⁊ latitudinē induxit me) ¶ Cū aūt. Dn̄s ſit michi adiutor/ non timebo hoīez quātumcūq; ſeuiat) ¶ Nō tm̄ hoīez non timebo ſ; etiā q̄ ipe. Dn̄s eſt michi adiutor/ ego deſpiciā inimicos meos) malignos ſpiritus ⁊ vicia ⁊ pſecutoēs. Et q̄ dn̄s ē adiutor fortis. Bonū eſt cōfidere in domino) q̄ nō deficit in neceſſitate/ et vitam poteſt preſtare eternam (q̄ cōfidere in homine) cuius ſalus vana eſt. Bonum eſt ſperare in domino) qui in ſe ſperātes nūquam derelinquit (q̄ ſperare in principibꝫ) qui ſeipſos a morte eripere non poſſunt.

¶ Propha oñdit exēplo ſui q̄ bonū ſit ɔfidē in dn̄o dicēſ. Omnes gētes) .ſ. inimici mei (circūdedert me) q̄ cū abſalon q̄rebāt me interficē (et in noīe dn̄i) .i. nō p me ſed per auxiliū dn̄i cōtigit cōtrariū (q̄ ultus ſū in eos) Circūdātes circūdederūt me) pſeuerātes michi in ppria pſona mala inferēdo ⁊ in eos tā graues pſecutoreſ (ultus ſū in noīe dn̄i) ut ſup̄ cuius erā vexillo munitus. Circūdederūt me ſicut apes) volentes me pungere gladijs tā q̄ aculeis (et exarſerunt) inuidia mitētes me velociter ɔſumere (ſicut ignis ſpinas cito cōburēs/ et in noīe dn̄i) cōtigit ɔtrariū (q̄ ultus ſū in eos) q̄ ea q̄ michi intulerāt in eos refuſa ſūt. ¶ Bonū ē ſperare in dn̄o q̄. Impulſus euſus ſum ut caderē) in mortē ſ; (dn̄s) quē ſolū adiutorem queſiui (ſuſcepit me) ne caderem. Quia. Fortitudo dn̄i) utrūq; fec̄ .ſ. q̄ impulſus nō corrui ⁊ euſus ſteti ideo. ipe michi (laus erit) ipſū cōcinam

ipſum fortitudīnem meam dicam· qui in hac tribulatio=
nis morte (factus eſt michi in ſalutem)

¶ Quo circa. (Vox exultacōnis et ſalutis reſonet in ſe=
cretis cordium iuſtorum) qui facti ſunt tabernaculum
domini per in habitantem ſpiritum ſanctum.

Qualiter aūt dñs ſit factus fortitudo et ſibi ſalus ait.
(Dextera) ·i· potentia dñi (fecit virtutē) dādo michi vi=
ctoriam de hoſtibꝫ (dextera dñi exaltauit me) qꝛ ab hu=
militate diuerſarū paſſionū ꝟtute eius eleuatus ſum.
Ideo qꝫ. (Non moriar) morte eterna tāta ꝟtute ſtipa=
tus (ſꝫ viuā) vita grē in xp̄o ꝑpetualiter ⁊ q̄ diu hic ero
(narrabo alijs opa dñi) q̄ michi ſp ⁊ ubiqꝫ auxiliatur.
Non moriar/ qꝛ et ſi aliq̄ mala intulit michi dñs ad cor=
rectōnē fecit qm̄. (Caſtigās caſtigauit me dominus)
ad emendationem (et morti) eterne (non tradidit) ſic
ſolet caſtigare ſuos in multis verberibus ut emēdatos
eruat a morte perpetua·

¶ Cū aūt ſaluatio hūani generis facta ſit p fidē xp̄i paſ=
ſi et glorificati/ ꝓpheta in pſona hūani generis petens in=
greſſum huius fidei dicit. (Aperite) o vos apoſtoli dei
et eccīe doctores (michi acceſſum ad fidē ⁊ ſacramēta ec=
cleſie q̄ iuſtificāt) ⁊ p q̄ dat̃ ingreſſus ad locū celeſtis
glie (et ingreſſus in eas laudabo dñm/ hec porta dñi)
dei pr̄is ē/ ipe dñs xp̄s q̄ ait/ nemo venit ad prē3 niſi p me
Itē ego ſū hoſtiū p me ſi q̄s introierit ſaluabit̃ Vn̄ ſeq̄t̃
et (iuſti intrabūt in eā) et p illā intrabūt in glā3 eternā.
Et ideo o dñe. (Confitebor tibi) ꝯfeſſiōe laudis letus grā=
tias agēs (qm̄ exaudiſti me) in aduētu filij tui quē prio=
res iuſti tanto deſiderio exſpectabāt (et ita fcūs es michi
in ſalutē) ꝓteritū p futuro ꝑpt̃ certitudinē ꝓphetie ponit.
Et vere in ſalutē nr̄ā. (Lapidem quē reprobauerunt)

ſacerdotes ꝛ doctores iudeoꝝ ad quoꝝ ſacerdotiū of
ficiū exſpectabat (edificare) in fide ꝛ moribus ꝑplm hic
(fcūs ē in caput āguli) ɔnectēs ꝑ fidē in ſemetipō duos
parietes vnū .ſ. ꝑplm iudaicū ꝛ ꝑplm gētilē et ita ex ābo=
bus ɔſtituit vnū corpus eccłie cuius ipē caput ē.

A dño) patre (fcūs ē mediator nr̄) et eius (et ē mira=
bile) hoc incarnacōis miſteriū (in oculis nr̄is) ſpūalib⁹
q̄ eū credēdo ſuſcipimus ꝛ clemētiā admiram⁹. Hec eſt
dies) ſalutis ꝛ grē (quā) ſpeālit merito (feciſſe dicitur
dñs) qꝛ ſpeālē in eo grām hūano gn̄i exhibuit / et ideo
(exultem⁹) .ſ. corpe (ꝛ letem⁹) mēte (in ea) qꝛ in hac die
redēpti ſum⁹. Et qꝛ dies ſalutis ē. O dñe) q̄ potēs eſ
(ſaluū me) .i. pticipē me (fac) huius ſalutacōis quā mū
do attuliſti (o dñe proſperū facito iter illud) quo ad te
poſt mltos labores / reūtor ꝛ ſpero qꝛ ita erit qꝛ (benedi=
ctus) .ſ. xp̄us (qui venit in noīe dñi) patris ſui.

Proph̄a in pſona apoſtoloꝝ ꝛ ſacerdotū / nos ſacerdo=
tes. Bn̄diximus vobis) ſubditis noſtris (de eccle=
ſia domo dñi) de qua ſumitur baptiſmus et eucbariſtia
et alia ſacramenta in quibus bn̄dictio gratie datur vel
augmentū / hanc autē bn̄dictōnē nō damus ex nobis
nec a nobis ſꝫ a deo qui grē ſue radijs (illuxit nobis) et
hanc ptātem ɔceſſit. Et vos iam bn̄dicti.

Conſtituite dies ſolēnes) ſicut natiuitatis reſurrectio
nis et aſceñōis q̄ honori dei p ecclam ſūt ɔſecrati et hoc
non tepide ꝛ ſegniter agētes ſed (in condenſis) id eſt in
frequētacōib⁹ hoim ut impleatur eccłia et nō ceſſabitis
(uſqꝫ officiū) .ſ. (altaris ſacrificiuꝫ ſit finitū) ita ut ante
bn̄dictōeꝫ ſacerdotis nullus pſumat de eccłia recedere.
Cōſtitue dico diē ſolēnē ꝛ q̄libꝫ dicat mecū. Deus me=
us es tu) et ideo (confitebor tibi) cōfeſſione laudis (deus

meus es tu/ exaltabo te) altitudinē tuā alijs pdicādo qꝛ a te ab hūilitate ſū eleuatus. Cōfitebor tibi dn̄e) ɔfeſ= ſione laudis (qm̄ exaudiſti me/ et factus es michi in ſa lutē) ut me cū ſanctis tuis in celeſti iherusalē ſociares. Propheta ɔcludēs hūc pſamū vn̄ ſūpſit exordiū ait. Cōfitemini dn̄o ⁊ cetera) monēs ut ab initio creduli= tatis nr̄e uſqꝫ ad finē in deū noſtrū fiduciā habentes ei9 laudem perſeueranter confiteamur.

Psalmus. Cxviij. in quo datur perfecta doctrina ad beatitudinē conſequēdam.

Propheta in pſona omniū ſanctoꝝ loquēs ait.

Beati beatitudine ſpei. i. digni introduci ad vitā eternā qui (sine macula) pcci mortalis ſūt (in via) vite pn̄tis (q in lege dn̄i mādata eius adimplē do pſeuerāt) Beati q ſcrutantur) diuinas ſcripturas q (ſūt teſtimōia dei) ut intelligāt cū peccauerit ſe corā te= ſtibꝫ deliquiſſe (et in toto corde) .ſ. intellcū ⁊ amoris af= fectu (exquirūt deū) ut habeāt amicū quē deū in ſcriptu ris videt. Beati dico q ābulāt in lege dn̄i. Non in iniquitate) qꝛ (qui opantur iniqtatē in vijs eius nō am= bulauerūt) lex eni dn̄i immaculata ē. vie ei9. vie pulcre. Et qꝛ merito lex tua ſancta cuſtodiēda ē. Tu mādaſti mādata tua cuſtodiri valde) nō tepido corde/ nō diſſo luto aio. ſꝫ fortiter cū magna diligētia ⁊ ſollicitudine. Ex quo tu dn̄e iubes mandata tua cuſtodiri precor.

Utinam dirigātur opa et actus mei) qui p ſe tortuoſi ſūt (ad cuſtodienda mandata tua) qꝛ niſi a te dirigantur vie mee ego michi non ſufficio.

Utinā dirigantur vie mee qꝛ. Tūc non cōfundar) in futuro iudicio (cū) pfecte (pſpexero in omnibꝫ mādatis

tuis) cognoſcēdis ⁊ cuſtodiēdis/in omībꝫ dico ne pec-
cando ꝯtra vnū efficiar omniū reus quo ad penā dāni.
Si direxeris vias meas nō ero tibi ingratus qꝛ. Confite
bor tibi) ꝯfeſſiōe laudis (in corde meo direcō) et iuſtifica-
to a te (ꝑ eo qđ didici) a ſpiritu ſancto interius loquē-
te michi vel a ſanctis patribꝫ (iudicia iuſticie tue) inter
que ē qꝛ obſuans ꝑcepta tua iuſtificatᷣ hic a peccās et in
futuro ꝯſeq̄tur vitā beatā. ¶ Dico laudabo te recto cor-
de ⁊ inſup. Iuſtificacōes tuas cuſtodiā) opa iuſticie
faciēdo/et qꝛ ſciō dyabolū circuire ad impediēdū (non
me derelinquat grē tue aſſiſtētia) qꝛ ſi ad momētū ſbtra
xeris mādata tua meritorie adimplere nō potero.
Propheta edocēs adoleſcētē etatē corrigere vitā ſuā di
cit q̄rēdo. In quo corrigit adoleſcētior vitā ſuā) de-
prauatā ſequēdo paſſiōes et ꝯcupiſcētias iuueniles cor
rigit ⁊ ad ꝓbitatis normā reducitᷣ/rn̄det o dn̄e (in cu-
ſtodiēdo ſmōes tuos) q̄ et paſſionū repꝛheſiōe ⁊ mētis
rectitudinē opantᷣ. ¶ Et qꝛ in cuſtodiēdo ſmōes tuos
ē correctō adoleſcētis ideo. In toto corde meo exqui-
ſiui te) ita ut nulla ꝑticula cordiſ mei vacet ab inq̄ſicōe
tui (et ꝑ cor ut me adiuues ad implecōeꝫ mādatoꝝ tuo-
rū). In corde meo) i memoria mea (abſcōdi ꝑcepta
tua) diligēter memorie ꝯmēdādo ſciēs nō aliter a pccīſ
me abſtiere poſſe niſi aſſidua eoꝝ recordacōe/et hoc ē
quod ſequitur (ut nō peccē tibi) Bn̄dictus es dn̄e)
omni bn̄dictōe ⁊ laude dignus de bono q̄ō in me incē
piſti erudiēdo me in eloquiis tuis (doce me iuſtificatio
nes tuas) ꝑficiēdo quod inchoatum eſt qꝛ fruſtra ab-
ſconduntur in corde eloquia niſi ſequātur opa iuſticie
Doce me dn̄e eloq̄a tua. Quia) hijſ doctuſ (ꝑnūciaui
alijs) credētibꝫ ⁊ dignis (oīa iudicia q̄ didici ꝑ ꝓphaſ

et apoſtolos tuos q̄ ſūt os tuū) In via teſtimonioꝛū) dilectionis tue ad nos q̄ ſūt incarnacō natiuitas moꝛs reſurrectio et hmōi(delectatus ſū) Itē in via teſtimoni-oꝛū que eſt xpus in quo ſūt omēs theſauri ſcientie dei abſcōditi delectatus ſū(ſup omēs diuitias ſeculi)
Et qꝛ tantē ſuauitatis ſūt teſtimonia tua ideo deinceps aſſidue. Exercebo in mandatis tuis)cogitādo et opando ⁊ in hijs exercitatus(conſiderabo)perfectius cognoſcēs(vias tuas) ¶ Ex illa exercitacōne eueniet etiā hoc qꝛ. In iuſtificacōibꝫ tuis meditaboꝛ/nō obli-uiſcar ſmōes tuos)illas meditaboꝛ in hijs exercebo.
Dico nō obliuiſcar ſmōes tuos ⁊ ideo. Retribue ſeruo tuo)q̄ te ſolū verū deū cognoſco/hoc ſcꝫ(viuifica me)vi-ta gratie tu q̄ vita es et ſic viuificatus/mādata tua dum pſens vita voluitur(cuſtodiā ſermones tuos)
¶ Sed qꝛ nō poſſunt ſermōes tui cuſtodiri p obedientiam niſi pus videātur p intelligentiā ideo. Reuela)abſter-ge(ab oculis coꝛdis mei velamē littere) ⁊ fac me ſpūali ſenſu legis tue mirabilia cōtēplari(cōſiderabo)q̄ cē de le-ge tua q̄d.ſ.ſpūaliter ſignificēt(mirabilia)q̄ in lege(tua) cōtinētur. ¶ Reuela ⁊ illumina pcoꝛ/qꝛ Incola ego ſū) pegrinus ſū(in hoc mūdo) ⁊ ideo(nō abſcōdas a me mādata tua)tāq̄ a pegrino ſꝫ reuela michi tāq̄ amico et cōmenſali ut in obſequiū tuū ſeruus tuus deſudet.
Nam. Concupiuit aīa mea)maximo affectu ut ampli-us(deſiderarem iuſtificacōes tuas)id ē opa iuſticie tue nō ad hoꝛā ut mali faciūt ſꝫ(omi tpe)etiā in aduerſis.
Ideo utiqꝫ cōcupiui deſiderare qꝛ. Increpaſti)flagel-lādo(ſuphos)dyabolū.ſ.in celo/Adam in padiſo terre-ſtri q̄ ſe eleuauerīt in ſupbia et modo p tuos doctoꝛes in-crepas aduerſarias ptātes.mēbra dyaboli.hēticos vel.

malos hoïes (maledicti) in futuro (q̇ declinãt) p̱ ſupbi-
am et ꝯtemptũ (a mãdatis tuis) quibꝫ dicturus es. Ite
maledicti in ignẽ eternuȝ. ¶ Quia maledicti ſunt qui
declinãt a mãdatis tuis ideo p̄cor. Aufer a me oppro-
briũ) huius maledcõis (⁊ ꝯtemptũ) trãſgreſſiõis (qꝫ
teſtimoĩa tua exq̇ſiui) ad meã inſtructõeȝ nõ ocioſe ⁊ ſo
mnolẽt᷑ ſȝ ſtrenue ⁊ vigilãt᷑. ¶ Ideo aufer opprobrium
qm̃. Principes) .i. ſpiritus maligni (ſtudioſe tracta-
uerũt q̈liter me poſſent deicẽ p̱ ꝯtemptũ mãdatorũ tuo-
rum) ſed (ſuus tuus exercebatur in iuſtificacõibꝫ tuis)
et tãto magis quãto forti⁹ me impugñri ab eis p̱cipiebã
Exercebor dico qm̃. Meditacõ mea) iugiter (v̾ſatur
circa teſtimoĩa tua / et ꝯſiliũ meũ) eſt ſeruare (iuſtificati-
ones tuas) qꝫ vitã pollicentur eternaȝ. Adheſit) id eſt
ꝯiuncta ẽ (aĩa mea corpi terreno) ⁊ corruptibili ꝯſenti-
ens ei ad aliq̃ illicita / ne ergo inualeſcat pccm̃ (fortifica
me) vita gratie dãdo michi facultatẽ ne aĩa cõſentiat
corpi / ſcio eñi q̱ ꝯcupiſcẽcia carnis mortẽ op̱atur / viuifi
ca dico (ſcd̃m v̾bum tuũ) ¶ Valet illud nõ in ſolo pane
viuit homo ſȝ in omni v̾bo qđ p̱cedit de ore dei qꝫ ſicut
pane corpus roborat᷑ / ita v̾bo dei robur mẽtis auget᷑.
Quod peto obtinere ꝯfido qꝫ. Vias meas) malas ⁊
iniquas in quibꝫ inceſſerã ꝯfitẽdo (enunciaui et exaudi-
ſti me) pccã mea dimittẽdo / et quia dediſti veniã ideo o
dñe (doce me iuſtificacões tuas) .i. de cetero fac me op̱e-
rari ſcd̃m p̄cepta tua. ¶ Quia nõ ẽ ſatis bona agẽ niſi fi-
at debito modo ⁊ ordine / ait. Viã iuſtificationũ tuã-
rum) q̃s legis littera p̱tulit (inſtrue me) da michi verũ
et plenũ ſpũalẽ intellectũ. ⁊ ego ſic inſtructus (exerce-
bor) mltiplici op̱acõe (ĩ mirabilibꝫ tuis) q̃ ĩ figuris latẽt
Exercebor dico ſed quãdo qꝫ. Anima mea dormitauit)

id eſt a bono ope. tepuit (p̄ tedio) imbecillitatis corpore
ſ; tu dn̄e (confirma me) deinceps (in v̄bis tuis) ut ablato
pcc̄i ſomno inſtāter in eis vigilē. ¶ Vt poſſim confirmari
o dn̄e. Deſideriū) illud p qd̄ ad pcc̄m venitur ſeu dyabolū
qui eſt omnis (via iniq̄tatis amoue a me) tua grā
ne poſſit michi p̄ualere et in aliqd̄ viciū ingerē (et ſcd̄m
legem tuā) apd̄ te inſtitutā q̄ ē ut ſemp miſerearis (miſerere
mei) ¶ Miſerere dn̄e q: iā. Elegi viā veritatis)
id ē xp̄m imitari et eius legem ſeq̄ (et iudicia tua) quib;
iudicas et iudicabis ut ē illd̄ om̄s q̄ credit in filiū dei
hab; vitā eternā / et illd̄ q̄ nō credit iā iudicatus ē (non
ſum oblitus) ſ; illa teneo in memoria et ea mecū ſp tractaui.
¶ Nō ſū oblitus iudicia tua ſ; potius. Adheſit)
.i. firmus et ſtabilis fui) in p̄ceptis tuis q̄b; volūtatē tuam
teſtaris) et q: hijs adherēs āteriorū pcc̄oꝝ indulgentiā
merui (q̄ſo ne patiaris me de iteracōe pcc̄i confundi)
¶ Nō tm̄ adheſi teſtimōijs ſ; etiā. Cucurri) expedite
(viā mādatoꝝ tuoꝝ) ope exeq̄uēdo et hoc ideo (q:
dilataſti) āpliaſti cor meū caritate / paciētia lōganimitate
et ſilib; v̄tutib;. ¶ Dixi noli me confundere ſ; potius.
Legem pone michi dn̄e) p̄ficere volēti nō veterem
tn̄ nimis onerātē et imperfectā ſed (eā que ad pfectōe;
iuſticie) deducat q̄ ē ſola lex noua et eā habitā (ex grā)
in ea p̄ficiēdo (ſemper) q̄ diu viuā. ¶ Et q: nō ē ſatis inquirere
niſi intelligā qd̄ exquiro. Da michi intellectum)
ut ad eius alta p̄ueniā in quib; tota lex pendet et prophete
/ et habito intellectu (ſcrutabor legem tuā) perfectius
cognoſcēdo (et cuſtodiā illā in toto corde meo) omnes
vires meas ponēdo ut poſſim mādata tua adimplē
Legem pone dico et etiam. Deduc me) per gratiā tuā
(in ſemitam mandatoꝝ tuoꝝ) id ē altiora et ſtrictiora

conſilia tua data in euangelio (quia ipa͞z)·ſ·ſemitã (volui) tãq̄ tutiorē·pulcriorē·et breuiorē ¶ Et quia ipa bona volũtas a te ē oro Inclina cor meũ) ut magis et ferue͞tius ac deuotius ferat (in teſtimõia tua/ et nõ in auariciã) aliquã altitudinis vel pecunie que eſt ydolorum ſeruitus.
Dico non inclines cor meũ in auariciam ſed potius.
Auerte oculos) interiores (ne ocupiſcãt vana ſeculi) nec delecte͞tur in hijs terrenis que vana ſũt et caduca/ aut ꝓpter vanitatem bonũ faciant ſed (in temetipſo qui es vera vita viuifica me)
¶ Quia vero timor auertit a vanitate precatur dicens.
Statue)·i·firma immobiliter (ſeruum tuum in eloquio tuo) ut ei firmiter obediat (in timore tuo) in quo declinat omnis homo a malo.
Bene dico auerte oculos meos a vanitate et etiam.
¶ Amputa) falce tue gr͞e (obprobriũ)·i·pc͞cm ex quo ſeq̄tur obprobriũ ſi q͞d occultũ neſciens habeo (quod) t͞n cõſiderata hũana fragilitate (ſuſpicatus ſũ) ne aũt in die iudicij de eo poſſem conuinci tibi iudici audeo cõfiteri (quia iudicia tua dulcia ſũt) ꝯfitẽti·nõ ſeuera. ¶ Et quia dulcia ſũt iudicia tua· Ecce ocupiui mãdata tua) adimplere (in eq̄tate tua viuifica me) hoc eni͞ ē vnũ miſeracõnis tue donũ ut eloq̄a tua cuſtodientes/ in tua equitate viuificemur. ¶ Cõcupiui mãdata tua· Et) ut ea ꝑficiam (ueniat) de celeſtib⁹ (ſup me miſc͞dia tua) q̄ me ſaluandũ ꝓmiſiſti quã ut ꝯſequar (veniat xp͞us redimere nos ſc͞dm ꝓmiſſiõ͞z tuã) fc͞a͞z abrahe quia in ſemine eius benedicere͞tur omes generacões. ¶ Si veneris redimere nos. Rñdebo) audacter (obprobrioſe loque͞tib⁹ de fide mea) illis a quib⁹ crucifixus es vel quib⁹ ſcandalũ eſt vel ſtulticia quia v͞bũ caro factũ ē/ et non timebo (quia ſperaui

in ſermonib9 tuis) q̄b9 dictū eſt. Nolite cogitare quō
aut quid loquamini/ q̄ ſūt michi bona arma ⁊ fortiſſima
turris fortitudinis a facie inimici. ¶ Quia vero multi vr=
gentib9 malis negāt fidē p̄ tooꝛ qꝛ. Ne auferas) .i. au
ferri ſinas (v̄bum veritatis) v̄bū fidei (de ore meo) in p
ſecucōe mea (uſqꝫ quaqꝫ) .i. p omnia ut ip̄aꝫ fidē negem
(qꝛ metu iudicoꝝ tuoꝝ plus merito ſperaui) a te qꝛ nō
auferas de ore meo v̄bū veritatis. ¶ Et ſi nō abſtuleris
a me verbū veritatis (cuſtodiā legem tuā in omē tp̄us)
vite p̄ntis. ¶ Vn̄ ſeq̄tur. Et ābulabā in latitudīe) ca
ritatis in qua tota lex p̄det qꝛ in deū ⁊ in ꝓximū dilecti=
onē meā extēdo nec nō in inimicos qd̄ maius ē (qꝛ mā=
data tua q̄ſiui) diligēt' ea p̄ſcrutās ut crederē ⁊ intelli=
gerē. ¶ Ambulabā. Et) etiā (loq̄bar) cōſtāter ⁊ in=
trepide (in ꝯſpectu regū) ⁊ p̄ncipū et p̄ſidētiū qui terrē
poterāt (de teſtimonijs ſcp̄turarū tuaꝝ) certās ꝓ veritate
uſqꝫ ad mortē (⁊ nō ꝯfundebar) timore vel pudore ut ce
derē eis ā tacerē ꝓpter eos/ ſicͤ in beatis martirib9 patet.
Et meditabar in mādatis tuis/ q̄ dilexi) ut opus me
ditacōis ⁊ dilectionis perficerem fructum.
Et qꝛ meditacō mādatoꝝ ſola nō ſufficit ſine ope ait.
Et leuaui manus meas) a p̄cc̄o mūdas/ ab effuſiōe
ſanguinis innocētis alienas (ad mādata tua) adimplē
da (q̄ dilexi ⁊ exercebor/ in iuſtificacōnib9 tuis) ſollicite
mētis affcū ꝛuoluēdo ut q̄ in hijs p litterā indicāt' ſpūa
liter poſſim aduertere. ¶ Vir iuſtus ut ego in exercitacō
ne mea ſtrenue laborē ⁊ in labore habeā ꝯſolacōnem.
Memor eſto v̄bi tui) fā (ſuo tuo) in ſcp̄turis ſanctis
ꝓmiſſiōis vite eterne (in q° michi ſpem dediſti) adipiſ=
cēdi vitā eternā. Hec) ſpes (ꝯſolata ē me in afflictōe
mea/ quia eloquiū tuum michi) in hijs anguſtijs poſito

eterne(vite pabulū ſubminiſtrat) ¶ Vere cōſolatus ſū in afflictōne mea q̄ꝛ ꝛ ſi. Superbi iniq̄ agebāt valde) iu-
ſtos ꝛ bonos multipliciter pſeq̄ndo· verū tñ q̄ꝛ tumcūq̄ꝫ
me impellerēt ego(a lege tua nō declinaui) ad qđ tñ in
ſtabāt ſupbi. ¶ A lege aūt tua nō declinaui ꝫ.
Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ q̄bꝰ a pncipio mūdi) obe
diētes remuneras ꝛ impios dānas/ et quō vnuſquiſq̄ꝫ
ſanctoꝝ pmiſſu tuo affligit̄ in pñti/ut cōſolacōnē acci-
piat in futuro(ꝛ cōſolatus ſū) ego cōgnoſcēs ſine dei or
dīacōe nullū interfici poſſe cōſolatus ſū in tribulacōibus
meis certū me ſciēs remūerādū a te. ¶ Vir iuſtus licet
in ſe cōſolatus eſſꝫ dolebat tñ de pccōꝛibꝰ. ¶ Vñ ait.
Defectio)·i·afflictō ꝛ doloꝛ(tenuit me p pccōꝛibus)
nō p michi mala inferētibꝰ ꝫ(p derelinq̄ntibꝰ legē tuā) q̄
ſūt multi valde. ¶ Pro illis deficiebā ꝫ ut auferrē tediū
a me cātabā tibi pſalmos ꝛ ymmos in coꝛde meo vñ.
Cātabiles) et ad dicēdū delectabiles(michi erāt lau
des tue/in loco miſere vite pñtis) in qua pegrinamur a
dño. Memoꝛ fui) in cātādo tibi laudes nō ſolū de die ꝫ
eē(de nocte) nō ſolū tpe pſpitatis ꝫ eē aduſitatis(noīſ
tui)·i· cōgnoui te eſſe dñm me ſuū ꝛ iuſtū eſſe q̄ꝛ dñ ſuū
coꝛrigat(cuſtodiui)·i· patiētiā habui q̄ pcipit̄ (in lege
tua) Hec) nox aduſitatis (facta ē michi) ad utilitatē
(quia) in hac aduſitatis nocte(iuſtificacōnes tuas ex-
quiſiui) homo enī in aduſitate magis q̄rit iuſtificari q̄ꝛ
in pſperitate. ¶ Propheta in pſona viri iuſti qui reliquit
mūdi ſupbiā honoꝝ faſtigia diuitiarūq̄ꝫ iactātiā ait. O
Dñe) tu es(poꝛcō mea) nō elegi michi in ptē aurū vel
aliq̄d mūdanū ꝫ te ſolū q̄ es vera via ad beatitudinē/ et
q̄ꝛ te in ptē meā elegi(deliberaui decreui) apō me ipm
(cuſtodiē legē tuā) ¶ Propoſui cuſtodiē legē tuā ꝫ q̄ꝛ

viribus meis nō ꝯfido. Deꝑcatus ſū faciē tuā in toto corde meo/miſerere mei ſc͞dm eloquiū)p qd̄ ꝓmiſiſti ut peccatorē in mortē nō obrueres ꝫ miſc͞dia cōſolares. Miſeré deꝑcor ꝙ. Cogitaui)diligēter(vias meas) priores ⁊ ꝯgnoui ꝙ nō erāt recte ⁊ ideo(ꝯuerti pedes meos).i.affectus meos (in teſtimōia)p̄ceptoꝝ tuoꝝ ut ibi haberēt viā ꝙ illa nō ſinūt errare. ¶ Propoſui cu‑ſtodiē legē tuā ſic ꝙ etiā. Paratus ſū)prompta vo‑lūtate(ut cuſtodiā mādata tua ⁊ nō ſū turbatus)aduer‑ſis me vndiq; circūſtātib; ꝙ ꝓpter xp̄m patus ſū aduſa oīa ſuſtinere: ¶ Nō turbor in aduſitate patet qm̄. Funes)id ē decepcōes.iniqua exprobrātiū iacula et alia impedimēta quib; inimici mei poſt ſe me retrahere conabātur(circūplexi ſūt me)ex omni pte fruſtra tn̄ ꝙ (legē tuā nō ſū oblitus) ¶ Vere nō ſū oblitus ꝙ. Media nocte ſurgebā ad laudādū te)de omnibus gratias agēs etiā(de hoc ꝙ me iudicabas flagellādu; ut iuſtificares)ꝙ hoc ſignū ē ꝙ ſū de familia tua. Quid p ſingula. Particeps ego ſū omnū timētiū te) timore filiali(et cuſtodiētiū mādata tua) ¶ De cōſtan‑tia in aduſitatib; in dn̄o cōfido ꝙ. Miſericordia dn̄i plena ē terra)ꝙ oīa dat nobis ex ſua miſericordia q̄ ſolem ſuū oriri facit ſup bonos ⁊ malos(mandata tua doce me)ut intelligā.p̄dicem ⁊ ope adimpleam.

¶ O dn̄e ꝓpono in bono firmiter ſtare ⁊ debeo quia.

Bonitatē feciſti cū ſeruo tuo)peccātē ad penitētiā ex‑ſpectādo.penitētē; ad ꝑfectū ꝓmouēdo.ꝑficiētem ad gloriā pducēdo/et hoc feciſti nō ſc͞dm meritū meum ꝫ (ſc͞dm ꝓmiſſionē tuā)ne peccātē in ira punires.ꝫ miſeri‑cordia ꝯſolares.

¶ Vt amplius in gratia proficiam.

Bonitatē) doce me inspirando caritatē ut ex amore
opererꝫ sit michi boni delectacō(disciplinā doce me)in
tribulacōe paciētiā tribuēdo/et sciētiā doce me illuīando
intelligētiā(quia mādatis tuis credidi).i.ea opeꝯpleui.
Doce me quia cōfiteor quia. Deliqui)p actualem culpā a
qua culpa nō poterā liberari nisi p disciplinā/deliqui di=
co(priusquā humiliarer)a te p correctōnem(ꝓpterea)ne
rursus flagellis humiliarer(mādata tua custodiui)
Deinde laudat iudicē ut mipetret dicens. Bonus es
tu)in teꝫ essentialiter bonus(doce me opa iusticie)co quia
bona sint sicꝫ tu bonus es. ¶ Et necesse ē ut doceas. quia
Multiplicata est sup me iniq̄tas supboꝝ)demonum
intentiū impellere in pccm nō tñ refrigiuit in me caritas
quia(ego toto corde meo scrutabor mādata tua)ꝯsolati=
onē requirēs in eis. ¶ Multiplicata ē sup me iniquitas
supboꝝ. quia Coagulatū).i. induratū(est cor coꝝ sup
me)ꝯtra quoꝝ obstinacōem(refrigeriū suscepi in me=
ditacōne legis tue) ¶ Disciplinā dixi doce me quia.
Bonū michi quia humiliasti me).i. quia me diuersis tēpta=
tionibꝰ exercuisti quia p hoc(didici mādata tua)implere
que nō in supbia sed in humilitate discuntur.
Bonum michi lex)euangelica(ore tuo prolata)quia
vbiquē et in omnibꝰ me ꝯsolatur(super quātascūquē diui=
tias et quecūquē amabilia huius seculi)
¶ Bonū michi lex oris tuiꝫ iustū est quia o domine.
Manus tue)potētiaꝫ sapiētia tua quibꝰ volūtas tua
omnia operatur(fecerūt me)ad ymaginēꝫ similitudinē
tuā(et plasmauerūt me)scdm corpus/et ideo quia ob hoc
obligor ad seruiciū tuū(da michi limpitudinem intelle
ctus)illuīna intellectū(ut mandata tua clarius intelli=
gā)sepius in meditacōe reuoluāꝫ deuotius ꝯplectar.

Propheta in pſona eccleſie/ da michi dñe intellectū. qd ſi feceris. Qui timēt te) timore filiali.i.ſancti viri fideles tui (videbūt me) ſic illuīatū (et inde letabūtur) de pfectu meo ſpūali hic ⁊ in futuro. Item ppter hoc debes dare intellectū (qꝛ in vbo tuo) id ē filio tuo/ vel vbo tuo quo bonis bona pmittiſ (ſuperſpaui) ¶ Ideo da intellectū qꝛ iā. Cognoui) qꝛ (iudicia tua) qbꝫ iudicas facientes mādata ⁊ nō faciētes ſūt non tm̄ equa ſꝫ (eqtas) qꝛ a iuſto ⁊ equo nūq̄ diuidūt. ꝯgnoui eē qꝛ (iuſto tuo iudicō me hūliaſti) in hijs miſerijs deiciēdo me in neccitate moriēdi ppter inobediētie ſupbiā pmoꝝ parentū ut corrigeres. ¶ Sꝫ ꝯtrahas miſerias pcor. Fiat miſericordia tua michi fuo tuo) ut q ad tpus fui hūliatuſ eterna gaudeā ꝯſolacōe (ſcdm pmiſſum) quo pmiſiſti ut poſt hūilitatē afflictōis tribueres pſidiū ꝯſolacōis. Veniāt michi miſeracōes tue) .i. affectus pie affectionis ⁊ miſcdie tue (et viuā) vita grē in pn̄ti/ et vita glorie in futuro q ſola vera vita ē qua q viuit nō timet mori/ et hoc ideo (qꝛ lex tua meditacō mea eſt) q diſponit ad grāꝫ habēdā ⁊ ad habitā augēdā. ¶ Sic me viuifica p miſcdiāꝫ q hūiliter obedio. ſꝫ Cōfundātur ſupbi) in peccatis ſuis (ut ꝯgnoſcāt inique egiſſe aduerſus me/ ego aūt in mandatis tuis adimplēdis/oſtendens eis exēplariter que oporteat eos facere (exercebor).

¶ Et ꝯtra impugnacōes maloꝝ opus ē auxilio bonorū ait. Conuertāt in auxiliū meū) omēs (timētes te) filiali timore (⁊ q nouerīt teſtimōia tua) itelligēdo ⁊ opādo Pro me ſpēaliter pcor qꝛ. Fiat cor meū immaculatū) p remiſſionē omīū pccōꝝ (in opibꝫ iuſticie) q iuſtū faciunt hoīem (ut iudicō dānacōis ſnīa me nō ꝯfundat) cū impijs qn̄ dicetur eis. Ite maledicti ⁊ cetera.

¶ Vox ꝓphe ĩ ꝑsona sanctorum pr̃ĩ vel ecc̃ie. Defecit
omĩbꝫ aĩa mea ſolius ſaluatoris acceſa deſiderio) ⁊ (in ver
bũ tuũ) qđ ĩ pñcipio deus erat apđ deũ (ſup meita mea
ſupſpaui) ut ab eo redẽptus ĩ pr̃iaꝫ reducar. ¶ Anima
mea defec̃ ab om̃i appetitu terrenoꝝ ⁊ cẽ. Oculi mei de
fecert̃) oculi mei ĩteriores ꝑ mag̃tudĩe deſiderij (ĩ ꝓ
miſſum tuũ) qꝰ de celo vires / defecert̃ oculi mei dico (dicẽ
tes qñ ꝯſolaberis me) mittẽdo ſaluatorẽ. ¶ In defectõne
ſpũaliũ ocl'oꝝ. Factus ſũ) ieiunãdo· vigilãdo· orãdo ⁊ ĩ
alijs ſpũalibꝫ exercitijs (ſic̃ uter ĩ pruina) ab ardore
pcc̃i ĩfrigidatus ⁊ a noxijs deſiderijs mortificatus (ꝑ ce=
pta tua) q̇bꝫ hoĩes iuſtificãt' (nõ ſũ oblitus) quin ea ſp
cuſtodirẽ ⁊ adimplerẽ. ¶ Cũ factus ſũ ſic̃ uter ĩ pruina
o dñe. Quot ſunt dies ſerui tui?) ·i· q̃ diu patiar ego
iſtas miſerias / q̃ diu retardabor ĩ huius mũdi tẽptati
onibꝫ et nec̃citatibꝫ? (qñ) ĩſup (facies de ꝑſeqñtibꝫ me
iudiciũ?) ·ſ· de dyabolo ⁊ ſatellitibꝫ eius / cõtere velociter
ſub pedibꝫ nominis q̇ nos ꝑſequũtur. ¶ Opus ẽ ut fa=
cias iudiciũ ⁊c. ¶ Narrauerũt michi iniqui) hẽtici et pa
gani (multa fabuloſa et ꝯficta) ut me a veritatis tramite
detorq̃rent (ſꝫ nõ ſũt michi iſta placita ſicut lex tua) que
eſt lex imaculata lex veritatis. Vnde ſequitur.
Nõ ſũt ut lex tua qm̃. Omnia mãdata tua veritas) nul=
lo errore· nulla falſitate ꝑmiſcẽt' utpote q̃ ab ineffabili
veritate ⁊ inobfuſcabili diuinitatis luce ſũt deriuata / talia
aũt nõ ſũt hẽticoꝝ ꝑcepta ſꝫ falſa vana erronea ⁊ q̃ ĩ
ꝑdicõnẽ deducũt / et q: tua veritas me delectat (perſecuti
ſũt me) multa mala ĩferẽdo ut ſaltẽ me ꝑ hoc ſue volũ
tati ſubicerẽt / ſꝫ tu dñe (adiuua me) ꝯtra eoꝝ deceptõẽs
et ꝑſecucõẽs. ¶ Opus eſt ut me adiuues dicit eccleſia /
quia tot fideles pro defenſione veritatis tue ab iniquis

infidelibus ocaſi ſūt q̄r. ¶ Paulominus).i.fere(cōſu-
mauerunt me in terra)q̄ ē afflictōis locus ſic celū ɔſola
tionis ſꝫ nō valuerīt in toto me extinguere/qm̄(ego)in
mltis mēbris meis(nō dereliq̄ veritatē mādatoꝝ tuoꝝ)
Sꝫ ut poſſit pſeuerare uſqꝫ in finē ait. Secūdū miſeri-
co:diā tuā)ut poſſim viriliter reſiſtere pſecuto:ibꝫ meiſ
(et cuſtodiā q̄ in lege mādaſti)vel in euāgelio ꝑtuliſti.
Merito debeo cuſtodire teſtimōia tua quia. ¶ Verbū
tuū).i.obſuātia mādatoꝝ tuoꝝ(in eternū pmanet)in
celeſtibꝫ ſpiritibꝫ qui dei mandata ſemper obſeruant et
nūq̄ ab eis per tranſgreſſionem recedunt.
¶ Et q̄r nō ſolum in celeſtibꝫ creaturis permanet verbum
dei ſꝫ etiā in terra ait. In generacōe)prioꝝ iuſtorum
(et in generacōe)iuſtoꝝ noui teſtamti(pmanet veritaſ
tua)q̄ nūq̄ defuit in ſanctis tuis(fundaſti eccleſiam)in
vtroqꝫ ꝑplo in fundamēto vno qđ eſt xp̄s ⁊ pmanet veri-
tas in ea et hoc diſpoſicōne diuina. ¶ Vnde ſequitur.
Ordinacōe tua pſeuerat lex)veritatis tue in eccleſia ⁊
racō ē(qm̄ omia)tpalia et eterna(ſeruiūt tibi)omia eni
ꝑ tuo nutu diſpoīs et ſi diuerſo modo. ¶ Cōfitebo: q̄r
lex tua ita valida ē ɔtra afflictōes huius ſeculi q̄r
¶ Niſi q̄r lex tua meditacō mea ē)et non tm̄ ut ſciā ſꝫ ut
pficiaꝫ(fere piſſem in afflictōe mea) ¶ Et q̄r meditati-
one legis tue me a pdicōe liberaſti ideo. ¶ Nō obliuiſ-
car iuſtificacōes tuas)p totā vitā meā(q̄r in ipis iuſtifi-
cacōibꝫ viuificaſti me)per eaꝝ meditacōnē pſeruando
me a mo:te pcci. ¶ Et q̄r viuificaſti me. Tuus ſū ego
ſeruiēs tibi)p omnia/et ideo(ſaluū me fac)pducendo
ad eternitatē(q̄r iuſtificacōnes)in lege tua contentas
(ſtudioſe exq̄ſiui)ad intelligendum et cōplendum.
Neceſſe habeo ut ſaluum me facias quoniam.

Ne expectauerīt pccōres eo) q̄ſi inſidijs latitātes opor tunū tpus ad ydoneas deceptcōes q̄rēdo ad hoc (ut per derēt me) faciēdo me ɔſentire ad malū ſ; inde nō perij (qꝛ teſtimōia tua intellexi) q̄ me decipi nō pmittebāt. ¶ In q̄bus teſtimōijs tuis intellexi. Omis ꝟtuoſe pfectōis ſiue ɔſūmacōis fine eſſe latū mādatū tuū valde) .ſ. pcep tū caritatis. finis eni pcepti caritas. qd̄ pceptū ita latū ē ut ad inimicos ſe extēdat. ¶ vidi legē caritatis q̄ ē finiſ ɔſūmacōis ⁊ ideo. Quō) .i. q̄r fortiter q̄r vehemēter (dile xi legē tuā dn̄e) in cuius ſignū (ɔtīue meditacō mea ē) Et ideo. Sup inimicos meos) iudeos. paganos. ⁊ he reticos (intelligentē me feciſti) veritatē tuā (qꝛ mādatū tuū) ducit me ad eternitatē qd̄ nō facit inimicos qꝛ illi vel nō intelligūt ſpūaliter ſ; pverſe / vel nō opantur.
Et nō tm̄ ſuper inimicos meos prudētē me feciſti ſed.
Super omes docētes me) ſcribas ⁊ phariſeos q̄ ſe cla uē ſciētie habere dicebāt (intellexi) ſacre ſcp̄ture verita tem / et hoc ideo (qꝛ teſtimōia tua meditacō mea ē) .i. dili gens inq̄ſicō in ſpū nō in littera / nō eni in littera ſ; in ſpū quieſco q̄ meditacō nō eſt illoꝝ q̄ falſa ibi ſentiūt et do cent. ¶ Nō ſolū ſup docētes ſ; etiā. Super ſenes) .i. an tiq̄ores ſacerdotes ⁊ pn̄cipes (intellexi) melius eni intel ligit nouus pplus q̄ hic loq̄tur qui accepit q̄r ille ſenior iudaicus / et hoc ideo (qꝛ mādata tua q̄ſiui) interius nō exterius. ¶ Queſiui mādata tua ⁊ ɔpleui vn̄. Ab omi via mala) q̄ ducit in pdicōem (phibui affectus meos / ut cuſtodiā ꝟba tua) qd̄ aliter fieri nō poterat /
¶ Nō eni pcca ⁊ mādata ſe ɔpatiūt. A iudicijs aūt tu is) q̄ ptinēt ad regulā viuēdi ɔtētis in lege tua (nō decli naui / qꝛ tu) cui obedire debeo (legem poſuiſti michi) q̄r ſi ab hijs declinarem iudicijs / in eternū iudicō ɔdēnarer.

Merito dilexi legem tuam et diligo quia.
E,loquia tua fcã ſũt michi valde dulcia) viribus aĩe mee/dulcia dico(ſup mel ꝛ fauũ) q̃ ita dulcia ſũt ut eiſdẽ guſtatis oĩs erroris amaritudo de corde cõfeſtim recedit. ¶ Per obediẽtiã mãdatoꝝ) veniẽſ ad altitudĩeꝫ ſapiẽtie(intellexi) nõ eſſe ãbulãdũ cũ impijs(ꝓpterea omnẽ odiui viam iniq̃tatis. ¶ Dilexi dñe legẽ tuam ꝓpt dulcedĩeꝫ quã inde ſenſi·etiã diligo/ qꝛ. Verbũ tuũ) p moyſen et alios ꝓphetas ad nos delatũ(ẽ lucerna) in teſta ꝛ veritas ſub figura(affectib' meis dirigẽdis ad te) lucerna q̃dẽ in huius ſcl'i nocte lucẽs ut p̃caueaꝫ laqueos fumiũ·i·a p̃cipicõ fouearũ q̃s dyabolus nob̃ ꝑparauit/ q̃ ꝓuidẽtia mea vitare non poſſem(et lumen ſemitis meis ꝛ) hoc lumĩe p̃euntẽ / dum vie huius ſemitas gradimur ad illam que via vera eſt perducamur.
Et ideo. Iuraui et) firmiter(ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue) per quam peruenitur ad ſalutem.
¶ Iuraui cuſtodire iudicia iuſticie tue tãq̃ verus amator eius ꝛ p illã. Humiliatus ſũ valde) ꝫ o tu(dñe viuifica me) aliter parũ valeret hũilitas mea ſcd̃m v̄bũ tuũ ut ſcd̃m verba tua viuam ꝛ oĩa cũ diſcrecõne faciam.
Et ideo dep̃cor ut. Sacrificia laudis) caritate nõ timore oblata(bñplacita ꝛ acceptabilia ꝛ delectabilia ſint tibi dñe/et iudicia tua doce me) ut illa intelligã ꝛ ope cõplcã. ¶ Doce me opus ẽ·ſ·ne errem qꝛ. Anima mea) id ẽ mors ꝛ vita aĩe mee ẽ(ſp in maib' meis)·i·in opib' qꝛ ſi deſino bñ opari/morietur aĩa mea(et legẽ tuã non ſũ oblitus) imo iugi meditacõe illam retinui ut regulaꝫ opacõis mee. ¶ Legem tuã nõ ſũ oblitus qꝛ licet.
¶ Peccatores) et ſpũs maligni(poſuerit michi laqueos) ſcilicet minas blandimenta ſeculi·quaſcũq; malas

perſuaſiones et pſecucões ut caderem/tñ (de mãdatis tuis nõ erraui) male intelligendo vel otra opando.
Nõ erraui dico imo. Hereditate acquiui) .i. firma poſſeſſione qꝛ (teſtimõia ꝛ pcepta tua hẽditas mea in eternum/ qꝛ in eis exultat et delectatur coꝛ meũ ¶ Et ideo.
Inclinaui coꝛ meũ ad faciẽdũ mãdata tua) pſeuerãt uſqꝫ in finẽ vite mee (ꝓpter retribucõnẽ) vite eterne ut illam merear pcipere. ¶ Vox ꝓphete in pſona eccie.
In ſignũ qꝛ dilexi legem tuã. Iniquos) nõ qꝛ hoĩes ſꝫ qꝛ mali .i. iniquoꝝ vicia (odio habui/ qꝛ legem tuã dilexi) cui ipi aduſantur. ¶ Cũ iniquos deuitẽ et cuſtodiam legem. Adiutoꝛ meus) ad bona faciẽda (et ſuſceptoꝛ meus) ad mala pcauẽda (es tu) vel adiutoꝛ in pſenti et ſuſceptoꝛ in futuro (et in vbo tuo) nõ in legẽ nõ in ꝓphetas ſꝫ in diuinitatiſ pſidiũ in quo nullus decipit in quo a morte abſoluimur (ſuperſperaui) ¶ Ideo.
Declinate a me) vos (o maligni) ſepate vos a meo conſoꝛtio in quoꝛũ pñtia diuinã nõ valeo tenere religionem/ et vobis declinatis ꝛ ſeparatis (ſcrutaboꝛ mãdata dei mei) que michi ſpem preſtãt ac ſolamen.
Cupio dñe ſcrutari mãdata tua et ut hoc bñ poſſim.
Suſcipe me) ad te fugientẽ/ tuã doctrinã cupiẽtẽ a maloꝛũ impugnacõibꝫ liberando (ſcðm eloq̃ũ tuũ) illud .ſ. Venite ad me omnes qui laboratis ꝛ ego reficiam vos (et viuam) in anima vita gratie (et nõ ɔfundas me ab exſpectacõne mea) vite eterne ſꝫ da obtinere qð ſpero.
Non ɔfundas dico ſꝫ potius. Adiuua me) in hac vita ad bñ operãdũ qꝛ p me nichil poſſum (et ſaluus ero) tuo auxilio adiutuſ (et meditaboꝛ in mãdatis tuis) ſine fine.
Ideo meditaboꝛ in mandatis tuis quia attendo qꝛ
Spreuiſti oĩes deſcẽdentes a mandatis tuis) et hoc

ideo (qꝛ iniusta cogitacō eoꝝ) ē ⁊ vere iniusta qꝛ volū-
tarie recedūt a iusticia. ¶ Preuaricātes) a lege dei na-
turali siue sc͞ptura (reputaui pccōres terre) qꝛ terrenis
inuoluūtur delictis / et ideo ne de numero hoꝝ inueniar
(dilexi testīmōia) q̄ in lege (tua) sūt. ¶ Dilexi dn̄e testi-
monia tua ⁊ ne mouear ab illis. Cōfige) ɔp̄me refre-
na (timore tuo carnales ɔcupiscētias meas) tecū ɔuemi-
re. tibi cōmori / tecū ɔsepeliri paũs sū / ut in futuro tibi re-
surgē merear (a cōsideracōe futuroꝝ iudicioꝝ tuorum
timui) ¶ Timui et ideo. Feci iudiciū) ɔfigendo car-
nes meas (feci iusticiā) opus iusticie exeqn̄do (nō per-
mittas me tradi calumniantibꝫ me) spiritibꝫ malignis
q̄ sp̄ nocē michi moliūtur. ¶ Nō tradas me ꝫ potius.
Suscipe) me ut patronus (seruū tuū) non alterius (in
bonū). s. quē illi impellūt ad malū ut. s. (calūniādo non
superēt me supbi). s. dyabolus ⁊ ministri eiꝰ q̄ supbissimi
sūt. ¶ Debes suscipe qm̄. Oculi mētis mee a se defece-
rūt) attenuati sūt ardēter intuēdo (in salutare tuū) xp̄m
ut ab eo veniat auxiliū michi quia nō possum ꝓpria ꝟtu-
te cōsequi salutem / defecerūt etiā oculi mei (in eloquium
iusticie tue) rimando eius secreta quia transcēdit hūa-
ne intelligentie facultatem.
¶ Et ideo. Fac cū seruo tuo scdm̄ miscdiam tuā) nō secū-
dum merita mea ut per tuā grām suppleas hūane infir-
mitatis defectū (et iustificacōnes tuas doce me) ut earū
vtilitatē sic sepius optaui possim adūtere. ¶ Bn̄ dico
fac cū s'uo tuo qꝛ. Seruus tuus sū ego) et quia suus de-
bet intelligere volūtatem dn̄i sui ideo (da michi intelle-
ctū ut sciā testīmōia tua) ɔgnicōe pleniori ⁊ implecōe.
Et debes facē qꝛ. Tēpus ē faciēdi) ut. s. des michi intel-
lectum vberiorē legis tue per quā possim defendere ɔtra

hereticos q (diſſipauerũt legem tuã) iudei. heretici nõ recte ꝫ pverſe eã interptãtes. ¶ Jlli diſſipauerũt ego aũt ecõtrario. Dilexi mãdata tua) veraciter intellecta ad defendẽdũ (ſup aurũ) q ꝺ pciosius eſt inter metalla (et ſuper topation) q̃ omnũ gẽmaꝝ pulcritudinẽ vicit. ¶ Propterea ad omnia mandata tua) toto ſtudio (dirigebar) implẽda (omnẽ viam iniquam odio habẽs) Ad mãdata tua dirigebar merito q. Mirabilia) .i. digna admiracõne ſũt (teſtimõia tua) bonitatis dũ video q̃ et qualia ⁊ quot olim in abrahã et filijs iſrl' ⁊ in ceteris feciſti (ideo ſcrutata ẽ ea aĩa mea) querendo eoꝝ intellectũ / ut cetera te declarãte ɔgnoſcaꝫ. ¶ Et ſcrutãs ea inuenio q. Declaracõ ſmonũ tuoꝝ) q̃ in lege ⁊ pplexis ɔtinẽtur p nouam legeꝫ facta tenebras noſtras (illuminat) et dat (intellectũ humilib) ut intelligant. Quia mãdata tua deſiderabã ⁊ nõ erat michi bñ vñ poſſem. Aperui os meũ) petẽdo. pulſando (attraxi) bonis meritis (ſpiritũ) ſanctũ quo facerẽ q ꝺ per me facere nõ poterã. ¶ Et q deſideio vehemẽter oro. Aſpice in me) oculo pietatis (et miſerere mei) ſic iudicas miſerenduꝫ alijs (diligẽtib nomẽ tuũ ita de me iudica) ¶ Miſerẽ dico et Greſſus meos dirige) nõ ſcdm carnales voluptates ꝫ (tua iuſſa) ut nõ qua ego volo ꝫ qua tu iubes ſemita incedã (et nõ dñet' mei aliq̃ iniuſticia) q tuo ſũ famulatui omnino mãcipatuſ. ¶ Et etiã Redime) libera (me a falſis criminacõib hoim) ut liber ⁊ quieto animo (cuſtodiã mãdata tua) ¶ Et ut poſſim illa cuſtodire Faciẽ tuã illumia ſup ſuũ tuũ) dãdo michi ſpũalem legis intelligẽtiã (et doce iuſtificacões tuas) ut q ꝺ in illis cerno per ſpeculũ. certa ɔtẽplacõne ɔſpiciam.

Oraui et debeo a te dñe exaudiri quia et ſi alias peccaui

verā̄m tn̄ penitētiā egi. Copioſas eni lacrimas dedu-
xerūt oculi mei/ quia non cuſtodierūt legem tuam)
Merito deduxerūt lacrimas oculi q꞉ ſcio q̄. Juſtus eſ
dn̄e/ et rectū iudiciū tuū) hec eni duo om̄i ſūt metuenda
peccāti. ¶ Rectū iudiciū tuū dico/ vn̄. Mandaſti) per
multos ⁊ multo tp̄e (legem tuā) ꝯtinēte (iuſticiā ⁊ teſti-
monia tua) ꝯtinētia (veritatem valde obſeruari) ita ut
nullo obſtāte ꝑtermittāt᷑. ¶ Et q꞉ inimici mei negligūt
cuſtodire legē tuā. Tabeſcere) deficere (me fecit zelus
meus) ſup domo dn̄i dolens (quia obliti ſūt v̄ba tua ini-
mici mei) obliuiſcētes eni p̄cepta legis fecerūt domum
tuā ſpelūcā latronū. ¶ Jdeo iſte zelus ē michi quia.
Eloquiū tuū ē valde ignitū) exurit vicia et accēdit
hoīem ad amorē dei et domus eius et ꝯtra impios illumi
nat (et ſeruus tuus dilexit illud) ¶ Ex pſona ꝓphe xp̄ia-
ni/ zelus iſte ē michi ⁊ ſi. Ego adoleſcētulus ſū) etate
ſeqn̄s ꝓpl'um veteris legis (et ꝯtēptus) quia in principio
ab infidelibꝫ mltiplicter afflictus nichilominus (iuſti-
ficacōes tuas nō ſū oblitus) quin ſemper meditarer et
cōplerē. ¶ Merito nō ſū oblitus q̄. Juſticia tua iuſti
cia in eternū) quia qui eā ſequitur gaudebit in eternum
(et lex tua veritas) in nulla ſui pte ꝯtinēs falſitatē/ veri-
tas eſt/ nō vmbra. nō figura ſic̄ lex moſayca. ſ꞉ res ipſa
ꝓmiſſa. ¶ Pro qua veritate legis ꝓpħa multa ꝑferēs
ait. Tribulacō ⁊ anguſtia inuenerūt me) nō tn̄ fugi-
entē ſ꞉ paratū ad om̄ia ſuſtinenda et quantūcunq꞉ ſeui-
ant inimici tn̄ (mādata tua meditacō mea ē) nulla enim
tribulacō me a lege tua diuellere potuit.
¶ Jdeo teſtimonia tua meditacō mea ſūt q̄. Equitas
teſtimonia tua) quia ſp iuſta ſūt/ michil iniquum/ michil
inhoneſtum p̄cipiētia (et in eternum) regnum ducentia

(et intellectũ da michi) eoꝝ ut ꝑ eoꝝ intelligẽtia (vitã poſſim capere ſempiternã) ¶ Quia vero tribulacõ ⁊ an-guſtia inuenerũt me. Clamaui in toto corde meo) qꝛ vndiqꝫ ſũt hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles (exaudi me do mine) q̃ potẽs es (iuſtificacões tuas requirã) ut faciã. Clamaui) inſup (ad te) toto cordis affectu (ſaluum me fac) hoc genere ſaluacõis (ut cuſtodiam mandata tua) q̃bꝫ vita patur eterna. ¶ Ex magno orãdi affcũ. Preueni horã oportunã) in q̃ ſolet fieri oracõ / ꝑ occu-paui faciẽ tuam ut letus ⁊ vigilãs tibi occurrerẽ (et cla maui) ꝓfundo cordiſ clamore (qꝛ in ꝓmiſſiõibꝫ tuiſ ſup ſperaui) ſp creſcẽs in ſpe qꝛ facies: ¶ Et etiã. Preue-nerũt oculi mei mane ad laudãdũ te) ad modũ ſtrenui operarij q̃ ãte lucẽ ſurgit ad opãdũ (et ut meditarer e-loq̃a tua) ad intelligẽdũ ⁊ faciẽdũ ea qꝛ ſuauia ſũt ⁊ in-flãmatiua tui amoris. ¶ Quia clamaui inſtãt̃ ⁊ ꝑuenĩ vi gilãter / ꝑcor dñe. Vocẽ meã exaudi ſcd̃m miſc̃diaꝫ tuã) nõ aliquo meritoꝝ meoꝝ reſpectu (et ſcd̃m iudici um tuũ) nõ quo in futuro iudicabis ſꝫ quo ſupplicibꝫ par cis ⁊ ſe clamãtes abſoluis (viuifica me) mortuum lege peccati. ¶ Et opus ẽ ut iuſtifices qꝛ perſequẽtes me ver bis ⁊ factis. Appropinquauerũt) et alligauerũt (ſe ini q̃tati ex qua ꝑſequãt̃ me) et ad quã nitũtur me trahere (a lege aũt tua) q̃ ꝓhibet ꝑſeq̃ innocẽtes (lõge facti ſũt Licet aũt inimici appropinq̃uerũt ſꝫ tñ nõ nocuerũt qꝛ. Prope es tu dñe) ſanctis tuis ut eos adiuues et ini micos repellas (et omẽs vie tue veritas) qꝛ ſiue me per-mittas affligi ſiue me ab illa liberes totũ iuſte facis. Et hoc vere ſcio qm̃. Ab initio) quo racõis uſũ habere cepi hoc (ↄgnoui de ṽbis tuis qꝛ immutabilit̃ vera ſũt) Tu dñe prope es. Vide ergo humilitatem meam)

qua tibi humilior (et eripe me quia legem tuam non sum oblitus) qua dixisti qui se humiliat exaltabitur.
¶ Humilitatem dico vide et eripe/et etiam Judica) .i. discerne (causam meam) quam contra dyabolum qui genus humanum tenet captiuum ago (et redime me) sanguine tuo ab eius captiuitate (viuifica me) .s. vita eterna (propter eloquium tuum) quo dixisti qui credit in me non morietur in eternum.
Viuifica me oro domine quia. Longe a peccatoribus) perfidis iudeis (salus) nostra xpus/et hoc (quia iustificationes tuas non exquisierunt) ut intelligerent eum in eis figuratum.
Et si a peccatoribus longe sit salus tamen nemo desperet quoniam.
Misericordie tue multe domine) certe multe palam enim apparuisti non querentibus. vocasti refugientes. congregasti ignaros/te pro omnibus obtulisti (secundum iudicium tuum) quo peccatis consitentibus (viuifica me) ¶ ideo confido a te exaudiri quia.
Multi sunt qui persequuntur me) fugando de loco ad locum (et tribulant me) affligendo ut a lege tua me retorquere valerent (ego tamen a preceptis tuis non declinaui) sed fortius adhesi. quod persecutionis martirum tempore adimpletum videmus.
A testimonijs non tantum non declinaui sed de decliatoribus dolui.
Vidi enim preuaricantes) a lege tua et pre dolore (deficiebam) zelo caritatis/preuaricantes autem sunt (quia eloquia tua) dulcia tam vtilia (non custodierunt) ¶ Domine tu verax es et misericors/ego vero constans et zelator legis tue et ideo precor.
Vide quoniam mandata tua dilexi) zelans pro eis in me et in alijs et ideo in premium postulo (viuifica me) per gratiam tuam illam in me augmentando/et hoc (in misericordia tua) quia merita mea non sufficiunt. ¶ Quod utique facies quia hoc dixisti in scripturis tuis que. Vere sunt. a principio) enim quo locutus es (omnia verba procedunt a veritate increata) que ineffabilis est secundum quam iudicandum est de omni veritate

creata et ideo in eternū ſūt ſtabilia et firma(oia iudicia
iuſticie tue) ¶ Vox eccleſie ſiue cuiuſlibet iuſti/dixi in
miſcdia tua viuifica me et neceſſe ē q. Principes)hu
ius mūdi rectores(pſecuti ſūt me)iniurijs ↄtumelijs et
moleſtijs affligēdo(ſine ulla cauſa)ego tn̄ fortis in paſ
ſione q (a vbis tuis)q̄b dixiſti q̄ negauerit me coraȝ
hoib/ego negabo eum coraȝ pr̄e meo(formidauit cor
meū) ¶ Et hoc facies. Letabor ſup eloq̄a tua)q̄b
locutus es/cū vos pſeqn̄t ꝓpter iuſticiā gaudete ꝛ ex=
ultate qm̄ merces vr̄a multa ē in celo/letabor dico ſic(q̄
inuenit ſpolia) vr̄a victis hoſtib. ¶ Letabor dico etiā
in hoc q. Iniq̄tatē odio habui ꝛ abominatus ſū)tan=
q̄ q̄d vile ꝛ dānabile(legem aūt dilexi)tāq̄ quid ho=
neſtū et vtile et delectabile iugiter meditādo.
In cuius ſignū. Septies)·i·ſp toto tp̄e vite mee q̄ per
ſeptē dies voluet/vel ſepties·i·horis ↄſtitutis ut moris
eſt religioſis(et hoc cōfitēdo omnia iudicia tua)recta
eſſe/et iuſta licȝ nobis incomphēſibilia. ¶ Dilexi legē tuā
merito qm̄. Pax multa)interius in mēte(diligētib
legem tuā)q̄ eni amat deū pacē cū fratrib neceſſe ē q
habeat(et nō ē illis ſcādalū)q nulli ſūt occaſio ruine.
Pacē habui et etiā. Exſpectabā xp̄m tuum)in lege
michi ꝓphetiſqȝ ꝓmiſſum· ſȝ ne fruſtra exſpectarē(man=
data tua)q̄ in dei ꝛ ꝓximi ↄſiſtūt dilectōne(dilexi)ꝑ q̄
ſalus et pax acq̄rit. ¶ Nō aūt tm̄ mādata dilexi ſȝ etiā:
Cuſtodiuit aia mea teſtimōia tua)q̄ in lege ꝛ ꝓphetiſ
mandata fuerūt(et dilexi ea vehemēter)ut paratus ſim ꝓ
te animam ponere. ¶ Non autē dilexi tm̄· ſȝ Seruaui
mandata tua)tanq̄ rem cariſſimā(et teſtimōia tua)·i·
illa q̄ ptinēt ad cultū latrie q̄ ſūt q̄dā iuſtificacōes diui=
nitatis q̄ tu melius noſti(q omnes cogitacōnes mee

deſideria et opera ſūt ante cōſpectum tuum manifeſta) Quia dilexi et ſuaui mādata ideo o dñe. Appropiquet deprecacō mea uſq; ad thronū miſeracōis tue) nec orationem meā a te repellas/ hoc deprecor (da michi intellectū) quo ſapiā et intelligā nō ſcdm ſciētias mūdanas (ſ; iuxta eloqū tuū) ne p hūanā prudētiā euaneſcā ¶ Nō ſolū appropinquet deprecacō mea. ſ; Intret poſtulatio mea uſq; ad cōſpectū tuū) ut exaudias eā/ hoc peto (eripe me) a malis imminētib; (ſcdm pmiſſionē qua pmiſiſti tribulatis auxiliū et liberacōe;) q̄ue enī ē tādiu luctari hic cōtra carnē mūdū et dyabolū. ¶ Da michi intellectū et tūc. Eructabūt labia mea ymnū) laudē et honorē glorioſi nois tui et hoc faciā (cū docueris me iuſtificacōnes tuas) qr aliter labia nō exultabūt niſi ipe doceas. Quod ſi ita feceris nō ſolū labia mea exultabūt. ſed Pronūciabit lingua mea) aliis pdicādo (eloqū tuū) et iuſtū eſt (qr omia mādata tua eqtas) nichil enī ē aliud in eloquiis tuis niſi pax/ niſi equitas/ niſi vita.
¶ Da intellectū et cū hoc. Fiat manus tua) .i. adiutoriū tuū ſup me (ut ſalues me) ab inimicoꝝ incurſu qd hac fiducia peto (qm̄ mādata tua elegi) p omib; honoribus diuitiis huius ſeculi ad faciēdū et aliis pnūciādū quia hoībus ſūt ad ſalutē. ¶ Ideo manus tua ſaluet me qm̄ Cōcupiui) ſūmo deſiderio (ſaluacōnē eternā) quā nō niſi a te ſolo habere poſſum (et ideo lex tua) q̄ ad eā diſponit et dirigit iugis (meditacō mea ē) ita ut inde non auertar aliq̄ cura ſeculi. ¶ Fiat manus tua ut ſaluet me et ſic in futuro. Viuet aīa mea) diūcta tibi qui es fons vite/ vita glorie/ vera vita et ī illa vita (laudabit te) laude pfecta (et iudicia tua) q̄b; iudicabis ī futuro bonos et malos ſinglis reddēs iuxta opa ſua (adiuuabūt me)

Da michi verā vitā ad quā p me nō poſſuȝ puenire quin pmmo. Erraui) ꝛ piculoſe(ſicut ouis q̄ perijt)in p̄ini parentis trāſgreſſiōe in quo om̄es peccauerūt(require ſeruum tuū)cētesimā ouē. ſcapuliſq; poſitā reporta ad paſcua vite/ et dignus ſū ut q̄ras(q2 mādata tua nō ſū oblitus)ſic eni deus negligētes ſe negligit ita q̄ requirētes ſe requirit.

¶ Pſalmus. Cxix. in quo iuſtus petit liberari de malis huius ſeculi.

¶ Vox iuſti.

Cum tribularer ſuggeſtiōib9 demonū. linguis aduſantiū ꝛ iniurijs pſeq̄ntiū(clamaui)in ore feruēter(ad dn̄m ꝛ exaudiuit me)liberādo miſericorditer. ¶ Clamaui et inter alia hoc potiſſime. Dn̄e libera aīaȝ meā a labijs iniq̄s)a iudeis q̄ xp̄m dn̄m nō ſolū nō credūt ſ; etiā immūdis labijs blaſphemare nō metuūt(et a lingua doloſa)ab hereticoꝝ doctrinā q̄ nos a recta fidei linea exturbaē nitūt. Juſtus aūt heſitans et remediū q̄rens ait. Quid)aīa mea(dabitur tibi/ aut quid apponetur tibi)auxilij vel cōſilij vel remedij quo te munias ꝯtra(linguam doloſam) que iniqua ſuadet/ pfecto difficile erit inuenire.

¶ Cui interrogacōi rn̄detur/ Cōtra linguā doloſam tāq̄ arma dabūt. Sagitte potētis dei acute).i. v̄ba dei q̄bus ſāgittatur cor ad amorē dei cū exēplis ſanctoꝝ patrū q̄ velut(carbones inceſi)alios ignē caritatis incēdūt et vaſtāt in ſibi pximis carnales affectiōes ꝛ ſecularem amorē. ¶ Clamaui orando in tribulacōne et etiā ſuſpirando dixi. Heu).i. gemitus magnus ē michi(q2 incolatus meus)in hijs miſerijs(plōgatus ē)pegrinatio mea et exiliū a vera patria in longū nimis pducitur

quiã et ſi breue ſit tpus tñ deſiderio nimio eſſendi cum xpo lõgũ videt᷑. Ideo etiã heu ẽ michi qꝛ (habitaui cum habitãtibꝫ cedar) .i. cũ malis ⁊ inq̃etis peccoꝝ tenebriſ inuolutis / inter quos ꝯuſans (multũ ĝuata ẽ aĩa mea) Fuit incolatus meus ĝuis michi qꝛ. Cũ hijs q̃ oderãt pacẽ erã pacificus) nõ iratus. nõ turbulẽtus. cupiens cũ om̄ibꝫ ſi fieri poteſt pacẽ habere / ſꝫ (cũ loquebar eis) verbum veritatis ꝓhibẽs eos a malis illi mali obſtinati non ſolũ nõ audiebãt ſꝫ multis tribulacõibꝫ (impugnabant ſine aliqua iuſta cauſa)

¶ Pſalmus. Cxx. in quo monet fideles recurrẽ ad ſanctos ut ꝑ eoꝝ interceſſionẽ diuinũ auxiliũ acq̃rãt.

¶ Propheta in pſona cuiuſlibet iuſti.

Leuaui oculos interiores in ſanctos angelos ⁊ alios ſanctos aſſiſtentes pñtie dei qui (montes) dicũtur qꝛ alti digtãte / firmati eternitate / inflãmati caritate ⁊ ſolis iuſticie lucẽ illũiati (a q̃bꝫ) coꝝ interueniẽtibꝫ meritis ⁊ oracõibus (veniet auxiliũ michi) ¶ Quia vero auxilia pſtita ꝑ ſanctos ſicut ꝑ miniſtros p̃mo et ſũt a deo ſine quo nullus ſanctoꝝ quicq̃ p̃t auxilij cõferre ait. Auxiliũ meũ a dño / q̃ fecit celũ ⁊ terrã) omnẽ creaturã ſupmã ⁊ infimã. Iuſtus aũt letus ⁊ ſecurus de auxilio dei aĩe ſue loquẽs ait. ¶ Ne timeas o aĩa mea qꝛ ille q̃ cuſtodit te .ſ. deus. Non dabit affectum tuum in cõmotionem) ut cadat in peccatum (nec dormitabit) id eſt non pmittet te tepeſcere in fide eius (qui cuſtodit te) Ecce) patens eſt qꝛ (non dormitabit neqꝫ dormiet qui cuſtodit iſrahel) qꝛ ſine ulla intermiſſione a deo cuſtoditur qui eũ ſpiritualium oculoꝝ intentione proſpexit.

Sicut petij a dño ut nõ det in cõmocõeꝫ pedẽ tuũ ita erit q. Dñs cuſtodit te)in bono/ipe q̄ fecit celũ et terram (dñs ꝓtectio tua ſup manũ dexterã tuã).i.proteget ne opus tuũ dextrũ ſcꝫ bonũ pars impediat inimica.

Si te ꝓtexerit. ¶Nec ꝓſperitatis fulgor te uret elacõe nec defectus terrenoꝝ uret te)ut depſſiõe aduerſitatiſ ſuccũbas ſiue frãgaris. ¶Et hoc ideo q. Dñs cuſtodit te ab omĩ malo)ab omĩbꝫ miſerijs inimica/et utinam (cuſtodiat ſemp animã tuã dñs)ne ei ps dñctur ptãtiſ aduerſe. Cuſtodiat aĩam tuã dñs)ſic ꝑfecte ut cuſtodiat introitum tuum)in ſanctorum congregationeꝫ ut ſana fide intres et humilis(et exitum tuum)ut cũ a corpore receſſeris(otinue et omĩ tpe)ſua cuſtodia ꝓtegat te ne in chaos inferni precipiteris.

¶Pſalmus.Cxxi.in q̄ monet ad deſideriũ celeſtis prĩe.

¶Propheta.

Letatus ſum in hiiſ que dicta ſunt michi)a ſpiritu ſancto intus in me ꝑ ſpiracõneꝫ loquẽte et ab alijs ꝓphetis et doctoribꝫ in ſcr̃pturis ſuis loquentibꝫ videlicꝫ q(in domũ dñi)id ẽ in celeſtem iheruſalem(ibimus)et peruenimus ego et alij michi conſimiles ut ciues efficiamur ſanctorum ⁊ domeſtici dei.

Vir iuſtus in hijs que dicta ſunt ſibi letus inde quaſi iam eſſet ibi ait/o Iheruſalem)celeſtis(ſtantes erãt) iam ſpe(in penetrabilibꝫ tuis affectus nr̃i)nõ labentes nõ omoti ſed ſtantes immobiliter quia omnia ibi ſtant nichil tranſit nichil ibi cadit.

¶In atrijs tuis iheruſalem.nõ terreſtris iheruſalẽ que ꝓphetas occidit ſed Iheruſalem que in celis edificatur

ut ciuitas) nõ ſaxoꝝ molibꝫ ſꝫ viuis ex lapidibꝫ q̄ vir-
tutū ſoliditate ↄſurgit et ſanctoꝝ ſocietate nūq̄ diſſol
uēda extruitur(q̄ edificatur ad ſilitudinē ciuitatis) qꝛ in
ea ē ciuiū vnitas maxia/ vñ ſeq̄tur(cuius ciuitatis pti-
patio ē in idipm) ſic ē eni vnū ē ſūmū bonū qđ ab oībꝫ
diligit᷑ ⁊ pticipat᷑/ita vnus aīmus · idē affectus oībꝫ
ineſt. ¶ Bñ dico qꝛ nos ibimꝰ in domū dñi qꝛ. Illuc)
ſcꝫ ad illā celeſtē ihrl'm(aſcēdert tribꝫ) nō queciiqꝫ
ſꝫ(tribꝫ dñi) q̄ ↄgnoſcētes dñm ſeq̄ nō diſtulerūt/tribuſ
dñi ſūt q̄ p bona opa(teſtātur qꝛ ſūt vere iſrl'.) .i. vidētes
deū p fidē p dilectōnē opantē/aſcēderūt q̄dē ad(laudā
dū nomē dñi) ¶ Vere ibimus. Quia illic) .ſ. in domo
illa celeſti(ſederūt apli) ſancti m q̄bꝫ deus ſedet ⁊ q̄eſcit/
ſederūt dico(in iudicō) futuro cum xp̄o iudicātes(ſup
domum dauid) id ē ſuper familiam xp̄i.

¶ Propterea ad oēs loq̄ns ait. O vos oēs q̄ cupitis
peruenire in celeſtē ciuitatē. Inquirite q̄ ad pacē ↄſe
quendā pertineāt ipius ciuitatis et exeq̄mini ea) ut per
dilectionē pacis fructū ↄſequamini eterne felicitatis
(et abūdātia pacis diligētibꝫ te) qꝛ qui relictis caducis
te deū ſup oīa diligit abūdātia bonoꝝ celeſtiū pfruet᷑
Et ideo ꝓpheta orat dicēs o dñe Fiat ergo pax in vir
tute tua) ut nos vinculis caritatis aſtringas/fiat etiaꝫ
celeſtiū bonoꝝ(abūdātia in hijs q̄ ſupereminētes tā-
quā turres) fortiſſime hanc ciuitatē et virtutē muniunt
et proceritate decorant ut fluant alijs.

Dico fiat pax et ego iā. Loquebar) iā p̄dicabā alijs
(pacē de te) o ihruſalem id ē p̄dicabam pacē in te abū-
dare et qꝛ ad tuam tranquillitatē hic viuentes ſine vera
pace nō poſſent peruenire/et hoc loquebar alijs ꝓpter
(fratres meos, et ꝓximos meos) ut ipi viculis caritatiſ

aſtricti ad ɔſumacōnē huius edificij ſe pfcōs exhibeāt Nō ſolū pdicaui pacē tuā o iherusalē ſʒ ¶Propter te q̄ es domus dei q̄ſiui et attraxi pdicādo v̄bū ſalutis multos ciues ad te ut electoꝝ numerus citius ɔpleretur.

¶ Pſalmus. Cxxij. in quo monet ad aſcēſū v̄tutū. Propheta in perſona viri iuſti.

Ad te leuaui oculos meos cordis et corporis (q̄ habitas in celis) vn̄ credimus venire nr̄m p̄ſidiū Et oñdēſ quō leuauit ait. Ecce ſicͭ oculi ſuoꝝ) auxilio indigētiū (in manib₉ dn̄oꝝ) ut aliqd̄ bn̄ficiū ab ipis recipiāt. vel ſi puniūtur liberētur. ¶Itē. Sicut ācille ſimiliter in manib₉ dn̄e) reſpiciūt (ita oculi nr̄i) nūq̄ a cōtēplacōe eius deſcēdēt (quouſq₃ miſereatur nr̄i) a tribulatiōib₉ liberādo. vel q̄cunq₃ bn̄ficia largiendo.

¶Et ideo. Miſerere nr̄i dn̄e) q₂ corpus nr̄m paſſiōib₉ laborat (miſerere nr̄i) q₂ animus nr̄ opprobrijs affligitur/ nec̄e ē ut miſerearis q₂ abūdāt paſſiōes in quib₉ (deſpecti ſumus et deriſi a malis) deridētur eni fideles ab hēticis/ paupes a diuitib₉/ huīles a ſupbis. ¶Ideo etiā miſerere q₂ nō tm̄ corpus ſʒ. Anima repleta ē amaritudīe multū) ut nulla ps eius ſit immunis (ſumus eni opprobriū abūdātib₉). i. diuitib₉ huius ſcl̄i qui deridēt paupes (et deſpectō ſupbis) q̄ deſpiciūt humiles.

¶ Pſalmus. Cxxiij. in quo monet omne bonum noſtrum deo eſſe aſſcribēdum.

¶Iuſti ɔgnoſcētes a ſolo deo liberari a malis huius ſeculi dicunt.

Dicat nūc iſrahel populus dñi gratias agens (niſi qꝛ dñs e=
rat in nobis) p ſpēale auxiliū nullatenus euaſiſſemus.
Niſi qꝛ dñs erat in nobis. Cū inſurgerēt carnales ho
mines pſeqndo nos/forte viuos degluti ſſent nos.
Itē niſi qꝛ dñs erat in nob. Cū exardeſcēt furor eoꝝ
in nos/fere inūdacō tribulacōnū abſorbuiſſꝫ nos)
Quia dñs erat in nob. Anima nrā pertranſiuit) illeſa
(torrentē) pſecucōis. Dices tu aliquis qꝛ etiā ſi dñs non
fuiſſet in nobis (anima nrā ptranſiſſꝫ) impetū tēptacōnū
aut furias demonū aut impiorum hominū perſecutiones
humana virtute intolerabiles. certe non.
Imo qꝛ trāſiui auxilīnate deo/ſit Bñdictus dñs/qui
nō dedit nos in venacōe dentibꝰ crudelitatis eorum.
Et qꝛ ſua grā. Anima nrā ſic paſſer) qñqꝫ eripitur de
laqo (erepta ē de laqo venātiū) ſpirituū malignoꝝ qui
ad venādū aīas laqos extēdūt in ɔcupiſcētijs ſeculi et
dulcedīe pñtis vite. ¶ Et nō tm̄ aīa erepta ē ſed.
Laqus ɔtritus ē) p diuīm qꝛ pſecucōes ſanctoꝝ ad
nichilū redacte ſūt/cū capere nequīt quos decipe tem
ptabāt (et nos liberati ſumus) ¶ Qui gaudētes et exul
tantes ɔfitemur qꝛ. Adiutoriū nrm̄ in v̄tute dei eſt.

¶ Pſalmus. Cxxiiij. in quo monet ɔfidere in ſolo deo.
Quā aūt bonū ſit cōfidere in dño patet quoniam.

Qui cōfidūt in domino toto corde habitantes
fide caritate formata ihruſalē ſpūalē. ſ. eccīaꝫ (nō ɔmo
uebitur) a bono ꝓpoſito ſiue a xp̄o (ſicut nec mons ſyon)
id eſt xp̄us in quo fundata eſt ipſa eccleſia.

Confidens in dño nõ ɔmouebitᷣ qꝛ. Montes) .i. angeli ꝓphe apli q̄ in modũ ꝑceritatis mõtance ſupeminent cũctis in ſanctitate ſũt (in circuitu eius) quaſi murus et (dñs in circuitu ꝑpli ſui) ut munimẽ et alta defenſio (ex hoc nũc ⁊ uſqꝫ in ſclm) ſic ipe dignatuſ ẽ polliceri dicens / ego vobiſcũ ſũ uſqꝫ ad ɔſũmacõnem ſeculi.

Vere non ɔmouebũtur ɔfidẽtes in dño. Quĩ nõ relinquet dñs ꝑtãtem peccoꝝ ſup iuſtos) electos ſuos (ne forte iuſti) in longa tribulacõne deſperãtes cõuertãtur ad malũ et (extẽdãt ad iniquitatẽ manus ſuas)

Et qꝛ boni firmi merẽtur ꝑmiari ait. Benefac domine bonis) opere (et rectis corde) benefac dico. defende cõforta. exalta. corona et glorifica eos.

Et qꝛ mali merẽtur etiã punire ait. Declinãtes aũt a iuſſis dei (adducet dñs in obligacões) pene eterne (cũ demonibꝫ obſtinatis in iniq̄tate) tũc tãdẽ erit (pax super iſrahel) diſcordiarũ omniũ principibꝫ ɔfuſis.

¶ Pſalmus. Cxxv. in quo mõet ad gaudiũ ꝓ liberacõe Propheta in perſona redemptorum.

Cũ cõuerterit dñſ univerſum mundum) ſub dyaboli ꝑtãte captiuũ (facti ſumus vere ɔſolati) ¶ Vnde ſeq̄tur. Tũc) cũ dñs conuerteret (repletũ ẽ gaudio os nrm) ꝑdicando pacẽ mũdo. ꝑdicando ſalutẽ (et lingua nrã exultacõne) non eni ſufficimus tantas explicare laudes ꝓ gratia qua ſaluamur.

Tũc) poſt ɔũſionẽ multoꝝ (inter gẽtes) aliq̄ nondũ ɔũſi admirãtes de tãta multitudie ɔũſoꝝ ⁊ tãta maieſtate miraculoꝝ q̄ fiet ꝑ ſanctos ɔgaudẽdo dicent.

(magnificauit dn̄s facere cum eis) ſcꝫ fidelibus.

¶ Quod ſancti ↄfirmātes dicūt et vere. Magnificauit dn̄s facere nobiſcū) nos nob̄ malefecimus qui ſub pcc̄o nos vēdidimus ꝫ redēptoꝛ nos liberās nobis benefecit (vn̄ facti ſumus letātes) q̄ prius eramus captiui.

¶ Et qꝛ magnificaſti facē nobiſcū ideo. Conuertere dn̄e captiuitatē nr̄am) qua captiui ſub dyabolo tenemur (ſic̄ toꝛrens in auſtro) ut ſic̄ toꝛrēs q̄ ē ligatus frigoꝛe hiemis flāte auſtrali vēto ſoluitur et currit ita flante ſpiritu ſancto ſoluti a pcc̄is curramus in patriā celeſtem.

¶ In quo curſu licꝫ laboꝛ ſit ꝫ nō ideo deſiſtendū quia. Qui ſeminat in lacrimis) in hac valle ploꝛacōis (in exultacōe metet) fructū eterne beatitudinis quē colligent ex operibꝫ bonis que ſeminant.

¶ Iſti tales ꝑficiētes ꝑficiebant. Euntes) de virtute in virtutē (flebant) ſup calamitate huius vite (mittētes) quaſi ante ſe premittentes in illo ſeculo futuro (ſemina ſua) opera ſua bona.

¶ Predicti. Euntes ibāt et flebāt) ꝫ poſtea (venientes autem veniēt) ad iudicium quod erit cōmune omnium. Venient dico (cū exultacōne ꝑferētes dn̄o bona opera ſua) vnde remuneracōnem recipiunt.

¶ Pſalmus. Cxxvi. in quo monet ne aliquis bonū q̄ď in ſe cernit ꝓprijs viribꝫ aſſcribat.

¶ Propheta in bonis opibꝫ letati ſumus totū tn̄ attribuēdū eſt deo quia.

Niſi dn̄s edificauerit domū

quamcūqꝫ ſpiritualē .ſ. eccleſiā ſiue animā aliquā ut deſit habitacō (in uanū laboꝛauerūt qui ad eā edificādam

predicando aut ſacramēta miniſtrando laborāt· nō eni
q̄ plātat aut q̄ rigat ē aliq̄d ſ; q̄ dat incrementū deus.
Sicut p ſe nō p̄t aliq̄s edificare/ ſic. ¶ Niſi dñs cuſto=
dierit ciuitatē) edificatā ſcꝫ ip̄aꝫ eccłiam q̄ de multis eſt
collecta et bñ munita v̄tutibꝫ (fruſtra vigilat qui cuſt
dit eam) vanus eſt omnis labor· vana omnis cuſtodia
niſi dominus operetur.

¶ Et ↄuerſus ad miniſtros ait. Vanum eſt) ergo (vo
bis) o miniſtri (ante lucē ſurgere) q̄ xp̄us ē qꝛ qui ſur=
git ante lucē nocturnas tenebras palpat (vos autem
poſtq̄ exſpectaueritis in hūilitate ſurgite) ·i· ſurgetis
ad p̄ticipacōnem diuine glorie/ hūiliantibꝫ eni ſe debe=
tur aſcenſus et exaltacō/ vos inquam ſurgetis (qui mā=
ducatis panem penitentie) in hoc ſeculo.
Sed qñ erit hoc factū. Cum dederit dñs dilectis ſu
is ſomnū) mortis t̄palis et cū dederit (tūc apparebit qui
ſūt hereditas/ dñi apparebit q̄ ſūt filij) quorū (merces)
erit xp̄us (fructus) bñdictus (ventris) virginalis.
Et vñ facta eſt hec hereditas quia.
Sicut ſagitte in manu potētis) et fortis hoīs ad feriē=
dum (ita) apoſtoli (filij) ꝯplexatū qui dicūtur (excuſſi)
qꝛ clauſa et coopta ſacramēta q̄ cōtinebāt/ deus excuſſit
illa et manifeſtauit miſſi ſunt de manu dñi uſqꝫ ad fines
terre q̄ corda hominū diuino amore trāſfigerēt.

¶ Pſalmus · Cxxvij · in quo monet caſte timere deū.

¶ Timete deū qm̄.

Beati omnes cuiuſcūqꝫ ↄdicōis ſint (qui timēt dñm) timore filiali· cu
iuſmodi ſūt (qui ambulāt in p̄ceptis ſuis) obediendo/
que ſunt vie veniendi ad eternam vitam.

Propheta ouerſus ad ipos timentes deū quaſi ad vnū loqñs ait. Beatus es)ſpe hic(de labore/et bene tibi erit)in futuro de fructu. qꝛ operū tuoꝝ q̄bꝫ deſudaſti ut ad et̄nitatis fructū puenires mercedē a dño recipies. Ceterū ſi timueris deū. Virtus tua)cui in diuiduo a= more copularis(ſicvitis abūdabit bonis opibꝫ)et o= dore fame(in illis qui tibi in xp̄o adherent.

Preterea ſi times deū. ¶ Opera tua bona ex p̄dicta vxore genita ſic nouelle oliuarū)virēt v̄tutibꝫ ꝯ carita tis et pacis oleo vncta(ex omi pte mēte tuā reficiūt. Ecce ſic benedicetur homo qui timet dñm)hijs itaqꝫ locupletam diuitijs.

Cū aūt tot bona ꝑparātur timēti deū o timēs deū ora qꝛ Benedicat tibi dñs)in quē credidiſti venientē ſecundū carnē(ex ſyon et videas bona celeſtis iherusalē)q̄ non trāſeūt,ſꝫ eterna ſūt(omibꝫ diebꝫ vite tue)·i·in eternū. Et retribucōnem operū tuoꝝ capias et videas pacē eternitatis)q̄ omne malū excludit que videntibꝫ deum hic per fidem dabitur in futuro.

¶ Pſalmus·Cxxviij·in quo monet ad tolerantiā exemplo omniū ſanctoꝝ

¶ Eccleſia quaſi reſpōdens querelis infirmorum queru= lantium qꝛ tot mala preferant in preſenti ſeculo ait. O filij nolite admirari et turbari quoniam.

Sepe expugnauerūt ſepe afflictōibus affecerūt me ma trem omniū fideliū a p̄mo tēpore etatis mee vñ in abel expugnata ſum a fratre malo et perdito chayn.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea/ etenim non

potuerunt michi) preualere ut me traherẽt in cõsensũ pecti quia dñs protectio mea ē. ¶ Sed cũ palã nocẽ nõ possent/ nisi sũt occulte nocere. vñ (Supra dorsũ meũ fabricaue runt peccatores) insidias. i. ex ea pte insidias fabricarũt ex qua velut a dorso positi facile videri nõ possent (et longo tempore continuauerunt iniquitatem suam)

Sed hec psecutio non durabit qm. Dominus iustus ad humilitatem reducet colla superborum et ceruicoso rum peccatorum/ confundantur) de iniquitate sua quod erit cum viderint se damnari (et conuertantur retrorsũ) id est inefficaces et impotentes appareant (omẽs qui ex odio sanctam ecclesiam persecuti sunt.

¶Fiant) aridi et sicci ab omni humore gratie et sine fru ctu bonorum operum (sicut fenum tectorum/ quod quia ci to cepit crescere tam cito arescit)

¶De quo) feno. i. de quibus malis (nõ implebit manũ suã) aliquo bono ope ad offerendũ deo ãgelus (qui) in fine mũdi (metet). i. sepabit bonos a malis (et sinũ suũ) non implebit inde ãgelus. i. aliquam bonã operacõnẽ que sit remu neracõne digna quia nullus in talibus fructus operietur que manu vel sinu ab ãgelis portetur (qui) scilicet angelus (ma nipulos). i. iustos (colliget) siue congregabit.

Quia supbis maniter operantibus nulla bñdictio dãda ē ideo illis malis. ¶Nõ dixerũt) sancti (que pteribãt) nos ad celestia (bñdictiõ dñi sup vos) nec etiã dixerũt (bene diximus vobis) ex pte nostra (in nomine dñi) quos nouerant in futuro iudicio iudicandos.

¶ Psalmus. Cxxix. in quo monet ad penitẽtiam. Propheta in persona penitentis/ o

O domine ad quē ē recurſus verus (clamaui ad te) corde feruēti (de ꝓfundis) miſeriarū culpe et pene in qb9 oppreſſus iaceo q̄ dū hic viuo (domine) ad quem ſolū recurro quia ſolus potes liberare clamantes (exaudi vocem meam)
Exaudi dico imo p̄cor q̄ (Miſericordia et clementia que aures tue) dicūt (intendāt in vocē dep̄catōis mee) ut relaxet pecca mea. ¶ Peto ut pecca dimittas q̄. (Si iniq̄tates) .i. pecca q̄ aut cogitacōe aut ſmōe aut certo ope ꝯmittimus (obſeruaueris) ut ſcdm̄ eas iudicare velis (dn̄e quis ſuſtinebit) te iudicē. certe nullus.
¶ Sed hec ē vna ſpes mea. (Quia apud te ꝓpiciacō eſt) qm̄ benignus ⁊ miſericors es ⁊ p̄ſtabilis ſup malicia (⁊ ꝓpter legē tuā) q̄ ꝓmittit penitētib9 miſcdiam (ſuſtinui) patiēter (te) flagellātē ⁊ p̄mia differentē expectās miſericordiam liberantem et iuſticiam retribuentem.
¶ Propheta ꝯuerſus ad auditores etiā ait / utiq̄.
(Suſtinuit aīa mea) ꝯfidenter (in v̄bo eius) quo promittit ⁊ reddit ſuſtinētib9 adiutoriū / imo etiā poſt vitā maz regnū qd verbū dei q̄ nūq̄ fallit ſemp q3 verū eſt ſecure (ſperauit anima mea in domino)
¶ Sic anima mea ſperauit et (Iſrahel) ſcilicet vir iuſtus (ſperet in dn̄o ⁊ hoc a puericia uſq3 ad mortē) aliter enī nō ꝓdeſt ſperare in dn̄o niſi ſperauerit uſq3 ad finem.
Merito ſperandū ē in dn̄o. (Quia apud dn̄m miſcdia) cum ꝓ nobis homo fieri dignatus eſt (et copioſa apud eū redēptio) cum non auro et argento ſed precioſo ſanguine ſuo nos redemit qui ſufficiens eſt ad mille mundorum redemptionem. (Et ip̄e) filius dei qui ſolus ſine peccato eſt et non alius poteſt redimere.

Vnde ipſe qui potēs ē miſericors et copioſus (redimet iſrahel) ꝑplm fidelē (ex omib; iniqtatib; eius)

¶ Pſalmus. Cxxx. in quo monet ad humilitatem:
Propħa docēs quā humilitatē debet hr̄e vir iuſtus ait.

Domine non eſt exaltatum

in tuis (cor meū) ut in meis virib; ꝯfidēs de me quaſi ex me aliqd ſublime ſentiā (nec elati ſūt oculi mei) exteri9 ut aliquod ſignū oſtenderem ſuperbie.
¶ Nec ābulaui in magnis) imo deſpexi oīa q̄ apud homines ſeculi magna videntur/ nō diuitiarū cupiditas nō honoris ābitio in me fuit (nec aliquid ſupra virtutē meā et ſtatū meū attēptaui vnde mirabilis et glorioſus hominibus apparerem. Sed humiliter ſentiebam) de me ipſo/ ſȝ ſi (exaltaui meipm) p ſupbiā iactādo vel gloriādo (ita fiat de me punitio) ſicut ſequitur.
¶ Ita pereā ego Sicut perit puulus incūbens ſup matrem ſuā indigens foueri ſinu matris et ablactetur). i. ſepetur a lacte matris. Speret ꝑplus fidelis et hūilis in dn̄o ſemp ſine fine quouſqȝ ad eternitatē veniat.

¶ Pſalmus. Cxxxi. in quo monet ut nos et alios edificemus domū deo.
¶ Vir pfectus cupiens edificari domū dn̄o in pſona oīm um iuſtorum ait/ O domine pater.

Memento dauid

ſpūalis. i. xp̄i qui de ſemine dauid ſecundum carnem deſcendit/ eius dignitatem et merita reſpiciens

(et omnis manſuetudinis eius) que tāta fuit ut ductꝰ
ad victimam non aperiret os ſuum.
Ad hoc memēto dauid. ¶ Ut impleat qđ firmiter et
ex voto volūtatis ꝓmiſit dn̄o quē coluit iacob) ꝓmiſit
aūt ex voto tū voluit ut aductu ſue incarnacōnis redimeret
genus hūanū. ¶ Juravit dauid nr̄ dn̄o ita dicens.
¶ Nō introibo in tabernaculū celeſtis palacij qđ ē ha-
bitacō mea/nec aſcēdā ſeſſurus ad dexterā patris ubi ē
requies ꝛ finis laborū) ¶ Nō dabo ſomnū) mortis (oculiſ
meis ꝛ palpebris meis dormitacōnem) ¶ Idem.
Et nec requiē tēporibꝫ meis) .i. nō prius aſcēdā cru-
cem morti ꝓximus (donec īparem habitaculū dignum
deo patri in cordibꝫ electorū per fidem)
Ecce nr̄ dauid adimpleuit qđ ꝓmiſit/ꝓmiſit ꝙ non re-
quieſceret donec domus dn̄i eſſet edificata.
¶ Ecce iā audiuimus) p ꝓphas (eam) futurā (in effra-
ta) .i. bethleem in qua natus ē ipſe edificator pn̄cipalis ꝛ
fundator/et ſic audiuimus in iudeis ecc̄iā inchoatā ita
poſtmoduꝫ (inuenimus eā in cāpis ſilue) .i. in gentibꝫ q̄
pus erāt ſilue/diaboli cubicula ubi erāt vepres ydola-
trie ſed nūc cāpi facti ſūt vomere p̄dicacōis arabiles ꝛ
deo fructificantes.
Nos vero audiētes in ꝓphetis ꝙ ecc̄ia edificata ſit.
¶ Introibimus) ꝛ inhabitamus in vnitate fidei in vīcu
lo caritatis vniti in domū quā de effrata vemētē audiuimꝰ
(et adorabimus ubi) audiūtur p̄dicacōnes apoſtoloꝝ
qui quaſi (pedes) ſuſtētantes totū corpus ecc̄ie ſunt.
Et cōuerſus ꝓpheta ad dn̄m ait/o Dn̄e iam expleuiſti
iuramentum tuum/reddidiſti votum inueniſti locū deo
iacob/iam ꝓduxiſti ex ſalutari tuo eccleſiā (ſurge nūc)
a mortuis (in requiē tuam) in patriam celeſtē non ſolū tu

ſed et eccl'ia tua quā ſanctificaſti ſanguine tuo q̄(archa) dicitur q: in ea ē manna·i·ſacramentū eucbariſtie/in ea tabule legis·i·doctrina veritatis/in ea virga aaron·i· ptās ſacerdotalis. ¶ Et te eūte ad prēȝ p̄cor ut·
Sacerdotes tui) ſeruiētes tibi deuote(induātur iuſti=cia) q̄ oīes v̄tutes oplectitur q̄ ſūt ornamēta aīe(et ſancti tui)ipimet ſcȝ ſacerdotes ⁊ eoꝝ ſubditi(exultent) de celeſtib⁹ bonis. ¶ Itē inſup p̄cor te dn̄e pr̄ q·
Propter meritū xp̄i q̄ de ſemie dauid formā ſeruilē ſuſcepit nō auertas penitus a iudeis noticiā xp̄i) quin ali= q̄ñ ondas eis ſaltē ꝓpe nouiſſima tpa ut reliquie iſrahel ſalue fiant. ¶ Propter dauid nec diffido q: Iurauit dn̄s dauid)·i·firmiter ꝓmiſit(veritatē) q: ſic ꝓmiſit ſic opleuit(et nō fruſtrabit̄ eū)·i·nō ē mētitus ei/iurauit di co ita dicēs(de fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuā) id eſt xp̄m iuxta illud āgeli ad mariā/dabit illi deus ſedē da uid pr̄is ſui. ¶ Vox pr̄is ad xp̄m. Filij tui) p te in fi= de ꝓgeniti etiā(ſedebūt in regno eccl'ie) pn̄cipes plati ſi ue iudices tecū(ſi cuſtodierit) corde credēdo et ope implēdo p̄cepta legis ⁊ ꝯplexatū q̄(teſtimōia) ꝓferūt fidei q̄(docebo eos) p te et tuos. ¶ Et nō ſolū ipi filij tui xp̄e ȝ etiā. Filij eoꝝ) ⁊ ſucceſſores eoꝝ(ſedebūt ſup ſedē tuā) in regno eccl'ie(in ſcl'm ſcl'i) q: ſp uſq; ad ɔſum mationē ſcl'i pmanebit p̄latoꝝ ptās ⁊ aūctas in eccl'ia. Et hoc nō meritis eoꝝ ȝ. Qm̄ dn̄s) ſola gr̄a (elegit ſibi ſyon) videlicet eccleſiam ut hic in pn̄ti in habitet in cordibus electorum p fidem.
¶ Itē pater ad filiū ita elegi ſyon ut. Requies mea) in qua requieſco non tm̄ in hac vita ſed(in eternū) nō ideo dicit ſyon eſſe requiē ſuā q: ipe aliquādo laſſatus requi eſcat·ſed quia nos in illo requieſcamus in hac eccleſia

(habitabo quoniam ad hoc elegi eam) ut ibi inhabitē hoc eſt in cordibus electorum.

¶ Viduam eius) .i. aīaȝ deſertā oīmi auxilio mundano niſi ſolius dei (bn̄dicens bn̄dicā) bn̄dictione grē in preſenti et glorioſe in futuro (et paupes eius huīles) corde nichil de ſe preſumentes ſȝ in miſcōia ſola dei ſperantes (ſaturabo panib') id ē bonis ſpiritualibus reficiam.

¶ Sacerdotes) .i. platos ecc̄ie (in duā imitacōe vite ſaluatoris) in quo pfecta ſanctitas fuit ut ex oīni pte luce ant virtutib' ꝛ doctrina (et ſancti eius) ſcȝ fideles baptiſmo ſanctificati iugi exultacōe mētis ꝛ corpis (exultabūt) in futuro ſempiternas ſuſcipiētes coronas glorie. Bn̄ dico exultabūt ſcȝ de xp̄o qm̄ Illuc) id eſt in eccleſia quam ad habitacōnem elegi (extēdā altitudinē regni xp̄i) quod in illis extēditur q̄b' dictū ē. beati paupe res ſpiritu qm̄ ipoꝝ ē regnū celorum/ et etiam ante hoc (paraui lucernam xp̄o meo) ſcȝ iohānem baptiſtā qui predicando ꝛ baptizando viam xp̄o dn̄o p̄parauit.

¶ Inimicos eius) incredulos ꝛ peccatores obſtinatos (induam ꝯfuſione) in futuro iudicio cū audituri ſunt diſcedite a me maledicti (ſup ipſū autē xp̄m efflorebit ſanctificacō mea) quia eius ſanctificatio et gloria que manifeſtabitur in fine ſeculi erit immarceſſibilis.

¶ Pſalmus. Cxxxij. in quo monet ad dilcōnē fratnā. Propheta cōmēdans fraternā caritatem ait.

Ecce quā bonū utile (ꝛ q̄ iocūdū) ꝛ delcābile ē (habitaē fratres in vnū) vnitate caritatis et voluntate concordes quorum eſt vnum cor et vna anima in domino.

Bene dico utile et iocūdū ē habitare in vnū qꝛ ſup fra-
tres habitātes in vnū. Deſcendet dei bndictō ſicvn-
gentū grē ſpūs ſancti) exiſtēs (in capite) xpo (deſcen-
det) in die penthecoſtes (in barbā) .i. in apſos viros p-
fectos pximo xpo adherentes (barbam) dico (aaron)
id eſt xpi quem prefigurauit aaron.

Quod vngētū grē ſpūs deſcēdēs a capite nō ſolū.

Deſcendit) in barbā ſ; etiā (in orā veſtimēti eius) id ē
in omnes fideles et in extremos qui erūt uſq; ad finem
mundi/ fideles enim veſtes dicūtur xpi quia nuditatem
eius fide nr̄a veſtimus et religione honoramus ſic veſti-
menta dn̄m/ ora veſtimēti dicūtur vltimi ſancti q̄ erūt in
eccleſia/ ſicut ros gratie xpi qui (deſcendit) ſuper apo-
ſtolos (in montem ſyon) congregatos.

Ideo aūt bonū et iocundū habitare fratres in vnum.

Quoniam illic) in concordia ſcꝫ habitacōne (promiſit
dominus hic benedictionem) gratie ſue et virtutum mul
tiplicacōnem et in futuro (vitam eternam)

¶ Pſalmus. Cxxxiij. in quo monet ad diligēdū deū.
Bonū et iocūdū ē habitare fratres in vnū/ vos ergo fra
tres q̄ eſtis piter ꝯgregati pficite qđ reſtat vobi ſcꝫ.

Ecce nunc benedicite dn̄o) laudate deū (o vos omnes ſerui eius)

Benedicite dico oēs et vos maiores et perfectiores.

Qui ſtatis in eccleſia domo dn̄i) in penetralibus eius
pſeuerantes parati ſicut ſtrenui ſerui ad ſeruiendū dn̄o
et vos minores et minus pfecti q̄ etiā ſtatis nō in intimis
et penetralibus ſed (in atrijs) id ē in ingreſſu (domus)
dn̄i tanq̄ incipientes et imperfecti.

bñdicite dño et maxime In noctib) adũſitatũ non tm̃ in dieb) pſperitatis (extollite) ſurſũ ad deũ (manus veſtras) cordis et corpis deuote orãdo in (ſancta) .ſ. intencõne/ut intẽtione eternoꝝ opemi (et bñdicite dño) michil boni vobis attribuentes ſed totũ deo.
Propha orãs bñdici ꝑpl'm fidelẽ ait. Benedicat tibi dñs ex ſyon) .i. celeſti iheruſalẽ qui potens ẽ qua ipe ẽ (qui fecit celum et terram)

¶ Pſalmus. Cxxxiiij. in quo monet laudare deũ maxime ꝑpter excellentiã poteſtatis.
¶ Propha inuitãs oĩes fideles ad laudãdũ deũ ait.

Laudate nomẽ domini vita et lingua ipſũ laudabilem extollẽdo qd̃ p fidẽ cognouiſtis eſſe ſuper omne nomẽ (oĩes ſerui dñi) qm̃ michil iuſtius michil dignius vel gratius q̃ ꝙ ſeruus laudet dñm.
Laudate vos maiores. Qui ſtatis in eccia domo domini) ut columne fortes/laudate vos minores (qui ſtatis in ingreſſu domus eius)
¶ Vos tales. Laudate dñm ꝙ bonus dñs) nã bonus in ſe et ex ſe omniũ bonoꝝ fons indeficiens (pſallite nomini eius qm̃ ſuaue) eſt eni nomen dñi iheſu mel in ore/ melos in aure/iubilus in corde.
¶ Pſallite domino/et maxime populus iſrahelliticus hoc facere tenetur. Quoniam ipe dominus elegit iacob) vnde aſſumpta humanitate naſceretur (et iſrahel in poſ ſeſſionẽ ſibi) id eſt in gentem ſuam.
Ideo laudate. Quia ego) ſpũ ꝓphetico illuminatus (cognoui) et etiã noticia ſi dei et experiẽtia (ꝙ ipe deus.

noſter magnus ē dñs) potētia ꝛ ſapiētia (ꝑ omib⁹ diis)
ſcꝫ ſanctis angelis qui dij ꝑ grām digni ſūt vocari.
Et vere ipe deus magnus eſt ſup omib⁹ diis quia.
Omnia quecūqꝫ voluit fecit in celo ꝛ in terra in mari et
in omnib⁹ abiſſis) cauſa enim omnium que facit volun-
tas eius eſt et nulla neceſſitas.
Ipſe dico ē. Educēs vapores humidos ab imo terre)
vel a mari occeano qđ ē terminus terre habitabilis vñ
ut plurimū generātur nubes (et fulgura) inde generata
(ouertit in pluuias) ¶ Ipe etiā ē Qui educit vētos de
locis occultis hoīb⁹ q̄ pcuſſit ꝓmogenita egipti ab ho-
mine uſqꝫ ad pecus. ¶ Ipe ē q̄. Miſit ſigna et ꝓdi-
gia) ꝑ ꝑpli iſrahel liberacōe (in pharaonē ꝛ in omes ſuoſ
eius. ¶ Ipſe eſt. Qui pcuſſit gētes multas) in cōſpe-
ctu filioꝝ iſrahel poſt egreſſum de egipto (et occidit re
ges fortes) ſcꝫ (ſeon. ſ. regē amorreoꝝ ꝛ og regē baſan
et oīa regna canaan) Et dedit terrā eoꝝ hēditatēꝫ
iſrahel ꝑplo ſuo. ¶ Et qꝛ hec oīa feciſti repletū ē os meū
laude et dixi. Dñe nomen tuū). i. fama tua ꝛ laus erit
(in eternū) et bñficioꝝ tuoꝝ memoria erit (in omib⁹ ge
neracōib⁹ ſuccedētib⁹) ¶ Et hoc erit memoriale eius in
eternū. Quia iudicabit dñs ꝑplm ſuū) ſcꝫ iudeos non
credētes iudicō eterne dānacōis q̄ populus ingratus
tot bñficijs extitit (et in ſuis ſuis). ſ. fidelib⁹ (deꝑcabilis
erit) exaudiēdo oracōes eoꝝ. ¶ Propha dūtēs ſe ad
exprobrāda ydola dicit: deus noſter magnus eſt.
Simulacra gētiū ſūt aurū aut argentū) q̄tū ad mate
riam (et opa manuū hoīm) quantū ad formam.
¶ Que ſiīacra vana ſūt ꝛ inutilia qꝛ. Os hñt) figuratiue
(et nō loqnt̄ / oculos hñt). ſ. depictos (et nō videbūt)
Aures habent et nō audient nec ē ſpūs in ore ipoꝝ.)

illa eni mēbra exterioꝛa artifex potuit dare ſꝫ nō ſpm̄ da-
re ſic ſup̄ in pſalmo. In exitu iſrl' ſunt expoſitū. Similes
illis fiāt q̄ faciūt ea) hac .ſ. intēcōe ut colātur ut .ſ. fiant
ita q̄ ad ſilitudinē ydoloꝝ careāt ſenſu diſcrecōnis et
motu bone opacōis (et omēs qui ɔfidūt in eis)
Tales fiāt ydolatre ſꝫ. Vos q̄ eſtis domus iſrl') deū
ſcꝫ vidētes fide foꝛmata (bn̄dicite dn̄m ꝛ vos domus aa-
ron) vos .ſ. collectō ſacerdotū. Domus leui) .ſ. colle-
ctio miſtroꝝ et familia ſub ſacerdotibꝰ ɔſtituta (bn̄di
cite dn̄m) ꝛ vos ꝑpli omēs (q̄ timetis deū bn̄dicite dn̄m)
Bn̄dicite dn̄m ſic ego bn̄dicēs dico. Bn̄dictus deus
dn̄s q̄ venit ex ſyon) homo factus (et q̄ habitat in ihe-
ruſalem) celeſti vbi videbimus eū in eterna pace.

Pſalmus .Cxxxv. in quo monet omēs ad laudē dei.
Propheta inuitat omēs ad ɔfeſſionem diuine laudis
ꝑpter excellētiā diuine bonitatis dicens.

Confitemini domino cōfeſſiōe laudis (qm̄ bonus) a
quo ſic a fonte omē bonū fluit in nos bonos nos faciēſ.
Item ɔfitemini dn̄o (qm̄ in eternum miſcdia eius) qꝛ in
hac vita p miſericoꝛdiā ɔdonat pcc̄a ꝛ ɔfert multa ſpūa
lia bona ꝛ in alia vita remunerat fideles vltra merita.
Confitemini dn̄o) qꝛ ipe creatoꝛ angeloꝝ et alioꝛum
ſanctoꝛū qui ꝑticipacōne diuine gratie dij dicuntur.
Cōfitemini dn̄o qm̄ ipe ē q̄ dn̄atur omībꝰ dn̄is) et pn̄
cipibus huius mūdi in cuius ditione cūctā ſūt poſita et
non ſit qui poſſit reſiſtere voluntati eius.
Confitemini dn̄o qm̄ ipe eſt. Qui ꝑpria virtute facit
mirabilia) non indigens auxilio cuiuſcūqꝫ.

Confitemini dño. Q uia ipſe fecit celos ꝓut in ſua mē te diſpoſuerat) per ſapientiā ſuam non ab alio edoctus nec ſecutus exemplum alterius.
Item ↄfitemini illi. Q ui firmauit terrā iuxta aquas.
Confitemini illi. Q ui fecit luminaria magna) ſcilicet ſolem ut eſſet lux illuminans diem (lunam et ſtellas) ut poſſint illuminare noctem.
Confitemini illi Q ui percuſſit egiptum) multis plagis ꝓpter liberādū ꝑplm iſrahel (cum ꝑmogenitis eorum)
Confitemini illi. Q ui eduxit iſrahel de medio egiptio rum) in oſtenſione ſue inuincabilis potentie et in forti p=cuſſione egiptiorum.
Cōfitemini illi. Q ui diuiſit mare rubrū in diuiſiōes)
E t eduxit iſrahel p mediū eius) ꝑbens ei iter ſiccū.
E t excuſſit) id ē extinxit (pharaonem) regeꝫ egipti (et exercitum eius in mari rubro)
Q ui trāſduxit ꝑplm ſuū) poſt trāſitū maris rubri (p de ſtū)·xl·ānis. Q ui percuſſit) ꝑ filijs iſrl (reges magnos/ et occidit reges fortes) S eon regē amorreorū et og re gem baſan. ¶ Et dedit terrā eoꝶ hēditatē quātū in ſe fuit. H ereditatē) dedit nō cuilibꝫ ſꝫ (iſrl ſeruo ſuo)
Ideo hec oīa nob fecit. Q uia in deiectōe noſtra) in qua eramus deiecti et cōtēpti ſub ſeruitute egiptiorum (memor fuit noſtri) liberādo nos ab ea·vn̄ ſeqtur.
E t redemit nos ab inimicis noſtris)
Confitemini inſuper illi. Q ui dat eſcam omni generē hominum) corporalem qua corpus paſcitur/ſpiritualeꝫ qua anima viuit et nutritur. C onfitemini deo) qui eſt creator (celi) et gubernator atqꝫ ꝑmiſſor.
Sicut iſte hic a laude inchoauit ita ī laude terminās ait.
C onfitemini dño dñoꝶ) qm̄ in eternū miſcdia eius.

¶ Pſalmus. Cxxxvi. in quo docet flere/ tū ꝑ incolatu pn̄tis vite/ tū ꝑ dilacōne celeſtis patrie.

Propħa in pſona iuſtorū ꝑ incolatu pn̄tis miſerie ait:

Super flumina babilonis

ſup bona delectabilia huius ɔfuſibilis mūdi que more fluminū fluūt et refluūt (illic ſedebimus ⁊ flebimus) vidētes miſeriā in qua ſumus et (dum recordaremur celeſtis patrie) q̄ ē vera terra noſtre promiſſionis.

¶ Et qꝛ flētes ſumus inter hoīes malos infructuoſos et difficiles ad trahendū ad rectā fidē q̇ ſūt. In medio babilonie). i. in plenitudie ɔfuſiōis (ſuſpēdimus) ſbtraximus. ſ. (organa nr̄a). i. ſcripturas diuinas utriuſqꝫ teſtamenti et ꝑmiſſa dei annūciare illis tāq̄ ab indignis/ ab hijs eni porcis et canibꝫ ſcripturas auertimus.

¶ Affligimur inſup. Quia) in hoc babilonico mundo/ peccatores miniſtri demonū q̄ vbo ⁊ exēplo (deduxerūt olim nos) in pcīn tēptātes et irridētes (interrogauerunt) cur non cātaremus et deduceremus dies in hoc ſclo in gaudio ſic̄ ipi. Et) ſilr illi (q̄ adduxerīt nos) ad has miſerias ꝑ peccat̄ dicētes irridētes (ymnū cātate nob̄ de cāticis) q̄ cātabatis in eccīa ex quo voſ dicitis hoc eſſe ad laudē dei. ¶ Ita illi dicūt ſꝫ nos rn̄demus. Quō cātabimus cāticū dn̄i) exiſtētes (in terra aliena) vicijs dedita/ voſ nō noſcitiſ. cupē niſi qꝛ fluit in tpe etna meditari ignoratis/ pleni eſtis cupiditatibꝫ malis. ⁊ tlibꝫ nō debemuſ cātare/ nec amicicias cow habē/ ne incipiamus delectai in rebꝫ ſcli. Ceterū nō cātabimus vob̄ qꝛ nō petitis ut audiatis hmōi cātica ſpōſ ſꝫ ut irrideatis ⁊ blaſphemetiſ vn̄ tacebimus. ¶ Vir iuſtus inter mala poſitus ait.

Si oblitus fuero) ac ſi dicat quamuis malis vndiqꝫ affli-
gar et ab impijs opprobria et irriſiões patiar ſi tñ inter
iſta oblitus fuero (tui celeſtis iherusalé) ut illis placé
velim (obliuiſcatur me dextera tua) .i. nulla meoꝝ opm
métio apd deű habeat. Adhereat ligua mea faucib
meis) ut omnino mutus fiá (ſi nó iugit memoria tua verſe
tur in corde meo) ¶ Propha conuſus ad dñm orat ut ho
ſtes puniat quaſi dicét ego ita me habeo ſꝫ o dñe.
Memor eſto) ut punias in futuro iudició maliciá iſto-
rű carnaliű hoím q iuſtis aduſant ſic eſau iacob é pſecu
tus/memor eſto (filioꝝ edom) qđ interptat terrena et
sanguinea .i. hoím q nřm effundűt sangňé et nos in appe
titű terrenoꝝ inducé volűt/ et tűc dico memor eſto (in
die iherusalé) .i. i die iudicij qn apparebit claritas fideliű
Memor eſto pdumeoꝝ filioꝝ edom q dicűt nó verbis ſꝫ
fcís socijs ſuiſ ſiue miniſtris cupiétes totaliter euacuare
omné religioné et ſanctimoniaꝫ de eccia. Exinanite ex
inanite) .i. euacuate euacuate q̄cq̄ d iuſticie q̄cq̄ d ſctita-
tis é in ea confundite confundite eá (uſqꝫ ad fundamětű) fidei
qđ é xp̄s primatis. ¶ Illi ita dicűt ſꝫ. Tu cógregació
maloꝝ filia confuſióis miſera) es i ipa exultacóe et i ipa p
ſűpcóe tua (btűs q retribuet) penă tibi debitá pro malis q
feciſti nob (q beatus tenebit ciueſ tuoſ) dű ſűt puuli ne
vlterius creſcát (et allidet eoſ ad petrá) xp̄m ut omnino
eorum cupiditates dű tené ſűt moriát anq̄ in malicia
obdureſcant.

¶ Pſalmus. Cxxxvij. in quo monet ad laudádű et
exaltádű deű p liberacóe facta p xp̄m.

¶ Propha in pſona viri iuſti p liberacóe facta p xp̄m ait.

Confitebor tibi ɔfeſſiõe laudis et grãrũ
actionis (in toto corde
meo) cũ oĩbꝫ viribꝫ anime mee (qm̃ audiſti v̾ba oris
mei) qꝛ ſcꝫ miſiſti filiũ tuũ incarnari ut nos erueret de po-
teſtate diaboli de qua ad te clamamus aſſidue.
In ɔſpectu ãgeloꝝ tibi) aſſiſtẽtiũ (pſallã tibi) lauda
bo te ſcõs ãgelos imitãdo (adorabo ad tẽpliũ ſanctũ)
celeſtẽ ſcꝫ iheruſalem diuinitatis tue maieſtatem et an-
gelorum ſocius factus (laudabo te)
¶ Laudabo te ſup idẽ Propter miſc̃diaꝫ ꝛ veritatem)
fuit miſc̃dia illius qꝛ nullis nr̃is meritis precedentibus
venire dignatus ẽ ad nos redimẽdos (veritas) autem
dei fuit qꝛ oĩa q̃ pmiſit in lege et ꝓphetis adimpleuit in
euãgelio/ laudabo dico (qm̃ magnificaſti xp̃m tuũ ſup om
ne nomẽ) qđ noiatur in hoc ſeculo et in futuro.
Et qꝛ ita feciſti ergo. In quocũqꝫ tpe inuocauero te
exaudi me) qđ ſi feceris (multiplicabis in aĩa mea vir-
tutẽ) p quã ɔtra mala ingruentia poſſim reſiſtere.
Cõfitebor tibi ꝛ vtinã. Cõfiteãtur tibi omẽs reges ter
re) ɔgnoſcẽtes te deũ et dñm ꝛ ſaluatorẽ omniũ (qꝛ iam
audierũt v̾ba) id ẽ que (ore tuo) p filiũ tuũ obſeruare
p̄cepiſti qꝛ in omnẽ terrã exiuit ſonus eorum.
Confiteantur dico ut ipſi reges poſiti. In vijs) prece-
ptorum tuorum (cantent) id eſt annuncient alijs dicen-
tes quoniam (magna eſt gloria domini)
¶ Et vere magna ẽ gloria dñi. Qm̃ excelſus dñs) ſup
omnes creaturas eminens ꝛ incõprehẽſibilis eſt maie-
ſtatis/ qui licet ita excelſus ſit (humilia) tamẽ corda ho
minum (reſpicit) oculo miſericordie ſue ut exaltet (ꝛ al
ta) id eſt ſuperba corda hominum (a longe cognoſcit)
ut deprimat. a longe dicitur deus ſupbos ɔgnoſcere qꝛ

nō appropīquāt illis p grāz ſꝫ potētia qs tū pfecte videt. Et qꝛ iuſtis cōtingit tribulacō/deus adeſt adiutoꝛ eorum·ideo ꝓpha in pſona viri iuſti ad deū ↄuerſus ait. Si ābulauero in medio tribulacōis)huius ſcli que ſp inſtat ſaltē a diabolo(letificabis me)liberādo me a pſecutoꝛibꝫ meis(et ſup irā inimicoꝝ meoꝛū)q̄ ex ira non ex merito meo fuerīt michi mala(extēdes opacōez tuā)eos foꝛtiter affligēdo ne diutius liceat eis ↄterere me(ꝛ ſaluum me facies)in felicitate eterna. ⁋ Ego nō retribuo inimicis meis/ego nō me defendo/qꝛ nō poſſum nec debeo/ſꝫ vindictā remitto dño. Qui retribuet p me)penā pſecutoꝛibꝫ meis/et vir ipe iuſtus motus pietate pcatur pro inimicis ut eius fiat miſcdia dicēs o Dñe miſcdia tua pmanet in eternū)qꝛ ſp es paratus recipe recurrentes ad ipā3(opa manuū tuarū)·i·ipos hoīes q̄ dicūt̄ ſpeciale opus tuū(ne deſpicias)q̄uis ſint pctōꝛes qꝛ tu eos creaſti.

⁋ Pſalmus·Cxxxviij·in quo monet a deo nō eſſe fugiendū ſꝫ ad eū redeūdū ab irato ad placatū.

Vox mēbroꝝ xpi q̄ ſedēt ↄfitētes pccā ſua ꝛ ſurgūt iuſtificati grā dei/dicit,ergo vir iuſtus/o

Domine probaſti me et cognouiſti me)id

eſt ↄgnoſci me feciſti(tu ↄgnouiſti ſeſſionē meā)·i·qꝛ in hūilitate patientiā habeo et ↄfiteoꝛ pccā mea(et reſurrectōnē meā)·ſ· qꝛ iuſtificatus p grāz reſurgo ꝛ in ſpe vite eterne erigoꝛ. Intellexiſti cogitacōes meas)ab eterno(et ſemitā meā)·i·occultū affectū meū(ꝛ funiculū)·i· iudiciū et diſcretionē quā ego habui inter bonū ꝛ malū (inueſtigaſti)·i·pfecte noſti. Omnes vias meas)omnia opa(p̄uidiſti)anteq̄ eſſem in reruꝫ natura·et ſcis qꝛ

(non eſt ſermo) ſine veritate (in lingua mea)
¶ Vere p̄uidiſti om̄es vias meas q̄ꝛ. Ecce tu dn̄e cognouiſti omnia que ſūt ⁊ erūt et fuerūt) quātumcū q̄ ſint alijs abſcōdita (tu formaſti me) principaliter (⁊ poſuiſti ſuper me manum tuam) conſeruantem me in eſſe.
Quib⁹ oſideratis dn̄e. Mirabilis ē ſcīētia tua. ſuper ꝛ greditꝰ me) nō poſſum ſcire tua ſecreta (eleuata ē ut in ꝓfundū ſapiētie tue (nō poſſim intraē) ¶ Et deliberās a deo nō fugiēdū dic̄. Quo ibo a ſpū tuo q̄ es ſpūs) q̄ vbiq̄ ē / quo plenus ē mūdus (quo a p̄ntia tua fugiā?) hoc eni ē impoſſibile. ¶ Quia. Si aſcēdero in celum tu illic es) p refulgētiā tue glie (ſi deſcēdero ad infernū ades) p exerciciū / tue iuſticie nulla altitudo te altior / nullū profundū te ꝓfundius / occidēs ⁊ oriēs in tua otinētꝰ manu.
Certe fugere nō poſſum q̄ꝛ etiā. Si habere pēnas) quibus poſſem velociſſime volare tanq̄ auicula pennata et (diluculo) q̄n vacua ē ⁊ ſic poſſem puenire (ad extrema maris remotus) ab hoib⁹ nō fugiā a te. Etenim illuc) ſi volarē (manus tua deducet me) q̄ꝛ ſine te trāſire non potero / et me deductū (oportebit q̄ potētia tua teneat) aliter deciderē in nichilū ⁊ ſic nō poſſem effugē p̄ntiā tuā.
Et cū viderē q̄ euadere nō poſſem / fugiēdo cogitaui ſi euadē poſſem latēdo. Et dixi) apd̄ te oſerēdo (forſitā tenebre oculcabūt) .i. abſcōdēt (⁊ ſic nox erit illūiacō mea in delicijs meis) .i. cōſolacō mea. q̄ꝛ libere et audacter fruar om̄ib⁹ delicijs in illis tenebris. Et oñdēs q̄ nichil valuit cogitacō ſua de ſic euadēdo ait.
¶ Nō bn̄ cogitaui. Nam q̄ ſiūt in tenebris nō abſcōdētꝰ a te) q̄ꝛ nichil i eis exiſtēs latꝫ te. vn̄ (eq̄ tibi maīfeſta ſūt que ſiūt in tenebris ſic̄ q̄ ſiūt in plena luce) Quō eque videatur a deo res in tenebris et in luce patet.

Q m poſſediſti renes meos)·i·interiores affectōnes in ptāte tua habēs eas(ſuſcepiſti me)educēdo me tāq̄ tuū(de vtero mr̄is mee)in q̄ tāq̄ in tenebris latebar. Et q2 dn̄e tāte potētie & ſapiētie es q2 te fugere vel latere nō poſſuꝫ ideo nō fugiā ſꝫ (Confitebor tibi)ↄfeſſione laudis & merito(q2 terribiliter)·i·mirabilit'·incōphenſibiliter(magnus es)et ec(opa tua ſūt mirabilia)mirabilia ſūt opa creacōis q2 de nichilo/mirabilia opa recreacōnis q2 de ꝓprio ſangne·mirabilia opa iuſtificacōis q2 ſine merito/mirabilia ſūt opa miraculoꝝ tuorū q2 modo inſolito/mirabilia opa glorificacōis q2 plena ineffabili gaudio(et aīa mea)fide p te illuīata(ↄnabit' valde) q̄ tu potēit(ad cognoſcēdū)opa tua. ¶ Vox eccle.

Anima mea cognoſcet q2. (Nō eſt occultatū os meū a te)id ē infirmitas mea interior(q̄ ē abſcōdita) hoibus tibi nō q̄ omnia noſti ſꝫ tu q̄ pfeciſti ea vides q2 frangi nō pt/occidi eni pnt ſancti ſꝫ flecti neqūt(et ſubſtātia mea ē in inferioribꝫ terre)id eſt in carne fragili ↄſiſto/et tn̄ os non cedit malis. ¶ Vox criſti.

¶ Aliquos in corpore meo feciſti fortes ut oſſa et etiam. (Oculi)miſcōie tue et pietatis viderūt infundēdo radios grē tue(impfectū meū)·i·impfectos meos q2 etiā titubātes reſpicis ut petrū ne periclit(et in libro tuo)·i·me quē dediſti formā iuſticie hoibꝫ(ſcribētur)·i·inſtruētur (oīes)nō modo pfecti ſꝫ impfecti/nō ergo deſperēt(dies)·i·apli(formabūtur)in me a quo pfectōnē grē ſuſcipient/et meo noīabitur nomine(et nemo in eis)formabitur in eſſe gratie nec ab eis nominabitur/vt a petro petrini ſed a xp̄o dicūtur fideles xp̄i. ¶ Vox xp̄i.

Sed tn̄. (Valde honorati ſūt a me amici tui deus)ſcꝫ apli quos ad apl'atū vocaui q̄bꝫ ptātē miraculorū dedi

valde (confortatus ē pn̄cipatus coꝝ) facti enī ſūt princi
pes. duces ⁊ paſtores eccl̄ie / q̄bꝫ dictū ē q̄cūqꝫ ligaueritis
ſup terrā erūt ligata et in celo. ¶ Merito confortaui eos /
qꝛ ego nō alius. Dinumerabo eos) quos in fide genu
erūt et ipi credētes enumerati (multiplicabūtur ſup are
nam) .i. ſup plebē iudaicā q̄ arene dure ſterili ⁊ infructu
oſe cōpatur ⁊ hec mlťiplicacō puenit ex hoc qꝛ (ſurrexi)
a morte (et) licꝫ ſurrectio ꝓpria v̄tute ſit ſignū diuinita-
tis tn̄ (ad huc ſū) occultus pluribꝫ (apd̄ te) qꝛ nō ē ma
nifeſta oībꝫ mea ptās q̄ tādē in iudicō erit oībꝫ co-
gnita. ¶ Sic honorabiles ſūt michi amici tui deus / ita
inimici deteſtabiles / et ideo. Sū occideris deus pecca
tores) morte gehēne dicā ⁊ ego ad eos (viri ſāguinū)
.i. peccōꝝ (declinate a me) qꝛ etiā horreo vos videre / illos
enī q̄s tu viuificas ego viuifico ⁊ illos occido q̄s tu occi-
dis. ¶ Ideo declinate a me viri ſanguinū. Quia dicitis
in cogitacōe vr̄a) deridendo bonos fideles (accipiāt)
iſti p̄dicatores ⁊ plati (ciuitates ſuas) .i. bona eterna q̄ ſi
bi pmittūtur / deriſone loquūtur q̄ pmittūtur dico (in va
nitate) .i. nō in veritate ſua / ecce falſitas opinionis loqn̄-
tiū. ¶ Si oderis deus pccores. Nōne) cōcordās iuſti
cie tue (q̄ te) corrigētē et dānantē (oderāt oderā) certe
ſic ⁊ oībꝫ hoibꝫ deberēt eſſe odioſi (⁊ cōtra inimicos tu-
os reſoluebar) dolore interius. zelo iuſticie cōtra eos ira
tus qꝛ te et nō nomē tuū impugnabāt. Oderā) dico
(pfcō odio) ſic nec ꝓpter vicia oderim hoīes nec ꝓpter
hoīes vicia dilexeri (et inimici fc̄i ſūt m̄) .i. me odio ha-
buerūt. ¶ Et qm̄ timeo q̄d aliq̄d lateat tibi diſplicibile.
Proba me) .i. pbati dn̄e p aliq̄s tēptacōnes (et
fac me ſcire) ea q̄ latēt (in corde meo / et fac me cogno-
ſcere ſemitas meas) facta et cogitata p me.

Et fac me videre ſi aliq̄ culpa in me ē) faciendo aut ɔſentiēdo ꝗ negligēdo q̄ negligēda nō erāt ut p penitē= tiā emūder ab illa culpa (et deduc me ad viam) q̄ ducit ad beatitudīez (eternā)

¶ Pſalmus. Cxxxix. in quo monet ¶ orare deum contra mala ſeculi Propheta in perſona eccleſie vel cuiuſlibet iuſti.

Eripe me dn̄e ab homine malo) nō vno tm̄ ſꝫ a toto gn̄e maloꝝ ꝛ principe ſuo di abolo (ꝛ a viro iniquo eripe me) Qui) mali (cogitaue rūt iniq̄tates in corde) ɔtra me ꝛ (ɔtinue ɔſtituebāt p̄lia ſciſmata ꝛ hereſes ɔtra q̄ pugnarē. ¶ Et oñdēs quibꝫ p̄lijs pſequāt' ecc̄iaꝫ ait. Acuerūt linguas) .i. acutas ꝛ exq̄ſitas ſentētias paueꝛt ſibi vn̄ poſſent trāſfigē cor= da hoīm ſimpliciū audientiū (ſic' ſerpētes) per linguas virus mittētes q̄ꝛ venenoſa ꝛ nociua erant v̄ba eoꝝ ſic morſus ſerpentis / nec mirū ſi v̄ba eoꝝ erant venenata q̄ꝛ (ſub labijs eoꝝ) .i. ſub linguis eoꝝ erat (venenū) id ē odiū ꝛ inuidia ɔtra ecc̄iaꝫ (aſpidū) .i. incurabile q̄ꝛ ab eis nō p̄t extrahi per p̄dicatores dei ſic nec venenum ab aſpide p incātatores. ¶ Qui q̄ꝛ nō ſolū labijs ſꝫ ope= re pſequūtur ait. Dn̄e cuſtodi me de ptāte diaboli) et miniſtroꝝ eius (et ab hoībꝫ iniquis) qui ſūt eius mem bra (eripe me) ut ceſſent mala q̄ michi faciūt. Qui) .ſ. hoīes iniqui (cogitauerūt ſupplātare) .i. retrahē (greſ= ſus meos) a via dei ꝛ ſupbi velut heretici q̄ de ſe p̄ſumūt (latēter parauerūt laq̄um) .i. decepcōeꝫ (michi) ne' perci perē et cauerē. ¶ Perſequūtur aūt ſupbi p̄dicti me latē ter / et eē patēter q̄ꝛ. Funes) .i. pc̄ca ſua ꝓpria q̄ michi ſuadent facere malum (extenderunt in laqueum) ut me

trahe͛rent ad faciēdū ſilia ⁊ q̄ſi pedib⁹ laqueū ita (ſcan=dalū) in quo ceſpitarē p culpā ⁊ caderē in gehennā (iu=xta iter) ut facilius me capē poſſent ſi a rectitudine fidei declinaſſe;. ¶ Vir iuſtus vidēs ſe tot modis inpugnatū ⁊ q̄ nullū aliud remediū erat ſibi niſi clamare ad dn̄m et ideo clamās ait. Dixi dn̄e) in quo ſolo confido (deus meus es tu) cui libenter ſeruio (exaudi vocē dep̄cacōnis mee) ut me liberes a pſecucōne inimicoꝝ meorum.

Bn̄ dixi deus meus es tu qꝛ tu. Domine) vere (dn̄e) es (virtus ſalutis mee) dando michi vires pſeuerandi ut pſeuerādo ſim ſaluus (obūbraſti) p grām (mētē meaʒ) me ꝓtegendo in pugna/ qua luctor foris contra hoſtes et intus contra concupiſcētias et paſſiones meas.

Exaudi me domine etiam in hoc ut. ¶ Non ſinas me ca=dere in deſiderium prauum alicuius peccati) ut locus fiaʒ diabolo (cogitauerunt contra me) inimici mei mala ſʒ tu dn̄e (ne derelinquas me) ſubtrahendo gratiam (ne) de me victo (triumphent et gaudeant)

¶ De malis q̄ ſupuenient inimicis ſuis ait. Caput circui=tus eoꝝ) q̄ mala cogitāt contra me. ſ. diabolus qꝛ ſicut nūq̄ recte incedit ita malos ad rectā viā puenire nō ſinit ſʒ in circuitu ambulāt/ perdet illos (⁊ labor labiorū ſuorum) id ē mendacia ⁊ figmēta q̄ cū labore inueniūt et fingūt (inuoluent eos) morte eterna. vnde ſequitur.

¶ Cadēt ſup eos carbones/ ignis) infernalis (⁊ in mi=ſerijs nō ſubſiſtēt) qꝛ pena infernalis ē inſupportabilis. Illi defendūt pcc̄a ſua labijs mēdacib⁹ ſʒ Vir linguo=ſus) .i. q̄ amat mēdacia nō cauēs quid loq̄tur (nō diri=getur in hac vita) ad bona opa (virū iniuſtū mala capi ent in interitu) ſuo. ¶ Mala dico capiēt iniuſtū in interitu ſuo qꝛ ego p ſpiritū ſanctū. Cognoui) q̄ tn̄ illi mali

non puidet (qz) tādē (faciet dn̄s iudiciū inopis) .i. iu=
ſti q̄ eſurit iuſticiā ⁊ q̄rit ſentētiādo p̱ eōtra malos (et
vindictā pauperū) ſpū. cōfundēdo eoꝝ oppreſſores:
Sic iudicabit p̱ iuſtis ōtra iniuſtos. Verūtamē iu
ſti) qꝛ liberati ſūt ⁊ de inimicis vīdicati nō ſibi attribuent
ſʒ tibi dn̄e vn̄ (cōfitebūtur) laudādo ⁊ exultādo ⁊ grās
agēdo (nomini tuo / et habitabūt) ꝑpetualiter (recti in p̄
ſentia tua) inexplicabili etne viſiōis gaudio pfruētes.

¶ Pſalmus. Cxl. in quo docetur iuſtus in
ſuis afflictionib9 ad dn̄m clamare.

Propheta in pſona iuſti malis circūdati ait.

Domine clamaui ad te

et clamabo (et cū clamauero exaudi me / et intende voci
dep̄cacōnis mee) peticōnem meam adimplendo.
Oratio mea) ſit a te exaudita et accepta tibi (ſic incē=
ſum) qd̄ tibi offerebatur in odorē ſuauitatis (et operacō
mea bona) placeat tibi (ſicut ſacrificiū) qd̄ tibi in veteri
lege offerebatur (in veſpere) quod tibi inter omnia pluſ
placebat in figura ſacrificij quod immolādo ſeipm ad
veſperam tibi obtulit dn̄s noſter iheſus criſtus.
¶ Ecce dn̄e clamabo ⁊ inter alia. Pone dn̄e cuſtodiam
ori meo) ut nō peccē ſtulta ⁊ incōgrua ⁊ ocioſa loqn̄do
ſʒ oīe qd̄ loquar ſit ſanctū et dignū deo (et oſtiū pone
ōtinētie oīb9 ſenſib9) ut muniatur tota mea domus et
non habeat aduerſarius vnde ingrediatur ⁊ dr̄ etur.
Et ſi ōtigat me peccaſſe aliqd̄ loqn̄do nō loqn̄dū / p̄cor.
Non permittas cor meū inclinari in verba malicie) ut
pertinaciter ⁊ ſupbe defendā peccata mea (excuſationib9

falſis) ſicut ſolēt imprudentēs facere q̄ fortune aut ne-
ceſſitati nature aut tpis qualitati aūt ſocietati mala ſua
imputāt cū tñ in ptāte nr̄a ſit peccare vel non peccare.
Et ſi hoc feceris. ¶ Non ero vnus de illis qui excuſant
ſua pcc̄a) et nō tm̄ cū minorib; ſ; etiā (nō cōmunicabo cū
electis eoꝝ) ſcilicet cū potētiorib; et maiorib; ut per eo-
rum cōſortiū excuſem peccata mea ſicut ipi faciunt.
¶ Nō comunicabo cū iſtis malis ptendētes excuſacōes in
pcc̄is ſ; recipiā libēter correctōnem ſi. Corripiet me
iuſtus in miſeƀia et increpabit me / oleū aūt peccatoris)
ſcilicet falſa laus. ſimulata dilectio adulatoris (nō de-
lectabit mentē meā) ¶ Et vere ſic erit. Quoniam ad-
huc) futurū eſt q (oratio mea) qua oro deū ut cuertātur
(placebit eis) cū auertētur a pcc̄is et incipiēt timere iu-
dicium dei et ſi ſūt qui ɔtradicāt ut eoꝝ doctores et he-
retici nō ēſt curandū (qm̄ iuncti ſunt compati) doctrine
criſti (abſorbentur) et vincuntur et in ſua vanitate defici-
unt / quia et ſi videantur aliquid dicere / tñ nichil ſūt di-
cta eoꝝ / ſtulta eni eſt ſapiētia eoꝝ.
¶ Quid ergo de eis erit: dicit. Audiēt v̄ba mea qm̄ fu-
erūt v̄ba potētia) ad penetrādū corda et vera et honeſta /
vn̄ qui ad me venerūt / verbis meis vincti ſūt et delecta
ti ſūt in eis et ɔuerſi ſūt ad me. ꝓ ſūt eis verba mea / ꝓ ſūt
etiā mors mea et ſanctorum q (ſicut cū craſſitudo terre
erupta ē ſup terrā) id ē cū ſimus eiūs ē deſperſus ſuper
campos facit ipos fructificare ſic cruore meo et ſancto
rum martirū fecūdatus eſt mūdus. vn̄ ſequitur.
¶ Diſſipata ſūt oſſa) martirū meoꝝ / ſed ex diſſipacōne
oſſiū eoꝝ ſūma vtilitas venit mūdo. vn̄ tantū inde mun
dus accepit piguedinis ut inde ſeges eccle latius pul
lararet / hec eſt mors ſanctorum que contemptibilis eſt

ſeculo ſ; ꝓcioſa agricole q̄ nouit ibi vtilitatez ⁊ vberem ſructum vñ creuit eccl̄ia. Diſſipata ſūt) dico (oſſa martirū ſecus infernū) .i. ad modū reoꝝ qui reputātur digni inferno / ſ; (quia ad te dñe dñe ocli mei) ſūt dircī ſic ad ꝓtectōnē meā / et quia (in te ſperaui nō ꝑmittas aīam meā ſeparari) a ɔſpectu gratie tue quicquid ſit de corpore. Nō auferas aīaȝ meā dico ſ; potius. Cuſtodi me a laqueo) decepcōis (quē ſtatuerūt michi) ſpūs maligni (et a manifeſtis ꝑturbacōib9) iniq̄ctorū hoim (operantiū iniq̄tatē) ¶ Me quidē tua grā̄ cuſtodies / peccores aūt ruentes de vicio in viciū. Cadēt in retiaculū demōis ſiue iniq̄tatis. ego aūt cū talib9 nō ābulo) nec aſſocior in aliquo (donec trāſeā) de pn̄ti vita ad requiē beatorum.

¶ Pſalmus. Cxli. in quo monet nos ad orandū ꝓ malis p̄ſentis vite.

¶ Vox criſti ex parte aſſumpte humanitatis.

Voce mea interiori nō ſtrepitu labiorū (ad dominū) p̄rē; (clamaui voce mea ad dñm deꝑcatus ſū) aſſidue ad eū orans. ¶ Et adhuc. Effundo) copioſe (in ɔſpectu eius oracōnē meā) lacrimis plenā (et tribulacōnē meā ante ipm ꝓnuncio) In tanta anguſtia ſū quia. Deficit in me ſpiritus meus) et tamen tu pater (noſti omes ſemitas) id ē omes operationes (meas) interiores et exteriores.

In via hac) pn̄tis vite (qua ambulabā abſconderūt) aduerſarij (ſupbi laqueū michi) id ē latenter mortē. Ipſi queſierūt michi mortē inferre ⁊ ego cū eſſem captus. Conſiderabā ad potiorē partem) ſcilicet diſcipulorū qui relicto me fugerūt (et non erat qui cognoſceret me)

eſſe deū in carne tectū· cū prius dixiſſet petrus in perſona ommiū diſcipulorū tu es xp̄us filius dei viui. ¶ Perijt a me fuga) ego nō fugi ſʒ potius permiſi me in mortē dari ꝑ liberacōe alioꝝ (et nō ē ĩnuētus aliquis q̄ req̄rat vitā meā) ad ſaluādū eam. ¶ Et ideo. Clamaui ad te dn̄e) pr̄ (dixi tu es ſpes mea) ſpem meā in te poſui· cui etiam morti approximās ꝓpriā aīaʒ cōmēdaui (portio mea) pars mea (in terra viuētiū) ¶ O dn̄e in quē ſpero.

Intēde ad deꝑcacōnē meā / q2 valde afflictus ſū) ab impijs me perdere querentib9. ¶ Sic quidem intēde. Libera me a perſeq̄ntib9 me) et opus ē (q̄m cōfortati ſūt) te ꝑmittēte in tm̄ (ſup me) ut manus michi ingererēt ⁊ in cruce ſuſpēderēt. Libera me ⁊ Educ me de inferno) vbi aīe fideliū a diabolo detinētur ⁊ cuſtodiūtur / nō patiaris (aīaʒ meā) in clauſtris infernalib9 detineri ut de mea liberacōe (laudet nomē tuū a me) et ab alijs liberatis ꝑ me / et nccē ē ut educas q̄m (me exſpectāt iuſti) liberatorē ſuū (donec retribuas michi) ſuſcitādo tercia die gl̄iaʒ reſurrectōis q̄ eſſe debʒ abiecte paſſionis retributio.

¶ Pſalmus· Cxlij· in quo monet ad penitentiā ⁊ orationem.

¶ Propheta in perſona cuiuſlibet penitētis.

Dn̄e exaudi oracōnē meā

auib9) clemētie tue (percipe deꝑcacōnem meā in veritate tua ⁊ iuſticia exaudi me) q̄ penitētib9 ⁊ ſe accuſantib9 indulges. Exaudi dico. Et nō intres in iudiciū cū ſuo tuo) ut ſecūdū merita me iudices / ego miſcōia indigeo ego fugitiuus ad te redeo / pacē q̄ro / nō ergo intres mecū in

i̅n iudiciū qꝛ nec ego volo intrarē tecū (qꝛ) i tuio ꝯpacōe (nul
lus viuētiū aut hō aut āgelus iuſtificabitur) qꝛ ſolus es
in quo peccm cadē nō ṗt/ in cuius ꝯſpectu ec̄ aſtra nō ſūt
mūda. ¶ Precoꝛ ut nō intres in iudiciū cū ſuo tuo.
Quia inimicus meus) .i. diabolus (pſecutus eſt aīaꝫ
meā et depſſit vitā meā) ut terrenis inhereat.
Conatus ē etiā inimicus meus q̄ tu in ſe ē. Collocare
me in tenebris) peccoꝝ ſic ceteros deſperatos (et anxia=
tus ē ſpūs meus) vidēs vicinitatē piculi (et turbatū eſt
coꝛ meū) qꝛ ex me neſciebā quō de hac captiuitate poſſeꝫ
exire. ¶ In tātis aūt tribulacōib⁹ dep̄henſus ad hoc re
mediū me ꝯtuli. Memoꝛ fui dierū antiquoꝝ) in q̄b⁹
alijs penitētib⁹ miſcdiā exhibuiſti (meditatus in oīb⁹
opib⁹ tuis) ut in eis aliq̄ michi pararē ꝯſolacōnem (et
in factis manuū tuarū) que miſericoꝛditer feciſti q̄ me=
ditacō ad ſpei erexit fiduciā ut p̄ſumerem potius de tua
pietate ꝯfidere q̄ de meis iniq̄tatib⁹ deſperare.
Et nō tm̄ meditaboꝛ ſ; etiā cū exhibicōe bonoꝝ operū.
Manus meas ad te in oracōe leuaui/ et ſic terra ſine
aqua deſiderat irrigari) ut fructū faciat (ſic aīa mea de=
ſiderat te deū ſuū) ¶ Peto. Velociter exaudi me) et
debes facere. nō differas qꝛ (propt defectū ē ſpūs meus)
et miſerere mei. ¶ Dn̄e exaudi me in hoc ſcilicet ut
Non auertas faciē tuā a me) tā q̄ offenſus a me/ qꝛ
ſi auertis (ſimilis ero deſcendētib⁹ in lacū) inferni.
Nō aūtas faciē tua dico ſ; potius. Auditam fac michi
velociter) ſine tardacōe (miſcdiaꝫ tuā: qꝛ in te ſperaui)
nō in alio. ¶ Et. Notā fac michi viaꝫ in qua ābulem)
dux michi ſit veritas tua/ et greſſus mei tua grā dirigāt
(quia ad te) fontē pietatis (leuaui omnē ꝯfidētiam ani=
me mee) ¶ Et ne impediar a via:

Eripe me de inimicis meis) diabolo et mēbris eius/ et hac fiducia peto q2 ad portū pietatis tue(me confugi/ gies/ doce me) tāq ignarū tāq impitū et nichil de sua ꝟtute pſumētē(facere volūtatē tuam) et debes(q2 deus meus es tu) cuius volūtatē debeo ſeq̄ in omnibꝫ.

Doce me dico qḋ vtiq3 facies/ q2. Spiritus tuus bonus deducet me per ſemitā iuſticie in terrā rectā)·i· viuentiū quā ſoli recti poſſidebūt(propter nomē tuū) non ꝓpter merita mea(viuificabis me) vita gratie per cuius vir/ tutē veniā ad vitam glorie(in equitate tua viuifica me) que eſt bonitatis tue condecentia/ quia exigit equitas tua ut viuifices illū qui ſe tibi humiliat.

Viuificabis me ꝛ. Educes de tribulacōe) huius ſecu li(aīam meā) qñ me de iſto carcere exire iuſſeris ut mꝫ fit q̄eta ꝛ leta(ꝛ in miſcḋia tua) nō in merito meo(diſpdeſ inimicos meos) diabolū ꝛ eius ſeq̄ces. Et hāc pietatez michi indulge nō q2 iuſtus ſꝫ(q2 ſuus tuus ſū ego)

Pſalmus·Cxliij. in quo monet ad gratiarū actionē pro victoria.

Propha nō inſoleſcēs de victoria ſꝫ hūiliter grās ageſ deo in pſona ſui ꝛ cuiuſlibꝫ iuſti pugnātis ꝛ triūphātis ɔtra diabolū ait.

Benedictus dominus deus

qui docet manus meas ad pliū) qḋ de prope fit/ p me enī neſciuiſſem ɔtra goliā pliari(et digitos meos ad belliū) qḋ delonge ſiue a remotis fit: Vere bñdictus deus meus qui ipe ē. Miſericordia mea) quibꝫ nō ſolū mi/ ſeretur mei ſꝫ etiā me miſericordē facit(refugium) a quo cōſtantiā meā ſumit infirmitas(ſuſceptor) q2 pugnanti

michi pſtas ne cadã (liberator) q̃ tribuit ne dimicãs vul
nerer. ¶ Protector meus) ne feriar (in quo ſperaui) in om
nibus laboribus et pl'is meis (q̃ ſubdit pplm meũ ſub me)
vel pplm meũ ſcz rebellũ cupiditatẽ et motũ carnaliũ deſi=
deriorũ / legi mentis mee / p auxiliũ gratie tue ſubditum
facit / ut racõ dñetur in regno aie. ¶ Propheta oſiderãs
genus hũanũ bñficiis dei indignum admirans ait.
Dñe quid eſt homo) q tãti pendis tãti exiſtimas (q
innotuiſti ei) id ẽ q ei p aſſumptã hũanitatẽ innoteſce=
res diuinitatẽ q̃ p ſe viliſſimus erat (aut filius hoīs) q̃d
eſt (q reputas eũ) id eſt q eũ tanti facis et tãti pen ut
pro eo filium tuum vnigenitum des.
¶ Ideo dico quid ẽ homo q. ¶ Homo ſimilis vanitati fa=
ctus eſt) peccãdo. i. alicui vane et cito trãſiture rei ſimi=
lis / factus dicit q creatus fuit in pfectõe et ſtabilitate /
et ita ſimilis veritati. ſʒ violãs obediẽtiã fecit ſeipm vanũ.
mortalẽ et trãſitoriũ. vñ (dies vite ei9 ſicũbra ptereũt)
O Dñe) ex quo nõ obſtãte q homo ſimilis factus ſit
vanitati. tua ſapiẽtia diſpoſuit redimere eũ ouẽ errabũ
dam q̃ ſanari nõ pt niſi tuis humeris reportetur pco
(inclina altitudinẽ maieſtatis tue) nõ locum mutando
(deſcende) ſʒ nre hũanitatis formã ſumẽdo / redimatur
homo / qd niſi inclinata diuinitate fieri non pt (tange
montes) id ẽ potẽtes et ſupbos huius vite / gratiã tuam
interius infundẽdo (et fumigabũt) crebris ſuſpiriis et
lacrimis ſuorum peccorũ ɔpũctõne cõmoti.
¶ Tange mõtes et etiã. ¶ Fulgura coruſcacõnẽ) id ẽ oñde
tue v̾tutis potẽciã crebris miraculis coruſcãdo (et diſſi=
pabis) ſeu diſſolues oſpiracões eorum (emitte) p apoſto
los tuos (ſagittas tuas) id ẽ v̾ba tua q̃ corda hominum
tranſfigũt (et turbabis eos) ad penitentiam.

Deīn de ꝓpha aduētū xpi pcat' et ad pñcꝫ ꝟbū ꝺūtēs/ ait ut hec fiant. E mitte filiū tuū de ſublimitate) in q̄ ē te-
cum/ et induat carnē in qua viſibilis appareat in mūdo (et eripe) de ptāte diaboli (et libera me de aquis mltis) id ē de mundacōe maloꝝūq (de ptāte filioꝝ) q̄ de aduſo patre diabolo nati ſūt. ¶ Ideo eripe me ab eis qm̄ ipi ſūt. Q uoꝝū os locutū ē ſupbiā) iactāt ſe habē ſciētiā/ quoꝝū tñ ſciētia vana ē (et opa eoꝝ opa iniquitatis) Eripe dico/ qđ ſi feceris. D eus cāticū nouū cātabo tibi) id ē p filij tui incarnacōe gr̄as agā (q in obſuacōe decē pceptoꝝū legis) tibi deſuiā (tibi pſallā) tibi gaudebo. ti bi cātabo. ¶ Cātabo tibi etiā. Q ui das ſalutē gr̄e re-
gibꝰ) .i. fidelibꝰ q̄ bñ regūt ſeipoſ (qui redemiſti dauid ſuū tuū de gladio) goliad (maligno) peſſimo idolatra de ptāte diaboli (eripe me) E t erue me de manu fili-
oꝝ alienoꝝ) q̄ filij eccl'ie nō ſūt (qꝛ os locutū ē vanita-
tem .ſ. q in terrenis cōſiſtēt nr̄a beatitudo (et opa eoꝝ opera iniq̄tatis. ¶ Propheta ea in q̄bꝰ mali felicitatē po-
nūt enumerās ait. Q uoꝝ filij) incolumes ſūt (ſic no-
ue plātacōes in iuuētute ſua) F ilij eoꝝ opoſite/ et or-
nate) in capite q in corpe auro q ſericiſ (ſic ornat' tēplū) P romptuaria) q cellaria (eoꝝ) vbi reponūt' victu-
alia (plena) ſcꝫ no vino q oleo q hmoi (ſup effundētia ex hoc in illō) O ues eoꝝ fetoſe) plene fetibꝰ (abūdātes in egreſſibꝰ ſuis/ boues eoꝝ craſſe) N on ē ruina) nō dico in muris ciuitatis ſꝫ nec (ſepis) nō (ē trāſitus nec e greſſus) vñ poſſint fugere q̄ detinēt' captiui/ nō ē tumul tus/ nō vlulatus (nō clamor in plateis eoꝝ) ſed quies q pax. ¶ Qui neſciētes q cupiditate terrenoꝝ excecati. B eatū dixerūt ppl'm cui hec ſūt) putātes in huiuſmodi tempoꝛalibꝰ bonis conſiſtere felicitatem noſtrā/ ſed iſti

grauiter errāt qm̄ ille ſolus (populus beatus eſt cuius eſt dn̄s deus eius) beatitudo ſua et eterna felicitas.

¶ Pſalmus .Cxliiij. in quo monet ad laudē dei. Propheta in pſona eccleſie laudē pmittēs deo ait.

Exaltabo te deus meus rex

confitendo et pdicādo alijs dignitatē tuā (et bn̄dicā nomini tuo) bn̄dictōe laudis et grārū actōnis (in ſclm). ſ. hic (et in ſclm). ſ. in eternū / q̄ eni hic nō incipit te laudare in futuro mutus erit. ¶ Bn̄dicā dico hic in vita mea nō ſemel ſꝫ. ¶ Per ſingulos dies bn̄dicā tibi) qꝛ ſingulis horis tuis bn̄ficijs viuim9 (et laudabo nomē tuū in ſclm ſcli) inceſſanter tibi grās agēdo. ¶ Merito laudādus eſt deus qꝛ. Magnus dn̄s) magnus in eſſentia / magnus in ꝟtute / magnus in potētia (et laudabilis valde) in opibꝫ ſuis et in bn̄ficijs q̄ cōfert ſuis fidelibꝫ (qꝛ magnitudinis eius nō ē finis) ē eni incōprehēſibilis cogitacōne / vn̄ qꝛ magnus ē ſine fine / laudabilis ē ſine fine Non ſolū ego laudabo ſꝫ oīs. Generatio laudabit opa tua) ut pote altitudinē celi / pfunditatē abiſſi / ſtellarum multitudinē / terre altitudinē / refluxū aq̄rū / impetū ventorū / ſapiētiā hoīm / ſimplicitatē āgelorū (et potētiam tuā pnūciabūt) dicētes q̄ magna potētia dei ſoluis. Magnificētiā glorie tue) miſtri eloq̄orū tuoꝝ (loquntur) pdicādo et laudādo (et magnificētiam ſanctitatis tue etiā loqntur) dicētes. nō ē ſanctus ut eſt dn̄s (et mirabilia) q̄ ſup naturā oparis (narrabūt) dicētes / mirabilia opera altiſſimi ſoluis. ¶ Ceterū. Virtutē terribilium iudicioꝝ tuorū) metuēdoꝝ q̄bꝫ impios punis (dicēt

et magnitudinem tuam) cuius nō eſt finis (narrabunt) narrabūt aūt cū talē eſſe laudabūt. ¶ Preterea.
Memoriā abūdantie ſuauitatis tue) qua vocaſti eoſ ad tuā grāz deuoto corde (pferent) ⁊ narrabūt (⁊ iuſticia) vel quā eis infundis ad iuſtificacōnē vel qua ſcōm merita eis tribuis beatitudinis gloriam (exultabunt) Laudabūt ſanctitatē ⁊ potētiā dei ⁊ dignū eſt quia.
Miſerator) ē actu miſcōiā exhibendo (⁊ miſericors) natura in ſe ipo a quo fiunt miſeratio (patiēs) exſpectādo· tolerādo peccōres ut ouertātur (⁊ multū miſericors) pcca quātumcūqꝫ magna· quātumcūqꝫ multa ꝯdonādo vere penitētibꝰ / multū miſericors ē largiēdo tā ineffabilem mercedē ſuis fidelibꝰ. ¶ Miſericors dico imo generaliter. Suauis eſt dn̄s vniuerſis) qꝛ omibꝰ creaturis dat eſſe. qđ ē deſideratiſſimū ſcōm ſe· vniuerſa ſuauiter diſponit. ſuauis maxime bonis guſtātibꝰ· q̄ ſuauis eſt dn̄s (et miſeracōnes eius ſup omia bona eius) diffuſio eni bonitatis eius ſup omnē ſpargitur creature vultum faciens ſolē ſuū oriri ſup bonos ⁊ malos / vn̄ quicquid creauit ꝓpria miſeracōne gubernat ⁊ regit.
Ergo. Laudent te domine omnia opera) ſecundum modum ſuum per ſe ſi ſunt creature rationales / ſi ratione carent ſua vtilitate ſua pulcritudine dando materiam laudis laudantibus te (et ſancti tui) ſcilicet et homines et angeli (tuam laudem concelebrent)
¶ Laudēt te dico dicētes ⁊ pdicātes· Gloriā regni tui)· ſ q̄ notanter q̄ ſapiēter ⁊ q̄ mirabiliter quicq̄d facis in regno tuo / et diſponis (et potentiā tuā) que magna eſt qua regis ⁊ ordias ſupiora ⁊ inferiora ⁊ omia in eis cōtēta (loqn̄tur) ¶ Loqn̄tur dico ad hoc utiqꝫ. Ut notā faciāt filijs hominū potentiā tuā) ne p ignorantiā minus

te timeāt vel diligāt ſui tui(et gl'iaꝫ magnificētie regni
tui)qđ id ē q̄ glorioſū ⁊ magnificū ē regnū tuum.
De cuius regni magnitudine et ſtabilitate ait.
¶ Regnū tuū regnū omniū ſcloꝝ)q꞉ regni tui nō erit fi=
nis omia eni ſcl'a regni tui dñacōne voluūtur(et dñatio
tua in omi gñacōne ⁊ gñatione)q꞉ ptās tua ptās eter=
na ⁊ regnū tuū qđ nō corrūpetur. ¶ Et ipſe dñs eſt lau=
dandus q꞉. Fidelis ē in omibꝫ ꝟbis ſuis)omia eni q̄
p ꝓphetas locutus eſt adimpleuit ⁊ quicquid promiſit
dedit(et ſanctus).i.irreprehenſibilis(in omnibꝫ operibꝫ)
licet videatur a ſtultis quedam iniuſte diſponere.
Certe dñs ſanctus ē in opibꝫ ſuis q꞉. Alleuat omes q̄
corruūt)in peccm̄ ⁊ alleuari deſiderāt ne ī etna ruina mer
gant(et erigit omes eliſos)ſanādo eos leſos ſi penitē
velit hic eni ē ſamaritanus q̄ alligauit vulnera ſauciati.
Quia eni tu dñe es q̄ alleuas corruētes ⁊ erigis eliſos.
Oculi omnium in te ſperant/et tu das eſcam illorum)
ſiue ſpiritualem ſiue corporalem nō tamen ſemper quā=
do petitur ſed quando tu ſapiens medicus cognoueris
eſſe(tempus oportunum)
Das eſcā dico ⁊ liberaliter qm̄. Aperis manū benigni=
tatis tue)large diſpenſando bñficia tua(et imples om=
ne animal)capax bñdictionis(bñdictōne)cōueniēti/
ex tua eni largitate ē quicquid bñdictionis aſſequitur
anima vniuſcuiuſqꝫ fidelis.
¶ Conſequenter propheta laudans deum de iuſticia ait.
Juſtus eſt etiā dñs)id eſt nō ſolū liberalis eſt in ꝓui=
dendo ſed etiā iuſtus in diſponēdo/iuſtus eſt(in omibꝫ
diſpoſitionibus et voluntatibus ſuis)cum ipe ſit regu=
la iuſticie et veritatis(et ſanctus)non ſolum in ſe ſed e=
tiam vult q̄ nos qui ſumus opa eius ſancti efficiamur

dicens ſancti eſtote qm̄ ego ſanctus ſū. ¶ Bn̄ apparet q dn̄s ⁊ iuſtus ⁊ ſanctus ſit qm̄. ¶ Prope eſt) ꝓpicius eſt(omib' inuocātib' eū in veritate)inuocare deū in veritate ē pia et immaculata intencōne cauſa ſalutis aīe ad dn̄m clamare. ¶ Et vere prope ē dn̄s qꝛ. ¶ Voluntatem timentiū ſe)timore filiali q̄ eſt annexus caritati(faciet) id ē ꝯplebit ⁊ ſi illi taceant(et dep̄cacōnē eoꝝ)ſi ſit pia et p ſe ⁊ pſeuerās(exaudiet ⁊ ſaluos faciet)eterna ſalute in nouiſſimo. ¶ Oſtēdēs quō ſit iuſtus deus in bonos et in malos ait. Cuſtodit dn̄s oēs diligētes ſe)tanq̄ grana in horreo/et gēmas in auro cuiuſmodi ſūt hij qui dilectōnē dei mūdanis dilectōib' ptulerit(et oēs peccatores diſperdet)qui amori dei obſtinata volūtate ſeli amorē anteponūt. ¶ Et qꝛ oīa ita ſe habent.

Laudacōnē dn̄i loquitur os meū)euidēter p̄dicādo ⁊ cātādo ⁊ exēplo meo(bn̄dicat omis caro).i.oēs fideles.dn̄i ⁊ ſui.pueri ⁊ ſenes.oēs q̄ dē laudare.bn̄dicē. extollere.atq p̄dicaē debemus.p quē viuimus.p quē alimꝰ ac ſumus(nomi ſancto eiꝰ) ⁊ hoc(in pn̄ti ⁊ i futuro)

¶ Pſalmus.Cxlv.in quo monet ad laudē dei.
Vir iuſtus exhortās ſe ad laudandū deū ait.

Lauda anima mea dominū

cui animi reſpondēs ait(laudabo dn̄m in vita mea)hic quēadmodū potero.ſ.tenuiter ⁊ exiliter qꝛ peccis p̄morꝫ pfecte laudabo cū ei pfecte inheſero in vita eterna q̄ ē vera vita(⁊ pſallā deo meo)opādo oīa ad honorē eius (q̄ diu fuero) ¶ Et qꝛ laudari bn̄ deo nō pt niſi ponēdo ſpem in ipo ſolo ait. ¶ Nolite cōfidere in principibus)

ſpem ponēdo in eis quãq̄ ſint potētes. nolite ɔfidere in imperatore. non in regibꝫ. non in p̄fectis. non in iudicibꝫ ſeculi (nec in filijs hominū) qui amare tēporalia ſuadent qui ſeipos ſaluare non poſſunt nec alios.
Nō dico q̄ in nullo talium eſt ſalus qm̄. Exibit ſpūs eius) de ſuo corpe cito vel ſubito quãdo nō vult vel ſcit q̄ ſpiritu exeūte corpus (reuertetur in terrã ſuã) vñ cepit originē in die illa mortis ſue (peribūt oēs cogitacōnes eorum) que in diuerſos ambitus ſeculi ſe extendebant.
Propheta ɔſeq̄nter oñdens de quo ſit p̄ncipaliter ɔfidendū ait. Beatus cuius deus) quē coluit (iacob eſt adiutor eius / et ſpes eius) nō in p̄ncipibꝫ. nō in filijs hominū. nō in diuitijs ſeculi ſed (in dño ſuit / qui fecit celum et terram et omnia que in eis ſunt)
Et ꝓbãs q̄ in ſolo deo ſit ɔfidēdū / inducit q̄ deus ſit iuſtus dicēs / ipe ē. Qui cuſtodit veritatē in eternū) non eni mētiri pt. Itē ipe (facit iudiciū iuſtū iniuriã patientibꝫ) eos de iniuriãtibꝫ vindicando / ipe etiã (dat eſcam) vtrãqꝫ corpalē ⁊ ſpūalē (eſurientibꝫ) ſupplēdo defectū eorum. Ipſe ſoluit) etiã p gr̄am (cōpeditos) peccatorum vinculis aſtrictos (et dñs illuminat cecos) id eſt luce ſue ſapiētie ex inſipiētibꝫ fac ſapiētes. ¶ Ipſe etiam.
Dominus erigit eliſos) ſiue claudos / quos eni dyabolus elidit. dñs erigit (dñs diligit iuſtos) quos locat in eterna beatitudine. ¶ Ipſe etiam.
Dominus cuſtodit aduenas) extra terrã natiuitãtis eorum exiſtētes (et pupillū ⁊ viduã) hūano deſtitutos auxilio (ſuſcipiet) ſb ſua cura ſpeciali ut ſperēt in deū / et etiã qui habēt terrena ⁊ nō in eis cōfidūt pupilli ⁊ vidue dei ſunt (et vias) id eſt ꝓceſſus (iniquorū) pſequētium has perſonas impotentes dominus (diſperdet)

Tantā eſt dei potentia et iuſticia o ſpon'o eccleſia.
Dominus) quem revereris deus, in quē credis/tuus quem diligis (regnabit) non ad modicum ſicut reges mundani ſed (in eternū)

¶ Pſalmus·Cxlvi·in quo monet ad laudandum deum.

¶ Propheta excitans ad dei laudem ait.

Laudate dñm quoniā bonū

eſt pſallere) ad gliā z honorē maieſtatis eius/pſalmodia enī de laude dei dicitur bona q2 dulcedinē habet annexā z meret' vitā eternā (laudatio) aūt exhibēda deo debet eſſe (iocūda) ex deuocōe cū facta debet eſſe (decora) vite moribꝫ ſpecioſa q nō ē in ore peccorū q̄ bone cātilene malis obſtrepūt moribꝫ. ¶ Laudandus eſt vere. Dñs) q2 ē (edificās ihrruſalē) celeſtē quā de viuis lapidibꝫ exſtruit/edificat aūt ſic q2 (diſpſos fideles) per orbē (ɔgregabit) in vna fide ſpe z caritate ut de illis edificiū celeſte formetur. ¶ Ipe etiā ē. Qui ſanat ɔtritos corde) offerētes deo ſacrificiū cordis cōtribulati cōdonando eis peccata (et alligat) apponendo ſacramenta (vulnera eorꝝ) qui ſcꝫ faciūt penitētiam donec ɔſolidetur qđ fractū erat. ¶ Ipe etiā ē. Qui multitudinē ſtellarū in certo numero poſuit) et oēs ꝟtutes earū (et nomina nouit) ¶ Quid plura. Magnus dñs noſter et magna virtus eius/et ſapientie eius nō eſt numerus) quia infinita z incomphenſibilis. ¶ Ipſe etiā eſt. Suſcipiens) in gloria (manſuetos/hūiliās aūt peccatores) ſuperbos · cōtrarios manſuetis (uſqꝫ ad terram)

manſuetudo eni ad celū vocat/ſupbia in terrā detrahit
āgeli ſupbi in terrā currīt/hoīes hūiles ad celū vadūt.
Quia dn̄s māſuetos in glia ſuſcipit. Precinite dn̄o
in confeſſione)laudis(pſallite deo noſtro) voce et bo=
norum operum conſonantia.
Et memorās pp̄ha opa p q̄ ptās dei oñditur dic ipe ē.
Qui operit celū nubibꝫ)ad hoc(q̄ paret terre pluui=
am)ut fecūdetur ad terre naſcētiū pductionem.
Qui pducit in mōtibꝫ fenū/et herbā ſeruituti hoīm.
Qui dat iumētis eſcā ipoꝝ/et pullis coruorū claman
tibus)q; a parētibꝫ anteq̄ nigreſcant nichil nutrimēti
recipiūt·tribuit vñ alantur/ſcilicꝫ rorem celi.
Manſuetos aūt diligit ſꝫ Non eq̄tibꝫ)ɔfidētibꝫ(de ſua
fortitudine)magis q̄ de deo(nō erit bñplacitū ei nec in
peditibꝫ)ɔfidētibꝫ de robore ſuo magis q̄ de deo/ē bñ=
placitum ei/quia hm̄oi homines ſupbi et fatui audaces
ſūt quos deus odio habet. Beneplacitu aūt eſt dn̄o
ſup timēetes eū)q; per timorē pcc̄m expellitur quod deo
diſplicet(et in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius)
quia timor non valet ſine ſpe venie.

¶ Pſalmus·Cxlvij·in quo monet ad laudem dei.
Propheta exhortans iheruſalem id eſt ſanctam eccle=
ſiam ad laudandum deum.

Lauda iheruſalē celeſtis iā ſecura(do=
minū/lauda deū tuū
ſyon)·i·ſancta ecc̄ia q̄ p fidē deū ſpecularis in via·
Lauda dico iheruſalē dn̄m ſecure. Quoniā ɔfortauit)
ſiue cōfirmauit(ſeras portarū tuarū)id ē vndiqꝫ te ſua
ptectōe muniuit/clauſa enim eſt ianua quia nemo exit

unde doleas. nemo intrat quem timeas. non exit inde amicus/ non intrat illuc alienus ſicut nunc in vita preſenti fit unde ſunt ſcandala (et benedixit filijs tuis) quos olim recepiſti omnimoda benedictione qui iam quieſcunt (in te) non foris peregrinantur. ¶ Benedixit ille.

Qui poſuit fines tuos pacem) ut ex nulla parte poſſis concuti aut turbari et quicquid intus eſt pace fruitur et in pace illa eſt ſaturitas et nulla indigentia (qui ſatiat te) pleniſſime (ex adipe frumenti) id eſt divinitate chriſti.

Ipſe eſt. Qui emittit verbum ſuum) in carnem et verbum caro factum eſt et habitavit in nobis (velociter currit) id eſt diffunditur per totum mundum (ſermo) predicationis (eius) et tanta velocitate ut in brevi tempore impleverit mundum veritatis cognitione.

¶ Propheta loquens de beneficijs que contulit nobis adventus chriſti circa converſionem peccatorum ait. Qui) ſcilicet ſermo criſti (dat nivem) id eſt peccatorem frigidum et fragilem (ſicut lanam) ut inde fiat veſtis calida et pulcra per gratiam. quaſi diceret peccatores de frigiditate culpe convertit ad calorem gratie et decorem. Item ſermo dei (nebulam) id eſt caliginem peccati (ſpargit) tollit et diſſipat per humilitatem penitentie que ſignificatur per cinerem. ¶ Item. Mittit criſtallum ſuam) id eſt induratos et obſtinatos in peccatis quos quidem predeſtinavit qui non facile ut nix ſolvuntur (mittit ut fruſta panis) id eſt tales fecit ut paſcant alios verbo dei et predicent veritatem quam prius ante converſionem impugnabant/ ſicut de paulo patet. mirabilis profecto artifex qui de nive facit lanam/ de nebula cinerem. de criſtallo panem/ lana calefacit frigidum. cinis lavat ſordidum/ panis reficit famelicum/ ſic gratia peccatorem/ et ſequitur (ante faciem frigoris eius quis ſuſtinebit) id eſt niſi deus ſolverit criſtallum ſicut nivem id eſt hominem

in duratū in peccis/quis poterit ſuſtinere penitēciā frigo
ris viciorū et obſtinacōis eius: quaſi diceret nullus.
Et ſi nullus poſſit ſuſtinē an faciē frigoris nō tn̄ ē deſpe
randū qꝛ. E,mittet) deus pr̄(v̄bū)filiū(ſuū)in carnē
et v̄bo euāgelice p̄dicacōis(liquefaciet)ꝛ mollicet(ob:
durata corda peccoꝝ)E,t flāte ſpū ſancto ſup impi:
os feruor caritatis in tm̄ corda ipſoꝝ accēdet ut recor:
dacōe p̄teitoꝝ criminū(ex eoꝝ oculis erūpāt flumina
lacrimarū)(Flauit ſpūs eius inqꝛ. Q ui annūciat re
uelacōnē de xp̄o de tribu iuda)naſcituro ipſo iſrahel iti:
co de qͦ p iacob erat naſciturus(et legē ꝛ iudicia ſua po:
pulo iſrl̄)N ō fecit taliter omi nacōni)ſic ipſo iſrahel
de quo carnē aſſumpſit cui pphas dedit cui p ſeipm v̄bū
annunciauit de quo p̄ncipales apl̄os elegit(et iudicia
ſua manifeſtauit eis)quod non fecit alijs.

Pſalmus.Cxlviij.in quo monet ad laudem dei.
Propha hortās oēs creaturas ad laudē incipit a ſu
perioribꝫ dicens.

Laudate dn̄m creature celeſtes laudate
eum qui eſtis in excelſis)
thron i dn̄acōes p̄ncipatus ptātes cherubin ꝛ ſeraphin.
L,audate eū oēs āgeli eius)id ē vos ſpūs quos ipe
mittit ad legacōes ſuas in mūdū(et vos oēs angeli
noiati v̄tutes)p quos dn̄s fecit mirabiles effectus qui
in admiracōnē diuine ptātis et laudē eius inducūt ho:
mines/non ideo pphera inuitat angelos ad laudem dei
qꝛ aliquādo ceſſent vel qꝛ eo monēte magis laudēt ſed
ſic ammonendo oñdit affectū ſuū ſcilicꝫ qꝛ ſibi eſt gra:
ta laus eorum. Conſequenter monens ad laudem
celeſtes creaturas corporeas ait.

Laudate eũ ſol ⁊ luna/laudate om̄es ſtelle et om̄ia lucentia in celo)que eo dicuntur laudare deũ qꝛ ex ſua pulcritudine ⁊ virtute inducũtur hoĩes ad laudandum deum. Laudate eũ celi celorũ id eſt celũ empireũ qđ eſt ſuper om̄es celos/dicitur aũt in plurali celi ꝓpter diuerſas mãſiones que in eo eſſe dicitur iuxta illud· in domo patris mei manſiões multe ſũt(et aque que ſup celo ſunt)id ē celũ criſtallinũ quod dicitur aqueum ꝓpter ſimilitudinē cũ aqua in dyaphaneitate(laudent nomen dñi)id eſt materia ſit nobis laudandi deum.

¶Laudate dico eũ p̄mo Quia verbo dñi om̄ia ↄſtant q̄ creata ſũt in celo et in terra)et qꝛ inter velle ſuũ ⁊ facere nichil diſtat ait(qꝛ ipe dixit)·i·v̄bũ genuit ⁊ p ipſum (facta ſũt/ipe mãdauit)verbo ſuo(et creata ſunt. Item dico laudate eũ que dicta ſũt qꝛ. Statuit ea)pmanſura(in eternũ)quo ad ſubſtãtiam. licꝫ mutabũtur quo ad qualitates(q̄bꝫ ſtatuit)curſũ ſiue motus ⁊ influentias(et nunq̄ p̄teribũt)ordinē eis impoſitum. Et inuitans ad laudem dei creaturas inferiores incipiens a creaturis irrationabilibus ait.

¶Laudate dñm vos creature q̄ eſtis de terra/dracones)et om̄ia genera mõſtroꝝ aialiũ(et abiſſi)·i· profunditates aquarum latentiũ et maria omnia.

¶Laudate ignis grado nix glacies ⁊ vẽti)ꝯcitãtes ꝓcellas in mari q̄ om̄ia faciũt illđ ad qđ ex diuina diſpoſitione ſũt ordiata· Laudate mõtes ⁊ om̄es colles/ligna fructifera ⁊ omnes cedri)

¶Laudate beſtie ⁊ vniũſa pecora/ſerpẽtes· volucres ⁊ om̄ia volatilia)p aerē. ¶Et inuitãs ꝓpħa creaturas rationales ad laudandũ incipiẽs a maioribꝫ ait.

¶Laudate reges terre dñm ⁊ om̄es ꝑpli)ſic cõſules

principes (et omēs iudices terre) Iuuenes et virgines senes cū iunioribus laudēt nomē dñi / quia exaltatū ē nomē eius) omīs ptās omīs etas · omīs ſexus laudēt nomē dñi nrī ſaluatoriſ cui pr̄ dedit nomē qđ ē ſup omē nomē. Quid p ſingula. Confeſſio laudis dei ē ſup celū et terram) quia omēs creature tam celeſtes q̄ terreſtres debent eū laudare / ē etiā ſup eas quia maior ē et ſupior omni laude earū · tñ etiā laudādus ē (quia exaltauit deus pater cornu populi ſui) id eſt xp̄m ipſi ſui redēptorē / qui dicitur cornu quia ſupior eſt toto corpore p excellentiā / durior carne p iuſticiā / mollior oſſe p miſcdiam / exaltauit quidem in ſua paſſione quia p eā mundū de captiuitate redemit / exaltauit in reſurrectōne in qua eius corpus ſurrexit glorioſū / exaltauit in aſcenſiōe in qua tm̄ aſcendit q̄ ſedet ad dexterā prīs. Hymnus) id ē laus cū cātico fiet deo (ab omībus ſanctis eius) ſpecialiter / ſanctis dico · ſ · (filijs iſrahel) · i · fidelibus xp̄ianis q̄ p illā fidē p quā abrahā placuit deo · iſrahelite facti ſūt · i · vidētes deū filijs iſrahel (populo) fide et caritate (appropinquanti ſibi)

Pſalmus · Cxlix · in quo monet ad laudē dei.
Propheta exhortans fideles ad nouum canticum ait.

Cantate domino canticū (nouum) de operibus nouiter factis in tpe gratie · ſ · quia mater fuit virgo · quia deus homo factus ſit et quia repatus ſit mūdus p paſſionem filij eius · Itē de nouis mādatis ut dilectōne inimicorū / de nouis cōſilijs ut de abiectōne tpaliū / de nouis pmiſſis · ut de adopcōne celeſtiū bonorū (laus eius) id eſt ei grata ē (qm̄ eccleſia catholica et a ſanctis ſit)

Cantate dico in eccleſia et. Letetur populus criſtia-
nus) ſpe interiori cordis leticia (in eo qui fecit eũ) in eſſe
nature et in eſſe gratie (et eccleſie fidelium exultent in
criſto rege ſuo) et ſacerdote.

¶ Laudẽt nomẽ eius in choro) .i. in cõcordia morũ ꝛ vni
tate caritatis (in timpano) .i. in mortificacõne carnis (et
pſalterio pſallãt ei) .i. ope cõpleatur qđ voce cãtatur.
Pſallite et cãtate. Quia bñplacitũ ẽ dño in ꝑplo ſuo)
bñplacitũ ẽ cũ cõuertit auerſũ/ cũ iuuat pugnãtez/ coro-
nat vincẽtem (et exaltabit mãſuetos in ſalutẽ) eternam.
Vnde ſequitur. Exultabũt ſancti in gloria) qꝛ facta
reſurrectione nõ tm̃ in aĩa ſꝫ in corpe etiã erũt glorioſi
et qꝛ tũc adimpletus erit oĩs appetitus eoꝝ (letabũt
in cõſciẽtijs ſuis) ſiue in celeſtib9 manſiõib9 diſtributis
eis ſcđm gradus beatitudinis eorum.

¶ Exultabũt ſancti dico hoc modo qꝛ. Exultacões) .i.
laudes dei cũ exultacõe facte erũt (in corde eoꝝ) et lin-
guis de oĩb9 ꝑfectib9 ſuis attribuẽtes ei quicqđ boni
glorie et honoris habẽt/ de ꝑfectis viris ſubdit (gladij
ſcindentes ex vtraqꝫ pte) .i. ptãs iudicandi de malis de
quib9 capietur vindicta (in manib9 eorum)
Ad quid erit gladij in manib9 eoꝝ. Ad faciẽdã vin-
ctã in nacõib9) .ſ. in illis q̃ legẽ nõ habuerit (et increpa
cões in ꝑplis) in illis q̃ male lege viſi ſũt. ¶ Et. Ad alli
gãdũ reges eoꝝ) reges terre impios (in cõpedib9) in
eternis penis ex qb9 nullo modo poterũt ſe exſoluẽ (ꝛ
nobiles eorũ) de oĩb9 (in manicis ferreis) qꝛ puniẽt
manus eoꝝ qb9 in pñti vita malũ iniuſticias intulerũt.
Quid ſingula enumerẽ: ad hoc gladios ſancti habe-
bũt in manib9. Vt faciãt in regib9 ꝛ ꝑplis iudiciũ)
nõ qđ cũqꝫ ſꝫ (cõſcriptũ) in pñtia dei approbatũ ab angelis

et in pluribꝫ ſacre ſcꝑture locis memoratū (gloria hec ē omībꝫ ſanctis eius) pfectis q̄ ꝑ xp̄o oīa terrena relique rūt / ecce quāta glia ꝛ gaudiū tunc erit qn̄ paupeſ q̄ hic erāt deriſui habebūt ptātem iudicādi in ſupbos.

¶ Pſalmus. CL. in quo monet ad laudē dei ꝓpter beneficiū glorificacōnis.

¶ Propheta inuitans ad laudandū deum in ſanctis iam in celeſti iheruſalem receptis ait.

Laudate dn̄m in ſanctis eiuſ

id eſt in cōſideracōne ſanctorum quos ipe miſericordi ter iuſtificauit ꝛ mirabiliter remunerauit (laudate) etiā in cōſideracōne (firmamēti virtutis eius) id eſt pro eo ꝙ mortē ipam cū auctore ſuo nequiſſimo potētie ſue virtu te vicit et credentes ad celū perduxit. Laudate eū in virtutibus eius) id ē ꝑ gloria angelicis virtutibꝫ da ta qui ſūt eius creacōne quo ad naturā / et confirmacōe quo ad grām (laudate dn̄m ſcd̄m multitudinē magni tudinis eius) .i. ſcd̄m gliaꝫ magnā quā extēdit ad mul titudineꝫ electorum ex diuerſis partibꝫ mundi vel lau dantem deū ſine fine ſicut magnitudinis eius nō ē finis. Propheta quomodo ſit deus laudandus p ſimilitudi nes miſticas oſtendit dicens. Laudate eum in ſono tube / laudate eū in pſalterio et cythara) tuba concrepet regi pſalteriū canat deo cythara cū reliquis inſtrumētis canat ſponſo / laudate eū in ſono tube ꝙ vos in bello vin cere fecit conterente dn̄o ſathan ſub pedibꝫ veſtris / lau date eū in pſalterio ꝙ vos implere legem preſtiterat / laudate in cythara ꝙ carnem veſtram viuificauit.

Laudate eũ in timpano) q mortificatũ corpus vr̃m immortalitate donauit (et in choro) q choris angelicis vos aſſociat (et in cordis ⁊ organo) q p ciborũ abſtinnentiã retortis viſceribꝰ cõcupiſcẽtie ⁊ vicijs carnalibꝰ digni inuẽti eſtis regno dei ad ꝯcinẽdas dĩnas laudes.

Laudate eũ in cimbalis bñ ſonãtibꝰ/in cimbalis iubilacõis) eo qꝛ corrupcõe carnis ſang'niſqꝫ depulſa ꝯformati ad imaginẽ creatoris oĩ plenitudine ſpei ꝯpleta fulgetis ſicut ſol in regno dei/et q iſta inſtrumẽta vult ꝓpheta ſpũaliter intelligi q talia inſtrumenta in celeſti patria nõ habẽt locũ ſed ad deſignãdũ magnitudinez diuine iocũditatis hic interponũtur ꝯcludẽs ait (omnis ſpiritus) ſiue angelicus ſiue humanus (laudet dñm)

Reuerendiſſimi cardinalis/tituli ſancti Sixti domini iohannis de Turrecremata/expoſitio breuis et vtilis ſuper toto pſalterio Moguntie impreſſa/ Anno domini .M.cccclxxvi. decima die marcij p petrũ Schoyffer de gernßheym feliciter eſt conſũmata.

Estat de Dampt [illegible]

760

8-22-45

Perfect (… …
… …)
… … … [illegible]
[P. …]

Dec. 1940

TURRECREMATA, JOANNES. Expositio Psalterii. 10 March, 1476.

*Hain *15,699; B.M.C. I, 31.* St T416

Printed with gothic types, in folio form, 35 lines to a page. It has 173 leaves. The size of a leaf is 282 × 202 mm., and the text measures 185 × 115 mm. Initial letters in red and blue, with a large ornamented letter at the beginning of text. Bound in old calf, rebacked.

THE name of Cardinal Turrecremata is memorable in the history of printing because it was he who gave permission to Conrad Sweynheym and Arnold Pannartz to print the first books on Italian soil. As Abbot of Subiaco, the Cardinal befriended the two Germans, who, in search of a suitable place to settle down, at last set up their workshop in the monastery. He was by that time in his seventy-sixth year, yet he welcomed the new invention. And further, he did not insist that the printers produce one of his own books, although he was a voluminous author, many of whose works are unpublished to this day.

The Cardinal's Spanish name was Juan de Torquemada. Descendant of an old Castilian family, he early entered the Dominican Order. Having been called to Rome, he was entrusted with important diplomatic missions to Germany and the Netherlands, and was made Cardinal in 1439. The Abbey of Subiaco, together with other abbeys and bishoprics, was under his jurisdiction.

The Exposition of the Psalms was written in his old age. As he explains in the preface, his mind "was often distracted by the weight of years, frequent illness, and the depth of wisdom hidden in the psalms." Nevertheless he went on preparing the work, which, he hoped, "could be owned and understood by the greater part of the clergy, even those who are poor." His method is simple. Taking the text of the psalms — their words enclosed in parentheses — he attaches his commentary to every phrase, often quoting the opinions of Jerome, Augustine, Cassiodorus, and others.

The work was first printed by Ulrich Han in Rome in 1470, and became so popular that nearly twenty other editions were issued in the century. Schoeffer published an earlier edition in 1474; but the present one is particularly handsome. It has a special interest in that the first words of each psalm are printed with the large type of the Great Psalter of 1457.

Bought in November 1939, from the Benton Fund.